HOTARAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004 - actualizată

pentru aprobarea Normelor metodologice

de aplicare a Legii nr. 571/2003

privind Codul Fiscal

Data intrării în vigoare: 06 Februarie 2004

(actualizată până la data de 27 februarie 2012)

EMITENT: GUVERNUL

Text actualizat la data de 27.02.2012. Actul include modificările din următoarele acte:

- **Rectificarea** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 161 din 24/02/2004.

- Hotărârea **nr. 783/2004** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 482 din 28/05/2004.

- Hotărârea **nr. 580/2006** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 400 din 09/05/2006.

- Hotărârea **nr. 797/2005** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 725 din 10/08/2005.

- Hotărârea **nr. 610/2005** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 575 din 04/07/2005.

- Hotărârea **nr. 84/2005** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 147 din 18/02/2005.

- Hotărârea **nr. 1514/2006** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 935 din 17/11/2006.

- Hotărârea **nr. 1195/2007** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 707 din 19/10/2007.

- Hotărârea **nr. 213/2007** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 153 din 02/03/2007.

- Hotărârea **nr. 686/2008** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 480 din 30/06/2008.

- Hotărârea **nr. 1579/2007** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 894 din 28/12/2007.

- Hotărârea **nr. 1618/2008** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 865 din 22/12/2008.

- Hotărârea **nr. 1840/2004** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1074 din 18/11/2004.

- Hotărârea **nr. 192/2009** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 143 din 09/03/2009.

- Hotărârea **nr. 488/2009** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 286 din 30/04/2009.

- Hotărârea **nr. 616/2009** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 351 din 26/05/2009.

- Hotărârea **nr. 1861/2006** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1044 din 29/12/2006.

- Hotărârea **nr. 956/2009** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 633 din 24/09/2009.

- Hotărârea **nr. 1620/2009** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 927 din 31/12/2009.

- Hotărârea **nr. 296/2010** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 239 din 15/04/2010.

- Hotărârea **nr. 768/2010** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 534 din 30/07/2010.

- Hotărârea **nr. 791/2010** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 542 din 03/08/2010.

- Hotărârea **nr. 1355/2010** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 896 din 31/12/2010.

- Hotărârea **nr. 150/2011** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 150 din 01/03/2011.

- Hotărârea **nr. 50/2012** publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 78 din 31/01/2012.

Data Intrarii in vigoare: 27 Februarie 2012

Guvernul Romaniei adopta prezenta hotarare.

ART. 1

Se aproba Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevazute in anexa care face parte integranta din prezenta hotarare.

ART. 2

Pe data intrarii in vigoare a prezentei hotarari se abroga:

a) Ordinul ministrului finantelor publice nr. 635/2002 pentru aprobarea Precizarilor referitoare la aplicarea conventiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, incheiate de Romania cu diverse state, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 390 din 7 iunie 2002;

b) Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1.828/2003 privind documentele necesare achizitionarii unor produse accizabile in regim de scutire, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2004;

c) Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1.852/2003 privind modelul marcajelor aplicate asupra unor produse accizabile si procedura de achizitionare a acestora, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 16 din 8 ianuarie 2004;

d) Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1.853/2003 privind documentele fiscale utilizate in domeniul produselor accizabile, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 17 din 9 ianuarie 2004;

e) Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1.845/2003 privind norme de aplicare a unor prevederi din titlul VI "Taxa pe valoarea adaugata" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NASTASE

Contrasemneaza:

Ministrul finantelor publice,
Mihai Nicolae Tanasescu

Bucuresti, 22 ianuarie 2004.
Nr. 44.

ANEXA

NORME METODOLOGICE
de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Codul fiscal:

TITLUL I
Dispozitii generale

Codul fiscal:
Definiţii ale termenilor comuni
Art. 7. - (1) În înţelesul prezentului cod, cu excepţia titlului VI, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
[...]
2.1. Orice activitate poate fi reconsideratã ca activitate dependentã dacã îndeplineşte cel puţin unul dintre următoarele criterii:
a) beneficiarul de venit se află într-o relaţie de subordonare faţă de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, şi respectă condiţiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuţiile ce îi revin şi modul de îndeplinire a acestora, locul desfăşurării activităţii, programul de lucru;
b) în prestarea activităţii, beneficiarul de venit foloseşte exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spaţii cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecţie, unelte de muncă sau altele asemenea şi contribuie cu prestaţia fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;
c) plătitorul de venit suportă în interesul desfăşurării activităţii cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizaţia de delegare-detaşare în ţară şi în străinătate, precum şi alte cheltuieli de această natură;
d) plătitorul de venit suportă indemnizaţia de concediu de odihnă şi indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

Subpct. 2.1. de la pct. 2 al alin. (1) al art. 7 a fost modificat de art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 82 din 8 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 638 din 10 septembrie 2010.

2.2. În cazul reconsiderării unei activităţi ca activitate dependentă, impozitul pe venit şi contribuţiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalculate şi virate, fiind

datorate solidar de către plătitorul şi beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcţiei de bază.
[...]

Norme metodologice:
1. O activitate poate fi reconsideratã, potrivit criteriilor prevãzute la art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentã, în cazul în care raportul juridic în baza cãruia se desfăşoarã activitatea nu reflectã conţinutul economic al acestuia.
Activităţile desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum şi drepturile de autor şi drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activităţi dependente potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 2.1 şi 2.2 din Codul fiscal.

Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

[...]
23. persoanã fizicã rezidentã - orice persoanã fizicã ce îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:
a) are domiciliul în România;
b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;
c) este prezentã în România pentru o perioadã sau mai multe perioade ce depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;
d) este cetăţean român care lucrează în străinătate, ca funcţionar sau angajat al României într-un stat străin.Prin excepţie de la prevederile lit. a)-d), nu este persoanã fizicã rezidentã un cetăţean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetăţean străin care este funcţionar ori angajat al unui organism internaţional şi interguvernamental înregistrat în România, un cetăţean străin care este funcţionar sau angajat al unui stat străin în România şi nici membrii familiilor acestora;
[...]
Norme metodologice:
1^1. Prin centrul intereselor vitale se înţelege statul cu care relaţiile personale şi economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. Astfel, se va acorda atenţie familiei sale, soţului/soţiei, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreţinerea persoanei fizice şi care

sosesc în România împreunã cu aceasta, relaţiilor sale economice şi relaţiilor sale sociale. Prin relaţii economice se poate înţelege: angajat al unui angajator român, implicarea întro activitate de afaceri în România, conturi la bãnci în România, carduri de credit/debit la bãnci în România. Prin relaţii sociale se poate înţelege: membru într-o organizaţie caritabilã, religioasã, participări la activitãţi culturale sau de altã naturã.

Pct. 1^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al literei A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Definiţia sediului permanent

Art. 8. - (1) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoarã integral sau parţial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursalã, birou, fabricã, magazin, atelier, precum şi o minã, un puţ de ţiţei sau gaze, o carierã sau alte locuri de extracţie a resurselor naturale, precum şi locul în care continuã sã se desfăşoare o activitate cu activele şi pasivele unei persoane juridice române care intrã într-un proces de reorganizare prevãzut la art. 27^1.

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcţii, un proiect de construcţie, ansamblu sau montaj sau activitãţi de supervizare legate de acestea, numai dacã şantierul, proiectul sau activitãţile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1)-(3), un sediu permanent nu presupune urmãtoarele:

a) folosirea unei instalaţii numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparţin nerezidentului;

b) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de cãtre o altã persoanã;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziţii sau târguri fãrã caracter permanent ori ocazionale, dacã produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lunã dupã încheierea târgului sau a expoziţiei;

e) pãstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziţionării de produse sau bunuri ori culegerii de informaţii pentru un nerezident;

f) pãstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activitãţi cu caracter

pregãtitor sau auxiliar de cãtre un nerezident;

g) pãstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinaţie a activităţilor prevãzute la lit. a)-f), cu condiţia ca întreaga activitate desfăşuratã în locul fix sã fie de naturã preparatorie sau auxiliarã.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activităţile pe care o persoanã, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacã persoana acţioneazã în România în numele nerezidentului şi dacã este îndeplinitã una din urmãtoarele condiţii:

a) persoana este autorizatã şi exercitã în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepţia cazurilor în care activităţile respective sunt limitate la cele prevãzute la alin. (4) lit. a)-f);

b) persoana menţine în România un stoc de produse sau bunuri din care livreazã produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se considerã cã are un sediu permanent în România dacã doar desfăşoarã activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care aceastã activitate este activitatea obişnuitã a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacã activităţile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relaţiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent existã condiţii diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se considerã ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se considerã cã are un sediu permanent în România numai dacã acesta controleazã sau este controlat de un rezident ori de o persoanã ce desfăşoarã o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(7^1) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum şi sediile permanente din România aparţinând persoanelor juridice strãine beneficiare ale unor prestãri de servicii de natura activităţilor de lucrãri de construcţii, montaj, supraveghere, consultanţã, asistenţã tehnicã şi orice alte activităţi, executate de persoane juridice strãine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligaţia sã înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã. Contractele încheiate pentru activităţi desfăşurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrãrii potrivit prezentelor dispoziţii. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau a activităţilor de supraveghere legate de acestea şi a altor activităţi similare, se va avea în vedere data de începere a activităţii din contractele încheiate sau orice alte informaţii ce probeazã începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugã la

perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

Alin. (7^1) al art. 8 a fost modificat de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(8) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme metodologice:
2. Sintagma loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalaţii utilizate pentru desfăşurarea activităţii nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există şi acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfăşurarea activităţii nerezidentului, ci dispune doar de un spaţiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalaţiile sunt deţinute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziţia nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piaţă sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăţi, atunci când un nerezident are în permanenţă la dispoziţie anumite clădiri sau părţi ale acestora, deţinute în proprietate de altă societate.
3. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziţia sa un spaţiu utilizat pentru activităţi economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun drept legal de utilizare a respectivului spaţiu.
4. Deşi nu este necesar niciun drept legal oficial de utilizare a unui anumit spaţiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezenţă a unui nerezident într-o anumită locaţie nu înseamnă că locaţia respectivă se găseşte la dispoziţia acelui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situaţii în care reprezentanţi ai unui nerezident sunt prezenţi în spaţiile unei alte societăţi:
a) Un vânzător care îşi vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi şi se întâlneşte cu directorul de achiziţii în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziţia societăţii pentru care lucrează vânzătorul şi nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfăşoară activităţile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcţie de situaţia existentă, se poate aplica art. 8 alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.
b) Un angajat al unei societăţi căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăţi pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligaţiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfăşoară activităţi legate de obiectul primei societăţi, iar biroul ce se găseşte la dispoziţia

sa în sediul celeilalte societăţi va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziţia sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un «loc de activitate» şi dacă activităţile efectuate acolo depăşesc activităţile precizate în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care foloseşte zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziţionate de acel client. În acest caz, prezenţa societăţii de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă duratã şi societatea nu poate considera cã acel loc se aflã la dispoziţia sa şi constituie un sediu permanent al societăţii.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire mare de birouri ce aparţine principalului lui client. În acest caz, prezenţa zugravului în acea clădire de birouri în care îşi desfăşoară activitatea, respectiv zugrăveşte, constituie un sediu permanent al zugravului.

5. Cuvintele «prin care» trebuie să se aplice în toate situaţiile în care activităţile economice sunt desfăşurate într-o anumită locaţie ce este la dispoziţia societăţii în acest scop. Astfel, se va considera cã o societate angajatã pentru pavarea unui drum îşi desfăşoară activitatea «prin» locaţia în care are loc activitatea.

6. Locul de activitate trebuie să fie «fix», astfel încât să existe o legãturã între locul de activitate şi un anumit punct geografic. Nu este importantã perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă cã echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activităţile economice ale unei societăţi sunt deplasate între locaţii învecinate, pot exista dificultăţi în a stabili dacă există un singur «loc de activitate». Dacă există mai multe locuri de activitate şi dacă celelalte condiţii ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră cã există un singur loc de activitate atunci când o anumitã locaţie, în interiorul căreia sunt deplasate activităţile, poate fi identificatã ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic, în ceea ce priveşte activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O minã constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activităţile pot fi deplasate dintr-o locaţie în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geograficã şi comercialã din punct de vedere al activităţii miniere. Un «hotel de birouri» în care o firmă de consultanţă închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanţă. O stradă pietonală, o piaţă deschisă sau un târg în care îşi fixează standul un

comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activităţile pot fi desfăşurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulţi clienţi diferiţi, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este consideratã ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect şi clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic.

c) O zonă în care activităţile sunt desfăşurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi care nu întruneşte aceleaşi condiţii din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locaţii diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaţilor unei bănci, fiecare sucursală este consideratã separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiaşi sucursale, se va considera că el rămâne în acelaşi loc de activitate. Locaţia unică a sucursalei se încadrează în condiţia de tot unitar din punct de vedere geografic, situaţie care lipseşte în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locaţii diferite.

7. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanenţă. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menţinut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităţilor a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinaţie cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuşi să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenţei sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situaţiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăţi similare conduse de aceeaşi persoană sau de persoane asociate. În această situaţie se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăţi.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menţinut mai

mult, devine un loc fix de activitate şi se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înfiinţarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situaţii deosebite, cum ar fi eşecul investiţiei.

8. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să îşi desfăşoare integral sau parţial activităţile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operaţiunilor, ci operaţiunile trebuie desfăşurate cu regularitate.

9. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau ştiinţifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile şi alte proprietăţi similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terţi printr-un loc fix de activitate menţinut de o societate a unui stat contractant în celălalt stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăţi necorporale unei societăţi a celuilalt stat fără ca pentru această închiriere să menţină un loc fix de activitate în celălalt stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietăţile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiţia ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este şi cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiţia ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea şi întreţinerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea şi controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilităţi mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează şi întreţine echipamentul sub responsabilitatea şi controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăşi simpla închiriere a echipamentului şi poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenţei.

10. Activitatea unei societăţi este desfăşurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relaţie de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajaţi şi alte persoane care primesc instrucţiuni de la societate ca agenţi dependenţi. Prerogativele acestui personal în relaţiile sale cu terţii sunt irelevante. Nu are nicio importanţă dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat şi dacă activitatea societăţii este desfăşurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activităţile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea şi întreţinerea acestui echipament. Deci, maşinile cu câştiguri, automatele cu vânzare şi celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcţie de desfăşurarea de către societate

şi a altor activităţi în afarã de instalarea iniţialã a maşinilor. Nu existã un sediu permanent atunci când societatea doar instalează maşinile şi apoi le închiriază altor societăţi. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează maşinile se ocupă pe cont propriu şi de operarea acestora şi de întreţinerea lor. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când maşinile sunt operate şi întreţinute de un agent dependent al societăţii.

11. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să îşi desfăşoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregăteşte activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înfiinţat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiţia ca această activitate să difere substanţial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunţarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activităţi desfăşurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele şi măsurile ce au legătură cu activităţile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacţiilor curente, întreţinerea şi repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operaţiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activităţii. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăţi, acesta va servi în mod normal numai activităţilor acelei societăţi, şi nu activităţilor locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepţia situaţiilor în care acesta continuă să îşi desfăşoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

12. Deşi o locaţie în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în ţara în care este situat, trebuie făcută o distincţie între un computer, ce poate fi instalat într-o locaţie astfel încât în anumite condiţii poate constitui sediu permanent, şi datele şi software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinaţie de software şi date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locaţie care să poată constitui un «loc de activitate» şi nu există «un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje» în ceea ce priveşte software-ul şi datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web şi prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locaţie fizică şi locaţia fizică poate constitui un «loc fix de activitate» al societăţii care operează serverul.

13. Distincţia dintre site-ul web şi serverul pe care acesta este stocat şi utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfăşoară activităţi prin site-ul web. Este frecventă situaţia ca un site web prin care o societate desfăşoară activităţi să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deşi onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spaţiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul şi datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul şi locaţia acestuia nu sunt la dispoziţia societăţii,

chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locaţie. În acest caz, societatea nu are nicio prezenţă fizică în locaţia respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfăşoară activităţi printr-un site web are serverul la dispoziţia sa, aceasta deţine în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat şi utilizat site-ul web şi operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societăţii dacă sunt îndeplinite celelalte condiţii ale art. 8 din Codul fiscal.

14. Computerul într-o anumită locaţie poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplineşte condiţia de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

15. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăţi este desfăşurată integral sau parţial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziţie facilităţi acolo unde sunt îndeplinite funcţiile de activitate ale societăţii.

16. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locaţie, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezenţa niciunui angajat al societăţii în locaţia respectivă pentru a opera computerul. Prezenţa personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate îşi desfăşoară activităţile parţial sau total într-o locaţie, atunci când nu se impune prezenţa personalului pentru a desfăşura activităţi în acea locaţie. Această situaţie se aplică comerţului electronic în aceeaşi măsură în care se aplică şi altor activităţi în care echipamentul funcţionează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

17. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operaţiunile de comerţ electronic desfăşurate prin computer într-o anumită locaţie dintr-o ţară sunt limitate la activităţile pregătitoare sau auxiliare descrise în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activităţi efectuate într-o astfel de locaţie intră sub incidenţa art. 8 alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ţinând seama de diversele funcţii îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activităţile ce sunt în general privite ca fiind activităţi pregătitoare sau auxiliare includ în special:

a) furnizarea unei legături de comunicaţii - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori şi clienţi;

b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;

c) transmiterea informaţiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate şi eficienţă;

d) culegerea de date de piaţã pentru societate;

e) furnizarea de informaţii.

18. Existã un sediu permanent când aceste funcţii constituie partea esenţialã şi semnificativã a activitãţii de afaceri a societãţii sau când alte funcţii centrale ale societãţii sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societãţii, întrucât aceste funcţii depãşesc activitãţile prevãzute la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

19. Funcţiile centrale ale unei anumite societãţi depind de natura activitãţii desfãşurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul gãzduirii site-urilor web sau a altor aplicaţii pentru alte societãţi. Pentru aceşti furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferã servicii clienţilor reprezintã o componentã a activitãţii comerciale ce nu este consideratã o activitate pregãtitoare sau auxiliarã.

În cazul unei societãţi denumite «e-tailer» sau «e-comerciant» ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet şi nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locaţie nu este suficientã pentru a concluziona cã activitãţile desfãşurate în acel loc sunt mai mult decât activitãţi pregãtitoare şi auxiliare. Într-o astfel de situaţie trebuie sã se analizeze natura activitãţilor desfãşurate din perspectiva activitãţii derulate de societate. Dacã aceste activitãţi sunt strict pregãtitoare sau auxiliare faţã de activitatea de vânzare de produse pe internet şi locaţia este utilizatã pentru a opera un server ce gãzduieşte un site web care, aşa cum se întâmplã adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informaţii potenţialilor clienţi, se aplicã art. 8 alin. (4) din Codul fiscal şi locaţia nu va constitui un sediu permanent. Dacã funcţiile tipice aferente vânzãrii sunt realizate în acea locaţie, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plãţii şi livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activitãţi nu pot fi considerate strict pregãtitoare sau auxiliare.

20. În ceea ce priveşte aplicarea art. 8 alin. (5) din Codul fiscal, pentru a stabili dacã un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferã serviciul de a gãzdui pe server site-urile web ale altor societãţi, se pune întrebarea dacã este aplicabil art. 8 alin. (5) din Codul fiscal. Art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se aplicã deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt consideraţi agenţi ai societãţilor cãrora le aparţin site-urile web, deoarece aceştia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societãţi şi nu încheie în mod obişnuit astfel de contracte sau deoarece ei sunt consideraţi agenţi cu statut independent ce acţioneazã conform activitãţii lor obişnuite, lucru evidenţiat şi de faptul cã ei gãzduiesc site-uri web pentru societãţi diferite. Este de asemenea clar cã întrucât site-ul web prin care o societate îşi desfãşoarã activitatea nu este în sine o «persoanã», conform definiţiei prevãzute la art. 7 alin. (1) pct. 20 din Codul fiscal, art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se

poate aplica pentru a considera cã existã un sediu permanent, în virtutea faptului cã site-ul web este un agent al societãţii, în sensul acelui alineat.

21. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 «Sediu permanent» din Modelul convenţiei de evitare a dublei impuneri al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economicã.

21^1. Prin sintagma orice alte activitãţi din alin. (7^1) al art. 8 din Codul fiscal se înţelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

21^2. Atunci când nu este încheiat contract în formã scrisã, se înregistrează documentele care justificã prestãrile efective de servicii pe teritoriul României: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piaţã sau orice alte documente corespunzãtoare.

Normele metodologice de aplicare a Titlului I - pentru art. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal - sunt reproduse astfel cum au fost modificate de lit. A a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1) al pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 2-21 din Normele metodologice de aplicare a art. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 2 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 21^1 şi 21^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 2 al literei A a art. I din din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

Art. 11 - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înţelesul prezentului cod, autorităţile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacţii pentru a reflecta conţinutul economic al tranzacţiei.

(1^1) Autorităţile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacţie efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu excepţia livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(1^2) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autorităţile fiscale tranzacţiile efectuate

cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Ordinul şi lista contribuabililor declaraţi inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate şi persoanelor interesate, prin afişarea pe pagina de internet a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) În cadrul unei tranzacţii între persoane române şi persoane nerezidente afiliate, precum şi între persoane române afiliate, autorităţile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta preţul de piaţă al bunurilor sau al serviciilor furnizate în cadrul tranzacţiei. La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării preţurilor, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza preţurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacţie, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda preţului de revânzare, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza preţului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Alin. (1^1) şi (1^2) ale art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:

22. Reconsiderarea evidenţelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării preţului de piaţă al bunurilor şi serviciilor, se efectuează şi la cealaltă persoană afiliată implicată.

23. La estimarea preţului de piaţă al tranzacţiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării preţurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda preţului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, preţul de piaţă este determinat prin raportarea la tranzacţii

comparabile necontrolate. O tranzacţie este necontrolatã dacã se desfãşoarã între persoane independente.

25. Metoda comparării preţurilor

Determinarea preţului de piaţã are la bazã comparaţia preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mãrfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţã este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mãrfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în acelaşi punct din lanţul de producţie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de platã. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţã se poate recurge la:

a) compararea preţurilor convenite între persoane afiliate cu preţurile convenite în relaţiile cu persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea internã a preţurilor);

b) compararea preţurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea externã a preţurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării preţurilor, preţul de piaţã al tranzacţiei este determinat prin compararea preţului de vânzare al mãrfurilor şi serviciilor identice sau similare, vândute în cantităţi comparabile, cu preţul de vânzare al mãrfurilor şi al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile, se utilizeazã preţul de vânzare pentru mãrfurile şi serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corecteazã cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea preţului pieţei, metoda se bazeazã pe majorarea costurilor principale cu o marjã de profit corespunzãtoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru aceastã metodã, în cazul transferului de mãrfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producãtorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeaşi metodã de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazeazã şi politica de stabilire a preţurilor faţã de persoane independente. Suma care se adaugã la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjã de profit care este corespunzãtoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţã al tranzacţiei controlate reprezintã rezultatul adãugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mãrfurile sau serviciile sunt transferate printr-un numãr de persoane afiliate, aceastã metodã urmeazã sã fie aplicatã separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul şi activitãţile concrete ale fiecãrei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacţie controlatã va fi stabilit în mod corespunzãtor prin referinţã la costul plus profitul aceluiaşi furnizor în comparaţie cu tranzacţiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folositã este costul

plus profitul care a fost câştigat în tranzacţii comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda preţului de revânzare

În cazul acestei metode preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preţ (preţul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja preţului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să îşi acopere cheltuielile de vânzare şi alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate şi riscul asumat) şi să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţă pentru transferul bunului între entităţi afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei brute şi după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinată prin referinţă la marja profitului de revânzare, pe care acelaşi ultim vânzător o câştigă pentru bunurile procurate şi vândute în cadrul tranzacţiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile.

2%

La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială şi revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţă în ceea ce priveşte cheltuielile, ratele de schimb şi inflaţia;

b) modificările survenite în starea şi gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ.

De regulă, metoda preţului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată şi atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică, se înţelege metoda marjei nete şi metoda împărţirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma

uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeaşi persoană în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparaţii între anumiţi indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiaşi indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiaşi domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuţi în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piaţă şi a bunurilor echivalente, eficienţa şi strategia de management, poziţia pe piaţă, diferenţa în structura costurilor şi nivelul experienţei în afaceri.

30. Metoda împărţirii profitului

Metoda împărţirii profitului se foloseşte atunci când tranzacţiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacţii comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii şi împărţirea acestor profituri între persoanele afiliate proporţional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. Împărţirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărţite astfel încât să reflecte funcţiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părţi.

31. În cazul comparării tranzacţiilor dintre persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferenţele determinate de particularităţile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacţiilor comparabile, în măsura în care aceste particularităţi influenţează preţul de piaţă al obiectului respectivei tranzacţii;

b) funcţiile îndeplinite de persoane în tranzacţiile respective.

La analiza funcţiilor persoanelor participante într-o tranzacţie vor fi avute în vedere: importanţa economică a funcţiilor îndeplinite de fiecare participant, împărţirea riscurilor şi a responsabilităţilor între părţile ce participă la tranzacţie, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor dintre persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite preţurile supuse liberei concurenţe pe pieţe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcţionarea efectivă a persoanelor

afiliate implicate în tranzacţii supuse liberei concurenţe;
c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obţinerii comparabilităţii;
d) circumstanţele cazului individual;
e) activităţile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;
f) metoda folositã trebuie sã corespundã împrejurărilor date ale pieţei şi ale activităţii contribuabilului;
g) documentaţia care poate fi pusă la dispoziţie de către contribuabil.
33. Circumstanţele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea preţului de piaţă sunt:
a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor şi serviciilor transferate;
b) condiţiile pieţei pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;
c) activităţile desfăşurate şi stadiile din lanţul producţiei şi distribuţiei ale entităţilor implicate;
d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanţiile acordate, asumarea riscului;
e) în cazul unor relaţii de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;
f) condiţiile speciale de concurenţă.
34. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.
În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terţe părţi independente ţin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a preţului).
În situaţia în care în legătură cu transferul bunurilor şi al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client diferite de practica comercială obişnuită), precum şi în cazul furnizării parţiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea preţului de piaţă trebuie să se ia în considerare şi aceşti factori.
35. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare preţurile care au fost influenţate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:
a) preţuri practicate pe pieţe speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;
b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţă;
c) preţuri care sunt influenţate de reglementările autorităţilor publice.

36. Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al serviciilor în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obişnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se foloseşte metoda «cost-plus».

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicităţii făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporţional cu beneficiul. În situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autorităţile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporţional cu beneficiile câştigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază şi o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporţional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporţiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a făcut publicitatea şi cota de piaţă a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri şi servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeşte un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul şi destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activităţii beneficiarului şi a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuţie a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuţie a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se aşteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conţine clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata împrumutului, natura şi scopul împrumutului, garanţia implicată, valuta implicată, riscurile de schimb şi

costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum şi alte circumstanţe de acordare a împrumutului.

Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeaşi zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se ţină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărţi riscul de schimb (de exemplu: clauze care menţin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obişnuită sau dacă părţile care fac tranzacţia cer dobândă acolo unde, în tranzacţii comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licenţelor, know-how şi altele de aceeaşi natură, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în preţul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţă sau funcţii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societăţiimamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remuneraţie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legală este relaţia juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entităţi. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care foloseşte aceste servicii luând în considerare relaţia juridică dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenţă a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autorităţile fiscale vor lua în considerare

şi Liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economicã."

Normele metodologice de aplicare a Titlului I - pentru art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal - sunt reproduse astfel cum au fost modificate de lit. A a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 22-41 din Normele metodologice de aplicare a art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 3 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

TITLUL II
Impozitul pe profit

CAPITOLUL I
Dispozitii generale

Contribuabili

Art. 13. - Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, urmatoarele persoane, denumite in continuare contribuabili:

a) persoanele juridice romane;

Norme metodologice:

1. Fac parte din aceasta categorie companiile nationale, societatile nationale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societatile comerciale, indiferent de forma juridica de organizare si de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital strain sau cu capital integral strain, societatile agricole si alte forme de asociere agricola cu personalitate juridica, organizatiile cooperatiste, institutiile financiare si institutiile de credit, fundatiile, asociatiile, organizatiile, precum si orice alta entitate care are statutul legal de persoana juridica constituita potrivit legislatiei romane.

2. In cazul persoanelor juridice romane care detin participatii in capitalul altor societati comerciale si care intocmesc situatii financiare consolidate, calculul si plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecarei persoane juridice din grup.

Codul fiscal:

b) persoanele juridice straine care desfasoara activitate prin intermediul unui sediu permanent in Romania;

Norme metodologice:
3. Persoanele juridice straine, cum sunt: companiile, fundatiile, asociatiile, organizatiile si orice entitati similare, infiintate si organizate in conformitate cu legislatia unei alte tari, devin subiect al impunerii atunci cand isi desfasoara activitatea, integral sau partial, prin intermediul unui sediu permanent in Romania, asa cum este definit acesta in Codul fiscal, de la inceputul activitatii sediului.

Codul fiscal:
Scutiri
Art. 15. - (1) Sunt scutiti de la plata impozitului pe profit urmatorii contribuabili: [...]
d) fundatiile romane constituite ca urmare a unui legat;

Norme metodologice:
4. Fundatia constituita ca urmare a unui legat, in conformitate cu Ordonanta Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociatii si fundatii, cu modificarile si completarile ulterioare, este subiectul de drept infiintat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauza de moarte, constituie un patrimoniu afectat in mod permanent si irevocabil realizarii unui scop de interes general sau, dupa caz, comunitar.

Codul fiscal:
e) cultele religioase, pentru veniturile obtinute din activitati economice care sunt utilizate pentru sustinerea activitatilor cu scop caritabil;

Lit. e) a alin. (1) al art. 15 a fost abrogatã de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
5. Abrogat.

Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (1), lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 1 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (1), lit. e) din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 1 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru: venituri obţinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, venituri obţinute din chirii, alte venituri obţinute din activităţi economice, venituri din despăgubiri în formă bănească, obţinute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent şi/sau în anii următori, pentru întreţinerea şi funcţionarea unităţilor de cult, pentru lucrări de construcţie, de reparaţie şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învăţământ, pentru furnizarea, în nume propriu şi/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condiţiile legii, pentru acţiuni specifice şi alte activităţi nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor.

g) instituţiile de învăţământ particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătăţirea finanţării învăţământului superior, cu modificările ulterioare;

Norme metodologice:

6. Veniturile obţinute din activităţi economice de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obţinute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (1), lit. e), f), g) si h) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 1 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (1), lit. f), g) si h) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:

(2) Organizatiile nonprofit, organizatiile sindicale si organizatiile patronale sunt scutite

de la plata impozitului pe profit pentru urmatoarele tipuri de venituri: [...]

k) veniturile obtinute din reclama si publicitate, realizate de organizatiile nonprofit de utilitate publica, potrivit legilor de organizare si functionare, din domeniul culturii, cercetarii stiintifice, invatamantului, sportului, sanatatii, precum si de camerele de comert si industrie, organizatiile sindicale si organizatiile patronale.

Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclama si publicitate veniturile obtinute din inchirieri de spatii publicitare pe: cladiri, terenuri, tricouri, carti, reviste, ziare etc. Nu se includ in veniturile descrise anterior veniturile obtinute din prestari de servicii de intermediere in reclama si publicitate.

Codul fiscal:

(3) Organizatiile nonprofit, organizatiile sindicale si organizatiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit si pentru veniturile din activitati economice realizate pana la nivelul echivalentului in lei a 15.000 euro, intr-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevazute la alin. (2). Organizatiile prevazute in prezentul alineat datoreaza impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decat cele prevazute la alin. (2) sau in prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevazute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, dupa caz.

Norme metodologice:

8. Organizatiile nonprofit care obtin venituri, altele decat cele mentionate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, si depasesc limita prevazuta la alin. (3) platesc impozit pentru profitul corespunzator acestora. Determinarea profitului impozabil se face in conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. In acest sens se vor avea in vedere urmatoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevazute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevazute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea urmatorilor pasi:

- calculul echivalentului in lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Nationala a Romaniei pentru anul fiscal respectiv;
- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevazute la lit. a);
- stabilirea veniturilor neimpozabile prevazute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mica dintre sumele stabilite conform precizarilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) si b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scaderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzator veniturilor impozabile de la lit. d), avandu-se in vedere urmatoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate in scopul realizarii veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesara utilizarea de catre contribuabil a unor chei corespunzatoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luandu-se in considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferenta intre veniturile impozabile de la lit. d) si cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevazute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, dupa caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8^1. Veniturile realizate de organizatiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

Pct. 8^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (2) si alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

8^2. Prevederile alin. (2) si alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, sunt aplicabile si persoanelor juridice care sunt constituite si functioneaza potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole si celor forestiere, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pct. 8^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (2) si alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcţionează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (4) al art. 15 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 13^1.

Codul fiscal:
Anul fiscal
Art. 16. - (1) Anul fiscal este anul calendaristic.
(2) Cand un contribuabil se infiinteaza sau inceteaza sa mai existe in cursul unui an fiscal, perioada impozabila este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice:
9. In cazul infiintarii unui contribuabil intr-un an fiscal perioada impozabila incepe:
a) de la data inregistrarii acestuia la registrul comertului, daca are aceasta obligatie;
b) de la data inregistrarii in registrul tinut de instantele judecatoresti competente, daca are aceasta obligatie;
c) de la data incheierii sau, dupa caz, a punerii in aplicare a contractelor de asociere, in cazul asocierilor care nu dau nastere unei noi persoane juridice.
10. Perioada impozabilã se încheie, în cazul divizãrilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanelor juridice prin dizolvare fãrã lichidare, la una dintre urmãtoarele date:
a) la data înregistrãrii în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecãtoreşti competente a noii societãţi sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societãţi noi;
b) la data înregistrãrii hotãrârii ultimei adunãri generale care a aprobat operaţiunea sau de la altã datã stabilitã prin acordul pãrţilor în cazul în care se stipuleazã cã operaţiunea va avea efect la o altã datã, potrivit legii;
c) la data înmatriculãrii persoanei juridice înfiinţate potrivit legislaţiei europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;
d) la data stabilitã potrivit legii, în alte cazuri decât cele menţionate la lit. a), b) şi c).
În cazul dizolvãrii urmatã de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilã încetează la data depunerii situaţiilor financiare la registrul unde a fost înregistratã, conform legii, înfiinţarea acestuia.

Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri si pariuri

sportive
Art. 18*). - Contribuabilii care desfasoara activitati de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizeaza aceste venituri in baza unui contract de asociere, si la care impozitul pe profit datorat pentru activitatile prevazute in acest articol este mai mic decat 5% din veniturile respective sunt obligati la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

Art. 18 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
*) A se vedea art. 18, aşa cum figurează mai jos, modificat de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009.

Norme metodologice:
11. Intra sub incidenta prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfasoara activitati de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, incadrati potrivit dispozitiilor legale in vigoare; acestia trebuie sa organizeze si sa conduca evidenta contabila pentru a se cunoaste veniturile si cheltuielile corespunzatoare acestor activitati. La determinarea profitului aferent acestor activitati se iau in calcul si cheltuielile de conducere si administrare si alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proportional cu veniturile obtinute din aceste activitati. In cazul in care impozitul pe profitul datorat este mai mic decat 5% din veniturile obtinute din aceste activitati, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adauga la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activitati, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau in calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activitatilor respective, inregistrate in conformitate cu reglementarile contabile.

Codul fiscal:
Impozit minim
Art. 18. - (1) Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligaţi la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.
(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

(3) Abrogat

Alin. (3) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

(4) Abrogat.

Alin. (4) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

(5) Abrogat.

Alin. (5) al art. 18 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 22 din 24 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 201 din 30 martie 2010.
Alin. (5) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

(6) Abrogat.

Alin. (6) al art. 18 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 22 din 24 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 201 din 30 martie 2010.
Alin. (6) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

(7) Abrogat.

Alin. (7) al art. 18 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 13^2.

Alin. (7) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

*) RECTIFICAREA nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009 a modificat art. 40 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009 dispunând:

"În Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 şi reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 14 aprilie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparţine Redacţiei "Monitorul Oficial, Partea I"):

- la art. 40, în loc de: "Art. 40. - Prevederile art. 32 pct. 12 şi art. 33 intră în vigoare în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă." se va citi: "Art. 40. - Prevederile art. 32-34 intră în vigoare la data de 1 mai 2009."

**) Conform art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 22 din 24 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 201 din 30 martie 2010, prin excepţie de la dispoziţiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică pentru determinarea impozitului pe profit începând cu anul 2010.

Norme metodologice:

11^1. Contribuabilii menţionaţi la art. 18 alin. (2) din Codul fiscal, la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcţie de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);

d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

11^2. În aplicarea prevederilor art. 18 alin. (2) coroborat cu art. 34 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal, pentru trimestrul II al anului 2009, la calculul impozitului datorat se vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcţie de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului

precedent, din care se scad veniturile prevãzute la art. 18 alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim corespunzãtor tranşei de venituri totale anuale, determinatã potrivit lit. b), pentru perioada 1 mai 2009-30 iunie 2009;

d) compararea impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim calculat potrivit lit. c) şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

Exemplul I

O societate comercialã a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumã de 250 lei. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzãtor tranşei de venituri totale anuale în sumã de 40.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009-30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculeazã în mod corespunzãtor prin împãrţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200/12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere cã impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumã de 250 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadã este de 367 lei, contribuabilul are obligaţia de platã a impozitului minim în sumã de 367 lei.

Exemplul II

O societate comercialã a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumã de 500 lei. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei corespunzãtor tranşei de venituri totale anuale în sumã de 50.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009-30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculeazã în mod corespunzãtor prin împãrţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200/12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere cã impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumã de 500 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadã este de 367 lei, contribuabilul are obligaţia de platã a impozitului pe profit în sumã de 500 lei.

11^3. Pentru definitivarea impozitului pe profit aferent trimestrului al IV-lea al anului 2009, din impozitul pe profit calculat cumulat de la începutul anului se scade impozitul pe profit aferent perioadei precedente, inclusiv impozitul minim datorat, dupã caz, pânã la nivelul impozitului minim datorat în cursul anului fiscal.

Exemplul III

O societate comercialã înregistreazã pierdere fiscalã la sfârşitul trimestrului I şi al II-lea. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 6.500 lei, corespunzãtor tranşei de venituri totale anuale în sumã de 300.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009-30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculeazã în mod corespunzãtor

prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (6.500/12) x 2 = 1.083 lei. Prin urmare, pentru trimestrul al II-lea societatea datorează impozitul minim în sumă de 1.083 lei.

Impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este în sumă de 6.000 lei. Pentru determinarea impozitului datorat pentru trimestrul al III-lea se efectuează următorul calcul: 6.000 - 1.083 = 4.917 lei.

Se compară impozitul pe profit aferent trimestrului al III-lea, în sumă de 4.917 lei, cu impozitul minim aferent acestei perioade: (6.500/12) x 3 = 1.625 lei şi se datorează impozitul pe profit.

La închiderea exerciţiului financiar 2009, contribuabilul înregistrează pierdere fiscală. Prin urmare, pentru trimestrul al IV-lea datorează impozit minim în sumă de 1.625 lei. În acest caz, impozitul pe profit de recuperat reprezintă impozitul datorat în cursul anului respectiv mai puţin impozitul minim.

11^4. Impozitul pe profit aferent trimestrului/anului se calculează potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal, inclusiv cele referitoare la recuperarea pierderii fiscale prevăzute la art. 26 din titlul II «Impozitul pe profit».

Exemplul IV

O societate comercială înregistrează la sfârşitul anului 2008 pierdere fiscală în sumă de 700 lei. În cursul anului 2009 societatea înregistrează în trimestrul I pierdere fiscală, iar în trimestrul al II-lea înregistrează un profit impozabil în sumă de 13.200 lei.

Impozit pe profit aferent trimestrului al II-lea = (13.200-700) x 16% = 2.000 lei

Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 35.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009-30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200/12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 2.000 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligaţia de plată a impozitului pe profit în sumă de 2.000 lei.

11^5. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică contribuabililor aflaţi în inactivitate temporară sau care au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz. În cazul în care contribuabilii solicită înscrierea, în cursul anului, a situaţiilor menţionate, prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului şi data când contribuabilul înregistrează la oficiul registrului comerţului/registrul ţinut de

instanţele judecătoreşti competente cererea de înscriere de menţiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activităţii încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal pentru perioada rămasă din anul respectiv.

Pct. 11^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 18 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

11^6. Contribuabilii înfiinţaţi în cursul anului nu intră sub incidenţa prevederilor art. 18 alin. (2) pentru anul în care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, însă aceştia sunt obligaţi la determinarea impozitului pe profit potrivit prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal. Nu intră sub incidenţa impozitului minim societăţile care la data de 1 mai 2009 se aflau în inactivitate temporară şi aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivităţii până la 31 decembrie 2009.

11^7. Contribuabilii care se înfiinţează în cursul anului ca urmare a operaţiunilor de reorganizare (fuziune, divizare etc.) aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data înregistrării la oficiul registrului comerţului. În cazul în care contribuabilii se înfiinţează prin fuziunea a două sau mai multe societăţi, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale sunt veniturile însumate ale societăţilor participante, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. În cazul în care contribuabilii se înfiinţează prin divizarea unei societăţi, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale se determină proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate de către persoana juridică cedentă, conform proiectului întocmit potrivit legii, care stabileşte şi criteriul de repartiţie a activelor şi pasivelor transferate. În cazul fuziunilor prin absorbţie sau în cazul divizărilor prin care activele şi pasivele se transferă către una sau mai multe societăţi existente, pentru determinarea impozitului minim datorat de către societăţile beneficiare, la veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, se iau în calcul şi veniturile totale anuale ale societăţilor cedente, proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate.

Pct. 11^1-11^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 18 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 1 al literei A de la articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 488 din 28 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Codul fiscal:
Impozit minim
Art. 18. [...]

(5) Contribuabilii prevăzuţi la art. 34 alin. (1) lit. b) efectuează pentru trimestrele I-III comparaţia impozitului pe profit trimestrial cu impozitul minim prevăzut la alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru trimestrul respectiv, prin împărţirea impozitului minim anual la 12 şi înmulţirea cu numărul de luni aferente trimestrului respectiv. În situaţia în care perioada impozabilă începe sau se încheie în cursul unui trimestru, impozitul minim prevăzut la alin. (3) se recalculează corespunzător numărului de zile aferente trimestrului respectiv. Pentru definitivarea impozitului pe profit datorat se efectuează comparaţia impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual prevăzut la alin. (3).

Alin. (5) al art. 18 a fost abrogat de pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

Norme metodologice:

11^8. Exemplu de calcul

Un contribuabil înregistrează la data de 31 decembrie 2009 venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, cărora le corespunde, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) din Codul fiscal, un impozit minim anual de 6.500 lei, respectiv 1.625 lei trimestrial.

În trimestrul I 2010, contribuabilul determină un impozit pe profit de 1.800 lei. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit aferent trimestrului I cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 1.800 lei.

În trimestrul II 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 3.300 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul II este 1.500 lei (3.300 - 1.800) determinat ca diferenţă între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului şi impozitul pe profit datorat în trimestrul I. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit minim datorat în sumă de 1.625 lei.

În trimestrul III 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 6.925 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul III este 3.500 lei (6.925 - 1.800 - 1.625) determinat ca diferenţă între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului şi impozitul datorat în trimestrele I şi II. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit aferent trimestrului III cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 3.500 lei.

La sfârşitul anului 2010, contribuabilul înregistrează impozit pe profit anual în sumă de 5.000 lei.

În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exerciţiului financiar 2010 până la data de 25 februarie 2011, în urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. Astfel, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 6.925 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe

profit de recuperat final în sumã de 425 lei (6.925 - 6.500) lei.
    În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exercițiului financiar 2010 până la data de 25 aprilie 2011, declarã şi plãteşte pentru trimestrul IV al anului 2010 impozit pe profit în sumã egalã cu impozitul pe profit calculat şi evidențiat pentru trimestrul III al aceluiaşi an fiscal, adicã suma de 3.500 lei. În urma efectuării comparației impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultã impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumã de 6.500 lei. În acest caz, având în vedere faptul cã impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 10.425 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumã de 3.925 lei (10.425 - 6.500) lei.

    Pct. 11^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 18 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

    Codul fiscal:

CAPITOLUL II
Calculul profitului impozabil

    Reguli generale
    Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau in calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

    Norme metodologice:
    12. Veniturile si cheltuielile care se iau in calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele inregistrate in contabilitate potrivit reglementarilor contabile date in baza Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si orice alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.
    Exemple de elemente similare veniturilor:
    - diferentele favorabile de curs valutar, rezultate in urma evaluarii creantelor si datoriilor in valuta, inregistrate in evidenta contabila in rezultatul reportat, ca urmare a retratarii sau transpunerii;

- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) şi alin. (5^1) din Codul fiscal;
- câştigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate.

Liniuţa a doua a paragrafului II de la pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Liniuţa a doua a paragrafului II de la pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Liniuţa a treia a paragrafului II de la pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferentele nefavorabile de curs valutar, rezultate in urma evaluarii creantelor si datoriilor in valuta, inregistrate in evidenta contabila in rezultatul reportat, ca urmare a retratarii sau transpunerii;
- cheltuiala cu valoarea neamortizata a cheltuielilor de cercetare si dezvoltare si a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost inregistrata in rezultatul reportat. In acest caz, cheltuiala este deductibila fiscal pe perioada ramasa de amortizat a acestor imobilizari, respectiv durata initiala stabilita conform legii, mai putin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. In mod similar se va proceda si in cazul obiectelor de inventar, baracamentelor si amenajarilor provizorii trecute in rezultatul reportat cu ocazia retratarii situatiilor financiare anuale.
- diferenţele nefavorabile dintre preţul de vânzare al titlurilor de participare proprii şi valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Veniturile şi cheltuielile generate de evaluarea ulterioară şi executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

Ultimul alineat al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Ultimul paragraf al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19

decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Liniuţa a doua a paragrafului III de la pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 4 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009

3%

, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparţin şi depunerea unei declaraţii rectificative în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevazute de legislatia in vigoare se aplica trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, dupa caz, astfel incat la finele anului acestea sa se incadreze in prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligatia de a plati impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevazute de legislatia in vigoare se aplica anual.

Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

14^1. Veniturile şi cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenţă a stocurilor.
14^2. Veniturile şi cheltuielile reprezentând dobânzile/ penalităţile/daunele-interese contractuale anulate prin acte adiţionale la contractele economice încheiate sunt venituri impozabile, respectiv cheltuieli deductibile, în condiţiile în care dobânzile/penalităţile/daunele-interese stabilite în cadrul contractelor economice iniţiale au reprezentat cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile, pe măsura înregistrării lor. În acest caz, se ajustează profitul impozabil al perioadei fiscale în care au fost înregistrate

iniţial veniturile şi cheltuielile respective.

Pct. 14^1 şi 14^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 1 al literei B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligati sa intocmeasca un registru de evidenta fiscala, intr-un singur exemplar, compus din cel putin 100 de file, tinut in forma scrisa sau electronica. Completarea se face in ordine cronologica, iar informatiile inregistrate trebuie sa corespunda cu operatiunile fiscale si cu datele prezentate in declaratiile de impunere. Registrul de evidenta fiscala se completeaza in toate situatiile in care informatiile cuprinse in declaratia fiscala sunt obtinute in urma unor prelucrari ale datelor furnizate din inregistrarile contabile. Modul de completare a registrului de evidenta fiscala este la latitudinea fiecarui contribuabil, in functie de specificul activitatii si de necesitatile proprii ale acestuia. Acestea se refera la: calculul dobanzilor si al diferentelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscala, reduceri si scutiri de impozit pe profit, evidenta fiscala a vanzarilor cu plata in rate, valoarea fiscala in cazul efectuarii operatiunilor prevazute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operatiuni.

Codul fiscal:

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporţional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 24 din 24 martie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (modificare aplicabila cu data de 1 mai 2005).

Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).

*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrarii bunurilor, executarii lucrarilor sau prestarii serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata in rate pana la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile si cheltuielile aferente bunurilor mobile si imobile produse, lucrarilor executate si serviciilor prestate, valorificate in baza unui contract cu plata in rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe masura ce ratele devin scadente, pe durata derularii contractelor respective.

Pct. 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 din sectiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(4) In cazul contribuabililor care desfasoara activitati de servicii internationale, in baza conventiilor la care Romania este parte, veniturile si cheltuielile efectuate in scopul realizarii acestora sunt luate in calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite in conformitate cu reglementarile din aceste conventii.

Norme metodologice:

17. Intra sub incidenta acestui alineat contribuabilii care desfasoara activitati de servicii internationale care aplica regulile de evidenta si decontare a veniturilor si cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a conventiilor la care Romania este parte (de exemplu: serviciile postale, telecomunicatiile, transporturile internationale).

Codul fiscal:

Art. 19^2. - Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în producţia şi/sau achiziţia de echipamente tehnologice (maşini, utilaje şi instalaţii de lucru), astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, folosite în scopul obţinerii de venituri impozabile, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, utilizat în acest scop în anul efectuării investiţiei. Scutirea de impozit pe profit aferentă investiţiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2009, în aplicarea facilităţii se ia în considerare profitul contabil înregistrat începând cu data de 1 octombrie 2009 şi investit în

activele menţionate la alin. (1) produse şi/sau achiziţionate după aceeaşi dată.
[...]
(7) Pentru activele prevăzute la alin. (1) care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru lucrările realizate efectiv, în baza unor situaţii parţiale de lucrări, pentru investiţiile puse în funcţiune parţial în anul respectiv.
[...]
(10) Abrogat.

Alin. (10) al art. 19^2 a fost abrogat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 87 din 29 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 669 din 30 septembrie 2010.

[...]
(12) Prin excepţie de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 33, valoarea fiscală, respectiv valoarea de intrare a activelor prevăzute la alin. (1) se determină prin scăderea din valoarea de producţie şi/sau de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea prevăzută la alin. (1).

Norme metodologice:
17^1. În sensul prevederilor art. 19^2 alin. (1) din Codul fiscal, prin producţia de echipamente tehnologice se înţelege realizarea acestora în regie proprie şi înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelaţie cu prevederile art. 24 din Codul fiscal.
17^2. Exemple de calcul:
Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit şi a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiţiei realizate
La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziţionează la data de 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.
Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:
- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:
170.000 x 16% = 27.200 lei
27.200 - 10.000 = 17.200 lei;
- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:
Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiţia realizată, impozitul scutit este:
80.000 x 16% = 12.800 lei;

- se determinã valoarea fiscalã a echipamentului tehnologic, în baza cãreia se calculează amortizarea fiscalã, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscalã = 80.000 - 80.000 = 0

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit şi a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiţiei realizate

La sfârşitul anului 2009 o societate comercialã înregistrează un profit impozabil în sumã de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziţionează la data de 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg urmãtoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

60.000 x 16% = 9.600 lei

9.600 - 4.000 = 5.600 lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situaţie, profitul contabil nu acoperă investiţia realizatã, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părţii din investiţie finanţatã din profit este:

30.000 x 16% = 4.800 lei; impozit pe profit scutit = 4.800 lei;

- se determinã valoarea fiscalã a echipamentului tehnologic, în baza cãreia se calculează amortizarea fiscalã, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscalã = 70.000 - 30.000 = 40.000 lei

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situaţia în care impozitul pe profit dupã aplicarea facilitãţii este mai mic decât impozitul minim

La sfârşitul anului 2009 o societate comercialã înregistrează un profit impozabil în sumã de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziţionează la data de 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La data de 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumã de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat dupã aplicarea facilitãţii, se parcurg urmãtoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

45.000 x 16% = 7.200 lei

7.200 - 2.000 = 5.200 lei;

- având în vedere faptul cã, în acest caz profitul contabil acoperă investiţia realizatã,

impozitul pe profit aferent profitului investit este:
25.000 x 16% = 4.000 lei;
- după aplicarea facilității, impozitul pe profit este:
5.200 - 4.000 = 1.200 lei;
- în această situație, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;
- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.
Valoarea fiscală = 25.000 - 25.000 = 0
Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligați la plata anuală a impozitului pe profit
La sfârşitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la data de 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei şi în data de 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.
Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:
- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:
2.500.000 x 16% = 400.000 lei;
- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:
70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000 lei;
- având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:
270.000 x 16% = 43.200 lei;
- se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilității:
400.000 - 43.200 = 356.800 lei;
- se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.
Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziționate:
70.000 - 70.000 = 0
110.000 - 110.000 = 0
90.000 - 90.000 = 0
17^3. În situația în care investițiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite

în totalitate de profitul contabil, pentru determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit art. 24 din Codul fiscal.

17^4. În aplicarea prevederilor art. 19^2 alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuţie înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 - 31 decembrie 2010 şi puse în funcţiune în aceeaşi perioadă potrivit art. 24 din Codul fiscal.

Pct. 17^1-17^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 19^2 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

ART. 19^1

(1) La calculul profitului impozabil, pentru activităţile de cercetare-dezvoltare se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul profitului impozabil în proporţie de 20% a cheltuielilor eligibile pentru aceste activităţi; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispoziţiilor art. 26;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată şi în cazul aparaturii şi echipamentelor destinate activităţilor de cercetare-dezvoltare.

(2) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului educaţiei, cercetării şi inovării.

Alin. (2) al art. 19^1 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 343 din 11 noiembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 779 din 13 noiembrie 2009, care modifică pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 200 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 4 decembrie 2008.

Art. 19^1 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 200 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 4 decembrie 2008.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 20. Urmatoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoana juridica romana;

b) diferentele favorabile de valoare a titlurilor de participare, inregistrate ca urmare a incorporarii rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se detin titluri de participare, precum si diferentele de valoare a investitiilor financiare pe termen lung reprezentand actiuni detinute la societati afiliate, titluri de participare si investitii detinute ca imobilizari, inregistrate astfel, potrivit reglementarilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionarii, a retragerii, lichidarii investitiilor financiare, precum si la data retragerii capitalului social la persoana juridica la care se detin titlurile de participare; [...]

Art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

"Venituri neimpozabile

ART. 20

Urmatoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoana juridica romana;

b) diferentele favorabile de valoare a titlurilor de participare, inregistrate ca urmare a incorporarii rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se detin titluri de participare, precum si diferentele de valoare a investitiilor financiare pe termen lung, reprezentand actiuni detinute la societati afiliate, titluri de participare si investitii detinute ca imobilizari, inregistrate astfel potrivit reglementarilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionarii,*) a retragerii, lichidarii investitiilor financiare, precum si la data retragerii capitalului social la persoana juridica la care se detin titlurile de participare;

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum si veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

d) veniturile neimpozabile, prevazute expres in acorduri si memorandumuri aprobate prin acte normative.

Litera c) a art. 20 a fost abrogata de pct. 8 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

*) Teza a doua a lit. b) a art. 20 a fost rectificata prin RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006."

Norme metodologice:

18. In sensul prevederilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, dividendele de incasat/incasate de un contribuabil de la o persoana juridica romana, reprezinta venituri neimpozabile la data inregistrarii acestora in evidenta contribuabilului, potrivit reglementarilor contabile.

Codul fiscal:

b) diferenţele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare, precum şi diferenţele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare şi a obligaţiunilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, a lichidării investiţiilor financiare, precum şi la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare;

Lit. b) a art. 20 a fost modificată de pct. 14 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deţinut la o persoană juridică, precum şi la data lichidării investiţiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câştigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investiţiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferenţelor favorabile respective.

Pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 20 litera b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 18 si 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 20, lit. a) si b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

[...]

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, precum şi veniturile din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere;

Lit. c) a art. 20 a fost modificată de pct. 14 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

[...]
Norme metodologice:
20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea.

Pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 20, lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:
[...]
d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative."
Norme metodologice:
21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligaţi să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru delimitarea veniturilor şi a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din aceste activităţi, în situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară identificării acestora, după caz.

Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 20, lit. d) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:
d) veniturile neimpozabile, prevazute expres in acorduri si memorandumuri aprobate prin acte normative.

Venituri neimpozabile
ART. 20
Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:
a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
b) diferenţele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare, precum şi diferenţele de valoare a investiţiilor financiare pe termen lung, reprezentând acţiuni deţinute la societăţi afiliate, titluri de participare şi investiţii deţinute ca imobilizări, înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investiţiilor financiare, precum şi la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare;

Lit. b) a art. 20 a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;
d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative.
e) în perioada 1 ianuarie 2009-31 decembrie 2009 inclusiv, veniturile din tranzacţionarea titlurilor de participare pe piaţa autorizată şi supravegheată de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare. În aceeaşi perioadă, cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a acestor titluri de participare, precum şi cheltuielile înregistrate cu ocazia desfăşurării operaţiunilor de tranzacţionare reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Lit. e) a art. 20 a fost introdusă de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.

Art. 20 a fost modificat de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri si memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevazut faptul ca profitul aferent anumitor activitati nu este impozabil sunt obligati sa organizeze si sa conduca evidenta contabila pentru determinarea profitului neimpozabil. La determinarea profitului aferent acestor activitati se iau in calcul si cheltuielile de conducere si administrare si alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proportional cu veniturile obtinute din acele activitati, in situatia in care evidenta contabila nu asigura informatia necesara identificarii acestora, dupa caz.

NOTA C.T.C.E S.A. Piatra-Neamt:

(inaplicabil prin modificarea integrala a art. 20 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. A se vedea nota de mai sus)

Codul fiscal:

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

Art. 20^1. - (1) Dupa data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana sunt, de asemenea, neimpozabile si:

(a) dividendele primite de o persoana juridica romana, societate-mama, de la o filiala a sa situata intr-un stat membru, daca persoana juridica romana intruneste cumulativ urmatoarele conditii:

1. plateste impozit pe profit potrivit prevederilor titlului II, fara posibilitatea unei optiuni sau exceptari;

2. detine minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, incepand cu 1 ianuarie 2009;

3. La data inregistrarii venitului din dividende, detine participatia minima mentionata la pct. 2, pe o perioada neintrerupta de cel putin 2 ani.

Sunt, de asemenea, neimpozabile si dividendele primite de persoana juridica romana prin intermediul sediului sau permanent situat intr-un stat membru, in cazul in care persoana juridica romana indeplineste cumulativ conditiile prevazute la pct. 1-3.

(b) dividendele primite de sediile permanente din Romania ale unor persoane juridice straine din alte state membre, societati-mama, care sunt distribuite de filialele acestora situate in state membre, daca persoana juridca straina intruneste, cumulativ, urmatoarele conditii:

1. are una din formele de organizare prevazute la alin. (4);

2. in conformitate cu legislatia fiscala a statului membru, este considerata a fi rezident al statului membru respectiv si, in temeiul unei conventii privind evitarea dublei impuneri incheiate cu un stat tert, nu se considera ca are sediul fiscal in afara Uniunii Europene;

3. plateste, in conformitate cu legislatia fiscala a unui stat membru, fara posibilitatea unei optiuni sau exceptari, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;

4. detine minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minima de 10%, incepand cu data de 1 ianuarie 2009;
5. la data inregistrarii venitului din dividende de catre sediul permanent din Romania, persoana juridica straina detine participatia minima prevazuta la pct. 4, pe o perioada neintrerupta de cel putin 2 ani. [...]"

Norme metodologice:
21^1. In aplicarea prevederilor art. 20^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, conditia legata de perioada minima de detinere de 2 ani va fi inteleasa luandu-se in considerare hotararea Curtii Europene de Justitie in cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen-C-284/94, C-291/94 si C-292/94. Astfel, in situatia in care, la data inregistrarii dividendului de catre societatea-mama, persoana juridica romana, respectiv de catre sediul permanent al unei societati-mama, persoana juridica straina dintr-un stat membru, conditia referitoare la perioada minima de detinere de 2 ani nu este indeplinita, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, in anul fiscal in care conditia este indeplinita, contribuabilul urmeaza sa beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului in care venitul a fost impus. In acest sens, contribuabilul trebuie sa depuna declaratia rectificativa privind impozitul pe profit."
21^2. Pentru indeplinirea conditiei de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, societatile-mama, persoane juridice straine, trebuie sa platesca, in conformitate cu legislatia fiscala a unui stat membru, fara posibilitatea unei optiuni sau exceptari, unul din urmatoarele impozite :
- impot des societes/ vennootschapsbelasting, in Belgia;
- selskabsskat, in Danemarca;
- Korperschaftsteuer, in Republica Federala Germania;
- "text in lb. greaca"*), in Grecia;

NOTA "CTCE"
Textul in limba greaca se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 10.

- impuesto sobre sociedades, in Spania;
- impot sur les societes, in Franta;
- Corporation tax, in Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, in Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, in Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, in Olanda;

- Korperschaftsteuer, in Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, in Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, in Finlanda;
- statlig inkomstskatt, in Suedia;
- Corporation tax, in Regatul Unit al Marii Britanii si Irlandei de Nord;
- Danz pfijmu pravnickych osob, in Republica Ceha;
- Tulumaks, in Estonia;
- "text in lb. greaca", in Cipru;

NOTA "CTCE"

Textul in limba greaca se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 11.

- uznemumu ienakuma nodoklis, in Letonia;
- Pelno mokestis, in Lituania;
- Tarsasagi ado, in Ungaria;
- Taxxa fuq l-income, in Malta;
- Podatek dochodowy od osob prawnych, in Polonia;
- Davek od dobicka pravnih oseb, in Slovenia;
- Danz prijmov pravnickych osob, in Slovacia;
- (text in. lb. bulgara), in Bulgaria ."

NOTA "CTCE"

Textul in limba bulgara se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 11.

21^3. Pentru aplicarea prevederilor art. 20^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice romane si bulgare, societati-mama, sunt:

- societatile infiintate in baza legii romane, cunoscute ca "societati pe actiuni", "societati in comandita pe actiuni", "societati cu raspundere limitata";
- societatile infiintate in baza legii bulgare, cunoscute ca "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara"

NOTA "CTCE"

Textul in limba bulgara se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 11.

Pct. 21^1, 21^2 si 21^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 20^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Cheltuieli
Art. 21. - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare.

Norme metodologice:
22. Abrogat.

Pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

23. In sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile si urmatoarele:
a) cheltuielile efectuate cu editarea publicatiilor care sunt inregistrate ca retururi in perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative si in limita cotelor prevazute in contractele de distributie, cu conditia reflectarii in contabilitate a veniturilor si cheltuielilor potrivit reglementarilor contabile;
b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adaugata ca urmare a aplicarii proratei, in conformitate cu prevederile titlului VI «Taxa pe valoarea adaugata» din Codul fiscal, precum si in alte situatii cand taxa pe valoarea adaugata este inregistrata pe cheltuieli, in situatia in care taxa pe valoarea adaugata este aferenta unor bunuri sau servicii achizitionate in scopul realizarii de venituri impozabile;
c) cheltuielile reprezentand valoarea creantelor comerciale instrainate, potrivit legii.
d) dobânzile, penalitãţile şi daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe mãsura înregistrării lor;
e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesarã pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;
f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaţilor la şi de la locul de muncã.
g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adãugatã plãtitã într-un stat membru aferentã unor bunuri

sau servicii achiziţionate în scopul realizării de venituri impozabile.

h) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operaţională şi/sau financiară a activităţii contribuabilului.

i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare, înregistrată potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

j) cheltuielile reprezentând cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include şi consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuţiei energiei electrice.

Pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 2 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Lit. d) a pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusa de pct. 3 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Lit. e) şi f) ale pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Lit. d) a pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 8 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Lit. g) a pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 9 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Lit. h) a pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusă de pct. 4 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Lit. d) a pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Lit. i) şi j) ale pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

24. Abrogat.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 10 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri si: [...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protectia muncii si cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de munca si a bolilor profesionale;

Norme metodologice:

25. Intra sub incidenta acestei prevederi cheltuielile efectuate in acest scop, in conditiile in care specificul activitatii desfasurate se incadreaza in domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protectie a muncii, stabilite conform legislatiei in materie.

Codul fiscal:

c) cheltuielile reprezentand contributiile pentru asigurarea de accidente de munca si boli profesionale, potrivit legii, si cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale;

Litera c) a alin. (2) al art. 21 a fost modificata de pct. 9 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

26. Intra sub incidenta prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentand contributiile pentru asigurarea de accidente de munca si boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislatiei specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 3 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport şi cazare în ţară şi în străinătate, efectuate de către salariaţi şi administratori, precum şi pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

Litera e) a alin. (2) al art. 21 a fost modificata de pct. 10 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Litera e) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaţilor cuprind şi:

a) directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situaţia în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora.

28. Abrogat.

Pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 4 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 8 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

f) contributia la rezerva mutuala de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

Norme metodologice:

29. Intra sub incidenta prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizatiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, in conformitate cu reglementarile legale.

Codul fiscal:
g) taxele de inscriere, cotizatiile si contributiile obligatorii, reglementate de actele normative in vigoare, precum si contributiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de munca;

Norme metodologice:
30. Intra sub incidenta prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de inscriere, cotizatiile si contributiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar si altele asemenea. Contributiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de munca sunt cele datorate patronatelor, in conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001

4%

.

Codul fiscal:
i) cheltuielile pentru marketing, studiul pietei, promovarea pe pietele existente sau noi, participarea la targuri si expozitii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

Litera i) a alin. (2) al art. 21 a fost modificata de pct. 9 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:
31. Abrogat.
32. Abrogat.

Pct. 31 si 32 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 9 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
n) pierderile inregistrate la scoaterea din evidenta a creantelor neincasate, in urmatoarele cazuri:
1. procedura de faliment a debitorilor a fost inchisa pe baza hotararii judecatoresti;
2. debitorul a decedat si creanta nu poate fi recuperata de la mostenitori;
3. debitorul este dizolvat, in cazul societatii cu raspundere limitata cu asociat unic, sau

lichidat, fara succesor;
4. debitorul inregistreaza dificultati financiare majore care ii afecteaza intreg patrimoniul.

Norme metodologice:
32^1. Dificultatile financiare majore care afecteaza intregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezulta din situatii exceptionale determinate de calamitati naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe si in caz de razboi.

Pct. 32^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. n) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
(3) Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata:
a) cheltuielile de protocol in limita unei cote de 2% aplicata asupra diferentei rezultate dintre totalul veniturilor impozabile si totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decat cheltuielile de protocol si cheltuielile cu impozitul pe profit;

Norme metodologice:
33. Baza de calcul la care se aplica cota de 2% o reprezinta diferenta dintre totalul veniturilor si cheltuielile inregistrate conform reglementarilor contabile, la care se efectueaza ajustarile fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent si amanat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

Codul fiscal:
c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare. Intră sub incidenţa acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile şi protezele, precum şi cheltuielile pentru funcţionarea corespunzătoare a unor activităţi ori unităţi aflate în administrarea contribuabililor: grădiniţe, creşe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale şi al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamilişti, pentru şcolile pe care le au sub patronaj, precum şi alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse şi cheltuielile

reprezentând: tichete de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislaţia în vigoare, cadouri în bani sau în naturã oferite copiilor minori şi salariaţilor, cadouri în bani sau în naturã acordate salariatelor, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnã, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariaţii care au suferit pierderi în gospodãrie şi contribuţia la fondurile de intervenţie ale asociaţiei profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din şcoli şi centre de plasament;

Litera c) a alin. (3) al art. 21 a fost modificatã de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

33^1. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncã, ce intrã sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de naturã socialã stabilite în cadrul contractelor colective de muncã la nivel naţional, de ramurã, grup de unitãţi şi unitãţi, altele decât cele menţionate în mod expres în cadrul art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

Pct. 33^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (3) litera c) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

b) suma cheltuielilor cu indemnizatia de deplasare acordata salariatilor pentru deplasari in Romania si in strainatate, in limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru institutiile publice;

Litera b) a alin. (3) al art. 21 a fost modificata de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

34. Abrogat.

Pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (3), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 10 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
d) perisabilitatile, in limitele stabilite de organele de specialitate ale administratiei centrale, impreuna cu institutiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finantelor Publice;

Norme metodologice:
35. Nu sunt considerate perisabilitati pierderile tehnologice care sunt cuprinse in norma de consum proprie necesara pentru fabricarea unui produs sau obtinerea unui serviciu.

Codul fiscal:
[...]
j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;
k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntarã de sãnãtate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice:
35^1. Intrã sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Pct. 35^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (3), lit. j) si k) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 12 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

35^2. Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntara de sanatate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma in domeniul sanatatii nr. 95/2006, cu modificarile si completarile ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului in euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Nationala a Romaniei la data inregistrarii cheltuielilor.

Pct. 35^1 si 35^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (3), lit. j) si k) din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Normele metodologice date în aplicarea art. 21, alin. (3), lit. j) si k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal trebuie adaptate corespunzător noilor modificări de către legiuitor.

Codul fiscal:
l) cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea locuinţelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

Lit. l) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
36. In cazul locuintei de serviciu date in folosinta unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru functionarea, intretinerea si repararea acesteia sunt deductibile in limita corespunzatoare raportului dintre suprafata construita prevazuta de Legea locuintei nr. 114/1996, republicata, cu modificarile ulterioare, majorata cu 10%, si totalul suprafetei construite a locuintei de serviciu respective.

Codul fiscal:
m) cheltuielile de functionare, intretinere si reparatii aferente unui sediu aflat in locuinta proprietate personala a unei persoane fizice, folosita si in scop personal, deductibile in limita corespunzatoare suprafetelor puse la dispozitia societatii in baza contractelor incheiate intre parti, in acest scop;

Norme metodologice:
37. In cazul in care sediul unui contribuabil se afla in locuinta proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de functionare, intretinere si reparatii aferente sediului sunt deductibile in limita determinata pe baza raportului dintre suprafata pusa la dispozitie contribuabilului, mentionata in contractul incheiat intre parti, si suprafata totala a locuintei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de functionare, intretinere si reparatii aferente sediului cu documente

legale, cum sunt contractele incheiate cu furnizorii de utilitati si alte documente.

Codul fiscal:
(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:
a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentand diferente din anii precedenti sau din anul curent, precum si impozitele pe profit sau pe venit platite in strainatate. Sunt nedeductibile si cheltuielile cu impozitele neretinute la sursa in numele persoanelor fizice si juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din Romania;

Norme metodologice:
38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentand diferente din anii precedenti sau din anul curent, precum si impozitele platite in strainatate. Sunt nedeductibile si impozitele cu retinere la sursa platite in numele persoanelor fizice si juridice nerezidente pentru veniturile realizate din Romania. Cheltuielile cu impozitul pe profit amanat, inregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Codul fiscal:
b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalităţile de întârziere datorate către autorităţile române/străine, potrivit prevederilor legale;

Norme metodologice:
39. Prin autorităţi române/străine se înţelege totalitatea instituţiilor, organismelor şi autorităţilor din România şi din străinătate care urmăresc şi încasează amenzi, dobânzi/majorări şi penalităţi de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

Pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

40. Abrogat.

Pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 14 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie

2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
[...]
c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi stocurile şi mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme; [...]

Norme metodologice:
41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsa din gestiune sau degradate si neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adaugata aferenta, dupa caz, pentru care s-au incheiat contracte de asigurare, nu intra sub incidenta prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.
42. În sensul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamităţi naturale sau de alte cauze de forţă majoră. Totodată, sunt considerate deductibile şi cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe şi în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 41 si 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 12 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:
e) cheltuielile facute in favoarea actionarilor sau asociatilor, altele decat cele generate de

plati pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la pretul de piata pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme metodologice:
43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanţilor următoarele:
a) cheltuielile cu amortizarea, întreţinerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanţi, în favoarea acestora;
b) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate participanţilor, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;
c) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spaţiilor puse la dispoziţie acestora;
d) abrogată;
e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Lit. d) a pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 15 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Lit. d) a pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogată de pct. 4 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
f) cheltuielile inregistrate in contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii sau intrarii in gestiune, dupa caz, potrivit normelor;

Norme metodologice:
44. Inregistrarile in evidenta contabila se fac cronologic si sistematic, pe baza inscrisurilor ce dobandesc calitatea de document justificativ care angajeaza raspunderea persoanelor care l-au intocmit, conform reglementarilor contabile in vigoare.

Codul fiscal:
h) cheltuielile determinate de diferenţele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se deţin participaţii, precum şi de diferenţele nefavorabile de valoare aferente obligaţiunilor emise pe termen lung, cu excepţia celor determinate de vânzarea-

cesionarea acestora. Excepţia nu se aplicã pentru cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a titlurilor de participare tranzacţionate pe piaţa autorizatã şi supravegheatã de Comisia Naţionalã a Valorilor Mobiliare, în perioada 1 ianuarie 2009-31 decembrie 2009 inclusiv;

Norme metodologice:
45. Abrogat.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (4), lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (4), lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

46. Abrogat.

Pct. 46 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (4), lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

47. Abrogat.

Pct. 47 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (4), lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
[...]
i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepţia celor prevãzute la art. 20 lit. c);

Lit. i) a alin. (4) al art. 21 a fost modificatã de pct. 9 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

[...]
Norme metodologice:
47^1. Veniturile din dividende primite de la persoane juridice române sau strãine nu au,

pentru determinarea profitului impozabil, cheltuieli aferente.

Pct. 47^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. i) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:
m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanta, asistenta sau alte prestari de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestarii acestora in scopul activitatilor desfasurate si pentru care nu sunt incheiate contracte;

Litera m) a alin. (4) al art. 21 a fost modificata de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006; rectificata prin RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:
- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părţi sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piaţă sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităţilor desfăşurate.
Nu intră sub incidenţa condiţiei privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate şi de persoane juridice, cum sunt: cele de întreţinere şi reparare a activelor, serviciile poştale, serviciile de comunicaţii şi de multiplicare, parcare, transport şi altele asemenea.

Ultimul alineat al pct. 48 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 13 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 48 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. m) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

49. Pentru servicii de management, consultanta si asistenta tehnica prestate de nerezidentii afiliati contribuabilului, la analiza tranzactiilor pentru determinarea deductibilitatii cheltuielilor trebuie sa se aiba in vedere si principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea intreprinderilor asociate din Conventia-model cu privire la impozitele pe venit si impozitele pe capital. Analiza trebuie sa aiba in vedere:

(i) partile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoastere a cheltuielilor si veniturilor pe baza documentelor justificative care sa ateste prestarea acestor servicii.

Codul fiscal:

p) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:

1. 3 la mie din cifra de afaceri;

2. 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează şi cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcţiei de localuri, al dotărilor, achiziţiilor de tehnologie a informaţiei şi de documente specifice, finanţării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialişti, a burselor de specializare, a participării la congrese internaţionale;

Litera p) a alin. (4) al art. 21 a fost modificata de pct. 12 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Litera p) a alin. (4) al art. 21 a fost modificata de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Litera p) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

49^1. Exemplu de calcul privind scaderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentand sponsorizarea.

Un contribuabil platitor de impozit pe profit incheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, in calitate de sponsor, in valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se incheie in data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezinta urmatoarele date financiare:

Venituri din vanzarea marfurilor	=	1.000.000.000 lei
Venituri din prestari de servicii	=	2.000.000 lei
Total cifra de afaceri		1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind marfurile	=	750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	=	20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	=	90.000.000 lei
din care:		
15.000.000 lei sponsorizare		
Total cheltuieli		860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 =
= 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit inainte de scaderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.

Avandu-se in vedere conditiile de deducere prevazute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3 la mie din cifra de afaceri reprezinta 3.006.000 lei;
- 20% din impozitul pe profit inainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezinta 5.024.000 lei.

Suma de scazut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.
Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:
25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.
Contribuabilii care efectueaza sponsorizari si/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificarile si completarile ulterioare, si Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si/sau care acorda burse private, pe baza de contract, in conditiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificarile ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, daca aceste cheltuieli insumate indeplinesc cumulativ conditiile prevazute de art. 21 alin.(4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pct. 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. p) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Ultimul alineat al pct. 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
[....]
t) în perioada 1 ianuarie 2011-31 decembrie 2011 inclusiv, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximã autorizatã care sã nu depãşeascã 3.500 kg şi care sã nu aibã mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietatea sau în folosinţa contribuabilului, cu excepţia situaţiei în care vehiculele se înscriu în oricare dintre urmãtoarele categorii:
1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenţie, reparaţii, pazã şi protecţie, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfãşurare a activitãţii, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenţi de vânzãri şi de agenţi de recrutare a forţei de muncã;
2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu platã, inclusiv pentru activitatea de taxi;
3. vehiculele utilizate pentru închirierea cãtre alte persoane, inclusiv pentru desfãşurarea activitãţii de instruire în cadrul şcolilor de şoferi.

Litera t) a alin. (4) al art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã

de pct. 6 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:
49^2. Termenii şi expresiile prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. t) pct. 1 au semnificaţiile prevăzute la pct. 45^1 din normele metodologice date în aplicarea art. 145^1 din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adăugatã»."

Pct. 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (4) lit. t) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 al literei A de la articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 488 din 28 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Codul fiscal:
Provizioane si rezerve
Art. 22 - (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor si provizioanelor, numai in conformitate cu prezentul articol, astfel:
a) rezerva legala este deductibila in limita unei cote de 5% aplicata asupra profitului contabil, inainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, pana ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris si varsat sau din patrimoniu, dupa caz, potrivit legilor de organizare si functionare. In cazul in care aceasta este utilizata pentru acoperirea pierderilor sau este distribuita sub orice forma, reconstituirea ulterioara a rezervei nu mai este deductibila la calculul profitului impozabil. Prin exceptie, rezerva constituita de persoanele juridice care furnizeaza utilitati societatilor comerciale care se restructureaza, se reorganizeaza sau se privatizeaza poate fi folosita pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de actiuni obtinut in urma procedurii de conversie a creantelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

Norme metodologice:
50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzutã la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplicã asupra diferenţei dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, şi totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit şi cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. c). Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcţie de nivelul profitului

contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcţie de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului. În situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

Pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 12 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 de la litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

51. In cazul in care aceasta rezerva este utilizata pentru acoperirea pierderilor sau este distribuita sub orice forma, rezerva reconstituita ulterior acestei utilizari in aceeasi limita nu mai este deductibila la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:
b) provizioanele pentru garantii de buna executie acordate clientilor;

Norme metodologice:
52. Provizioanele pentru garantii de buna executie acordate clientilor se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrarile executate si serviciile prestate in cursul trimestrului respectiv pentru care se acorda garantie in perioadele urmatoare, la nivelul cotelor prevazute in contractele incheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevazut in tariful lucrarilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrarile de constructii care necesita garantii de buna executie, conform prevederilor din contractele incheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, in limita cotelor prevazute in contracte, cu conditia reflectarii integrale la venituri a valorii lucrarilor executate si confirmate de beneficiar pe baza situatiilor de lucrari.

Inregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garantiile de buna executie se face pe masura efectuarii cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garantie inscrise in contract.

Aceleasi prevederi se aplica si in cazul provizioanelor pentru garantii de buna executie a contractelor externe, acordate in conditiile legii producatorilor si prestatorilor de servicii, in cazul exporturilor complexe, proportional cu cota de participare la realizarea acestora, cu conditia ca acestea sa se regaseasca distinct in contractele incheiate sau in tariful lucrarilor executate si in facturile emise.

Prin export complex se intelege exportul de echipamente, instalatii sau parti de instalatii, separat ori impreuna cu tehnologii, licente, know-how, asistenta tehnica, proiectare, constructii-montaj, lucrari de punere in functiune si receptie, precum si piesele de schimb si materialele aferente, definite in conformitate cu actele normative in vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrarile geologice de proiectare-explorare, lucrarile de exploatare pentru zacaminte minerale, constructii de retele electrice, executarea de foraje de sonde, constructii de schele, de instalatii si conducte de transport, de depozitare si de distribuire a produselor petroliere si a gazelor naturale, precum si realizarea de nave complete, de obiective in domeniile agriculturii, imbunatatirilor funciare, amenajarilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatarilor forestiere si altele asemenea, definite in conformitate cu actele normative in vigoare.

Codul fiscal:

c) provizioanele constituite in limita unui procent de 20% incepand cu data de 1 ianuarie 2004, 25% incepand cu data de 1 ianuarie 2005, 30% incepand cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creantelor asupra clientilor, inregistrate de catre contribuabili, altele decat cele prevazute la lit. d), f), g) si i), care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

1. sunt inregistrate dupa data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neincasate intr-o perioada ce depaseste 270 de zile de la data scadentei;
3. nu sunt garantate de alta persoana;
4. sunt datorate de o persoana care nu este persoana afiliata contribuabilului;
5. au fost incluse in veniturile impozabile ale contribuabilului.

Norme metodologice:

53. Creantele asupra clientilor reprezinta sumele datorate de clientii interni si externi pentru produse, semifabricate, materiale, marfuri etc. vandute, lucrari executate si servicii prestate, pe baza de facturi, inregistrate dupa 1 ianuarie 2004 si neincasate intr-o perioada ce depaseste 270 de zile de la data scadentei.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectueaza prin trecerea acestora pe venituri in cazul incasarii creantei, proportional cu valoarea incasata sau inregistrarea acesteia pe cheltuieli.

In cazul creantelor in valuta, provizionul este deductibil la nivelul valorii influentate cu

diferentele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluarii acestora. Valoarea provizioanelor pentru creantele asupra clientilor este luata in considerare la determinarea profitului impozabil in trimestrul in care sunt indeplinite conditiile prevazute la art. 22 din Codul fiscal si nu poate depasi valoarea acestora, inregistrata in contabilitate in anul fiscal curent sau in anii anteriori. Procentele prevazute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creantelor inregistrate incepand cu anii fiscali 2004, 2005 si, respectiv, 2006, nu se recalculeaza.

Cheltuielile reprezentand pierderile din creantele incerte sau in litigiu neincasate, inregistrate cu ocazia scoaterii din evidenta a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperita de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

Pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 6 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) abrogata;

Litera e) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogata de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

54. Abrogat.

Pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 16 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

g) rezervele legale si provizioanele constituite de Banca Nationala a Romaniei, in conformitate cu legislatia in vigoare;

Litera g) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogatã de pct. 13 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

55. Abrogat.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 16 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
h) rezervele tehnice constituite de societatile de asigurare si reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare si functionare, cu exceptia rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate in reasigurare, rezervele se diminueaza astfel incat nivelul acestora sa acopere partea de risc care ramane in sarcina asiguratorului, dupa deducerea reasigurarii;

Litera h) a alin. (1) al art. 22 a fost modificata de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
56. In cazul societatilor din domeniul asigurarilor si reasigurarilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societatile de asigurare si supravegherea asigurarilor, cu modificarile si completarile ulterioare. Conform dispozitiilor acestei legi rezervele de prime si de daune se constituie din cote-parti corespunzatoare sumelor aferente riscurilor neexpirate in anul in care s-au incasat primele.

Codul fiscal:
l) provizioanele constituite de companiile aeriene din Romania pentru acoperirea cheltuielilor de intretinere si reparare a parcului de aeronave si a componentelor aferente, potrivit programelor de intretinere ale aeronavelor, aprobate corespunzator de catre Autoritatea Aeronautica Civila Romana.

Norme metodologice:
56^1. Pentru aplicarea prevederilor art. 22 alin.(1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, companiile aeriene din Romania deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de intretinere si reparare a parcului de aeronave si a componentelor aferente, potrivit programelor de intretinere ale aeronavelor aprobate corespunzator de catre Autoritatea Aeronautica Civila Romana, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronava, numarului de ore de zbor aprobat si al tarifului practicat de prestator, prevazut in contractul incheiat cu acesta.

Pct. 56^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 15 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizaţi să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligaţi să înregistreze în evidenţa contabilă şi să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenţei dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea şi vânzarea zăcămintelor naturale şi cheltuielile efectuate cu extracţia, prelucrarea şi livrarea acestora, pe toată durata de funcţionare a exploatării zăcămintelor naturale.

5%

Alin. (2) al art. 22 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

57. Provizioanele prevazute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale si pentru titularii acordurilor petroliere.

Codul fiscal:

(5) Reducerea sau anularea oricarui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusa se include in veniturile impozabile, indiferent daca reducerea sau anularea este datorata modificarii destinatiei provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei catre participanti sub orice forma, lichidarii, divizarii, fuziunii contribuabilului sau oricarui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplica daca un alt contribuabil preia un provizion sau o rezerva in legatura cu o divizare sau fuziune, reglementarile acestui articol aplicandu-se in continuare acelui provizion sau rezerva.

Norme metodologice:

57^1. In aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispozitiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizarilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidentiat potrivit reglementarilor contabile in contul «Rezultatul reportat» sau in contul «Alte rezerve», analitice distincte, se impoziteaza la momentul modificarii destinatiei rezervei,

distribuirii rezervei catre participanti sub orice forma, lichidarii, divizarii, fuziunii contribuabilului sau oricarui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Inregistrarea si mentinerea in capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite in baza unor acte normative nu se considera modificarea destinatiei sau distributie.

Pct. 57^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 8 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(5^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuatã dupã data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Norme metodologice:

57^2. Nu intrã sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuatã dupã data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul «1065» la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinaţiei acestora potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

Pct. 57^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 22 alin. (5^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 al literei A de la articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 488 din 28 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 286 din 30 aprilie 2009.

57^3. Nu intrã sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuatã dupã data de 1 ianuarie 2004, dedusã la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, şi care nu a fost capitalizatã prin transferul direct în contul 1065 «Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare» pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din

Codul fiscal.
De asemenea, nu intrã sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuatã dupã data de 1 ianuarie 2004, aferentã mijloacelor fixe transferate în cadrul operaţiunuilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scãderii din gestiune a acestora la persoana juridicã ce efectuează transferul, în condiţiile în care rezerva respectivã este preluatã de societatea beneficiarã, prevederile art. 22 alin. (5^1) aplicându-se în continuare la societatea beneficiarã.

Pct. 57^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 22 alin. (5^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 17 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentând facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere, de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influenţe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităţilor în valutã, constituite potrivit legii, înregistrate de societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele bãncilor strãine, care îşi desfăşoarã activitatea în România.

Alin. (6) al art. 22 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

Norme metodologice:
58. Intra sub incidenta art. 22 alin. (6) din Codul fiscal urmatoarele sume inregistrate in conturi de rezerve sau surse proprii de finantare, in conformitate cu reglementarile privind impozitul pe profit:
a) sumele reprezentand diferentele nete rezultate din evaluarea disponibilului in devize, in conformitate cu actele normative in vigoare, care au fost neimpozabile;
b) scutirile si reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenta dintre cota redusa de impozit pentru exportul de bunuri si/sau servicii si cota standard, precum si cele prevazute in legi speciale.

Codul fiscal:

Cheltuielile cu dobanzile si diferente de curs valutar

Art. 23. - (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determinã ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determinã impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condiţiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netã din diferenţele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada urmãtoare, în condiţiile alin. (1), pânã la deductibilitatea integralã a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferenţele de curs valutar ale contribuabilului depãşesc veniturile din diferenţele de curs valutar, diferenţa va fi tratatã ca o cheltuialã cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferenţe fiind supusã limitei prevãzute la alin. (1). Cheltuielile din diferenţele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile şi pierderile din diferenţe de curs valutar, în legãturã cu împrumuturile obţinute direct sau indirect de la bãnci internaţionale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obţinute de la instituţiile de credit române sau strãine, instituţiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordã credite potrivit legii, precum şi cele obţinute în baza obligaţiunilor admise la tranzacţionare pe o piaţã reglementatã nu intrã sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obţinute de la alte entitãţi, cu excepţia celor prevãzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referinţã a Bãncii Naţionale a României, corespunzãtoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valutã. Acest nivel al ratei dobânzii se aplicã la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valutã se actualizează prin hotãrâre a Guvernului.

(6) Limita prevãzutã la alin. (5) se aplicã separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplicã societãţilor comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor bãncilor strãine care îşi desfãşoarã activitatea în România, societãţilor de leasing pentru operaţiunile de leasing, societãţilor de credit ipotecar, instituţiilor de credit, precum şi instituţiilor financiare nebancare.

(8) In cazul unei persoane juridice straine care isi desfasoara activitatea printr-un sediu

permanent in Romania, prevederile prezentului articol se aplica prin luarea in considerare a capitalului propriu.

Alin. (1) al art. 23 a fost modificat de pct. 5 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (2) al art. 23 a fost modificat de pct. 15 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (2) al art. 23 a fost modificat de pct. 6 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (3) al art. 23 a fost modificat de pct. 16 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (4) al art. 23 a fost modificat de pct. 17 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (5) al art. 23 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (4) al art. 23 a fost modificat de pct. 17 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Alin. (7) al art. 23 a fost modificat de pct. 17 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Alin. (2) al art. 23 a fost modificat de pct. 19 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
59. In vederea determinarii valorii deductibile a cheltuielilor cu dobanzile se efectueaza mai intai ajustarile conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobanzile care excedeaza nivelului de deductibilitate prevazut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibila, fara a mai fi luata in calcul in perioadele urmatoare.
60. In cazul in care capitalul propriu are o valoare negativa sau gradul de indatorare este mai mare decat 3, cheltuielile cu dobanzile si cu pierderea neta din diferentele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reporteaza in perioada urmatoare, in conditiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, pana la deductibilitatea integrala a acestora.
61. Intra sub incidenta art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea neta din diferentele de curs valutar aferente capitalului imprumutat.
62. In sensul art. 23 alin. (4) si (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, institutiile de credit, persoane juridice romane, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Nationala a Romaniei.

Pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 23, alin. (4) si (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

63. In sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital imprumutat se intelege totalul creditelor si imprumuturilor cu termen de rambursare peste un an incepand de la data incheierii contractului, cu exceptia celor prevazute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

In capitalul imprumutat se includ si creditele sau imprumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, in situatia in care exista prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curenta, insumata cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau imprumuturilor pe care le prelungesc, depaseste un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercitiului si alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementarilor legale. In cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispozitie de persoana juridica straina pentru desfasurarea activitatii in Romania, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercitiului si alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementarilor legale.

65. Pentru calculul deductibilitatii cheltuielilor cu dobanzile se au in vedere urmatoarele:

a) pentru imprumuturile angajate de la alte entitati, cu exceptia celor prevazute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplica limita prevazuta la art. 23 alin. (5) din acelasi act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) in scopul aplicarii art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobanzii de referinta, recunoscuta la calculul profitului impozabil, este cea din ultima luna a trimestrului pentru care se calculeaza impozitul pe profit, publicata de Banca Nationala a Romaniei in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I;

c) modul de calcul al dobanzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzator modului de calcul al dobanzii aferente imprumuturilor;

d) rezultatul exercitiului financiar luat in calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfarsitul perioadei este cel inregistrat de contribuabil inainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobanzile insumate cu pierderea neta din diferentele de curs valutar aferente imprumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate in considerare la calculul gradului de indatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil in conditiile prevazute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. In vederea determinarii impozitului pe profit, gradul de indatorare se calculeaza ca raport intre media capitalului imprumutat si media capitalului propriu. Pentru calculul acestor

medii se folosesc valorile existente la inceputul anului si la sfarsitul perioadei pentru care se determina impozitul pe profit, dupa cum urmeaza:

$$\text{Gradul de indatorare} = \frac{\dfrac{\text{Capital imprumutat (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital imprumutat (sfarsitul perioadei)}}{2}}{\dfrac{\text{Capital propriu (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfarsitul perioadei)}}{2}}$$

astfel:

$$\text{Gradul de indatorare} = \frac{\text{Capital imprumutat (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital imprumutat (sfarsitul perioadei)}}{\text{Capital propriu (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfarsitul perioadei)}}$$

68. In cazul in care gradul de indatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobanzile si cu pierderea neta de curs valutar sunt deductibile integral dupa ce s-au efectuat ajustarile prevazute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Daca gradul de indatorare astfel determinat este mai mare decat trei, suma cheltuielilor cu dobanzile si cu pierderea neta din diferente de curs valutar este nedeductibila in perioada de calcul al impozitului pe profit, urmand sa se reporteze in perioada urmatoare, devenind subiect al limitarii prevazute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada in care se reporteaza.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin bãnci internaţionale de dezvoltare se înţelege:

- Banca Internaţionalã pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporaţia Financiarã Internaţionalã (C.F.I.) şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internaţionalã (A.D.I.);
- Banca Europeanã de Investiţii (B.E.I.);

- Banca Europeanã pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bãnci şi organizaţii de cooperare şi dezvoltare regionalã similare.

Prin împrumut garantat de stat se înţelege împrumutul garantat de stat potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publicã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Intrã sub incidenţa prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal şi dobânzile/pierderile din diferenţe de curs valutar, aferente împrumuturilor obţinute în baza obligaţiunilor emise, potrivit legii, de cãtre societãţile comerciale, cu respectarea cerinţelor specifice de admitere la tranzacţionare pe o piaţă reglementatã din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, precum şi cele admise la tranzacţionare pe pieţe strãine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

Pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 23, alin. (4) si (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 23, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

70^1. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2010, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valutã este de 6%.

Punctele 59-70 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de pct. 9 din sectiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 70^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 580 din 3 mai 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 400 din 9 mai 2006.

Pct. 70^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 70^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 616 din 20 mai 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 26 mai 2009.

Pct. 70^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 296 din 31 martie 2010, publicatã în

MONITORUL OFICIAL nr. 239 din 15 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Art. 24 [...]
(11) Amortizarea fiscala se calculeaza dupa cum urmeaza:
a) incepand cu luna urmatoare celei in care mijlocul fix amortizabil se pune in functiune;
b) pentru cheltuielile cu investitiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normala de utilizare, pe durata normala de utilizare ramasa sau pe perioada contractului de concesionare sau inchiriere, dupa caz;
c) pentru cheltuielile cu investitiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, inchiriate sau luate in locatie de gestiune de cel care a efectuat investitia, pe perioada contractului sau pe durata normala de utilizare, dupa caz;
d) pentru cheltuielile cu investitiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioada de 10 ani;
e) amortizarea cladirilor si a constructiilor minelor, salinelor cu extractie in solutie prin sonde, carierelor, exploatarilor la zi, pentru substante minerale solide si cele din industria extractiva de petrol, a caror durata de folosire este limitata de durata rezervelor si care nu pot primi alte utilizari dupa epuizarea rezervelor, precum si a investitiilor pentru descoperta se calculeaza pe unitate de produs, in functie de rezerva exploatabila de substanta minerala utila.
Amortizarea pe unitatea de produs se recalculeaza:
1. din 5 in 5 ani la mine, cariere, extractii petroliere, precum si la cheltuielile de investitii pentru descoperta;
2. din 10 in 10 ani la saline;
f) mijloacele de transport pot fi amortizate si in functie de numarul de kilometri sau numarul de ore de functionare prevazut in cartile tehnice, pentru cele achizitionate dupa data de 1 ianuarie 2004;
g) pentru locuintele de serviciu, amortizarea este deductibila fiscal pana la nivelul corespunzator suprafetei construite prevazute de legea locuintei;
h) numai pentru autoturismele folosite in conditiile prevazute la art. 21 alin. (3) lit. n).

Norme metodologice:
70^2. Pentru perioada in care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel putin pe o perioada de o luna, recuperarea valorii fiscale ramase neamortizate se efectueaza pe durata normala de utilizare ramasa, incepand cu luna urmatoare repunerii in functiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscala."
In aplicarea prevederilor lit. c) a alin.(11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, amortizarea fiscala a cheltuielilor cu investitiile

efectuate la mijloacele fixe concesionate, inchiriate sau luate in locatie de gestiune, se calculeaza pe baza perioadei initiale a contractului, indiferent daca acesta se prelungeste ulterior, sau pe durata normala de utilizare ramasa, potrivit optiunii contribuabililului, incepand cu luna urmatoare finalizarii investitiei.

Pct. 70^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Amortizarea fiscala
Art. 24*) [...]
(8) In cazul metodei de amortizare degresiva, amortizarea se calculeaza prin multiplicarea cotelor de amortizare liniara cu unul dintre coeficientii urmatori:
a) 1,5, daca durata normala de utilizare a mijlocului fix amortizabil este intre 2 si 5 ani;
b) 2,0, daca durata normala de utilizare a mijlocului fix amortizabil este intre 5 si 10 ani;
c) 2,5, daca durata normala de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

---

*) A se vedea si HOTĂRÂREA nr. 2.139 din 30 noiembrie 2004, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 46 din 13 ianuarie 2005 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

Norme metodologice:
71. Exemplu de calcul al amortizarii prin utilizarea regimului de amortizare degresiva. Pentru un mijloc fix se dau urmatoarele date:
- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normala de functionare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuala de amortizare: 100/10 = 10%;
- cota anuala de amortizare degresiva: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuala se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuala degresiva	Valoarea ramasa

		(lei)	(lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20%= 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Codul fiscal:

(12) Contribuabilii care au investit in mijloace fixe amortizabile sau in brevete de inventie amortizabile si care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentand 20% din valoarea de intrare a acestora, conform prevederilor legale, la data punerii in functiune a mijlocului fix sau a brevetului de inventie, pana la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligatia sa pastreze in patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel putin o perioada egala cu jumatate din durata lor normala de utilizare. In cazul in care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculeaza si se stabilesc dobanzi si penalitati de intarziere de la data aplicarii facilitatii respective, potrivit legii.

Alin. (12) al art. 24 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 24 din 24 martie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (modificare aplicabila cu data de 1 mai 2005).

Alin. (12) al art. 24 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.*)

*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

71^1. Intra sub incidenta art. 24 alin. (12) din Codul fiscal si mijloacele fixe amortizabile

de natura constructiilor.

Pentru investitiile considerate mijloace fixe amortizabile in conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiaza de prevederile art. 24 alin. (12) din acelasi act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevazute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplica la data punerii in functiune, cu ocazia receptiei finale, la intreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. In acest caz, valoarea fiscala ramasa de recuperat se determina, pe durata normala de utilizare ramasa, scazand din valoarea totala a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% si amortizarea calculata pana la data receptiei finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentand deducerea de 20% prevazuta la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de inventie amortizabile inregistrate si puse in functiune pana la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscala ramasa se determina dupa scaderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de inventie amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscala de 20% si se recupereaza pe durata normala de functionare. In cazul in care duratele normale de functionare au fost recalculate, potrivit normelor legale in vigoare, perioada pentru care exista obligatia pastrarii in patrimoniu a acestor mijloace fixe se coreleaza cu duratele normale de functionare recalculate.

Pct. 71^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2, subpct. 8 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 71^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de de pct. 10 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 71^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost completat de de pct. 2 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

71^2. Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care isi desfasoara activitatea in domeniul depozitarii materialelor si marfurilor achizitioneaza in data de 15 septembrie 2004 o cladire-depozit pe care o pune in functiune pe data de 20 a aceleiasi luni. Valoarea de intrare a cladirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normala de functionare a cladirii, conform Catalogului privind clasificarea si duratele normale de functionare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseste amortizarea liniara. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplica facilitatea prevazuta la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca

urmare a aplicarii prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va inregistra urmatoarea situatie:

- deduce din punct de vedere fiscal, in luna septembrie 2004, o cota de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;
- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe urmatoarele 600 de luni, incepand cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;
- amortizarea fiscala lunara din octombrie 2004 pana in septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscala	Cheltuielile de amortizare inregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
... ...		
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Pct. 71^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2, subpct. 8 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(16) Contribuabilii care investesc in mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de munca si bolilor profesionale, precum si infiintarii si functionarii cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii in functiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice:
71^3. Abrogat.

Pct. 71^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (16) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2, subpct. 8 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 71^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (16) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 7 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
(10) Cheltuielile aferente achiziţionării de brevete, drepturi de autor, licenţe, mărci de comerţ sau fabricã şi alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepţia cheltuielilor de constituire şi a fondului comercial, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintã imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniarã pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniarã pe o perioadã de 3 ani. Pentru brevetele de invenţie se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivã sau accelerată.

Alin. (10) al art. 24 a fost modificat de pct. 19 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (10) al art. 24 a fost modificat de pct. 24 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
71^4. Pentru incadrarea cheltuielilor de dezvoltare in categoria imobilizarilor necorporale se utilizeaza criteriile prevazute de reglementarile contabile aplicabile.

Pct. 71^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (10) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determinã fãrã a lua în calcul amortizarea contabilã. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcţiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuatã cu amortizarea fiscalã. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilã evidenţiatã în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rãmase neamortizatã, pe durata normalã de utilizare rãmasã, folosindu-se metodele de amortizare aplicate pânã la aceastã datã.

Norme metodologice:

71^5. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilã, precum şi pentru determinarea valorii fiscale rãmase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidenţiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscalã de la data intrării în patrimoniu se includ şi reevaluãrile efectuate, potrivit legii, pânã la acea datã.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rãmase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul şi reevaluãrile contabile efectuate dupã data de 1 ianuarie 2007, precum şi partea rãmasã neamortizatã din reevaluãrile contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidenţiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluãrile contabile efectuate dupã data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscalã rãmasã neamortizatã la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determinã o descreştere a valorii acestora se procedează la o scãdere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescãtoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscalã a terenurilor şi valoarea fiscalã rãmasã neamortizatã a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzãtor. În aceste situaţii, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusã se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operaţiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscalã rãmasã neamortizatã se înţelege diferenţa dintre valoarea fiscalã la data intrării în patrimoniu şi valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscalã la data intrării în patrimoniu se include şi taxa pe valoarea adãugatã devenitã nedeductibilã, potrivit prevederilor titlului VI.

Pct. 71^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 71^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 24 alin. (15) din Legea nr. 571/2003 a

fost modificat de pct. 18 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

71^6. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părţilor componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

Pct. 71^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 24 alin. (15) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 18 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

71^7. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabila evidentiata in sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata ramasa de amortizat, in baza valorii ramase neamortizate.

Punctele 71^5-71^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (15) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 11 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

71^8. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuţie care nu se mai finalizează şi se scot din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare sau abandonare, precum şi valoarea rămasă a investiţiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, în situaţia în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.

Pct. 71^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (15) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Contracte de leasing

Art. 25. - (1) In cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, in timp ce in cazul leasingului operational, locatorul are aceasta calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de catre utilizator, in cazul leasingului financiar, si de catre locator, in cazul leasingului operational, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) In cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobanda, iar in cazul leasingului operational locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Norme metodologice:

72. Incadrarea operatiunilor de leasing se realizeaza avandu-se in vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 si 8 din Codul fiscal si clauzele contractului de leasing.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale

Art. 26. - (1) Pierderea anuala, stabilita prin declaratia de impozit pe profit, se recupereaza din profiturile impozabile obtinute in urmatorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua in ordinea inregistrarii acestora, la fiecare termen de plata a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale in vigoare din anul inregistrarii acestora.

(2) Pierderea fiscala inregistrata de contribuabilii care isi inceteaza existenta prin divizare sau fuziune nu se recupereaza de catre contribuabilii nou-infiintati sau de catre cei care preiau patrimoniul societatii absorbite, dupa caz.

(3) In cazul persoanelor juridice straine, prevederile alin. (1) se aplica luandu-se in considerare numai veniturile si cheltuielile atribuibile sediului permanent in Romania.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidenţa prevederilor alin. (1), respectiv alin. (5), de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani, respectiv 7 ani, după caz.

Alin. (4) al art. 26 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (4) al art. 26 a fost modificat de pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pierderea fiscală anuală realizată începând cu anul 2009, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

Alin. (5) al art. 26 a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

Norme metodologice:
73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face in ordinea inregistrarii acestora, la fiecare termen de plata a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale in vigoare din anul inregistrarii acestora.
74. Pierderea fiscala reprezinta suma inregistrata in declaratia de impunere a anului precedent.
75. In cazul in care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit inainte de impozitare, reconstituirea ulterioara a rezervei legale nu va mai fi o suma deductibila la calculul profitului impozabil.

7%

76. Persoana juridica din al carei patrimoniu se desprinde o parte in urma unei operatiuni de divizare si care isi continua existenta ca persoana juridica recupereaza partea din pierderea fiscala inregistrata inainte de momentul in care operatiunea de divizare produce efecte, proportional cu drepturile si obligatiile mentinute de persoana juridica respectiva.
77. In cazul fuziunii prin absorbtie pierderea fiscala rezultata din declaratia de impunere a persoanei juridice absorbante, declarata pana la data inscrierii la registrul comertului a mentiunii privind majorarea capitalului social, se recupereaza potrivit prevederilor din lege.

Codul fiscal:
Reorganizari, lichidari si alte transferuri de active si titluri de participare
Art. 27. - (1) In cazul contributiilor cu active la capitalul unei persoane juridice in schimbul unor titluri de participare la aceasta persoana juridica se aplica urmatoarele reguli:
a) contributiile nu sunt transferuri impozabile în înţelesul prevederilor prezentului titlu;

Litera a) a alin. (1) al art. 27 a fost modificatã de pct. 27 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

b) valoarea fiscala a activelor primite de persoana juridica este egala cu valoarea fiscala a acelor active la persoana care contribuie cu activul;
c) valoarea fiscala a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egala cu valoarea fiscala a activelor aduse drept contributie de catre persoana

respectiva.

Norme metodologice:

78. In sensul dispozitiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoana juridica poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel fiinta, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind in schimb titluri de participare ale societatilor respective. Contributiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice in schimbul unor titluri de participare la aceasta persoana juridica nu sunt luate in calcul la determinarea profitului impozabil.

79. In cazul in care pentru contributia cu active se datoreaza taxa pe valoarea adaugata potrivit dispozitiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscala, in sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majoreaza cu taxa pe valoarea adaugata.

Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de catre o persoana juridica romana catre participantii sai, fie sub forma de dividend, fie ca urmare a operatiunii de lichidare, se trateaza ca transfer impozabil, exceptandu-se cazurile prevazute la alin. (3).

Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de catre o persoana juridica romana catre participantii sai se poate realiza in cazul lichidarii.

81. Profitul impozabil in cazul lichidarii se calculeaza ca diferenta intre veniturile si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la inceputul anului fiscal, luandu-se in calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele inregistrate in conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut si care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor. In cazul in care, in declaratia de impozit pe profit aferenta anului anterior lichidarii contribuabilul a inregistrat pierdere fiscala, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidarii.

Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi încetează existenţa în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net,

sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de funcţionare, potrivit legii, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacã legea nu prevede altfel.

83. Abrogat.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 9 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 12 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

84. Abrogat.

Pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 12 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplica urmatoarelor operatiuni de reorganizare, daca acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscala sau evitarea platii impozitelor:

a) fuziunea intre doua sau mai multe persoane juridice romane, in cazul in care participantii la oricare persoana juridica care fuzioneaza primesc titluri de participare la persoana juridica succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice romane in doua sau mai multe persoane juridice romane, in cazul in care participantii la persoana juridica initiala beneficiaza de o distribuire proportionala a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

Norme metodologice:

85. In intelesul art. 27 alin. (3) lit. a) si b) din Codul fiscal, operatiunile de fuziune si divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societatile comerciale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Codul fiscal:

c) achizitionarea de catre o persoana juridica romana a tuturor activelor si pasivelor apartinand uneia sau mai multor activitati economice ale altei persoane juridice romane, numai in schimbul unor titluri de participare;

Norme metodologice:

86. În scopul aplicării prevederilor art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, activele şi pasivele aparţinând unei activităţi economice a persoanei juridice române care efectuează transferul sunt identificate pe baza criteriilor de identificare a totalităţii activelor şi pasivelor, prin care se apreciază caracterul independent al ramurii de activitate prevăzute la pct. 86^2. Nu se consideră active şi pasive aparţinând unei activităţi economice elementele de activ şi/sau de pasiv aparţinând altor activităţi economice ale persoanei juridice române care efectuează transferul, activele şi/sau pasivele izolate, precum şi cele care se referă la gestiunea persoanei juridice respective.

Pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (3) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Regimul fiscal comun care se aplica fuziunilor, divizarilor, divizarilor partiale, transferurilor de active si schimburilor de actiuni intre societatile din diferite state membre ale Uniunii Europene

Art. 27^1 - (1) Prevederile prezentului articol se aplica dupa data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana.

[...]

12. "societate dintr-un stat membru" reprezinta orice societate care indeplineste cumulativ urmatoarele:

a) are una din formele de organizare prezentate in anexa care face parte integranta din prezentul titlu;

b) in conformitate cu legislatia fiscala a statului membru este considerata ca avandu-si sediul fiscal in statul membru si, in temeiul conventiei incheiate cu un stat tert privind evitarea dublei impuneri, nu se considera ca are sediul fiscal in afara Uniunii Europene;

c) plateste impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fara posibilitatea unei optiuni sau exceptari. [...]

Norme metodologice:

86^1. Pentru aplicarea prevederilor art. 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice romane si bulgare sunt:

- societati infiintate in baza legii romane, cunoscute ca "societati pe actiuni", "societati in comandita pe actiuni", "societati cu raspundere limitata";
- societati infiintate in baza legii bulgare, cunoscute ca " text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara", "text in lb. bulgara.

NOTA "CTCE"

Textul in limba bulgara se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 14.

Pentru indeplinirea conditiei de la 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie sa plateasca, in conformitate cu legislatia fiscala a statului respectiv, fara posibilitatea unei optiuni sau exceptari, unul din urmatoarele impozite:

- impot des societes/ vennootschapsbelasting, in Belgia;
- selskabsskat, in Danemarca;
- Korperschaftsteuer, in Republica Federala Germania;
- "text in lb. greaca", in Grecia;

NOTA "CTCE"

Textul in limba greaca se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 14.

- impuesto sobre sociedades, in Spania;
- impot sur les societes, in Franta;
- Corporation tax, in Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, in Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, in Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, in Olanda;
- Korperschaftsteuer, in Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, in Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, in Finlanda;
- statlig inkomstskatt, in Suedia;
- corporation tax, in Regatul Unit al Marii Britanii si Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, in Republica Ceha;

- Tulumeks, in Estonia;
- "text in lb. greaca", in Cipru;

NOTA "CTCE"
Textul in limba greaca se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 14.

- uznemumu ienakuma nodoklis, in Letonia;
- P elno mokestis, in Lituania;
- T arsasagi ado, in Ungaria;
- T axxa fuq l-income, in Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, in Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, in Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, in Slovacia;
- "text in lb. bulgara", in Bulgaria;

NOTA "CTCE"
Textul in limba bulgara se afla in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1044, la pagina 14.

- impozit pe profit, in Romania.

Pct. 86^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 27^1, alin. (1) si pct. 12 al alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
(3) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
[...]
11. ramură de activitate - totalitatea activului şi pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace;

Norme metodologice:
86^2. Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică

la societatea cedentã şi vizează îndeplinirea cumulatã a unor condiţii referitoare la:
a) existenţa ca structurã organizatoricã distinctã de alte diviziuni organizatorice ale societăţii cedente;
b) existenţa clientelei proprii, activelor corporale şi necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu şi altele. Dacã este cazul, ramura cuprinde şi servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;
c) constituirea, la momentul realizării transferului şi în raport cu organizarea societăţii cedente, într-un ansamblu capabil sã funcţioneze prin mijloace proprii, în condiţii normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;
d) identificarea totalităţii activelor şi pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferatã, sunt înscrise în bilanţul societăţii cedente la data în care operaţiunea de transfer produce efecte, în funcţie de natura lor comercialã, industrialã, financiarã, administrativã etc.;
e) exercitarea efectivã a activităţii la momentul aprobării operaţiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăţi, cedentã şi beneficiarã, sau la data la care operaţiunea are efect, dacã aceasta este diferitã.
Ramura completã de activitate nu cuprinde:
a) elemente de activ şi/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societăţii cedente;
b) elemente de activ şi/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonialã a societăţii cedente;
c) elemente izolate de activ şi/sau de pasiv.

Pct. 86^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 27^1 alin. (3) pct. 11 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 19 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Asocieri cu personalitate juridicã înfiinţate potrivit legislaţiei unui alt stat
Art. 28^2. - [...]
(2) În cazul în care o persoanã juridicã românã este participant într-o asociere cu personalitate juridicã înregistratã într-un alt stat, aceasta determinã profitul impozabil luând în calcul veniturile şi cheltuielile atribuite corespunzător cotei de participare în asociere.

Norme metodologice:
86^3. În aplicarea prevederilor alin. (2) al art. 28^2 din Codul fiscal, pentru situaţia în

care profitul obţinut de persoana juridicã românã, participantã într-o asociere cu personalitate juridicã înregistratã într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectueazã similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfăşoarã activităţi prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementatã conform normelor date în aplicarea art. 31 din Codul fiscal.

Pct. 86^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 28^2 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 8 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III
Aspecte fiscale internationale

Veniturile unui sediu permanent
Art. 29. [...]
(2) Profitul impozabil se determina in conformitate cu regulile stabilite in cap. II al prezentului titlu, in urmatoarele conditii:
a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ in veniturile impozabile;
b) numai cheltuielile efectuate in scopul obtinerii acestor venituri se includ in cheltuielile deductibile.

Alin. (2) al art. 29 a fost modificat de pct. 24 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:
87. Abrogat.

Pct. 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 29 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 20 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determina prin tratarea acestuia ca persoana separata si prin utilizarea regulilor preturilor de transfer la stabilirea pretului de piata al unui transfer facut intre persoana juridica straina si sediul sau permanent. Atunci cand sediul

permanent nu detine o factura pentru cheltuielile alocate lui de catre sediul sau principal, celelalte documente justificative trebuie sa includa dovezi privind suportarea efectiva a costurilor si alocarea rezonabila a acestor costuri catre sediul permanent utilizand regulile preturilor de transfer.

(4) Inainte de a desfasura activitate printr-un sediu permanent in Romania, reprezentantul legal la persoanei juridice straine prevazute la alin. (1) trebuie sa inregistreze sediul permanent la autoritatea fiscala competenta.

Alin. (3) al art. 29 a fost modificat de pct. 25 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

88. Persoanele juridice straine care desfasoara activitatile mentionate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datoreaza impozit pe profit de la inceputul activitatii, in masura in care se determina depasirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevazute in conventiile de evitare a dublei impuneri, dupa caz. In situatia in care nu se determina inainte de sfarsitul anului fiscal daca activitatile din Romania vor fi pe o durata suficienta pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate in considerare in urmatorul an fiscal, in situatia in care durata specificata este depasita.

88^1. Pentru incadrarea unui santier de constructii sau a unui proiect de constructie, ansamblu ori montaj sau activitati de supervizare legate de acestea si a altor activitati similare ca sedii permanente se va avea in vedere data inceperii activitatii din contractele incheiate cu persoanele juridice romane beneficiare sau cu alte informatii ce probeaza inceperea activitatii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate in mod direct cu primul contract ce a fost executat se adauga la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de baza.

Pct. 88^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 29, alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2, subpct. 10 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

89. In scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de catre persoana juridica straina care isi desfasoara activitatea prin intermediul acestuia, precum si de catre orice alta persoana afiliata acelei persoane juridice straine, pentru serviciile furnizate, trebuie indeplinite urmatoarele conditii:

(i) serviciul furnizat sa fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectiva a serviciului, sediul permanent trebuie sa prezinte autoritatilor fiscale orice documente

justificative din care sa rezulte date privitoare la:
a) natura si valoarea totala a serviciului prestat;
b) partile implicate;
c) criteriile proprii de impartire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, daca este cazul;
d) justificarea utilizarii criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului si activitatii desfasurate de sediul permanent;
e) prezentarea oricaror alte elemente de recunoastere a veniturilor si cheltuielilor care pot sa ateste prestarea serviciului respectiv.
Justificarea prestarii efective a serviciului se efectueaza cu situatiile de lucrari, procesele-verbale de receptie, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piata sau cu orice alte asemenea documente;
(ii) serviciul prestat trebuie sa fie justificat si prin natura activitatii desfasurate la sediul permanent.
La stabilirea pretului de piata al transferurilor efectuate intre persoana juridica straina si sediul sau permanent, precum si intre acesta si orice alta persoana afiliata acesteia, vor fi utilizate regulile preturilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate in normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind preturile de transfer, emise de Organizatia pentru Cooperare si Dezvoltare Economica.

Pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 29, alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Venituri obtinute de persoanele juridice straine din proprietati imobiliare si din vanzarea-cesionarea titlurilor de participare
Art. 30. - (1) Persoanele juridice straine care obtin venituri din proprietati imobiliare situate in Romania sau din vanzarea-cesionarea titlurilor de participare detinute la o persoana juridica romana au obligatia de a plati impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.
(1^1) În perioada 1 ianuarie 2009-31 decembrie 2009 inclusiv, nu se impozitează profitul obținut de persoanele juridice străine din tranzacționarea pe piața autorizată și supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română.

Alin. (1^1) al art. 30 a fost introdus de pct. 6 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127

din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.

(2) Veniturile din proprietatile imobiliare situate in Romania includ urmatoarele:
a) veniturile din inchirierea sau cedarea folosintei proprietatii imobiliare situate in Romania;
b) castigul din vanzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricaror drepturi legate de proprietatea imobiliara situata in Romania;
c) castigul din vanzarea-cesionarea titlurilor de participare detinute la o persoana juridica, daca minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietati imobiliare situate in Romania;
d) veniturile obtinute din exploatarea resurselor naturale situate in Romania, inclusiv castigul din vanzarea-cesionarea oricarui drept aferent acestor resurse naturale.

Norme metodologice:
89^1. Persoanele juridice straine care obtin venituri din proprietati imobiliare situate in Romania au obligatia de a plati impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.
In cazul vanzarii de proprietati imobiliare situate in Romania, profitul impozabil reprezinta diferenta dintre valoarea realizata din vanzarea acestor proprietati imobiliare si costul de cumparare, construire sau imbunatatire a proprietatii, redus cu amortizarea fiscala aferenta, dupa caz. Valoarea realizata din vanzarea acestor proprietati imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume platite, aferente vanzarii.
Profitul impozabil rezultat din inchirierea sau cedarea folosintei proprietatii imobiliare situate in Romania se calculeaza ca diferenta intre veniturile obtinute si cheltuielile efectuate in scopul realizarii acestora. Nu intra sub incidenta acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu retinere la sursa.
Veniturile din proprietati imobiliare situate in Romania includ si castigurile din vanzarea-cesionare a titlurilor de participare detinute la o persoana juridica, daca 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietati imobiliare situate in Romania.
In acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt in mod indirect considerate proprietati imobiliare situate in Romania atunci cand respectiva persoana juridica detine parti sociale sau alte titluri de participare intr-o societate care indeplineste conditia minimala de 50% referitoare la detinerea de proprietati imobiliare situate in Romania. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luata in calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de inregistrare in contabilitate a acestora, potrivit reglementarilor legale in vigoare la data vanzarii-cesionarii titlurilor de participare. In cadrul proprietatilor imobiliare se incadreaza

si investitiile in curs de natura cladirilor sau altor constructii.
    Castigurile din vanzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obtinute in conditiile mentionate la alineatele precedente, se determina ca diferenta intre veniturile realizate din vanzarea-cesionarea titlurilor de participare si costul de achizitie al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume platite, aferente achizitionarii unor astfel de titluri de participare.

    Pct. 89^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 30, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 14 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
    Pct. 89^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 30, alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

    Codul fiscal:
    [...]
    (3) Orice persoanã juridicã strãinã care obţine venituri dintr-o proprietate imobiliarã situatã în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoanã juridicã românã are obligaţia de a declara şi plãti impozit pe profit, potrivit art. 34 şi 35. Orice persoanã juridicã strãinã poate desemna un împuternicit pentru a îndeplini aceste obligaţii.

    Alin. (3) al art. 30 a fost modificat de pct. 13 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

    (4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), în cazul veniturilor prevãzute la alin. (1) obţinute de persoanele juridice strãine, obligaţia de a calcula, reţine, declara şi vira impozitul pe profit revine cumpãrãtorului atunci când cumpãrãtorul este o persoanã juridicã românã sau o persoanã juridicã strãinã care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacţiei.

    Alin. (4) al art. 30 a fost modificat de pct. 32 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

    Norme metodologice:
    89^2. In aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in situatia in care platitorul de venit nu este o persoana juridica romana sau un sediu permanent al unei persoane juridice straine,

obligatia platii si declararii impozitului pe profit revine persoanei juridice straine care realizeaza veniturile mentionate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/imputernicitului desemnat pentru indeplinirea acestor obligatii.

In sensul alin. (4) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in situatia in care platitorul de venit este o persoana juridica romana sau un sediu permanent din Romania al unei persoane juridice straine, acestia au obligatia declararii si platii impozitului pe profit in numele persoanei juridice straine care realizeaza veniturile mentionate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pct. 89^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 30, alin. (3) si alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

Credit fiscal

Art. 31. - (1) Daca o persoana juridica romana obtine venituri dintr-un stat strain prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu retinere la sursa si veniturile sunt impozitate atat in Romania, cat si in statul strain, atunci impozitul platit catre statul strain, fie direct, fie indirect prin retinerea si virarea de o alta persoana, se deduce din impozitul pe profit ce se determina potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele platite catre un stat strain intr-un an fiscal nu poate depasi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevazute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obtinut in statul strain, determinat in conformitate cu regulile prevazute in prezentul titlu sau la venitul obtinut din statul strain.

(3) Impozitul plãtit unui stat strãin este dedus, dacã se aplicã prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul strãin şi dacã persoana juridicã românã prezintã documentaţia corespunzãtoare, conform prevederilor legale, din care sã rezulte faptul cã impozitul a fost plãtit statului strãin.

Alin. (3) al art. 31 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:

90. In aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfarsitul anului fiscal, operatiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din

strainatate ale persoanelor juridice romane, inregistrate in cursul perioadei in devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cat si impozitul platit se convertesc in lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Nationala a Romaniei.

91. O persoana juridica romana care desfasoara activitati printr-un sediu permanent intr-un alt stat calculeaza profitul impozabil la nivelul intregii societati, potrivit dispozitiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. In scopul acordarii creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculeaza profitul impozabil si impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, in conformitate cu reglementarile fiscale din Romania.

92. Documentul pe baza caruia se calculeaza deducerea din impozitul pe profit datorat in Romania, potrivit dispozitiilor acestui articol, este cel care atesta plata, confirmat de autoritatea fiscala straina. In cazul in care documentul pe baza caruia se calculeaza deducerea din impozitul pe profit datorat in Romania este prezentat dupa depunerea la autoritatile fiscale a declaratiei privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acorda pentru anul la care se refera, prin depunerea, in acest sens, a unei declaratii rectificative.

Pct. 92 din Normele metodologice de aplicare a art. 31, alin. (1), (2) si alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

93. Limitarea prevazuta in art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculata separat pentru fiecare sursa de venit. In scopul aplicarii acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice romane a caror sursa se afla in aceeasi tara straina vor fi considerate ca avand aceeasi sursa.

Exemplu: un contribuabil desfasoara activitati atat in Romania, cat si in tara straina X unde realizeaza venituri atat printr-un sediu permanent, cat si din alte surse, in mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfasurata in tara straina X situatia este urmatoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din tara straina X, 100 milioane lei (in baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Nationala a Romaniei);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din tara straina X (cota de 30%), 30 milioane lei (in baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Nationala a Romaniei);
- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea romana, 80 milioane lei (legislatia romana privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile in tara straina X);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea romana (cota de 25%),

20 milioane lei.

Alte venituri realizate din tara X:

- venituri din dobanzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu retinere la sursa pentru veniturile din dobanzi: 10 milioane lei (in baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Nationala a Romaniei).

Pentru activitatea desfasurata atat in Romania, cat si in tara straina X situatia este urmatoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea romana, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent si 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din Romania);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea romana (cota de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situatiei prezentate mai sus, suma maxima reprezentand creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu retinere la sursa (dobanzi).

Deoarece impozitul platit in strainatate in suma de 40 milioane lei este mai mare decat limita maxima de 30 milioane lei care poate fi acordata sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scadea din impozitul pe profitul intregii activitati (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Codul fiscal:

Credit fiscal

Art. 31. [...]

(3) Impozitul plãtit unui stat strãin este dedus, dacã se aplicã prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul strãin şi dacã persoana juridicã românã prezintã documentaţia corespunzãtoare, conform prevederilor legale, din care sã rezulte faptul cã impozitul a fost plãtit statului strãin.

Norme metodologice:

93^1. Impozitul plãtit unui stat strãin este dedus, dacã se aplicã prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul strãin şi dacã persoana juridicã românã prezintã documentul ce atestã plata impozitului confirmat de autoritatea competentã a statului strãin cu care România are încheiatã convenţie de evitare a dublei impuneri.

93^2. Când o persoanã juridicã rezidentã în România obţine venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul strãin sunt supuse impozitãrii în statul strãin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevãzutã în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, dupã caz.

Pct. 93^1 şi 93^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 31, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 8 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

93^3. Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării «metodei scutirii», pentru determinarea profitului impozabil la nivelul persoanei juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, respectiv cheltuieli nedeductibile.

Pct. 93^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 31, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 de la litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Pierderi fiscale externe
ART. 32
Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Art. 32 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:
94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o

convenţie de evitare a dublei impuneri se recuperează numai din veniturile impozabile realizate de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înţelege ţara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Pct. 94 din Normele metodologice de aplicare a art. 32 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV*)
Reguli speciale aplicabile vanzarii-cesionarii proprietatilor imobiliare si titlurilor de participare

Reguli speciale aplicabile vanzarii-cesionarii proprietatilor imobiliare si titlurilor de participare

Art. 33. - (1) Prevederile prezentului articol se aplica persoanelor juridice romane si straine care vand-cesioneaza proprietati imobiliare situate in Romania sau titluri de participare detinute la o persoana juridica romana.

(2) Daca castigurile rezultate din vanzarea-cesionarea proprietatilor imobiliare situate in Romania si a titlurilor de participare detinute la o persoana juridica romana depasesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vanzarecesionare, atunci impozitul pe profit se stabileste prin aplicarea unei cote de 10% la diferenta rezultata.

(3) Pierderea rezultata din vanzarea-cesionarea proprietatilor imobiliare situate in Romania si a titlurilor de participare detinute la o persoana juridica romana se recupereaza din profiturile impozabile rezultate din operatiuni de aceeasi natura, in urmatorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Castigul rezultat din vanzarea-cesionarea proprietatilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenta pozitiva intre:

a) valoarea realizata din vanzarea-cesionarea unor asemenea proprietati imobiliare sau titluri de participare; si

b) valoarea fiscala a unor asemenea proprietati imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultata dintr-o vanzare-cesionare a proprietatilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenta negativa intre:

a) valoarea realizata din vanzare-cesionare a unor asemenea proprietati imobiliare sau titluri de participare; si

b) valoarea fiscala a unor asemenea proprietati imobiliare sau titluri de participare.

(6) In intelesul prevederilor alin. (4) si (5), valoarea realizata din vanzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume platite, aferente vanzarii-cesionarii.

(7) Valoarea fiscala pentru proprietatile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabileste dupa cum urmeaza:

a) in cazul proprietatilor imobiliare, valoarea fiscala este costul de cumparare, construire sau imbunatatire a proprietatii, redus cu amortizarea fiscala aferenta unei astfel de proprietati;

b) in cazul titlurilor de participare, valoarea fiscala este costul de achizitie al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume platite, aferente achizitionarii unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplica in cazul proprietatilor imobiliare sau al titlurilor de participare, numai daca sunt indeplinite urmatoarele conditii:

a) contribuabilul a detinut proprietatea imobiliara sau titlurile de participare pe o perioada mai mare de 2 ani;

b) persoana care achizitioneaza proprietatea imobiliara sau titlurile de participare nu este persoana afiliata contribuabilului.

Alin. (8) al art. 33 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

---

*) Cap. IV din Titlul II a fost abrogat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Art. 33 a fost abrogat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

95. Abrogat.

Pct. 95 din Normele metodologice de aplicare a art. 33 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 14 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

96. Abrogat.

Pct. 96 din Normele metodologice de aplicare a art. 33 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 14 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

97. Profitul impozabil rezultat din vanzarea-cesionarea proprietatilor imobiliare situate in Romania si a titlurilor de participare detinute la o persoana juridica romana se impune cu cota de 10% numai pentru tranzactiile efectuate pana la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. In conditiile in care se realizeaza pierdere din aceste tranzactii pana la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recupereaza din profiturile impozabile rezultate din operatiuni de aceeasi natura, pe perioada prevazuta la art. 26 din Codul fiscal.

Pct. 97 din Normele metodologice de aplicare a art. 33 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de de pct. 3 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:
Declararea şi plata impozitului pe profit
Art. 34. - [...]
(5) Următorii contribuabili au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, astfel:
a) organizaţiile nonprofit au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;
b) contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor şi a plantelor tehnice, pomiculturã şi viticulturã au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;
c) contribuabilii prevăzuţi la art. 13 lit. c)-e) au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).
(6) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situaţii:
a) nou-înfiinţaţi;
b) înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul anului fiscal precedent; ...
c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz;
d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare şi plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt consideraţi contribuabili nou-înfiinţaţi cei care se înregistrează ca efect al unor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.
[...]
(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual,

cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, determinã plăţile anticipate trimestriale în sumã de o pãtrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele preţurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului iniţial al anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declaraţiei privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plăţile anticipate efectuate în acel an.

[...]

(17) Prin excepţie de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi cele datorate de societăţile comerciale în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

[...]

Norme metodologice:

97^1. Contribuabilii nou-înfiinţaţi în cursul unui an fiscal, alţii decât cei prevăzuţi la art. 34 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înfiinţării, sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 34 alin. (1) din Codul fiscal.

97^2. Încadrarea în activităţile prevăzute la art. 34 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obţinute de contribuabili din cultura cerealelor şi a plantelor tehnice, pomiculturã şi viticulturã se face la sfârşitul fiecărui an fiscal, iar în situaţia în care veniturile majoritare se obţin din alte activităţi decât cele menţionate, aceştia vor aplica pentru anul fiscal următor sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 34 alin. (1) din Codul fiscal.

97^3. În situaţia în care, în cursul anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică şi se corectează în condiţiile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, plăţile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

97^4. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (17) din Codul fiscal, contribuabilii regii autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi societăţile

comerciale în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligaţia de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligaţia de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreţinere, înlocuire şi dezvoltare.

Pct. 97^1-97^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (5), (6), (8), (17) din Legea nr. 571/2003

8%

privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 10 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V
Plata impozitului si depunerea declaratiilor fiscale

Declararea şi plata impozitului pe profit
ART. 34

(1) Declararea şi plata impozitului pe profit, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), pot opta pentru declararea şi plata impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35.

(3) Opţiunea pentru sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opţiunea efectuată este obligatorie pentru cel puţin 2 ani fiscali consecutivi. Ieşirea din sistemul anual de declarare şi plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv.

(4) Contribuabilii societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele din România ale băncilor - persoane juridice străine au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35.

(5) Următorii contribuabili au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, astfel:

a) organizaţiile nonprofit au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

b) contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor şi a plantelor tehnice, pomiculturã şi viticulturã au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

c) contribuabilii prevăzuţi la art. 13 lit. c)-e) au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situaţii:

a) nou-înfiinţaţi;

b) înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul anului fiscal precedent;

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare şi plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt consideraţi contribuabili nou-înfiinţaţi cei care se înregistrează ca efect al unor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuţi la alin. (4) nou-înfiinţaţi, înfiinţaţi în cursul anului precedent sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, determină plăţile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele preţurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului iniţial al anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declaraţiei privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plăţile anticipate efectuate în acel an.

(8^1) În cazul contribuabililor care aplicã reglementãrile contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiarã, plãţile anticipate trimestriale se efectueazã în sumã de o pãtrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fãrã a lua în calcul influenţa ce provine din aplicarea prevederilor art. 19^3, inclusiv pentru anii fiscali în care se deduc sumele evidenţiate în soldul debitor al contului rezultatul reportat din provizioane specifice.

Alin. (8^1) al art. 34 a fost introdus de pct. 20 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(9) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplicã sistemul de declarare şi platã a impozitului pe profit prevãzut la alin. (2) şi care, în primul an al perioadei obligatorii prevãzute de alin. (3), înregistreazã pierdere fiscalã efectueazã plãţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectueazã plata anticipatã.

(10) În cazul contribuabililor care aplicã sistemul de declarare şi platã a impozitului pe profit prevãzut la alin. (2) şi care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculeazã şi se efectueazã plãţile anticipate nu mai beneficiazã de facilitãţile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza cãruia se determinã plãţile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declaraţiei privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul şi impozitul pe profit scutit.

(11) În cazul urmãtoarelor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplicã sistemul de declarare şi platã a impozitului pe profit anual, cu plãţi anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bazã de determinare a plãţilor anticipate, potrivit urmãtoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumeazã impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societãţi cedente;

b) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea a douã sau mai multe persoane juridice române însumeazã impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societãţile cedente. În situaţia în care toate societãţile cedente înregistreazã pierdere fiscalã în anul precedent, contribuabilii nou-înfiinţaţi determinã plãţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9);

c) contribuabilii înfiinţaţi prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentã proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situaţia în care societatea

cedentã înregistrează pierdere fiscalã în anul precedent, contribuabilii nou-înfiinţaţi determinã plãţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9);

d) contribuabilii care primesc active şi pasive prin operaţiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentã, recalculat proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferã, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societãţi beneficiare, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor menţinute de cãtre persoana juridicã care transferã activele.

(12) În cazul contribuabililor care aplicã sistemul de declarare şi platã a impozitului pe profit anual, cu plãţi anticipate efectuate trimestrial, şi care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice strãine ca urmare a operaţiunilor prevãzute la art. 27^1, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplicã urmãtoarele reguli pentru determinarea plãţilor anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbţie, sediul permanent determinã plãţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de cãtre societatea cedentã;

b) în cazul divizãrii, divizãrii parţiale şi transferului de active, sediile permanente determinã plãţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentã, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, potrivit legii. Societãţile cedente care nu încetează sã existe în urma efectuãrii unei astfel de operaţiuni, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plãţile anticipate datorate potrivit regulilor prevãzute la alin. (11) lit. e).

(13) Contribuabilii care aplicã sistemul de declarare şi platã a impozitului pe profit anual, cu plãţi anticipate efectuate trimestrial, implicaţi în operaţiuni transfrontaliere, altele decât cele prevãzute la alin. (12), aplicã urmãtoarele reguli în vederea determinãrii impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza cãruia se determinã plãţile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice strãine, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza cãruia se determinã plãţile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantã în anul fiscal precedent celui în care se realizează operaţiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puţin o persoanã juridicã românã şi cel puţin o persoanã juridicã strãinã, începând cu trimestrul în care operaţiunea respectivã produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societãţi române cedente;

c) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societăţile române cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înfiinţat determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9).

(14) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent din subordinea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (14) al art. 34 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(15) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(16) Obligaţiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat.

(17) Prin excepţie de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi cele datorate de societăţile comerciale în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(18) Pentru aplicarea sistemului de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, indicele preţurilor de consum necesar pentru actualizarea plăţilor anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanţelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plăţile anticipate.

Art. 34 a fost modificat de pct. 14 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

98. Abrogat.

Pct. 98 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (4), (5), (7) din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

99. Abrogat.

Pct. 99 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (4), (5), (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

99^1. Abrogat.

Pct. 99^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 21 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 99^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

100. Abrogat.

Pct. 98, 99, 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 34, alin. (4), (5) si alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 24 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (4), (5), (6) şi (7) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 34 alin. (4), (5), (6) şi (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 9 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

99^2. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal, contribuabilii obligaţi la plata trimestrialã a impozitului pe profit depun declaraţia privind impozitul pe profit pentru cele douã perioade ale anului 2010 numai dacã, pânã la data de 1 octombrie 2010, au datorat impozit minim cel puţin într-un trimestru. Contribuabilii care, în perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, ca urmare a efectuãrii comparaţiei impozitului pe profit cu impozitul minim, au datorat, în cele 3 trimestre, impozit pe profit depun declaraţia privind impozitul pe profit

pentru întreg anul 2010.

Pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuţi la art. 34 alin. (1) lit. a) şi alin. (5) din Codul fiscal calculează în Registrul de evidenţă fiscală impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, în vederea efectuării comparaţiei cu impozitul minim recalculat în mod corespunzător pentru această perioadă. În cazul în care, în urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mare decât impozitul pe profit, aceşti contribuabili depun declaraţia privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010. În cazul în care, în urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mic decât impozitul pe profit, aceşti contribuabili depun declaraţia privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Contribuabilii care depun declaraţia privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 vor avea în vedere următoarele:

a) pentru perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, prin excepţie de la prevederile art. 34 alin. (1), (5) şi (11) şi ale art. 35 alin. (1) din Codul fiscal, depunerea declaraţiei privind impozitul pe profit şi plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii se efectuează până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010, contribuabilii depun declaraţia privind impozitul pe profit şi plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor art. 34 alin. (1), (5) şi (11) şi ale art. 35 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv:

- până la data de 25 februarie 2011, contribuabilii care definitivează perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010 până la această dată, situaţie în care, pentru trimestrul IV, prin declaraţia 100 nu se declară impozitul pe profit;

- până la data de 25 aprilie 2011, situaţie în care sunt aplicabile prevederile art. 34 alin. (10) din Codul fiscal, respectiv, pentru trimestrul IV, prin declaraţia 100 se declară impozitul pe profit la nivelului impozitului calculat şi evidenţiat pentru trimestrul III 2010.

Pct. 99^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 34, alin. (15)-(18) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 de la litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

99^3. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal, pentru determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 ianuarie-30 septembrie 2010, respectiv 1 octombrie-31 decembrie 2010, se vor avea în vedere următoarele:

a) cheltuielile deductibile limitat se stabilesc în funcţie de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind

definitive;

b) pentru aplicarea prevederilor titlului VI «Taxa pe valoarea adãugatã» referitoare la colectarea taxei aferente depãşirii plafonului pentru cheltuielile de protocol, taxa colectatã se calculează asupra depãşirii plafonului aferent fiecãrei perioade, prin însumarea acestora;

c) pentru determinarea limitei fiscale a cheltuielilor prevãzute la art. 21 alin. (3) lit. j) şi k) şi la art. 21 alin. (4) lit. s) din Codul fiscal, în situaţia în care limita de 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro nu este depăşitã în perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, în perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010 limitele respective se vor determina ca diferenţã între 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro şi limitele până la care cheltuielile respective au fost deduse în perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010;

d) provizioanele fiscale se deduc la calculul profitului impozabil în fiecare perioadã dacã sunt îndeplinite condiţiile prevãzute la art. 22 din Codul fiscal;

e) limita de deducere a rezervei legale se stabileşte în funcţie de baza de calcul corespunzãtoare, aferentã fiecãrei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadã fiind definitive;

f) gradul de îndatorare potrivit prevederilor art. 23 din Codul fiscal se determinã luând în calcul capitalul împrumutat şi capitalul propriu aferente fiecãrei perioade, astfel:

- pentru perioada 1 ianuarie-30 septembrie 2010, gradul de îndatorare se determinã ca raport între capitalul împrumutat şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul acestei perioade;

- pentru perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010, gradul de îndatorare se determinã ca raport între capitalul împrumutat şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul şi sfârşitul acestei perioade;

g) în aplicarea prevederilor art. 31 din Codul fiscal, veniturile şi cheltuielile realizate în anul 2010 de o persoanã juridicã românã prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat strãin se vor lua în calcul la determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 octombrie-31 decembrie 2010, prin înscrierea veniturilor şi cheltuielilor la rd. 11, respectiv rd. 12 în declaraţia privind impozitul pe profit aferentã acestei perioade;

h) în aplicarea prevederilor art. 19^2 din Codul fiscal, pentru perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010, profitul investit în aceastã perioadã reprezintã soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, din care se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. Scutirea de impozit pe profit aferentã investiţiilor realizate se acordã în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010.

Pct. 99^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 34, alin. (15)-(18) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 de la litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie

2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

99^4. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (18) din Codul fiscal, pierderea fiscală aferentă perioadei 1 ianuarie-30 septembrie 2010 se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 7 ani consecutivi, potrivit art. 26 din Codul fiscal, perioada 1 octombrie-31 decembrie 2010 fiind considerată primul an de recuperare a pierderii fiscale.

Pierderea fiscală aferentă perioadei 1 octombrie-31 decembrie 2010 se recuperează potrivit art. 26, respectiv art. 32 din Codul fiscal, din profiturile obţinute în următorii 7 ani consecutivi, respectiv 5 ani consecutivi în cazul pierderilor realizate prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin.

Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor art. 26, respectiv art. 32 din Codul fiscal, anul 2010 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi.

Pct. 99^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 34, alin. (15)-(18) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 de la litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Depunerea declaraţiei de impozit pe profit

Art. 35. - [...]

(2) Contribuabilii prevăzuţi la art. 13 lit. c) şi e) au obligaţia de a depune şi declaraţia privind distribuirea între asociaţi a veniturilor şi cheltuielilor.

Norme metodologice:

99^5. În aplicarea prevederilor art. 35 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuţi la art. 13 lit. c) şi e) din Codul fiscal efectuează definitivarea şi plata impozitului pe profit anual prin formularul 100 "Declaraţie privind obligaţiile de plată la bugetul de stat", până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.

Pct. 99^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 35 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI

Impozitul pe dividende

Declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividende

Art. 36. - (1) O persoană juridică română care distribuie/plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligaţia să reţină, să declare şi să plătească impozitul pe dividende reţinut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut distribuit/plătit unei persoane juridice române.

(3) Impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se distribuie/plăteşte dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deţine, la data plăţii dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de 2 ani împliniţi până la data plăţii acestora inclusiv.

(4^1) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor distribuite/plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;

b) organelor administraţiei publice care exercită, prin lege, drepturile şi obligaţiile ce decurg din calitatea de acţionar al statului la acele persoane juridice române.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică şi asupra sumelor distribuite/plătite fondurilor deschise de investiţii, încadrate astfel, potrivit reglementărilor privind piaţa de capital.

Alin. (4) al art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Alin. (4^1) al art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 9 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:

100^1. Nu intră sub incidenţa prevederilor art. 36 din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 12 lit. a) din Codul fiscal, efectuate în legătură cu o operaţiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanţii la

persoana juridicã respectivã, procentul de deţinere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legãturã cu dobândirea/rãscumpãrarea de cãtre o societate comercialã de acţiuni proprii, potrivit legii, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 12 lit. b) din Codul fiscal;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de cãtre participanţi, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 12 lit. d) din Codul fiscal.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legãturã cu operaţiuni în cazul cãrora Legea nr. 31/1990, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deţinute de participanţi, modificarea datoratã acestor rotunjiri nu se considerã modificare a procentului de deţinere a titlurilor la persoana juridicã respectivã.

100^2. În aplicarea prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, pentru dividendele distribuite şi neplãtite pânã la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plãteşte pânã la data de 25 ianuarie a anului urmãtor. Pentru dividendele distribuite şi plãtite pânã la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plãteşte pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei în care se plãteşte dividendul.

Intrã sub incidenţa prevederilor art. 36 alin. (4) din Codul fiscal şi dividendele distribuite şi plãtite dupã data de 1 ianuarie 2007, chiar dacã acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exerciţiilor financiare anterioare anului 2007, în mãsura în care beneficiarul îndeplineşte aceste condiţii.

În sensul prevederilor art. 36 alin. (4) din Codul fiscal, condiţia privitoare la perioada de deţinere a participaţiei minime are în vedere o perioadã de 2 ani consecutivi, împliniţi la data plãţii dividendelor. În situaţia în care la data plãţii dividendului pentru care a fost reţinut şi plãtit impozitul pe dividende, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, persoana juridicã românã beneficiarã îndeplineşte condiţiile stabilite prin prevederile art. 36 alin. (4) din Codul fiscal, persoana juridicã românã care plãteşte dividendul poate solicita restituirea impozitului, în condiţiile prevãzute de Codul de procedurã fiscalã.

Pct. 100^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 36, alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 25 al lit. B a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 100^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 36, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 15 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 100^1 şi 100^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 36 din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 10 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
Ultimul alineat al pct. 100^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 599 din 24 august 2010.
Pct. 100^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 36, alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 de la litera A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

100^3. Abrogat.

Pct. 100^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 36 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 23 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Pct. 100^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VII
Dispozitii tranzitorii si finale

Dispozitii tranzitorii
Art. 38. - (1) In cazul persoanelor juridice care au obtinut, inainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor in zona defavorizata, scutirea de impozit pe profitul aferent investitiilor noi se aplica in continuare pe perioada existentei zonei defavorizate.

Alin. (1) al art. 38 a fost modificat de pct. 7 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:
101. In cazul contribuabililor care desfasoara activitati in zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acorda pe baza certificatului de investitor in zona defavorizata, eliberat inainte de data de 1 iulie 2003 de catre agentia pentru dezvoltare regionala in a carei raza de competenta teritoriala se afla sediul agentului economic, conform prevederilor legale in vigoare.

Pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 38, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 15 din sectiunea A a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

102. Investitiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achizitionate de la terte parti, utilizate efectiv in activitatea proprie, desfasurata in domeniile de interes economic, clasificate expres in anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, cu modificarile ulterioare, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 728/2001, care determina angajarea de forta de munca.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit opereaza pe toata durata existentei zonei defavorizate.

104. Profitul realizat in zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operatiunilor de lichidare a investitiei, conform legii, din vanzarea de active corporale si necorporale, din castigurile realizate din investitii financiare, din desfasurarea de activitati in afara zonei defavorizate, precum si cel rezultat din desfasurarea de activitati in alte domenii decat cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferenta fiecarei operatiuni/activitati este cea care corespunde ponderii veniturilor obtinute din aceste operatiuni/activitati in volumul total al veniturilor.

Codul fiscal:

(4) Cu exceptia prevederilor alin. (3), contribuabilii care obtin venituri din activitati desfasurate pe baza de licenta intr-o zona libera au obligatia de a plati impozit pe profit in cota de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, pana la data de 31 decembrie 2004.

Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfasoara activitati in zonele libere pe baza de licente eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificarile ulterioare, profitul obtinut din aceste activitati este impozitat cu cota de 5% pana la data de 31 decembrie 2004, cu exceptia cazului in care acestia intra sub incidenta prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. In cazul in care contribuabilul isi desfasoara activitatea in zona libera prin unitati fara personalitate juridica, acesta este obligat sa tina evidenta contabila distincta pentru veniturile si cheltuielile aferente acestei activitati. La determinarea profitului aferent activitatii se iau in calcul si cheltuielile de conducere si administrare, precum si alte asemenea

cheltuieli, proportional cu veniturile obtinute in zona libera fata de veniturile totale realizate de persoana juridica.

107. Pierderea rezultata din operatiunile realizate in zona libera nu se recupereaza din profitul impozabil realizat in afara zonei, aceasta urmand sa fie recuperata din profiturile obtinute din aceeasi zona.

Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, urmatoarele venituri sunt neimpozabile pana la data de 31 decembrie 2006: [...]

b) veniturile realizate din aplicarea unei inventii brevetate in Romania, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioada de 5 ani de la prima aplicare, calculati de la data inceperii aplicarii si cuprinsi in perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

Norme metodologice:

108. Aplicarea unei inventii inseamna fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include si utilizarea unui produs sau efectuarea oricarui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei inventii:

1. proiect de executie pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obtinut in mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalatii sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea si/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei inventii;

c) executarea si/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalatiei-pilot;

d) exploatarea obiectului unei inventii prin realizarea pe scara larga a acestuia, si anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalatia, compozitia, respectiv produsul obtinut in mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei inventii;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalatie, obiect al unei inventii exclusiv pentru necesitatile interne ale unitatii care aplica;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevazute la lit. a)-d) de catre detinatorul de drepturi care este si producator, daca aceste acte au fost efectuate in tara.

109. Prima aplicare se ia in considerare in mod distinct pentru titularul de brevet, precum si pentru fiecare dintre licentiatii acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul sau in drepturi sau, dupa caz, licentiatii

acestuia sa beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie sa fie indeplinite in mod cumulativ urmatoarele conditii:

a) sa existe o copie, certificata pentru conformitate, a hotararii definitive a Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci de acordare a brevetului de inventie; in cazul in care solicitantul scutirii de impozit este alta persoana decat titularul brevetului, este necesar sa existe documente, certificate pentru conformitate de catre Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci sau autentificate, din care sa rezulte una dintre urmatoarele situatii:

1. solicitantul este succesorul in drepturi al titularului brevetului;
2. solicitantul este licentiat al titularului brevetului;
3. solicitantul este licentiat al succesorului in drepturi al titularului brevetului;

b) sa existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, din care sa rezulte ca brevetul de inventie a fost in vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) sa existe evidenta contabila de gestiune din care sa rezulte ca in perioada pentru care se solicita scutirea de impozit pentru inventia sau grupul de inventii brevetate a fost efectuat cel putin unul dintre actele prevazute la pct. 108 si nivelul profitului obtinut in aceasta perioada;

d) profitul astfel obtinut sa fi fost realizat in limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare si cuprinsi in perioada de valabilitate a brevetului.

Pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 38, alin.(12), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2, subpct. 11 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

111. Profitul se stabileste cu referire stricta la inventia sau grupul de inventii brevetate, pe baza elementelor de noutate, asa cum acestea rezulta din revendicarile brevetului de inventie. In conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de inventie, republicata, revendicarile se interpreteaza in legatura cu descrierea si desenele inventiei.

112. In cazul in care inventia sau grupul de inventii brevetate se refera numai la o parte a unei instalatii ori a unei activitati tehnologice, procedeu sau metoda, iar din evidentele contabile rezulta profitul numai pentru intreaga instalatie ori activitate tehnologica, se procedeaza mai intai la stabilirea ponderii inventiei sau a grupului de inventii in instalatia ori activitatea tehnologica si, pe aceasta baza, se determina partea de profit obtinut prin aplicarea inventiei brevetate.

113. Profitul include si castigurile obtinute de titularul brevetului sau de licentiatii acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a inventiei brevetate avand ca obiect si un produs nou, numai in cazul in care brevetul cuprinde

si o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

TITLUL III
Impozitul pe venit

Codul fiscal:

CAPITOLUL I
Dispozitii generale

ART. 41
Categorii de venituri supuse impozitului pe venit
Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt urmatoarele:
a) venituri din activitati independente, definite conform art. 46;
b) venituri din salarii, definite conform art. 55;
c) venituri din cedarea folosintei bunurilor, definite conform art. 61;
d) venituri din investitii, definite conform art. 65;
e) venituri din pensii, definite conform art. 68;
f) venituri din activitati agricole, definite conform art. 71;
g) venituri din premii si din jocuri de noroc, definite conform art. 75;
h) venituri din transferul proprietatilor imobiliare, definite conform art. 77^1;
i) venituri din alte surse, definite conform art. 78 şi 79^1.

Art. 41 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Litera i) a art. 41 a fost modificatã de pct. 10 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:
1. Veniturile din activitati independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice in cadrul unor asocieri fara personalitate juridica, din cedarea folosintei bunurilor, precum si veniturile din activitati agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzator fiecarei surse de venit, impozitul fiind final.
2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitarii, pe fiecare loc de realizare, in cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Punctele 1 si 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 41 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Venituri neimpozabile
Art. 42. - In intelesul impozitului pe venit, urmatoarele venituri nu sunt impozabile:
a) ajutoarele, indemnizaţiile şi alte forme de sprijin cu destinaţie specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la alte persoane, cu excepţia indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

Art. 42 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Litera a) a art. 42 au fost modificata de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Lit. a) a art. 42 a fost modificată de pct. 19 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011. Această modificare este valabilă începând cu data intrării în vigoare a ORDONANŢEI nr. 30 din 31 august 2011, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011, respectiv 5 septembrie 2011, conform literei a) a alin. (1) al art. II din acelaşi act normativ.

Norme metodologice:
3. In categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obtinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:
- alocatia de stat pentru copii;
- alocatia de intretinere pentru fiecare copil incredintat sau dat in plasament familial;
- indemnizatia lunara primita de persoanele cu handicap grav si accentuat;
- indemnizaţia acordată persoanei cu handicap grav în situaţia în care angajatorul nu poate asigura acesteia un înlocuitor al asistentului personal, potrivit legii;

Liniuţa a 4-a de la pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 42 lit. a) din Legea

nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusã de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

- alocatia sociala primita de nevazatorii cu handicap grav si accentuat;
- indemnizatia lunara acordata nevazatorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care insotesc in spital copii cu handicap sau copii bolnavi in varsta de pana la 3 ani;
- ajutorul pentru incalzirea locuintei;
- alocatia pentru copiii nou-nascuti, primita pentru fiecare dintre primii 4 copii nascuti vii;
- indemnizatia de maternitate;
- indemnizatia pentru cresterea copilului pana la implinirea varstei de 2 ani si, in cazul copilului cu handicap, pana la implinirea varstei de 3 ani, precum si stimulentul acordat potrivit legislatiei privind sustinerea familiei in vederea cresterii copilului;
- indemnizatia pentru risc maternal;
- indemnizatia pentru ingrijirea copilului bolnav in varsta de pana la 7 ani, iar in cazul copilului cu handicap, pentru afectiunile intercurente, pana la implinirea varstei de 18 ani;
- indemnizatia lunara pentru activitatea de liber-profesionist a artistilor interpreti sau executanti din Romania, acordata potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizatiei pentru activitatea de liber-profesionist a artistilor interpreti sau executanti din Romania.
- ajutorul social primit de sotii celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgenta acordat de Guvern si de primari in situatii de necesitate, ca urmare a calamitatilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum si altor situatii deosebite stabilite prin lege, in limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocatia de sprijin primita de cadrele militare trecute in rezerva, fara drept de pensie, apte de munca, care nu se pot incadra din lipsa de locuri de munca corespunzatoare pregatirii lor;
- indemnizatia de somaj si alte drepturi neimpozabile acordate conform legislatiei in materie;
- sumele platite din bugetul asigurarilor pentru somaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajeaza inainte de expirarea perioadei de somaj;
- prima de incadrare si prima de instalare acordate din bugetul asigurarilor pentru somaj;
- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autoritatii judecatoresti, care a decedat;
- echivalentul salariului primit de membrii familiei functionarului public, in caz de deces al

acestuia;
- indemnizatia reparatorie lunara primita de persoanele care si-au pierdut total sau partial capacitatea de munca, marilor mutilati si urmasilor celor care au decedat ca urmare a participarii la Revolutia din decembrie 1989;
- indemnizatia reparatorie lunara primita de parintii persoanelor care au decedat ca urmare a participarii la Revolutia din decembrie 1989;
- indemnizatia reparatorie lunara primita de sotul supravietuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participarii la Revolutia din decembrie 1989 si care are in intretinere unul sau mai multi copii ai acesteia;
- suma fixa pentru ingrijire primita de invalizii si accidentatii de razboi, marii mutilati si cei incadrati in gradul I de invaliditate;
- indemnizatia lunara primita de persoanele persecutate din motive politice si etnice;
- indemnizatia lunara primita de magistratii care in perioada anilor 1945-1952 au fost inlaturati din justitie din motive politice;
- indemnizatia de veteran de razboi, inclusiv sporul, acordata potrivit legii;
- renta lunara acordata, potrivit legii, veteranilor de razboi;
- ajutorul anual pentru acoperirea unei parti din costul chiriei, energiei electrice si energiei termice, acordat veteranilor de razboi si vaduvelor de razboi, precum si altor persoane defavorizate, potrivit legii;
- sprijinul material lunar primit de sotul supravietuitor, precum si de copiii minori, urmasi ai membrilor titulari, corespondenti si de onoare din tara ai Academiei Romane, acordat in conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru sotul supravietuitor si pentru urmasii membrilor Academiei Romane;
- ajutoarele acordate emigrantilor politici potrivit legislatiei in vigoare;
- ajutorul rambursabil pentru refugiati;
- ajutoarele umanitare, medicale si sociale;
- ajutorul de deces acordat potrivit legislatiei privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, precum si ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze si de alte produse ortopedice, acordate in baza legislatiei de pensii;
- ajutorul lunar pentru sotul supravietuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru sotul supravietuitor;
- renta viagera acordata de la bugetul de stat, bugetele locale si din alte fonduri publice, potrivit legii;
- indemnizatia de merit acordata in conditiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizatiei de merit, cu modificarile si completarile ulterioare, si ale Hotararii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002

pentru instituirea indemnizatiei de merit si a Regulamentului de functionare a Comisiei nationale pentru acordarea indemnizatiei de merit, cu modificarile si completarile ulterioare;

- drepturi reprezentand transportul gratuit urban si interurban, acordate, potrivit legii, pentru adultii cu handicap accentuat si grav, precum si pentru asistentii personali sau insotitorii acestora;

- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale in vigoare.

3^1. Nu sunt venituri impozabile indemnizatiile pentru risc maternal si cele pentru ingrijirea copilului bolnav in varsta de pana la 7 ani, iar in cazul copilului cu handicap, pentru afectiunile intercurente, pana la implinirea varstei de 18 ani, reprezentand drepturi primite de persoanele fizice conform legii, incepand cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de pana la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. In sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se intelege, printre altii, si:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale si sociale acordate membrilor din contributiile acestora;

- organizatiile umanitare, organizatiile sindicale, Crucea Rosie, unitatile de cult recunoscute in Romania si alte entitati care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

4^1. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin acordate din bugetul de stat şi din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislaţia internă şi reglementările europene, de exemplu:

- ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare, potrivit actelor normative de aprobare a respectivelor ajutoare de stat;

- sprijinul acordat producătorilor agricoli sub forma schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare, şi actelor normative date în aplicarea acesteia;

- sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Naţional pentru Dezvoltare Ruralã, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2008) 3.381 din 16 iulie 2008, prin axa 1 - Îmbunătăţirea competitivităţii sectoarelor agricol şi forestier, prin măsurile 112 - Instalarea tinerilor fermieri şi 141 - Sprijinirea fermelor agricole de semi-subzistenţă.

Pct. 3 si 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost completat cu trei liniute (introduse dupa liniuta a 10-a) de pct. 1 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 3^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Liniutele a-10-a si a-33-a de la pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Liniuta a-38-a de la pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 4^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

b) sumele incasate din asigurari de orice fel reprezentand despagubiri, sume asigurate, precum si orice alte drepturi, cu exceptia castigurilor primite de la societatile de asigurari ca urmare a contractului de asigurare incheiat intre parti, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despagubirile in bani sau in natura primite de catre o persoana fizica ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despagubirile reprezentand daunele morale;

Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despagubirile, sumele asigurate si orice alte drepturi acordate asiguratilor, beneficiarilor sau tertelor persoane pagubite, din asigurarile de orice fel, potrivit legislatiei privind societatile de asigurare si supravegherea asigurarilor.

6. Sumele reprezentand alte drepturi acordate asiguratilor pot avea, printre altele, urmatoarele forme: rascumparari partiale in contul persoanei asigurate, plati esalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele platite de asigurati, precum si orice alte sume de aceeasi natura, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt platite, in contul persoanei asigurate.

7. In cazul in care suportatorul primei de asigurare este o persoana fizica independenta, persoana juridica sau orice alta entitate care desfasoara o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezinta venituri impozabile pentru persoana fizica beneficiara.

Punctele 5, 6 si 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. b) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal :

c) sumele primite drept despagubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamitatilor naturale, precum si pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

Norme metodologice:

7^1. In aceasta categorie se includ si produsele oferite gratuit producatorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamitatilor naturale potrivit prevederilor din contractul incheiat intre parti.

Pct. 7^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

d) pensiile pentru invalizii de razboi, orfanii, vaduvele/vaduvii de razboi, sumele fixe pentru ingrijirea pensionarilor care au fost incadrati in gradul I de invaliditate, precum si pensiile, altele decat pensiile platite din fonduri constituite prin contributii obligatorii la un sistem de asigurari sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative si cele finantate de la bugetul de stat;

e) abrogatã;

f) sumele sau bunurile primite sub forma de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare, precum şi altele decât cele definite la cap. VIII^1. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării şi bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

h) drepturile in bani si in natura primite de militarii in termen, militarii cu termen redus, studentii si elevii unitatilor de invatamant din sectorul de aparare nationala, ordine publica si

siguranta nationala si persoanele civile, precum si cele ale gradatilor si soldatilor concentrati sau mobilizati;

i) bursele primite de persoanele care urmeaza orice forma de scolarizare sau perfectionare in cadru institutionalizat;

Litera g) a art. 42 a fost modificata de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Litera d) a art. 42 a fost modificata de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Litera e) a art. 42 a fost abrogatã de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Litera g) a art. 41 a fost modificatã de pct. 20 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Codul fiscal:

[...]

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare, precum şi altele decât cele definite la cap. VIII^1. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării şi bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

Litera g) a art. 41 a fost modificatã de pct. 20 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

7^2. Veniturile obţinute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice sunt venituri neimpozabile.

Nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deşeurile valorificate prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlã şi altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX "Venituri din alte surse" din Codul fiscal.

Pct. 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. g) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 al literei B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în

MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.
Pct. 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. g) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Norme metodologice:
8. Prin cadru institutionalizat se intelege orice entitate care are ca obiect de activitate educatia scolara, universitara, pregatirea si/sau perfectionarea profesionala, recunoscuta de autoritati ale statului roman.

Pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. c), d), e), f), g), h), i) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moştenire ori donaţie. Pentru proprietăţile imobiliare, în cazul moştenirilor şi donaţiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 77^1 alin. (2) şi (3);

Lit. j) a art. 42 a fost modificată de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

k) veniturile din agricultura si silvicultura, cu exceptia celor prevazute la art. 71;

Norme metodologice:
9. In categoria veniturilor din agricultura si silvicultura considerate neimpozabile se cuprind:
- veniturile realizate de proprietar/arendaş din valorificarea în stare naturală a produselor obţinute de pe terenurile agricole şi silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu data de 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile băneşti realizate din valorificarea produselor agricole obţinute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unităţi specializate pentru colectare, unităţi de procesare industrială ori către alte unităţi, pentru utilizare ca atare.

Prima liniuţa a pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. j) şi k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

- veniturile realizate de către persoane fizice asociate în forme de proprietate asociative prevăzute de art. 26 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, din valorificarea direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative respective a produselor silvice, în condiţiile legii;

Liniuţa a 2-a a pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. j) şi k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

- veniturile provenite din: cresterea animalelor si pasarilor, apicultura si sericicultura;
- veniturile obtinute de persoanele fizice din valorificarea in stare naturala, prin unitati specializate, cum ar fi centre sau puncte de achizitie, a produselor culese sau capturate din flora si fauna salbatica.

10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obţinute după recoltare, masa lemnoasă definită potrivit legislaţiei în materie, precum şi produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude şi altele asemenea, plante şi animale din flora şi fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, şerpi, broaşte şi altele asemenea.

Punctele 9 si 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. j) si k) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Prima liniuta de la pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

A doua liniuta de la pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 5 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Punctul 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. j) si k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice si ai posturilor consulare pentru

activitatile desfasurate in Romania in calitatea lor oficiala, in conditii de reciprocitate, in virtutea regulilor generale ale dreptului international sau a prevederilor unor acorduri speciale la care Romania este parte;

m) veniturile nete in valuta primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare si institutelor culturale ale Romaniei amplasate in strainatate, in conformitate cu legislatia in vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor si organizatiilor internationale din activitatile desfasurate in Romania in calitatea lor oficiala, cu conditia ca pozitia acestora, de oficial, sa fie confirmata de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetateni straini pentru activitatea de consultanta desfasurata in Romania, in conformitate cu acordurile de finantare nerambursabila incheiate de Romania cu alte state, cu organisme internationale si organizatii neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetateni straini pentru activitati desfasurate in Romania, in calitate de corespondenti de presa, cu conditia reciprocitatii acordate cetatenilor romani pentru venituri din astfel de activitati si cu conditia ca pozitia acestor persoane sa fie confirmata de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentand diferenta de dobanda subventionata pentru creditele primite in conformitate cu legislatia in vigoare;

r) subventiile primite pentru achizitionarea de bunuri, daca subventiile sunt acordate in conformitate cu legislatia in vigoare;

s) veniturile reprezentand avantaje in bani si/sau in natura primite de persoanele cu handicap, veteranii de razboi, invalizii si vaduvele de razboi, accidentatii de razboi in afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, cele deportate in strainatate ori constituite in prizonieri, urmasii eroilor-martiri, ranitilor, luptatorilor pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989, precum si persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate in Romania cu incepere de la 6 septembrie 1940 pana la 6 martie 1945;

Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale si cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilati si persoanele care si-au pierdut total sau partial capacitatea de munca, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii si baze de tratament apartinand Ministerului Sanatatii, Ministerului Apararii Nationale, Ministerului Administratiei si Internelor si altor institutii potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport in comun si altele asemenea, prevazute a fi acordate persoanelor care intra sub incidenta prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunostintei fata de eroii-martiri si luptatorii care au contribuit la

victoria Revolutiei romane din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificarile si completarile ulterioare;

- contravaloarea asistentei medicale si a medicamentelor acordate in mod gratuit si prioritar, atat in tratament ambulatoriu, cat si pe timpul spitalizarilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport in comun si pe calea ferata romana, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament intr-o statiune balneoclimaterica si altele asemenea, prevazute a fi acordate persoanelor care intra sub incidenta prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum si celor deportate in strainatate ori constituite in prizonieri, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare;

- contravaloarea calatoriilor gratuite pe calea ferata, gratuitatile pe mijloacele de transport in comun in mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent carbuni, a asistentei medicale gratuite in toate institutiile medicale civile de stat sau militare si asigurarea de medicamente gratuite atat in tratamentele ambulatorii, cat si pe timpul spitalizarii, a biletelor de tratament gratuite, in limita posibilitatilor existente, in statiuni balneoclimaterice, a protezelor, a carjelor, a ghetelor ortopedice, a carucioarelor, a aparatelor auditive si implanturilor cardiace, mijloacelor moto si auto speciale pentru cei handicapati locomotor si altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de razboi, precum si unele drepturi ale invalizilor si vaduvelor de razboi, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport in comun pentru adultii cu handicap accentuat si grav si pentru asistentii personali sau pentru insotitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistenta medicala gratuita in conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 102/1999 privind protectia speciala si incadrarea in munca a persoanelor cu handicap, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 519/2002, cu modificarile si completarile ulterioare; - altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevazute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datoreaza impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevazute la art. 41 din Codul fiscal.

Punctele 11 si 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. l) - s) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

t) premiile obtinute de sportivii medaliati la campionatele mondiale, europene si la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele si indemnizatiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor si altor specialisti, prevazuti in legislatia in materie, in vederea realizarii obiectivelor de inalta performanta: clasarea pe podiumul de premiere la

campionatele europene, campionatele mondiale si jocurile olimpice, precum si calificarea si participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale si europene, prima grupa valorica, precum si la jocurile olimpice, in cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele si indemnizatiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor si altor specialisti, prevazuti de legislatia in materie, in vederea pregatirii si participarii la competitiile internationale oficiale ale loturilor reprezentative ale Romaniei;

Norme metodologice:
13. Beneficiaza de aceste prevederi si urmatorii specialisti: profesorii cu diploma de licenta sau de absolvire, instructorii si managerii din domeniu, precum si alte persoane calificate pentru asistenta medicala, cercetare si asistenta stiintifica, organizare si conducere tehnica si alte ocupatii complementare, potrivit reglementarilor in materie.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. t) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
u) premiile si alte drepturi sub forma de cazare, masa, transport si altele asemenea, obtinute de elevi si studenti in cadrul competitiilor interne si internationale, inclusiv elevi si studenti nerezidenti in cadrul competitiilor desfasurate in Romania;

Norme metodologice:
14. In aceasta categorie se cuprind:
- premii obtinute la concursuri pe obiecte sau discipline de invatamant, pe meserii, cultural-stiintifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-stiintifice, premii obtinute la campionate si concursuri sportive scolare, nationale si internationale;
- contravaloarea avantajelor sub forma de masa, cazare si transport;
- alte drepturi materiale primite de participanti cu ocazia acestor manifestari;
- altele asemenea.

Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. u) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
v) prima de stat acordatã pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul

locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007;

Lit. v) a art. 42 a fost modificată de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

x) alte venituri care nu sunt impozabile, asa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Cotele de impozitare
ART. 43
(1) Cota de impozit este de 16% si se aplica asupra venitului impozabil corespunzator fiecarei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:
a) activitati independente;
b) salarii;
c) cedarea folosintei bunurilor;
d) investitii;
e) pensii;
f) activitati agricole;
g) premii;
h) alte surse.
(2) Fac exceptie de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevazute expres pentru categoriile de venituri cuprinse in titlul III.

Art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Alin. (2) al art. 43 a fost modificat de pct. 10 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 24 din 24 martie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (modificare aplicabila cu data de 1 mai 2005).
Alin. (2) al art. 43 a fost modificat de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.
Art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 27 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la platile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevazute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fractiunilor sub 1.000 lei.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a articolelor 42, lit. v) si x) si 43, din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Perioada impozabila

Art. 44. - (1) Perioada impozabila este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), perioada impozabila este inferioara anului calendaristic, in situatia in care decesul contribuabilului survine in cursul anului.

Art. 44 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic in care se realizeaza venituri.

17. In cazul decesului contribuabilului, perioada impozabila este inferioara anului calendaristic, cuprinzand numarul de luni din anul calendaristic pana la data decesului.

Punctele 16 si 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 44 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea deducerilor personale si a sumelor fixe

Art. 45. - (1) Deducerea personala, precum si celelalte sume fixe, exprimate in lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, in sensul ca fractiunile sub 100.000 lei se majoreaza la 100.000 lei.

Art. 45 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II
Venituri din activitati independente

Definirea veniturilor din activitati independente

Art. 46. - (1) Veniturile din activitati independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere si veniturile din drepturi de proprietate intelectuala, realizate in mod individual si/sau intr-o forma de asociere, inclusiv din activitati adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comert ale contribuabililor, din prestari de servicii, altele decat cele prevazute la alin. (3), precum si din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obtinute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament in valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfasurate in mod independent, in conditiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice forma a drepturilor de proprietate intelectuala provin din brevete de inventie, desene si modele, mostre, marci de fabrica si de comert, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor si drepturi conexe dreptului de autor si altele asemenea.

Art. 46 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

18. Se supun impozitului pe veniturile din activitati independente persoanele fizice care realizeaza aceste venituri in mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere incheiat in vederea desfasurarii de activitati in scopul obtinerii de venit, asociere care se realizeaza potrivit dispozitiilor legale si care nu da nastere unei persoane juridice.

19. Exercitarea unei activitati independente presupune desfasurarea acesteia in mod obisnuit, pe cont propriu si urmarind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existenta unei activitati independente sunt: libera alegere a desfasurarii activitatii, a programului de lucru si a locului de desfasurare a activitatii; riscul pe care si-l asuma intreprinzatorul; activitatea se desfasoara pentru mai multi clienti; activitatea se poate desfasura nu numai direct, ci si cu personalul angajat de intreprinzator in conditiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitarii in Romania pentru veniturile obtinute din desfasurarea in Romania, potrivit legii, a unei activitati independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comert de catre persoane fizice sau asocieri fara personalitate juridica, din prestari de servicii, altele decat cele realizate din profesii libere, precum si cele obtinute din practicarea unei meserii.

Principalele activitati care constituie fapte de comert sunt:

- activitati de productie;
- activitati de cumparare efectuate in scopul revanzarii;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive si altele asemenea;
- activitati al caror scop este facilitarea incheierii de tranzactii comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare si alte asemenea contracte incheiate in conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost incheiat contractul;
- vanzarea in regim de consignatie a bunurilor cumparate in scopul revanzarii sau produse pentru a fi comercializate;
- activitati de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosita, si altele asemenea;
- transport de bunuri si de persoane; - alte fapte de comert definite in Codul comercial.

21^1. Sunt venituri comerciale, veniturile obţinute din activităţi desfăşurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 42 lit. k), precum şi cele care sunt impozitate potrivit prevederilor cap. 7 - Venituri din activităţi agricole.

Pct. 21^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Ultimul paragraf al pct. 21^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 21^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecarei persoane asociate din cadrul asocierii fara personalitate juridica, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societatii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obtinute din prestari de servicii cu caracter profesional, desfasurate in mod individual sau in diverse forme de asociere, in domeniile stiintific, literar, artistic, educativ si altele, de catre: medici, avocati, notari

publici, executori judecatoresti, experti tehnici si contabili, contabili autorizati, consultanti de plasament in valori mobiliare, auditori financiari, consultanti fiscali, arhitecti, traducatori, sportivi, arbitri sportivi, precum si alte persoane fizice cu profesii reglementate desfasurate in mod independent, in conditiile legii.

23^1. Veniturile obtinute de avocatii stagiari in baza contractelor de colaborare precum si avocatii salarizati in interiorul profesiei sunt considerate venituri din activitati independente.

23^2. Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor calificã aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net anual pentru această categorie, determinat pe baza contabilităţii în partidă simplă. Aplicarea acestei reglementări se efectuează potrivit prevederilor ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Pct. 23^1 si 23^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 23^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 de la litera B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

23^3. Sunt venituri din profesii libere şi veniturile din activităţi desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii, ca profesii reglementate, inclusiv în cazul în care activitatea este desfăşurată pe bază de contract, pentru societăţi comerciale sau alte entităţi reglementate potrivit legii să desfăşoare activităţi care generează venituri din profesii libere.

Pct. 23^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuala sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: inventii, mai putin realizarile tehnice, know-how, marci inregistrate, franciza si altele asemenea, recunoscute si protejate prin inscrisuri ale institutiilor specializate, precum si a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de aceasta natura se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activitati independente si in situatia in care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, inchiriere, colaborare, cercetare, licenta, franciza si altele asemenea, precum si cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acorda,

cum ar fi: remuneratie directa, remuneratie secundara, onorariu, redeventa si altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuala prevazute in mod expres in contractul incheiat intre parti reprezinta venituri din drepturi de proprietate intelectuala. De asemenea, sunt incluse in categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuala si veniturile din cesiuni pentru care reglementarile in materie stabilesc prezumtia de cesiune a drepturilor in lipsa unei prevederi contrare in contract.

In situatia existentei unei activitati dependente ca urmare a unei relatii de angajare, remuneratia prestarilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuala care intra in sfera sarcinilor de serviciu reprezinta venituri de natura salariala, conform prevederilor mentionate in mod expres in contractul dintre angajat si angajator, si se supun impozitarii potrivit prevederilor cap. III «Venituri din salarii» al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentand drepturi banesti ale autorului unei realizari tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuala.

24^1. Sunt considerate venituri din activităţi independente veniturile din drepturi de autor şi drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 24^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

25. Abrogat.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

26. Veniturile realizate de sportivii care participa la competitii sportive pe cont propriu si nu au relatii contractuale de munca cu entitatea platitoare de venit sunt considerate venituri din activitati independente.

Punctele 18-26 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Venituri neimpozabile

ART. 47

Abrogat.

Art. 47 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Art. 47 a fost abrogat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 200 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 4 decembrie 2008.

Norme metodologice:

27. Abrogat.

28. Abrogat.

29. Abrogat.

30. Abrogat.

31. Abrogat.

Pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 27-30 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

32. Abrogat.

33. Abrogat.

34. Abrogat.

35. Abrogat.

Punctele 27-35 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 32-34 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activitãţi independente, determinat pe baza contabilitãţii în partidã simplã

Art. 48. - (1) Venitul net din activitãţi independente se determinã ca diferenţã între venitul brut şi cheltuielile efectuate în scopul realizãrii de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidã simplã, cu excepţia prevederilor art. 49 şi 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în naturã din desfãşurarea activitãţii;

b) veniturile sub formã de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legãturã cu o activitate independentã;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentã, exclusiv contravaloarea bunurilor rãmase dupã încetarea definitivã a activitãţii;

10%

d) veniturile din angajamentul de a nu desfãşura o activitate independentã sau de a nu concura cu o altã persoanã;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de platã apãrute în legãturã cu o activitate independentã;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscalã, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în naturã fãcute la începerea unei activitãţi sau în cursul desfãşurãrii acesteia;

b) sumele primite sub formã de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despãgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formã de sponsorizãri, mecenat sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie sã le îndeplineascã cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) sã fie efectuate în cadrul activitãţilor desfãşurate în scopul realizãrii venitului, justificate prin documente;

b) sã fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul cãruia au fost plãtite;

c) sã respecte regulile privind amortizarea, prevãzute în titlul II, dupã caz;

c^1) sã respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiţii în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (16);

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;

3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;

4. persoane care obţin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiţia impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plăţii de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizaţia plătită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f^1) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanţă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile efectuate în numele angajaţilor la fonduri de pensii facultative, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activităţii independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii pentru salariaţi şi contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituţiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii

de referinţã a Bãncii Naţionale a României;
l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societãţile de leasing;
m) cotizaţii plãtite la asociaţiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinatã conform alin. (6);
n) cheltuielile reprezentând contribuţiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.
(6) Baza de calcul se determinã ca diferenţã între venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizaţiile plãtite la asociaţiile profesionale.
(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:
a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;
b) cheltuielile corespunzãtoare veniturilor neimpozabile ale cãror surse se aflã pe teritoriul României sau în strãinãtate;
c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în strãinãtate;
d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevãzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);
e) donaţii de orice fel;
f) amenzile, confiscãrile, dobânzile, penalitãţile de întârziere şi penalitãţile datorate autoritãţilor române şi strãine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plãtite conform clauzelor din contractele comerciale;
g) ratele aferente creditelor angajate;
h) Abrogatã.
i) cheltuielile de achiziţionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;
j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsã din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacã inventarul nu este acoperit de o poliţã de asigurare;
k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încãlcãrii dispoziţiilor legale în vigoare;
l) impozitul pe venit suportat de plãtitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;
l^1) 50% din cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximã autorizatã care sã nu depãşeascã 3.500 kg şi care sã nu aibã mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul

şoferului. Prin excepţie, cheltuielile privind combustibilul efectuate în cadrul activităţii în scopul realizării de venituri sunt deductibile integral în situaţia în care vehiculele respective se înscriu în oricare din următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenţie, reparaţii, pază şi protecţie, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfăşurare a activităţii, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenţi de vânzări şi de agenţi de recrutare a forţei de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfăşurarea activităţii de instruire în cadrul şcolilor de şoferi;

m) alte sume prevăzute prin legislaţia în vigoare. ...

(8) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente sunt obligaţi să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidenţa contabilă, şi să completeze Registrul-jurnal de încasări şi plăţi, Registrul-inventar şi alte documente contabile prevăzute de legislaţia în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii.

Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum ar fi: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, venituri obţinute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii prin centrele de colectare a deşeurilor şi orice alte venituri obţinute din exercitarea activităţii, inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciţii fiscale, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilităţile băneşti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea. În venitul brut se includ şi veniturile încasate ulterior încetării activităţii independente, pe baza facturilor emise şi neîncasate până la încetarea activităţii.

Prin activităţi adiacente se înţelege toate activităţile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În venitul brut al afacerii se include şi suma reprezentând contravaloarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activităţii şi la încetarea definitivă a acesteia în patrimoniul personal al contribuabilului, operaţiune consideratã din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la preţurile practicate pe piaţă sau stabilite prin expertizã tehnicã.

În cazul încetării definitive a activităţii, din punct de vedere fiscal, sumele obţinute din valorificarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloacele fixe, obiectele de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi mărfuri se includ în venitul brut.

În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi, precum şi al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în condiţiile continuării activităţii, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe şi contravaloarea bunurilor şi drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

În cazul bunurilor şi al drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, se aplică următoarele reguli:

- cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie şi bază de calcul al amortizării;
- cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la preţul practicat pe piaţă; pentru acestea nu se calculează amortizare şi valoarea acestora nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

În cazul bunurilor şi al drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidenţa contabilă din care provin şi nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

În cazul începerii unei activităţi ca urmare a schimbării modalităţii de exercitare a activităţii şi/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfăşurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea

şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declaraţia privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistratã în anul în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii se reportează şi se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 80 din Codul fiscal.

Pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Ultimul paragraf de la pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 de la litera B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

36^1. Abrogat.

Pct. 36^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 36^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidenţele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

Reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt şi următoarele:

a) să fie efectuate în interesul direct al activităţii;

b) să corespundă unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăţi efectuate în avans care se referă la alte exerciţii fiscale.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003

a fost modificat de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achizitionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar si marfuri;
- cheltuielile cu lucrarile executate si serviciile prestate de terti;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrari si prestarea de servicii pentru clienti;
- chiria aferenta spatiului in care se desfasoara activitatea, cea aferenta utilajelor si altor instalatii utilizate in desfasurarea activitatii, in baza unui contract de inchiriere;
- dobanzile aferente creditelor bancare;
- abrogatã;

Liniuţa a 6-a de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogatã de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

- cheltuielile cu comisioanele si cu alte servicii bancare;
- cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizarile corporale si necorporale, inclusiv pentru stocurile detinute, precum si primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;

Liniuţa a 8-a de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 3 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, cand acestea reprezinta garantie bancara pentru creditele utilizate in desfasurarea activitatii independente a contribuabilului;
- cheltuielile postale si taxele de telecomunicatii;
- cheltuielile cu energia si apa;
- cheltuielile cu transportul de bunuri si de persoane;
- cheltuieli de natura salariala;

- cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decat impozitul pe venit;
- cheltuielile reprezentand contributiile pentru asigurarile sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de somaj, pentru asigurarile sociale de sanatate, pentru accidente de munca si boli profesionale, precum si alte contributii obligatorii pentru contribuabil si angajatii acestuia;

Liniuța a 15-a de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 3 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

- cheltuielile cu amortizarea, in conformitate cu reglementarile titlului II din Codul fiscal, dupa caz;
- valoarea ramasa neamortizata a bunurilor si drepturilor amortizabile instrainate, determinata prin deducerea din pretul de cumparare a amortizarii incluse pe costuri in cursul exploatarii si limitata la nivelul venitului realizat din instrainare;
- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentand chiria (rata de leasing) in cazul contractelor de leasing operational, respectiv cheltuielile cu amortizarea si dobanzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite in conformitate cu prevederile privind operatiunile de leasing si societatile de leasing;
- cheltuielile cu pregãtirea profesionalã pentru contribuabili şi salariaţii lor, potrivit legii;

Liniuța a 19-a de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 8 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

- cheltuielile ocazionate de participarea la congrese si alte intruniri cu caracter profesional;
- cheltuielile cu functionarea si intretinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit intelegerii din contract, pentru partea aferenta utilizarii in scopul afacerii;
- abrogatã;

Liniuța a 22-a de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogatã de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

- cheltuielile de delegare, detasare si deplasare, cu exceptia celor reprezentand indemnizatia de delegare, detasare in alta localitate, in tara si in strainatate, care este deductibila limitat;

- cheltuielile de reclama si publicitate reprezinta cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului in baza unui contract scris, precum si costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare cand reclama si publicitatea se efectueaza prin mijloace proprii. Se includ in categoria cheltuielilor de reclama si publicitate si bunurile care se acorda in cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru incercarea produselor si demonstratii la punctele de vanzare, precum si alte bunuri acordate cu scopul stimularii vanzarilor;

- alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Liniuţa a 25-a de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 5 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Sunt cheltuieli deductibile şi cele efectuate pentru întreţinerea şi funcţionarea spaţiilor folosite pentru desfăşurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, şi nu pe numele contribuabilului.

Paragraful 2 de la pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, urmatoarele:

- cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum si pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile in limitele stabilite la art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si in conditiile prevazute de legislatia in materie;

Prima liniuta a pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 48, alin. (5), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 8 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratatii si mese partenerilor de afaceri, efectuate in scopul afacerii;

- cheltuieli reprezentand cotizatii platite asociatiilor profesionale si contributii profesionale obligatorii platite organizatiilor profesionale din care fac parte contribuabilii si datorate potrivit legii;

- cheltuielile reprezentand indemnizatia de delegare si detasare in alta localitate, in tara si in strainatate, in interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv in limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru institutiile publice;

- cheltuielile sociale in limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de pana la 2% asupra fondului de salarii realizat anual si acordate pentru salariatii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevazut in contractul de munca, sub forma: ajutoarelor de inmormantare, ajutoarelor pentru pierderi produse in gospodariile proprii ca urmare a calamitatilor naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru nastere, tichetelor de ere sa acordate de angajator in conformitate cu legislatia in vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariatilor, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la si de la locul de munca al salariatului, costului prestatiilor pentru tratament si odihna, inclusiv transportul, pentru salariatii proprii si membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori in beneficiul copiilor minori ai angajatilor cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului si a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum si cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile in masura in care valoarea cadoului oferit fiecarei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depaseste 150 lei.

- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituţiile care desfăşoarã activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Bãncii Naţionale a României;

Liniuţa a 6-a de la pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

- cheltuieli reprezentând tichetele de masã acordate de angajator potrivit legii, precum şi cheltuieli reprezentând tichetele de vacanţă acordate de angajator potrivit legii.

Liniuţa a 7-a de la pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Limita echivalentului in euro a contributiilor efectuate la fondul de pensii facultative si a primelor de asigurare voluntara de sanatate, prevazute la art. 48 alin. (5) lit. g) si h) din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se transforma in lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Nationala a Romaniei.

Liniuta a 3-a de la pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de pct. 4 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Liniuta a 5-a din Normele metodologice de aplicare a art. 48, alin. (5), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 9 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

39^1. Termenii şi expresiile prevãzute la art. 48 alin. (7) lit. l^1) pct. 1 au semnificaţiile prevãzute la pct. 45^1 din normele metodologice date în aplicarea art. 145^1 din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adãugatã»."

Pct. 39^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 alin. (7) lit. l^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 al literei B de la articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 488 din 28 aprilie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 286 din 30 aprilie 2009.

40. Veniturile obtinute din valorificarea in regim de consignatie sau prin vanzare directa catre agenti economici si alte institutii a bunurilor rezultate in urma unei prelucrari sau procurate in scopul revanzarii sunt considerate venituri din activitati independente. In aceasta situatie se vor solicita documentele care atesta provenienta bunurilor respective, precum si autorizatia de functionare. Nu se incadreaza in aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40^1. Contribualilii care realizeaza venituri care se incadreaza in prevederile punctului 21^1 sunt obligati sa conduca evidenta contabila in partida simpla pentru stabilirea tratamentului fiscal aplicabil.

Pct. 40^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 48, alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

41. Toate bunurile si drepturile aferente desfasurarii activitatii se inscriu in Registrul-inventar si constituie patrimoniul afacerii.

Punctele 36-41 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005,

publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit
Art. 49. - (1) În cazul contribuabililor care realizează venituri comerciale definite la art. 46 alin. (2), venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfăşurării activităţii.
(2) Ministerul Finanţelor Publice elaborează nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice, în conformitate cu activităţile din Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare. Direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti au următoarele obligaţii:
a) stabilirea nivelului normelor de venit;
b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.
(2^1) Norma de venit pentru fiecare activitate independentă desfăşurată de contribuabil care generează venit comercial nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.
(3) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulţirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe ţară garantat în plată reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor. Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale şi a municipiului Bucureşti sunt cele prevăzute în normele metodologice.
(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independentă, care generează venituri comerciale, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectivă.
(5) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activităţi care generează venituri comerciale, venitul net din aceste activităţi se stabileşte prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activităţi.
(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate desemnată conform alin. (2) şi o altă activitate independentă, venitul net anual se determină pe baza contabilităţii în partidă simplă, conform art. 48.
(7) Abrogat.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligaţia să completeze numai partea din Registrul-jurnal de încasări şi plăţi referitoare la încasări, potrivit reglementărilor contabile elaborate în acest scop.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit şi care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor, au obligaţia determinării venitului net anual în sistem real. Această categorie de contribuabili are obligaţia să completeze corespunzător şi să depună declaraţia privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie inclusiv. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României, la sfârşitul anului fiscal.

Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri comerciale şi desfăşoară activităţi cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanţelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene şi a municipiului Bucureşti vor fi consultate consiliile judeţene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Prin ordin al ministrului finanţelor publice se vor stabili activităţile din Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, care generează venituri comerciale în sensul art. 49 din Codul fiscal.

În situaţia în care un contribuabil desfăşoară aceeaşi activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfăşurare a activităţii.

În cazul în care un contribuabil desfăşoară mai multe activităţi pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit de la locul desfăşurării fiecărei activităţi, corectate potrivit criteriilor specifice.

Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 de la litera B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.
Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

42^1. Pentru contribuabilii persoane fizice care desfăşoară o activitate independentă ca întreprindere individuală, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 49 din Codul fiscal.
42^2. Norma anuală de venit pentru fiecare activitate de la locul desfăşurării acesteia nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12.

Pct. 42^1 şi 42^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
Pct. 42^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 de la litera B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

42^3. În cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12.
Pentru determinarea venitului net anual al fiecărui membru asociat se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit.

Pct. 42^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6 de la litera B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

43. La stabilirea coeficientilor de corectie a normelor de venit se vor avea in vedere urmatoarele criterii:
- vadul comercial si clientela;
- varsta contribuabililor;
- timpul afectat desfasurarii activitatii, cu exceptia cazurilor prevazute la pct. 44 si 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfasoara intr-un spatiu proprietate a contribuabilului sau inchiriat;

- realizarea de lucrari, prestarea de servicii si obtinerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de masini, dispozitive si scule, actionate manual sau de forta motrice;
- caracterul sezonier al unor activităţi;
- durata concediului legal de odihnă;
- desfăşurarea activităţii cu salariaţi;
- contribuţia fiecărui asociat în cazul activităţii desfăşurate în cadrul unei asocieri;
- informaţiile cuprinse în declaraţia informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 156^3 din Codul fiscal.
- alte criterii specifice.

Pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost completat de pct. 7 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a indeplinirii criteriului de varsta a contribuabilului se opereaza incepand cu anul urmator celui in care acesta a implinit numarul de ani care ii permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au si calitatea de salariat sau isi pierd aceasta calitate se face incepand cu luna urmatoare incheierii/desfacerii contractului individual de munca.

44. Venitul net din activitati independente, determinat pe baza de norme anuale de venit, se reduce proportional cu:
- perioada de la inceputul anului si pana la momentul autorizarii din anul inceperii activitatii;
- perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, in situatia incetarii activitatii, la cererea contribuabilului.

45. Pentru intreruperile temporare de activitate in cursul anului, datorate unor accidente, spitalizarii si altor cauze obiective, inclusiv cele de forta majora, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proportional cu perioada nelucrata, la cererea contribuabililor. In situatia incetarii activitatii in cursul anului, respectiv a intreruperii temporare, persoanele fizice autorizate si asociatiile fara personalitate juridica sunt obligate sa depuna autorizatia de functionare si sa instiinteze in scris, in termen de 5 zile, organele fiscale in a caror raza teritoriala acestia isi desfasoara activitatea. In acest sens se va anexa, in copie, dovada din care sa rezulte depunerea autorizatiei.

46. Pentru contribuabilii impusi pe baza de norme de venit, care isi exercita activitatea o parte din an, in situatiile prevazute la pct. 44 si 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determina prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se

inmulteste cu numarul zilelor de activitate.

In acest scop organul fiscal intocmeste o nota de constatare care va cuprinde date si informatii privind:

- situatia care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: inceputul/sfarsitul activitatii, intreruperea temporara, conform pct. 45, si altele asemenea;
- perioada in care nu s-a desfasurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care opteaza sa fie impus pe baza de norma de venit si care anterior a fost impus in sistem real, avand investitii in curs de amortizare, valoarea amortizarii nu diminueaza norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investitiilor respective sau trecerea lor in patrimoniul personal in cursul perioadei de desfasurare a activitatii sau in caz de incetare a activitatii majoreaza norma de venit proportional cu valoarea amortizata in perioada impunerii in sistem real.

48. In cazul contribuabilului impus pe baza de norma de venit, care pe perioada anterioara a avut impunere in sistem real si a efectuat investitii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora in patrimoniul personal ca urmare a incetarii activitatii vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal îşi completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuşi în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

Punctele 42-49 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuala

Art. 50. - (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuala se stabileste prin scaderea din venitul brut a urmatoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 20% din venitul brut;

Lit. a) a alin. (1) al art. 50 a fost modificatã de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

b) contributiile sociale obligatorii platite.

(2) In cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrari de arta monumentala, venitul net se stabileste prin deducerea din venitul brut a urmatoarelor cheltuieli:

a) o cheltuialã deductibilã egalã cu 25% din venitul brut;

Lit. a) a alin. (2) al art. 50 a fost modificatã de pct. 10 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

b) contributiile sociale obligatorii platite.

(3) In cazul exploatarii de catre mostenitori a drepturilor de proprietate intelectuala, precum si in cazul remuneratiei reprezentand dreptul de suita si al remuneratiei compensatorii pentru copia privata, venitul net se determina prin scaderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectiva sau altor platitori de asemenea venituri, potrivit legii, fara aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevazute la alin. (1) si (2).

Art. 50 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

50. In urmatoarele situatii venitul net din drepturi de proprietate intelectuala se determina ca diferenta intre venitul brut si comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectiva sau altor platitori care, conform legii, au atributii de colectare si de repartizare a veniturilor intre titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuala transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suita;
- venituri reprezentand remuneratia compensatorie pentru copia privata.

51. Abrogat.

52. Abrogat.

Punctele 50-52 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (1), (2),(3) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Punctele 51 si 52 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (1), (2),(3) din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 5 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23

iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:
(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuala, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de incasari si plati referitoare la incasari. Aceasta reglementare este optionala pentru cei care considera ca isi pot indeplini obligatiile declarative direct pe baza documentelor emise de platitorul de venit. Acesti contribuabili au obligatia sa arhiveze si sa pastreze documentele justificative cel putin in limita termenului de prescriptie prevazut de lege.

Norme metodologice:
53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectualã cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi reţinerile în contul plăţilor anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuţiile obligatorii reţinute de plătitorii de venituri.
În cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectualã se includ în venitul brut atât veniturile în bani, cât şi echivalentul în lei al veniturilor în naturã.
Evaluarea veniturilor în naturã se face la preţul pieţei sau la preţul stabilit prin expertizã tehnicã, la locul şi la data primirii acestora.
În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectualã se face pe bazã de cote forfetare de cheltuieli, nu existã obligativitatea înregistrării în evidenţa contabilã a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

Pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 50 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Paragrafele 2 şi 3 de la pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 50 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 9 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele si alte sume care revin organismelor de gestiune colectiva sau altor platitori de venituri drept plata a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de catre acestia din urma catre titularii de drepturi.
55. Sunt considerate opere de arta monumentala urmatoarele:
- lucrari de decorare, cum ar fi pictura murala a unor spatii si cladiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrari de arta aplicata in spatii publice, cum ar fi: ceramica, metal, lemn, piatra, marmura si altele asemenea;

- lucrari de sculptura de mari dimensiuni, design monumental, amenajari de spatii publice;
- lucrari de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuala obtinute din strainatate se supun regulilor aplicabile veniturilor din strainatate, indiferent daca sunt incasate direct de titulari sau prin intermediul entitatilor responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuala, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acorda in cazul in care persoanele fizice utilizeaza baza materiala a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuala.

Punctele 53-57 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005

11%

, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Opţiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

Art. 51. - (1) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente, impuşi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obţin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opţiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.

(3) Opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit cu informaţii privind determinarea venitului net anual în sistem real şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Art. 51 este reprodus conform pct. 10 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

*) NOTĂ CTCE S.A. Piatra-Neamț:
Potrivit modificărilor aduse de către ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011, forma la 1 ianuarie 2012 a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal este urmatoarea:

"Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă
ART. 51
(1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.
(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită determinarea venitului net anual pe baza normelor de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației de venit estimat și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv.

Alin. (2) al art. 51 a fost modificat de pct. 23 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației de venit estimat cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Alin. (3) al art. 51 a fost modificat de pct. 23 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011."

Norme metodologice:
58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:
a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit și depunerea acesteia până la data de 31 ianuarie inclusiv;
b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep

activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzãtoare a declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea acesteia în termen de 15 zile de la începerea activităţii.

Pct. 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

59. Abrogat.

Pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

60. Abrogat.

Punctele 58-60 din Normele metodologice de aplicare a art. 51 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 60 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Reţinerea la sursã a impozitului reprezentând plăţi anticipate pentru unele venituri din activităţi independente

Art. 52. - (1) Pentru urmãtoarele venituri, plãtitorii persoane juridice sau alte entităţi care au obligaţia de a conduce evidenţã contabilã au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira impozit prin reţinere la sursã, reprezentând plăţi anticipate, din veniturile plãtite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectualã;

b) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil, precum şi a contractelor de agent;

c) venituri din activitatea de expertizã contabilã şi tehnicã, judiciarã şi extrajudiciarã;

d) venitul obţinut de o persoanã fizicã dintr-o asociere cu o persoanã juridicã contribuabil, potrivit titlului IV^1, care nu generează o persoanã juridicã.

(2) Impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte dupã cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevãzute la alin. (1) lit. a)-c), aplicând o cotã de impunere de 10%

la venitul brut din care se deduc contribuţiile sociale obligatorii reţinute la sursă potrivit titlului IX^2;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. d), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere.

(3) Impozitul ce trebuie reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepţia impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. d), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV^1.

Norme metodologice:

61. Plătitorii veniturilor prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira în cursul anului fiscal impozitul reprezentând plată anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili. Plata anticipată se calculează prin aplicarea cotei de 10% la diferenţa dintre venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii reţinute la sursă potrivit titlului IX^2 din Codul fiscal. Reţinerea impozitului reprezentând plată anticipată se efectuează din veniturile plătite în baza contractului civil încheiat în formă scrisă între plătitorul de venit şi beneficiarul venitului, contribuabil potrivit titlului III din Codul fiscal.

Pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

62. Platitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuala, carora le revine obligatia calcularii si retinerii impozitului anticipat, sunt, dupa caz:

- utilizatorii de opere, inventii, know-how si altele asemenea, in situatia in care titularii de drepturi isi exercita drepturile de proprietate intelectuala in mod personal, iar relatia contractuala dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuala si utilizatorul respectiv este directa;
- organismele de gestiune colectiva sau alte entitati, care, conform dispozitiilor legale, au atributii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuala, a caror gestiune le este incredintata de catre titulari. In aceasta situatie se incadreaza si producatorii si agentii mandatati de titularii de drepturi, prin intermediul carora se colecteaza si se repartizeaza drepturile respective.

63. In situatia in care sumele reprezentand venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuala se colecteaza prin mai multe organisme de gestiune colectiva sau prin

alte entitati asemanatoare, obligatia calcularii si retinerii impozitului anticipat revine organismului sau entitatii care efectueaza plata catre titularul de drepturi de proprietate intelectuala.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăţi anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură şi care realizează venituri din activităţi independente şi în alte condiţii, pentru acestea din urmă au obligaţia să le evidenţieze în contabilitate separat şi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

Pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

64^1. Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real şi pentru care plătitorii de venituri au obligaţia reţinerii la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate în conformitate cu art. 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilităţii în partidă simplă. Fac excepţie de la determinarea venitului net anual pe baza contabilităţii în partidă simplă contribuabilii care realizează venituri prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52^1 din Codul fiscal.

Pct. 64^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 64^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 64^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 64^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

64^2. Pentru contribuabilii care desfăşoară o activitate care generează venituri comerciale pentru care venitul net anual este stabilit pe baza normelor de venit, aceasta fiind prevăzută la art. 52 alin. (1) din Codul fiscal, plătitorii de venituri nu au obligaţia reţinerii la sursă a

impozitului reprezentând plăţi anticipate potrivit art. 52 din Codul fiscal, cu condiţia prezentării de către contribuabilii respectivi a copiei formularului 260 «Decizie de impunere pentru plăţi anticipate cu titlu de impozit».

Pct. 64^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

65. Impozitul anticipat se calculeaza si se retine in momentul efectuarii platii sumelor catre beneficiarul venitului.

66. Impozitul retinut se vireaza la bugetul de stat pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care se fac plata venitului si retinerea impozitului.

66^1. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil, a contractelor de agent, precum şi din activităţi de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 52^1 din Codul fiscal.

Pct. 66^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 66^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 66^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 12 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 66^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Punctele 61-66 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

66^2. Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, altele decât cele pentru care la data respectivă erau aplicabile prevederile art.

52 din Codul fiscal, şi care sunt calificate drept contracte civile începând cu data de 1 octombrie 2011, obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului reprezentând plăţi anticipate sunt cele în vigoare la data plăţii veniturilor respective.

Pct. 66^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 13 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III

Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55. - (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obţinute de o persoană fizică ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică şi următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

Partea introductivă a alin. (2) al art. 55 a fost modificată de pct. 46 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizaţii din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

Lit. b) a alin. (2) al art. 55 a fost modificată de pct. 47 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

c) drepturile de soldă lunară, indemnizaţiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizaţia lunară brută, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăţi naţionale, societăţi comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi la regiile autonome;

d^1) remuneraţia obţinutã de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societãţilor comerciale;

Lit. d^1) a alin. (2) al art. 55 a fost introdusã de pct. 48 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

d^2) remuneraţia primitã de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

Lit. d^2) a alin. (2) al art. 55 a fost introdusã de pct. 48 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

e) sumele primite de membrii fondatori ai societãţilor comerciale constituite prin subscripţie publicã;
f) sumele primite de reprezentanţii în adunarea generalã a acţionarilor, în consiliul de administraţie, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

Lit. f) a alin. (2) al art. 55 a fost modificatã de pct. 47 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;
h) indemnizaţia lunarã a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declaraţia de asigurări sociale;
i) sumele acordate de organizaţii nonprofit şi de alte entitãţi neplãtitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţia primitã pe perioada delegării şi detaşării în altã localitate, în ţarã şi în strãinãtate, în interesul serviciului, pentru salariaţii din instituţiile publice;
j) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societãţilor comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generalã a acţionarilor;
j^1) sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite în baza unor hotãrâri judecãtoreşti rãmase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie;

Lit. j^1) a alin. (2) al art. 55 a fost introdusã de pct. 49 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

j^2) indemnizațiile lunare plãtite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncã;

Lit. j^2) a alin. (2) al art. 55 a fost introdusã de pct. 49 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

k) orice alte sume sau avantaje de naturã salarialã ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Lit. k) a alin. (2) al art. 55 a fost modificatã de pct. 50 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Art. 55 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
67. Veniturile de natura salariala prevazute la art. 55 din Codul fiscal, denumite in continuare venituri din salarii, sunt venituri din activitati dependente, daca sunt indeplinite urmatoarele criterii:
- partile care intra in relatia de munca, denumite in continuare angajator si angajat, stabilesc de la inceput: felul activitatii, timpul de lucru si locul desfasurarii activitatii;
- partea care utilizeaza forta de munca pune la dispozitia celeilalte parti mijloacele de munca, cum ar fi: spatii cu inzestrare corespunzatoare, imbracaminte speciala, unelte de munca si altele asemenea;
- persoana care activeaza contribuie numai cu prestatia fizica sau cu capacitatea ei intelectuala, nu si cu capitalul propriu;
- platitorul de venituri de natura salariala suporta cheltuielile de deplasare in interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizatia de delegare-detasare in tara si in strainatate, si alte cheltuieli de aceasta natura, precum si indemnizatia de concediu de odihna si indemnizatia pentru incapacitate temporara de munca suportate de angajator potrivit legii;
- persoana care activeaza lucreaza sub autoritatea unei alte persoane si este obligata sa

respecte conditiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relaţii contractuale de muncã, precum şi orice sume de naturã salarialã primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referã, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestata ca urmare a contractului individual de munca, a contractului colectiv de munca, precum si pe baza actului de numire:

- salariile de baza;
- sporurile si adaosurile de orice fel;
- indemnizatii pentru trecerea temporara in alta munca, pentru reducerea timpului de munca, pentru carantina, precum si alte indemnizatii de orice fel, altele decat cele mentionate la pct. 3, avand aceeasi natura;
- recompensele si premiile de orice fel;
- sumele reprezentand premiul anual si stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din institutiile publice, cele reprezentand stimulentele acordate salariatilor agentilor economici;
- sumele primite pentru concediul de odihna, cu exceptia sumelor primite de salariat cu titlu de despagubiri reprezentand contravaloarea cheltuielilor salariatului si familiei sale necesare in vederea revenirii la locul de munca, precum si eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a intreruperii concediului de odihna;
- sumele primite in caz de incapacitate temporara de munca;
- valoarea nominalã a tichetelor de masã, tichetelor de creşã, tichetelor de vacanţã, acordate potrivit legii;

Liniuţa a 8-a de la litera a) a pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusã de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

- orice alte castiguri in bani si in natura, primite de la angajatori de catre angajati, ca plata a muncii lor;

b) indemnizatiile, precum si orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autoritatii publice, alese sau numite in functie, potrivit legii, precum si altora asimilate cu functiile de demnitate publica, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizatiilor pentru persoane care ocupa functii de demnitate publica;

c) drepturile personalului militar in activitate si ale militarilor angajati pe baza de contract, reprezentand solda lunara compusa din solda de grad, solda de functie, gradatii si indemnizatii, precum si prime, premii si alte drepturi stabilite potrivit legislatiei speciale;

c^1) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete,

acordate personalului militar trecut în rezervã sau al cãrui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunarã netã, acordate acestuia la trecerea în rezervã sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, precum şi ajutoare sau plăţi compensatorii primite de poliţişti aflaţi în situaţii similare, al căror cuantum se determinã în raport cu salariul de bazã lunar net, acordate potrivit legislaţiei în materie;

Litera c^1) a pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusã de pct. 8 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

d) drepturile administratorilor obtinute in baza contractului de administrare incheiat cu companiile/ societatile nationale, societatile comerciale la care statul sau o autoritate a administratiei publice locale este actionar majoritar, precum si cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizatia lunara bruta, suma cuvenita prin participare la profitul net al societatii;

e) sumele platite membrilor fondatori ai unei societati comerciale constituite prin subscriptie publica, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilita de adunarea constitutiva, potrivit legislatiei in vigoare;

f) sumele primite de reprezentanţii în adunarea generalã a acţionarilor, în consiliul de administraţie, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentantii in organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizatiile, primele si alte asemenea sume acordate membrilor alesi ai unor entitati, cum ar fi: organizatii sindicale, organizatii patronale, alte organizatii neguvernamentale, asociatii de proprietari/chiriasi si altele asemenea;

i) indemnizatiile acordate ca urmare a participarii in comisii, comitete, consilii si altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obtinute de condamnatii care executa pedepse la locul de munca;

k) sumele platite sportivilor ca urmare a participarii in competitii sportive, precum si sumele platite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor si altor specialisti in domeniu pentru rezultatele obtinute la competitiile sportive, de catre structurile sportive cu care acestia au relatii contractuale de munca, indiferent de forma sub care se platesc, inclusiv prima de joc, cu exceptia celor prevazute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensatii banesti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozitiilor prevazute in contractul de munca;

l^1) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe

unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum şi sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

Litera l^1) a pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusă de pct. 9 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

m) indemnizatii sau alte drepturi acordate angajatilor cu ocazia angajarii sau mutarii acestora intr-o alta localitate, stabilite potrivit contractelor de munca, statutelor sau altor dispozitii legale, cu exceptia celor prevazute la art. 55 alin. (4) lit. h) si i) din Codul fiscal;

n) indemnizatia administratorilor, precum si suma din profitul net, alta decat cea calificata drept dividend, cuvenite administratorilor societatilor comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generala a actionarilor;

n^1) indemnizatiile lunare platite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurenta, stabilite conform contractului individual de munca;

n^2) indemnizatii prevazute in contractul de munca platite de angajator pe perioada suspendarii contractului de munca urmare participarii la cursuri sau la stagii de formare profesionala ce presupune scoaterea integrala din activitate, conform legii.

n^3) indemnizatii lunare brute si alte avantaje de natura salariata acordate membrilor titulari, corespondenti si membrilor de onoare ai Academiei Romane.

n^4) indemnizaţii primite la data încetării raporturilor de serviciu.

o) alte drepturi sau avantaje de natura salariala ori asimilate salariilor.

Punctele 67 si 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Liniuta a-3-a de la litera a) a pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de pct. 6 din sectiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Lit. n^1), n^2) si n^3) de la pct. 68^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 13 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din

29 decembrie 2006.
Partea introductivã şi litera f) ale pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Litera n^4) a pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(3) Avantajele, cu excepţia celor prevãzute la alin. (4), primite în legãturã cu o activitate menţionatã la alin. (1) şi (2) includ, însã nu sunt limitate la:

Partea introductivã a alin. (3) al art. 55 a fost modificatã de pct. 51 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

a) utilizarea oricãrui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepţia deplasãrii pe distanţã dus-întors de la domiciliu la locul de muncã;
b) cazare, hranã, îmbrãcãminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preţ mai mic decât preţul pieţei;
c) împrumuturi nerambursabile;
d) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului;
e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;
f) permise de cãlãtorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;
g) primele de asigurare plãtite de cãtre suportator pentru salariaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plãţii primei respective, altele decât cele obligatorii.
h) tichete-cadou acordate potrivit legii.

Lit. h) a alin. (3) al art. 55 a fost introdusã de pct. 13 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:
69. Avantajele in bani si in natura sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terti sau ca urmare a prevederilor contractului individual de munca ori a unei relatii contractuale intre parti, dupa caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au in vedere si avantajele primite de persoana fizica, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, in scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, imbracaminte, cherestea, lemne de foc, carbuni, energie electrica, termica si altele;

c) abonamentele la radio si televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele si costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de calatorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu exceptia celor mentionate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosintei unei locuinte in scop personal si a cheltuielilor conexe de intretinere, cum sunt cele privind consumul de apa, consumul de energie electrica si termica si altele asemenea, cu exceptia celor prevazute in mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea si masa acordate in unitati proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridica sau de o alta entitate, pentru angajatii proprii, precum si pentru alti beneficiari, cu exceptia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislatiei in materie.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentand contravaloarea primelor de asigurare este urmatorul:

- pentru beneficiarii care obtin venituri salariale si asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de aceasta natura ale lunii in care sunt platite primele de asigurare;

- pentru alti beneficiari care nu au o relatie generatoare de venituri salariale si asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse in conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

i) tichetele cadou acordate potrivit legii, indiferent dacã acestea sunt acordate potrivit destinaţiei şi cuantumului prevãzute la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Litera i) a pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusã de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

71. Avantajele in bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri si servicii, precum si sumele acordate pentru distractii sau recreere.

72. Avantajele in bani si echivalentul in lei al avantajelor in natura sunt impozabile, indiferent de forma organizatorica a entitatii care le acorda.

73. Fac exceptie veniturile care sunt expres mentionate ca fiind neimpozabile, in limitele si in conditiile prevazute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile in natura, precum si avantajele in natura primite cu titlu gratuit sunt evaluate la pretul pietei la locul si data acordarii avantajului. Avantajele primite cu plata partiala sunt evaluate ca diferenta intre pretul pietei la locul si data acordarii avantajului si suma reprezentand plata partiala.

75. Evaluarea avantajelor in natura sub forma folosirii numai in scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosintei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicandu-se un procent de 1,7% pentru fiecare luna, la valoarea de intrare a acestuia. In cazul in care vehiculul este inchiriat de la o terta persoana, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosintei cu titlu gratuit a locuintei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafetele locative detinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apa, gaz, electricitate, cheltuieli de intretinere si reparatii si altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectiva;

c) evaluarea folosintei cu titlu gratuit a altor bunuri decat vehiculul si locuinta se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecarui bun pe unitate de masura specifica sau la nivelul pretului practicat pentru terti.

76. Evaluarea utilizarii in scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinta mixta se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determina proportional cu numarul de kilometri parcursi in interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 si avantajul se determina proportional cu numarul de metri patrati folositi pentru interes personal sau cu numarul de ore de utilizare in scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport in comun pentru angajatii a caror activitate presupune deplasarea frecventa in interiorul localitatii;
- reducerile de preturi practicate in scopul vanzarii, de care pot beneficia clientii persoane fizice;
- costul abonamentelor telefonice si al convorbirilor telefonice efectuate, precum si utilizarea autoturismului de serviciu pentru indeplinirea sarcinilor de serviciu;
- diferentele de tarif la cazare in locatiile reprezentand amenajari recreative si sportive din dotarea ministerelor de care beneficiaza personalul propriu, conform legii.
- contribuţiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajaţii proprii, în limita a 400 euro anual pe participant.
- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilã profesionalã pentru

administratori/directori, încheiate şi suportate de societatea comercială pentru care desfăşoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Penultima liniuţă a pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 14 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Penultima liniuţă a pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 13 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Ultima liniuţă a pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 14 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

78. Angajatorul stabileste partea corespunzatoare din convorbirile telefonice reprezentand folosinta in scop personal, care reprezinta avantaj impozabil, in conditiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, si se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii in care salariatul primeste acest avantaj. In acest scop angajatorul stabileste limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmand ca ceea ce depaseste aceasta limita sa fie considerat avantaj in natura, in situatia in care salariatului in cauza nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.
79. La evaluarea avantajului folosirii in scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinta mixta, pus la dispozitie unui angajat, nu se iau in considerare distanta dus-intors de la domiciliu la locul de munca, precum si cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Punctele 69-79 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
(4) Urmatoarele sume nu sunt incluse in veniturile salariale si nu sunt impozabile, in intelesul impozitului pe venit:
a) ajutoarele de inmormantare, ajutoarele pentru pierderi produse in gospodariile proprii ca urmare a calamitatilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave si incurabile, ajutoarele pentru nastere, veniturile reprezentand cadouri pentru copiii minori ai salariatilor, cadourile oferite

salariatelor, contravaloarea transportului la si de la locul de munca al salariatului, costul prestatiilor pentru tratament si odihna, inclusiv transportul pentru salariatii proprii si membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariatii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevazut in contractul de munca.

Cadourile oferite de angajatori in beneficiul copiilor minori ai angajatilor, cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului si a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum si cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, in masura in care valoarea cadoului oferit fiecarei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depaseste 1.500.000 lei.

Nu sunt incluse in veniturile salariale si nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevazute mai sus, realizate de persoane fizice, daca aceste venituri sunt primite in baza unor legi speciale si finantate din buget;

a^1) abrogatã;

Lit. a^1) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusã de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Lit. a^1) a alin. (4) al art. 55 a fost abrogatã de pct. 14 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

a^2) abrogatã;

Lit. a^2) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusã de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Lit. a^2) a alin. (4) al art. 55 a fost abrogatã de pct. 14 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:

80. Ajutoarele de inmormantare sunt venituri neimpozabile atat in cazul angajatului, cat si in cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de munca sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Paştelui, Zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase se aplicã pentru fiecare copil minor al fiecărui angajat, precum şi pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia Zilei de 8 martie, în ceea ce priveşte atât darurile constând în bunuri, cât şi cele constând în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forţă de muncă.

Punctele 80 si 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

81^1. Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale şi finanţate din buget, cu respectarea destinaţiilor şi cuantumului prevãzute la paragrafele 1 şi 2 ale alin. (4).

Pct. 81^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 15 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
b) drepturile de hranã acordate de angajatori angajaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

Lit. b) a alin. (4) al art. 55 a fost modificatã de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:
82. In aceasta categorie se cuprind:
- abrogatã;

Prima liniuţa a pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogatã de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

- alocatiile zilnice de hrana pentru activitatea sportiva de performanta, interna si internationala, diferentiata pe categorii de actiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentatiei de efort necesare in perioada de pregatire;

12%

- drepturile de hrana in timp de pace, primite de personalul din sectorul de aparare

nationala, ordine publica si siguranta nationala;
- alte drepturi de aceasta natura primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocatia de hrana zilnica pentru personalul navigant si auxiliar imbarcat pe nave; alocatia zilnica de hrana pentru consumurile colective din unitatile bugetare si din regiile autonome/societatile comerciale cu specific deosebit; alocatia de hrana acordata donatorilor onorifici de sange; alocatia de hrana pentru consumurile colective din unitatile sanitare publice si altele asemenea.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
c) contravaloarea folosintei locuintei de serviciu sau a locuintei din incinta unitatii, potrivit repartitiei de serviciu, numirii conform legii sau specificitatii activitatii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de aparare nationala, ordine publica si siguranta nationala, precum si compensarea diferentei de chirie, suportate de persoana fizica, conform legilor speciale;

Norme metodologice:
83. Prin locuinte acordate ca urmare a specificitatii activitatii se intelege acele locuinte asigurate angajatilor cand activitatea se desfasoara in locuri izolate, precum statiile meteo, statiile pentru controlul miscarilor seismice, sau in conditiile in care este solicitata prezenta permanenta pentru supravegherea unor instalatii, utilaje si altele asemenea.

Pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. c) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
d) cazarea si contravaloarea chiriei pentru locuintele puse la dispozitia oficialitatilor publice, a angajatilor consulari si diplomatici care lucreaza in afara tarii, in conformitate cu legislatia in vigoare;
e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protectie si de lucru, a alimentatiei de protectie, a medicamentelor si materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protectie a muncii, precum si a uniformelor obligatorii si a drepturilor de echipament, ce se acorda potrivit legislatiei in vigoare;

Norme metodologice:

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub forma de aparatura, dispozitive, unelte, alte mijloace asemanatoare, necesare in procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protectie cu care este dotat fiecare participant in procesul muncii pentru a fi protejat impotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat in vederea utilizarii lor in timpul procesului muncii pentru a-i proteja imbracamintea si incaltamintea;
- contravaloarea alimentatiei de protectie primite in mod gratuit de persoanele fizice care lucreaza in locuri de munca cu conditii grele si vatamatoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite in mod gratuit de persoanele fizice care isi desfasoara activitatea in locuri de munca al caror specific impune o igiena personala deosebita;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare in activitate, sportivi, personalul navigant si alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului si a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spalat si de igiena, materiale de gospodarie, materiale pentru atelierele de reparatii si intretinere, rechizite si furnituri de birou, primite in mod gratuit de personalul din sectorul de aparare nationala, ordine publica si siguranta nationala, in conditiile legii;
- altele asemenea.

Pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. d) si e) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul intre localitatea in care angajatii isi au domiciliul si localitatea unde se afla locul de munca al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situatiile in care nu se asigura locuinta sau nu se suporta contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajati pentru acoperirea cheltuielilor de transport si cazare, a indemnizatiei primite pe perioada delegarii si detasarii in alta localitate, in tara si in strainatate, in interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fara scop patrimonial si de alte entitati neplatitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizatia acordata salariatilor din institutiile publice;

Norme metodologice:
85. În categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizaţia de delegare şi de detaşare în ţarã şi în strãinãtate, stabilite în condiţiile prevãzute de lege sau în contractul de muncã aplicabil.

Pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. f) si g) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. f) si g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
h) sumele primite, potrivit dispozitiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare in interesul serviciului;

Norme metodologice:
86. Prin cheltuieli de mutare in interesul serviciului se intelege cheltuielile cu transportul personal si al membrilor de familie ai angajatului, precum si al bunurilor din gospodarie, cu ocazia mutarii salariatului intr-o alta localitate decat cea de domiciliu, in situatia in care, potrivit legii, se deconteaza de angajator.

Pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. h) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
i) indemnizatiile de instalare ce se acorda o singura data, la incadrarea intr-o unitate situata intr-o alta localitate decat cea de domiciliu, in primul an de activitate dupa absolvirea studiilor, in limita unui salariu de baza la angajare, precum si indemnizatiile de instalare si mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din institutiile publice si celor care isi stabilesc domiciliul in localitati din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, in care isi au locul de munca;

Norme metodologice:
87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizatiile de instalare si mutare primite de

beneficiarii de astfel de venituri, acordate in conformitate cu prevederile legilor speciale.

Pct. 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. i) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
j) abrogatã.

Lit. j) a alin. (4) al art. 55 a fost modificatã de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.
Lit. j) a alin. (4) al art. 55 a fost abrogatã de pct. 14 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

k) abrogatã;

Lit. k) a alin. (4) al art. 55 a fost abrogatã de pct. 14 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

k^1) veniturile din salarii realizate de cãtre persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;

Lit. k^1) a alin. (4) al art. 55 a fost modificatã de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 53^1.

l) veniturile din salarii, ca urmare a activitatii de creare de programe pentru calculator; incadrarea in activitatea de creatie de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei, al ministrului comunicatiilor si tehnologiei informatiei si al ministrului finantelor publice;
m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activitati dependente desfasurate intr-un stat strain, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac exceptie veniturile salariale platite de catre sau in numele unui angajator care este rezident in Romania sau are sediul permanent in Romania, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfasurare a activitatii in strainatate;
n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregatirea profesionala si perfectionarea

angajatului legata de activitatea desfasurata de acesta pentru angajator;
o) costul abonamentelor telefonice si al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate in vederea indeplinirii sarcinilor de serviciu;
p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestora;

Lit. p) a alin. (4) al art. 55 a fost modificată de pct. 54 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

r) diferenta favorabila dintre dobanda preferentiala stabilita prin negociere si dobanda practicata pe piata, pentru credite si depozite.

Litera k^1) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusa de pct. 11 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 24 din 24 martie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (completare aplicabila cu data de 1 mai 2005).
Litera k^1) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusa de pct. 9 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.
Litera k^1) a alin. (4) al art. 55 a fost modificata de pct. 33 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
87^1. Abrogat.

Pct. 87^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. k^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 87^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. k^1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 14 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(5) Avantajele primite in bani si in natura si imputate salariatului in cauza nu se impoziteaza.

Deducere personala
Art. 56. - (1) Persoanele fizice prevazute la art. 40 alin. (1) lit. a) si alin. (2) au

dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub forma de deducere personala, acordata pentru fiecare luna a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se afla functia de baza.

(2) Deducerea personala se acorda pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de pana la 10.000.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane in intretinere - 2.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoana in intretinere - 3.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au doua persoane in intretinere - 4.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane in intretinere - 5.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane in intretinere - 6.500.000 lei.

Pentru contribuabilii care realizeaza venituri brute lunare din salarii cuprinse intre 10.000.001 lei si 30.000.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive fata de cele de mai sus si se stabilesc prin ordin al ministrului finantelor publice.

Pentru contribuabilii care realizeaza venituri brute lunare din salarii de peste 30.000.000 lei nu se acorda deducerea personala.

(3) Persoana in intretinere poate fi sotia/sotul, copiii sau alti membri de familie, rudele contribuabilului sau ale sotului/sotiei acestuia pana la gradul al doilea inclusiv, ale carei venituri, impozabile si neimpozabile, nu depasesc 2.500.000 lei lunar.

(4) In cazul in care o persoana este intretinuta de mai multi contribuabili, suma reprezentand deducerea personala se atribuie unui singur contribuabil, conform intelegerii intre parti.

(5) Copiii minori, in varsta de pana la 18 ani impliniti, ai contribuabilului sunt considerati intretinuti.

(6) Suma reprezentand deducerea personala se acorda pentru persoanele aflate in intretinerea contribuabilului, pentru acea perioada impozabila din anul fiscal in care acestea au fost intretinute. Perioada se rotunjeste la luni intregi in favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate in intretinere:

a) persoanele fizice care detin terenuri agricole si silvice in suprafata de peste 10.000 mp in zonele colinare si de ses si de peste 20.000 mp in zonele montane;

b) persoanele fizice care obtin venituri din cultivarea si din valorificarea florilor, legumelor si zarzavaturilor in sere, in solarii special destinate acestor scopuri si/sau in sistem irigat, din cultivarea si din valorificarea arbustilor, plantelor decorative si ciupercilor, precum si din exploatarea pepinierelor viticole si pomicole, indiferent de suprafata.

(8) Deducerea personala determinata potrivit prezentului articol nu se acorda personalului trimis in misiune permanenta in strainatate, potrivit legii.

Art. 56 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub forma de deducere personala se acorda pentru fiecare luna a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se afla functia de baza, in limita venitului realizat.

Deducerea personala este stabilita in functie de venitul brut lunar din salarii realizat la functia de baza de catre contribuabil si numarul de persoane aflate in intretinerea acestuia.

89. Obligatia stabilirii persoanelor aflate in intretinerea contribuabilului in functie de care se atribuie deducerea personala este in sarcina platitorului de venit din salarii, la functia de baza.

90. Pentru ca o persoana sa fie in intretinere, aceasta trebuie sa indeplineasca cumulativ urmatoarele conditii:

- existenta unor raporturi juridice intre contribuabil si persoana aflata in intretinere;
- persoana fizica intretinuta sa aiba venituri impozabile si neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflata in intretinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul in a carui intretinere se afla.

91. Sunt considerate persoane aflate in intretinere sotul/sotia contribuabilului, copiii acestuia, precum si alti membri de familie pana la gradul al doilea inclusiv.

92. In sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, in categoria "alt membru de familie aflat in intretinere" se cuprind rudele contribuabilului si ale sotului/sotiei acestuia pana la gradul al doilea inclusiv.

93. Dupa gradul de rudenie rudele se grupeaza astfel:

- rude de gradul intai, cum ar fi: parinti si copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoti si frati/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate in intretinere militarii in termen, militarii cu termen redus, studentii si elevii militari ai institutiilor de invatamant militare si civile, peste varsta de 18 ani, daca veniturile obtinute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate in intretinere persoanele majore condamnate, care executa pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat intotdeauna intretinut, cu exceptia celor incadrati in munca, indiferent daca se afla in unitati speciale sanitare sau de protectie speciala si altele asemenea, precum si in unitati de invatamant, inclusiv in situatia in care costul de intretinere este suportat de aceste unitati. In acest caz eventualele venituri obtinute de copilul minor nu se au in vedere la incadrarea in venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat in intretinerea parintilor sau a tutorelui, deducerea personala se acorda integral unuia dintre parinti, conform intelegerii dintre acestia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din casatorii anterioare, dreptul de a fi preluat in intretinere revine parintelui caruia i-a fost incredintat copilul sau unuia dintre soti care formeaza noua familie, conform intelegerii dintre acestia, indiferent daca s-a facut o adoptie cu efecte restranse si chiar daca parintii firesti ai acestuia contribuie la intretinerea lui prin plata unei pensii de intretinere. Plata unei pensii de intretinere nu da dreptul la preluarea in intretinere a copilului, parintelui obligat la aceasta plata.

Pentru copilul minor primit in plasament sau incredintat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoana in intretinere pentru acest copil se acorda:

- persoanei care l-a primit in plasament sau careia i s-a incredintat copilul;
- unuia dintre sotii care formeaza familia careia i-a fost incredintat sau i-a fost dat in plasament copilul, conform intelegerii dintre acestia.

Pentru copiii aflati in intretinerea unei familii, dreptul de a fi luat in intretinere se acorda unuia dintre parinti, conform intelegerii dintre acestia. Astfel, in situatia in care intr-o familie sunt mai multi copii aflati in intretinere, acestia vor fi preluati in intretinerea unuia dintre parinti conform intelegerii dintre parti. In aceste situatii contribuabilii vor prezenta platitorului de venit fie o declaratie pe propria raspundere din partea sotului/sotiei, fie o adeverinta emisa de platitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, dupa caz, din care sa rezulte numarul si identitatea copiilor care sunt preluati in intretinere de fiecare sot/sotie.

Nu se acorda dreptul de a prelua in intretinere urmatoarelor persoane:

- parintilor ai caror copii sunt dati in plasament sau incredintati unei familii ori persoane;
- parintilor copiilor incredintati unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, in cazul in care parintii respectivi sunt pusi sub interdictie sau sunt decazuti din drepturile parintesti.

Copilul minor cu varsta cuprinsa intre 16 si 18 ani, incadrat in munca in conditiile Codului muncii, devine contribuabil si beneficiaza de deducerea personala, situatie in care parintii nu mai au dreptul de a-l lua in intretinere, intrucat deducerea personala se acorda o singura data.

97. Verificarea incadrarii veniturilor acestor persoane in suma de 2.500.000 lei lunar se realizeaza prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizica aflata in intretinere.

98. In cursul anului fiscal, in cazul in care angajatul obtine venituri la functia de baza, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate in intretinere, se compara venitul lunar realizat de persoana aflata in intretinere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) in cazul in care persoana aflata in intretinere realizeaza venituri lunare de natura pensiilor, indemnizatiilor, alocatiilor si altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana intretinuta rezulta din insumarea tuturor drepturilor de aceasta natura realizate intr-o luna;

b) in cazul in care venitul este realizat sub forma de castiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competitii, dividende, dobanzi si altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana

fizica aflata in intretinere se determina prin impartirea venitului realizat la numarul de luni ramase pana la sfarsitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) in cazul in care persoana intretinuta realizeaza atat venituri lunare, cat si aleatorii, venitul lunar se determina prin insumarea acestor venituri.

99. Daca venitul unei persoane aflate in intretinere depaseste 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerata intretinuta.

In functie de venitul lunar al persoanei intretinute, platitorul veniturilor din salarii va proceda dupa cum urmeaza:

a) in situatia in care una dintre persoanele aflate in intretinere, pentru care contribuabilul beneficiaza de deducere personala, obtine in cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, platitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzatoare pentru persoanele ramase in intretinere incepand cu luna urmatoare celei in care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea catre angajator/platitor;

b) in situatia in care contribuabilul solicita acordarea deducerii personale pentru persoana aflata in intretinere ca urmare a situarii venitului lunar al acesteia din urma sub 2.500.000 lei lunar, platitorul de venituri din salarii va incepe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana in intretinere o data cu plata drepturilor lunare ale lunii in care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la platitorul de venituri din salarii o declaratie pe propria raspundere, care trebuie sa cuprinda urmatoarele informatii:

- datele de identificare a contribuabilului care realizeaza venituri din salarii (numele si prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- datele de identificare a fiecarei persoane aflate in intretinere (numele si prenumele, codul numeric personal).

In ceea ce priveste copiii aflati in intretinere, la aceasta declaratie contribuabilul care realizeaza venituri din salarii va anexa si adeverinta de la platitorul de venituri din salarii a celuilalt sot sau declaratia pe propria raspundere a acestuia ca nu beneficiaza de deducere personala pentru acel copil.

101. Declaratia pe propria raspundere a persoanei aflate in intretinere, cu exceptia copilului minor, trebuie sa cuprinda urmatoarele informatii:

- datele de identificare a persoanei aflate in intretinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- datele de identificare a contribuabilului care beneficiaza de deducerea personala corespunzatoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- acordul persoanei intretinute ca intretinatorul sa o preia in intretinere;
- nivelul si natura venitului persoanei aflate in intretinere, inclusiv mentiunea privind

suprafetele de teren agricol si silvic detinute, precum si declaratia afirmativa sau negativa cu privire la desfasurarea de activitati de: cultivare a terenurilor cu flori, legume si zarzavat in sere, in solarii amenajate si in sistem irigat; cultivare a arbustilor si plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole si pomicole;

- angajarea persoanei intretinute de a comunica persoanei care contribuie la intretinerea sa orice modificari in situatia venitului realizat.

Declaratiile pe propria raspundere depuse in vederea acordarii de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta platitorului de venituri din salarii documentele justificative care sa ateste persoanele aflate in intretinere, cum sunt: certificatul de casatorie, certificatele de nastere ale copiilor, adeverinta de venit a persoanei intretinute sau declaratia pe propria raspundere si altele. Documentele vor fi prezentate in original si in copie, platitorul de venituri din salarii pastrand copia dupa ce verifica conformitatea cu originalul.

103. Daca la un contribuabil intervine o schimbare care are influenta asupra nivelului reprezentand deducerea personala acordata si aceasta schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat sa instiinteze platitorul de venituri din salarii in termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel incat angajatorul/platitorul sa reconsidere nivelul deducerii incepand cu luna urmatoare celei in care s-a produs evenimentul.

104. In situatia in care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior aparitiei evenimentului care modifica, in sensul majorarii, nivelul acesteia, angajatorul/platitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personala reconsiderata o data cu plata drepturilor salariale aferente lunii in care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personala nu se fractioneaza in functie de numarul de ore in cazul veniturilor realizate in baza unui contract de munca cu timp partial, la functia de baza.

Punctele 88-105 din Normele metodologice de aplicare a art. 56 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

Art. 57

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datoreaza un impozit lunar, final, care se calculeaza si se retine la sursa de catre platitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevazut la alin. (1) se determina astfel:

a) la locul unde se aflã funcţia de bazã, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţã între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personalã acordatã pentru luna respectivã;
- cotizaţia sindicalã plãtitã în luna respectivã;
- contribuţiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului sã nu se depãşeascã echivalentul în lei a 400 euro;

Lit. a) a alin. (2) al art. 57 a fost modificatã de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.

b) pentru veniturile obtinute in celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenta intre venitul brut si contributiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(2^1) In cazul veniturilor din salarii si/sau al diferentelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculeaza si se retine la data efectuarii platii, in conformitate cu reglementarile legale in vigoare privind veniturile realizate in afara functiei de baza la data platii, si se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care s-au platit.

(3) Platitorul este obligat sa determine valoarea totala a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinatiei unei sume reprezentand pana la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru sustinerea entitatilor nonprofit care se Infiinteaza si functioneaza in conditiile legii, unitatilor de cult, precum si pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligatia calcularii, retinerii si virarii acestei sume prevazute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) si (5) se stabileste prin ordin al ministrului finantelor publice.

Norme metodologice:

106. Venitul brut lunar din salarii reprezinta totalitatea veniturilor realizate intr-o luna conform art. 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoana fizica, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei sunt considerate venituri din salarii realizate din Romania sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul in Romania, precum si de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul in

strainatate, indiferent unde este primita suma.

108. Contribuabilii care realizeaza venituri din salarii datoreaza un impozit lunar final, calculat si retinut de catre platitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizeaza cota de impozit de 16%, luandu-se in calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la functia de baza si deducerea personala stabilita potrivit art. 56 din Codul fiscal, dupa caz.

109. Drepturile salariale acordate in natura, precum si avantajele acordate angajatilor se evalueaza conform pct. 74-76 si se impoziteaza in luna in care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor si avantajelor in natura primite de angajat se vor anexa la statul de plata.

109^1. Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor cadou, tichetelor de vacanţă, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

Pct. 109^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

110. Transformarea in lei a sumelor obtinute, potrivit legii, in valuta, reprezentand venituri din salarii realizate in Romania, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Nationala a Romaniei, astfel:

- in situatia in care veniturile din salarii sunt platite in cursul lunii sau in cazul incetarii raporturilor de munca, se utilizeaza cursul de schimb valutar in vigoare in ziua precedenta celei in care se face plata; sau
- in celelalte cazuri, cursul de schimb valutar in vigoare in ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se află funcţia de bază, ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuţiile la fondurile de pensii facultative, potrivit legii, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 euro.

Transformarea contribuţiilor reţinute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro,

pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuţiile reţinute pentru fondurile de pensii facultative şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege.

Litera a) a pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 16 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

b) pentru veniturile obtinute in celelalte cazuri, ca diferenta intre venitul brut si contributiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Aceasta regula se aplica si in cazul veniturilor sub forma:

- indemnizatiei lunare a asociatului unic;
- drepturilor de natura salariata acordate de angajator persoanelor fizice ulterior incetarii raporturilor de munca;
- salariilor sau diferentelor de salarii stabilite in baza unor hotarari judecatoresti ramase definitive si irevocabile.
- sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 68 lit. c^1) şi l^1) din Codul fiscal.

Pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

A patra liniuţă a literei b) a pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusă de pct. 13 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

111^1. În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la o schemă de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul a impozitului pe veniturile din salarii, contribuţiile la fondurile de pensii facultative plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuţiei, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative.

Pct. 111^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcţia de bază se înţelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii; ...

b) în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligaţia să declare numai angajatorului ales funcţia pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declaraţiei pe propria răspundere. Declaraţia pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcţia de bază poate fi declarată de angajat şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial. La schimbarea locului unde se află funcţia de bază, angajatul are obligaţia depunerii unei declaraţii pe propria răspundere de renunţare la funcţia de bază la angajatorul ales iniţial.

Pct. 112 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

113. Suma care reprezinta prima de vacanta sau o parte din aceasta se cumuleaza cu veniturile de natura salariala ale lunii in care se plateste aceasta prima.

114. Indemnizatiile aferente concediilor de odihna se defalcheaza pe lunile la care se refera si se impun cumulat cu veniturile realizate in aceste luni.

115. Contributiile obligatorii luate in calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizeaza venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementarilor in domeniu, cum ar fi:

- contributia individuala de asigurari sociale;
- contributia individuala pentru asigurarile sociale de sanatate;
- contributia individuala la bugetul asigurarilor pentru somaj;
- alte contributii individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuţiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depăşească echivalentul în lei a 400 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

Pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntara de sanatate.

117^1. Contribuabilii pot dispune asupra destinatiei unei sume reprezentand pana la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru sustinerea entitatilor nonprofit care se infiinteaza si functioneaza in conditiile legii, unitatilor de cult, precum si pentru acordarea de burse private, conform legii.

In categoria entitatilor nonprofit se cuprind, de exemplu: asociatiile, fundatiile, organizatiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociatiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariatilor, in masura in care, potrivit legilor proprii de organizare si functionare desfasoara activitati nonprofit iar sumele primite din impozit sa fie folosite in acest scop.

Pct. 116 si 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 16 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 117^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Punctele 106-117 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Termenul de platã a impozitului

Art. 58. - (1) Plãtitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a reţine impozitul aferent veniturilor fiecãrei luni la data efectuãrii plãţii acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei pentru care se plãtesc aceste venituri.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecãrei luni, calculat şi reţinut la data efectuãrii plãţii acestor venituri, se virează, pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare trimestrului pentru care se datorează, de cãtre urmãtorii plãtitori de venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor:

a) asociaţii, fundaţii sau alte entitãţi fãrã scop patrimonial, persoane juridice, cu excepţia instituţiilor publice, care în anul anterior au avut un numãr mediu de pânã la 3 salariaţi exclusiv;

b) persoanele juridice plãtitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat

venituri totale de până la 100.000 euro şi au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate şi întreprinderile individuale, precum şi persoanele fizice care exercită profesii libere şi asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(3) Numărul mediu de salariaţi şi veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 296^19 alin. (1^3) şi (1^4).

Norme metodologice:

118. Veniturile in natura se considera platite la ultima plata a drepturilor salariale pentru luna respectiva. Impozitul aferent veniturilor si avantajelor in natura se retine din salariul primit de angajat in numerar pentru aceeasi luna.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculeaza si se retine lunar de angajatori/platitori pe baza statelor de salarii/plata.

120. Calculul si retinerea impozitului lunar se efectueaza de catre platitori, la data ultimei plati a veniturilor din salarii aferente fiecarei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent daca veniturile din salarii se platesc o singura data pe luna sau sub forma de avans si lichidare.

In situatia in care in cursul unei luni se efectueaza plati de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihna neefectuat si altele asemenea, reprezentand plati intermediare, impozitul se calculeaza si se retine la fiecare plata, prin aplicarea cotei asupra platilor intermediare diminuate cu contributiile obligatorii, dupa caz.

La data ultimei plati a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculeaza potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectiva, prin cumularea drepturilor salariale respective cu platile intermediare.

Impozitul de retinut la aceasta data reprezinta diferenta dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale si suma impozitelor retinute la platile intermediare.

121. In cazul in care un angajat care obtine venituri din salarii la functia de baza se muta in cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursa de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personala se acorda numai de primul angajator, in limita veniturilor realizate in luna respectiva, pana la data lichidarii.

Daca reangajarea are loc in aceeasi luna cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate in aceasta luna de la angajatorul urmator nu se va lua in calcul deducerea personala.

122. Impozitul calculat şi reţinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (2) al art. 58 din Codul fiscal.

Pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 58 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

123. Contributiile obligatorii reprezentand cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determina conform reglementarilor legale in materie.

Punctele 118-123 din Normele metodologice de aplicare a art. 58 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

Art. 59. - (1) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitului au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 93 alin. (2).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reţinut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Norme metodologice:

124. Declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidenţă fiscală. Plătitorul de venit este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reţinut.

Pct. 124 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 124 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

124^1. Abrogat.

Pct. 124^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 18 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 124^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 18 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

125. Declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru salariaţii care au fost detaşaţi la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceştia.

Pct. 125 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

126. În situaţia în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariaţii au fost detaşaţi, plătitorul de venituri din salarii care a detaşat comunică plătitorului la care aceştia sunt detaşaţi date referitoare la deducerea personală la care este îndreptăţit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariaţii au fost detaşaţi întocmeşte statele de salarii, calculează impozitul şi transmite lunar unităţii de la care au fost detaşaţi informaţiile solicitate prin ordinul ministrului finanţelor publice, în scopul completării declaraţiei privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

Pct. 126 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

127. Fiecare angajator/platitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, sa determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin insumarea impozitului aferent venitului fiecarei luni din anul fiscal,

indiferent de numarul de luni in care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

128. Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligaţia determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

Pct. 128 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

129. In situatia in care se constata elemente care genereaza modificarea veniturilor din salarii si/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/platitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective si stabilirea diferentelor de impozit constatate se efectueaza pentru luna la care se refera, iar diferentele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat incepand cu luna constatarii.

In situatia in care la data efectuarii operatiunii de stabilire a diferentelor de impozit de catre angajator/platitor exista relatii contractuale generatoare de venituri din salarii, intre acesta si persoana fizica, atunci se procedeaza astfel:

- impozitul retinut in plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii incepand cu luna efectuarii acestei operatiuni si pana la lichidarea acestuia;
- impozitul neretinut se retine de angajator/platitor din veniturile din salarii incepand cu luna constatarii si pana la lichidarea acestuia.

In situatia in care persoana fizica pentru care angajatorul/platitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relatii contractuale generatoare de venituri din salarii si angajatorul/platitorul nu poate sa efectueze operatiunea de plata/incasare a diferentelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

14%

Punctele 124-129 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

Art. 60

(1) Contribuabililor care isi desfasoara activitatea in Romania si care obtin venituri sub forma de salarii din strainatate, precum si persoanelor fizice romane care obtin venituri din salarii, ca urmare a activitatii desfasurate la misiunile diplomatice si posturile consulare acreditate in Romania, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevazut la alin. (1) are obligatia de a declara si de a plati impozit lunar la bugetul de stat, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabileste potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice si posturile consulare acreditate in Romania, precum si reprezentantele organismelor internationale ori reprezentantele societatilor comerciale si ale organizatiilor economice straine, autorizate potrivit legii sa isi desfasoare activitatea in Romania, pot opta ca pentru angajatii acestora, care realizeaza venituri din salarii impozabile in Romania, sa indeplineasca obligatiile privind calculul, retinerea si virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplica contribuabililor, in cazul in care optiunea de mai sus este formulata si comunicata organului fiscal competent.

(4) Persoana fizica, juridica sau orice alta entitate la care contribuabilul isi desfasoara activitatea, potrivit alin. (1), este obligata sa ofere informatii organului fiscal competent referitoare la data inceperii desfasurarii activitatii de catre contribuabil si, respectiv, a incetarii acesteia, in termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu exceptia situatiei in care indeplineste obligatia privind calculul, retinerea si virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

Norme metodologice:

130. Contribuabilii care desfasoara activitatea in Romania si obtin venituri sub forma de salarii din strainatate, care, potrivit acestui titlu, se impun in Romania, precum si persoanele fizice romane angajate ale misiunilor diplomatice si ale posturilor consulare acreditate in Romania, pentru care angajatorul nu indeplineste obligatiile privind calculul, retinerea si virarea impozitului pe salarii, au obligatia sa depuna lunar o declaratie la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislatiei in materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care isi desfasoara activitatea contribuabilii prevazuti la art. 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, au obligatia sa depuna o declaratie informativa privind inceperea/incetarea activitatii acestor contribuabili. Declaratia informativa se depune la organul fiscal in a carui raza teritoriala este inregistrata in evidenta fiscala persoana fizica ori juridica la care isi desfasoara activitatea contribuabilul. Declaratia informativa se depune ori

de cate ori apar modificari de natura inceperii/incetarii activitatii in documenetele care atesta raporturile de munca, in termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Punctele 131 si 132 din Normele metodologice de aplicare a art. 60 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Punctele 130-132 din Normele metodologice de aplicare a art. 60 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
CAPITOLUL IV
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor
ART. 61
(1) Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.
(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.
(3) Sunt considerate venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi veniturile obţinute de către proprietar din închirierea camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv.

Alin. (3) al art. 61 a fost introdus de pct. 31 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(4) În categoria venituri din cedarea folosinţei bunurilor se cuprind şi cele realizate de contribuabilii prevăzuţi la alin. (3) care, în cursul anului fiscal, obţin venituri din închirierea în scop turistic a unui număr mai mare de 5 camere de închiriat, situate în locuinţe proprietate personală. De la data producerii evenimentului, respectiv de la data depăşirii numărului de 5 camere de închiriat, şi până la sfârşitul anului fiscal, determinarea venitului net

se realizează în sistem real potrivit regulilor de stabilire prevăzute în categoria venituri din activităţi independente.

Alin. (4) al art. 61 a fost introdus de pct. 31 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(5) Veniturile obţinute din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare mai mare de 5 camere de închiriat, sunt calificate ca venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină pe bază de normă de venit sau în sistem real şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II din prezentul titlu.

Alin. (5) al art. 61 a fost introdus de pct. 31 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Art. 61 a fost modificat de pct. 55 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
133. In aceasta categorie de venit se cuprind veniturile din inchirieri si subinchirieri de bunuri mobile si imobile, precum si veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.
134. Veniturile obtinute din inchirieri si subinchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosintei locuintei, caselor de vacanta, garajelor, terenurilor si altele asemenea, a caror folosinta este cedata in baza unor contracte de inchiriere/subinchiriere, uzufruct, arendare si altele asemenea, inclusiv a unor parti din acestea, utilizate in scop de reclama, afisaj si publicitate.

Punctele 133 si 134 din Normele metodologice de aplicare a art. 61 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor
Art. 62. - (1) Venitul brut din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părţi,

pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispoziţiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(1^1) În cazul veniturilor obţinute din închirierea bunurilor mobile şi imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabileşte pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părţi pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(2) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^1) În cazul veniturilor obţinute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabileşte pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părţi şi reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(2^2) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza preţurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor judeţene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcţiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiaşi termen direcţiilor generale ale finanţelor publice judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru a fi comunicate unităţilor fiscale din subordine.

(2^3) Venitul net din arendă se stabileşte la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^4) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reţinere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plăţii venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(2^5) Impozitul astfel calculat şi reţinut pentru veniturile din arendă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(2^6) În cazul în care optează pentru determinarea venitului net din arendă în sistem real, contribuabilii sunt obligaţi să precizeze în scris, în contractul/raportul juridic încheiat, la momentul încheierii acestuia. Modalitatea de impunere aleasă este aplicabilă pentru toate veniturile realizate în baza contractului/raportului juridic respectiv.

Norme metodologice:

135. In vederea determinarii venitului brut, la sumele reprezentand chiria sau arenda in bani si/sau la echivalentul in lei al veniturilor in natura se adauga, daca este cazul, si valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozitiilor legale sau intelegerii contractuale, in sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui detinator legal, dar sunt efectuate de cealalta parte contractanta.

135^1. Reprezintã venit brut şi valoarea investiţiilor la bunurile mobile şi imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deţinător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinţei bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, şi care sunt efectuate de cealaltã parte contractantã. În termen de 30 de zile de la finalizarea investiţiilor, partea care a efectuat investiţia este obligatã sã comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deţinător legal valoarea investiţiei. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deţinător legal are obligaţia sã declare la organul fiscal competent valoarea investiţiei, în declaraţia privind venitul realizat.

Pct. 135^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 135^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 62 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 135^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 62 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 15 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

136. In conformitate cu legislatia in materie, proprietarul are obligatia de a efectua cheltuielile referitoare la intretinerea si repararea locuintei inchiriate, ca de exemplu:

- intretinerea in bune conditii a elementelor structurii de rezistenta a cladirii, elementelor de constructie exterioara a cladirii, cum ar fi: acoperis, fatada, curtile si gradinile, precum si spatii comune din interiorul cladirii, cum ar fi: casa scarii, casa ascensorului si altele asemenea;
- intretinerea in bune conditii a instalatiilor comune proprii cladirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalatii de alimentare cu apa, de canalizare, instalatii de incalzire centrala si de preparare a apei calde, instalatii electrice si de gaze;
- repararea si mentinerea in stare de siguranta in exploatare si de functionare a cladirii pe toata durata inchirierii locuintei.

137. In cazul efectuarii de catre chirias a unor astfel de cheltuieli care cad in sarcina proprietarului si se incadreaza in cota forfetara de cheltuieli, cu diminuarea corespunzatoare a chiriei, impunerea ramane nemodificata.

137^1. În situaţia în care chiria reprezintã echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determinã pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţionalã a României, valabil pentru ultima zi a fiecãrei luni, corespunzãtor lunilor din perioada de impunere.

Pct. 137^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 137^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 62 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Pct. 137^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 62 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Punctele 135-137 din Normele metodologice de aplicare a art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Norme metodologice:
138. Venitul net se determinã ca diferenţã între sumele reprezentând chiria în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în naturã, prevãzute în contractul încheiat între pãrţi, şi cota de cheltuialã forfetarã de 25% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

Pct. 138 din Normele metodologice de aplicare a art. 62 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

139. Pentru recunoasterea deductibilitatii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat sa prezinte organului fiscal documente justificative.
Cheltuiala deductibila aferenta venitului, stabilita in cota forfetara de 25% aplicata la venitul brut, reprezinta uzura bunurilor inchiriate si cheltuielile ocazionate de intretinerea si repararea acestora, impozitele si taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul retinut de intermediari, primele de asigurare platite pentru bunul cedat spre folosinta, respectiv eventuale nerealizari ale veniturilor din arendare scontate, generate de conditii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundatii, incendii si altele asemenea.

Punctele 138 si 139 din Normele metodologice de aplicare a art. 62, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Definirea veniturilor din investiţii
ART. 65
(1) Veniturile din investiţii cuprind:
a) dividende;
b) venituri impozabile din dobânzi;
c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;
d) venituri din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni similare;
e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Alin. (1) al art. 65 a fost modificat de pct. 57 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
139^1. Nu reprezintă dividend următoarele distribuţii efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:
- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câştiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparenţei fiscale, potrivit legii speciale.

Pct. 139^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 65 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 21 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (1) si (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosintei bunurilor in sistem real, pe baza datelor din contabilitatea in partida simpla.
(4) Dispozitiile privind optiunea prevazuta la art. 51 alin. (2) si (3) se aplica si in cazul contribuabililor mentionati la alin. (3).

CAPITOLUL V
Venituri din investitii

Codul fiscal:
Definirea veniturilor din investiţii

ART. 65

(1) Veniturile din investiţii cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;

d) venituri din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni similare;

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Alin. (1) al art. 65 a fost modificat de pct. 57 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

a) abrogată;

Lit. a) a alin. (2) al art. 65 a fost abrogată de pct. 16 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

b) abrogată;

Lit. b) a alin. (2) al art. 65 a fost abrogată de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

c) abrogată.

Lit. c) a alin. (2) al art. 65 a fost modificată de pct. 19 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Lit. c) a alin. (2) al art. 65 a fost abrogată de pct. 16 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

c^1) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcţie de fondul social deţinut;

Lit. c^1) a alin. (2) al art. 65 a fost introdusă de pct. 20 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Alin. (2) al art. 65 a fost modificat de pct. 40 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate la prima tranzacţionare a acţiunilor emise de Fondul «Proprietatea» de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acţiuni, în condiţiile titlurilor I şi VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (3) al art. 65 a fost introdus de pct. 41 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate din deţinerea şi tranzacţionarea titlurilor de stat şi/sau a obligaţiunilor emise de către unităţile administrativ-teritoriale.

Alin. (4) al art. 65 a fost introdus de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

Art. 65 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
140. Sunt considerate venituri din dobanzi urmatoarele:
- dobanzi obtinute din obligatiuni;
- dobanzi obtinute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primita sub forma de dobanda pentru imprumuturile acordate;
- alte venituri obtinute din titluri de creanta.

Pct. 140 din Normele metodologice de aplicare a art. 65 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

140^1. In cadrul operatiunilor similare contractelor de vanzare-cumparare de valuta la termen se includ si urmatoarele instrumente financiare derivate tranzactionate pe piata la buna intelegere (OTC) si definite ca atare in legislatia care reglementeaza aceste tranzactii:
- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobanzii
- optiuni pe cursul de schimb

- optiuni pe rata dobanzii

Pct. 140^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 65, alin. (2) litera a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 8 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 140^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 65, alin. (1), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

140^2. Abrogat.

Pct. 140^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 65, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 140^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 65, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 15 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului din investitii

Art. 66. - (1) Castigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decat titlurile de participare la fondurile deschise de investitii si partile sociale, reprezinta diferenta pozitiva/negativa dintre pretul de vanzare si pretul de cumparare pe tipuri de titluri de valori, diminuata, dupa caz, cu costurile aferente tranzactiei. In cazul tranzactiilor cu actiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, in cadrul Programului de privatizare in masa, pretul de cumparare la prima tranzactionare va fi asimilat cu valoarea nominala a acestora. In cazul tranzactiilor cu actiuni cumparate la pret preferential, in cadrul sistemului stock options plan, castigul se determina ca diferenta intre pretul de vanzare si pretul de cumparare preferential, diminuat cu costurile aferente tranzactiei.

(2) In cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investitii, castigul se determina ca diferenta pozitiva intre pretul de rascumparare si pretul de cumparare/subscriere. Pretul de rascumparare este pretul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Pretul de cumparare/subscriere este pretul platit de investitorul persoana fizica pentru achizitionarea titlului de participare.

Art. 66 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (1) al art. 66 a fost modificat de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (1) al art. 66 a fost modificat de pct. 42 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

140^3. Pretul de cumparare al unui titlu de valoare, altul decat titlul de participare la fonduri deschise de investitii este pretul determinat si evidentiat de intermediar pentru respectivul titlu, detinut de un client, pe fiecare simbol, la care se adauga costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al presedintelui Comisiei Nationala a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare. Pretul de cumparare pentru determinarea impozitului pe castigul obtinut din transferul titlurilor de valoare se stabileste prin aplicarea metodei pretului mediu ponderat.

Ordinea de vanzare a titlurilor de valoare, raportata la detinerile pe simbol, se inregistreaza cronologic, in functie de data dobandirii, de la cea mai veche detinere la cea mai noua detinere.

Pct. 140^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

141. Pretul de rascumparare este pretul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond si este format din valoarea unitara a activului net din ziua anterioara depunerii cererii de rascumparare, din care se scad comisioanele de rascumparare.

142. Pretul de cumparare/subscriere este pretul platit de investitor, persoana fizica, si este format din valoarea unitara a activului net la care se adauga comisionul de cumparare, daca este cazul.

Punctele 141 si 142 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Punctele 140^2 si 1403^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 8 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

142^1. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valutã, cursul de schimb

valutar utilizat în vederea determinării câştigului şi a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

Pct. 142^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 66 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

(3) In cazul transferului dreptului de proprietate asupra partilor sociale, castigul din instrainarea partilor sociale se determina ca diferenta pozitiva intre pretul de vanzare si valoarea nominala/pretul de cumparare. Incepand cu a doua tranzactie, valoarea nominala va fi inlocuita cu pretul de cumparare, care include si cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzactiei si alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea castigului potrivit alin. (1)-(3) se efectueaza la data incheierii tranzactiei, pe baza contractului incheiat intre parti.

(4^1) Abrogat.

(4^2) Determinarea câştigului/pierderii potrivit alin. (1)-(3) revine fiecărui intermediar, societate de administrare a investiţiilor, în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii, sau plătitor de venit, după caz, la fiecare tranzacţie.

Alin. (4^2) al art. 66 a fost introdus de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(5) Câştigul net/Pierderea netă se determină la sfârşitul fiecărui trimestru ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate cumulat de la începutul anului, ca urmare a tranzacţionării titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise. Câştigul net determinat/Pierderea netă determinată la sfârşitul fiecărui trimestru se calculează de către contribuabil, pe baza declaraţiei de impunere trimestriale**).

Alin. (5) al art. 66 a fost modificat de pct. 58 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (5) al art. 66 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(5^1) Câştigul net anual/Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulat

de la începutul anului, şi este egal/egală cu câştigul net determinat/pierderea netă determinată la sfârşitul trimestrului IV al anului fiscal respectiv. Câştigul net anual/Pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă potrivit prevederilor art. 83.

Alin. (5^1) al art. 66 a fost introdus de pct. 19 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Alin. (5^1) al art. 66 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(6) Pentru tranzacţiile cu titlurile de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, efectuate în cursul fiecărui trimestru din anul fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investiţiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligaţii:
a) calcularea câştigului/pierderii pentru fiecare tranzacţie efectuată pentru contribuabil;
b) transmiterea către fiecare contribuabil a informaţiilor privind totalul câştigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacţiile efectuate în cursul fiecărui trimestru, până la data de 5 a lunii următoare trimestrului;
c) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat, la organul fiscal competent o declaraţie informativă privind totalul câştigurilor/pierderilor pentru tranzacţiile efectuate cu titlurile de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, pentru fiecare contribuabil.

Alin. (6) al art. 66 a fost modificat de pct. 20 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(6^1) Procedura de aplicare a prevederii alin. (6) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (6^1) al art. 66 a fost introdus de pct. 21 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(7) Veniturile obţinute sub forma câştigurilor din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni de acest gen reprezintă

diferenţele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni, în momentul încheierii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului. Câştigul net anual se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operaţiuni. Câştigul net anual se determină de către contribuabil pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă potrivit prevederilor art. 83. Pentru tranzacţiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligaţii:

a) calcularea câştigului anual/pierderii anuale pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informaţiilor privind câştigul anual/pierderea anuală, precum şi impozitul calculat şi reţinut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până în ultima zi a lunii februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

Alin. (7) al art. 66 a fost modificat de pct. 59 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (7) al art. 66 a fost modificat de pct. 22 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuţiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Alin. (4) al art. 66 a fost modificat de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (4^1) al art. 66 a fost introdus de pct. 13 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (4) al art. 66 a fost modificat de pct. 42 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (4^1) al art. 66 a fost abrogat de pct. 43 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (5) si (6) ale art. 66 au fost modificate de pct. 44 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (7) si (8) ale art. 66 au fost introduse de pct. 45 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (8) al art. 66 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:

143. In cazul veniturilor realizate ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile inchise de investitii, obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine:

- societatii de investitii, in cazul in care nu are incheiat un contract de administrare;
- societatii de administrare, in cazul in care societatea de investitii are incheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Pct. 143 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (3), (4) si (5) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

143^1. In cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vanzare-cumparare valuta la termen), baza de impozitare o reprezinta diferenta favorabila dintre cursul forward la care se in cheie tranzactia si cursul spot/forward prevazute in contract la care tranzactia se inchide in piata la scadenta prin operatiunea de sens contrar multiplicata cu suma contractului si evidentiata in contul clientului la inchiderea tranzactiei

In cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezinta diferenta de curs favorabila intre cursul de schimb spot si cel forward folosite in tranzactie, multiplicate cu suma notionala a contractului rezultata din aceste operatiuni in momentul inchiderii operatiunii si evidentierii in contul clientului.

In cazul swapului pe rata dobanzii, baza de impozitare o reprezinta diferenta de dobanda favorabila dintre rata de dobanda fixa si rata de dobanda variabila stabilite in contract multiplicata cu suma notionala a contractului, rezultata din aceste operatiuni in momentul Inchiderii operatiunii si evidentiate in contul clientului.

In cazul optiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezinta diferenta favorabila de curs intre cursul de schimb de cumparare/vanzare si cursul de schimb la care se efectueaza in piata operatiunea de sens contrar - vanzare, respectiv cumparare multiplicata cu suma contractului, rezultata din aceste operatiuni in momentul exercitarii optiunii si evidentiata in contul clientului.

In cazul optiunii pe rata dobanzii, baza de impozitare o reprezinta diferenta favorabila dintre dobanda variabila incasata si dobanda fixa convenita in contract, rezultata in momentul exercitarii optiunii si evidentiata in contul clientului.

143^2*). In cazul dizolvarii fara lichidare a unei personae juridice la transmiterea universala a patrimoniului societatii catre asociatul unic, proprietatile imobiliare din situatiile finaciare vor fi evaluate la valoarea justa, respectiv pretul de piata.

Baza impozabila in cazul dizolvarii fara lichidare a unei persoane juridice se stabileste astfel:

a) determinarea sumei reprezentand diferenta intre valoarea elementelor de activ si sumele reprezentand datoriile societatii;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct.a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Punctele 143^1 si 143^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (7) si (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 25 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Pct. 4 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007 prevede cã se abrogã alineatul (8) al pct. 143^2. Cum pct. 143^2 are numai doua alineate, probabil ca intenţia legiuitorului se referea la alin. (8) al art. 66 care îşi modificã conţinutul prin pct. 21 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Luând în considerare aspectele de mai sus, Normele metodologice de la pct. 143^2 ar deveni inaplicabile pentru alin. (8) al art. 66 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Codul fiscal:

Retinerea impozitului din veniturile din investitii

Art. 67. - (1) Veniturile sub formã de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, se impun cu o cotã de 16% din suma acestora. Obligaţia calculãrii şi reţinerii impozitului pe veniturile sub formã de dividende revine persoanelor juridice, odatã cu plata dividendelor cãtre acţionari sau asociaţi. Termenul de virare a impozitului este pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plãtite acţionarilor sau asociaţilor pânã la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plãteşte pânã la data de 25 ianuarie inclusiv a anului urmãtor.

Alin. (1) al art. 67 a fost modificat de pct. 60 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Art. 67 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 46 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006. Alin. (7) al art. 67 a fost rectificat prin RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006:

Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

ART. 67*)

(1) Veniturile sub formã de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, se impun cu o cotã de 16% din suma acestora. Obligaţia calculãrii şi reţinerii impozitului pe veniturile sub formã de dividende revine persoanelor juridice, odatã cu plata dividendelor cãtre acţionari sau asociaţi. Termenul de virare a impozitului este pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plãtite acţionarilor sau asociaţilor pânã la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plãteşte pânã la data de 25 ianuarie inclusiv a anului urmãtor.

Alin. (1) al art. 67 a fost modificat de pct. 60 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

(1^1) Veniturile sub formã de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienţilor, constituite în baza legislaţiei privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotã de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculeazã şi se reţine de cãtre plãtitorii de astfel de venituri la momentul înregistrãrii în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare înregistrãrii în cont.

Alin. (1^1) al art. 67 a fost introdus de pct. 22 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(2) Veniturile sub formã de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotã de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formã de dobânzi, impozitul se calculeazã şi se reţine de cãtre plãtitorii de astfel de venituri la momentul înregistrãrii în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul rãscumpãrãrii, în cazul unor instrumente de economisire. În situaţia sumelor primite sub formã de dobândã pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de cãtre plãtitorii de venit se efectueazã la momentul plãţii dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare înregistrãrii/rãscumpãrãrii, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plãţii dobânzii, pentru venituri de aceastã naturã, pe baza contractelor civile.

15%

Alin. (2) al art. 67 a fost modificat de pct. 23 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(2^1) Abrogat.

Alin. (2^1) al art. 67 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 200 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 4 decembrie 2008.

Alin. (2^1) al art. 67 a fost abrogat de pct. 24 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

a) câştigul net determinat la sfârşitul fiecărui trimestru din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se impune cu o cotă de 16%. Obligaţia calculării impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială în contul impozitului pe câştigul net anual impozabil revine contribuabilului, pe baza declaraţiei de impunere trimestrială depusă până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărui trimestru. Termenul de declarare constituie şi termen de plată a impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială către bugetul de stat. Obligaţia declarării şi plăţii impozitului revine contribuabilului. Impozitul de plată reprezentând plată anticipată trimestrială, respectiv impozitul de restituit trimestrial se calculează ca diferenţă între impozitul datorat pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul datorat pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul perioadei de raportare precedente;

Lit. a) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 61 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Lit. a) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 25 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Lit. a) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 23 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

a^1) abrogată;

Lit. a^1) a alin. (3) al art. 67 a fost introdusă de pct. 26 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Lit. a^1) a alin. (3) al art. 67 a fost abrogată de pct. 24 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

b) în cazul câştigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăţilor închise, şi din transferul părţilor sociale, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine dobânditorului. Calculul şi reţinerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului, la fiecare tranzacţie, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părţilor sociale trebuie înscrisă în registrul comerţului şi/sau în registrul asociaţilor/acţionarilor, după caz, operaţiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părţilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat;
c) câştigul din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operaţiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacţionate pe pieţe autorizate şi supravegheate de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 16% la fiecare tranzacţie, impozitul reţinut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat şi reţinut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

Lit. c) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 61 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.
Lit. c) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 27 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Lit. c) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 25 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

d) venitul impozabil obţinut din lichidarea unei persoane juridice de către acţionari/asociaţi persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului,

întocmitã de lichidatori.

Lit. d) a alin. (3) al art. 67 a fost modificatã de pct. 22 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(4) Pierderile rezultate din tranzacţiile cu părţi sociale şi valori mobiliare, în cazul societăţilor închise, nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează şi nu se reportează.
(5) Abrogată.

Alin. (5) al art. 67 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.
Alin. (5) al art. 67 a fost modificat de pct. 28 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Alin. (5) al art. 67 a fost abrogat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(6) Pierderile rezultate din operaţiuni de vânzare/cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacţionate pe piețe autorizate şi supravegheate de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârşitul anului fiscal cu câştigurile de aceeaşi natură realizate în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.
(7) Abrogat.

Alin. (7) al art. 67 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.
Alin. (7) al art. 67 a fost abrogat de pct. 62 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

(8) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reţinerea şi virarea impozitului pe câştigul de capital din transferul titlurilor de valoare obţinut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare.
(9) Abrogată.

Alin. (9) al art. 67 a fost introdus de pct. 10 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din

8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.
Alin. (9) al art. 67 a fost abrogat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(10) Abrogatã.

Alin. (10) al art. 67 a fost introdus de pct. 10 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.
Alin. (10) al art. 67 a fost abrogat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Art. 67 a fost modificat de pct. 46 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
144. Impozitul pe veniturile sub forma de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile inchise de investitii, distribuite incepand cu anul fiscal 2006, se calculeaza si se retine prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

Pct. 144 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 144 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 26 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
(1^1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienţilor, constituite în baza legislaţiei privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont.
(2) Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii

raportului juridic. Pentru veniturile sub formã de dobânzi, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situaţia sumelor primite sub formã de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plăţii dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plăţii dobânzii, pentru venituri de această naturã, pe baza contractelor civile.

Norme metodologice:

144^1. Veniturile sub formã de dobânzi realizate până la data de 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile.

Veniturile sub formã de dobânzi realizate începând cu data de 1 iulie 2010 se impun cu o cotă de 16% din suma acestora.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 până la data scadenţei depozitului şi înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 şi pentru dobânzile aferente depozitelor la vedere, depozitelor clienţilor constituite în baza legislaţiei privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conturilor curente, instrumentelor de economisire, precum şi contractelor civile.

Innoirea depozitelor/instrumentelor de economisire genereaza un nou depozit /achizitionarea unui nou instrument de economisire.

Pct. 144^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 144^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Primul paragraf al pct. 144^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (1^1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

a) câştigul net determinat la sfârşitul fiecărui trimestru din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se impune cu o cotă de 16%. Obligaţia calculării şi virării impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială în contul impozitului pe câştigul net anual impozabil revine contribuabilului, pe baza declaraţiei de impunere trimestrială depusă până la data 25 inclusiv a lunii următoare fiecărui trimestru, prin luarea în calcul a impozitului stabilit la sfârşitul trimestrului anterior. Termenul de declarare constituie şi termen de plată a impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială, în contul impozitului pe câştigul net anual impozabil, către bugetul de stat. Impozitul de plată/de restituit se calculează ca diferenţă între impozitul pe câştigul net determinat la sfârşitul fiecărui trimestru şi plata anticipată aferentă trimestrului anterior;

a^1) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se impune cu o cotă de 16%, pe baza declaraţiei de impunere. Obligaţia calculării şi virării impozitului pe câştigul net anual impozabil datorat revine contribuabilului, pe baza declaraţiei de impunere depusă, potrivit prevederilor art. 83. Impozitul anual de plată/de restituit se determină ca diferenţă între impozitul pe câştigul net anual impozabil şi plata anticipată aferentă câştigului net determinat la sfârşitul trimestrului IV;

Norme metodologice:

144^2. Plata anticipată aferentă fiecărui trimestru se determină ca diferenţă între impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul trimestrului pentru care se face calculul şi impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul trimestrului anterior.

Impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului, luat în calcul la stabilirea plăţii anticipate, se determină aplicându-se cota de impozit de 16% asupra diferenţei pozitive dintre totalul câştigurilor şi pierderilor înregistrate până la sfârşitul trimestrului.

Pct. 144^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), literele a) si a^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 144^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), litera a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 28 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 144^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3) litera a) şi a^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. C a art. I din

HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
Pct. 144^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3) litera a) şi a^1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Retinerea impozitului din veniturile din investitii
Art.67
(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:
.....
b) în cazul câştigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăţilor închise, şi din transferul părţilor sociale, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine dobânditorului. Calculul şi reţinerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului, la fiecare tranzacţie, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părţilor sociale trebuie înscrisă în registrul comerţului şi/sau în registrul asociaţilor/acţionarilor, după caz, operaţiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părţilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat;

Norme metodologice:
144^3. Pentru tranzactiile cu valori mobiliare in cazul societatilor inchise si parti sociale, incheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care partile contractante au convenit ca plata sa se faca esalonat, cotele de impozit sunt cele in vigoare la data incheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru platitorii de astfel de venituri este pana la data 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut. Dupa data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzactii termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul incheierii tranzactiei pe baza contractului este pana la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra partilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comertului ori in registrul actionarilor, dupa caz.
În cazul operaţiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părţilor sociale, baza impozabilă se stabileşte astfel:
a) se determină suma reprezentând diferenţa între valoarea elementelor de activ şi sumele

reprezentând datoriile societăţii;
b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.
Calculul, reţinerea şi virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deţinut părţile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operaţiunilor respective la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat.

Pct. 144^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), litera b) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 144^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), litera b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Paragraful al doilea de la pct. 144^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), litera b) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 23 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Retinerea impozitului din veniturile din investitii
Art. 67
(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:
.....
d) venitul impozabil obţinut din lichidarea unei persoane juridice de către acţionari/asociaţi persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de lichidatori.

Lit. d) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 22 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
144^4*). In cazul dizolvarii fara lichidare a unei persoane juridice obligatia calcularii,

retinerii si virarii impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.
Impozitul calculat si retinut la sursa se vireaza pana la data depunerii situatiei financiare finale la oficiul registrului comertului, intocmita de reprezentantul legal al persoanei juridice*).

Pct. 144^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), litera d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Pct. 5 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007 prevede că se abrogă lit. d) a alin. (3) al pct. 144^4. Cum pct. 144^4 nu are o astfel de formă, probabil ca intenţia legiuitorului se referea la lit. d) a alin. (3) al art. 67 care îşi modifică conţinutul prin pct. 22 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.
Luând în considerare aspectele de mai sus, Normele metodologice de la pct. 144^4 ar deveni inaplicabile pentru lit. d) a alin. (3) al art. 67 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

144^5. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010-30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale reprezintă suma pierderilor înregistrate în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, indiferent de perioada de deţinere a titlurilor respective.

Pct. 144^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3) litera d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 18 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual
Art. 67^2. - Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, şi câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen se impozitează potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

Art. 67^2 a fost introdus de pct. 27 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI
Venituri din pensii
[...]
Retinerea impozitului din venitul din pensii
Art. 70 - (1) Orice platitor de venituri din pensii are obligatia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l retine si de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.
(2) Impozitul se calculeaza prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.
(3) Impozitul calculat se retine la data efectuarii platii pensiei si se vireaza la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care se face plata pensiei.
(4) Impozitul retinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.
(5) In cazul unei pensii care nu este platita lunar, impozitul ce trebuie retinut se stabileste prin impartirea pensiei platite la fiecare din lunile carora le este aferenta pensia.
(6) Drepturile de pensie restante se defalcheaza pe lunile la care se refera, in vederea calcularii impozitului datorat, retinerii si virarii acestuia.
(7) Veniturile din pensiile de urmas vor fi individualizate in functie de numarul acestora, iar impozitarea se va face in raport cu drepturile cuvenite fiecarui urmas.
(8) In cazul veniturilor din pensii si/sau al diferentelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculeaza asupra venitului impozabil lunar si se retine la data efectuarii platii, in conformitate cu reglementarile legale in vigoare la data platii si se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care s-au platit.

Art. 70 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Alin. (8) al art. 70 a fost introdus de pct. 50 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006. nr. 653 din 22 iulie 2005.

(9) Impozitul pe veniturile din pensii se reţine şi se virează integral la bugetul de stat.

Alin. (9) al art. 70 a fost introdus de pct. 24 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.
Alin. (9) al art. 70 a fost modificat de pct. 63 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
145. Venitul din pensii se determina de catre platitor pentru drepturile cu titlu de pensie

prevazute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuţiilor obligatorii calculate, reţinute şi suportate de persoana fizică; şi
- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei.

Pct. 146 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 31 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 146 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

146^1. Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii.

La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei de la fiecare fond de pensii.

La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăţi eşalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent ratei lunare de la fiecare fond de pensii.

Pct. 146^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 146^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

146^2. Diferenţele de venituri din pensii primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat faţă de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii

se stabileşte prin deducerea din suma totalã, reprezentând diferenţele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei şi a contribuţiilor obligatorii.

Pct. 146^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculeaza, se retine lunar de catre administratorii fondurilor de pensii si se vireaza de catre unitatile platitoare ale acestor venituri pana la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal in a carui raza isi au sediul platitorii de venituri.
148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.
149. Eventualele sume reprezentand impozit pe veniturile din pensii, retinute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia platilor din luna urmatoare.

Punctele 145-149 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Art. 70^1
Prevederile referitoare la reţinerea impozitului pe venitul din pensii nu se aplicã venitului din pensii realizat de persoanele cu handicap grav sau accentuat.

Art. 70^1 a fost eliminat prin abrogarea LEGII nr. 22 din 2 martie 2010, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 144 din 4 martie 2010 de cãtre art. III din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Codul fiscal:
Calculul si plata impozitului aferent veniturilor din activitati agricole
Art. 74
(4) În cazul contribuabililor care realizeazã venituri bãneşti din agriculturã, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute cãtre unitãţi specializate pentru colectare, unitãţi de procesare industrialã sau cãtre alte unitãţi pentru utilizare ca atare, impozitul se calculeazã prin reţinere la sursã prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii

produselor livrate, începând cu data de 1 ianuarie 2009, impozitul fiind final.

Alin. (4) al art. 74 a fost modificat de pct. 25 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
149^1. Termenul de virare a impozitului retinut, potrivit prevederilor art.74 alin. (4) este pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut.

Pct. 149^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 74, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 32 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
CAPITOLUL VIII
Venituri din premii si din jocuri de noroc

Codul fiscal:
Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
ART. 75
(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevãzute la art. 42, precum şi cele din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale, potrivit legii.
(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câştigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice.

Art. 75 a fost modificat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
150. In aceasta categorie se cuprind venituri in bani si/sau in natura, ca de exemplu:
- venituri sub forma de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultura, stiinta si arta la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri nationale sau internationale, concursuri pe meserii sau profesii;
- venituri sub forma de premii in bani si/sau in natura acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor si altor specialisti prevazuti in legislatia in materie, pentru rezultatele obtinute la competitii sportive interne si internationale, altele decat:

a) veniturile prevazute la art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) veniturile platite de entitatea cu care acestia au relatii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- venituri sub forma de premii obtinute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivi legii.

- venituri impozabile obtinute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin castiguri de tip jack-pot se intelege castigurile acordate aleatoriu, prin intermediul masinilor mecanice sau electronice cu castiguri, din sumele rezultate ca urmare a aditionarii separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatarii acestor mijloace de joc, in scopul acordarii unor castiguri suplimentare persoanelor participante la joc in momentul respectiv.

Aditionarea sumelor din care se acorda castigurile de tip jack-pot se realizeaza in cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel putin doua masini mecanice sau electronice cu castiguri, evidentierea acumularii putand fi realizata prin dispozitive auxiliare sau in cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate in sistem.

Organizatorii activitatii de exploatare a masinilor mecanice sau electronice cu castiguri au obligatia de a evidentia distinct castigurile de tip jack-pot acordate.

Pct. 150 din Normele metodologice de aplicare a art. 75 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 150 din Normele metodologice de aplicare a art. 75 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 33 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

150^1. In scopul delimitarii veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate castiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participantilor la joc de catre orice persoana juridica autorizata sa exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislatiei in materie.

Pct. 150^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 75 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 34 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Retinerea impozitului aferent veniturilor din premii si din jocuri de noroc
Art. 77. - (1) Veniturile sub formã de premii se impun, prin reţinerea la sursã, cu o cotã de 16% aplicatã asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

Alin. (1) al art. 77 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reţinerea la sursã, cu o cotã de 25% aplicatã asupra venitului net. Venitul net se calculeazã la nivelul câştigurilor realizate într-o zi de la acelaşi organizator sau plãtitor.

Alin. (2) al art. 77 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.
Alin. (2) al art. 77 a fost modificat de pct. 29 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(3) Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine platitorilor de venituri.
(4) Nu sunt impozabile veniturile obţinute din premii şi din jocuri de noroc, în bani şi/sau în naturã, sub valoarea sumei neimpozabile stabilitã în sumã de 600 lei, realizate de contribuabil:
a) pentru fiecare premiu;
b) pentru câştigurile din jocuri de noroc, de la acelaşi organizator sau plãtitor într-o singurã zi.

Alin. (4) al art. 77 a fost modificat de pct. 54 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006. nr. 653 din 22 iulie 2005.
Alin. (4) al art. 77 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(5) Impozitul calculat si retinut in momentul platii este impozit final.
(6) Impozitul pe venit astfel calculat si retinut se vireaza la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut.

Art. 77 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 24 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligaţi să organizeze evidenţa astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoană fizică şi să reţină impozitul datorat aferent acestuia.

În situaţia în care în cursul aceleiaşi zile aceeaşi persoană fizică efectuează mai multe operaţiuni care generează câştiguri la jocuri de tip cazino, de la acelaşi organizator, atunci organizatorul are obligaţia să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câştigurile realizate;
- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;
- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la art. 77 alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;
- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat şi reţinut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârşitul zilei.

Pct. 151 din Normele metodologice de aplicare a art. 77 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 151 din Normele metodologice de aplicare a art. 77 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

151^1. Abrogat.

Pct. 151^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 77 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 151^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 77 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 17 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

Art. 77^1. - (1) La transferul dreptului de proprietate şi al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcţiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcţii, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcţiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fãrã construcţii, dobândite într-un termen de pânã la 3 ani inclusiv:

16%

- 3% pânã la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depãşeşte 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o datã mai mare de 3 ani:

- 2% pânã la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depãşeşte 200.000 lei inclusiv.

Norme metodologice:

151^2. Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 77^1 din Codul fiscal, se înţelege persoana fizicã cãreia îi revine obligaţia de platã a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrãmintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul cãruia se transferã dreptul de proprietate sau dezmembrãmintele acestuia: vânzãtorul, credirentierul, transmiţãtorul în cazul contractului de întreţinere, al actului de dare în platã, al contractului de tranzacţie etc., cu exceptia transferului prin donaţie.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toţi copermutanţii, coschimbaşii, cu excepţia schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliarã, cu un bun mobil, situaţie în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donaţie, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este şi persoana fizicã din patrimoniul cãreia se transferã dreptul de proprietate sau dezmembrãminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauzã de moarte, prin succesiune legalã sau testamentarã, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari, precum şi legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcţii de orice fel se înţelege:

- construcţii cu destinaţia de locuinţã;
- construcţii cu destinaţia de spaţii comerciale;
- construcţii industriale, hale de producţie, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcãri;
- orice construcţie sau amenajare subteranã ori suprateranã cu caracter permanent, pentru a cãrei edificare este necesarã autorizaţia de construcţie în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executãrii lucrãrilor de construcţii, republicatã, cu modificãrile şi completãrile

ulterioare;
c) prin terenul aferent construcţiilor se înţelege terenuri-curţi, construcţii şi anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic - numărul cadastral - sau care constituie un singur corp funciar;
d) prin terenuri de orice fel, fără construcţii, se înţelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosinţă, cum ar fi: curţi, grădini, arabil, păşune, fâneaţă, forestier, vii, livezi şi altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcţii şi nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcţiilor în înţelesul lit. c);
e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înţelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donaţie, rentă viageră, întreţinere, schimb, dare în plată, tranzacţie, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătoreşti şi altele asemenea;
e^1) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii.

Litera e^1) a pct. 151^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 26 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condiţiile dreptului comun.
Termenul în raport cu care se calculează data dobândirii este:
- pentru construcţiile noi şi terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepţie finală, în condiţiile prevăzute de lege;
- pentru constructiile neterminate şi terenul aferent acestora, termenul se calculează de la data dobândirii dreptului de proprietate sau dezmembrămintelor sale asupra terenului;
g) data dobândirii se consideră:
- pentru imobilele dobândite prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare, data dobândirii este consideratã data validării, prin hotărârea comisiei judeţene de aplicare a legilor de mai sus, a propunerilor

fãcute de comisiile locale de aplicare a acestor legi. Numãrul şi data hotãrârii sunt înscrise în adeverinţele eliberate de comisiile locale fiecãrui solicitant îndreptãţit la restituire ori constituire;

- pentru imobilele atribuite, restituite, retrocedate etc. în baza legilor: Legea nr. 18/1991, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situaţiei juridice a unor imobile cu destinaţia de locuinţe, trecute în proprietatea statului, cu modificãrile ulterioare, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, Legea nr. 247/2005, cu modificãrile si completãrile ulterioare, data dobândirii este consideratã data emiterii actului administrativ, respectiv ordinul prefectului, dispoziţia de restituire sau orice alt act administrativ în materie;

- în cazul în care foştii proprietari sau moştenitorii acestora au dobândit dreptul de proprietate prin hotãrâre judecãtoreascã, data dobândirii este consideratã data rãmânerii definitive şi irevocabile a hotãrârii judecãtoreşti;

- pentru imobilele dobândite cu titlu de uzucapiune, constatat prin hotãrâre judecãtoreascã definitivã şi irevocabilã, data dobândirii este consideratã data la care a început sã curgã termenul de uzucapiune;

- în cazul înstrãinãrii unor imobile rezultate din dezmembrarea, respectiv dezlipirea unui imobil, data dobândirii acestor imobile este data dobândirii imobilului iniţial care a fost supus dezlipirii, respectiv dezmembrãrii;

- în cazul înstrãinãrii terenurilor alipite şi ulterior dezmembrate, respectiv dezlipite, data dobândirii este consideratã data la care a fost dobândit imobilul cu suprafaţa cea mai mare din operaţia de alipire;

- în cazul înstrãinãrii unor imobile rezultate din alipirea unora dobândite la date diferite, impozitul se va calcula în funcţie de data dobândirii parcelei cu suprafaţa cea mai mare;

- în cazul în care parcelele alipite au suprafeţele egale, data dobândirii este consideratã data la care a fost dobânditã ultima parcelã;

- în cazul schimbului, data dobândirii imobilelor care fac obiectul schimbului va fi data la care fiecare copermutant, respectiv coschimbaş, a dobândit proprietatea.

Pct. 151^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 151^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 35 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 151^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.195 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 707 din 19 octombrie 2007.

Codul fiscal:

(2) Impozitul prevãzut la alin. (1) nu se datoreazã în urmãtoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donaţie între rude şi afini pânã la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi.

Norme metodologice:

151^3. Nu se datoreazã impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificãrile ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptatã de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini pânã la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi. Dovada calitãţii de soţ, rudã sau afin se face cu acte de stare civilã.

Înstrãinarea ulterioarã a proprietãţilor imobiliare dobândite în condiţiile prevãzute la paragrafele 1 şi 2 va fi supusã impozitãrii, cu excepţia transmiterii dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini pânã la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi.

Face excepţie de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrãmintelor acestuia pentru proprietãţile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 41*) din normele metodologice date în aplicarea art. 48 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determinã pe baza contabilitãţii în partidã simplã.

_____

*) A se vedea Hotãrârea Guvernului nr. 84/2005, publicatã în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 18 februarie 2005.

În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datoreazã impozit.

Pct. 151^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 151^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 36 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 151^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.195 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 707 din 19 octombrie 2007.

Codul fiscal:

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a dezmembrãmintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevãzut la alin. (1), dacã succesiunea este dezbãtutã şi finalizatã în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevãzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

Norme metodologice:

151^4. În cazul procedurii succesorale se aplicã urmãtoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de cãtre contribuabil la data întocmirii încheierii finale de cãtre notarul public;

c) în situaţia în care succesiunea legalã sau testamentarã este dezbãtutã şi finalizatã prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situaţia în care, dupã finalizarea succesiunii, se solicitã certificat de moştenitor suplimentar şi se întocmeşte încheierea finalã suplimentarã înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale dupã expirarea termenului de 2 ani, moştenitorii datorează impozitul de 1% prevãzut în art. 77^1 alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizatã prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani şi se solicitã certificat de moştenitor suplimentar dupã expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moştenitorii datorează impozit în condiţiile art. 77^1 alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietãţile imobiliare ce se vor declara şi menţiona în încheierea finalã suplimentarã;

f) în cazul succesiunilor vacante şi a partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează şi se încasează la valoarea proprietãţilor imobiliare cuprinse în masa succesoralã.

Masa succesoralã, din punct de vedere fiscal şi în condiţiile art. 77^1 alin. (1) şi (3) din

Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar. În scop fiscal, prin activul net imobiliar se înţelege valoarea proprietăţilor imobiliare după deducerea pasivului succesoral corespunzător acestora. În pasivul succesiunii se includ obligaţiile certe şi lichide dovedite prin acte autentice şi/sau executorii, precum şi cheltuielile de înmormântare până la concurenţa sumei de 1.000 lei, care nu trebuie dovedite cu înscrisuri.

În cazul în care în activul succesoral se cuprind şi bunuri mobile, drepturi de creanţă, acţiuni, certificate de acţionar etc., se va stabili proporţia valorii proprietăţilor imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporţional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile.

După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispoziţiile pct. 151^7 paragraful 6 din prezentele norme metodologice.

Pct. 151^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 151^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 151^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.195 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 707 din 19 octombrie 2007.

Codul fiscal:

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepţia tranzacţiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum şi între soţi, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.

Alin. (4) al art. 77^1 din Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 372 din 28 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 899 din 28 decembrie 2007.

Norme metodologice:

151^5. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 77^1 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părţi. În cazul în care valoarea declarată de părţi este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

În cazul proprietăţilor imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, valoarea la care se va stabili impozitul este aceea din actul prin care s-a realizat aducerea bunului imobil ca aport în natură la capitalul social, astfel:

- în cazul în care legislaţia în materie impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puţin de valoarea rezultată din expertiza de evaluare;

- în cazul în care legislaţia în materie nu impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puţin de valoarea stabilită în condiţiile art. 77^1 alin. (4) din Codul fiscal.

La constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părţi, dar nu mai puţin de 20% din valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. Aceeaşi valoare se va stabili şi la stingerea pe cale convenţională sau prin consimţământul titularului a acestor dezmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietăţi, impozitul se determină la valoarea declarată de părţi, dar nu mai puţin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele camerei notarilor publici.

Pentru construcţiile neterminate, la înstrăinarea acestora, valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcţiei neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părţi, dar nu mai puţin decât valoarea stabilită pentru teren prin expertizele camerei notarilor publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului de un expert autorizat în condiţiile legii.

La schimb imobiliar, impozitul se calculează la valoarea fiecăreia din proprietăţile imobiliare transmise.

În cazul schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, impozitul se calculează la valoarea bunului imobil, calitatea de contribuabil fiind a persoanei fizice care transmite proprietatea imobiliară.

Pct. 151^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 151^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 38 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 151^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.195 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 707 din 19 octombrie 2007.

Codul fiscal:
(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puţin o datã pe an expertizele privind valoarea de circulaţie a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcţiile teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice.

Alin. (5) al art. 77^1 a fost modificat de pct. 65 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
151^6. Expertizele privind valoarea de circulaţie a proprietãţilor imobiliare vor fi comunicate direcţiilor teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii urmãtoare primirii acestora.

Pct. 151^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 151^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 39 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 151^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.195 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 707 din 19 octombrie 2007.
Pct. 151^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(6) Impozitul prevãzut la alin. (1) şi (3) se va calcula şi se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, dupã caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat şi încasat se virează pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei în care a fost reţinut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrãmintelor acestuia, pentru situaţiile prevãzute la alin. (1) şi (3), se realizează prin hotãrâre judecãtorească sau prin altã procedurã, impozitul prevãzut la alin. (1) şi (3) se

calculează şi se încasează de către organul fiscal competent. Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligaţia de a declara venitul obţinut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moştenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti şi a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligaţiei de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) şi (3) şi, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Alin. (6) al art. 77^1 a fost modificat de pct. 28 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:

151^7. Impozitul se va calcula şi se va încasa de către notarul public, pe chitanţă sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plăţii impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menţiona în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesorale şi în certificatul de moştenitor.

Modelul chitanţelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili şi se va tipări de Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România.

În îndeplinirea obligaţiei ce le revine, registratorii de carte funciară vor verifica dacă în cuprinsul actului notarial sunt menţionate documentele de plată a impozitului, prevăzute la paragrafele 1-3.

Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competenţă teritorială a instanţei de fond hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. În situaţia în care instanţele judecătoreşti nu transmit în termenul legal documentaţia prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentaţiei prezentate de acesta. În situaţia în care la primirea

documentaţiei transmise de instanţele judecătoreşti constată diferenţe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul a impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătoreşti sau documentaţiei aferente hotărârii, în situaţia în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulaţie a imobilului.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii sau în documentaţia aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulaţie a imobilului, baza de calcul a impozitului se va stabili în condiţiile pct. 151^6 din prezentele norme metodologice.

În cazul transferurilor prin alte modalităţi decât procedura notarială sau judecătorească, contribuabilul are sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, în termen de 10 de zile, inclusiv, de la data transferului, în vederea stabilirii impozitului, în condiţiile legii.

În cazul în care se solicită intabularea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, în temeiul hotărârii judecătoreşti, registratorii de carte funciară vor verifica existenţa deciziei de impunere emise de organul fiscal competent şi dovada achitării impozitului.

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalităţi decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului şi emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentaţiei aferente transferului.

Pct. 151^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 151^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 40 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 151^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.195 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 707 din 19 octombrie 2007.

Paragraful 9 de la pct. 151^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Ultimul paragraf de la pct. 151^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1 alin. (6)

din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Stabilirea si plata impozitului pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare
Art. 77^2. - (1) Impozitul se calculeaza prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil determinat potrivit art. 77^1.
(2) Notarii publici care autentifica actele intre vii translative ale dreptului de proprietate au obligatia de a calcula, de a incasa si de a vira impozitul la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost autentificat actul.

Art. 77^2 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 56 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

"Rectificarea impozitului
ART. 77^2
In cazul in care, dupa autentificarea actului sau intocmirea incheierii de finalizare in procedura succesorala de catre notarul public, se constata erori sau omisiuni in calcularea si incasarea impozitului prevazut la art. 77^1 alin. (1) si (3), notarul public va comunica organului fiscal competent aceasta situatie, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnati la art. 77^1 alin. (1) si (3), in vederea incasarii impozitului. Raspunderea notarului public pentru neincasarea sau calcularea eronata a impozitului prevazut la art. 77^1 alin. (1) si (3) este angajata numai in cazul in care se dovedeste ca neincasarea integrala sau partiala este imputabila notarului public care, cu intentie, nu si-a indeplinit aceasta obligatie."

Norme metodologice:
151^8. Abrogat.
151^9. Abrogat.

Pct. 151^8 si 151^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^2, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 151^8 si 151^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Norme metodologice:
151^10. Abrogat.

Pct. 151^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^2, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 151^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare
ART. 77^3
Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:
a) părțile contractante;
b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;
c) impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;
d) taxele notariale aferente transferului.

Art. 77^3 a fost introdus de pct. 25 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:
151^11. Abrogat.

Pct. 151^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^3 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 151^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
CAPITOLUL IX

Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 78. - (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câştiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferenţelor de preţ pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

Lit. c) a alin. (1) al art. 78 a fost modificată de pct. 66 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) abrogată.

Lit. e) a alin. (1) al art. 78 a fost modificată de pct. 66 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Lit. e) a alin. (1) al art. 78 a fost abrogată de pct. 28 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum şi cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

Art. 78 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Litera e) a alin. (1) al art. 78 a fost introdusa de pct. 57 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (2) al art. 78 a fost modificat de pct. 29 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:

152. In aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, in aceasta categorie se includ, de exemplu, urmatoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remuneratiile pentru munca prestata in interesul unitatilor apartinand Directiei Generale a Penitenciarelor, precum si in atelierele locurilor de detinere, acordate, potrivit legii, condamnatilor care executa pedepse privative de libertate;
- veniturile primite de studenti sub forma indemnizatiilor pentru participarea la sedintele senatului universitar;
- veniturile obţinute din valorificarea deşeurilor prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlã şi altele asemenea; fac excepţie veniturile obţinute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor, prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile;

Liniuţa a treia de la pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 18 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Liniuţa a treia de la pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

- sumele platite de catre organizatori persoanelor care insotesc elevii la concursuri si alte manifestari scolare;
- indemnizatiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor si personalului tehnic auxiliar pentru executarea atributiilor privind desfasurarea alegerilor prezidentiale, parlamentare si locale;
- veniturile obtinute de persoanele care fac figuratie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate si altele asemenea.
- tichetele cadou acordate persoanelor fizice in afara unei relatii generatoare de venituri din salarii;
- venituri, altele decat cele de la art. 42 lit. k) distribuite de persoanele juridice constituite in conform legislatiei privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole si celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 si ale Legii nr. 169/1997, cu modificarile si completarile ulterioare.
- venituri sub forma anumitor bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, şi membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncã sau în baza unor legi speciale;
- venituri realizate de persoana fizicã ca urmare a contractului de administrare/prestări de

servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare.

- sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare şi regenerare a pădurilor şi a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Liniutele a-7-a si a-8-a de la pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 42 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Liniutele a-9-a si a-10-a de la pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 29 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Liniuţa a 11-a de la pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 21 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL X

Venitul net anual impozabil

Stabilirea venitului net anual impozabil

Art. 80. - (1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursă din categoriile de venituri menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

Alin. (1) al art. 80 a fost modificat de pct. 67 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (1) al art. 80 a fost modificat de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual.

Norme metodologice:

153. Venitul net anual se determinã de cãtre contribuabil, pe fiecare sursã, din urmãtoarele categorii:

a) venituri din activităţi independente;

b) venituri din cedarea folosinţei bunurilor;

c) venituri din activităţi agricole.

Pct. 153 din Normele metodologice de aplicare a art. 80 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual impozabil

Art. 80. - (1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursã din categoriile de venituri menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

[...]

Norme metodologice:

153^1. Venitul net anual impozabil/Câştigul net anual impozabil se determinã de organul fiscal competent.

Pct. 153^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 80 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 19 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

154. Venitul impozabil ce se realizeaza intr-o fractiune de an sau in perioade diferite, ce reprezinta fractiuni ale aceluiasi an, se considera venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculeaza pentru veniturile din Romania si/sau din strainatate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedeaza astfel:

a) se determina venitul net anual/pierderea fiscala anuala pentru activitatea desfasurata in cadrul fiecarei surse din categoriile de venit mentionate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuala luat/luata in calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuita;

b) venitul net anual impozabil se determina pe fiecare sursa de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeasi sursa admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Daca pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decat venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezinta pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut si cheltuielile aferente deductibile, inregistrate pentru fiecare sursa de venit din categoriile de venituri, reprezinta pierdere fiscala pentru acea sursa de venit.

Punctele 153-157 din Normele metodologice de aplicare a art. 80, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Pierderea fiscala anuala inregistrata pe fiecare sursa din activitati independente, cedarea folosintei bunurilor si din activitati agricole se reporteaza si se completeaza cu venituri obtinute din aceeasi sursa de venit din urmatorii 5 ani fiscali.

Alin. (3) al art. 80 a fost modificat de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(3^1) Pierderile din categoriile de venituri menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 5 ani fiscali.

Alin. (3^1) al art. 80 a fost introdus de pct. 27 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (3^1) al art. 80 a fost modificat de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:

158. Abrogat.

Pct. 158 din Normele metodologice de aplicare a art. 80, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 158 din Normele metodologice de aplicare a art. 80 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 31 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt urmatoarele:
a) reportul se efectueaza crononologic, in functie de vechimea pierderii, in urmatorii 5 ani consecutivi;
b) dreptul la report este personal si netransmisibil;
c) pierderea reportata, necompensata dupa expirarea perioadei prevazute la lit. a), reprezinta pierdere definitiva a contribuabilului.

Norme metodologice:
159. Daca in urma compensarii admise pentru anul fiscal ramane o pierdere necompensata, aceasta reprezinta pierdere fiscala reportata pe anii urmatori pana la al cincilea an inclusiv.
160. Regulile de compensare si reportare a pierderilor sunt urmatoarele:
a) reportarea pierderilor se va face an dupa an, pe sursa respectiva, incepand cu pierderea cea mai veche;
b) dreptul la reportul pierderii este personal si supus identitatii contribuabilului; nu poate fi transmis mostenitorilor sau oricarei alte persoane, in scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, si reprezinta pierdere definitiva a contribuabilului decedat.

Punctele 159-160 din Normele metodologice de aplicare a art. 80, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Declaraţii privind venitul estimat/norma de venit
Art. 81. - (1) Contribuabilii, precum şi asociaţiile fãrã personalitate juridicã, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligaţi sã depunã la organul fiscal competent o declaraţie referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizeazã venituri pentru care impozitul se percepe prin reţinere la sursã.
(2) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finalã, au obligaţia sã depunã o declaraţie privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la încheierea

contractului între părţi. Declaraţia privind venitul estimat/norma de venit se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părţi. Contribuabilii care obţin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligaţia înregistrării contractului încheiat între părţi, precum şi a modificărilor survenite ulterior, în termen de 15 zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent.

(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi şi cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum şi cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puţin 20% faţă de anul fiscal anterior depun, odată cu declaraţia privind venitul realizat, şi declaraţia privind venitul estimat/norma de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar şi care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declaraţia privind venitul estimat/norma de venit completată corespunzător.

Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit, pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligaţia depunerii declaraţiilor privind venitul estimat/norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real şi desfăşoară activitatea în mod individual sau întro formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declaraţii privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care desfăşoară activităţi independente pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obţine venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

Paragraful 2 de la pct. 161 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Punctul 161 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

162. Asocierile fãrã personalitate juridicã ce încep o activitate independentã au obligaţia sã depunã o declaraţie privind venitul estimat/norma de venit la organul fiscal în a cãrui razã teritorialã îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, odatã cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

Punctul 162 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

163. Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit pe fiecare sursã de realizare a venitului, odatã cu înregistrarea contractului de cedare a folosinţei bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declaraţie privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care realizeazã venituri din arendã.

Punctul 163 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

164. Contribuabilii care realizeazã venituri din activitãţi independente şi din activitãţi agricole, impuse pe bazã de norme de venit, şi care solicitã trecerea pentru anul fiscal urmãtor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia privind venitul estimat/norma de venit pânã la data de 31 ianuarie, completatã corespunzãtor. Contribuabilii care încep o activitate impusã pe bazã de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţia privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completatã corespunzãtor.

Punctul 164 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislatiei in materie.

Pct. 165 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 43 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie

2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declaraţii privind venitul estimat/norma de venit în vederea recalculării nivelului plăţilor anticipate se înţelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din motive medicale justificate cu documente, situaţii de forţă majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Punctul 166 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Punctele 161-166 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea plăţilor anticipate de impozit

Art. 82. - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente, din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendare, precum şi venituri din activităţi agricole sunt obligaţi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plăţile anticipate se stabilesc prin reţinere la sursă.

(2) Plăţile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligaţia efectuării plăţilor anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferenţa dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent şi suma reprezentând plăţi anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declaraţiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăţi anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmând să fie supus impozitării, potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat. Plăţile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părţi; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opţiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinţei bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plăţile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Nu se datorează plăţi anticipate în cazul contribuabililor care realizează venituri din arendare şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului anual efectuându-se potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activităţi agricole, potrivit art. 72 şi 73, datorează plăţi anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 septembrie inclusiv şi 50% din impozit până la data de 25 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plăţi anticipate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăţilor anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situaţiile în care a fost depusă o declaraţie privind venitul estimat/norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declaraţia privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăţilor anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).

(5^1) Impozitul reţinut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. f) se stabileşte prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut şi reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor, venituri din activităţi agricole, determinate în sistem real.

(6) Plăţile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părţi în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum şi pentru veniturile din activităţi independente şi agricole, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Norme metodologice:

167. Platile anticipate se stabilesc de catre organul fiscal competent definit potrivit legislatiei in materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectueaza la organul fiscal care a facut stabilirea lor.

Pentru stabilirea platilor anticipate se va utiliza cota de impunere prevazuta la art. 43 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pct. 167 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul

fiscal a fost modificat de pct. 44 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

168. Sumele reprezentând plăţi anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie şi 25 decembrie, cu excepţia veniturilor din activităţi agricole, pentru care sumele reprezentând plăţi anticipate se achită până la 25 septembrie şi 25 noiembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor sub forma arendei şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat.

Pct. 168 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 32 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 168 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Punctul 168 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

169. In cazul contribuabililor impusi pe baza de norme de venit, stabilirea platilor anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzator activitatii desfasurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declaraţii privind venitul estimat/norma de venit.

Punctul 170 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

171. In cazul contribuabililor care obtin venituri de aceeasi natura, pentru care platile anticipate se stabilesc atat de organul fiscal, cat si prin retinere la sursa, la stabilirea platilor anticipate de catre organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care platile anticipate se realizeaza prin retinere la sursa, proportional cu ponderea acestora in totalul veniturilor brute.

Punctele 167-171 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
[...]
(7) În situaţia rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi în care chiria este exprimată în lei, plăţile anticipate stabilite potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) vor fi recalculate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.

Norme metodologice:
171^1. Contribuabilii care reziliază contractele de închiriere în cursul anului au obligaţia să înştiinţeze în scris în termen de 5 zile organul fiscal competent. În acest sens se vor anexa, în copie, documentele din care să rezulte rezilierea contractelor de închiriere, cum ar fi declaraţia pe propria răspundere.

Pct. 171^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 82, alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
Declaraţia privind venitul realizat
Art. 83. - (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor, venituri din activităţi agricole, determinate în sistem real, au obligaţia de a depune o declaraţie privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declaraţia privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă şi categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.
(1^1) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 63 alin. (2), caz în care plăţile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situaţiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepţia art. 82 alin. (7).
(2) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de

realizare a câştigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generatã de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât pãrţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societãţilor închise;

b) operaţiuni de vânzare-cumpãrare de valutã la termen, pe bazã de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

(2^1) Declaraţia de impunere trimestrialã se completeazã pentru câştigul net determinat/pierderea netã determinatã la sfârşitul fiecãrui trimestru, generat/generatã de tranzacţii cu titluri de valoare, altele decât pãrţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societãţilor închise.

(3) Nu se depun declaraţii privind venitul realizat pentru urmãtoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bazã de norme de venit, cu excepţia contribuabililor care au depus declaraţii privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plãţi anticipate, conform legii;

b) venituri din activitãţi menţionate la art. 52 alin. (1) lit. a)-c), a cãror impunere este finalã potrivit prevederilor art. 52^1;

b^1) venituri din cedarea folosinţei bunurilor sub formã de arendã, a cãror impunere este finalã potrivit prevederilor art. 62 alin. (2^1);

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor prevãzute la art. 63 alin. (2), a cãror impunere este finalã, cu excepţia contribuabililor care au depus declaraţii privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plãţi anticipate, conform legii;

d) venituri sub formã de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declaraţii lunare, depuse de contribuabilii prevãzuţi la art. 60;

e) venituri din investiţii, cu excepţia celor prevãzute la alin. (2), precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a cãror impunere este finalã;

f) venituri din pensii;

g) venituri din activitãţi agricole, a cãror impunere este finalã potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

h) venituri din transferul proprietãţilor imobiliare; ...

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice:

172. Abrogat.

173. Abrogat.

174. Abrogat.

175. Declaraţiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declarã veniturile şi cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizãrii veniturilor, pe fiecare

categorie de venit şi pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăţilor anticipate.

176. Declaraţiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi venituri din activităţi agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Fac excepţie de la depunerea declaraţiei privind venitul realizat contribuabilii prevăzuţi la art. 63 alin. (2) din Codul fiscal şi cei care obţin venituri prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal şi care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52^1 din Codul fiscal, pentru care impozitul reţinut este final.

Declaraţiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie-25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

Punctul 176 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Punctul 177 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi au domiciliul fiscal o declaraţie privind venitul realizat.

Declaraţiile vor cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

Pct. 172-178 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 172-174 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 45 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 175, 176 si 178 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 46 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 175-178 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 33 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Primul paragraf al pct. 176 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 175-178 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 22 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011"Stabilirea şi plata impozitului anual datorat".

Codul fiscal:
Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

Titlul art. 84 a fost modificat de pct. 72 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Titlul art. 84 a fost modificat de pct. 37 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Art. 84

(1) Impozitul anual datorat se stabileşte de organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

c) câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valutã la termen, pe bazã de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

Alin. (1) al art. 84 a fost modificat de pct. 34 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(1^1) Abrogat.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise, câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen, pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

Alin. (2) al art. 84 a fost modificat de pct. 34 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(3) Organul fiscal competent are obligaţia calculării, reţinerii şi virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

c) câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

Alin. (3) al art. 84 a fost modificat de pct. 34 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1), (2) si (3) se stabileste prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(5) Abrogat.

(6) Abrogat.

(7) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat pe baza declaraţiei privind venitul realizat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(8) Diferenţele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

Art. 84 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (2) al art. 84 a fost modificat de pct. 31 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (1), (2) si (3) ale art. 84 au fost modificate de pct. 61 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (1) al art. 84 a fost modificat de pct. 73 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (4) al art. 84 a fost modificat de pct. 73 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (1^1) al art. 84 a fost introdus de pct. 74 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (5) şi (6) al art. 84 au fost abrogate de pct. 75 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (1) al art. 84 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Alin. (1^1) al art. 84 a fost abrogat de pct. 39 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Alin. (7) şi (8) ale art. 84 au fost introduse de pct. 40 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:

179. Abrogat.

180. Abrogat.

181. Abrogat.

181^1. Sfera de cuprindere a entitatilor nonprofit este cea prevazuta la punctual 117^1 dat in aplicarea art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

181^2. Organul fiscal competent stabileşte venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil şi impozitul anual datorat pe baza declaraţiei privind venitul realizat şi emite decizia de impunere la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

181^3. Decizia de impunere anualã se emite de organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Pct. 179-181 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005,

publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 179 si 180 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 47 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 181^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 48 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 179-181 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 34 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 181^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 181^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 181^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

CAPITOLUL XI
Proprietatea comuna si asociatiile fara personalitate juridica

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt detinute in comun

Art. 85. - Venitul net obtinut din exploatarea bunurilor si drepturilor de orice fel, detinute in comun, este considerat ca fiind obtinut de proprietari, uzufructuari sau de alti detinatori legali, inscrisi intr-un document oficial, si se atribuie proportional cu cotele-parti pe care acestia le detin in acea proprietate sau in mod egal, in situatia in care acestea nu se cunosc.

Art. 85 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

182. Venitul net obtinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuala detinute in comun se atribuie proportional cu cotele-parti pe care titularii acestora le detin in acea proprietate, determinate conform regulilor in vigoare specifice fiecarui domeniu.

In cazul in care cotele-parti nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face in mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosintei bunurilor detinute in comun pe cote-parti se repartizeaza intre coproprietari proportional cu cotele detinute de acestia in coproprietate. Venitul net din cedarea folosintei bunurilor detinute in comun in devalmasie se repartizeaza in mod egal intre proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face in conditiile in care in contractul de cedare a folosintei se mentioneaza ca partea contractanta care cedeaza folosinta este reprezentata de coproprietari. In conditiile in care coproprietarii decid asupra unei alte impartiri, se va anexa la contract un act autentificat din care sa rezulte vointa partilor.

Punctele 182 si 183 din Normele metodologice de aplicare a art. 85 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Reguli privind asocierile fără personalitate juridică
ART. 86

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;
- fondurilor de investiţii constituite ca asociaţii fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.
- fondurilor de pensii administrat privat şi fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislaţiei specifice în materie.
- asocierilor fără personalitate juridică, în cazul în care membrii asociaţi realizează venituri stabilite potrivit art. 49.

Liniuţa a-4-a de la alin. (1) al art. 86 a fost introdusă de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Ultima liniuţă a alin. (1) al art. 86 a fost introdusă de pct. 41 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociaţii au obligaţia să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;
c) contribuţia asociaţilor în bunuri şi drepturi;
d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuţiei fiecăruia;
e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;
f) condiţiile de încetare a asocierii. Contribuţiile asociaţilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

Alin. (2) al art. 86 a fost modificat de pct. 62 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Codul fiscal:
(3) În cazul în care între membrii asociaţi există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exerciţiu restrânsă.
(4) Asocierile au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declaraţii anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde şi distribuţia venitului net/pierderii pe asociaţi.

Art. 86 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Alin. (4) al art. 86 a fost modificat de pct. 76 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
184. Sunt supuse obligatiei de incheiere si inregistrare a unui contract de asociere atat asociatiile fara personalitate juridica, ale caror constituire si functionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociatii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civila medicala, cabinete asociate de avocati, societate civila profesionala de avocati, notari publici asociati, asociatii in participatiune constituite potrivit legii, cat si orice asociere fara personalitate juridica constituita in baza Codului civil.
185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare are si urmatoarele obligatii:
- sa asigure organizarea si conducerea evidentelor contabile;
- sa determine venitul net/pierderea obtinut/obtinuta in cadrul asociatiei, precum si distribuirea venitului net/pierderii pe asociati;
- sa depuna o declaratie privind veniturile si cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociatia este inregistrata in evidenta fiscala;
- sa inregistreze contractul de asociere, precum si orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociatia este inregistrata in evidenta fiscala, in termen de 15 zile de la data incheierii acestuia. Prin sediul asociatiei se intelege locul principal de desfasurare a activitatii asociatiei;
- sa reprezinte asociatia in verificarile efectuate de organele fiscale, precum si in ceea ce priveste depunerea de obiectiuni, contestatii, plangeri asupra actelor de control incheiate de organele fiscale;
- sa raspunda la toate solicitarile organelor fiscale, atat cele privind asociatia, cat si cele privind asociatii, legate de activitatea desfasurata de asociatie;
- sa completeze Registrul pentru evidenta aportului si rezultatului distribuit;
- alte obligatii ce decurg din aplicarea titlului III din Legea nr. 571/2003

18%

privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

186. Asociaţia, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociaţia este înregistratã în evidenţa fiscalã o declaraţie anualã care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizatã pe asociaţie, precum şi distribuţia venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declaraţie se transmite de cãtre asociatul desemnat fiecãrui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei în declaraţia privind venitul realizat.

Pct. 184 si 185 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 186 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 185 si 186 din Normele metodologice de aplicare a art. 86, alin. (1), (2), (3), (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 49 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 186 din Normele metodologice de aplicare a art. 86, alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 35 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Pct. 186 din Normele metodologice de aplicare a art. 86, alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
(5) Venitul/pierderea anual/anualã, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaţilor, proporţional cu cota procentualã de participare corespunzãtoare contribuţiei, conform contractului de asociere.

Norme metodologice:
187. Venitul net se considera distribuit si daca acesta ramane la asociatie sau este pus la dispozitie asociatilor.
188. In cazul modificarii cotelor de participare in cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:
a) se determina un venit net/o pierdere intermediar/ intermediara la sfarsitul lunii in care s-au modificat cotele pe baza venitului brut si a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt inregistrate in evidentele contabile;
b) venitul net/pierderea intermediar/intermediara se aloca fiecarui asociat, in functie de cotele de participare, pana la data modificarii acestora;
c) la sfarsitul anului, din venitul net/pierderea anual/ anuala se deduce venitul net/pierderea intermediar/ intermediara, iar diferenta se aloca asociatilor, in functie de cotele de participare ulterioare modificarii acestora;
d) venitul net/pierderea anual/anuala distribuit/distribuita fiecarui asociat se determina prin insumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) si c).
188^1. În cazul societăţii civile cu personalitate juridicã constituite potrivit legii speciale şi care este supusã regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, se aplicã regulile de determinare a venitului net din activităţi independente.
Persoanele fizice care obţin venituri dintr-o activitate desfăşuratã într-o formã de organizare cu personalitate juridicã (SPRL) constituitã potrivit legii speciale şi care este supusã regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, au obligaţia sã asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activităţi independente.

Punctele 187-188 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3

februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 188^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 23 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoanã juridicã, va fi stabilit în aceeaşi manierã ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.
(7) Abrogat.

Alin. (7) al art. 86 a fost abrogat de pct. 35 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(8) Abrogat.

Alin. (8) al art. 86 a fost abrogat de pct. 35 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(9) Venitul cuvenit unei persoane fizice dintr-o asociere cu o persoanã juridicã românã, microîntreprindere care nu generează o persoanã juridicã, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV^1, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activităţi independente, din care se deduc contribuţiile obligatorii în vederea obţinerii venitului net anual.
(10) Impozitul reţinut de persoana juridicã în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoanã juridicã românã care nu generează o persoanã juridicã, reprezintã plata anticipatã în contul impozitului anual pe venit. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislaţia privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, revine persoanei juridice române.

Alin. (9) şi (10) ale art. 86 au fost introduse de pct. 42 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:
189. Abrogat.

Pct. 189 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (6), (7) si (8) din Legea nr.

571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 189 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (6), (7) si (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
CAPITOLUL XII
Aspecte fiscale internationale

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activitati independente
Art. 87. - (1) Persoanele fizice nerezidente, care desfasoara o activitate independenta, prin intermediul unui sediu permanent in Romania, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independenta, ce este atribuibil sediului permanent.
(2) Venitul net dintr-o activitate independenta ce este atribuibil unui sediu permanent se determina conform art. 48, in urmatoarele conditii:
a) in veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;
b) in cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizarii acestor venituri.

Art. 87 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activitati independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determina prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.
191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activitati independente, altele decat cele prevazute la art. 52 din Codul fiscal, sumele reprezentand plati anticipate in contul impozitului anual pe venit se stabilesc de catre organul fiscal pe a carui raza teritoriala se realizeaza in intregime sau cu preponderenta venitul.
192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menţionat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit.

Punctele 190-192 din Normele metodologice de aplicare a art. 87 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 192 din Normele metodologice de aplicare a art. 87 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 36 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente
Art. 88. - Persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu.

Norme metodologice:
193. Veniturile obţinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.
Profesorii şi cercetătorii nerezidenţi care desfăşoară o activitate în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilită prin convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire, potrivit titlului III din Codul fiscal.

Pct. 193 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

193^1. Veniturile din activităţi dependente obţinute ca urmare a desfăşurării activităţii în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri şi plătite de angajatori rezidenţi sau nerezidenţi se impozitează în România din prima zi de desfăşurare a activităţii. De asemenea, se impun din prima zi de desfăşurare a activităţii dependente în România şi veniturile obţinute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

Pct. 193^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 26 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

194. a) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România

cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin şi numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenţei în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România şi sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

Literele a) şi b) ale pct. 194 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 27 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

c) Veniturile din salarii se impoziteaza incepand cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedita cu viza de intrare in Romania de pe pasaport.

La determinarea impozitului se va avea in vedere principiul celor 183 de zile care sfarsesc in anul calendaristic in cauza. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicandu-se metoda zilelor de prezenta. Contribuabilul are posibilitatea sa furnizeze dovezi referitoare la prezenta sa, pe baza datelor din documentele de transport, pasaport si alte documente prin care se atesta intrarea in Romania. In calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare si toate celelalte zile petrecute pe teritoriul Romaniei. Orice fractiune de zi in care contribuabilul este prezent in Romania conteaza drept zi de prezenta pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevazuti la pct. 194 sunt obligati ca in termen de 15 zile de la data inceperii activitatii sa se adreseze organului fiscal in a carui raza teritoriala se realizeaza venitul, in vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, in conformitate cu prevederile conventiilor de evitare a dublei impuneri, incheiate de Guvernul Romaniei cu alte

state.
Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, dupa caz, urmatoarele:
- cerere;
- copie de pe documentul care reglementeaza raportul de munca si traducerea acestuia in limba romana, certificata de traducatori autorizati;
- certificatul de rezidenta fiscala eliberat de autoritatea fiscala competenta a statului al carui rezident este sau un alt document prin care se atesta rezidenta fiscala, document vizat de organul fiscal al statului sau de rezidenta, tradus si legalizat de organul autorizat din Romania;
- documentele care atestă dreptul de muncă şi de şedere, după caz, pe teritoriul României.

Ultima liniuţă a paragrafului al doilea al pct. 195 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 37 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Daca persoanele fizice nerezidente nu prezinta in termenul stabilit documentele prevazute la alineatul precedent, acestea datoreaza impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfasurare a activitatii. In situatia in care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului platit.
196. Contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident care îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezenţe repetate în România, depăşesc 183 de zile sau perioada menţionată în convenţiile de evitare a dublei impuneri sunt obligaţi să înştiinţeze în scris organul fiscal competent despre depăşirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în România.
197. În situaţia în care persoanele fizice care au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada şi condiţiile menţionate în convenţiile de evitare a dublei impuneri şi au fost plătite din străinătate îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile sau peste perioada menţionată în convenţie, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate sau a perioadei menţionate în convenţie.
În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menţionată în convenţie, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală

a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioadă.

Pct. 196 şi 197 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 28 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

198. Persoanele fizice care realizeaza venituri din Romania si care au rezidenta intr-un stat contractant cu care Romania are incheiata convention de evitare a dublei impuneri se impun in Romania conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decat cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci cand nu prezinta certificatul de rezidenta fiscala sau un alt document prin care se atesta rezidenta fiscala.

In aceleasi conditii si pentru aceleasi categorii de venituri se impun si persoanele fizice care realizeaza venituri din Romania si sunt rezidente ale unor state cu care Romania nu are incheiate conventii de evitare a dublei impuneri.

199. In situatia in care exista conventii de evitare a dublei impuneri, persoana fizica cu dubla rezidenta - romana si a unui stat cu care Romania are incheiata convention de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul in Romania, se va impune in Romania, coroborat cu prevederile conventiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor conventiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizica respectiva va prezenta autoritatilor fiscale romane certificatul de rezidenta fiscala sau un alt document prin care se atesta rezidenta fiscala, precum si traducerea acestuia in limba romana, certificata de traducatori autorizati.

Pentru a stabili al carui rezident este persoana fizica respectiva, contribuabilul va face dovada «centrului intereselor vitale», respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atesta ca veniturile obtinute in celalalt stat sunt superioare celor realizate in Romania si autoritatea fiscala a statului respectiv isi rezerva dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz in care impunerea acestui contribuabil in Romania se va face numai pentru veniturile din Romania.

Prin documente necesare se intelege: copiile declaratiilor de impunere din celalalt stat, declaratia pe propria raspundere privind situatia copiilor scolarizati, situatia de avere, dupa caz, a familiei si altele asemenea. In situatia in care veniturile din celalalt stat nu sunt la nivelul care sa conduca la acordarea rezidentei fiscale in acest stat si autoritatea fiscala romana apreciaza ca sunt intrunite conditiile pentru impunerea veniturilor in Romania, acestui contribuabil i se vor impune in Romania veniturile mondiale si, prin schimb de informatii, autoritatile competente romane si din celalalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate şi care îşi menţin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor

titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât şi în străinătate, iar obligaţiile fiscale se exercită direct sau, în situaţia în care nu îşi îndeplinesc obligaţiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal.

Pct. 200 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 38 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

201. Cetatenii straini refugiati si care sunt prezenti in Romania, potrivit autorizarilor specifice acordate, se impoziteaza pentru veniturile realizate pe teritoriul Romaniei.

Punctele 193-201 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente
Art. 89
(1) Persoanele fizice nerezidente, care obţin alte venituri decât cele prevăzute la art. 87, 88 şi la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.
(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.
(3) Cu excepţia plăţii impozitului pe venit prin reţinere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligaţia să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (3) al art. 89 a fost modificat de pct. 63 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 89 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
201^1. Persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit prezentului titlu obligaţii privind declararea acestora depun declaraţiile privind venitul realizat la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Pct. 201^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 89 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 50 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 201^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 89 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 39 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Pct. 201^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 89 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Venituri obţinute din străinătate
Art. 90. - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţia prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obţinute din străinătate.
(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia.
(3) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligaţia să le declare, potrivit declaraţiei specifice, până la data de 25 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

Alin. (3) al art. 90 a fost modificat de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(4) Abrogat.
(5) Abrogat.
(6) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.
(7) Diferenţele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

Norme metodologice:

202. Contribuabilii care obţin venituri din străinătate potrivit art. 90 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia declarării acestora.

Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia privind venitul realizat.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

Pct. 202 din Normele metodologice de aplicare a art. 90 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 202 din Normele metodologice de aplicare a art. 90 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 40 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 202 din Normele metodologice de aplicare a art. 90 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Creditul fiscal extern

Art. 91. - (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelasi venit si in decursul aceleiasi perioade impozabile, sunt supusi impozitului pe venit atat pe teritoriul Romaniei, cat si in strainatate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat in Romania a impozitului platit in strainatate, denumit in continuare credit fiscal extern, in limitele prevazute in prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obţinut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reţinere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

Alin. (2) al art. 91 a fost modificat de pct. 37 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(3) Creditul fiscal extern se acorda la nivelul impozitului platit in strainatate, aferent venitului din sursa din strainatate, dar nu poate fi mai mare decat partea de impozit pe venit datorat in Romania, aferenta venitului impozabil din strainatate. In situatia in care contribuabilul in cauza obtine venituri din strainatate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat in Romania se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare tara si pe fiecare natura de venit.

(3^1) Dupa data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, pentru veniturile din economii, definite la art. 124^5 , obtinute de persoanele fizice rezidente din acele state membre care au perioada de tranzitie specificata la art. 124^9 , se aplica metoda de eliminare a dublei impuneri, prevazuta la art. 124^14 alin. (2).

(4) Abrogat.

(5) In vederea calculului creditului fiscal extern, sumele in valuta se transforma la cursul de schimb mediu anual al pietei valutare, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, din anul de realizare a venitului. Veniturile din strainatate realizate de persoanele fizice rezidente, precum si impozitul aferent, exprimate in unitati monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Nationala a Romaniei, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursa intr-o valuta de circulatie internationala, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din tara de sursa;

b) din valuta de circulatie internationala in lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, din anul de realizare a venitului respectiv.

Art. 91 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (4) al art. 91 a fost abrogat de pct. 33 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (3^1) al art. 91 a fost introdus de pct. 64 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Codul fiscal:
Creditul fiscal extern
Art. 91 [...]

(2) Creditul fiscal extern se acordã dacã sunt îndeplinite, cumulativ, urmãtoarele condiţii:

a) se aplicã prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul strãin în care s-a plãtit impozitul;

b) impozitul plãtit în strãinãtate, pentru venitul obţinut în strãinãtate, a fost efectiv plãtit în mod direct de persoana fizicã sau de reprezentantul sãu legal ori prin reţinere la sursã de cãtre plãtitorul venitului. Plata impozitului în strãinãtate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentã a statului strãin respectiv;

c) venitul pentru care se acordã credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevãzute la art. 41.

[...]

Norme metodologice:

203. Persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România şi persoanele fizice prevãzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursã, atât din România, cât şi din strãinãtate.

În situaţia în care, pentru veniturile din strãinãtate de natura celor prevãzute la art. 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiatã convenţie de evitare a dublei impuneri şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul sã deducã, pentru fiecare sursã de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plãtit în strãinãtate, în condiţiile prevãzute de Codul fiscal.

Veniturile din strãinãtate realizate de contribuabilii prevãzuţi la art. 40 alin. (1) lit. a) şi de cei prevãzuţi la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi impozitul aferent, a cãrui platã în strãinãtate este atestatã cu document justificativ eliberat de autoritatea competentã a statului strãin cu care România are încheiatã convenţie de evitare a dublei impuneri, exprimate în unitãţile monetare proprii fiecãrui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţionalã a Românieiei din anul de realizare a venitului respectiv.

Pct. 203 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

204. Impozitul platit in strainatate, care se deduce din impozitul pe venit datorat in Romania, este limitat la partea de impozit pe venit datorat in Romania.

Prin venit mondial se intelege suma veniturilor impozabile din Romania si din strainatate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevazute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal si de cele care indeplinesc conditia mentionata la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile mentionate la art. 41 lit. a), c) si f) din Codul fiscal, care au fost globalizate in strainatate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din strainatate, aplicata asupra fiecarei

surse de venit obtinut in strainatate, dar nu mai mult decat cota de impozit prevazuta la titlul III din Codul fiscal, aferenta venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculeaza astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit platit in strainatate}}{\text{venit global obtinut in strainatate}} .$$

Venitul global obtinut in strainatate reprezinta toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizeaza in strainatate.

205. Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiatã convenţie de evitare a dublei impuneri şi care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plãtit în strãinãtate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

Pct. 205 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

206. Dacã suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plãtit în statul cu care România are încheiatã convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscutã care se deduce este la nivelul impozitului plãtit în strãinãtate. În situaţia în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai micã decât impozitul plãtit în statul cu care România are încheiatã convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscutã reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

Pct. 206 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de cãtre organul fiscal competent, separat pe fiecare sursã de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauzã obţine venituri din

străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit şi pe fiecare ţară.

Pct. 207 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 207 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 207 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 28 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

208. În cazul veniturilor prevăzute la art. 41 lit. b), d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferenţă între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal şi impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la art. 41 lit. b), d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct. 205.

Pct. 208 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 208 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 29 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

209. Contribuabilii prevăzuţi la art. 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal, care

desfăşoară activitate salarială în străinătate şi sunt plătiţi pentru activitatea salarială desfăşuratã în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfăşuratã în străinătate.

În cazul în care acelaşi venit din salarii este supus impunerii atât în România, cât şi în străinătate, statului străin revenindu-i dreptul de impunere potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu respectivul stat, organul fiscal competent din România va proceda la regularizarea impozitului datorat de rezidentul român, pe baza cererii depuse. În vederea regularizării impozitului, contribuabilii care au fost impuşi pentru aceleaşi venituri obţinute din salarii, atât în România, cât şi în alt stat cu care România are încheiatã o convenţie de evitare a dublei impuneri vor depune la registratura organului fiscal competent sau prin poştă, împreunã cu cererea de restituire ori declaraţia privind veniturile realizate din străinătate, după caz, următoarele documente justificative:

a) fişa fiscală sau documentul menţionat la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal, după caz, întocmitã/întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăţi de naturã salarialã;

b) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentã a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentã din ţara în care s-a obţinut venitul;

c) contractul de detaşare;

d) orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate pentru veniturile plătite de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România.

Procedura de regularizare a impozitului datorat de rezidentul român se va stabili prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Veniturile din activităţi dependente desfăşurate în străinătate şi plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile în România potrivit prevederilor Codului fiscal şi nu fac obiectul creditului fiscal extern.

Pct. 209 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 209 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Punctul 209 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în

MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

209^1. Când o persoană fizică rezidentă în România obţine venituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

Pct. 209^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

209^2. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit şi care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit dacă se anexează documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

Pct. 209^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 30 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

210. La sfârşitul anului fiscal vizat, contribuabilul anexează la declaraţia privind venitul realizat documentele justificative privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul şi cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri. Aceste documente sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri.

Pct. 203-210 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
Pct. 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 31 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Pierderi fiscale externe*)
Art. 92. - (1) Pierderile fiscale obtinute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat strain se compenseaza numai cu veniturile de aceeasi natura si sursa, din strainatate, pe fiecare tara, inregistrate in cursul aceluiasi an fiscal.
(2) Pierderea care nu este acoperita, in temeiul alin. (1), se reporteaza pentru o perioada de 5 ani fiscali consecutivi si se compenseaza numai cu veniturile de aceeasi natura si sursa, din statul respectiv.

Art. 92 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
*) Art. 92 a fost abrogat de pct. 34 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005
20%
, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:
211. Abrogat.

Pct. 211 din Normele metodologice de aplicare a art. 92 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea B a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 211 din Normele metodologice de aplicare a art. 92 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 32 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Dispoziţii tranzitorii
Art. 94 [...]
(4) Prevederile art. 49 alin. (2^1), art. 50 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) lit. a) se vor aplica corespunzător începând cu 1 iulie 2010.

Norme metodologice:

212. Abrogat.
213. Abrogat.

Pct. 212 şi 213 din Normele metodologice de aplicare a art. 94 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 33 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
Pct. 212 şi 213 din Normele metodologice de aplicare a art. 94 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 26 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

TITLUL IV
Impozitul pe veniturile microintreprinderilor

Definitia microintreprinderii
Art. 103. - In sensul prezentului titlu, o microintreprindere este o persoana juridica romana care indeplineste cumulativ urmatoarele conditii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:
a) realizeaza venituri, altele decat cele din consultanta si management, in proportie de peste 50% din veniturile totale;
b) are de la 1 pana la 9 salariati inclusiv;
c) a realizat venituri care nu au depasit echivalentul in lei a 100.000 euro;
d) capitalul social al persoanei juridice este detinut de persoane, altele decat statul, autoritatile locale si institutiile publice.

Litera a) a art. 103 a fost modificata de pct. 67 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 103 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
1. Abrogat.

Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

2. Abrogat.

Pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

3. Abrogat.

Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

3^1. Abrogat.

Pct. 3^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 103, lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. D a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 3^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

4. Abrogat.

Pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

Optiunea de a plati impozit pe veniturile microintreprinderii

Art. 104. - (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este optional.

(2) Microintreprinderile platitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu incepand cu anul fiscal urmator, daca indeplinesc conditiile prevazute la art. 103 si daca nu au mai fost platitoare de impozit pe veniturile

microintreprinderilor.
(3) O persoana juridica romana care este nou-infiintata poate opta sa plateasca impozit pe venitul microintreprinderilor, incepand cu primul an fiscal, daca cerintele prevazute la art. 103 lit. a) si d) sunt indeplinite la data inregistrarii la registrul comertului si conditia prevazuta la art. 103 lit. b) este indeplinita in termen de 60 de zile inclusiv de la data inregistrarii.
(4) Microintreprinderile platitoare de impozit pe venitul microintreprinderilor nu mai aplica acest sistem de impunere incepand cu anul fiscal urmator anului in care nu mai indeplinesc una dintre conditiile prevazute la art. 103.
(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice romane care:
a) desfasoara activitati in domeniul bancar;
b) desfasoara activitati in domeniile asigurarilor si reasigurarilor, al pietei de capital, cu exceptia persoanelor juridice care desfasoara activitati de intermediere in aceste domenii;
c) desfasoara activitati in domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;
d) au capitalul social detinut de un actionar sau asociat persoana juridica cu peste 250 de angajati.
(6) Microintreprinderile platitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit incepand cu anul fiscal urmator. Optiunea se exercita pana la data de 31 ianuarie a anului fiscal urmator celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microintreprinderilor.

Alin. (6) al art. 104 a fost introdus de pct. 4 al art. I din ORDONANTA DE URGENTA nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Art. 104 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
5. Abrogat.

Pct 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 104 din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de sectiunea C a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 104 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în

MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

6. Abrogat.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 104 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

7. Abrogat.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 104 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

8. Abrogat.

Pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 104 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
Anul fiscal
Art. 106. - (1) Anul fiscal al unei microintreprinderi este anul calendaristic.
(2) In cazul unei persoane juridice care se infiinteaza sau isi inceteaza existenta, anul fiscal este perioada din anul calendaristic in care pesoana juridica a existat.

Art. 106 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
9. Abrogat.

Pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 106 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

10. Abrogat.

Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 106 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro
ART. 107^1
Prin excepţie de la prevederile art. 109 alin. (2) şi (3), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanţă şi management în veniturile totale este de peste 50% inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul şi plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depăşit oricare dintre limitele prevăzute în acest articol, fără a se datora majorări de întârziere. La determinarea impozitului pe profit datorat se scad plăţile reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor efectuate în cursul anului fiscal.

Art. 107^1 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

Art. 107^1 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
10^1. Abrogat.

Pct. 10^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 107^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. D a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 10^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 107^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
Baza impozabila
Art. 108. - (1) Baza impozabila a impozitului pe veniturile microintreprinderilor*) o constituie veniturile din orice sursa, din care se scad:
a) veniturile din variatia stocurilor;
b) veniturile din productia de imobilizari corporale si necorporale;
c) veniturile din exploatare, reprezentand cota-parte a subventiilor guvernamentale si a altor resurse pentru finantarea investitiilor;
d) veniturile din provizioane;
e) veniturile rezultate din anularea datoriilor si a majorarilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementarilor legale;
f) veniturile realizate din despagubiri, de la societatile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.
(2) In cazul in care o microintreprindere achizitioneaza case de marcat, valoarea de achizitie a acestora se deduce din baza impozabila, in conformitate cu documentul justificativ, in trimestrul in care au fost puse in functiune, potrivit legii.

Art. 108 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
11. Abrogat.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

12. Abrogat.

Pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

13. Abrogat.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

14. Abrogat.

Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

15. Abrogat.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.
---
*) Conform art. 107 din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal in forma prevazuta de Ordonanta de urgenta nr. 138/2004, cota de impozit pe veniturile microintreprinderilor este de 3%.

Codul fiscal:
Procedura de declarare a optiunii
Art. 109. - (1) Persoanele juridice platitoare de impozit pe profit comunica optiunea organelor fiscale teritoriale la inceputul anului fiscal, prin depunerea declaratiei de mentiuni pentru persoanele juridice, asociatiile familiale si asociatiile fara personalitate juridica, pana la data de 31 ianuarie inclusiv.
(2) Persoanele juridice care se infiinteaza in cursul unui an fiscal inscriu optiunea in cererea de inregistrare la registrul comertului. Optiunea este definitiva pentru anul fiscal respectiv.
(3) In cazul in care, in cursul anului fiscal, una dintre conditiile impuse nu mai este indeplinita, microintreprinderea are obligatia de a pastra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fara posibilitatea de a beneficia pentru perioada urmatoare de prevederile prezentului titlu, chiar daca ulterior indeplineste conditiile prevazute la art. 103.
(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu si microintreprinderile care desfasoara activitati in zonele libere si/sau in zonele defavorizate.

Alin. (2) al art. 109 a fost modificat de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Art. 109 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
16. Abrogat.

Pct. 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 109 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microintreprindere
Art. 111. - In cazul unei asocieri fara personalitate juridica dintre o microintreprindere platitoare de impozit, conform prezentului titlu, si o persoana fizica, rezidenta sau nerezidenta, microintreprinderea are obligatia de a calcula, de a retine si de a varsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizica, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asociere.

Art. 111 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 79^1.

Norme metodologice:
17. Abrogat.

Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 111 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Pct. 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 31 al literei B de la art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

TITLUL IV^1
Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Codul fiscal:
Definiţia microîntreprinderii
Art. 112^1. - În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoanã juridicã românã care îndeplineşte cumulativ urmãtoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:
a) realizeazã venituri, altele decât cele prevãzute la art. 112^2 alin. (6);
b) are de la 1 pânã la 9 salariaţi inclusiv;
c) a realizat venituri care nu au depãşit echivalentul în lei a 100.000 euro;
d) capitalul social al persoanei juridice este deţinut de persoane, altele decât statul şi autoritãţile locale.

Norme metodologice:
1. Pentru încadrarea în condiţia prevãzutã la art. 112^1 lit. a) din Codul fiscal, persoana juridicã românã nu trebuie sã înregistreze venituri din activitãţile prevãzute la art. 112^2 alin. (6) din Codul fiscal.
Încadrarea în categoria veniturilor din consultanţã şi management se efectueazã prin analiza contractelor încheiate şi a altor documente care justificã natura veniturilor.
2. Numãrul de salariaţi reprezintã numãrul de persoane angajate cu contract individual de muncã, potrivit dispoziţiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncã, înscrise lunar în statele de platã şi/sau în registrul general de evidenţã a salariaţilor.
3. La analiza îndeplinirii condiţiei privind numãrul de salariaţi se numãrã şi contractele de muncã suspendate, potrivit legii.
Pentru persoanele juridice care au un singur salariat care demisioneazã în cursul unei luni, precum şi în situaţia în care raportul de muncã încetează ca urmare a pensionãrii sau desfacerii contractului individual de muncã în urma sãvârşirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancţionate inclusiv prin acest mod, condiţia prevãzutã la art. 112^1 lit. b) din Codul fiscal se considerã îndeplinitã dacã în cursul lunii urmãtoare este angajat un alt salariat.
4. Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilã prevãzutã la art. 112^7 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exerciţiu financiar.

Codul fiscal:

Opţiunea de a plãti impozit pe veniturile microîntreprinderii

Art. 112^2. - (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opţional.

(2) Microîntreprinderile plãtitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal urmãtor, dacã îndeplinesc condiţiile prevãzute la art. 112^1 şi dacã nu au mai fost plãtitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor prezentului titlu.

(3) Pentru anul 2011, persoanele juridice române pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu dacã îndeplinesc, la data de 31 decembrie 2010, condiţiile prevãzute la art. 112^1.

(4) O persoanã juridicã românã care este nou-înfiinţatã poate opta sã plãteascã impozit pe veniturile microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacã condiţia prevãzutã la art. 112^1 lit. d) este îndeplinitã la data înregistrãrii la registrul comerţului şi condiţia prevãzutã la art. 112^1 lit. b) este îndeplinitã în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrãrii.

(5) Microîntreprinderile nu mai aplicã acest sistem de impunere începând cu anul fiscal urmãtor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condiţiile prevãzute la art. 112^1.

(6) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfãşoarã activitãţi în domeniul bancar;

b) desfãşoarã activitãţi în domeniile asigurãrilor şi reasigurãrilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfãşoarã activitãţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfãşoarã activitãţi în domeniile jocurilor de noroc, consultanţei şi managementului;

d) au capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoanã juridicã cu peste 250 de angajaţi.

(7) Microîntreprinderile pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal urmãtor. Opţiunea se exercitã pânã la data de 31 ianuarie a anului fiscal urmãtor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Norme metodologice:

5. Persoana juridicã românã nou-înfiinţatã care a optat pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit art. 112^2 alin. (4) din Codul fiscal, şi care nu a angajat în termenul de 60 de zile de la data eliberãrii certificatului de înregistrare este plãtitoare de impozit pe profit de la data înregistrãrii acesteia la registrul comerţului.

Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporarã/nedesfãşurare a activitãţii încetează în cursul anului pot opta pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, începând cu anul urmãtor celui în care perioada de inactivitate temporarã/nedesfãşurare a activitãţii încetează, dacã la data de 31 decembrie a anului respectiv

îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 112^1 şi art. 112^2 alin. (2) din Codul fiscal.

6. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul bancar (societăţile comerciale bancare, casele de schimb valutar, societăţile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societăţile de asigurare-reasigurare), al pieţei de capital (de exemplu, burse de valori sau de mărfuri, societăţile de servicii de investiţii financiare, societăţile de registru, societăţile de depozitare), cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii (brokerii şi agenţii de asigurare);

c) persoanele juridice care desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, consultanţei şi managementului.

7. Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfăşoare activităţi de natura celor prevăzute la art. 112^2 alin. (6) din Codul fiscal datorează impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile înregistrate începând cu trimestrul respectiv.

8. În ceea ce priveşte încadrarea în condiţia privind capitalul social, nu poate fi microîntreprindere persoana juridică română care are capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajaţi.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 112^4. - (1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înfiinţează sau îşi încetează existenţa, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul înfiinţării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie;

b) de la data înregistrării acesteia în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, dacă are această obligaţie;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătoreşti

competente a noii societăţi sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăţi noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părţilor, în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menţionate la lit. a) şi b).

Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situaţiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înfiinţarea persoanei juridice respective.

Codul fiscal:

Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro

Art. 112^6. - Prin excepţie de la prevederile alin. (5) al art. 112^2 şi de la prevederile art. 112^8 alin. (2) şi (3), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul şi plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depăşit limita prevăzută în acest articol. Impozitul pe profit datorat reprezintă diferenţa dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv.

Norme metodologice:

11. În situaţia în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro, contribuabilul va înştiinţa organul fiscal cu privire la modificarea tipului de impozit datorat prin depunerea unei declaraţii de menţiuni, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 100.000 euro sunt aceleaşi cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 112^7 din Codul fiscal.

13. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea exerciţiului financiar precedent.

Codul fiscal:

Baza impozabilă

Art. 112^7. - (1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuţie;
c) veniturile din producţia de imobilizări corporale şi necorporale;
d) veniturile din subvenţii de exploatare;
e) veniturile din provizioane şi ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare;
f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;
g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziţionează case de marcat, valoarea de achiziţie a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcţiune, potrivit legii.

Norme metodologice:

14. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 3% este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a «Conturi de venituri», cu excepţia celor înregistrate în:
- Veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- Veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuţie;
- Veniturile din producţia de imobilizări corporale şi necorporale;
- Veniturile din subvenţii de exploatare;
- Veniturile din provizioane şi ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare;
- Veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;
- Veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

15. Microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, şi care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum şi sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanţare, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

Microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, şi care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit includ în baza impozabilă şi rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul

profitului impozabil şi nu au fost impozitate în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.
16. În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

Pct. 1-16 din Normele metodologice de aplicare a Titlului IV^1 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de litera C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

TITLUL V
Impozitul pe veniturile obtinute din Romania de nerezidenti si impozitul pe reprezentantele firmelor straine infiintate in Romania

CAPITOLUL I
Impozitul pe veniturile obtinute din Romania de nerezidenti

Venituri impozabile obtinute din Romania
Art. 115*). - (1) Veniturile impozabile obtinute din Romania, indiferent daca veniturile sunt primite in Romania sau in strainatate, sunt urmatoarele:
a) dividende de la un rezident;
b) dobanzi de la un rezident;
c) dobanzi de la un nerezident care are un sediu permanent in Romania, daca dobanda este o cheltuiala a sediului permanent;

Litera a) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 80 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
1. Veniturile de natura dobanzilor, redeventelor sau comisioanelor realizate de catre nerezidenti si care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din Romania al unui nerezident sunt venituri impozabile in Romania potrivit titlului V din Codul fiscal.

Codul fiscal:
d) redevente de la un rezident;

Norme metodologice:
2. (1) Termenul redeventa cuprinde orice suma care trebuie platita in bani sau in natura pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevazut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent daca suma trebuie platita conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a incalcarii drepturilor legale ale unei alte persoane.
(1^1) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite în schimbul obţinerii drepturilor exclusive de distribuţie a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinţei sau dreptului de folosinţă a unui element de proprietate inclus în definiţie. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obţine doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

Alin. (1^1) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(2) In cazul unei tranzactii care implica transferul de software, incadrarea ca redeventa a sumei care trebuie platita depinde de natura drepturilor transferate.
(3) In cazul transferului unui drept partial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie platita este o redeventa daca primitorul dobandeste dreptul de a utiliza acel software, astfel incat lipsa acestui drept constituie o incalcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzactii sunt transferurile de drepturi de a reproduce si distribui catre public orice software, precum si transferurile de drept de a modifica si a face public orice software.
(4) In analiza caracterului unei tranzactii care implica transferul de software nu se tine cont de dreptul de a copia un program exclusiv in scopul de a permite exploatarea efectiva a programului de catre utilizator. In consecinta, o suma care trebuie platita nu este o redeventa daca singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, in scopul de a permite utilizatorului sa-l exploateze. Acelasi rezultat se aplica si pentru "drepturi de retea sau site", in care primitorul obtine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv in scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau in reteaua primitorului.
(5) In cazul achizitiei tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie platita nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, in consecinta nefiind o redeventa.
(5^1) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuţie a unor exemplare ale

software-ului, fãrã a da dreptul de reproducere. Distribuţia poate fi fãcutã pe suporturi tangibile sau pe cale electronicã, fãrã ca distribuitorul sã aibã dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintã redevenţã suma plãtitã pentru un software ce urmeazã a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalãrii sale. În aceste tranzacţii, intermediarii distribuitori plãtesc numai pentru achiziţionarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

Alin. (5^1) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(6) Suma care trebuie platita pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redeventa.

(7) In intelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care contine instructiuni pentru un computer, atat pentru operarea computerului (software de operare) cat si pentru indeplinirea altor sarcini (software de aplicatie).

(8). a) In cazul unei tranzactii care permite unei persoane sa descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie platita nu este redeventa daca folosirea acestor materiale se limiteaza la drepturile necesare pentru a permite descarcarea, stocarea si exploatarea computerului, retelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afisare a utilizatorului. In caz contrar, suma care trebuie platita pentru transferul dreptului de a reproduce si a face public un produs digital este o redeventa.

b) tranzactiile ce permit clientului sa descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de catre client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale continutului digital este acordat prin contract. Atunci cand compensatia este esential platita pentru altceva decat pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobandirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, si folosirea dreptului de autor este limitata la drepturile necesare pentru a putea descarca, stoca si opera pe computerul, reteaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, aceasta folosire a dreptului de autor nu trebuie sa influenteze analiza caracterului platii atunci cand se urmareste aplicarea definitiei "redeventei".

c) se considera redeventa situatia tranzactiilor in care plata este facuta in scopul acordarii dreptului de folosinta a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descarcat electronic. Acesta ar fi situatia, unei edituri care plateste pentru a obtine dreptul de a reproduce o fotografie protejata de drept de autor pe care o va descarca electronic in scopul includerii ei pe coperta unei carti pe care o editeaza. In aceasta tranzactie, motivatia esentiala

a platii este achizitionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adica a dreptului de a reproduce si distribui fotografia, si nu simpla achizitie a continutului digital.

(9) In cazul unui contract care implica folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevazut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum si transferul unei alte proprietati sau altui serviciu, suma care trebuie platita conform contractului trebuie sa fie impartita, conform diverselor portiuni de contract, pe baza conditiilor contractului sau pe baza unei impartiri rezonabile, fiecarei portiuni aplicandu-i-se tratamentul fiscal corespunzator. Daca totusi o anumita parte din ceea ce urmeaza a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealalta portiune fiind auxiliara, tratamentul aplicat portiunii principale de contract se aplica intregii sume care trebuie platita conform contractului.

(10) Este considerata redeventa si suma platita in cadrul contractului de know-how, in baza caruia vanzatorul accepta sa impartaseasca cunostintele si experienta sa cumparatorului, astfel incat cumparatorul sa le poata folosi in interesul sau si sa nu le dezvaluie publicului. In acelasi timp vanzatorul nu joaca nici un rol in aplicarea cunostintelor puse la dispozitie cumparatorului si nu garanteaza rezultatele aplicarii acestora.

(11) In cazul contractului de prestari de servicii in care una dintre parti se angajeaza sa utilizeze cunostintele sale pentru executarea unei lucrari pentru cealalta parte, suma platita nu constituie redeventa.

(12) Sumele plãtite operatorilor de sateliţi de cãtre societãţile de radio, televiziune sau de cãtre societãţile de telecomunicaţii ori de cãtre alţi clienţi, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacitãţii de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintã redevenţã dacã nu este transferatã nicio tehnologie legatã de satelit şi dacã clientul nu se aflã în posesia satelitului când realizeazã transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situaţia în care proprietarul satelitului închiriazã satelitul unei alte pãrţi, suma plãtitã de operatorul de satelit proprietarului este consideratã ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau ştiinţific. Un tratament similar se aplicã sumelor plãtite pentru închirierea ori achiziţionarea capacitãţii unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicaţii ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(13) Sumele plãtite de un operator de reţea de telecomunicaţii cãtre un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintã redevenţe dacã nu este utilizatã sau transferatã o tehnologie secretã. Sumele plãtite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plãtite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau ştiinţific, dacã nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintã o taxã pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii furnizate de operatorul de reţea din strãinãtate. În mod similar sumele plãtite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvenţele radio nu reprezintã redevenţe.

(14) Sumele plãtite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintã redevenţã.

Alin. (10) si (11) ale pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1), lit. d) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 4, subpct. 1 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (8) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (12)-(14) ale pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 1 al literei D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (12) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1) din Legea nr. 571/2003

21%

a fost modificat de pct. 1 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

e) redevente de la un nerezident care are un sediu permanent in Romania, daca redeventa este o cheltuiala a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent in Romania, daca comisionul este o cheltuiala a sediului permanent;

h) venituri din activitati sportive si de divertisment desfasurate in Romania, indiferent daca veniturile sunt primite de catre persoanele care participa efectiv la asemenea activitati sau de catre alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanta din orice domeniu, daca aceste venituri sunt obtinute de la un rezident sau daca veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent in Romania;

Litera i) a alin. (1) al art. 115 a fost modificata de pct. 67 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

3. Veniturile obtinute din Romania din prestari de servicii de management sau de consultanta in orice domeniu, care nu sunt efectuate in Romania, sau veniturile care sunt cheltuieli

atribuibile unui sediu permanent din Romania al unui nerezident sunt impozabile potrivit titlului V atunci cand nu sunt incheiate conventii de evitare a dublei impuneri intre Romania si statul de rezidenta al beneficiarului de venit sau cand beneficiarul de venit nu prezinta documentul care atesta rezidenta sa fiscala.

Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1), lit. e)-i) din Legea nr. 571/2003 este reprodus in forma prevazuta de pct. 1 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

j) venituri reprezentand remuneratii primite de nerezidenti ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administratie al unei persoane juridice romane;

k) venituri din servicii prestate in Romania, exclusiv transportul international si prestarile de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din profesii independente desfasurate in Romania - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor si alte profesii similare -, in cazul cand sunt obtinute in alte conditii decat prin intermediul unui sediu permanent sau intr-o perioada sau in mai multe perioade care nu depasesc in total 183 de zile pe parcursul oricarui interval de 12 luni consecutive care se incheie in anul calendaristic vizat;

m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurarilor sociale sau de la bugetul de stat, in masura in care pensia lunara depaseste plafonul prevazut la art. 69;

n) abrogata;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate in Romania;

Literele k) si m) ale alin. (1) al art. 115 au fost modificate de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Litera n) a alin. (1) a fost abrogata de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

4. Prin concursuri organizate in Romania se intelege concursuri organizate in orice domeniu in Romania.

Codul fiscal:

p) venituri obtinute la jocurile de noroc practicate in Romania, de la fiecare joc de noroc, obtinute de la acelasi organizator intr-o singura zi de joc.

q) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul

brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuţiilor în bani sau în natură care depăşeşte aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare.

Litera q) a alin. (1) al art. 115 a fost introdusa de pct. 70 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Lit. q) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 31 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
5. Venituri obtinute la jocuri de noroc inseamna castiguri in bani si/sau in natura acordate participantilor de catre orice persoana juridica romana, autorizata sa organizeze si sa exploateze jocuri de noroc.

Codul fiscal:
(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II, III sau IV^1, după caz:

Partea introductivă a alin. (2) al art. 115 a fost modificată de pct. 39 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Partea introductivă a alin. (2) al art. 115 a fost modificată de pct. 47 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent in Romania;
b) veniturile unei persoane juridice straine obtinute din proprietati imobiliare situate in Romania sau din transferul titlurilor de participare detinute intr-o persoana juridica romana;

Norme metodologice:
6. Venituri din proprietati imobiliare inseamna venituri din vanzarea, precum si din cedarea dreptului de folosinta asupra proprietatii imobiliare sau a unei cote-parti din aceasta proprietate (inchiriere, concesionare sau arendare).

Codul fiscal:
c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obtinute dintr-o activitate dependenta

desfasurata in Romania;
d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altã formã de cedare a dreptului de folosinţã a unei proprietãţi imobiliare situate în România, din transferul proprietãţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deţinute la o persoanã juridicã românã şi din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare.

Lit. d) a alin. (2) al art. 115 a fost modificatã de pct. 32 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II, III sau IV^1, după caz:

Partea introductivă a alin. (2) al art. 115 a fost modificată de pct. 47 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;
b) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deţinute într-o persoană juridică română;
c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obţinute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;
d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România, din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deţinute la o persoana juridică română, şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c);
e) veniturile obţinute de nerezidenţi dintr-o asociere constituită în România, inclusiv dintr-o asociere a unei persoane fizice nerezidente cu o microîntreprindere.

Alin. (2) al art. 115 a fost modificat de pct. 11 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.
Lit. e) a alin. (2) al art. 115 a fost modificată de pct. 39 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Lit. e) a alin. (2) al art. 115 a fost modificată de pct. 47 al art. I din ORDONANŢA DE

URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(2^1) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația acestuia, este stabilit în funcție de natura venitului respectiv şi supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlului II şi III, după caz. Obligațiile fiscale ale constituitorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.

Alin. (2^1) al art. 115 a fost introdus de pct. 35 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), respectiv al titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute direct sau indirect într-o persoană juridică română, nu reprezintă venituri impozabile in România.

Alin. (3) al art. 115 a fost introdus de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.

(4) Abrogat.

Alin. (4) al art. 115 a fost introdus de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.
Alin. (4) al art. 115 a fost abrogat de pct. 40 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(5) Veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute la o persoană juridică română, precum şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), emise de rezidenți români, nu reprezintă venituri impozabile în România.

Alin. (5) al art. 115 a fost introdus de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.

(6) Venitul obţinut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie, reprezintă venit neimpozabil.

Alin. (6) al art. 115 a fost introdus de pct. 36 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:
7. Prin cedarea dreptului de folosinta a unei proprietati imobiliare se intelege si arendarea sau concesionarea proprietatii imobiliare sau a unei cote-parti din aceasta proprietate.
---
*) Pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005
prevede:
"Cota de impozit de 16% se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2006 si pentru veniturile realizate de persoanele fizice si juridice nerezidente, prevazute la art. 115, cu exceptia veniturilor obtinute din jocuri de noroc pentru care se mentine cota de impozit de 20%."

Codul fiscal:
Retinerea impozitului din veniturile impozabile obtinute din Romania de nerezidenti
Art. 116. - (1) Impozitul datorat de nerezidenti pentru veniturile impozabile obtinute din Romania se calculeaza, se retine si se varsa la bugetul de stat de catre platitorii de venituri.

Norme metodologice:
8. (1) Pentru veniturile obtinute de nerezidenti din Romania, platitorii de venituri au obligatia calcularii si retinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursa si virarii lor la bugetul de stat in termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.
(2) In cazurile prevazute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) si i) din Codul fiscal, platitorul impozitului prevazut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent in Romania in evidenta caruia sunt inregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Alin. (1) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
(2) Impozitul datorat se calculeaza prin aplicarea urmatoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziţie de la data aderării României la Uniunea Europeană şi până la data de 31 decembrie 2010, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să deţină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor;

a^1) 10% pentru dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul din statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb;

Lit. a^1) a alin. (2) al art. 116 a fost introdusă de pct. 6 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

b) abrogată;

c) 25% pentru veniturile obţinute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

Lit. c) a alin. (2) al art. 116 a fost modificată de pct. 41 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Lit. b) a alin. (2) al art. 116 a fost abrogată de pct. 48 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

(3) Abrogat.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie retinut se calculeaza dupa cum urmeaza:

a) pentru veniturile ce reprezinta remuneratii primite de nerezidenti care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administratie al unei persoane juridice

romane, potrivit art. 57;

Litera a) a alin. (2) al art. 116 a fost modificata de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Literele a) a alin. (4) al art. 116 a fost modificata de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Alin. (2) al art. 116 a fost modificat de pct. 71 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Alin. (3) al art. 116 a fost abrogat de pct. 72 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Lit. a) a alin. (2) al art. 116 a fost modificatã de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi
Art. 116. - (1) Impozitul datorat de nerezidenţi pentru veniturile impozabile obţinute din România se calculează, se reţine şi se plăteşte la bugetul de stat de către platitorii de venituri.
(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:
a) 10% pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb. Această cota de impunere se aplică în perioada de tranziţie de la data aderării României la Uniunea Europeană şi până la data de 31 decembrie 2010, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să deţină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor;
b) abrogată;

Lit. b) a alin. (2) al art. 116 a fost abrogatã de pct. 48 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

c) 25% pentru veniturile obţinute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

Lit. c) a alin. (2) al art. 116 a fost modificatã de pct. 41 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

d) 16% în cazul oricãror altor venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la art. 115.

Lit. d) a alin. (2) al art. 116 a fost modificatã de pct. 41 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reţinut se calculează după cum urmează:
a) pentru veniturile ce reprezintă remuneraţii primite de nerezidenţi care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;
b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.
(4) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua reţinerii impozitului pentru nerezidenţi. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteste până la data de 25 ianuarie a anului urmator.
(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit şi al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 42 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(6) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilatã cu constituirea unui nou depozit/achiziţionarea unui nou instrument de economisire.

(7) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(8) Modul de determinare şi/sau de declarare a veniturilor obţinute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

(9) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reţinut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

Art. 116 a fost modificat de pct. 81 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

8^1. Cota prevazuta pentru veniturile din dobanzi si redevente la art. 116 alin. (2) lit. a) se aplica asupra veniturilor provenind din Romania. In acest sens, o plata facuta de o intreprindere din Romania sau de un sediu permanent situat in Romania se va considera ca provine din Romania. Aceasta prevedere se va aplica numai daca intreprinderea platitoare sau intreprinderea al carui sediu permanent este considerat platitor de dobanzi sau redevente este o intreprindere asociata, in intelesul art. 124^20 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, cu intreprinderea care este beneficiarul efectiv sau al carui sediu permanent este considerat beneficiar efectiv al acelor dobanzi sau redevente.

Conditia privitoare la perioada minima de detinere de 2 ani va fi inteleasa luandu-se in considerare hotararea Curtii Europene de Justitie in cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C - 291/94 si C - 292/94 si anume:

Daca la data platii, perioada minima de detinere de 2 ani nu este incheiata, cota redusa prevazuta la art. 116 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal nu se va aplica.

In situatia in care, persoana juridica romana, respectiv sediul permanent din Romania pot face dovada ca perioada minima de detinere a fost indeplinita dupa data platii, persoana juridica romana, respectiv sediul permanent din Romania pot cere restituirea impozitelor platite in plus.

Pct. 8^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Norme metodologice:

9. La impunerea şi declararea veniturilor ce reprezintă remuneraţii primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşuratã în calitate de administrator, fondator sau

membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispoziţiile titlului III din Codul fiscal.

Pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:
a) 10% pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziţie de la data aderării României la Uniunea Europeană şi până la data de 31 decembrie 2010, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să deţină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor;
b) 10% pentru dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb;
c) 25% pentru veniturile obţinute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);
d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la art. 115.
(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reţinut se calculează după cum urmează:
a) pentru veniturile ce reprezintă remuneraţii primite de nerezidenţi care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice

române, potrivit art. 57;
b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.
(4) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua reţinerii impozitului pentru nerezidenţi. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor.

Norme metodologice:
9^1. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, realizate începând cu data de 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, indiferent de data constituirii raportului juridic.
Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la data de 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile.
Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 până la data scadenţei depozitului şi înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul dobânzilor aferente depozitelor la vedere, conturilor curente, certificatelor de depozit şi altor instrumente de economisire.
Cota de 16% se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise de societăţile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

9^2. Abrogat.

Pct. 9^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 9^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 3 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

9^3. Abrogat.

9^4. Abrogat.

Pct. 9^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 5 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 9^1, 9^2, 9^3 si 9^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), (3) si (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 4, subpct. 2 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 9^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 din sectiunea C a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 9^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 3 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(5) Impozitul se calculeaza, respectiv se retine in momentul platii venitului si se vireaza la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care s-a platit venitul. Impozitul se calculeaza, se retine si se varsa, in lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pietei valutare, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil in ziua retinerii impozitului pentru nerezidenti. In cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost platite actionarilor sau asociatilor pana la sfarsitul anului in care s-au aprobat situatiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declara si se plateste pana la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(5^1) Pentru veniturile sub forma de dobanzi la depozitele la termen, certificate de depozit si alte instrumente de economisire la banci si la alte institutii de credit autorizate si situate in Romania, impozitul se calculeaza si se retine de catre platitorii de astfel de venituri la momentul inregistrarii in contul de depozit al titularului, respectiv la momentul rascumpararii,

in cazul certificatelor de depozit si al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobanzi se face lunar, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare inregistrarii/rascumpararii.

(5^2) Modul de determinare si/sau declarare a veniturilor obtinute din transferul titlurilor de participare la o persoana juridica romana va fi stabilit prin norme.

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 68 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 10 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 73 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (5^1) si (5^2) ale art. 116 au fost introduse de pct. 74 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 116 a fost modificat de pct. 81 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, având conținutul prevãzut mai sus.

Norme metodologice:

9^5. a) Conversia in lei a impozitului in valuta aferent veniturilor obtinute din Romania de nerezidenti se face la cursul de schimb al pietei valutare comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil in ziua in care s-a platit venitul catre nerezident si impozitul in lei rezultat se varsa la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care s-a platit venitul.

b) Pentru impozitul in valuta aferent dobanzilor capitalizate realizate din Romania de nerezidenti, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pietei valutare comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil in ziua in care s-a capitalizat dobanda, respectiv la cursul valutar din momentul inregistrarii in contul curent sau in contul de depozit al titularului dobanzii capitalizate sau din momentul rascumpararii, in cazul unor instrumente de economisire, ori in momentul in care dobanda se transforma in imprumut. Impozitul in lei astfel calculat se varsa la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care s-a inregistrat venitul/rascumparat instrumentul de economisire.

c) Prin platã a unui venit se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilitã prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între pãrți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.

Pct. 9^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si (5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Litera c) a pct. 9^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si (5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusã de pct. 2 al literei D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

9^6. a) Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul valorilor mobiliare în cazul societăţilor închise şi din transferul părţilor sociale, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va depune şi la societatea ale cărei valori mobiliare/părţi sociale sunt transferate.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obţin câştiguri din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) se depune la reprezentantul fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va anexa la declaraţia de impunere, respectiv la declaraţia de venit.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul titlurilor de participare obţinute de o persoană juridică nerezidentă, atunci când acest câştig este generat de transferul titlurilor de participare, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va depune şi la societatea ale cărei titluri de participare sunt transferate.

Litera a) a pct. 9^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si (5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 3 al literei D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

b) În cazul în care dobânditorul valorilor mobiliare ale unei societăţi închise sau al părţilor sociale este o persoanã juridicã nerezidentã/persoanã fizicã nerezidentã, iar beneficiarul câştigurilor din transferul acestor valori mobiliare, respectiv al părţilor sociale este o persoanã fizicã rezidentã, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe câştigul determinat din transferul acestor valori mobiliare sau părţi sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente/persoanei fizice nerezidente, direct sau prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative.

c) În cazul tranzacţiilor cu titluri de valoare, respectiv titluri de participare efectuate între nerezidenţi, sunt aplicabile prevederile menţionate în titlurile II şi III din Codul fiscal în ceea ce priveşte obligaţiile de calcul, reţinere şi virare a impozitului în condiţiile neprezentării certificatului de rezidenţă fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidenţă al beneficiarului câştigurilor din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare ori în cazul în care, prin convenţie, România are dreptul de impunere asupra câştigului.

d) În cazul în care transferul oricãror titluri de valoare deţinute de o persoanã fizicã nerezidentã se realizează printr-un intermediar, obligaţia de calcul şi virare a impozitului pe câştigul din transferul unor astfel de titluri, precum şi celelalte obligaţii declarative revin beneficiarului nerezident al câştigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevãzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligaţiile ce îi revin potrivit art. 66 alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câştigului sau împuternicitul desemnat va depune declaraţia de impunere trimestrială, respectiv declaraţia privind venitul realizat, va îndeplini obligaţiile fiscale şi va anexa la aceste declaraţii câte o copie legalizatã a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevãzut la pct. 13 alin. (1), însoţitã de o traducere autorizatã în limba românã.În situaţiile prevãzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira impozitul pe câştigul din transferul oricãror titluri de valoare, acesta are obligaţia de a pãstra certificatul de rezidenţă fiscală al beneficiarului venitului, precum şi de a îndeplini celelalte obligaţii declarative.

În situaţia în care beneficiarul câştigului din transferul oricãror titluri de valoare este o persoanã fizicã nerezidentã, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligaţia de calcul, reţinere şi virare a impozitului, precum şi celelalte obligaţii declarative şi de pãstrare a certificatului de rezidenţă fiscală al beneficiarului câştigului revin, dupã caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.

Litera d) a pct. 9^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si

(5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 3 al literei D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Litera d) a pct. 9^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si (5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 3 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

e) Detinerile persoanelor juridice straine la fondurile inchise de investitii se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la titlul II din Codul fiscal.

Pct. 9^5 si 9^6 al din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 3 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 9^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si (5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Litera d) a pct. 9^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 4 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Literele a)-d) ale pct. 9^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

9^7. Abrogat.

Pct. 9^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

9^8. Abrogat.

Pct. 9^7 si 9^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 2 din sectiunea C a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 9^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5), (5^1) si (5^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr.

1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 116 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
Scutiri de la impozitul prevazut in prezentul capitol
Art. 117. - Sunt scutite de impozitul pe veniturile obtinute din Romania de nerezidenti urmatoarele venituri:
a) abrogatã;
b) dobânda aferentã instrumentelor de datorie publicã în lei si în valutã, veniturile obtinute din tranzactiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operatiunilor de administrare a riscurilor asociate obligatiilor de natura datoriei publice guvernamentale si veniturile obtinute din tranzactionarea titlurilor de stat si a obligatiunilor emise de cãtre unitãtile administrativ-teritoriale, în lei si în valutã, pe piata internã si/sau pe pietele financiare internationale, precum si dobânda aferentã instrumentelor emise de cãtre Banca Nationalã a României în scopul atingerii obiectivelor de politicã monetarã si veniturile obtinute din tranzactionarea valorilor mobiliare emise de cãtre Banca Nationalã a României;
c) abrogatã;

Lit. b) a art. 117 a fost modificata de pct. 69 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Lit. a) a art. 117 a fost modificata de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Lit. a) si c) ale art. 117 au fost modificate de pct. 75 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Lit. b) a art. 117 a fost modificatã de pct. 7 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 91 din 24 iunie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.
Lit. a) a art. 117 a fost abrogatã de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010

22%

, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.
Litera b) a art. 117 a fost modificatã de pct. 51 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:
9^9. Abrogat.

Pct. 9^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 5 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

9^10. Abrogat.

Pct. 9^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 5 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

9^11. Abrogat.

Pct. 9^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 5 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 9^9, 9^10 si 9^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 117 lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 2 din sectiunea C a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:
Scutiri de la impozitul prevãzut în prezentul capitol
Art. 117. - Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi urmãtoarele venituri:
[...]
c) abrogatã;

Lit. c) a art. 117 a fost abrogatã de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:
9^12. Abrogat.

Pct. 9^12 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^12 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 9^12 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Pct. 9^12 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Norme metodologice:
9^13. Premiile prevãzute la art. 117 lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plãtite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale.

Pct. 9^13 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. d) şi e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
f) abrogatã;

Lit. f) a art. 117 a fost abrogatã de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:
9^14. Abrogat.

Pct. 9^14 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 9^14 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 9^14 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

[...]

h) dividendele plãtite de o întreprindere, care este persoanã juridicã românã sau persoanã juridicã cu sediul social în România, înfiinţatã potrivit legislaţiei europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacã persoana juridicã strãinã beneficiarã a dividendelor întruneşte cumulativ urmãtoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevãzute în art. 20^1 alin. (4);

2. în conformitate cu legislaţia fiscalã a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este consideratã a fi rezidentã a statului respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se considerã cã este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene sau Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plãteşte, în conformitate cu legislaţia fiscalã a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fãrã posibilitatea unei opţiuni sau exceptãri;

4. deţine minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoanã juridicã românã pe o perioadã neîntreruptã de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plãţii dividendului.

Dacã beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat

membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridicã strãinã pentru care sediul permanent îşi desfăşoarã activitatea trebuie sã întruneascã cumulativ condiţiile prevãzute la pct. 1-4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridicã românã care plăteşte dividendul trebuie sã îndeplineascã cumulativ urmãtoarele condiţii:

1. este o societate înfiinţatã în baza legii române şi are una dintre urmãtoarele forme de organizare: "societate pe acţiuni", "societate în comanditã pe acţiuni", "societate cu rãspundere limitatã";

2. plãteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fãrã posibilitatea unei opţiuni sau exceptãri.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridicã cu sediul social în România, înfiinţatã potrivit legislaţiei europene, care plãteşte dividendul, trebuie sã plãteascã impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fãrã posibilitatea unei opţiuni sau exceptãri.

Norme metodologice:

10. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. h), condiţia privitoare la perioada minimã de deţinere de 2 ani va fi înţeleasã luându-se în considerare hotãrârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt f^n\'62r Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacã la data plãţii perioada minimã de deţinere de 2 ani nu este încheiatã, scutirea prevãzutã în Codul fiscal nu se va acorda.

În situaţia în care persoana juridicã românã, respectiv sediul permanent din România poate face dovada cã perioada minimã de deţinere a fost îndeplinitã dupã data plãţii, persoana juridicã românã, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plãtite în plus.

Intrã sub incidenţa prevederilor art. 117 lit. h) şi dividendele distribuite şi plãtite dupã data de 1 ianuarie 2007, chiar dacã acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exerciţiilor financiare anterioare anului 2007, în mãsura în care beneficiarul dividendelor îndeplineşte condiţiile prevãzute de lege.

În sensul prevederilor art. 117 lit. h), condiţia privitoare la perioada de deţinere a participaţiei minime are în vedere o perioadã de 2 ani consecutivi, împliniţi la data plãţii dividendelor.

Alin. (3) al pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) si c) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1) si (2) ale pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 13 al lit. E a art. I din

HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. h) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
i) abrogată;

Lit. i) a art. 117 a fost abrogată de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

Norme metodologice:
11. Abrogat.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. i) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:
j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124^19, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

Norme metodologice:
11^1. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție

în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fⁿ\'62r Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Pct. 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 117 lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4, subpct. 3 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. j) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale conventiilor de evitare a dublei impuneri

Art. 118. - (1) In intelesul art. 116, daca un contribuabil este rezident al unei tari cu care Romania a incheiat o convention pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit si capital, cota de impozit care se aplica venitului impozabil obtinut de catre acel contribuabil din Romania nu poate depasi cota de impozit, prevazuta in convention, care se aplica asupra acelui venit, potrivit alin. (2). In situatia in care cotele de impozitare din legislatia interna sunt mai favorabile decat cele din conventiile de evitare a dublei impuneri se aplica cotele de impozitare mai favorabile.

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

ART. 118

(1) În înţelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei ţări cu care România a încheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit prevăzută în convenţie care se aplică asupra acelui venit. În situaţia în care sunt cote diferite de impozitare în legislaţia internă sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei ţări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislaţia internă, legislaţia Uniunii Europene sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri. Legislaţia Uniunii Europene se aplică în relaţia

României cu statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociaţiei Europene a Liberului Schimb.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidenţă, precum şi, după caz, o declaraţie pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiţiei de beneficiar în situaţia aplicării legislaţiei Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidenţă fiscală, respectiv declaraţia ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidenţă fiscală şi, după caz, a declaraţiei prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri sau ale legislaţiei Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripţie. În acest sens, certificatul de rezidenţă fiscală trebuie să menţioneze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripţie, rezidenţa fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenţia de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislaţiei Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidenţă fiscală şi, după caz, declaraţia pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condiţiilor referitoare la: perioada minimă de deţinere, condiţia de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Certificatul de rezidenţă fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plăţile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepţia situaţiei în care se schimbă condiţiile de rezidenţă.

(3) În cazul în care s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc cotele din convenţiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislaţia Uniunii Europene, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripţie, stabilit prin legislaţia statului român.

Restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislaţiei Uniunii Europene coroborat cu legislaţia internă, după caz, se efectuează independent de situaţia obligaţiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

(4) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către nerezidenţi a documentelor de rezidenţă fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidenţă al acestora, se stabilesc prin norme.

Art. 118 a fost modificat de pct. 84 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (4) al art. 118 a fost modificat de pct. 49 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:

12. (1) Dispozitiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobanzi», «Comisioane», «Redevente» din conventiile de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state, care reglementeaza impunerea in tara de sursa a acestor venituri, se aplica cu prioritate. In cazul cand legislatia interna prevede in mod expres o cota de impozitare mai favorabila sunt aplicabile prevederile legislatiei interne.

(2) Dispozitiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobanzi», «Comisioane», «Redevente» din conventiile de evitare a dublei impuneri deroga de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din conventiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobanzi", "Comisioane", "Redevente" din conventiile de evitare a dublei impuneri care prevad impunerea in statul de sursa nu conduce la o dubla impunere pentru acelasi venit, intrucat statul de rezidenta acorda credit fiscal pentru impozitul platit in Romania, in conformitate cu prevederile conventiei de evitare a dublei impuneri.

(4) Abrogat.

Alin. (4) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 4 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Abrogat.

Alin. (5) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Alin. (5) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 4 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6) Abrogat.

Alin. (6) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 8 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(7) Abrogat.

Alin. (7) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 8 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(7^1) Abrogat.

Alin. (7^1) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 8 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(8) Dispoziţiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezintă legislaţia internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menţionate la art. 115 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obţinute de artişti şi sportivi, precum şi alte venituri pentru care România are potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

Alin. (8) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplica atunci cand beneficiarul venitului obtinut din Romania este rezident al unui stat cu care Romania nu are incheiata convention de evitare a dublei impuneri sau cand beneficiarul venitului obtinut din Romania, rezident al unui stat cu care Romania are incheiata convention de evitare a dublei impuneri, nu prezinta certificatul de rezidenta fiscala sau documentul prevazut la pct. 13 alin. (1) ori atunci cand impozitul datorat de nerezident este suportat de catre platitorul de venit.

(10) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(10^1) În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile art. 15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi sunt cele menţionate la pct. 21^3 din normele de aplicare a art. 20^1 din Codul fiscal, respectiv cele menţionate la art. 124^26 lit. x) din Codul fiscal.

Alin. (10^1) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 5 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.
Alin. (10^1) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 135 din 27 februarie 2012.

(11) În situaţia în care pentru acelaşi venit sunt cote diferite de impunere în legislaţia internă, legislaţia comunitară sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi, după caz, îndeplineşte condiţia de beneficiar al legislaţiei Uniunii Europene.

Alin. (1) si (2) ale pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 4, subpct. 4 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
*) La pct. 12, din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, la alineatele (4), (5), (6) si (7), cuvantul "rambursare" s-a inlocuit cu "restituire" de catre pct. 5 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (7^1) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (9) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie

2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (10) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (10) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al literei D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (11) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al literei D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

Art. 118. - [...]

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidenţă, precum şi, după caz, o declaraţie pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiţiei de beneficiar în situaţia aplicării legislaţiei Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidenţă fiscală, respectiv declaraţia ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidenţă fiscală şi, după caz, a declaraţiei prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri sau ale legislaţiei Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripţie. În acest sens, certificatul de rezidenţă fiscală trebuie să menţioneze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripţie, rezidenţa fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenţia de evitare a dublei impuneri, întrun stat al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislaţiei Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidenţă fiscală şi, după caz, declaraţia pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condiţiilor referitoare la: perioada minimă de deţinere, condiţia de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Certificatul de rezidenţă fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plăţile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepţia situaţiei în care se

schimbã condiţiile de rezidenţã.

Norme metodologice:

13. (1) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul sãu de rezidenţã, precum şi de cele ale legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie sã prezinte certificatul de rezidenţã fiscalã eliberat de autoritatea fiscalã din statul respectiv sau un alt document eliberat de cãtre o altã autoritate decât cea fiscalã, care are atribuţii în domeniul certificãrii rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidenţii care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plãtitorul de venit originalul sau copia legalizatã a certificatului de rezidenţã fiscalã ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţite de o traducere autorizatã în limba românã.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenţã fiscalã sau al documentului prevãzut la alin. (1) unui plãtitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localitãţi din România şi care fac plãţi, la rândul lor, cãtre beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidenţã fiscalã sau al documentului prevãzut la alin. (1) va transmite la fiecare subunitate o copie legalizatã a certificatului de rezidenţã fiscalã sau a documentului prevãzut la alin. (1), însoţitã de o traducere autorizatã în limba românã. Pe copia legalizatã primitorul originalului certificatului de rezidenţã fiscalã sau al documentului prevãzut la alin. (1) va semna cu menţiunea cã deţine originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţatã o filialã în România care are relaţii contractuale cu diverşi clienţi din localitãţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţã fiscalã sau al documentului prevãzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

(5) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii iniţiat/procedurii amiabile declanşate de o ţarã parteneră de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(6) În certificatul de rezidenţã fiscalã sau în documentul prevãzut la alin. (1), prezentat de nerezidenţii care au obţinut venituri din România, trebuie sã se ateste cã aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obţinerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidenţã fiscalã ori documentul prevãzut la alin. (1).

(7) Plãtitorul de venit este rãspunzãtor pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidenţã fiscalã ori a documentului prevãzut la alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu

diverse state.

(8) Forma şi conţinutul certificatului de rezidenţă fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenţi sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidenţă al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorităţii care a emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, menţiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

Alin. (3) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 4, subpct. 5 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

Art. 118. - [...]

(3) În cazul în care s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc cotele din convenţiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislaţia Uniunii Europene, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripţie, stabilit prin legislaţia statului român.

Restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislaţiei Uniunii Europene coroborat cu legislaţia internă, după caz, se efectuează independent de situaţia obligaţiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

Norme metodologice:

13^1. (1) În cazul când în România s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc prevederile din convenţiile de evitare a dublei impuneri sau din legislaţia Uniunii Europene, după caz, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(2) Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite nerezidentului, acesta depune, în termenul legal de prescripţie, o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit.

(3) Restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri sau a legislaţiei Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislaţia internă, se efectuează de către plătitorul de venit, independent de situaţia obligaţiilor sale fiscale.

(4) Plătitorul de venit va calcula şi va restitui nerezidentului suma reprezentând impozit reţinut în plus astfel:

a) în situaţia în care cota de impunere stabilită în convenţiile de evitare a dublei impuneri sau de legislaţia Uniunii Europene este mai mică decât cea prevăzută de Codul fiscal, suma restituită nerezidentului este egală cu diferenţa de impozit plătit în plus;

b) în situaţia în care potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri sau legislaţiei Uniunii Europene nu se datorează impozit, suma restituită nerezidentului este egală cu impozitul plătit în România.

(5) În vederea recuperării de la buget a sumelor efectiv restituite, plătitorul de venit va depune la organul fiscal competent în administrarea sa declaraţia/declaraţiile fiscală/fiscale rectificativă/rectificative cu diminuarea obligaţiilor fiscale, în care va înscrie suma efectiv restituită persoanei nerezidente cu titlu de impozit reţinut în plus.

(6) Ulterior depunerii declaraţiei fiscale rectificative, plătitorul de venit va depune la acelaşi organ fiscal o cerere de restituire a impozitului plătit în plus, soluţionarea cererii realizându-se potrivit legislaţiei în materie.

(7) În situaţia în care restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri sau a legislaţiei Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislaţia internă, nu se poate efectua de către plătitorul de venit, contribuabilul nerezident îşi va recupera de la bugetul statului acest impozit plătit în plus, personal sau prin împuternicit. Procedura de restituire a impozitului plătit în plus se va stabili prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Pct. 13^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene
Art. 118. - [...]
(4) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către nerezidenţi a documentelor de rezidenţă fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidenţă al acestora, se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:
14. Ministrul finanţelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidenţă fiscală atât pentru rezidenţi, cât şi pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condiţiile de rezidenţă prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) din Codul fiscal, care sunt supuşi impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, având în România obligaţie fiscală integrală.

Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

14^1. Ministrul finanţelor publice aprobă prin ordin macheta Certificatului privind atestarea activităţii desfăşurate în România de către sediul permanent al unei persoane juridice străine. Organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe poate elibera, la cererea acestora, certificatul prin care se atestă că sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

Pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4, subpct. 6 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a

fost modificat de pct. 8 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

15. Abrogat.

Alin. (1) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (1) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Alin. (1^1) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Alin. (1^2) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Alin. (3) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (1) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003

23%

a fost modificat de pct. 4, subpct. 7 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1^1), (1^2) si (1^3) ale pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 4, subpct. 8 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4, subpct. 9 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (4) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al sectiunii D a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

*) Conform art. III din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005, anul obtinerii venitului pentru anul 2004 este perioada 1 ianuarie - 31 decembrie. In situatia in care prezentarea certificatului de rezidenta fiscala in anul 2004 s-a facut cu depasirea termenului prevazut la pct. 15 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului V din Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004, cu modificarile ulterioare, acesta se va reconsidera potrivit procedurii instituite prin prezenta hotarare.

Alin. (1), (1^1) si (1^2) ale pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 15 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 9 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Declaraţii anuale privind reţinerea la sursã

Art. 119. - (1) Plãtitorii de venituri cu regim de reţinere la sursã a impozitelor, cu excepţia plãtitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligaţia sã depunã o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, pânã în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului fiscal curent pentru anul expirat.

Alin. (1) al art. 119 a fost modificat de pct. 85 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Alin. (1) al art. 119 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

15^1. Declaraţia depusã de plãtitorii de venituri care au obligaţia sã reţinã la sursã impozitul pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România are urmãtorul cuprins:

DECLARAŢIE INFORMATIVĂ
privind impozitul reţinut şi plãtit pentru
veniturile cu regim de reţinere la sursã/venituri scutite,
pe beneficiari de venit nerezidenţi

Anul .....

A. Datele de identificare a plãtitorului de venit

Denumirea/Numele şi prenumele	Codul de identificare fiscalã/CNP

Adresa: Judeţul	Sectorul	Localitatea

Strada	Nr.	Bl.	Sc.	Et.	Ap.

Cod poştal	Telefon	Fax	Email

B. Datele de identificare a beneficiarului de venit nerezident

Nr. crt.	Denumirea statului de rezidenţã a beneficiarului de venit	Denumirea/ Numele şi prenumele	Codul de identificare fiscalã atribuit de autoritatea din România

C. Date informative privind impozitul reţinut la sursã/venituri scutite pe beneficiari de venit nerezidenţi

Nr. crt.	Denumirea/ Numele şi prenumele	Natura venitului	Venitul beneficia-rului de	Impozit reţinut şi plãtit la bugetul statului/scutire	Actul norma-tiv care reglementeazã

	beneficiarului de venit nerezident		venit nerezident (suma brutã)	de impozit	impunerea/ scutirea

Sub sancţiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar cã datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ..... Semnãtura şi ştampila

Funcţia .....

Loc rezervat organului fiscal Numãr de înregistrare .....
Data

Declaraţia se completeazã în douã exemplare:
- originalul se depune la organul fiscal în a cãrui razã teritorialã se aflã domiciliul fiscal al plãtitorului de venit.
- copia se pãstreazã de cãtre plãtitorul de venit.

Pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 119, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 16 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 119, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

15^2. Plãtitorii de venituri cu regim de reţinere la sursã a impozitelor pot solicita organului fiscal în a cãrui razã teritorialã se aflã domiciliul lor fiscal atribuirea codului de identificare fiscalã pentru contribuabilii nerezidenţi, definiţi potrivit Codului fiscal, care

realizează venituri supuse regulilor de impunere la sursă.

Pct. 15^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 119 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Certificatele de atestare a impozitului platit de nerezidenti
ART. 120
(1) Orice nerezident poate depune, personal sau printr-un împuternicit, o cerere la autoritatea fiscală competentă, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuşi sau de o altă persoană, în numele său.

Alin. (1) al art. 120 a fost modificat de pct. 86 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului platit de nerezidenti se depune la organul fiscal teritorial in raza caruia platitorul de venit este inregistrat ca platitor de impozite si taxe.

Codul fiscal:
(2) Autoritatea fiscala competenta are obligatia de a elibera certificatul de atestare a impozitului platit de nerezidenti.
(3) Forma cererii si a certificatului de atestare a impozitului platit de nerezident, precum si conditiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:
17. (1) Certificatul de atestare a impozitului platit de nerezidenti se elibereaza de catre organul fiscal teritorial in raza caruia platitorul de venit este inregistrat ca platitor de impozite si taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de platitorul de venit in numele acestuia.
(2) Forma cererii si a certificatului de atestare a impozitului platit de nerezident, precum si instructiunile de completare si eliberare se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

Alin. (1) al pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 120 alin. (2) si (3) din

Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4, subpct. 10 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (1) al pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 120, alin. (2) si (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II
Impozitul pe reprezentante

Contribuabili
Art. 122. - Orice persoana juridica straina, care are o reprezentanta autorizata sa functioneze in Romania, potrivit legii, are obligatia de a plati un impozit anual, conform prezentului capitol.

Norme metodologice:
18. (1) Persoanele juridice straine, prin reprezentante infiintate in Romania, nu sunt abilitate sa faca fapte de comert, aceste reprezentante neavand calitatea de persoana juridica.
(2) Persoanele juridice straine care doresc sa-si infiinteze o reprezentanta in Romania trebuie sa obtina autorizatia prevazuta de lege.
(3) Autorizatia obtinuta poate fi anulata in conditiile care sunt stabilite prin acelasi act normativ.

Codul fiscal:
Stabilirea impozitului
Art. 123. - (1) Impozitul pe reprezentanta pentru un an fiscal este egal cu echivalentul in lei al sumei de 4.000 euro, stabilita pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pietei valutare, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil in ziua in care se efectueaza plata impozitului catre bugetul de stat.
(2) In cazul unei persoane juridice straine, care in cursul unui an fiscal infiinteaza sau desfiinteaza o reprezentanta in Romania, impozitul datorat pentru acest an se calculeaza proportional cu numarul de luni de existenta a reprezentantei in anul fiscal respectiv.

Alin. (1) al art. 123 a fost modificat de pct. 73 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (1) al art. 123 a fost modificat de pct. 11 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

19. In cazul persoanelor juridice straine care infiinteaza o reprezentanta in Romania in cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculeaza incepand cu data de 1 a lunii in care reprezentanta a fost infiintata pana la sfarsitul anului respectiv. Pentru reprezentantele care se desfiinteaza in cursul anului de impunere impozitul anual se recalculeaza pentru perioada de activitate de la inceputul anului pana la data de 1 a lunii urmatoare celei in care a avut loc desfiintarea reprezentantei.

Codul fiscal:

Plata impozitului si depunerea declaratiei fiscale

Art. 124. - (1) Orice persoana juridica straina are obligatia de a plati impozitul pe reprezentanta la bugetul de stat, in doua transe egale, pana la datele de 25 iunie si 25 decembrie inclusiv.

Alin. (1) al art. 124 a fost modificat de pct. 87 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

20. Abrogat.

Pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 124 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 12 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

20^1. Impozitul datorat la data de 25 iunie de reprezentanţele care sunt înfiinţate în primul semestru al anului este proporţional cu numărul de luni de activitate desfăşuratã de reprezentanţã în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 25 decembrie inclusiv.

Pct. 20^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 124 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4, subpct. 11 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 20^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 124 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(2) Orice persoana juridica straina care datoreaza impozitul pe reprezentanta are obligatia de a depune o declaratie anuala la autoritatea fiscala competenta, pana la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

Norme metodologice:
21. (1) Forma declaratiei fiscale care va fi depusa anual la autoritatea fiscala competenta si instructiunile de completare se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.
(2) Declaratia anuala de impunere, precum si declaratia fiscala in cazul infiintarii sau desfiintarii reprezentantei in cursul anului pot fi depuse in numele persoanei juridice straine si de reprezentantul reprezentantei la organul fiscal teritorial in raza caruia reprezentanta isi desfasoara activitatea.

Codul fiscal:
(3) Orice persoana juridica straina, care infiinteaza sau desfiinteaza o reprezentanta in cursul anului fiscal, are obligatia de a depune o declaratie fiscala la autoritatea fiscala competenta, in termen de 30 de zile de la data la care reprezentanta a fost infiintata sau desfiintata.

Norme metodologice:
22. (1) Forma declaratiei fiscale care va fi depusa la autoritatea fiscala competenta in caz de infiintare sau de desfiintare a reprezentantei si instructiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.
(2) In termen de 30 de zile de la data depunerii declaratiei fiscale de infiintare sau de desfiintare a reprezentantei, organul fiscal teritorial stabileste sau recalculeaza impozitul stabilit pentru perioada in care reprezentanta va desfasura sau isi va inceta activitatea, dupa caz.

Codul fiscal:
(4) Reprezentantele sunt obligate sa conduca evidenta contabila prevazuta de legislatia in vigoare din Romania.

Norme metodologice:
23. (1) Reprezentantele vor conduce contabilitatea in partida simpla, conform prevederilor

legislatiei din Romania.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activitatii reprezentantelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile intocmite in conditiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentantelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entitati pana la 31 decembrie 2003.

Codul fiscal

Definitia intreprinderii, intreprinderii asociate si a sediului permanent

Art. 124^20 - In sensul prezentului capitol:

a) termenul intreprindere a unui stat membru inseamna orice intreprindere:

[...]

(iii) care este supusa unuia dintre urmatoarele impozite, fara a fi scutita de impozit, sau unui impozit care este identic ori, in esenta, similar si care este stabilit dupa data de intrare in vigoare a prezentului articol, in plus sau in locul acelor impozite existente:

- impozitul societatilor/vennootschapsbelasting, in Belgia;
- selskabsskat, in Danemarca;
- Korperschaftsteuer, in Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, in Grecia;
- impuesto sobre sociedades, in Spania;
- impot sur les societes, in Franta;
- corporation tax, in Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, in Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, in Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, in Olanda;
- Korperschaftsteuer, in Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, in Portugalia;
- vhteisoien tulovero/in komstskatten, in Finlanda;
- statlin g in komstskatt, in Suedia;
- Corporation tax, in Regatul Unit al Marii Britanii si Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, in Republica Ceha;
- tulumaks, in Estonia;
- phdros eisodematos, in Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, in Letonia;
- pelno mokestis, in Lituania;
- tarsasagi ado, in Ungaria;
- taxxa fuq I-income, in Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, in Polonia;

- davek od dobicka praznih oseb, in Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, in Slovacia;
- impozitul pe profit, in Romania;
- (text in limba bulgara) in Bulgaria;"

Ultima liniuță a pct. (iii) al lit. a) a art. 124^20 a fost introdusă de pct. 91 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
24. Abrogat.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 124^20, lit. a), pct. (iii) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 124^20, lit. a), pct. (iii) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 14 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

"Codul fiscal
Lista societatilor acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii)
Art. 124^26 Societatile acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii) sunt urmatoarele:
[...]"

Norme metodologice:
25. Abrogat.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 124^26 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 19 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 124^26 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 14 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Prevederi generale

Art. 124^28
[...]
(3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt in prezent, in mod special:
[...]"

Norme metodologice:
26. In cazul Romaniei, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:
- impozitul pe venit;
- impozitul pe profit;
- impozitul pe veniturile obtinute din Romania de nerezidenti;
- impozitul pe veniturile microintreprinderilor;
- impozitul pe cladiri;
- impozitul pe teren.
In cazul Bulgariei, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:
- text in limba bulgara*);
- text in limba bulgara*);
- text in limba bulgara*);
- text in limba bulgara*);
- text in limba bulgara*)."

NOTA(CTCE)
*) Textul este in limba bulgara si se gaseste in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1440 din 29.12.2006, la pagina 37.

Pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 124^28, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Prevederi generale
Art. 124^28
[...]
(5) Sintagma autoritate competenta inseamna:
[...]

Norme metodologice:
27. In cazul Bulgariei autoritate competenta inseamna (text in limba bulgara*)).

NOTA(CTCE)
*) Textul este in limba bulgara si se gaseste in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 1440 din 29.12.2006, la pagina 37.

Pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 124^28, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 21 al lit. E a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

TITLUL VI
Taxa pe valoarea adaugatã

Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt reproduse astfel cum au fost modificate de lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Semnificaţia unor termeni şi expresii
Art. 125^1
[...]
(2) În înţelesul prezentului titlu:
a) o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în România este consideratã a fi stabilitã în România;
b) o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în afara României se considerã cã este stabilitã în România dacã are un sediu fix în România, respectiv dacã dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrãri de bunuri şi/sau prestãri de servicii impozabile;
c) o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este consideratã persoanã impozabilã care nu este stabilitã în România pentru livrãrile de bunuri sau prestãrile de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participã.

Norme metodologice:
1. (1) Locul unde o persoanã impozabilã îşi are stabilit sediul activităţii economice este locul unde sunt adoptate deciziile esenţiale privind managementul persoanei impozabile şi unde

sunt exercitate funcţiile administraţiei sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoanã impozabilã îşi are stabilit sediul activităţii sale economice este necesar sã se aibã în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfăşoarã administraţia centralã, locul unde se întrunesc directorii şi locul, de regulã acelaşi, unde se stabileşte politica generalã a companiei. De asemenea, mai pot fi avuţi în vedere şi alţi factori, cum ar fi locul unde domiciliazã principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative şi contabile, precum şi locul unde tranzacţiile financiare şi în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul cã locul de la care sunt realizate efectiv activităţile de persoana impozabilã nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilã sã aibã stabilit sediul activităţii sale economice în statul membru respectiv. Prezenţa unei cutii poştale sau a unor reprezentanţe comerciale nu poate fi consideratã ca sediu al activităţii economice a unei persoane impozabile, dacã nu sunt îndeplinite condiţiile menţionate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activităţii economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activităţii economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal.

(3) În scopul aplicării prevederilor art. 125^1 alin. (2) lit. c) şi art. 150 din Codul fiscal:

a) dacã sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României nu participã la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operaţiuni, se considerã cã persoana impozabilã nu este stabilitã în România pentru respectivele operaţiuni;

b) dacã sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României participã la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operaţiuni sau conform unor înţelegeri este prevăzut cã sediul fix poate sã intervinã ulterior derulării operaţiunilor pentru operaţiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanţie şi aceastã potenţialã participare nu constituie o operaţiune separatã din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legãturã cu aceste operaţiuni nu este relevantã, deoarece se va considera cã în orice situaţie acest sediu fix participã la realizarea operaţiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanţã, utilizarea acestor resurse nu va fi consideratã ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport

necesare îndeplinirii obligaţiilor legate de aceste operaţiuni. În această situaţie, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operaţiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deţine în România o licenţă care îi permite să desfăşoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existenţa licenţei în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condiţiile art. 125^1 alin. (2) lit. b).

Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 125^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 125^1 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Aplicare teritorială

Art. 125^2. - (1) În sensul prezentului titlu:

a) Comunitate şi teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunităţii pentru care se aplică Tratatul de înfiinţare a Comunităţii Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepţia teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) teritorii terţe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înfiinţare a Comunităţii Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Republica Federalã Germania:
1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;
b) Regatul Spaniei:
1. Ceuta;
2. Melilla;
c) Republica Italianã:
1. Livigno;
2. Campione d'Italia;
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;
b) Republica Francezã: teritoriile din străinătate;
c) Muntele Athos;
d) Insulele Aland;
e) Insulele Channel.

(4) Se considerã ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menţionate mai jos:

a) Republica Francezã: Principatul Monaco;
b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;
c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

Norme metodologice:

1^1*). (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevãzute la art. 125^2 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacã sunt transportate în teritoriul Comunităţii.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Francezã;
c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru.

Pct. 1^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 125^1 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Operaţiuni impozabile

Art. 126. - (1) Din punct de vedere al taxei sunt operaţiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) operaţiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 şi 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acţionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operaţiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132^2.

(3) Sunt, de asemenea, operaţiuni impozabile şi următoarele operaţiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132^1:

a) o achiziţie intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acţionează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acţionează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanţă;

b) o achiziţie intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziţie intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acţionează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau

prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achiziţiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opţiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România:

a) achiziţiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h)-m);

b) achiziţia intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132^1 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

1. achiziţia de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziţia de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziţionate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să-i efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

c) achiziţiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi de antichităţi, în sensul prevederilor art. 152^2, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul

art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitaţie publică, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

24%

d) achiziţia intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operaţiunile impozabile pot fi:

a) operaţiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 143-144^1;

c) operaţiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri şi achiziţii intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operaţiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii.

Norme metodologice:

2. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operaţiunea nu este impozabilă în România dacă cel puţin una dintre condiţiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul art. 126 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiţia referitoare la "plată" implică existenţa unei legături directe între operaţiune şi contrapartida obţinută. O operaţiune este impozabilă în condiţiile în care această operaţiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obţinută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiţia referitoare la existenţa unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absenţa plăţii, când operaţiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiţie este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligaţie legală;

b) condiţia existenţei unei legături între operaţiune şi contrapartida obţinută este

îndeplinită chiar dacă preţul nu reflectă valoarea normală a operaţiunii, respectiv ia forma unor cotizaţii, bunuri sau servicii, reduceri de preţ, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terţ.

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziţia intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna consideratã o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 132^1 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 126 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, achiziţia intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna consideratã o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 132^1 din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea art. 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziţii intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achiziţiilor intracomunitare, cu excepţia achiziţiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacţiei ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziţii intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziţii intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achiziţiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achiziţiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanţă, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achiziţiilor de bunuri second-hand, de opere de artã, de obiecte de colecţie şi antichitãţi, aşa cum sunt definite la art. 152^2 din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevãzut la art. 152^2 din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achiziţiilor de gaze naturale şi energie electricã a cãror livrare a fost efectuatã în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare este depãşit, persoana prevãzutã la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rãmâne valabilã pentru perioada pânã la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depãşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic urmãtor.

(9) Persoana prevãzutã la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrãrii oricând dupã încheierea anului calendaristic urmãtor celui în care s-a înregistrat, conform art. 153^1 alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepţie, persoana respectivã rãmâne înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare efectuate cel puţin pentru încã un an calendaristic, dacã plafonul pentru achiziţii intracomunitare este depãşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistratã.

(10) Dacã dupã expirarea anului calendaristic urmãtor celui în care persoana a fost înregistratã persoana respectivã efectueazã o achiziţie intracomunitarã în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 153^1 din Codul fiscal, se considerã cã persoana a optat conform art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligatã sã rãmânã înregistratã în urma depãşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare în anul urmãtor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplicã prevederile alin. (9).

(11) În sensul art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectueazã numai operaţiuni pentru care taxa nu este deductibilã şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu depãşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevãzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de la data la care îşi exercitã opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153^1 alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrãrii oricând dupã încheierea a 2 ani calendaristici ce urmeazã celui în care s-au înregistrat, conform art. 153^1 alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care dupã încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevãzute la alin. (11) efectueazã o achiziţie intracomunitarã în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 153^1 din Codul fiscal, se considerã cã aceste persoane şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 126 alin. (6) şi art. 153^1 alin. (7) din

Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relaţia de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condiţiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operaţiuni triunghiulare. Obligaţiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (4) şi art. 157 alin. (1) sau (2), după caz;

b) să înscrie achiziţia efectuată în rubricile alocate achiziţiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 sau 156^3 din Codul fiscal, precum şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal.

(14) În cazul operaţiunilor triunghiulare efectuate în condiţiile art. 126 alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să emită factura prevăzută la art. 155 din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziţia intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal în declaraţia recapitulativă privind achiziţiile intracomunitare, prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziţii se înscriu la rubrica rezervată achiziţiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;

2. codul T în rubrica corespunzătoare;

3. valoarea livrării efectuate.

Alin. (3) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (3) lit. b) din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (4) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (5) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (13) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (8) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (15) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (14) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (16) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (13) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (13) si (16) ale pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 1 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Persoane impozabile şi activitatea economicã

Art. 127. - (1) Este consideratã persoanã impozabilã orice persoanã care desfăşoarã, de o manierã independentã şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2^1) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6).

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

a) telecomunicații;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;

c) transport de bunuri și de persoane;

d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activitățile organismelor de publicitate comercială;

i) activitățile agențiilor de călătorie;

j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;

k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere

juridic, sunt în relaţii strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(10) Asocierile în participaţiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participaţiune.

Norme metodologice:

3. (1) În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanţă cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacţii, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menţionează în constatările Curţii Europene de Justiţie în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obţin venituri din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcţiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuinţă, inclusiv casele de vacanţă, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activităţi, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acţionează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este consideratã începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenţionează să efectueze o astfel de activitate, iar intenţia persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare iniţierii activităţii economice. Activitatea economică este consideratã continuă din momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părţilor din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziţiei de terenuri şi/sau de construcţii de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacţie în cursul unui an calendaristic. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcţia unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacţii efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deşi prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Livrările de construcţii şi terenuri, scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activităţii economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacţii cu bunuri imobile în anii precedenţi, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligaţia înregistrării în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. Dacă aceeaşi persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcţie nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în principiu operaţiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operaţiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operaţiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu ar avea obligaţia înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în acelaşi an, aceeaşi persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă şi va avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depăşit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcţie care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă conform art. 153 înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi

scutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacã nu mai realizeazã nicio operaţiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcţie nouã sau un teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligaţia sã se înregistreze în scopuri de taxã în anul 2011 numai dacã va depãşi plafonul de scutire prevãzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoanã fizicã a început în cursul anului 2009 construcţia unui bun imobil cu intenţia de a vinde aceastã construcţie. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are obligaţia sã solicite înregistrarea în scopuri de taxã. Dacã în anul 2010, înainte sã înceapã sã încaseze avansuri sau înainte sã facã livrãri ale unor pãrţi ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livreazã un teren construibil sau o construcţie nouã în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizicã ar avea obligaţia sã se înregistreze în scopuri de taxã atunci când depãşeşte plafonul de scutire prevãzut la art. 152 din Codul fiscal. Aceastã livrare nu este consideratã ocazionalã, activitatea economicã fiind consideratã continuã din momentul începerii construcţiei, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplelor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activitãţi economice desfãşurate şi faptul cã orice livrare de locuinţe personale, de case de vacanţã sau de alte bunuri prevãzute la alin. (2) nu este luatã în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activitãţii nefiind consideratã operaţiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deţinute în coproprietate de o familie, dacã existã obligaţia înregistrãrii în scopuri de taxã pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soţi va fi desemnat sã îndeplineascã aceastã obligaţie.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziţionate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizãrii pentru desfãşurarea de activitãţi economice, nu este o operaţiune asimilatã unei livrãri de bunuri/prestãri de servicii, efectuate cu platã, iar persoana fizicã nu poate deduce taxa aferentã bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevãzutã la art. 148 şi 149 din Codul fiscal.

(7^1) În sensul art. 127 alin. (3) din Codul fiscal, se considerã cã nu acţioneazã de o manierã independentã persoana care desfãşoarã o activitate dependentã potrivit art. 7 din Codul fiscal.

Alin. (7^1) al pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

(8) Nu sunt considerate activitãţi economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial;
b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciuliţe şi medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activităţii de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepţia celor decorative şi a celor pentru nunţi şi botezuri.

Litera b) a alin. (8) al pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 1 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(9) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurenţiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, faţă de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.
(10) În situaţia în care instituţia publică desfăşoară activităţi pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituţia publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activităţi sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi. Prin excepţie, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.
(11) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (3) din Codul fiscal.

Alin. (4) şi (5) ale pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 3 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

4. (1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiţii:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; şi

b) opţiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puţin 2 ani; şi

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opţiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către acelaşi organ fiscal competent.

Alin. (4) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deţinut direct sau indirect în proporţie de mai mult de 50% de către aceeaşi acţionari. Îndeplinirea acestei condiţii se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerţului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanţii legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii prevăzute la alin. (6).

Alin. (7) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menţionate la alin. (7).

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situaţie.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. c)-e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus iniţial opţiunea de a fi trataţi ca grup fiscal unic şi au fost acceptaţi în acest sens de către organul fiscal competent. În situaţia în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi notificare va numi un alt reprezentant propus de membrii grupului.

Alin. (11) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a

fost modificat de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(12) Organul fiscal competent va putea în urma verificărilor efectuate:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoanã nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi consideratã un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente;

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menţionat la art. 156^2 din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului, iar o copie a acestui document organului fiscal de care aparţine;

3. nu va plăti nicio taxă datorată şi nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. va raporta în propriul decont de taxă, menţionat în art. 156^2 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alţi membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparţine toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat..

Litera b) a alin. (13) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) sã depunã declaraţia recapitulativã prevãzutã la art. 156^4 din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparţine;

b) sã se supunã controlului organului fiscal de care aparţine;

c) sã rãspundã separat şi în solidar pentru orice taxã datoratã de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparţine respectivului grup fiscal.

(15) Livrãrile de bunuri şi prestãrile de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevãzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacã sunt realizate cãtre terţi sau cãtre ceilalţi membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoanã impozabilã separatã.

Alin. (1) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (7) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (8) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (9) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (14) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (3) al pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie

2008.
Pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

5. Obligaţiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operaţiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79^1.

Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 alin. (10) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:
Livrarea de bunuri
Art. 128. - (1) Este consideratã livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar.
(2) Se considerã cã o persoanã impozabilã, care acţioneazã în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziţionat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condiţiile stabilite prin norme.
(3) Următoarele operaţiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):
a) predarea efectivã a bunurilor cãtre o altã persoanã, ca urmare a unui contract care prevede cã plata se efectueazã în rate sau a oricãrui alt tip de contract care prevede cã proprietatea este atribuitã cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing;
b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operaţiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziţie altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziţionate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operaţiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial la data achiziţiei;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepţia celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociaţii sau acţionarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepţia transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operaţiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăţi, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a unor cauze de forţă majoră, precum şi bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum şi activele corporale fixe casate, în condiţiile stabilite prin norme;

c) perisabilităţile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamã sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de micã valoare, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condiţiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitarã reprezintã o livrare de bunuri, în înţelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de cãtre furnizor sau de persoana cãtre care se efectueazã livrarea ori de altã persoanã în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitarã cu platã transferul de cãtre o persoanã impozabilã de bunuri aparţinând activităţii sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepţia nontransferurilor prevãzute la alin. (12).

(11) Transferul prevãzut la alin. (10) reprezintã expedierea sau transportul oricãror bunuri mobile corporale din România cãtre alt stat membru, de persoana impozabilã sau de altã persoanã în contul sãu, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintã expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilã sau de altã persoanã în contul sãu, pentru a fi utilizat în scopul uneia din urmãtoarele operaţiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizatã de persoana impozabilã pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat în condiţiile prevãzute la art. 132 alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanţã;

b) livrarea bunului respectiv, realizatã de persoana impozabilã pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevãzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrãrile cu instalare sau asamblare, efectuate de cãtre furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizatã de persoana impozabilã la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunităţii, în condiţiile prevãzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizatã de persoana impozabilã, în condiţiile prevãzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrãrile intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrãrile la export şi la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) şi m) cu privire la scutirile pentru livrãrile destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizaţiilor internaţionale şi forţelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectatã la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termicã sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încãlzire sau de rãcire, în conformitate cu condiţiile prevãzute la art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării

acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implicã lucrãri asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se terminã expedierea sau transportul bunului, cu condiţia ca bunurile, dupã prelucrare, sã fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseserã expediate sau transportate iniţial;

g) utilizarea temporarã a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în scopul prestãrii de servicii în statul membru de destinaţie, de cãtre persoana impozabilã stabilitã în România;

h) utilizarea temporarã a bunului respectiv, pentru o perioadã care nu depãşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condiţiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terţ, în vederea utilizãrii temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporarã cu scutire integralã de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinitã una din condiţiile prevãzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se considerã efectuat în momentul în care condiţia nu mai este îndeplinitã.

(14) Prin ordin al ministrului finanţelor publice, se pot introduce mãsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).

Norme metodologice:

6. (1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de cãtre o persoanã impozabilã pentru a fi folosite în cursul desfãşurãrii activitãţii sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se considerã ca fiind o livrare de bunuri, cu excepţia operaţiunilor prevãzute la art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se aplicã şi prestãrilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilã care acţioneazã în calitate de comisionar, primind facturi pe numele sãu de la comitentul vânzãtor sau, dupã caz, de la furnizor şi emiţând facturi pe numele sãu cãtre comitentul cumpãrãtor ori, dupã caz, cãtre client, se considerã cã acţioneazã în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpãrãtor şi revânzãtor al bunurilor, indiferent dacã acţioneazã în contul vânzãtorului sau al cumpãrãtorului, respectiv se considerã cã furnizorul ori, dupã caz, comitentul vânzãtor face o livrare de bunuri cãtre comisionar şi, la rândul sãu, comisionarul face o altã livrare de bunuri cãtre comitentul cumpãrãtor sau, dupã caz, cãtre client. Dacã, potrivit contractului, comisionarul acţioneazã în numele şi în contul comitentului ca mandatar, dar primeşte şi/sau emite facturi pe numele sãu, acest fapt îl transformã în

cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.
(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).
(5) Abrogat.

Alin. (5) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, care se reziliază, se consideră că bunurile sunt lipsă din gestiunea locatorului/finanţatorului, în sensul art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, la expirarea termenului-limită prevăzut în contract pentru restituirea bunului de către utilizator, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data rezilierii contractului. Baza de impozitare a livrării către sine se determină potrivit prevederilor pct. 18 alin. (4). În cazul în care locatorul/finanţatorul reintră în posesia bunurilor, aceasta are dreptul să anuleze livrarea către sine efectuată conform primei teze a prezentului alineat.
(7) În conformitate cu prevederile art. 145 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii în măsura în care face dovada că acestea sunt utilizate în scopul operaţiunilor sale care dau drept de deducere. Pierderile tehnologice nu intră sub incidenţa prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal în limitele stabilite potrivit legii sau, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum, dar pentru a preveni practici abuzive depăşirea acestor norme este asimilată livrării de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul societăţilor de distribuţie a energiei electrice nu intră sub incidenţa prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuţie a energiei electrice, care include şi consumul propriu comercial. Deducerea taxei pentru achiziţiile de bunuri/servicii utilizate în activităţi economice care dau naştere la pierderi tehnologice se realizează pe baza prevederilor generale ale art. 145 alin. (2) sau, după caz, ale art. 147 din Codul fiscal.

Alin. (7) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(8) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

(9) Transferul de active prevăzut la art. 128 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parţial de active. Se consideră transfer parţial de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părţi din activele investite într-o anumită ramură a activităţii economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activităţi economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operaţiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăţi. De asemenea, se consideră că transferul parţial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activităţii aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activităţi economice în orice situaţie. Pentru ca o operaţiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenţioneze să desfăşoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligaţia să transmită cedentului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiţii. Pentru calificarea unei activităţi ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activităţii care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-497/01 - Zita Modes.

25%

(10) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (9) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 şi 149 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, după caz, şi să depună în acest sens declaraţia prevăzută la art. 156^3 alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obţinerii bunului de

către cedent, conform art. 149 sau 161 din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu va fi sancţionată de organele de inspecţie fiscală, în sensul anulării dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, cu excepţia situaţiei în care se constată că tranzacţia a fost taxată în scopuri fiscale.

(11) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forţă majoră se înţelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare şi/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forţa majoră;

b) prin bunuri pierdute se înţelege bunurile dispărute în urma unor calamităţi naturale, cum ar fi inundaţiile, alunecările de teren, sau a unor cauze de forţă majoră;

c) prin bunuri furate se înţelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliţie, care este acceptată la despăgubire de societăţile de asigurări.

(12) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie şi produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că bunurile au fost distruse.

(13) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, casarea activelor corporale fixe, indiferent dacă sunt sau nu de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, nu constituie livrare de bunuri. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate dacă la achiziţia sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcţia acestora taxa a fost dedusă total ori parţial şi dacă următoarele operaţiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziţia sau, după caz, fabricarea, construcţia, prima utilizare după modernizare ori transformare. Prevederile art. 148 nu se aplică în cazul casării de active corporale fixe de altă natură decât bunurile de capital.

Alin. (13) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(14) În sensul art. 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă şi/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziţionat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

Litera a) a alin. (14) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 5 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoţionale, pentru încercarea produselor, pentru demonstraţii la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfăşurarea activităţii sale economice. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaţilor săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecţie şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajaţi, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuităţi acordate propriilor angajaţi sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

(15) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la titlul II din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul microîntreprinderilor sau al persoanelor impozabile care nu trebuie să depună situaţii financiare anuale conform prevederilor legale;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(16) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (15) se determină pe baza datelor raportate prin situaţiile financiare anuale. În cazul persoanelor impozabile care nu sunt obligate să depună situaţii financiare anuale conform prevederilor legale, încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (15) se determină pe baza datelor raportate prin declaraţiile privind veniturile realizate. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acţiunile de mecenat sau alte acţiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar, precum şi bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată şi se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor care depăşesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depăşirii se calculează şi se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situaţiile financiare anuale sau, după caz, declaraţiile privind veniturile realizate, respectiv în anul următor celui în care au fost efectuate cheltuielile.

(17) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operaţiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condiţiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operaţiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal şi, pe cale de consecinţă, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara şi achiziţia intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacţii în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun imobil în respectivul stat membru de către persoana impozabilă, precum şi alte operaţiuni care iniţial au constituit nontransferuri, dar ulterior au devenit transferuri.

(18) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în

alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(19) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoţită de licenţă obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosinţă generală care conţine date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienţi în formatul standard pentru aceleaşi aplicaţii şi funcţii.

Alin. (19) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(20) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 128 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 129 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoţită de prestări de servicii complementare care pot avea, ţinând seama de importanţa pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operaţiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

Alin. (20) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (4) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (8) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (10) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129. - (1) Se consideră prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145^1;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operaţiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condiţiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanţie de către persoana care a efectuat iniţial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Abrogat.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

Norme metodologice:

7. (1) În sensul art. 129 alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părţi şi nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeaşi prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acţionează în nume propriu, prin tranzacţii succesive, se consideră că fiecare persoană a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacţie se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârşitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri

pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârşitul perioadei de leasing şi data la care locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârşitul perioadei de leasing, situaţie în care valoarea de transfer va cuprinde şi suma ratelor care nu au mai ajuns la scadenţă, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operaţiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziţia locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanţatorul, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operaţiunea este consideratã în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligaţii ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(4) Este consideratã prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acţionează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acţionează în numele şi în contul altei persoane este persoana care acţionează în calitate de mandatar potrivit Codului civil. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmeşte factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile şi în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(7) Prevederile pct. 6 alin. (14)-(16) se aplică corespunzător şi pentru operaţiunile prevăzute la art. 129 alin. (5) lit. a) şi b) din Codul fiscal.

(8) În sensul art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu sunt asimilate unei prestări de servicii cu plată numai în situaţia în care sunt destinate altor scopuri decât

desfăşurarea activităţii sale economice. De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziţia grădiniţei de copii organizate în cadrul societăţii comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

(9) Prevederile pct. 6 alin. (9) şi (10) se vor aplica corespunzător şi pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(10) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensaţie pentru încetarea contractului sau drept penalităţi pentru neîndeplinirea unor obligaţii prevăzute de părţile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(11) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă reţea electronică şi care este în principal automatizată, necesitând intervenţie umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 125^1 alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licenţe în cadrul unui contract de licenţă privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse staţii de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienţilor, conform cerinţelor exprimate de aceştia.

Alin. (1) şi (2) ale pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 8 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 129 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie

2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.
Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Schimbul de bunuri sau servicii
Art. 130. - In cazul unei operatiuni care implica o livrare de bunuri si/sau o prestare de servicii in schimbul unei livrari de bunuri si/sau prestari de servicii, fiecare persoana impozabila se considera ca a efectuat o livrare de bunuri si/sau o prestare de servicii cu plata.

Norme metodologice:
8. (1) Operatiunile prevazute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrari de bunuri/prestari de servicii a caror plata se realizeaza printr-o alta livrare/prestare, precum:
a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obtinere a produselor agricole;
b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.
(2) Fiecare operatiune din cadrul schimbului este tratata separat aplicandu-se prevederile prezentului titlu in functie de calitatea persoanei care realizeaza operatiunea, cotele si regulile aplicabile fiecarei operatiuni in parte.

Codul fiscal:
Achizitiile intracomunitare de bunuri
Art. 130^1. - (1) Se considera achizitie intracomunitara de bunuri obtinerea dreptului de a dispune, ca si un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinatia indicata de cumparator, de catre furnizor, de catre cumparator sau de catre alta persoana, in contul furnizorului sau al cumparatorului, catre un stat membru, altul decat cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.
(2) Sunt asimilate unei achizitii intracomunitare cu plata urmatoarele:
a) utilizarea in Romania, de catre o persoana impozabila, in scopul desfasurarii activitatii economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de alta persoana, in numele acesteia, din statul membru pe teritoriul caruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achizitionate, dobandite ori importate de catre aceasta, in scopul desfasurarii activitatii economice proprii, daca transportul sau expedierea acestor bunuri, in cazul in care ar fi fost efectuat din Romania in alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri in alt stat membru, in conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) si (11);

b) preluarea de catre fortele armatei romane, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul fortelor armate, de bunuri pe care le-au dobandit in alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, si la a caror achizitie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, in situatia in care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevazuta la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se considera, de asemenea, ca este efectuata cu plata achizitia intracomunitara de bunuri a caror livrare, daca ar fi fost realizata in Romania, ar fi fost tratata drept o livrare de bunuri efectuata cu plata.

(4) Este asimilata unei achizitii intracomunitare si achizitionarea de catre o persoana juridica neimpozabila a unor bunuri importate de acea persoana in Comunitate si transportate sau expediate intr-un alt stat membru decat cel in care s-a efectuat importul. Persoana juridica neimpozabila va beneficia de rambursarea taxei platite in Romania pentru importul bunurilor, daca dovedeste ca achizitia sa intracomunitara a fost supusa taxei in statul membru de destinatie a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finantelor publice se pot reglementa masuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).

Norme metodologice:

9. (1) Art. 130^1 alin. (1) din Codul fiscal, este definitia "in oglinda" a definitiei livrarii intracomunitare de bunuri prevazuta la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv daca in statul membru din care incepe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitara de bunuri, intr-un alt stat membru are loc o achizitie intracomunitara de bunuri in functie de locul acestei operatiuni stabilit conform prevederilor de la art. 132^1 din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la art. 130^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "in oglinda" a celei de la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din Romania intr-un alt stat membru. Atunci cand un bun intra in Romania in aceste conditii, persoana impozabila trebuie sa analizeze daca din punct de vedere al legislatiei romane operatiunea ar fi constituit un transfer de bunuri daca operatiunea s-ar fi realizat din Romania in alt stat membru. In acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru in Romania da nastere unei operatiuni asimilate unei achizitii intracomunitare cu plata. Tratarea acestor transferuri ca si achizitii intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelasi transfer in statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 130^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplica bunurilor achizitionate de fortele armate romane in alt stat membru, in situatia in care aceste bunuri, dupa ce au fost folosite de fortele armate, sunt expediate in Romania.

(4) In sensul art. 130^1 alin. (3) din Codul fiscal este considerata a fi efectuata cu plata achizitia intracomunitara de bunuri a caror livrare in tara ar fi fost asimilata unei livrari de bunuri cu plata.

(5) Conform art. 130^1 alin. (4) din Codul fiscal, daca o persoana juridica neimpozabila din Romania importa bunuri in alt stat membru, pe care apoi le transporta/expediaza in Romania, operatiunea respectiva este asimilata unei achizitii intracomunitare cu plata in Romania, chiar daca taxa aferenta importului a fost platita in statul membru de import. In temeiul dovezii achitarii taxei aferente achizitiei intracomunitare in Romania, persoana juridica neimpozabila poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. In cazul invers, cand o persoana juridica neimpozabila stabilita in alt stat membru, importa bunuri in Romania, pe care apoi le transporta/expediaza in alt stat membru, poate solicita in Romania restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, daca face dovada ca achizitia intracomunitara a bunurilor a fost supusa taxei in celalalt stat membru.

(6) Nu este asimilata unei achizitii intracomunitare efectuate cu plata, utilizarea in Romania de catre o persoana impozabila in vederea efectuarii unei vanzari la distanta catre persoane neimpozabile din Romania, altele decat persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabila sau de alta persoana, in numele acesteia.

Codul fiscal:

Locul livrării de bunuri

Art. 132. - (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunităţii, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunităţii reprezintă partea

transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Comunității, între locul de plecare și locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de gaz, de energie electrică și de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, în situația în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parțial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate și consumate în locul în care cumpărătorul își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința obișnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecţie şi antichităţile, astfel cum sunt definite la art. 152^2 alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanţă efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă, stabilit conform legislaţiei privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opţiunea se exercită în condiţiile stabilite prin norme şi se aplică tuturor vânzărilor la distanţă, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opţiunea şi în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din România

către un alt stat membru:
a) de mijloace de transport noi;
b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;
c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzut la art. 152^2;
d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;
e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.
(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanţă presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terţ şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Norme metodologice:
10. (1) În sensul art. 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ care acţionează în numele şi în contul unuia dintre aceştia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terţa persoană care realizează transportul în numele şi în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele şi în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.
(2) Prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. b).
(3) Conform art. 132 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum şi orice alte bunuri mobile corporale care, deşi sunt livrate, între vânzător şi cumpărător nu există relaţie de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relaţia A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relaţia B-C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relaţia A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia lui B, iar în relaţia B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul,

respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 132 alin. (1) lit. a), b) şi c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 132 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 132 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

11. (1) În sensul art. 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanţă se stabileşte pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, şi prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depăşesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanţă efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, la depăşirea plafonului calculat conform alin. (4) şi (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depăşit plafonul pentru vânzări la distanţă în România, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit şi în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat

membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terţ şi care sunt considerate cã au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanţã ce conduce la depăşirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţã de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuatã în România de către furnizor sau de altã persoanã în numele acestuia, conform art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacţiei supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artã, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzute la art. 152^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectatã la un astfel de sistem, de energie electricã, de energie termicã sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, conform art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanţã în România poate opta în statul membru în care este stabilit sã schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanţã din acel stat membru în România. Opţiunea se comunicã şi organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandatã în care furnizorul va specifica data de la care intenţionează sã aplice opţiunea. Persoana obligatã la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie sã se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizatã ulterior exprimării opţiunii. Înregistrarea ca urmare a opţiunii rămâne valabilã până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7).

(7) Dacã plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplicã prevederile alin. (2)-(5) în privinţa locului pentru vânzările la distanţã în România.

(8) Vânzarea la distanţã are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, dacã valoarea totalã a vânzărilor la distanţã efectuate de furnizorul din România depăşeşte plafonul vânzărilor la distanţã stabilit de statul membru de destinaţie, care poate sã difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea prevăzutã la alin. (6). Plafonul pentru vânzări la distanţã se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunicã furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în

scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiazã în statul lor membru de derogarea prevãzutã la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cãrei echivalent în Codul fiscal este art. 126 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depãşeşte plafonul pentru vânzãri la distanţã stabilit de statul membru de destinaţie, se considerã cã toate vânzãrile la distanţã efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinaţie au loc în acel stat membru pentru perioada rãmasã din anul calendaristic în care s-a depãşit plafonul şi pentru anul calendaristic urmãtor. Dacã se depãşeşte plafonul şi în anul urmãtor, se aplicã aceleaşi reguli referitoare la locul acestor vânzãri. Furnizorii trebuie sã comunice printr-o scrisoare recomandatã transmisã cãtre organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrãrii în alt stat membru, pentru vânzãri la distanţã ca urmare a depãşirii plafonului pentru vânzãri la distanţã din alt stat membru, locul acestor livrãri nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depãşit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzãri la distanţã realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzãrilor la distanţã efectuate de un furnizor din România cãtre un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzãrilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terţ şi importate în România, care se considerã cã au fost expediate din România, în condiţiile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzãrii care conduce la depãşirea plafonului în celãlalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzãri la distanţã realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzãrilor la distanţã de bunuri accizabile;

b) valoarea oricãrei livrãri intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrãrilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de cãtre furnizor sau de altã persoanã în numele acestuia;

d) valoarea oricãrei livrãri efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacţii supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artã, obiecte de colecţie şi antichitãţi, conform art. 152^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricãrei livrãri de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunitãţii sau prin orice reţea conectatã la un astfel de sistem, de energie electricã, de energie termicã sau agent frigorific, prin intermediul reţelelor de încãlzire ori de rãcire.

(12) Furnizorul poate opta sã schimbe locul livrãrii într-un alt stat membru pentru toate vânzãrile sale la distanţã efectuate din România cãtre acel stat membru. Opţiunea se comunicã printr-o scrisoare recomandatã transmisã cãtre organul fiscal competent din România şi se exercitã de la data trimiterii scrisorii recomandate, rãmânând valabilã pânã la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic urmãtor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevãzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru este depăşit şi în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)-(11) pentru locul vânzărilor la distanţă în celălalt stat membru.

Alin. (1) al pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 132 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 132 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 132 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

Art. 132^1. - (1) Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autorităţile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziţii intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziţie intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operaţiunilor triunghiulare atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat o achiziţie intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru în

condiţii similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b) în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligaţiile persoanelor implicate în operaţiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.

Norme metodologice

12. (1) Conform art. 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achizitii intracomunitare de bunuri este intotdeauna in statul membru in care se incheie expedierea sau transportul bunurilor. In cazul in care, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, cumparatorul furnizeaza un cod de inregistrare in scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decat cel in care se incheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplica reteaua de siguranta, respectiv achizitia intracomunitara se considera ca are loc si in statul membru care a furnizat codul de inregistrare in scopuri de TVA si in statul membru in care se incheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) In sensul art. 132^1 alin. (3) din Codul fiscal, daca cumparatorul face dovada ca a supus la plata taxei achizitia intracomunitara si in statul membru in care se incheie expedierea sau transportul bunurilor si in statul membru care a furnizat un cod de inregistrare in scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate in statul membru care a furnizat codul de inregistrare in scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achizitiei intracomunitare se realizeaza astfel:

a) in cazul persoanelor inregistrate in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, prin inregistrarea cu semnul minus in decontul de taxa prevazut la art. 156^2 din Codul fiscal a achizitiei intracomunitare si a taxei aferente;

b) in cazul persoanelor inregistrate in scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal, restituirea taxei se realizeaza conform normelor procedurale in vigoare.

Exemplu: o persoana impozabila din Romania inregistrata in scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153^1 din Codul fiscal, achizitioneaza in Ungaria (locul unde se incheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franta. Persoana respectiva nu este inregistrata in Ungaria in scopuri de TVA, dar comunica furnizorului din Franta codul sau de inregistrare in scopuri de TVA din Romania, pentru a beneficia de scutirea de taxa aferenta livrarii intracomunitare realizata de furnizorul din Franta. Dupa inregistrarea in scopuri de TVA in Ungaria si plata TVA aferenta achizitiei intracomunitare conform art. 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectiva poate solicita restituirea taxei platite in Romania aferente achizitiei intracomunitare, care a avut loc si in Romania conform art. 132^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) In conformitate cu prevederile art. 132^1 alin. (4) din Codul fiscal, in cazul in care pana la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achizitia intracomunitara efectuata in statul membru care a atribuit codul de inregistrare in scopuri de TVA, conform art. 132^1 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabila face dovada ca achizitia intracomunitara a fost supusa la plata TVA in statul membru unde se incheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai

aplica prevederile art. 132^1 alin. (2) din Codul fiscal.
(4) Obligaţiile părţilor implicate în operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 132^1 alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13)-(14).

Alin. (4) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 132^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:
Locul prestării de servicii
Art. 133. - (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:
a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activităţi sau operaţiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;
b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.
(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acţionează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activităţii sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.
(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.
(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:
a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în

legãturã cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similarã, precum tabere de vacanţã sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregãtire şi coordonare a lucrãrilor de construcţii, precum serviciile prestate de arhitecţi şi de societãţile care asigurã supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectueazã transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de cãlãtori;

c) abrogatã;

d) locul prestãrii efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepţia celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei pãrţi a unei operaţiuni de transport de cãlãtori efectuate în cadrul Comunitãţii;

27%

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziţia clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înţelege posesia sau utilizarea continuã a mijlocului de transport pe o perioadã de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadã de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de cãlãtori, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei pãrţi a unei operaţiuni de transport de cãlãtori efectuatã în Comunitate. Parte a unei operaţiuni de transport de cãlãtori efectuatã în Comunitate înseamnã acea parte a operaţiunii efectuate, fãrã escalã în afara Comunitãţii, între punctul de plecare şi punctul de sosire a transportului de cãlãtori. Punctul de plecare a unui transport de cãlãtori înseamnã primul punct stabilit pentru îmbarcarea cãlãtorilor în interiorul Comunitãţii, dacã este cazul, dupã o oprire în afara Comunitãţii. Punctul de sosire a unui transport de cãlãtori înseamnã ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunitãţii a cãlãtorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacã este cazul înaintea unei opriri în afara Comunitãţii. În cazul unei cãlãtorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operaţiune de transport separatã.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), locul urmãtoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuatã operaţiunea principalã în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acţioneazã în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoanã neimpozabilã;

b) locul unde are loc transportul, proporţional cu distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, cãtre persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport

intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înţelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanţele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Comunităţii, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;

2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanţilor, inginerilor, juriştilor şi avocaţilor, contabililor şi experţilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;

6. operaţiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepţia închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziţie de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau la o reţea conectată la un astfel de sistem, la reţeaua de energie electrică ori la reţelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuţia prin intermediul acestor sisteme ori reţele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicaţii. Sunt considerate servicii de telecomunicaţii serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepţia de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepţii. Serviciile de telecomunicaţii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reţeaua mondială de informaţii. În cazul în care serviciile de telecomunicaţii sunt prestate de către o

persoanã care îşi are stabilit sediul activităţii economice în afara Comunităţii sau care are un sediu fix în afara Comunităţii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în afara Comunităţii, cãtre o persoanã neimpozabilã care este stabilitã, are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în Comunitate, se considerã cã locul prestării este în România, dacã serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune şi televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune şi de televiziune sunt prestate de cãtre o persoanã care îşi are stabilit sediul activităţii sale economice în afara Comunităţii sau care are un sediu fix în afara Comunităţii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în afara Comunităţii, cãtre o persoanã neimpozabilã care este stabilitã, are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în Comunitate, se considerã cã locul prestării este în România, dacã serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronicã. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronicã, prestate de o persoanã care îşi are sediul activităţii economice în afara Comunităţii sau care deţine un sediu fix în afara Comunităţii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în afara Comunităţii, cãtre o persoanã neimpozabilã care este stabilitã, are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în România, se considerã cã locul prestării este în România;

12. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept prevãzut la prezenta literã;

f) locul în care activităţile se desfãşoarã efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activităţi culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau de activităţi similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activităţi, prestate cãtre persoane neimpozabile.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), pentru serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât cele de închiriere pe termen scurt, şi pentru serviciile de leasing de mijloace de transport, se considerã cã locul prestării este:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoanã impozabilã care îşi are sediul activităţii economice sau care are un sediu fix în afara Comunităţii, de la care serviciile sunt prestate, cãtre un beneficiar persoanã neimpozabilã care este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuitã în România, dacã utilizarea şi exploatarea efectivã a serviciilor au loc în România;

b) în afara Comunităţii, când aceste servicii sunt prestate de o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice sau un sediul fix în România, de la care serviciile sunt prestate,

către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Comunităţii, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunităţii.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunităţii, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunităţii, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Comunităţii, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunităţii. În aplicarea prezentului alineat serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunităţii sunt serviciile de transport al cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Comunităţii, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Comunităţii.

Norme metodologice:

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se are în vedere noţiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influenţează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primeşte servicii. Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepţiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepţiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(8), întotdeauna excepţia prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) şi (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform art. 133 alin. (3)-(6) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care respectiva persoană

este deja înregistratã în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare conform art. 153^1 sau, pentru alte operaţiuni, conform art. 153 din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislaţia altui stat membru. În această situaţie, locul prestării serviciilor către persoana juridicã neimpozabilã se determinã, ca regulã generalã, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanenţã şi structura acestuia în ceea ce priveşte resursele tehnice şi umane trebuie sã fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil sã primeascã şi sã utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situaţia în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intrã sub incidenţa art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilitã în România prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera cã locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacã beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra cã aceste servicii au fost prestate către sediul activităţii sale economice sau către un sediu fix stabilit în alt stat, şi nu către sediul/sediile fix/fixe din România;

b) o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în România, dar este stabilitã în afara României prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera cã locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacã beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra cã aceste servicii nu au fost prestate către sediul activităţii economice din România, ci către sediul/sediile fix/fixe din afara României.

Dovezile pe care beneficiarul poate sã le prezinte pentru a demonstra cã serviciile sunt în fapt prestate către sediul activităţii sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul şi/sau formularul de comandã care identificã sediul care primeşte serviciile, faptul cã sediul respectiv este entitatea care plãteşte pentru serviciile respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informaţii relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intrã sub incidenţa art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoanã impozabilã nestabilitã în România către o persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în România, se considerã cã locul prestării nu este în România, dacã beneficiarul poate face dovada cã serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate sã le prezinte pentru a demonstra cã serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele menţionate la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice. În situaţia în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix şi acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul Comunităţii, se numesc prestări de servicii intracomunitare şi se declară în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 156^4 din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii şi care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 153 şi 153^1 din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi în afara Comunităţii sau, după caz, prestate de prestatori stabiliţi în afara Comunităţii către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul României, urmează aceleaşi reguli ca şi serviciile intracomunitare în ceea ce priveşte determinarea locului prestării şi celelalte obligaţii impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligaţii referitoare la declararea în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 156^4 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, şi nici obligaţii referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 153 şi 153^1 din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru şi serviciul este prestat către sediul activităţii economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiţie este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activităţii economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum şi un cod valabil de TVA atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA şi dacă prestatorul obţine confirmarea validităţii codului de înregistrare

respectiv, precum şi a numelui/denumirii şi adresei aferente acestuia în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, şi dacă prestatorul obţine orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum şi dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii ori a plăţii. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcţie de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

Alin. (9) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaţilor persoanei impozabile, prestatorul va ţine cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declaraţie din partea clientului său în ceea ce priveşte scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declaraţie reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaţilor, se consideră că prestatorul a acţionat cu bună-credinţă în ceea ce priveşte determinarea locului prestării serviciilor şi este scutit de orice viitoare obligaţie de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parţial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaţilor persoanei impozabile şi parţial în scopul activităţii economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relaţia cu o persoană impozabilă. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaţilor persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relaţia cu o persoană neimpozabilă. În ceea ce priveşte utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în

considerare numai circumstanţele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecinţe în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării, cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada unei practici abuzive.

Alin. (10) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunităţii, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleaşi servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunităţii, fiind aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situaţii este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunităţii. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activităţii economice sau a sediului fix ori, în absenţa acestora, a domiciliului stabil sau a reşedinţei obişnuite, din afara Comunităţii. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.
(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii şi care intră sub incidenţa art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în afara Comunităţii. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunităţii are statutul de persoană impozabilă:
a) dacă obţine din partea beneficiarului un certificat eliberat de autorităţile fiscale competente din ţara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfăşoară activităţi economice astfel încât să i se permită acestuia să obţină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii;
b) atunci când beneficiarul nu deţine certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de ţara de stabilire şi utilizat pentru a identifica societăţile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă şi dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii

sau a plăţii.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcţie de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

Alin. (12) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România şi care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 141, 143, 144 sau 144^1 din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziţie intracomunitară de servicii care se declară în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situaţia în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare pentru achiziţii intracomunitare de servicii prevăzute la art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) şi alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operaţiunile umane şi mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau ştiinţifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situaţia în care pe teritoriul României se efectuează lucrări şi evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primeşte bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România, care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ţine evidenţa bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcţie de statutul beneficiarului, prevederile art. 133 alin. (2), alin. (5) lit.

d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărţilor sau a altor tipărituri poate fi consideratã fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcţie de modul de derulare a operaţiunilor, astfel:

a) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să şi editeze cartea sau altă tipăriturã, utilizând hârtia şi/sau alte materiale proprii necesare realizării cărţii sau altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 128 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 132 din Codul fiscal;

b) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri transmite tipografiei conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau pe alt suport, precum şi hârtia necesară realizării acestora şi/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărţii/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 129 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabileşte conform prevederilor art. 133 alin. (2) sau, după caz, art. 133 alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, în funcţie de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabileşte conform prevederilor art. 133 alin. (2) sau, după caz, art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 141 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) În sensul art. 133 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul «activităţi» include şi evenimentele la care se face referire în art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal.

Lit. a) a alin. (4) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul

fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Norme metodologice:

14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepţie de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declaraţia recapitulativă menţionată la art. 156^4 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achiziţiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile şi au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind printre altele operaţiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o construcţie sau o parte a unei construcţii care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcţia este ridicată sau nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe şantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcţii, precum şi lucrările de construcţii şi demolare efectuate asupra unei construcţii ori asupra unor părţi ale unei construcţii;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul şi fertilizarea;

e) supravegherea şi evaluarea riscurilor şi integrităţii bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăţi ca garanţie pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului şi daunelor-interese în contextul unor litigii;

g) arendarea, concesionarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate la alin. (3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locaţie pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locaţiei respective;

i) atribuirea şi transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) şi h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părţi ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânătoare ori de

acces la sălile de aşteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod ori tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparaţii, întreţinere, renovare a unei construcţii sau a unei părţi de construcţii, inclusiv lucrări cum ar fi curăţarea, placarea, tapetarea şi parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de maşini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, se calificã drept bunuri imobile;

l) întreţinerea, reparaţia, inspecţia şi supravegherea de maşini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se calificã drept bunuri imobile;

m) managementul proprietăţii, altul decât managementul portofoliului de investiţii în proprietăţi imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăţilor imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidenţial de către ori în numele proprietarului respectivelor proprietăţi imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum şi intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de naturã juridicã referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, ori întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacã tranzacţia în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietăţii se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumită construcţie sau o parte dintr-o construcţie ori un anumit teren ce urmează a fi achiziţionate, construite, renovate sau reparate se ipotechează;

q) servicii de asigurare şi de reasigurare care acoperă riscul de pierdere şi de deteriorare a bunurilor imobile;

r) punerea la dispoziţie de spaţii de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor.

(3) Nu se consideră servicii legate de bunul imobil în sensul art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal operaţiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schiţe pentru o construcţie sau o parte a unei construcţii care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea mărfurilor într-un bun imobil fără ca o anume parte a bunului imobil să fie atribuită pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei părţi a unui bun imobil pentru a fi utilizat/utilizată în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce priveşte serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizată de către un intermediar care acţionează în numele şi

în contul altei persoane;
e) asigurarea unei locaţii în stand la un târg sau la o expoziţie şi la alte evenimente similare şi alte servicii specifice prin care se permite expozantului să îşi expună obiectele, cum ar fi designul standului, transportul şi depozitarea obiectelor, furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare şi furnizarea de materiale publicitare;
f) instalarea sau asamblarea, întreţinerea şi repararea, verificarea ori supravegherea de maşini sau echipamente care nu sunt ori nu devin parte din bunul imobil;
g) gestionarea unui portofoliu de investiţii în proprietăţi imobiliare;
h) servicii de naturã juridicã, altele decât cele reglementate de alin. (2), în legãturã cu contracte, inclusiv recomandări date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legãturã cu punerea în aplicare a unui astfel de contract ori pentru dovedirea existenţei unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.
(4) Pentru a determina dacã prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intrã sau nu sub incidenţa prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

Alin. (3)-(5) ale pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 12 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.
Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.
Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

14^1. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) şi alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane ori obiecte dintr-un loc în

altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule şi care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport şi pot realiza efectiv acest lucru.

Alin. (1) al pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:
a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete şi rulote;
b) remorcile şi semiremorcile;
c) vagoanele feroviare;
d) navele;
e) aeronavele;
f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;
g) tractoarele agricole şi alte vehicule agricole;
h) vehiculele pentru invalizi acţionate manual sau electronic.

Alin. (2) al pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanenţă şi containerele.

Alin. (3) al pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Pentru transportul internaţional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:
a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;
b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar

locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcaţi în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul ţării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, prestat către persoane neimpozabile, precum şi pentru transportul internaţional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 143 sau 144 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile şi/sau servicii de transport internaţional de călători beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor de bunuri şi/sau servicii şi pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

Pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

14^2. În sensul art. 133 alin. (4) lit. d) şi f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât şi cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activităţi în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană şi/sau de băuturi este doar o componentă. Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locaţia prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată

şi/sau băuturi pentru consum uman, însoţite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleaşi activităţi, desfăşurate însă în afara locaţiei prestatorului.

Pct. 14^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 14^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

14^3. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) şi alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane ori de obiecte dintr-un loc în altul şi care au capacitatea de a fi utilizate efectiv pentru desfăşurarea transportului, care ar putea fi trase, tractate sau împinse de vehicule. Această categorie cuprinde bunuri precum:

a) vehiculele terestre motorizate şi nemotorizate, precum autoturismele, motocicletele, bicicletele, tricicletele şi rulotele care nu sunt fixate de sol;

b) navele motorizate şi nemotorizate;

c) aeronavele motorizate şi nemotorizate;

d) vehiculele special amenajate pentru transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate;

e) tractoarele şi alte vehicule agricole;

f) vehiculele utilizate pentru scopuri militare, supraveghere sau de apărare civilă;

g) dispozitivele mecanice sau electronice pentru propulsia cărucioarelor pentru invalizi.

(2) Conform art. 10 din Regulamentul (CE) nr. 1.777/2005 al Consiliului din 17 octombrie 2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată, remorcile, semiremorcile şi vagoanele feroviare reprezintă mijloace de transport.

(3) Containerele nu sunt considerate mijloace de transport.

(4) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabileşte pe baza prevederilor contractului încheiat între părţile implicate. Totuşi, organele fiscale competente pot stabili prin orice element de fapt sau de drept durata reală a posesiei şi utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situaţia în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiaşi mijloc de transport încheiate cu acelaşi client se succed cu o întrerupere de două zile sau mai puţin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt, în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleaşi condiţii pentru aceleaşi mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se calificã drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluatã retroactiv, cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situaţia în care un contract pe termen scurt, în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, face obiectul unei prelungiri care are ca efect depăşirea termenului de 30, respectiv 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepţia cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanţe independente de voinţa părţilor, datorate unor cauze de forţă majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleaşi părţi, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedeşte o încălcare a legii.

(9) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziţia clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziţia clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea de către o persoană impozabilă care deţine vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcţie de perioada de utilizare. Acelaşi regim se aplică şi pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internaţional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internaţional, aprobat de Uniunea Internaţională a Căilor Ferate.

Pct. 14^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 14^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

14^4. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant şi catering sunt cele prevăzute la pct. 14^2.

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunităţii, mijlocul de transport este decisiv, şi nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Prin urmare, se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunităţii, chiar şi atunci când există opriri în afara Comunităţii, în situaţia în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor şi care implică escale în interiorul Comunităţii, se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate. Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părţii unice a transportului de călători în interiorul Comunităţii, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanţă în stabilirea părţii unei operaţiuni de transport efectuate în interiorul Comunităţii.

(5) Partea din serviciile de catering şi restaurant oferite în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport care nu este consideratã a fi efectuată în Comunitate, dar totuşi este efectuată pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidenţa art. 133 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are locul la locul prestării efective.

Pct. 14^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 14^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Norme metodologice:

15. (1) Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, dacă nu se aplică excepţiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(6) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (6) din Codul fiscal, un mijloc de transport se consideră că este efectiv exploatat şi utilizat pe teritoriul României dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în România. Se consideră că mijlocul de transport este efectiv utilizat şi exploatat în afara Comunităţii, dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în afara Comunităţii. Dovada faptului că mijlocul de transport este utilizat în principal în România sau în afara Comunităţii constă în declaraţia pe propria răspundere dată de beneficiar. Pentru încadrarea corectă a mijloacelor de transport se vor aplica prevederile pct. 14^3.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

15^1. (1) În aplicarea art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacã locul prestãrii serviciilor conform art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operaţiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxã prevãzute la art. 140 din Codul fiscal sau, dupã caz, scutirile de taxã prevãzute la art. 141, 143, 144, 144^1 şi 152 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal nu se aplicã în situaţia în care beneficiarul serviciilor este o persoanã impozabilã care are sediul activitãţii economice în afara Comunitãţii, dar comunicã prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Comunitate cãtre care sunt prestate serviciile. Se considerã cã prestatorul a acţionat de bunã-credinţã în ceea ce priveşte determinarea faptului cã beneficiarul este o persoanã impozabilã atunci când a obţinut confirmarea validitãţii codului de TVA atribuit beneficiarului de autoritãţile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

(4) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare include prestarea serviciilor ale cãror caracteristici esenţiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet ori al unei plãţi, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizaţii periodice;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde urmãtoarele servicii, fãrã a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentaţii teatrale, reprezentaţii de circ, parcuri de distracţii, concerte, târguri, expoziţii şi alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiţii;

3. dreptul de acces la evenimente educaţionale şi ştiinţifice, precum conferinţe şi seminare;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilitãţi, în schimbul plãţii unei cotizaţii, precum cele oferite de o salã de gimnasticã sau altele asemãnãtoare;

d) serviciile auxiliare prevãzute la art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participã la un eveniment, în schimbul plãţii unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalaţiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

Alin. (4) al pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminare.

Alin. (5) al pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012

28%

, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 13 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.
Pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
Art. 134^1. - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepţiile prevăzute în prezentul capitol.
(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi.
(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.
(4) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producţie.
(5) Prin norme sunt definite contractele de consignaţie, stocurile la dispoziţia clientului,

bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformităţii.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. Prin excepţie, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăţi succesive, cum sunt serviciile de construcţii-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situaţii de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcţie de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(9) În cazul operaţiunilor de închiriere, leasing, concesionare şi arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plăţii.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăţi în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignaţie reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acţionează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, se consideră că transferul proprietăţii bunurilor a avut loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformităţii sunt bunurile oferite de furnizor clienţilor, aceştia având dreptul fie să le achiziţioneze, fie să le returneze

furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiţionată de obţinerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potenţial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, se consideră că transferul proprietăţii bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziţia clientului reprezintă o operaţiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietăţii bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producţie, dar şi pentru alte activităţi economice.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în situaţia în care bunurile provin din import şi beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.

Pct. 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 12 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

Art. 134^2. - ((1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plăţile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parţială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare.

(3) Taxa este exigibilã la data la care intervine oricare dintre evenimentele menţionate la art. 138. Totuşi, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bazã care a generat aceste evenimente.

Norme metodologice:

16^1. (1) Prevederile art. 134^2 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplicã în situaţia în care facturile totale ori parţiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxã şi includ şi situaţia în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134^2 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevãzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilã pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operaţiunii de bazã care a generat aceste evenimente. Pentru operaţiunile a cãror bazã impozabilã este determinatã în valutã, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este acelaşi ca al operaţiunii de bazã care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adãugatã pentru operaţiunea de bazã. Totuşi, în cazul în care nu se poate determina operaţiunea de bazã care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul şi, corespunzãtor, şi cursul de schimb valutar de la aceastã datã, în cazul operaţiunilor pentru care baza de impozitare este determinatã în valutã.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevãzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, cota aplicabilã pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitarã potrivit art. 135 din Codul fiscal. În situaţia în care nu se poate determina achiziţia intracomunitarã care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o facturã pentru un avans la o achiziţie intracomunitarã de bunuri în sumã de 1.000 euro, emisã la data de 12 mai 2010. Taxa aferentã achiziţiei intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primeşte factura emisã la data de 16 iulie 2010 pentru diferenţa pânã la valoarea integralã a bunurilor care sunt achiziţionate intracomunitar, în sumã de 5.000 euro, valoarea integralã a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentã achiziţiei intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordã o reducere

de preţ de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziţia intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligaţia să ajusteze baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,18 lei/euro x 19% = 79,42 lei
5.000 euro x 10% x 4,26 lei/euro x 24% = 511,2 lei."

Pct. 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^2 alin. (2) litera a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^2 alin. (2) litera a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 13 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^2 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Pct. 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Art. 134^3. - (1) Prin excepţie de la prevederile art. 134^2, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine la emiterea

facturii prevãzute la art. 155 alin. (1) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevãzute la art. 155 alin. (4), dacã factura sau autofactura este emisã înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice:

16^2. (1) În sensul art. 134^3 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxã, exigibilitatea intervine la data emiterii unei facturi înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, indiferent dacã factura a fost emisã pentru încasarea unui avans sau pentru contravaloarea integralã ori parţialã a livrării.

(2) Exigibilitatea determinã perioada fiscalã în care livrarea intracomunitarã scutitã se înregistrează în decontul de taxã pe valoarea adãugatã prevãzut la art. 156^2 din Codul fiscal şi în declaraţia recapitulativã prevãzutã la art. 156^4 din Codul fiscal.

Pct. 16^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^3 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Pct. 16^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 134^3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

Art. 135. - (1) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziţia.

(2) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevãzute în legislaţia altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (1) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevãzute la art. 155 alin. (4), dacã factura sau autofactura este emisã înainte de cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice:

17. Există o relaţie clară între faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, care intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanţă între

livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declaraţia recapitulativă pentru astfel de livrări, în statul membru de origine, şi achiziţiile intracomunitare, evidenţiate în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă pentru achiziţii intracomunitare, prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal, în România, momentul exigibilităţii a fost stabilit fie în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, fie la data facturii pentru contravaloarea totală sau parţială, atât pentru livrările intracomunitare, cât şi pentru achiziţiile intracomunitare.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2010	
Data facturii: 12.02.2010	
Faptul generator: 25.01.2010	Faptul generator: 25.01.2010
Exigibilitatea: 12.02.2010	Exigibilitatea: 12.02.2010
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă şi decontul de TVA aferente lunii februarie 2010.	Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în declaraţia recapitulativă şi decontul de TVA aferente lunii februarie 2010.

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară	Achiziţie intracomunitară

scutită de TVA Data livrării: 25.01.2010 Data facturii: 29.01.2010 Faptul generator: 25.01.2010 Exigibilitatea: 29.01.2010 Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2010.	supusă TVA şi taxabilă Faptul generator: 25.01.2010 Exigibilitatea: 29.01.2010 Achiziţia intracomunitară este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2010.

Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 135 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 135 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 14 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 135 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

Art. 136. - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi

fost supuse unor astfel de taxe.
(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Norme metodologice:
17^1. (1) În sensul art. 136 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.
(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

Pct. 17^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 136 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 15 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:
Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării
Art. 137. - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:
a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;
b) pentru operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensaţia aferentă;

c) pentru operaţiunile prevãzute la art. 128 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevãzut la art. 128 alin. (10) şi pentru achiziţiile intracomunitare considerate ca fiind cu platã şi prevãzute la art. 130^1 alin. (2) şi (3), preţul de cumpãrare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unor astfel de preţuri de cumpãrare, preţul de cost, stabilit la data livrãrii. În cazul în care bunurile reprezintã active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operaţiunile prevãzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilã pentru realizarea prestãrii de servicii;

e) în cazul schimbului prevãzut la art. 130 şi, în general, atunci când plata se face parţial ori integral în naturã sau atunci când valoarea plãţii pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilitã de pãrţi sau nu poate fi uşor stabilitã, baza de impozitare se considerã ca fiind valoarea de piaţã pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, valoare de piaţã înseamnã suma totalã pe care, pentru obţinerea bunurilor sau serviciilor în cauzã la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapã de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui sã o plãteascã în condiţii de concurenţã loialã unui furnizor sau prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusã taxei. Atunci când nu poate fi stabilitã o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilã, valoarea de piaţã înseamnã:

1. pentru bunuri, o sumã care nu este mai micã decât preţul de cumpãrare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absenţa unui preţ de cumpãrare, preţul de cost, stabilit la momentul livrãrii;

2. pentru servicii, o sumã care nu este mai micã decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(2) Baza de impozitare cuprinde urmãtoarele:

a) impozitele şi taxele, dacã prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adãugatã;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de cãtre furnizor/prestator cumpãrãtorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpãrãtorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrãrile de bunuri sau de prestãrile de servicii în cauzã, se considerã cheltuieli accesorii.

Norme metodologice:

18. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvenţiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurãrilor sociale de stat, legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adãugatã pentru aceste subvenţii intervine la data

încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenţia este legată direct de preţ dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) subvenţia este concret determinabilă în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenţia acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că preţul bunurilor/serviciilor achiziţionate de aceştia trebuie să fie mai mic decât preţul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absenţa subvenţiei.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvenţiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvenţiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situaţii similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniformele de serviciu, echipamentul de lucru şi/sau de protecţie acordat angajaţilor este constituită din contravaloarea care este suportată de angajaţi. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecţie este acordat gratuit angajaţilor, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru şi/sau de protecţie acordat angajaţilor, care este suportată de angajator, acesta îşi păstrează dreptul de deducere în condiţiile art. 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă, dar nu mai puţin decât valoarea la care bunurile au fost imputate, în cazul bunurilor constatate lipsă din gestiune. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero sau, după caz, valoarea imputată, în cazul lipsurilor imputabile. Pentru bunurile care fac obiectul contractelor de leasing financiar şi care constituie pentru locator/finaţator o livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, baza de impozitare este valoarea capitalului rămas de facturat.

(5) În situaţiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a)-c) din Codul fiscal, baza de impozitare a activelor corporale fixe, altele decât bunurile imobile, se determină conform prevederilor alin. (4).

(6) Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe, inclusiv pentru bunurile imobile, se determină conform procedurii stabilite la alin. (4).

(7) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu

o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în preţul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienţi prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 137 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în preţul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul art. 137 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacţie separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleaşi reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/ prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

Alin. (1) al pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (7)-(9) ale pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 17 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (4) şi (5) ale pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr.

150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării
Art. 137
[...]
(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:
a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;
b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;
c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;
d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;
e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

Norme metodologice:
19. (1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înţelegerii dintre părţi, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparaţii ale bunurilor livrate în condiţiile în care aceste operaţiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preţ, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.
(2) În cazul reducerilor de preţ acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoţionale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul sau mai mulţi intermediari

cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preţ în scopuri promoţionale;

b) produsul pentru care se face promoţia;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menţionată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoţiei în cauză;

f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opţional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situaţia în care părţile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menţionată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoţită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condiţiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi va exercita dreptul de deducere a TVA în condiţiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar ataşată acestei facturi.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primeşte o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane şi refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuşi, structura de

comisionar nu se aplicã în situaţia în care se aplicã prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligatã sã aibã înscrisã în obiectul de activitate realizarea livrãrilor/prestãrilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situaţia prezentatã la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilã are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condiţiile legii, şi are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adãugatã pentru operaţiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitarã de bunuri cãtre beneficiarul B din Ungaria. Condiţia de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpãrãtorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A sã angajeze o firmã de transport, urmând sã îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră cã A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de cãtre C cãtre A cu TVA, locul prestãrii fiind în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. A va refactura transportul cãtre B fãrã TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operaţiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spaţii dintr-un bun imobil. Pentru utilitãţile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societãţii imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriaşilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct cã plata utilitãţilor nu este inclusã în preţul chiriei, societatea imobiliarã poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli cãtre chiriaşi.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franţa îşi trimite angajaţii în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înţelegerii dintre pãrţi, facturile pentru cazare, transport local şi alte cheltuieli efectuate pentru angajaţii trimişi din Franţa vor fi emise cãtre partenerii din România, aceştia urmând sã îşi recupereze sumele achitate prin refacturare cãtre societatea A din Franţa. Pentru fiecare cheltuialã refacturatã se va avea în vedere în primul rând locul prestãrii serviciului şi, dacã locul este în România, refacturarea se va face aplicându-se acelaşi regim ca şi cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de cãlãtori au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situaţia în care factura de transport ar fi fost emisã în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacã refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilã de cãtre persoana impozabilã din România este de 24%. Se consideră cã la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de cãtre

persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operaţiunilor refacturate.

Exemplul nr. 4 de la alin. (4) al pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Exemplul nr. 4 de la alin. (4) al pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 15 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaţilor lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menţionează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situaţie nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operaţiuni precum:

a) cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi încasate în contul unei instituţii publice, dacă pentru acestea instituţia publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, şi taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la art. 278 din Codul fiscal, contribuţia la Fondul cinematografic prevăzută la art. 13 lit. d) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările şi completările ulterioare, taxa asupra activităţilor dăunătoare sănătăţii, prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terţ. Pentru decontarea sumelor încasate de la terţ cu persoana care a emis factura, conform înţelegerii dintre părţi, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acţionează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienţi şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, la

pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienţi, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menţionată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operaţiune scutită de TVA conform art. 141 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienţi. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul art. 137 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic.

Alin. (3) şi (4) ale pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 18 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 137 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 17 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138. - Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) dacã a fost emisã o facturã şi, ulterior, operaţiunea este anulatã total sau parţial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul anulării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauzã ca urmare a unui acord scris între părţi sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preţ prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisã începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, hotărâre rãmasã definitivã şi irevocabilã;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice:

20. (1) În situaţiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidenţele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligaţia să ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) şi art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 138 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achiziţiile intracomunitare.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situaţia în care data declarării falimentului

beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.

(4) Reducerile de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoţionale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărătorirevânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură facturã cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură facturã cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 138 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

Art. 138^1. - (1) Pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul ţării. În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, conform art. 130^1 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) şi ale art. 137 alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziţia intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziţiei intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziţionat bunurile obţine o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Norme metodologice:

21. În sensul art. 138^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 138 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziţionate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părţi.

Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 138^1 din Legea nr. 571/2003

29%

privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 138^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru import

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislaţiei vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a

importului bunurilor în România, cu excepţia taxei pe valoarea adãugatã care urmeazã a fi perceputã.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele şi cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, care intervin pânã la primul loc de destinaţie a bunurilor în România, în mãsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilitã conform alin. (1). Primul loc de destinaţie a bunurilor îl reprezintã destinaţia indicatã în documentul de transport sau în orice alt document însoţitor al bunurilor, când acestea intrã în România, sau, în absenţa unor astfel de documente, primul loc de descãrcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevãzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d).

Norme metodologice:

21^1. (1) În sensul art. 137 alin. (3) din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevãzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d) din Codul fiscal, dacã acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 136 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajusteazã în cazul modificãrii ulterioare a elementelor care au stat la baza determinãrii valorii în vamã a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevãzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care aceste modificãri sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situaţiei emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziţionate din afara Comunitãţii şi înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrãri sau evaluãri asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunitãţii, pentru evitarea dublei impozitãri, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoanã impozabilã stabilitã în România, inclusiv o persoanã juridicã neimpozabilã înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunitãţii se aplicã prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusã în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legãturã directã cu bunurile asupra cãrora au fost realizate lucrãrile sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrãri de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevãri care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevãzute la alin. (3) prestate în afara Comunitãţii este o persoanã neimpozabilã, inclusiv persoana juridicã neimpozabilã care nu este înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Comunitãţii, la care se adaugã elementele care

nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.

Pct. 21^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 139 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:
Cursul de schimb valutar
Art. 139^1 - (1) Daca elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprima in valuta, cursul de schimb valutar se stabileste conform prevederilor comunitare care reglementeaza calculul valorii in vama.
(2) Daca elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operatiuni, alta decat importul de bunuri, se exprima in valuta, cursul de schimb care se aplica este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Nationala a Romaniei sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectueaza decontarile, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operatiunea in cauza.

Norme metodologice:
22. (1) În sensul art. 139^1 alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României se înţelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operaţiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.
(2) În contractele încheiate între părţi trebuie menţionat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României. În cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv la data regularizării operaţiunii. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.
Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul

ţării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul şi taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei şi 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,2 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 21.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

21.400 lei x 24% = 5.136 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul ţării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la preţul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans = 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei şi 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,1 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 8.200 lei + 17.200 lei = 25.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 25.400 lei x 24% = 6.096 lei.

Exemplul de la alin. (2) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 139^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (2) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 139^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul ţării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plăţii, diferenţele de curs dintre cursul de schimb menţionat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferenţe de preţ şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilit la art. 135 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepţionate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 134^3 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operaţiunile în interiorul ţării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 134-134^2.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate sau în afara Comunităţii, precum şi pentru serviciile achiziţionate de la prestatori stabiliţi în Comunitate sau în afara Comunităţii, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 132, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achiziţiilor de bunuri care au locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

Alin. (1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 139^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 139^1 din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 20 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 139^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Cotele

Art. 140 - (1) Cota standard este de 24% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru operaţiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

Alin. (1) al art. 140 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 431 din 28 iunie 2010.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziţii şi evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv sau în principal publicităţii;

c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepţia protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(2^1) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuinţelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuinţa include şi amprenta la sol a locuinţei. În sensul prezentului titlu, prin locuinţă livrată ca parte a politicii sociale se înţelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuinţe care au o suprafaţă utilă de maximum 120 mý, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafaţa utilă a locuinţei este cea definită prin Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuinţelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuinţa nu depăşeşte suprafaţa de 250 mý, inclusiv amprenta la sol a locuinţei, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuinţe, cota indivizã a terenului aferent fiecărei locuinţe nu poate depăşi suprafaţa de 250 mý, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuinţe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziţiona o singură locuinţă cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deţinut şi să nu deţină nicio locuinţă în proprietate pe care au achiziţionat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soţul sau soţia să nu fi deţinut şi să nu deţină, fiecare sau împreună, nicio locuinţă în proprietate pe care au achiziţionat-o cu cota de 5%;

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenţionată unor persoane sau familii a căror situaţie economică nu le permite accesul la o locuinţă în proprietate sau închirierea unei locuinţe în condiţiile pieţei.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 134^2 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134^2 alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice:

23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplicã procedeul sutei mãrite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124 în cazul cotei standard şi 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, atunci când preţul de vânzare include şi taxa. De regulã, preţul include taxa în cazul livrãrilor de bunuri şi/sau prestãrilor de servicii direct cãtre populaţie, pentru care nu este necesarã emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum şi în orice situaţie în care prin natura operaţiunii sau conform prevederilor contractuale preţul include şi taxa.

Alin. (2) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 140 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

(3) Cota redusã de 9% prevãzutã la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplicã pentru livrarea de manuale şcolare, cãrţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cãrţile şi manualele şcolare sunt tipãriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipãrituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplicã cota redusã a taxei pe valoarea adãugatã pentru livrarea de cãrţi, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicitãţii. Prin în principal se înţelege cã mai mult de jumãtate din conţinutul cãrţii, ziarului sau revistei este destinat publicitãţii. De asemenea, nu se aplicã cota redusã a taxei pentru livrarea de cãrţi, ziare şi reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronicã, operaţiunile fiind considerate prestãri de servicii conform art. 11 din Regulamentul Consiliului nr. 1.777/2005 de stabilire a mãsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adãugatã.

(4) Cota redusã de taxã de 9% prevãzutã la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplicã pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adãugatã în condiţiile prevãzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicalã este un dispozitiv medical care amplificã, restabileşte sau înlocuieşte zone din ţesuturile moi ori dure, precum şi funcţii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevãzut în mod special de cãtre producãtor pentru a fi utilizat împreunã cu proteza medicalã.

(5) Cota redusã de taxã de 9% prevãzutã la art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplicã pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încãlţãmintea ortopedicã realizatã la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers

ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situaţia în care costul micului dejun este inclus în preţul de cazare, cota redusă se aplică asupra preţului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acţionează în condiţiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operaţiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism, prevăzut la art. 152^1 din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 140 alin. (2^1) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, a locuinţelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca şi un proprietar de bunurile prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. a)-d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuinţa.

(8) În aplicarea art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, prin locuinţă se înţelege construcţia alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care, la data livrării, satisface cerinţele de locuit ale unei persoane sau familii.

(9) În sensul art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, suprafaţa utilă a locuinţei de 120 mp nu include anexele gospodăreşti. Suprafaţa terenului pe care este construită locuinţa, precum şi suprafaţa utilă a locuinţei, menţionate la art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentaţia cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condiţiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinţei, inclusiv valoarea cotelor indivize din părţile comune ale imobilului şi a anexelor gospodăreşti şi, după caz, a terenului pe care este construită locuinţa, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuinţa respectivă. În calculul suprafeţei maxime de 250 mp, prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind şi suprafeţele anexelor gospodăreşti, precum şi cotele indivize din orice alte suprafeţe dobândite împreună cu locuinţa, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiţiei prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condiţiile stabilite la art. 140 alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de

TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuinţe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condiţiile impuse de art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal şi sunt în posesia declaraţiei prevăzute la alin. (10) al prezentului punct. În situaţia în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% sau, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declaraţiei prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condiţiile impuse de art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate şi de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

Alin. (11) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 140 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

(12) Pentru clădirile prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinaţiei prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declaraţia trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinţei.

Pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 140 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

23^1. (1) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situaţia modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, inclusiv în cazul în care

beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 160 sau art. 150 alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, în situaţia modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcţii întocmeşte situaţia de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai şi iunie. Contractul prevede că situaţia de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situaţia de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situaţiei de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 134^1 alin. (7) din Codul fiscal. În consecinţă, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situaţia în care anterior emiterii situaţiei de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice şi cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1-10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuţie emite factura potrivit art. 134^1 alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situaţia în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie şi iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective,19% în mai şi iunie 2010 şi 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferenţe în plus sau în minus faţă de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situaţie de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 138 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situaţia în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferenţele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 138 din Codul fiscal, conform art. 134^2 alin. (3) din Codul fiscal,

respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electricã, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livratã în luna în curs, având la bazã criterii de determinare a cantităţii necesare de energie electricã la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturatã iniţial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivã. În această situaţie, factura emisã iniţial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizatã se va considera o facturã de avans şi nu dă naştere unui fapt generator de taxã. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electricã efectiv furnizatã în luna respectivã. Presupunând cã la data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluatã cu semnul minus şi se va factura cantitatea de energie electricã furnizatã la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxã. Presupunând cã regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantităţii de energie electricã furnizatã se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadenţar pentru efectuarea plăţii ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentã pentru efectuarea plăţii în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadentã pentru efectuarea plăţii în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacã societatea de leasing emite factura pentru o ratã de leasing în avans faţã de data scadentã pentru efectuarea plăţii prevãzutã în contract, aceasta se va considera o facturã de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanţã fiscalã prestează servicii de consultanţã pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede cã este necesarã acceptarea raportului de lucru de cãtre client. Faptul generator de taxã este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacã societatea de consultanţã fiscalã a prestat servicii de consultanţã în lunile mai şi iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisã aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emitere a facturii fiind pânã la data de 15 iulie 2010, potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bazã de abonament, prin care clientul primeşte acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referã abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordã acces la revista online pentru o perioadã de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxã intervine la data emiterii facturii prin care se acordã dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistratã în scopuri de TVA recepţionează bunuri livrate din

Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primeşte factura aferentă bunurilor recepţionate în luna iunie 2010 şi, în consecinţă, va emite autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010, aplicând cota de TVA de 24%. Achiziţia intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primeşte factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară faţă de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferenţele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii şi cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziţia intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilităţii de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziţii intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilităţii achiziţiei intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveşte declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declaraţia recapitulativă aferentă lunii iulie 2010, în sensul excluderii achiziţiei intracomunitare de bunuri, cât şi declaraţia recapitulativă aferentă lunii iunie 2010, în sensul includerii achiziţiei intracomunitare de bunuri.

Pct. 23^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 140 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

Art. 141. - (1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi;

Norme metodologice:

24. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare şi alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menţinerea sau refacerea sănătăţii, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera

de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge ori alte probe în vederea testării prezenţei unor viruşi, infecţii sau alte boli, în numele angajatorilor ori al asigurătorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienţi în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare pacienţilor în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Totuşi scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menţinerea sau refacerea sănătăţii, ci mai degrabă furnizarea unor informaţii necesare pentru luarea unei decizii cu consecinţe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum şi examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluţionării unor litigii, precum şi efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fişe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situaţia în care acestea sunt situate în incinta unui spital ori a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza CEJ C-122/87 Comisia Comunităţilor Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unităţi autorizate conform prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 109/2000 privind staţiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistenţa medicală balneară şi de recuperare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienţilor ale căror bilete sunt decontate de Casa Naţională de Pensii Publice, cât şi pentru cele prestate pacienţilor care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în

care sunt furnizate de aceeaşi persoanã care furnizeazã serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - Cauza CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizeazã pachetul de servicii poate furniza serviciile de tratament, cazare şi masã cu mijloace proprii sau achiziţionate de la terţi. Nu beneficiazã de scutirea de TVA serviciile de cazare şi/sau masã furnizate de alte persoane cãtre persoana impozabilã care furnizeazã pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masã şi/sau cazare.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) litera a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 17 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de cãtre entitãţi autorizate în acest sens;

Norme metodologice:

25. Scutirea prevazuta la art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor si ranitilor cu vehicule special amenajate in acest sens se aplica pentru transporturile efectuate de statiile de salvare sau de alte unitati sau vehicule autorizate de Ministerul Sanatatii pentru desfasurarea acestei activitati.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

Art. 141. - (1) Urmãtoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxã: [...]

f) activitatea de învãţãmânt prevãzutã în Legea învãţãmântului nr. 84/1995, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, formarea profesionalã a adulţilor, precum şi prestãrile de servicii şi livrãrile de bunuri strâns legate de aceste activitãţi, efectuate de instituţiile publice sau de alte entitãţi autorizate;

Norme metodologice:

25^1. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulţilor se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanţei Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulţilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviaţia civilă din România, cu modificările ulterioare, precum şi de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici pentru activitatea de perfecţionare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici în baza art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1.066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcţionarilor publici.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu platã de şcoli, universităţi sau orice altă instituţie de învăţământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunţatã hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaţionale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferinţe legate de activitatea de învăţământ, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formare profesională a adulţilor.

(4) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achiziţiile de bunuri sau servicii efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formare profesională a adulţilor, destinate activităţii scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Pct. 25^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) litera f) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (1) al pct. 25^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) litera f) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (1) al pct. 25^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) litera f) din

Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
i) prestãrile de servicii şi/sau livrãrile de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socialã, efectuate de instituţiile publice sau de alte entitãţi recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de cãminele de bãtrâni;

Lit. i) a alin. (1) al art. 141 a fost modificatã de pct. 48 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:
26. In sensul art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entitatile recunoscute ca avand caracter social sunt entitati precum: caminele de batrani si de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupationala, centrele de plasament autorizate sa desfasoare activitati de asistenta sociala.

Codul fiscal:
j) prestãrile de servicii şi/sau livrãrile de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entitãţi recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:
27. Scutirea prevazuta la art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplica centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare si reabilitare pentru minori cu handicap si altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, intretinerii sau educarii tinerilor.

Codul fiscal:
k) prestãrile de servicii şi/sau livrãrile de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizaţii fixate conform statutului, de organizaţii fãrã scop patrimonial care au obiective de naturã politicã, sindicalã, religioasã, patrioticã, filozoficã, filantropicã, patronalã, profesionalã sau civicã, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care aceastã scutire nu provoacã distorsiuni de concurenţã;

Norme metodologice:
28. In sensul art. 141 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:
a) Cuantumul cotizatiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizatiilor fara scop patrimonial;
b) activitatile desfasurate in favoarea membrilor in contul cotizatiilor incasate in baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comert si industrie din Romania, cu modificarile si completarile ulterioare, de catre Camera de Comert si Industrie a Romaniei si a Municipiului Bucuresti si camerele de comert si industrie teritoriale, sunt scutite de taxa.

Codul fiscal:
l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

Norme metodologice:
29. Scutirea prevazuta la art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplica pentru prestarile de servicii ce au stransa legatura cu practicarea sportului sau a educatiei fizice, efectuate in beneficiul persoanelor care practica sportul sau educatia fizica, in situatia in care aceste servicii sunt prestate de catre organizatii fara scop patrimonial, cum sunt organizatiile si ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile si cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplica scutirea de taxa pentru incasarile din publicitate, incasarile din cedarea drepturilor de transmitere la radio si la televiziune a manifestarilor sportive si incasarile din acordarea dreptului de a intra la orice manifestari sportive.

Codul fiscal:
m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii şi Cultelor;

Norme metodologice:
30. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziții, festivaluri şi alte activități culturale recunoscute de Ministerul Culturii şi Cultelor. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale

care popularizează o activitate culturală.

Pct. 30 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:
n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale;

Norme metodologice:
31. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 30, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 22 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:
o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială;

Norme metodologice:
32. Prin posturi publice nationale de radio si televiziune se inteleg Societatea Romana de Radiodifuziune si Societatea Romana de Televiziune, prevazute de Legea nr. 41/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, privind organizarea si functionarea Societatii Romane de Radiodifuziune si Societatii Romane de Televiziune.

Codul fiscal:
p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora;

Norme metodologice:

33. Serviciile publice postale sunt serviciile postale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanta Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile postale, cu modificarile si completarile ulterioare.

Codul fiscal:

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în limitele şi în condiţiile stabilite prin norme şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale.

r) furnizarea de personal de către instituţiile religioase sau filozofice în scopul activităţilor prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

Lit. r) a alin. (1) al art. 141 a fost introdusă de pct. 49 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:

34. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situaţia în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea activităţii de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condiţiile stabilite la alin. (2)-(9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, care realizează operaţiuni fără drept de deducere a taxei. În cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiţie se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activităţile fără drept de deducere a taxei acesta desfăşoară şi activităţile de administrare a grupului;

b) să efectueze activităţi de aceeaşi natură sau să aparţină aceluiaşi grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activităţile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achiziţiile efectuate de la terţi sau de la alţi membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru

conducerea administrativã a grupului, care acţionează în numele şi pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeaşi naturã tuturor membrilor grupului, în interesul direct şi comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepţia cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menţionate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obţine niciun profit.

(6) Decontarea menţionată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părţi a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiţia ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situaţia în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalţi membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condiţiile art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operaţiuni către terţi. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanţelor Publice o cerere semnată de către toţi membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condiţiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent şi va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum şi fiecărui organ fiscal în jurisdicţia căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menţionate la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menţionate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica Agenţiei

Naţionale de Administrare Fiscalã oricare dintre urmãtoarele evenimente:
a) încetarea opţiunii prevãzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;
b) neîndeplinirea condiţiilor prevãzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat aceastã situaţie;
c) numirea unui alt membru desemnat sã asigure conducerea administrativã a grupului independent, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

30%

(14) În situaţiile prevãzute la alin. (13) lit. a) şi b), Agenţia Naţionalã de Administrare Fiscalã va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:
a) în cazul prevãzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a lunii urmãtoare celei în care a încetat opţiunea;
b) în cazul prevãzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii urmãtoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat aceastã situaţie.
(15) Agenţia Naţionalã de Administrare Fiscalã va putea, în urma verificãrilor efectuate de organele fiscale competente:
a) sã anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoanã nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi consideratã un asemenea membru. Aceastã anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii urmãtoare celei în care situaţia a fost constatatã de organele fiscale competente;
b) sã anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplineşte şi/sau nu respectã condiţiile prevãzute la alin. (1)-(9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Aceastã anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii urmãtoare celei în care situaţia a fost constatatã de organele fiscale competente.

Pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (1) litera q) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:
Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţãrii

Art. 141. - [...]

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanţiilor de credit ori a altor garanţii sau orice operaţiuni cu astfel de garanţii, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăţi, viramente, creanţe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanţelor;

4. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepţia obiectelor de colecţie, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacţii, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranţă, cu acţiuni, părţi sociale în societăţi comerciale ori asociaţii, obligaţiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepţia documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiţii;

Norme metodologice:

35. (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operaţiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esenţiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcţie de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curţii Europene de Justiţie: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi/sau de audit, nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite de taxă.

(2) Este consideratã negociere în operaţiuni financiarbancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părţi direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relaţie contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operaţiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile

corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanţare din cadrul vânzărilor de bunuri cu plata în rate sau din cadrul operaţiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remuneraţiei pentru respectivele bunuri sau servicii.

(5) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice, transferul de fonduri dintr-un cont specific în alte mijloace băneşti, precum carduri telefonice şi alte mijloace prin care se poate face plata pentru bunuri şi servicii.

(6) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăţilor, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziţia clienţilor băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plăţile acestora.

(7) Excepţia prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanţe se aplică în funcţie de natura operaţiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanţe sau factoring.

Alin. (7) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(8) În situaţia în care, conform contractului, scopul operaţiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanţe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanţele aferente unui credit acordat asumându-şi poziţia creditorului, operaţiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepţiei prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

Alin. (8) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9) Operaţiunile cu creanţe se clasifică, în funcţie de contractul încheiat între părţi, în:

a) operaţiuni prin care persoana care deţine creanţele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanţelor;

b) operaţiuni care presupun cesiunea creanţelor.

Alin. (9) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9^1) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. b) se disting operaţiuni prin care:
a) cesionarul cumpără creanţele, fără ca operaţiunea să aibă drept scop recuperarea creanţei;
b) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanţelor de la cedent;
c) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi riscul neîncasării acestora, la un preţ inferior valorii nominale a creanţelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanţelor de la cedent.

Alin. (9^1) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9^2) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situaţia prevăzută la alin. (9^1) lit. b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operaţiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanţelor în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. a) realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul persoanei care deţine creanţele, taxabilă conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

Alin. (9^2) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9^3) În situaţia prevăzută la alin. (9^1) lit. b) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent nu reprezintă o operaţiune în sfera de aplicare a TVA.

Alin. (9^3) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9^4) În situaţia prevăzută la alin. (9^1) lit. a):
a) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mare decât valoarea nominală a creanţei,

cedentul realizează o operaţiune scutită de TVA conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanţei, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

Alin. (9^4) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9^5) În cazul cesiunii de creanţă prevăzute la alin. (9^1) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent reprezintă o operaţiune scutită de TVA în sensul art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operaţiune.

Alin. (9^5) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9^6) În sensul alin. (9)-(9^5) au fost pronunţate şi deciziile în cauzele Curţii Europene de Justiţie nr. C-305/01 Finanzamt Grob-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH şi C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

Alin. (9^6) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(10) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanţe prevăzute la alin. (9^2) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanţare.

Alin. (10) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(11) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din

Codul fiscal operaţiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(12) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: furnizarea de informaţii financiare cu caracter general, analize privind evoluţia cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(13) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursă.

(14) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiţii, aşa cum rezultă şi din Decizia Curţii Europene de Justiţie nr. C-169/04 Abbey National, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(15) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiţii sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislaţiei în vigoare care reglementează aceste organisme;

Litera a) a alin. (15) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 22 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) fondurile de pensii administrate privat şi fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanţelor.

Pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

Art. 141. - [...]

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: [...]

b) operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operaţiuni;

Norme metodologice:

35^1. (1) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea poliţelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informaţii şi întocmirea rapoartelor pentru părţile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esenţială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existenţa unei relaţii contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienţii, inclusiv în cazul externalizării tranzacţiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-8/01 Taksatorringen.

Pct. 35^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 24 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 35^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) litera b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepţii:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spaţii sau locaţii pentru parcarea autovehiculelor;
3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;
4. închirierea seifurilor;

Norme metodologice:
36. In sensul art. 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, masinile si utilajele fixate definitiv in bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detasate fara a fi deteriorate sau fara a antrena deteriorarea imobilelor insesi.

Codul fiscal:
Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării
Art. 141. - [...]
(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:
[...]
f) livrarea de construcţii/părţi de construcţii şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepţie, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcţii noi, de părţi de construcţii noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:
1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcţii, conform legislaţiei în vigoare;
2. construcţie înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;
3. livrarea unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcţiei sau a unei părţi a acesteia, după caz, în urma transformării;
4. o construcţie nouă cuprinde şi orice construcţie transformată sau parte transformată a unei construcţii, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piaţă a construcţiei sau a părţii din construcţie, astfel cum aceasta este stabilită printr-un raport de expertiză, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

Norme metodologice:
37. (1) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcţia şi terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:
a) terenul pe care s-a edificat construcţia urmează regimul construcţiei, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcţiei aşa cum rezultă din raportul de expertiză;
b) construcţia va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul şi construcţia au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcţie de bunul imobil cu suprafaţa cea mai mare. Se va avea în vedere suprafaţa construită desfăşurată a construcţiei.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care se livrează un teren pe care se află o construcţie a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operaţiuni de livrare şi de demolare formează o operaţiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcţiei existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcţiei în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financien.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcţii sau al unei părţi din construcţie care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a construcţiei sau a unei părţi din construcţie. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul unei construcţii realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcţia sau partea din construcţie este înregistrată în evidenţele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcţii se referă la construcţii care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înţelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză sau a unei părţi a construcţiei. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii sau a unei părţi din construcţie, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcţiei sau a unei părţi din construcţie cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcţii intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcţii noi.

(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinaţie, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situaţia în care livrarea unui teren pe care se află o construcţie are loc ulterior livrării construcţiei sau independent de livrarea construcţiei, livrarea fiind realizată de persoana care deţine titlul de proprietate asupra construcţiei ori de altă persoană care deţine numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (1) al pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (6) al pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) litera f) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (3)-(5) ale pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) litera f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 10 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) litera f) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

Art. 141. - [...]

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (5) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145^1.

Norme metodologice:

37^1. În cazul livrării de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere conform art. 145^1 din Codul fiscal, scutirea prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care achiziţia bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145^1 din Codul fiscal. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziţie a făcut obiectul restricţionării la 50% a dreptului de deducere, conform prevederilor art. 1451 din Codul fiscal.

Pct. 37^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (2) litera g) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condiţiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcţie care are înţelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal şi orice teren.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 145-147^1 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situaţia în care opţiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenţionează a fi utilizată pentru operaţiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi va depune şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opţiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ţine loc de opţiune de taxare a operaţiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilã care a optat pentru regimul de taxare în condiţiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxã prevãzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisã în notificarea prevãzutã la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operaţiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligaţia sã aplice acest regim de taxare pe o perioadã de 5 ani de la data înscrisã în notificare, dacã depun notificarea pentru renunţarea la regimul de taxare prevãzutã la alin. (7), şi nu este necesarã modificarea notificării în sensul menţionării suprafeţei bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform menţiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilã va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opţiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxã este permisã de la data înscrisã în notificare.

(8) În cazul în care opţiunea prevãzutã la alin. (1) se exercitã de cãtre o persoanã impozabilã care nu a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente imobilului sau pãrţii din imobil care face obiectul opţiunii, persoana impozabilã va efectua o ajustare în favoarea sa în condiţiile prevãzute la art. 149 din Codul fiscal, dacã bunul se aflã în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoanã impozabilã care aplicã regimul de scutire prevãzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente bunului imobil sau pãrţii din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacã bunul se aflã în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operaţiunile prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau pãrţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplicã prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adãugatã.

(11) În cazul notificărilor prevãzute la alin. (3) şi (7) depuse dupã data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenţi sau au început în anii precedenţi şi sunt încã în derulare dupã data de 1 ianuarie 2010, se aplicã prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecţie fiscalã vor permite, în timpul desfãşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacã persoana impozabilã a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacã inspecţia fiscalã are loc la persoana impozabilã care a realizat operaţiunile prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni. Aceleaşi prevederi se aplicã corespunzãtor şi pentru notificarea prevãzutã la alin. (7).

Pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 26 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 28 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

39. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoanã impozabilã stabilitã în România poate opta pentru taxarea operaţiunilor scutite prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opţiunea de taxare prevãzutã la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de cãtre persoanele care au aplicat regimul de scutire prevãzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opţiunea prevãzutã la alin. (1) se notificã organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice şi se exercitã pentru bunurile imobile menţionate în notificare. Opţiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opţiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 145-147^1 din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisã în copie şi cumpãrãtorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisã de vânzător.

(4) În cazul în care opţiunea prevãzutã la alin. (1) se referã numai la o parte a bunurilor imobile, aceastã parte care va fi vândutã în regim de taxare, identificatã cu exactitate, va fi înscrisã în notificarea prevãzutã la alin. (3). Dacã, dupã depunerea notificării, persoana impozabilã doreşte sã renunţe la opţiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înştiinţare scrisã în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opţiunea prevãzutã la alin. (1) se exercitã de cãtre o persoanã impozabilã care nu a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente bunului ce face obiectul opţiunii, această persoanã impozabilã va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 149 din Codul fiscal, dacã bunul se aflã în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoanã impozabilã care aplicã regimul de scutire prevãzut de art. 141 alin. (2)

lit. f) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacã bunul se aflã în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operaţiunile prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderãrii, se aplicã prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adãugatã.

(8) În cazul notificãrii depuse dupã data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenţi, se aplicã prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificãrii.

(9) Organele de inspecţie fiscalã vor permite, în timpul desfãşurãrii controlului, depunerea de notificãri pentru taxarea operaţiunilor prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacã persoana impozabilã a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacã inspecţia fiscalã are loc la persoana impozabilã care a realizat operaţiunile prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni.

Alin. (2) al pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 6 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (8) al pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 28 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

40. (1) Cu excepţia situaţiilor prevãzute la art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operaţiunile scutite prevãzute de art. 141 din Codul fiscal. Dacã o persoanã impozabilã a facturat în mod eronat cu taxã livrãri de bunuri şi sau

prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 159 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operaţiunilor scutite de taxă pentru care prin opţiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 şi 39. Prin excepţie, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 şi 39, dar a taxat operaţiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecţiei fiscale.

Pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 28 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare

Art. 142. - (1) Sunt scutite de taxă:

[...]

e^1) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau de către organismele instituite de Comunităţi cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

Norme metodologice:

40^1. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. e^1) din Codul fiscal se acordă de către direcţiile judeţene şi a municipiului Bucureşti pentru accize şi operaţiuni vamale, birourile vamale de frontieră şi de interior şi punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965

privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei.

Pct. 40^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1), litera e^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 11 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare
Art. 142. - (1) Sunt scutite de taxă:
[...]
f) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. e^1), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau în acordurile de sediu;

Norme metodologice:
41. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către direcţiile judeţene şi a municipiului Bucureşti pentru accize şi operaţiuni vamale, birourile vamale de frontieră şi de interior şi punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii sau în acordurile de sediu.

Pct. 41 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1), litera f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Scutiri pentru importul de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare
Art. 142. - (1) Sunt scutite de taxă:
[...]
h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunităţii, în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului, şi care beneficiază de scutire de taxe vamale;

Norme metodologice:
42. În sensul art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de

scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislaţiei vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Comunităţii, respectiv art. 185-187 din Regulamentul (CE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1), litera h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunităţii, pentru a fi supuse unor reparaţii, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiţia ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunităţii;

Lit. i) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Norme metodologice:

43. (1) În sensul art. 142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parţială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunităţii;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunităţii, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părţi de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunităţii pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunităţii în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parţială menţionată la alin. (1) se acordă în următoarele condiţii:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România în afara Comunităţii, după plasarea acestora în regim de perfecţionare pasivă;

b) exportul şi reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeaşi persoană.

Alin. (2) al pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1), litera i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunităţii se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menţionate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunităţii este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunităţii, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunităţii uneia sau mai multor operaţiuni, în condiţiile în care aceleaşi operaţiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

Pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 29 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare

Art. 142. - (1) Sunt scutite de taxă:

[...]

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terţ sau o ţară terţă, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită, conform art. 143 alin. (2);

Norme metodologice:

44. Scutirea menţionatã la art. 142 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se acordã în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, numai dacã, la data importului, importatorul a pus la dispoziţia organelor vamale cel puţin informaţiile urmãtoare:

a) codul sãu de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 153 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului cãruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul sãu de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului cã produsele importate urmeazã sã fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului.

Pct. 44 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003

31%

privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 28 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 44 din Normele metodologice de aplicare a art. 142 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 29 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Scutiri speciale legate de traficul internaţional de bunuri

Art. 144. - (1) Sunt scutite de taxã urmãtoarele:

a) livrarea de bunuri care urmeazã:

1. sã fie plasate în regim vamal de admitere temporarã, cu exonerare totalã de la plata drepturilor de import;

2. sã fie prezentate autoritãţilor vamale în vederea vãmuirii şi, dupã caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;

3. sã fie introduse într-o zonã liberã sau într-un antrepozit liber;

4. sã fie plasate în regim de antrepozit vamal;

5. să fie plasate în regim de perfecţionare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;

7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producţie, în scopul construirii, reparării, întreţinerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producţie la continent;

- pentru alimentarea cu carburanţi şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producţie;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locaţie situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările şi completările ulterioare;

- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locaţie situată în România şi definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locaţiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situaţiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locaţiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situaţiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144^1;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

Norme metodologice:

44^1. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 144 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiaşi articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecţionare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 44^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 144 alin. (1) lit. a) din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 29 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (2) al pct. 44^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 144 alin. (1) lit a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 8 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 44^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 144 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 30 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 44^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 144 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 15 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilităţii taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operaţiuni:

a) operaţiuni taxabile;

b) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

c) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 şi 144^1;

d) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunităţii sau în cazul în care aceste operaţiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunităţii, precum şi în cazul operaţiunilor efectuate de intermediari care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operaţiuni;

e) operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) şi la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) şi la art. 129 alin. (5).

(4) În condiţiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru

achiziţiile efectuate de o persoanã impozabilã înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153.

(4^1) În condiţiile stabilite prin norme se acordã dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate în cadrul procedurii de executare silitã de cãtre o persoanã impozabilã de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit art. 11, sau de la o persoanã impozabilã în inactivitate temporarã, înscrisã în registrul comerţului, potrivit legii.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentã sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentã sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrãrilor/prestãrilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datoratã sau achitatã pentru achiziţiile de bãuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepţia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoanã impozabilã are dreptul sã deducã taxa pentru achiziţiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal din momentul în care această persoanã intenţionează sã desfăşoare o activitate economicã, cu condiţia sã nu se depăşească perioada prevãzutã la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal. Intenţia persoanei trebuie evaluatã în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul cã aceasta începe sã angajeze costuri şi/sau sã facã investiţii pregãtitoare necesare iniţierii acestei activităţi economice. Deducerea se exercitã prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxã prevãzut la art. 156^2 din Codul fiscal, depus dupã înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României se aplicã prevederile art. 147^2 din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal, în situaţia în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 147^2 din Codul fiscal şi în perioada respectivã îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 147^2 din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, aplicã prevederile art. 147^1 din Codul fiscal inclusiv pentru achiziţiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situaţia în care pentru respectivele achiziţii nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 147^2 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevãzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condiţiile şi formalităţile prevãzute la art. 145-147^1 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura nu trebuie sã conţinã menţiunea

referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operaţiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziţii efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6)-(8) şi pct. 62 alin. (4)-(6).

(4) În aplicarea prevederilor art. 145 alin. (4^1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 75 se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 145-147^1 din Codul fiscal, pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv fiscal potrivit legii sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerţului, potrivit legii, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii ori prin opţiune, în situaţia în care respectiva persoană impozabilă nu ar fi fost inactivă.

(5) Prin excepţie de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziţiile de bunuri efectuate în situaţiile prevăzute la alin. (4) nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuţie care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiţii, fiind scoase din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă îşi poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare sau după casare, dacă din circumstanţe care nu depind de voinţa sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat şi în alte situaţii în care achiziţiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 145 alin. (2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voinţa sa, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului Belgian.

(7) Justificarea intenţiei persoanei impozabile de a realiza operaţiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condiţiile de a fi considerate noi în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/închirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme în vederea exercitării opţiunii de taxare a operaţiunilor respective în conformitate cu art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi

E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecţie fiscală vor permite în timpul desfăşurării controlului depunerea acestor notificări.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 145 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 31 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 145 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 145 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Limitări speciale ale dreptului de deducere

Art. 145^1. - (1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, se deduce 50% din taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor acestor vehicule şi, respectiv, 50% din taxa aferentă achiziţiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleaşi caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile, cu excepţia vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenţie, reparaţii, pază şi protecţie, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfăşurare a activităţii, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenţi de vânzări şi de agenţi de recrutare a forţei de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către şcolile de şoferi, transmiterea folosinţei în cadrul unui

contract de leasing financiar sau operaţional;
d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.
(2) Prin achiziţie de vehicule, în sensul alin. (1), se înţelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziţia intracomunitară a vehiculului.
(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică inclusiv în situaţia în care au fost emise facturi şi/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parţială a vehiculelor rutiere motorizate, înainte de data de 1 ianuarie 2012, dacă livrarea acestora intervine după data de 1 ianuarie 2012 inclusiv.
(4) Abrogat.
(5) În cazul vehiculelor exceptate potrivit alin. (1) se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 145 şi art. 146-147^1.

Norme metodologice:
45^1. (1) În aplicarea art. 145^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparaţii şi/sau intervenţie reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum şi cele utilizate pentru deplasarea în acţiuni de intervenţie;
b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază şi protecţie sunt vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranţei obiectivelor, bunurilor şi valorilor împotriva oricăror acţiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existenţa materială a acestora, precum şi protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viaţa, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecţia persoanelor, cu modificările şi completările ulterioare;
c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul şi distribuirea scrisorilor, coletelor şi pachetelor;
d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audiovideo sau transmisii complexe video, audio şi/sau date prin unde hertziene ori medii optice, capabile să efectueze producţii de televiziune sau radio înregistrate ori transmise în direct sau să transmită la distanţă prin tehnologii de radiofrecvenţă (radiorelee, transmisii prin satelit) ori prin fibră optică semnalul unei producţii de televiziune sau de radio către alte care de reportaj ori către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;
e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de către agenţi de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieţei, desfăşurarea activităţii de merchandising, negocierea

condiţiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare şi monitorizarea clienţilor. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie sunt cuprinse şi vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la şi de la locul de desfăşurare a activităţii reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaţilor în scopul desfăşurării activităţii economice la şi de la reşedinţa acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la şi de la sediul angajatorului la locul în care se desfăşoară efectiv activitatea ori la şi de la reşedinţa angajaţilor/locul convenit de comun acord la locul de desfăşurare a activităţii, atunci când există dificultăţi evidente de a găsi alte mijloace de transport şi există un acord colectiv între angajator şi angajaţi prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenţi de recrutare a forţei de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activităţii agenţiilor de plasare a forţei de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea şi plasarea forţei de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forţei de muncă.

(2) În sensul art. 145^1 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înţelege vehiculele care contribuie în mod esenţial la prestarea directă a serviciilor cu plată şi fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

Pct. 45^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 145^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 5 al literei C de la articolul unic din HOTĂRÂREA nr. 488 din 28 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Pct. 45^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 145^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 17 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 45^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 145^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155^1 alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import, trebuie să deţină o declaraţie de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) şi (5), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziţii intracomunitare de bunuri, să deţină o factură sau documentul prevăzut la art. 155^1 alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operaţiuni asimilate cu o achiziţie intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130^1 alin. (2) lit. a), să deţină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155^1 alin. (1).

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligaţiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condiţiile stabilite la pct. 73, care să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepţia facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poşta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menţiona că înlocuieşte documentul iniţial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca şi factura iniţială, şi pe care să se menţioneze că este

duplicat şi cã înlocuieşte factura iniţialã sau o fotocopie a facturii iniţiale, pe care sã se aplice ştampila furnizorului/prestatorului şi sã se menţioneze cã este duplicat şi cã înlocuieşte factura iniţialã. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declaraţiei vamale pentru import sau al documentului pentru regularizarea situaţiei, persoana impozabilã va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(1^1) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automatã a declaraţiei vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declaraţiei vamale care certificã înscrisurile din documentul electronic de import/documentul electronic de import cu elemente de securitate şi siguranţã pentru care s-a acordat liber de vamã, autentificat prin aplicarea semnãturii şi a ştampilei lucrãtorului vamal.

Alin. (1^1) al pct. 46 din Normele metodologice de aplicare a art. 146 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 18 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(2) Pentru carburanţii auto achiziţionaţi, deducerea taxei poate fi justificatã cu bonurile fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţã a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, dacã sunt ştampilate şi au înscrise denumirea cumpãrãtorului şi numãrul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completeazã cu cele ale pct. 45^1.

(3) Facturile emise pe numele salariaţilor unei persoane impozabile aflaţi în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unitãţi similare, permit deducerea taxei pe valoarea adãugatã de cãtre persoana impozabilã dacã sunt însoţite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplicã şi în cazul personalului pus la dispoziţie de o altã persoanã impozabilã sau pentru administratorii unei societãţi comerciale.

(4) Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilã, care este înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este obligatã la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 151, art. 150 alin. (2)-(6) şi art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situaţia în care obligaţiile prevãzute la art. 157 alin. (2) sau, dupã caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achiziţiile sunt destinate operaţiunilor cu drept de deducere conform art. 145-147 din Codul fiscal şi persoana respectivã deţine un document care corespunde cerinţelor prevãzute la art. 146 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţatã hotãrârea Curţii Europene de Justiţie în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(5) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificãrilor efectuate, constatã cã nu s-au îndeplinit obligaţiile prevãzute la art. 157 alin. (2) sau, dupã caz, la art.

157 alin. (5) din Codul fiscal vor proceda astfel:
a) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii menţionate la alin. (4) sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) sau, după caz, ale art. 157 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecţia fiscală;
b) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care inspecţia fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecţia fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea. Diferenţele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;
c) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.
(6) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile art. 150 alin. (2)-(4) şi (6) şi art. 151 din Codul fiscal, trebuie să deţină o factură care cuprinde cel puţin informaţiile prevăzute la art. 155 din Codul fiscal sau o autofactură emisă în conformitate cu prevederile art. 155^1 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.
(7) În sensul art. 146 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înţelege documentul pentru regularizarea situaţiei, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

Alin. (1) al pct. 46 din Normele metodologice de aplicare a art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.
Pct. 46 din Normele metodologice de aplicare a art. 146 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 32 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Deducerea taxei pentru persoana impozabilã cu regim mixt şi persoana parţial impozabilã

ART. 147

(1) Persoana impozabilã care realizeazã sau urmeazã sã realizeze atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere este denumitã în continuare persoanã impozabilã cu regim mixt. Persoana care realizeazã atât operaţiuni pentru care nu are calitatea de persoanã impozabilã, în conformitate cu prevederile art. 127, cât şi operaţiuni pentru care are calitatea de persoanã impozabilã este denumitã persoanã parţial impozabilã.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achiziţiilor efectuate de cãtre o persoanã impozabilã cu regim mixt se determinã conform prezentului articol. Persoana parţial impozabilã nu are drept de deducere pentru achiziţiile destinate activitãţii pentru care nu are calitatea de persoanã impozabilã. Dacã persoana parţial impozabilã desfãşoarã activitãţi în calitate de persoanã impozabilã, din care rezultã atât operaţiuni cu drept de deducere, cât şi operaţiuni fãrã drept de deducere, este consideratã persoanã impozabilã mixtã pentru respectivele activitãţi şi aplicã prevederile prezentului articol. În condiţiile stabilite prin norme, persoana parţial impozabilã poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situaţia în care nu poate ţine evidenţe separate pentru activitatea desfãşuratã în calitate de persoanã impozabilã şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoanã impozabilã.

(3) Achiziţiile destinate exclusiv realizãrii de operaţiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiţii destinate realizãrii de astfel de operaţiuni, se înscriu într-o coloanã distinctã din jurnalul pentru cumpãrãri, iar taxa deductibilã aferentã acestora se deduce integral.

(4) Achiziţiile destinate exclusiv realizãrii de operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiţii care sunt destinate realizãrii de astfel de operaţiuni se înscriu într-o coloanã distinctã din jurnalul pentru cumpãrãri pentru aceste operaţiuni, iar taxa deductibilã aferentã acestora nu se deduce.

(5) Achiziţiile pentru care nu se cunoaşte destinaţia, respectiv dacã vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere se evidenţiazã într-o coloanã distinctã din jurnalul pentru cumpãrãri, iar taxa deductibilã aferentã acestor achiziţii se deduce pe bazã de pro-rata.

(6) Pro-rata prevãzutã la alin. (5) se determinã ca raport între:

a) suma totalã, fãrã taxã, dar cuprinzând subvenţiile legate direct de preţ, a operaţiunilor constând în livrãri de bunuri şi prestãri de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numãrãtor; şi

b) suma totalã, fãrã taxã, a operaţiunilor prevãzute la lit. a) şi a operaţiunilor constând în

livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanţării operaţiunilor scutite fără drept de deducere sau operaţiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 128 alin. (4) şi la art. 129 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) şi b), precum şi a operaţiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activităţii principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operaţiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităţilor imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operaţiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operaţiunilor cu drept de deducere în totalul operaţiunilor se modifică în anul curent faţă de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operaţiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la art. 156^2.

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulţirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulţirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă

provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);

b) rezultatul diferenţei de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(13) În ceea ce priveşte taxa de dedus aferentă bunurilor de capital, definite conform art. 149 alin. (1), utilizate pentru operaţiunile prevăzute la alin. (5):

a) prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naştere dreptul de deducere. La finele anului, deducerea se ajustează, conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse iniţial;

b) ajustările ulterioare iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă iniţială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulţeşte cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă iniţial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferenţa în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(14) În situaţii speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligaţia să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunţa la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunţe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice, cu condiţia ţinerii de evidenţe contabile distincte pentru fiecare sector.

(15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operaţiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro-rata specială;

b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice;
c) să-şi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operaţiunile sau numai pentru o parte din operaţiuni;
d) să ţină evidenţe distincte pentru fiecare sector al activităţii sale economice.
(16) Prevederile alin. (6)-(13) se aplică şi pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) şi (15). Prin excepţie de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro-rata specială se vor lua în considerare:
a) operaţiunile specificate în decizia Ministerului Finanţelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau la alin. (15) lit. b);
b) operaţiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau la alin. (15) lit. b).

Art. 147 a fost modificat de pct. 116 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
47. (1) In aplicarea art. 147 alin. (3) si alin. (4) din Codul fiscal, daca bunurile sau serviciile achizitionate pot fi alocate partial activitatii care nu da drept de deducere si partial activitatii care da drept de deducere, nu se aplica prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe baza de pro-rata.
Exemplu: o societate care cumpara o cladire, cunoaste din momentul achizitionarii acesteia partea din cladire care va fi alocata pentru inchiriere in regim de scutire si partea de cladire care va fi alocata pentru inchiriere in regim de taxare, va deduce taxa corespunzatoare partii din cladire care urmeaza a fi utilizata pentru inchiriere in regim de taxare si nu va deduce taxa aferenta partii din cladire, care va fi utilizata pentru inchiriere in regim de scutire.
(2) In sensul art. 147 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operatiunile imobiliare reprezinta operatiuni de livrare, inchiriere, leasing, arendare, concesionare si alte operatiuni similare efectuate in legatura cu bunurile imobile.
(3) O operatiune este accesorie activitatii principale daca se indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:
a. realizarea acestei operatiuni necesita resurse tehnice limitate privind echipamentele si utilizarea de personal;
b. operatiunea nu este direct legata de activitatea principala a persoanei impozabile; si
c. suma achizitiilor efectuate in scopul operatiunii si suma taxei deductibile aferente operatiunii, sunt nesemnificative.
(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta sa nu aplice prevederile art. 147 in ce priveste posibilitatea exercitarii dreptului de deducere, situatie in care taxa aferenta

achizitiilor de bunuri destinate operatiunilor cu sau fara drept de deducere nu va fi dedusa.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxã se constatã erori în calculul pro rata definitivã pentru perioade anterioare:

a) dacã pro rata corect determinatã este mai micã decât pro rata utilizatã, persoana impozabilã are obligaţia sã procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevãzute la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacã pro rata corect determinatã este mai mare decât pro rata utilizatã, persoana impozabilã are dreptul sã procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevãzute la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxã aferent perioadei fiscale în care sunt constate aceste erori.

Alin. (5) al pct. 47 din Normele metodologice de aplicare a art. 147 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 33 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxa

Art. 147^1 - (1) Orice persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul sa scada din valoarea totala a taxei colectate, pentru o perioada fiscala, valoarea totala a taxei pentru care, in aceeasi perioada, a luat nastere si poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145-147.

(2) In situatia in care nu sunt indeplinite conditiile si formalitatile de exercitare a dreptului de deducere in perioada fiscala de declarare sau in cazul in care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevazute la art. 146, persoana impozabila isi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale in care sunt indeplinite aceste conditii si formalitati sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, incepand cu data de 1 ianuarie a anului care urmeaza celui in care a luat nastere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza conditiile necesare aplicarii prevederilor alin. (2), pentru situatia in care dreptul de deducere este exercitat dupa mai mult de 3 ani consecutivi dupa anul in care acest drept ia nastere.

(4) Dreptul de deducere se exercita chiar daca nu exista o taxa colectata sau taxa de dedus este mai mare decat cea colectata pentru perioada fiscala prevazuta la alin. (1) si (2).

Norme metodologice:

48. (1) Prevederile art. 147^1 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal se aplicã de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacã taxa înscrisã în facturile pentru achiziţii era exigibilã în perioada supusã inspecţiei fiscale.

(2) În aplicarea art. 147^1 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilã va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandatã, însoţitã de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul cã va exercita dreptul de deducere dupã mai mult de 3 ani consecutivi dupã anul în care acest drept a luat naştere.

Pct. 48 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 34 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Rambursarea taxei cãtre persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de cãtre alte state membre cãtre persoane impozabile stabilite în România

Art. 147^2. - (1) În condiţiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilã nestabilitã în România care este stabilitã în alt stat membru, neînregistratã şi care nu este obligatã sã se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adãugatã achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilã neînregistratã şi care nu este obligatã sã se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilitã în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii, efectuate în România dacã, în conformitate cu legile ţãrii unde este stabilitã, o persoanã impozabilã stabilitã în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adãugatã sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivã;

c) persoana impozabilã neînregistratã şi care nu este obligatã sã se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectueazã în România o livrare intracomunitarã de mijloace de transport noi scutitã, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziţia efectuatã de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate sã depãşeascã taxa care s-ar aplica dacã livrarea de cãtre aceastã persoanã a mijloacelor de transport noi

respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situaţii prevăzute prin norme.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, în condiţiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalităţi şi dobânzi aferente, fără să contravină dispoziţiilor privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite.

Normele metodologice:

49. (1) În baza art. 147^2 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziţionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistratã şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1 din Codul fiscal;

Pct. 1 de la litera c) a alin. (1) al pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 şi 144^1 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenţiilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152^1 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147^1 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziţii de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operaţiuni:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145^1 şi 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile pentru operaţiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obţine o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conţine următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;
c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;
d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 şi 2;
f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;
g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.
(8) În afară de informaţiile menţionate la alin. (7), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:
a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;
b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;
c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;
d) data şi numărul facturii sau documentului de import;
e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;
f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;
g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;
h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).
(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform următoarelor coduri:
1. combustibil;
2. închiriere de mijloace de transport;
3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);
4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;
5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;
6. cazare;
7. servicii de catering şi restaurant;
8. acces la târguri şi expoziţii;
9. cheltuieli pentru produse de lux, activităţi de divertisment şi spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informaţii suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informaţii fiind necesare pentru a determina existenţa unor restricţii asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puţin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puţin 250 euro, în vederea obţinerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obţinerii rambursării, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităţilor sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informaţiile din cererea de rambursare şi eventualele informaţii suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

32%

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în

cauzã.

(17) Cererea de rambursare este trimisã statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepţie, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informaţiile/documentele cerute conform alin. (7)-(12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii şi transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) şi informaţiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12)*).

Alin. (17) al pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.355 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 31 decembrie 2010.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.355 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 31 decembrie 2010, cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, prevăzute la pct. 49 alin. (17) şi pct. 49^1 alin. (11) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, depuse în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2010 şi data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se consideră depuse în termen.

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de

rambursare se comunicã solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacã nu se solicitã informaţii suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România considerã cã nu are toate informaţiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronicã, informaţii suplimentare, în special de la solicitant, dar şi de la autoritãţile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevãzute la alin. (21). În cazul în care informaţiile suplimentare sunt cerute de la o altã sursã decât solicitantul sau o autoritate competentã dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacã destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacã este necesar, se pot solicita alte informaţii suplimentare. Informaţiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care existã îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acurateţea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevãzute la alin. (11) nu se aplicã.

(23) Informaţiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lunã de la data la care solicitarea de informaţii suplimentare este primitã de cel cãruia îi este adresatã.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informaţii suplimentare, acesta comunicã solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de douã luni de la data primirii informaţiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit rãspuns la cererea sa de informaţii, în termen de douã luni de la data expirãrii termenului prevãzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie sã fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de cãtre statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informaţii suplimentare, acesta comunicã solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobã, rambursarea sumei aprobate este efectuatã cel târziu în termen de 10 zile lucrãtoare de la data expirãrii termenului prevãzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informaţii suplimentare sau alte informaţii ulterioare, a termenelor menţionate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectueazã în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reţinute din suma care urmeazã a fi plãtitã solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsã, integral sau parţial, organul fiscal competent din România comunicã solicitantului motivele respingerii, împreunã cu decizia. Decizia poate fi contestatã potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevãzut la alin. (25),

nu este consideratã ca fiind echivalentã aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestatã conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obţinutã prin fraudã sau printr-o altã metodã incorectã, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioarã, cãtre persoana impozabilã în cauzã pânã la concurenţa sumei neplãtite sau, dacã nu existã o rambursare ulterioarã, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistenţa reciprocã în materie de colectare.

(30) Orice rectificare fãcutã în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declaraţie separatã este depusã, sub forma unei recuperări sau plăţi separate, reprezintã o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevãzut la alin. (25) se plãteşte o dobândã solicitantului pentru suma ce va fi rambursatã dupã expirarea acestui termen. Dobânda se calculeazã începând din ziua urmãtoare ultimei zile prevãzute pentru platã în temeiul alin. (25) pânã în ziua în care suma este efectiv plãtitã. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursãrilor de TVA cãtre persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevãzut, informaţiile suplimentare sau alte informaţii solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplicã. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplicã pânã în momentul primirii de cãtre statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronicã în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplicã cererilor de rambursare depuse dupã 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluţioneazã potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adãugatã, prevãzutã în Directiva 2006/112/CE, cãtre persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicatã în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, şi ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adãugatã, prevãzutã în Directiva 2006/112/CE, cãtre persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicatã în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie 2010.

Pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost

modificat de pct. 35 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (34) al pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.355 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 31 decembrie 2010.

49^1. (1) Conform art. 147^2 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condiţiile şi conform procedurilor stabilite de legislaţia statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE şi ale Directivei 2010/66/UE.

Alin. (1) al pct. 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.355 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 31 decembrie 2010.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat conform legislaţiei din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în Romania. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obţine o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorităţii competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 194-197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislaţia statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informaţiile menţionate la alin. (5), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, cu excepţia Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 147 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de

rambursare, cu condiţia ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca achiziţiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepţie, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii*).

Alin. (11) al pct. 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.355 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 31 decembrie 2010.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.355 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 31 decembrie 2010, cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, prevăzute la pct. 49 alin. (17) şi pct. 49^1 alin. (11) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, depuse în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2010 şi data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se consideră depuse în termen.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare

dintre situaţiile următoare:
a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;
b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 141 din Codul fiscal;
c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 152 din Codul fiscal.
(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).
(17) Contestaţiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislaţiei statului membru de rambursare ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.
(18) Prevederile alin. (1)-(17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

Pct. 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 36 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

50. (1) În baza art. 147^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri mobile corporale şi de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiţii:
a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;
b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1 din Codul fiscal;

Pct. 1 de la litera b) a alin. (1) al pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 20 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 şi 144^1 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condiţiile art. 145, 145^1 şi 146 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147^1 din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acţionează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi va fi ţinut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligaţiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depunã la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cãrei rambursare se solicitã;

b) să prezinte documente din care să rezulte cã solicitantul este angajat într-o activitate economicã ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoanã impozabilã în condiţiile art. 127 din Codul fiscal, dacã ar fi stabilitã în România. Prin excepţie, în cazul în care organele fiscale competente deţin deja o astfel de dovadã, nu este obligatoriu ca persoana impozabilã să aducã noi dovezi pe o perioadã de un an de la data prezentãrii respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declaraţie scrisã a solicitantului ca în perioada la care se referã cererea de rambursare persoana respectivã nu a efectuat livrãri de bunuri sau prestãri de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, dupã caz, a serviciilor prevãzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura cã o cerere de rambursare este justificatã şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicitã o rambursare conform art. 147^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligaţii în plus faţã de cele prevãzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevãzutã la alin. (7) lit. a) va fi aferentã facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevãzutã la alin. (1), dar poate fi aferentã şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încã în cererile anterioare, în mãsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referã cererea.

(10) Cererea de rambursare prevãzutã la alin. (7) lit. a) trebuie depusã la autoritatea fiscalã competentã în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilã.

(11) Dacã o cerere se referã la o perioadã:

a) mai scurtã decât un an calendaristic, dar nu mai micã de 3 luni, suma pentru care se solicitã rambursarea nu poate fi mai micã decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţionalã a României valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rãmasã dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicitã rambursarea nu poate fi mai micã decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţionalã a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisã în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoţitã de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsã parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestatã potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursãrile se efectueazã în lei într-un cont deschis în România şi indicat de

reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obţinut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terţ, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă, fapt dovedit prin existenţa unor acorduri/declaraţii de reciprocitate semnate de reprezentanţii autorităţilor competente din România şi din ţara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declaraţii, autorităţile competente ale ţărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanţelor Publice. Ţările cu care România a semnat acorduri/declaraţii de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1)-(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene L 326 din 21 noiembrie 1986.

Alin. (10) al pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (18) al pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 alin. (1) lit. b) din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 33 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 147^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 37 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

c) persoana neinregistrata si care nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de TVA, dar care efectueaza in Romania o livrare intracomunitara scutita de mijloace de transport noi poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achizitia efectuata de aceasta in Romania a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate sa depaseasca taxa care s-ar aplica daca livrarea de catre aceasta persoana a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabila;

Art. 147^2 a fost modificat de pct. 120 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, având conținutul prevãzut mai sus.

Norme metodologice:

51. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevazuta la art. 147^2 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va indeplini urmatoarele obligatii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finantelor Publice;

b) va anexa factura si - dupa caz - documentele de import in original, sau orice alt document care sa evidentieze taxa achitata de aceasta persoana pentru achizitia a carei rambursare se solicita;

c) va prezenta dovezi asupra faptului ca mijlocul de transport:

1. a facut obiectul unei livrari intracomunitare scutite de taxa in conditiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou in conditiile art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrarii care rezulta din documentele prevazute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectueaza in termenul prevazut de normele procedurale in vigoare, care

incepe sa curga de la data depunerii cererii si a tuturor documentelor mentionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua in lei intr-un cont din Romania indicat de persoana prevazuta la alin. (1) si orice comisioane bancare vor cadea in sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a impiedica utilizarea acestora pentru o alta cerere si vor returna aceste documente solicitantului.

(4) In cazul in care rambursarea este respinsa partial sau in totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestata potrivit prevederilor legale in vigoare din Romania.

Codul fiscal:

d) persoana impozabila stabilita in Romania, neinregistrata si care nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de TVA, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operatiunilor prevazute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau in alte situatii prevazute prin norme.

Art. 147^2 a fost modificat de pct. 120 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

52. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabila stabilita in Romania, neinregistrata si care nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de TVA, prevazuta la art. 147^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va indeplini urmatoarele obligatii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finantelor Publice;

b) va anexa toate facturile si - dupa caz - documentele de import in original, sau orice alt document care sa evidentieze taxa datorata sau achitata de aceasta persoana pentru achizitiile efectuate pentru care se solicita rambursarea;

c) va prezenta documente din care sa rezulte ca taxa prevazuta la lit. b) este aferenta operatiunilor ce dau drept de deducere a taxei in conditiile art. 145 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectueaza in termenul prevazut de normele procedurale in vigoare, care incepe sa curga de la data depunerii cererii si a tuturor documentelor mentionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua in lei intr-un cont din Romania indicat de persoana prevazuta la alin. (1) si orice comisioane bancare vor cadea in sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentatia anexata, la cererea de rambursare

pentru a impiedica utilizarea acestora pentru o alta cerere si vor returna aceste documente solicitantului.

(4) In cazul in care rambursarea este respinsa partial sau in totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestata potrivit prevederilor legale in vigoare din Romania.

Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

ART. 148

În condiţiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplicã, deducerea iniţialã se ajusteazã în urmãtoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai micã decât cea pe care persoana impozabilã avea dreptul sã o opereze;

b) dacã existã modificãri ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite dupã depunerea decontului de taxã, inclusiv în cazurile prevãzute la art. 138;

c) persoana impozabilã îşi pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

Art. 148 a fost modificat de pct. 118 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajusteazã taxa pe valoarea adãugatã deductibilã aferentã serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectueazã numai în situaţia în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuatã de persoana impozabilã, prevãzutã la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilã poate sã ajusteze taxa nededusã aferentã serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bazã de inventariere, în situaţia în care persoana impozabilã câştigã dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situaţii cum ar fi:

a) modificãri legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere.

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea, sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior.

(3) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, precum şi în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 şi 62.

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (2) trebuie îndeplinite cerinţele prevăzute la art. 145-147^1 din Codul fiscal.

(5) Conform art. 148 lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situaţii precum:

a) cazurile prevăzute la art. 138 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza art. 148 lit. a) şi c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în situaţia în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situaţii cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere.

Ajustarea reprezintă în această situaţie anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse iniţial şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activităţi fără drept de deducere, fiind obligatorie

ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rãmasã neamortizatã. Ajustarea se efectuează în funcţie de cota de taxã în vigoare la data achiziţiei activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, prin valoare rãmasã neamortizatã se înţelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuatã cu amortizarea contabilã. Ajustarea va fi reflectatã în ultimul decont de taxã depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustãrile de taxã prevãzute, persoana impozabilã va declara şi va plãti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã. Dupã înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentã activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal, pentru valoarea rãmasã neamortizatã, inclusiv în situaţia în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silitã. Ajustarea va fi reflectatã în primul decont de taxã depus dupã înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, dupã caz, într-un decont ulterior.

Pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 148 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 38 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (3) şi (7) ale pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 148 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 21 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (2), (6) şi (7) al pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 148 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 27 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

Art. 149. - (1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintã toate activele corporale fixe, definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3, precum şi operaţiunile de construcţie, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparaţiile ori lucrãrile de întreţinere a acestor active, chiar în condiţiile în care astfel de operaţiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing

sau al oricărui alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziţia unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror duratã normalã de utilizare stabilitã pentru amortizarea fiscalã este mai micã de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanţator dacã limita minimã a duratei normale de utilizare este egalã sau mai mare de 5 ani; b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricãrei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparţinând persoanei care le închiriazã, le dã în leasing sau le pune la dispoziţia altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilã aferentã bunurilor de capital reprezintã taxa achitatã sau datoratã, aferentã oricãrei operaţiuni legate de achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitatã sau datoratã, aferentã reparării ori întreţinerii acestor bunuri sau cea aferentã achiziţiei pieselor de schimb destinate reparării ori întreţinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilã aferentã bunurilor de capital, în condiţiile în care nu se aplicã regulile privind livrarea cãtre sine sau prestarea cãtre sine, se ajusteazã, în situaţiile prevãzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadã de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziţionate sau fabricate, altele decât cele prevãzute la lit. b);

b) pe o perioadã de 20 de ani, pentru construcţia sau achiziţia unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacã valoarea fiecãrei transformãri sau modernizãri este de cel puţin 20% din valoarea totalã a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate sau fabricate, pentru bunurile de capital menţionate la alin. (2) lit. a), dacã acestea au fost achiziţionate sau fabricate dupã data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepţionate, pentru bunurile de capital prevãzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectueazã pentru suma integralã a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plãtitã sau datoratã înainte de data aderării, dacã anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate, pentru bunurile de capital prevãzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziţionate, şi se efectueazã pentru suma integralã a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plãtitã sau datoratã înainte de data aderării, dacã formalitãţile legale pentru transferul titlului de

proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situaţia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa, cu excepţia cazurilor în care se dovedeşte că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situaţia în care pentru anul 2007 sa efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevãzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării;

d) pentru cazurile prevãzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situaţiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevãzute în norme.

(5^1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevãzute la alin. (5) lit. a) şi c) se vor efectua pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situaţie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situaţie trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziţiei bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing ori pune la dispoziţia altei persoane bunurile respective, cu excepţia situaţiei prevãzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziţionat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanţator. Pentru taxa aferentă achiziţiei bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin durată normală de funcţionare se înţelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanţator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adăugatã deductibilã aferentã transformării sau modernizării unui bun imobil ori a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoanã, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totalã după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil. În situația în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depăşeşte 20% din valoarea totalã după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugatã conform art. 149 sau art. 148 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depăşiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate. Se consideră cã bunurile sunt folosite pentru prima datã după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivã a lucrărilor de transformare a construcției în cauzã. Prin proces-verbal de recepție definitivã se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majoratã valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(3) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expirã contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusã la dispoziția altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului, se consideră cã bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) îşi încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toatã taxa aferentã perioadei rãmase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

(4) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulatã de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e) din Codul fiscal, se consideră cã bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectatã în ultimul decont de taxã depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentã bunurilor de capital proporțional cu perioada rãmasã din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situația bunurilor de capital livrate în cadrul

procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parţial în alte scopuri decât activităţile economice ori pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare şi proporţional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziţionat se exercită pe bază de pro rata, se aplică prevederile alin. (6). Dispoziţii tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de pro rata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operaţiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părţii din bunul de capital utilizate pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferenţa rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată şi înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziţia tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situaţia prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană se decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuinţă sau pentru operaţiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009-2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă iniţial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operaţiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinaţiei bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situaţia prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul

fiscal:

O persoanã impozabilã înregistratã în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal achiziţionează un imobil în anul 2007 în vederea desfăşurării de operaţiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adãugatã la data achiziţionării. În anul 2009 închiriazã în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adãugatã. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi pânã în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie sã se efectueze pentru toatã taxa aferentã perioadei rãmase din perioada de ajustare (2009-2026) şi persoana respectivã trebuie sã restituie 18 douãzecimi din TVA dedusã iniţial.

Exemplul nr. 3, pentru situaţia prevãzutã la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoanã impozabilã înregistratã în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal deţine un hotel care a fost cumpãrat în anul 2007 şi s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupã 30% din suprafaţa clãdirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutitã de TVA fãrã drept de deducere, persoana respectivã trebuie sã ajusteze taxa dedusã iniţial, proporţional cu suprafaţa ocupatã de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi pânã la finele anului 2026. Ajustarea trebuie sã se efectueze pentru toatã taxa aferentã perioadei rãmase din perioada de ajustare, la schimbarea destinaţiei unei pãrţi din clãdire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilã nu ajusteazã taxa dedusã iniţial, aferentã acestor ani, care reprezintã 300.000 lei x 3 ani = 900.000 lei;
- pentru perioada rãmasã, 2010-2026 = 17 ani, taxa se ajusteazã astfel:
- 5.100.000 lei x 30% = 1.530.000 lei - taxa nedeductibilã, care se înscrie în decontul de taxã pe valoarea adãugatã din perioada fiscalã în care apare modificarea de destinaţie. În situaţia în care partea alocatã cazinoului de 30% din clãdire se măreşte sau se micşorează, se fac ajustări suplimentare în plus ori în minus conform aceleiaşi proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situaţia prevãzutã la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziţii tranzitorii:

O persoanã impozabilã înregistratã în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal închiriazã în cursul anului 2007 o clãdire care a fost cumpãratã în cursul aceluiaşi an şi s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentã bunului cumpãrat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriatã în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafaţa bunului imobil. Persoana impozabilã a efectuat urmãtoarea ajustare în anul 2007:

9.000.000: 20 = 450.000; 450.000 x 50% = 225.000 lei, taxã de ajustat aferentã anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzãtoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: 225.000 x 19 = 4.275.000 lei, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 şi până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafaţa închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiaşi bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (6).

(6) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse, în funcţie de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise în exemplu. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziţia cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal. Faţă de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazul prevăzut la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atâta timp cât bunul de capital este alocat unei activităţi în cazul căreia nu se poate determina proporţia în care este utilizat pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existenţa, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (5), (8) sau (9).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei (3.800 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2008 este de 30%.

La sfârşitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 3.800 lei x 30% = 1.140 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferenţa de 380 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă iniţial provizoriu şi prin urmare acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 şi 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 3.800 lei: 5 = 760 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său

la 5: 1.140 lei: 5 = 228 lei.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adãugatã deductibile de 760 lei cu pro rata definitivã pentru fiecare dintre perioadele urmãtoare se va compara apoi cu 228 lei.

Diferența rezultatã va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

- pro rata definitivã pentru anul 2009 este de 50%;
- deducere autorizatã: 760 lei x 50% = 380 lei;
- deja dedus: 228 lei;
- deducerea suplimentarã permisã: 380 lei - 228 lei = 152 lei.

Ajustarea pentru anul 2010:

- pro rata definitivã pentru anul 2010 este de 20%;
- deducere autorizatã: 760 lei x 20% = 152 lei;
- deja dedus: 228 lei;
- ajustare în favoarea statului: 228 lei - 152 lei = 76 lei.

Ajustarea pentru anul 2011:

- pro rata definitivã pentru anul 2011 este de 25%;
- deducere autorizatã: 760 lei x 25% = 190 lei;
- deja dedus: 228 lei;
- ajustare în favoarea statului: 228 lei - 190 lei = 38 lei.

Ajustarea pentru anul 2012:

- pro rata definitivã pentru anul 2012 este de 70%;
- deducere autorizatã: 760 lei x 70% = 532 lei;
- deja dedus: 228 lei;
- deducere suplimentarã permisã: 532 lei - 228 lei = 304 lei.

Orice modificare a pro rata în anii urmãtori, respectiv dupã scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrãri cãtre sine nu existã limitã de timp.

Dacã presupunem cã utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus 3.600 lei, reprezentând TVA calculatã aplicând cota de 24%, persoana impozabilã ar avea dreptul sã efectueze o ajustare în favoarea sa astfel:

- taxa nededusã: 2.660 lei;
- taxa colectatã: 3.600 lei;
- ajustare permisã: 2.660 lei x 2/5 = 1.064 lei (deoarece este mai micã decât taxa colectatã).

Dacã presupunem cã același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dã drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economicã, persoana impozabilã ar avea obligația sã efectueze urmãtoarele

ajustări:

- perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani;
- taxa dedusă inițial: 1.140 lei;
- ajustare în favoarea bugetului de stat: 228 lei x 2/5 = 456 lei.

(7) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, şi se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele ale pct. 38 şi 39.

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital îşi încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul îşi încetează existența în cadrul perioadei de ajustare.

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), şi deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de 3 cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a)-c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la

art. 138 lit. a)-c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal se vor efectua ţinându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să ţină un registru al bunurilor de capital, în care să evidenţieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informaţii:

a) data achiziţiei, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile art. 149 din Codul fiscal şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operaţiuni imobiliare constând în operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(13) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situaţia în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării fiecărui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

Exemplul de la alin. (6) al pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 149 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (1), (2) şi (4) ale pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 149 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 22 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Exemplele 1 si 2 cuprinse in alin. (8) al pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 3 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 34 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 149 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 39 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 149 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 28 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România

Art. 150. - (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepţia cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) şi art. 160.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125^1 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153^1, căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125^1 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, în următoarele condiţii:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziţie intracomunitară a acestor bunuri în România care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziţiei intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană

obligatã la plata taxei pentru livrarea respectivã.
(5) Taxa este datoratã de persoana din cauza cãreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevãzute la art. 144 alin. (1) lit. a) şi d).
(6) În alte situaţii decât cele prevãzute la alin. (2)-(5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizatã de o persoanã impozabilã care nu este stabilitã în România sau nu este consideratã a fi stabilitã pentru respectivele livrãri de bunuri/prestãri de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125^1 alin. (2) şi care nu este înregistratã în România conform art. 153, persoana obligatã la plata taxei este persoana impozabilã sau persoana juridicã neimpozabilã, stabilitã în România sau nestabilitã în România, dar înregistratã în România conform art. 153, care este beneficiar al unor livrãri de bunuri/prestãri de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.
[...]

Norme metodologice:
55. (1) O persoanã impozabilã care are sediul activităţii economice în România şi livreazã bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României cãtre beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operaţiuni este considerat a fi în România, conform art. 132 sau 133 din Codul fiscal, nu poate fi consideratã ca nefiind stabilitã în România, chiar dacã sediul activităţii economice nu participã la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligatã la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.
(2) În sensul art. 150 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligatã la plata taxei pe valoarea adãugatã este persoana din cauza cãreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevãzute la art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care bunurile ies din regimurile ori situaţiile respective printr-un import, caz în care se aplicã prevederile art. 151^1 din Codul fiscal şi pct. 59.
(3) Prevederile art. 150 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplicã în cazul vânzãrilor la distanţã realizate dintr-un stat membru în România de o persoanã nestabilitã în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, persoana nestabilitã în România fiind obligatã sã se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal.
(4) În cazul serviciilor taxabile achiziţionate intracomunitar, taxa este datoratã conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situaţia în care beneficiarul persoanã impozabilã stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligaţia de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 35 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 35 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 150 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 40 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 150 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 29 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice:

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^1.

Pct. 56 din Normele metodologice de aplicare a art. 150 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 41 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Persoana obligatã la plata taxei pentru achiziţii intracomunitare

Art. 151. - (1) Persoana care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice:

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^1.

Pct. 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 42 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care serveşte ca factură este obligată la plata acesteia.

Art. 151 a fost modificat de pct. 126 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

58. Abrogat.

Pct. 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 150 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat

de pct. 43 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

ART. 151^1

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligaţia importatorului.

Norme metodologice:

59. (1) În aplicarea art. 151^1 din Codul fiscal, importatorul care are obligaţia plăţii taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absenţa acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepţie, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepţia livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condiţiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operaţiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunităţii, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignaţie sau stocuri la dispoziţia clientului, pentru verificarea conformităţii ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligaţia plăţii taxei pentru respectivul import, cu condiţia ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziţionează să le reexporte în afara Comunităţii;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu

condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie reexportate în afara Comunităţii sau să fie achiziţionate de către persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 136 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situaţia în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligaţia plăţii taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145-147^2 din Codul fiscal.

Pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a art. 151^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 36 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a art. 151^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 44 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Litera a) a alin. (1) al pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a art. 151^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 30 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei

Art. 151^2. - (1) Beneficiarul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menţionează valoarea taxei sau o menţionează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedeşte achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)-(4) şi (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziţie intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declaraţia vamală de import sau declaraţia de import pentru TVA şi accize şi proprietarul bunurilor sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151^1.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul şi transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) şi (6) şi art. 151^1.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) şi/sau art. 151 alin. (2), este ţinută răspunzătoare individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

Norme metodologice:

60. Obligaţiile beneficiarului prevăzute la art. 151^2 alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condiţiile prevăzute la art. 145 din Codul fiscal.

Pct. 60 din Normele metodologice de aplicare a art. 151^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 60 din Normele metodologice de aplicare a art. 151^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 45 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 60 din Normele metodologice de aplicare a art. 151^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

Art. 152. - (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, poate aplica scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situaţia prevăzută la alin. (7) şi (7^1), a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) şi f), dacă acestea nu sunt accesorii activităţii principale, cu excepţia următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2)

lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înfiinţată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activităţii economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înfiinţată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporţional cu perioada rămasă de la înfiinţare şi până la sfârşitul anului, fracţiunea de lună considerânduse o lună calendaristică întreagă.

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) ori, după caz, la alin. (5) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligaţii privind taxa de plată şi accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) sau, după caz, plafonul determinat conform alin. (5) poate solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs, calculat proporţional cu perioada scursă de la începutul anului, fracţiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 156^1. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a persoanelor impozabile cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156^2, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156^1, până

la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu. Prin excepţie, persoanele impozabile care solicită în cursul anului 2012 scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului alineat nu au obligaţia să efectueze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidenţă pentru bunurile/serviciile achiziţionate până la data de 30 septembrie 2011 inclusiv.

(7^1) Dacă, ulterior scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligaţia să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 a persoanei impozabile sau, după caz, întrun decont ulterior.

(7^2) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, dar are obligaţia de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 153^1, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153^1, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153^1, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art 153. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153^1, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor, în condiţiile art. 145 şi 146;

b) nu are voie să menţioneze taxa pe factură sau alt document;

c) abrogată.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Norme metodologice:

61. (1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul

fiscal. Echivalentul în lei al plafonului de 35.000 euro prevãzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, determinat în funcţie de cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţionalã a României la data aderãrii, rotunjit la urmãtoarea mie, este de 119.000 lei.

(3) Persoanele impozabile care, dacã ar fi înregistrate normal în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxã conform prevederilor art. 152^1 şi 152^2 din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevãzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilã pentru respectivele operaţiuni determinatã în conformitate cu prevederile art. 152^1 şi 152^2 din Codul fiscal.

(4) Activele fixe corporale prevãzute la art. 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislaţia contabilã şi care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilã care optează pentru aplicarea regimului normal de taxã trebuie sã solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal şi sã aplice regimul normal de taxã începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilã care solicitã scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, are obligaţia sã ajusteze taxa deductibilã aferentã:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bazã de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bazã de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentã valorii rãmase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplicã prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxã a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data anulării calităţii de persoanã impozabilã înregistratã în scopuri de TVA conform art 153 din Codul fiscal şi al cãror fapt generator de taxã, respectiv livrarea/prestarea, are loc dupã aceastã datã.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevãzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevãzutã la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuţie, pentru serviciile neutilizate, precum şi pentru situaţiile prevãzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustãrile de taxã realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) şi art. 148 din

Codul fiscal se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei bunurilor mobile corporale.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidenţiază în ultimul decont de taxă depus conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal sau, după caz, potrivit art. 156^3 alin. (9) din Codul fiscal. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă şi, după caz, vor solicita plata sau vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziţionate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a locatarului/utilizatorului în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, acesta are obligaţia, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 149 din Codul fiscal şi pct. 54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul transferului dreptului de proprietate, conform art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se va stabili procedura de declarare şi plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opţiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, şi persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depăşirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care

exigibilitatea de taxã a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxã şi al cãror fapt generator de taxã, respectiv livrarea/prestarea, are loc dupã aceastã datã.

(11) Ajustãrile efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxã depus dupã înregistrarea în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, dupã caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevãzute la alin. (10), persoana impozabilã trebuie sã îndeplineascã condiţiile şi formalităţile prevãzute la art. 145-149 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie sã conţinã menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

Pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 46 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 24 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 31 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

62. (1) Persoanele care aplicã regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligaţia sã ţinã evidenţa livrãrilor de bunuri şi a prestãrilor de servicii care ar fi taxabile dacã nu ar fi realizate de o micã întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzãri, precum şi evidenţa bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpãrãri.

(2) În cazul în care persoana impozabilã a atins sau a depãşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale

competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecţie fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistratã normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistratã normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistratã.

(3) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal şi data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistratã.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) şi (3), organele fiscale competente vor stabili obligaţiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să

ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condiţiile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuţie, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiţia, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistratã, inclusiv taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistratã;

d) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistratã în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă efectuate potrivit art. 152 alin. (7) din Codul fiscal şi să îşi exercite dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistratã, în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condiţiile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (5) şi (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operaţiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenţă conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidenţă, aceste persoane impozabile vor realiza operaţiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.

Alin. (2) al pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008

35%

, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 46 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 24 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (5) al pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 32 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Regimul special pentru agenţiile de turism

Art. 152^1. - (1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenţie de turism se înţelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informaţii sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de

cãlãtorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeţi, cãmine, locuinţe de vacanţã şi alte spaţii folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agenţiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenţie de turism acţionează în nume propriu în beneficiul direct al cãlãtorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operaţiunile realizate de agenţia de turism în legãturã cu cãlãtoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenţie în beneficiul cãlãtorului.

(3) Serviciul unic prevãzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacã agenţia de turism este stabilitã sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevãzut la alin. (2) este constituitã din marja de profit, exclusiv taxa, care se determinã ca diferenţã între suma totalã care va fi plãtitã de cãlãtor, fãrã taxã, şi costurile agenţiei de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al cãlãtorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunităţii, serviciul unic al agenţiei de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxã. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Comunităţii, se considerã ca fiind scutitã de taxã numai partea serviciului unic prestat de agenţia de turism aferentã operaţiunilor realizate în afara Comunităţii.

(6) Fãrã sã contravinã prevederilor art. 145 alin. (2), agenţia de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al cãlãtorului şi utilizate de agenţia de turism pentru furnizarea serviciului unic prevãzut la alin. (2).

(7) Agenţia de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxã pentru operaţiunile prevãzute la alin. (2), cu urmãtoarele excepţii, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când cãlãtorul este o persoanã fizicã;

b) în situaţia în care serviciile de cãlãtorie cuprind şi componente pentru care locul operaţiunii se considerã ca fiind în afara României.

(8) Agenţia de turism trebuie sã ţinã, în plus faţã de evidenţele care trebuie ţinute conform prezentului titlu, orice alte evidenţe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agenţiile de turism nu au dreptul sã înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit cãlãtorului, pentru serviciile unice cãrora li se aplicã regimul

special.

(10) Atunci când agenţia de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operaţiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidenţe contabile separate pentru fiecare tip de operaţiune în parte.

(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agenţiile de turism care acţionează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (3) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

Norme metodologice:

63. (1) În sensul art. 152^1 din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenţia de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În sensul art. 152^1 alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obţinută sau care va fi obţinută de agenţia de turism din partea călătorului sau de la un terţ pentru serviciul unic, inclusiv subvenţiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parţiale sau de avans;

b) costurile agenţiei de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operaţiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepţia cheltuielilor generale ale agenţiei de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 139^1 din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agenţiile de turism vor ţine jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ţine separat de operaţiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agenţiile de turism vor ţine jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenţia achiziţiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului

unic. Baza de impozitare şi valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operaţiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă şi evidenţiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul art. 152^1 alin. (7) coroborat cu art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenţia de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenţiei de turism.

(6) Agenţiile de turism acţionează în calitate de intermediari, conform art. 152^1 alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la art. 152^1 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi în situaţia în care acţionează în numele şi în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal şi pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenţia de turism acţionează în calitate de intermediar atunci când intermediază operaţiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, agenţiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la art. 152^1 din Codul fiscal şi în cazul când serviciul unic cuprinde şi o singură prestare de servicii, cu excepţiile prevăzute la alin. (2) şi cu excepţia situaţiei în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 152^1 alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi pentru transportul de călători agenţia de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepţia situaţiei în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

Alin. (2) al pct. 63 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 5 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 63 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^1 alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 38 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 63 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 47 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

Art. 152^2. - (1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obţinute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producţii originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) şi carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiţia să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepţia bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecţie reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri "prima zi", serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecţii şi piese de colecţie de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar

9705 00 00);

c) antichitãţile sunt obiectele, altele decât operele de artã şi obiectele de colecţie, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se aflã sau dupã efectuarea unor reparaţii, altele decât operele de artã, obiectele de colecţie sau antichitãţile, pietrele preţioase şi alte bunuri prevãzute în norme;

e) persoana impozabilã revânzãtoare este persoana impozabilã care, în cursul desfãşurãrii activitãţii economice, achiziţioneazã sau importã bunuri second-hand şi/sau opere de artã, obiecte de colecţie sau antichitãţi în scopul revânzãrii, indiferent dacã respectiva persoanã impozabilã acţioneazã în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpãrare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzãri prin licitaţie publicã este persoana impozabilã care, în desfãşurarea activitãţii sale economice, oferã bunuri spre vânzare prin licitaţie publicã, în scopul adjudecãrii acestora de cãtre ofertantul cu preţul cel mai mare;

g) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare aplicat de persoana impozabilã revânzãtoare şi preţul de cumpãrare, în care:

1. preţul de vânzare constituie suma obţinutã de persoana impozabilã revânzãtoare de la cumpãrãtor sau de la un terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de aceastã tranzacţie, impozitele, obligaţiile de platã, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilã revânzãtoare cumpãrãtorului, cu excepţia reducerilor de preţ;

2. preţul de cumpãrare reprezintã tot ce constituie suma obţinutã, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilã revânzãtoare;

h) regimul special reprezintã reglementãrile speciale prevãzute de prezentul articol pentru taxarea livrãrilor de bunuri second-hand, opere de artã, obiecte de colecţie şi antichitãţi la cota de marjã a profitului.

(2) Persoana impozabilã revânzãtoare va aplica regimul special pentru livrãrile de bunuri second-hand, opere de artã, obiecte de colecţie şi antichitãţi, altele decât operele de artã livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care existã obligaţia colectãrii taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Comunitãţii, de la unul dintre urmãtorii furnizori:

a) o persoanã neimpozabilã;

b) o persoanã impozabilã, în mãsura în care livrarea efectuatã de respectiva persoanã impozabilã este scutitã de taxã, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere micã, în mãsura în care achiziţia respectivã se referã la bunuri de capital;

d) o persoanã impozabilã revânzãtoare, în mãsura în care livrarea de cãtre aceasta a fost

supusã taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilã revânzãtoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea urmãtoarelor bunuri:

a) opere de artã, obiecte de colecţie sau antichitãţi pe care le-a importat;

b) opere de artã achiziţionate de persoana impozabilã revânzãtoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care existã obligaţia colectãrii taxei.

(4) În cazul livrãrilor prevãzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercitã opţiunea prevãzutã la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinatã conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrãrile de opere de artã, obiecte de colecţie sau antichitãţi importate direct de persoana impozabilã revânzãtoare, conform alin. (3), preţul de cumpãrare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilitã conform art. 139, plus taxa datoratã sau achitatã la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artã, obiecte de colecţie sau antichitãţi, efectuatã în regim special, este scutitã de taxã, în condiţiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h)-m) şi o).

(6) Persoana impozabilã revânzãtoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevãzute la alin. (2) şi (3), în mãsura în care livrarea acestor bunuri se taxeazã în regim special.

(7) Persoana impozabilã revânzãtoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilã pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrãrile de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevãzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilã revânzãtoare aplicã regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta sã aplice regimul special prevãzut la alin. (3), persoana respectivã va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artã, obiecte de colecţie sau antichitãţi;

b) pentru opere de artã achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevãzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilã taxa colectatã aferentã livrãrii pentru care persoana impozabilã revânzãtoare optează pentru regimul normal de taxã.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziţionate de la persoana impozabilã revânzãtoare, în mãsura în care livrarea acestor bunuri de cãtre persoana impozabilã revânzãtoare este supusã regimului special.

(11) Regimul special nu se aplicã pentru:

a) livrãrile efectuate de o persoanã impozabilã revânzãtoare pentru bunurile achiziţionate în interiorul Comunitãţii de la persoane care au beneficiat de scutire de taxã, conform art. 142

alin. (1) lit. a) şi e)-g) şi art. 143 alin. (1) lit. h)-m), la cumpărare, la achiziţia intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienţilor.

(13) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156^1 şi 156^2;

b) să ţină evidenţa operaţiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să ţină evidenţe separate pentru operaţiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156^1 şi 156^2.

(15) Dispoziţiile alin. (1)-(14) se aplică şi vânzărilor prin licitaţie publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acţionează ca organizatori de vânzări prin licitaţie publică în condiţiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

64. (1) În sensul art. 152^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate «ca atare» sau în urma unor reparaţii, dar nu cuprind bunurile prevăzute la alin. (2).

Alin. (1) al pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 152^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul şi platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foiţe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiţii conform definiţiei prevăzute la art. 152^3 alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecţie în sensul art. 152^2

alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;
d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale preţioase recuperate în scopul topirii şi refolosirii ca materii prime;
e) pietrele preţioase şi semipreţioase şi perlele, indiferent dacã sunt sau nu tãiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau şlefuite însã nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice şi fantezie, obiecte de aurãrie şi argintãrie şi similare;
f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;
g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilã nicio identificare cu bunul în starea iniţialã de la data achiziţiei;
h) bunurile care se consumã la prima utilizare;
i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;
j) obiectele vechi care sunt executate din metale preţioase sau şi cu pietre preţioase sau semipreţioase, cum ar fi bijuteriile (clasice şi fantezie, obiectele de aurãrie şi argintãrie şi toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parţial formate din aur, argint, platinã, pietre preţioase şi/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor şi pietrelor preţioase).

Alin. (2) al pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(3) Opţiunea prevãzutã la art. 152^2 alin. (3) din Codul fiscal:
a) se exercitã pentru toate categoriile de bunuri prevãzute la respectivul alineat;
b) se notificã organului fiscal competent şi rãmâne în vigoare pânã la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic urmãtor exercitãrii opţiunii.
(4) În scopul aplicãrii art. 152^2 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:
a) baza de impozitare pentru livrãrile de bunuri cãrora li se aplicã aceeaşi cotã de taxã este diferenţa dintre totalul marjei de profit realizate de persoana impozabilã revânzãtoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;
b) totalul marjei profitului pentru o perioadã fiscalã, alta decât ultima perioadã fiscalã a anului calendaristic, va fi egal cu diferenţa dintre:
1. suma totalã, egalã cu preţurile de vânzare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrãrilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilã revânzãtoare în acea perioadã; şi
2. suma totalã, egalã cu preţurile de cumpãrare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1)

lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achiziţiilor de bunuri prevăzute la art. 152^2 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferenţa dintre:

1. suma totală, egală cu preţurile de vânzare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în anul respectiv; şi

---

Pct. 1 de la litera c) a alin. (4) al pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

2. suma totală, egală cu preţurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achiziţiilor de bunuri prevăzute la art. 152^2 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârşitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării art. 152^2 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va ţine un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ţine un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ţine un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală şi, după caz, taxa colectată;

Litera c) a alin. (7) al pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 26 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23

februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

d) va ţine evidenţa separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;
e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziţionează bunuri supuse regimului special şi care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

Partea introductivă a literei e) a alin. (7) al pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 26 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;
2. data achiziţiei şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;
3. numele şi adresa părţilor;
4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;
5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;
6. preţul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignaţie.
(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 152^2 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menţiona în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 152^2 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.
(9) În scopul aplicării art. 152^2 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuate de un organizator de vânzări prin licitaţie publică, acţionând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 152^2 alin. (2) lit. a)-d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitaţie publică, din care se scad următoarele:
1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi
2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitaţie publică pentru livrarea sa.
(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său va fi egală cu diferenţa dintre:
a) preţul bunurilor la licitaţia publică; şi
b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obţinut sau care va fi obţinut de

organizatorul vânzării prin licitaţie publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bonurile fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menţioneze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menţioneze următoarele informaţii:

a) preţul bunurilor vândute la licitaţie;

b) impozitele, taxele şi alte sume de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacţiei, adică preţul bunurilor la licitaţie, fără a cuprinde valoarea comisionului obţinut sau ce va fi obţinut de la comitent şi pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitaţie publică conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitaţie publică care livrează bunuri în condiţiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidenţieze în conturile de terţi (Debitori/Creditori diverşi) sumele obţinute sau ce vor fi obţinute de la cumpărătorul de bunuri şi suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitaţie publică va fi consideratã ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitaţie publică este efectuată. Prin excepţie, în situaţia în care o licitaţie publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitaţii publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitaţiei în cauză.

Pct. 64 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 48 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Regimul special pentru aurul de investiţii

Art. 152^3. - (1) Aurul de investiţii înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pieţele de metale preţioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepţia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiţii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;

2. sunt reconfecţionate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; şi

4. sunt vândute în mod normal la un preţ care nu depăşeşte valoarea de piaţă liberă a aurului conţinut de monede cu mai mult de 80%.

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operaţiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achiziţiile intracomunitare şi importul de aur de investiţii, inclusiv investiţiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii, precum şi operaţiunile referitoare la aurul de investiţii care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiţii, prestate de agenţi care acţionează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiţii sau transformă orice aur în aur de investiţii poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiţii către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiţii prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opţiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printro notificare transmisă organului fiscal competent. Opţiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiţii efectuate de la data respectivă. În cazul opţiunii exercitate de

un intermediar, opţiunea se aplicã pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opţiunea prevãzutã la alin. (5). În cazul exercitării opţiunilor prevãzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiţii este scutitã de taxã, conform prezentului articol, persoana impozabilã are dreptul sã deducã:

a) taxa datoratã sau achitatã, pentru achiziţiile de aur de investiţii efectuate de la o persoanã care şi-a exercitat opţiunea de taxare;

b) taxa datoratã sau achitatã, pentru achiziţiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiţii de persoana impozabilã sau de un terţ în numele persoanei impozabile;

c) taxa datoratã sau achitatã, pentru serviciile prestate în beneficiul sãu, constând în schimbarea formei, greutãţii sau puritãţii aurului, inclusiv aurului de investiţii.

(9) Persoana impozabilã care produce aur de investiţii sau transformã aurul în aur de investiţii are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii legate de producţia sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrãrile de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, precum şi pentru livrãrile de aur de investiţii, efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare cãtre cumpãrãtori persoane impozabile, cumpãrãtorul este persoana obligatã la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilã care comercializeazã aur de investiţii va ţine evidenţa tuturor tranzacţiilor cu aur de investiţii şi va pãstra documentaţia care sã permitã identificarea clientului în aceste tranzacţii. Aceste evidenţe se vor pãstra minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operaţiunile au fost efectuate.

Norme metodologice:

65. (1) În scopul implementãrii art. 152^3 alin. (1) din Codul fiscal, greutãţile acceptate pe pieţele de lingouri cuprind cel puţin urmãtoarele unitãţi şi greutãţi:

Unitate	Greutãţi tranzacţionate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	100/10/5/1/1/2/1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz (unitate de mãsurã	

chinezească)	10/5/1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul art. 152^3 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecţionate după anul 1800 se înţelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la art. 152^3 alin. (7) din Codul fiscal trebuie să fie efectuată anterior operaţiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opţiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

(4) În aplicarea prevederilor art. 152^3 alin. (10) din Codul fiscal, cumpărătorul, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este persoana obligată la plata taxei pentru:

a) livrările în interiorul ţării de aliaje ori semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie;

b) livrările de aur de investiţii efectuate în interiorul ţării de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare pentru respectivele livrări.

Alin. (4) al pct. 65 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^3 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (5) al pct. 65 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^3 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 65 din Normele metodologice de aplicare a art. 152^3 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 33 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea

în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix conform art. 1251 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situaţia în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 1251 alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situaţia în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 1251 alin. (2) în alt stat membru care are obligaţia de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislaţia statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activităţi economice de la respectivul sediu fix în condiţiile stabilite la art. 125^1 alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);

3. operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

4. achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoanã impozabilã care nu este stabilitã în România conform art. 1251 alin. (2) şi nici înregistratã în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operaţiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1 din Codul fiscal, înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni, cu excepţia situaţiilor în care persoana obligatã la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)-(6). Nu sunt obligate sã se înregistreze în România, conform acestui articol, persoanele stabilite în afara Comunităţii Europene care efectueazã servicii electronice cãtre persoane neimpozabile din România şi care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitatea Europeanã. Persoana impozabilã care nu este stabilitã în România conform art. 125^1 alin. (2) şi nici înregistratã în scopuri de TVA în România conform art. 153, poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacã efectueazã în România oricare dintre urmãtoarele operaţiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operaţiuni prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. e), dacã optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

c) operaţiuni prevãzute la art. 141 alin. (2) lit. f), dacã acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune conform art. 141 alin. (3).

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operaţiunilor, persoana impozabilã nestabilitã în România şi neînregistratã în scopuri de TVA în România, care intenţionează:

a) sã efectueze o achiziţie intracomunitarã de bunuri pentru care este obligatã la plata taxei conform art. 151; sau

b) sã efectueze o livrare intracomunitarã de bunuri scutitã de taxã.

(6) Persoana impozabilã stabilitã în Comunitate, dar nu în România, care are obligaţia sã se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condiţiile stabilite prin norme, sã îşi îndeplinească această obligaţie prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilã nestabilitã în Comunitate care are obligaţia sã se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligatã, în condiţiile stabilite prin norme, sã se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate sã solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7^1) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot stabili criterii pentru condiţionarea înregistrării în scopuri de TVA a societăţilor comerciale cu sediul activităţii economice în România înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale,

republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerţului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenţia şi are capacitatea de a desfăşura activitate economică, pentru a fi înregistratã în scopuri de TVA. Prin excepţie de la prevederile alin. (7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(8) În cazul în care o persoanã este obligatã sã se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (5), şi nu solicitã înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivã din oficiu.

(9) Organele fiscale competente anuleazã înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacã este declaratã inactivã conform prevederilor art. 78^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicatã, cu modificările şi completările ulterioare, de la data declarării ca inactivã;

b) dacã a intrat în inactivitate temporarã, înscrisã în registrul comerţului, potrivit legii, de la data înscrierii menţiunii privind inactivitatea temporarã în registrul comerţului;

c) dacã asociaţii/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilã însãşi au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevãzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea şi funcţionarea cazierului fiscal, republicatã, cu modificările şi completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente;

d) dacã nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxã prevãzut la art. 156^2, dar nu este în situaţia prevãzutã la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplicã numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscalã este luna sau trimestrul;

e) dacã în deconturile de taxã depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscalã luna calendaristicã, şi pentru douã perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscalã trimestrul calendaristic, nu au fost evidenţiate achiziţii de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic;

f) dacã, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligatã sã solicite înregistrarea sau nu avea dreptul sã solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol;

g) în situaţia prevãzutã la art. 152 alin. (7).Pentru situaţiile prevãzute la lit. a) - e), anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este realizatã din oficiu de către

organele fiscale competente. Pentru situaţia prevăzută la lit. f), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Pentru situaţia prevăzută la lit. g), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile.

(9^1) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a) - e), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

a) din oficiu, de la data la care a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării, pentru situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b);

b) la solicitarea persoanei impozabile, în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informaţii/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;

2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

După prima abatere prevăzută la alin. (9) lit. d), persoanele impozabile vor fi înregistrate în scopuri de TVA, dacă îndeplinesc toate condiţiile prevăzute de lege, numai după o perioadă de 3 luni de la anularea înregistrării. În cazul în care abaterea se repetă după reînregistrarea persoanei impozabile, organele fiscale vor anula codul de înregistrare în scopuri de TVA şi nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA.

d) la solicitarea persoanei impozabile, în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declaraţii pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activităţi economice cel mai târziu în cursul lunii următoare celei în care a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În situaţia în care persoana impozabilă nu depune o cerere de înregistrare în scopuri de TVA în maximum 180 de zile de la data anulării, organele fiscale nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA.

Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (1^1) şi (1^3).

(9^2) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată. Registrele sunt publice şi se

afişează pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării.

(10) Persoana înregistratã conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informaţiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfăşurării de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activităţii sale economice, orice persoană înregistratã conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidenţă şi procedura aplicabilă.

Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenţionează să efectueze o astfel de activitate. Intenţia persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii unei activităţi economice.

(3) Instituţiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au

calitatea de persoanã impozabilã, în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, în timp ce pentru activitãţile pentru care nu au calitatea de persoanã impozabilã, respectiv pentru partea din structurã prin care desfăşoarã numai activitãţi în calitate de autoritate publicã, li se va atribui un cod de înregistrare fiscalã distinct. Instituţiilor publice care desfăşoarã numai activitãţi pentru care au calitatea de persoanã impozabilã, respectiv operaţiuni taxabile, scutite fãrã drept de deducere conform art. 141 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 143, 144,144^1 din Codul fiscal, şi care solicitã înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. Dupã atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operaţiuni taxabile, scutite cu sau fãrã drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituţie publicã cãreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal va fi consideratã persoanã impozabilã conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestãrii serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilã care are sediul activitãţii economice în România şi care are pe teritoriul României sucursale şi alte sedii secundare, fãrã personalitate juridicã, va fi identificatã printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilã care are sediul activitãţii economice în afara României şi este stabilitã în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fãrã personalitate juridicã, conform art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificatã printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxã conform art. 153 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilã care are sediul activitãţii economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României sã depunã decontul de taxã şi sã fie responsabil pentru toate obligaţiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structurã fãrã personalitate juridicã şi poate fi, de exemplu, o sucursalã, un birou de vânzãri, un depozit, care trebuie sã îndeplinească condiţiile prevãzute la art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilã care are sediul activitãţii economice în afara României şi nu este stabilitã prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligatã sã se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operaţiunile prevãzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepţia celor pentru care înregistrarea este opţionalã, şi la art. 153 alin. (5) din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor prevãzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opţionalã, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilã nestabilitã în România dacã aceasta urmeazã sã realizeze în România numai operaţiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligatã la plata TVA. Organul fiscal competent va înregistra în scopuri de TVA persoana

impozabilã nestabilitã în România care urmează să realizeze operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1 din Codul fiscal, importuri de bunuri, operaţiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3), şi/sau operaţiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România operaţiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal şi/sau că urmează să desfăşoare operaţiuni scutite cu drept de deducere, cu excepţia serviciilor de transport şi a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1 din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opţională. Pe lângă declaraţia pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informaţii;

36%

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile stabilite la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 şi 2 la prezentele norme metodologice pentru operaţiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) şi f), dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România importuri, operaţiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, şi/sau pentru alte operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1 din Codul fiscal, precum şi contractele sau comenzile din care rezultă aceste informaţii;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări şi/sau achiziţii intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spaţiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România

la care pot fi examinate toate evidenţele şi documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spaţiul comunitar.

(8) Dacă, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în afara României şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, şi ulterior vor înfiinţa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA şi care, ulterior înregistrării respective, desfăşoară exclusiv operaţiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfăşoară exclusiv operaţiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operaţiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate şi, după caz, din declaraţia pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operaţiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România şi înregistrată în scopuri de TVA care îşi încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidenţiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilită în România, care sa înregistrat conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opţiune conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea şi nici alte operaţiuni pentru care ar fi obligată să

fie înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilã din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declaraţia de încetare a activităţii. Persoana impozabilã care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligaţia, indiferent de perioada fiscalã utilizatã, sã depunã ultimul decont de taxã prevãzut la art. 156^2 din Codul fiscal pânã la data de 25 a lunii în care a fost anulatã înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situaţia în care art. 153 din Codul fiscal prevede cã persoana impozabilã trebuie sã solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operaţiuni, dar această obligaţie este îndeplinitã ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivã atunci când aceasta solicitã înregistrarea, dacã între timp nu a fost înregistratã din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipatã prevãzutã de lege, organele fiscale vor stabili consecinţele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum şi ale Codului de procedurã fiscalã.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate sã se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, şi care nu solicitã înregistrarea, indiferent dacã sunt persoane care au sediul activităţii economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.

Pct. 66 din Normele metodologice de aplicare a art. 153 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 39 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 66 din Normele metodologice de aplicare a art. 153 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 49 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 66 din Normele metodologice de aplicare a art. 153 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 29 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 66 din Normele metodologice de aplicare a art. 153 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 34 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

66^1. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bazã de cerere depusã de persoana

impozabilã nestabilitã în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoţitã de:

a) declaraţia de începere a activitãţii, care va cuprinde: data, volumul şi natura activitãţii pe care o va desfãşura în România. Ulterior începerii activitãţii, volumul şi natura activitãţii pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate şi organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plãtitor de impozite şi taxe, conform art. 153 din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în strãinãtate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligaţiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor şi valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România. Nu se admite coexistenţa mai multor reprezentanţi fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanţi fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în România atât timp cât durează mandatul său. În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârşitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilită în România ar avea obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform art. 153 alin. (4) sau art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate. Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidenţiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 152 din Codul fiscal cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunţe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate şi să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârşit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunţarea la mandat se datorează încetării activităţii în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România îşi continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilită în România a întocmit toate formalităţile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situaţia în care persoana impozabilă, dacă este stabilită în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România poate mandata reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său. Persoana impozabilă nestabilită în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operaţiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului. Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România şi clienţii/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal pentru operaţiunile desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include şi facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform art. 153 din Codul fiscal. În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă. Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operaţiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achiziţiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să deţină

documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să îşi desemneze un reprezentant fiscal în România. Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România. Din punctul de vedere al taxei, operaţiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operaţiuni aparţinând persoanei impozabile care iniţial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

Pct. 66^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 153 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 50 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 66^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 153 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 29 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

Art. 153^1. - (1) Are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligaţia să se înregistreze conform art. 153 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziţie intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare, dacă valoarea achiziţiei intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru

achiziţii intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziţia intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, neînregistrată şi care nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 153, şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activităţii economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 153 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziţii intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condiţiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuţi la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obţinut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepţia cazului în care a depăşit plafonul de achiziţii intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepţia situaţiei în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situaţii:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8); sau

c) persoana respectivă îşi încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziţii intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice:

67. (1) Au obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare de bunuri conform art. 153^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) - (7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 153^1 alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi consideratã valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situaţia în care obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153^1 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziţii intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziţii intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153^1 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal sau pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri conform art. 153^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislaţia altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va

fi consideratã valabilã de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal dacã serviciile se încadrează în oricare din prevederile art. 133 alin. (3) - (7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplicã prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoanã impozabilã din România cãtre o persoanã impozabilã stabilitã în afara Comunităţii sau sunt prestate de o persoanã impozabilã stabilitã în afara Comunităţii în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoanã solicitã înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile art. 153^1 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opţiunea de a aplica regimul general prevãzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi consideratã valabilã de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoanã solicitã anularea înregistrării în condiţiile art. 153^1 alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulatã din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 153^1 din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrãrile de bunuri sau prestãrile de servicii efectuate cãtre alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, pentru prestãri de servicii intracomunitare şi pentru achiziţii de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilã sau persoana juridicã neimpozabilã care nu este înregistratã conform art. 153 din Codul fiscal şi care efectuează achiziţii intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligaţia sã se înregistreze conform art. 153^1 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(9) Orice persoanã care efectuează achiziţii intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistratã conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligaţia sã se înregistreze conform art. 153^1 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituţiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structurã, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153^1 din Codul fiscal. Pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru prestãrile de servicii intracomunitare şi pentru achiziţiile de servicii intracomunitare vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacã achiziţiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşuratã în calitate de autoritate publicã, pentru care instituţia publicã nu are calitatea de persoanã impozabilã, sau pentru activităţi pentru care instituţia publicã are calitatea de persoanã impozabilã. Orice instituţie publicã cãreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art.

153^1 din Codul fiscal va fi consideratã persoanã impozabilã conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

Pct. 67 din Normele metodologice de aplicare a art. 153^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 51 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 67 din Normele metodologice de aplicare a art. 153^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 35 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Prevederi generale referitoare la înregistrare

Art. 154. - (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 şi 153^1, are prefixul "RO", conform Standardului internaţional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acţiune anterioară datei anulării şi de obligaţia de a solicita înregistrarea în condiţiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România, conform art. 150 alin. (1), pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor;

b) conform art. 153^1, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1) furnizorului/prestatorului, atunci când au obligaţia plăţii taxei conform art. 150 alin. (2)-(6) şi art. 151;

2) beneficiarului, persoanã impozabilã din alt stat membru, cãtre care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).

Norme metodologice:

68. (1) În sensul art. 154. alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilã nestabilitã în

România care este obligatã la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutitã de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situaţii:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operaţiuni nu sunt precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepţia:

1. vânzărilor la distanţă;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condiţiile prevăzute la art. 157 alin. (6) din Codul fiscal.

Pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 154 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 52 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

(5) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor. Informarea este opţională dacă persoana beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-g), lit. h) pct. 2 şi lit. i);

b) conform art. 153^1 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorului de fiecare dată când realizează o achiziţie intracomunitară de bunuri. Comunicarea codului este opţională în cazul în care persoana respectivă beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-g), lit. h) pct. 2 şi lit. i). Pentru alte operaţiuni constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii este interzisă comunicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA, obţinut în temeiul art. 153^1, furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor.

Alin. (5) al art. 154 a fost modificat de pct. 63 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(6) Persoana impozabila nestabilita in Romania, care si-a desemnat un reprezentant fiscal, va comunica denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare in scopuri de TVA, atribuit conform

art. 153 reprezentantului sau fiscal, clientilor si furnizorilor sai, pentru operatiunile efectuate sau de care a beneficiat in Romania.

Prevederi generale referitoare la înregistrare

ART. 154

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 şi 153^1, are prefixul "RO", conform Standardului internaţional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acţiune anterioară datei anulării şi de obligaţia de a solicita înregistrarea în condiţiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor;

b) conform art. 153^1 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligaţia plăţii taxei conform art. 150 alin. (2) - (6) şi art. 151;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).

Art. 154 a fost modificat de pct. 135 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Facturarea

Art. 155. - (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) şi (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă.

Alin. (1) al art. 155 a fost modificat de pct. 64 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106

din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

69. (1) Prevederile art. 155 alin. (1) din Codul fiscal se aplică şi pentru situaţiile prevăzute la art. 132 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, nu are obligaţia întocmirii unei facturi, dar operaţiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislaţiei contabile. Emiterea facturii nu este interzisă fiind opţiunea persoanei impozabile de a factura operaţiunile respective. În situaţia în care factura este emisă, aceasta trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri, sau în cazul emiterii de facturi parţiale pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii, se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeaşi factură pe care se evidenţiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau facturile parţiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operaţiune, în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 139^1 din Codul fiscal şi pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, conform art. 150 alin. (2)-(6), art. 151 sau art. 151^1 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau a facturilor parţiale emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii.

(3^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 140 alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parţiale sau integrale încasate, precum şi a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, potrivit art. 150 alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parţial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

Alin. (3^1) al pct. 69 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

(4) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica <<Cumpărător>> se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

Alin. (5) al pct. 69 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 40 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 69 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 53 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

(2) Persoana înregistratã conform art. 153 trebuie sã autofactureze, în termenul prevãzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii cãtre sine.

Norme metodologice:

70. (1) Auto- factura pentm livrari de bunuri sau prestari de servicii catre sine trebuie emisa numai daca operatiunile in cauza sunt taxabile si numai in scopul taxei, fiind obligatorie mentionarea urmatoarelor informatii:

a) numarul facturii, care va fi un numar secvential acordat in baza uneia sau mai multor serii, care identifica in mod unic o factura;

b) data emiterii;

c) numele, adresa si codul de inregistrare in scopuri de TVA al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;

d) pentru situatiile prevazute la 128 alin. (4) lit. a), c) si d) din Codul fiscal, si la prima teza a art. 129 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, la rubrica cumparator se inscriu informatiile mentionate la lit. c);

e) numele, adresa si codul de inregistrare in scopuri de TVA ale beneficiarului, la rubrica cumparator, pentru situatiile prevazute la art. 128 alin. (4) lit. b), si a doua teza a art. 129 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal;
f) denumirea si descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;
g) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;
h) cota de taxa aplicabila;
i) valoarea taxei colectate.
(2) Informatiile din factura emisa prin autofacturare se inscriu in jurnalele pentru vanzari si sunt preluate corespunzator in decontul de taxa prevazut la art. 156^2 din Codul fiscal, ca taxa colectata.
(3) În cazul depăşirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (15) pentru operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (8) lit. f) şi art. 129 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal au obligaţia să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (1) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica «Cumpărător» informaţiile de la alin. (1) lit. c), iar în cazul bunurilor/serviciilor acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate se poate menţiona, după caz: depăşire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

Alin. (3) al pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 41 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Alin. (3) al pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 30 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
(3) Persoana impozabilă va emite o factură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanţă pe care a efectuat-o, în condiţiile art. 132 alin. (2).
(4) Persoana impozabilă va emite o autofactură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condiţiile art. 128 alin. (10) şi pentru fiecare achiziţie intracomunitară efectuată în România în condiţiile stabilite la art. 130^1 alin. (2) lit. a).

Norme metodologice:
71. (1) Persoana înregistratã sau care ar fi fost obligatã sã se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligatã sã emitã facturi prin

autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii va fi un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica furnizor, numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica cumpărător;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate;

(2) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziţie intracomunitară de bunuri efectuată în România în condiţiile stabilite la art. 130^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. Autofactura nu se va emite în situaţia în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puţin elementele menţionate la alin. (1), pe baza căruia se va înregistra achiziţia intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii va fi un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica cumpărător, numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/ numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritãţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica furnizor;

e) adresa exactã a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactã din România în care au fost achiziţionate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziţionate, precum şi particularitãţile prevãzute la art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate;

(3) Informaţiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (1) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (2) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxã prevãzut la art. 156^2 din Codul fiscal.

Litera d) a alin. (1) al pct. 71 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 6 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 71 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 54 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu urmãtoarele informaţii:

a) numãrul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identificã factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în mãsura în care aceastã datã diferã de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, dupã caz, codul de identificare fiscalã ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscalã ale beneficiarului, dacã acesta

este o persoanã impozabilã sau o persoanã juridicã neimpozabilã;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevãzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularitãţile prevãzute la art. 125^1 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor sau, dupã caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotã, scutire sau operaţiune netaxabilã, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ;

j) indicarea cotei de taxã aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispoziţiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altã menţiune din care sã rezulte cã livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversã;

l) în cazul în care se aplicã regimul special pentru agenţiile de turism, trimiterea la art. 152^1, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altã referinţã care sã indice faptul cã a fost aplicat regimul special;

m) dacã se aplicã unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artã, obiecte de colecţie şi antichitãţi, trimiterea la art. 152^2, la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altã referinţã care sã indice faptul cã a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeaşi operaţiune.

(6) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) şi fãrã sã contravinã prevederilor alin. (3), persoana impozabilã este scutitã de obligaţia emiterii facturii, pentru urmãtoarele operaţiuni, cu excepţia cazului în care beneficiarul solicitã factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum şi transportul persoanelor pe baza biletelor de cãlãtorie sau a abonamentelor;

b) livrãrile de bunuri prin magazinele de comerţ cu amãnuntul şi prestãrile de servicii cãtre populaţie, consemnate în documente, fãrã nominalizarea cumpãrãtorului;

c) Abrogat.

(8) Prin norme se stabilesc condiţiile în care:

a) se poate întocmi o facturã centralizatoare pentru mai multe livrãri separate de bunuri sau prestãri separate de servicii;

b) se pot emite facturi de cãtre cumpãrãtor sau client în numele şi în contul

furnizorului/prestatorului;
c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;
d) se pot emite facturi de către un terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;
e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

Norme metodologice:
72. (1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de inspecţie fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operaţiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139^1 din Codul fiscal.
(2) În situaţia în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură paginã, elementele prevăzute la art. 155 alin. (5), cu excepţia informaţiilor prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. h)-m) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima paginã a facturii. În această situaţie este obligatorie înscrierea pe prima paginã a facturii a numărului de pagini pe care le conţine factura şi a numărului total de poziţii cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate prin numerar pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menţionarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă menţiunea «conform bon fiscal nr./data».
(3) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (5) lit. b) şi c) din Codul fiscal:
a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menţiona numai data emiterii facturii;
b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menţiona numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării sau încasării unui avans;
c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se va menţiona atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării sau a încasării unui avans;
(4) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puţin următoarele informaţii: localitatea, strada şi numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activităţii economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile.

În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului fix din România care a realizat livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii. Persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în România şi au sedii fixe în alte state de la care livrează bunuri sau prestează servicii vor înscrie pe facturi adresa sediului fix prin care au fost realizate aceste operaţiuni.

(5) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puţin următoarele informaţii: localitatea, strada şi numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activităţii economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliţi în România se va înscrie adresa persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliţi în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile. De asemenea, în cazul beneficiarilor cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe în alt stat decât cel în care îşi au stabilit sediul activităţii economice, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliţi în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile.

(6) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans sau facturi parţiale pentru aceeaşi operaţiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 69 alin. (3).

(7) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) să se refere la livrări de bunuri, inclusiv livrări intracomunitare, şi/sau prestări de servicii către acelaşi client, pentru care faptul generator al taxei ia naştere într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri sau prestării de servicii să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(8) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;

c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate;

d) atât furnizorul/prestatorul, cât şi cumpărătorul, în cazul în care sunt înregistraţi în România conform art. 153 din Codul fiscal, să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, înainte de a se emite facturi de către

cumpărător în numele şi în contul furnizorului/prestatorului, şi să anexeze la notificare acordul şi procedura de acceptare prevăzute la lit. a) şi, respectiv, lit. b). În situaţia în care numai una dintre părţi este înregistrată în România conform art. 153 din Codul fiscal, numai partea respectivă are obligaţia notificării organului fiscal competent;

e) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/prestatorului;

f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.

Alin. (1) si (2) ale pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 7 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (3) al pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 42 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 55 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009

37%

, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (4), (5) şi (8) ale pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 31 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (8) al pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 36 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

73. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, se pot transmite facturi prin mijloace electronice în următoarele condiţii:

a) pentru operaţiuni efectuate în România, inclusiv pentru livrări intracomunitare:

1. părţile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. să se garanteze autenticitatea sursei şi integritatea conţinutului facturii prin:

(i) semnãturã electronicã, conform prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnãtura electronicã; sau

(ii) schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandãrile Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date; sau

---

Pct. (i) şi (ii) ale pct. 2 al alin. (1) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 32 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(iii) alte modalităţi de garantare a autenticităţii sursei şi integrităţii conţinutului facturii decât cele prevãzute la pct. (i) şi (ii);

Pct. (iii) al pct. 2 al alin. (1) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 37 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

3. sã existe un document centralizator pe suport hârtie, cu evidenţa tuturor facturilor transmise prin schimbul electronic de date EDI într-o lunã calendaristicã de o persoanã impozabilã înregistratã conform art. 153 din Codul fiscal sau a tuturor facturilor astfel primite într-o lunã calendaristicã de orice persoanã obligatã la plata taxei, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal;

b) pentru achiziţiile intracomunitare efectuate în România:

1. pãrţile sã încheie un acord prin care sã se prevadã aceastã procedurã de facturare;

2. sã existe un document pe suport hârtie cu evidenţa tuturor facturilor primite prin schimbul electronic de date EDI într-o lunã calendaristicã de orice persoanã impozabilã sau persoanã juridicã neimpozabilã înregistratã conform art. 153^1 din Codul fiscal;

(2) În sensul alin. (1) lit. b) condiţiile pentru facturarea prin mijloace electronice sunt stabilite de ţara în care au loc livrãrile intracomunitare.

Alin. (1) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 43 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 55 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

74. (1) In sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizata, respectiv factura se poate intocmi de un tert in urmatoarele conditii:
a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organul fiscal competent că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA al terţului;

Litera a) a alin. (1) al pct. 74 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (8) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 44 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

b) factura sa fie emisa de catre tert in numele si in contul furnizorului/prestatorului;
c) factura sa cuprinda toate elementele prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;
d) facturile sa fie puse la dispozitia organelor fiscale competente fara nici o intarziere, ori de cate ori se solicita acest lucru.
75. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În facturã se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită către care se fac şi plăţile de către cumpărător. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită vor emite facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile, cu excepţia celor pentru care sunt aplicabile prevederile art. 160 din Codul fiscal. În cazul în care debitorul executat silit este inactiv la data livrării, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit nu ar fi fost inactiv. În cazul operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 39.
(2) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la

cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător sau adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a declarării sale ca inactiv, acesta va înregistra documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, după încetarea situaţiei de inactivare.

(3) Daca, potrivit legii, cumparatorul sau adjudecatarul are obligatia sa plateasca la unitatile Trezoreriei Statului taxa aferenta bunurilor cumparate, organului de executare silita nu-i mai revin obligatii referitoare la plata taxei. Organul de executare silita sau, dupa caz, cumparatorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplica pentru situatiile prevazute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversa.

(4) Organele de executare silita inregistreaza taxa din facturile pentru operatiuni de executare silita emise in alte conturi contabile decat cele specifice taxei pe valoarea adaugata. Daca organul de executare silita este persoana inregistrata in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidentia in decontul de taxa operatiunile respective.

(5) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a declarării sale ca inactiv sau a inactivităţii temporare înscrise în registrul comerţului, acesta va înregistra în evidenţa proprie factura şi taxa colectată aferentă în primul decont depus în calitate de persoană înregistratã în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, după încetarea situaţiei de inactivare.

(6) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

Alin. (6) al pct. 75 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 56 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.
Alin. (1), (2) şi (5) ale pct. 75 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 33 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

76. În sensul art. 155 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, facturile emise şi primite se pot stoca prin orice metode şi în orice loc în următoarele condiţii:
a) locul de stocare să se afle pe teritoriul României, cu excepţia facturilor transmise şi primite prin mijloace electronice, care se pot stoca în orice loc dacă, pe perioada stocării:
1. se garantează accesul on-line la datele respective;
2. se garantează autenticitatea sursei şi integritatea conţinutului facturilor, precum şi faptul că acestea sunt lizibile;
3. datele care garantează autenticitatea sursei şi integritatea conţinutului facturilor sunt de asemenea stocate;
b) facturile sau conţinutul facturilor transmise şi primite, în cazul stocării prin mijloace electronice, să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru.

Pct. 76 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (8) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 45 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

77. Transmiterea si stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezinta transmiterea sau punerea la dispozitia beneficiarului, precum si stocarea, prin echipamente electronice de procesare si stocarea de date, inclusiv compresia digitala, pe baza de cabluri telegrafice, transmisie radio, tehnologiilor optice sau de alte mijloace electromagnetice.

Codul fiscal:
Facturarea
Art. 155. - [...]
(9) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (5) se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite prin norme. Indiferent de situaţie, trebuie ca facturile emise în sistem simplificat să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) data emiterii;
b) identificarea persoanei impozabile emitente;
c) identificarea tipurilor de bunuri şi servicii furnizate;
d) suma taxei de achitat sau informaţiile necesare pentru calcularea acesteia.

Norme metodologice:
78. (1) Nu se pot emite facturi simplificate pentru livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (2) din Codul fiscal.
(2) În vederea emiterii de facturi simplificate, persoanele impozabile interesate trebuie să depună o solicitare la Direcţia de legislaţie în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, care trebuie să conţină modelul facturii simplificate propuse, motivaţia solicitării unui model simplificat de factură şi, după caz, instrucţiuni de completare. Din motivaţia prezentată trebuie să rezulte cu certitudine motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conţin toate elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal. Direcţia de legislaţie în domeniul TVA va analiza dacă modelul propus respectă condiţiile minimale prevăzute lege şi dacă există motive obiective pentru care se solicită un model simplificat de factură. Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informaţii se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcţia de legislaţie în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Facturile simplificate se pot emite numai după consultarea Comitetului TVA şi după transmiterea unui răspuns pozitiv către solicitanţi.

Pct. 78 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 alin. (9) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 46 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Alin. (2) al pct. 78 din Normele metodologice de aplicare a art. 155 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 57 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:
Evidenta operatiunilor
Art. 156. - (1) Persoanele impozabile stabilite in Romania trebuie sa tina evidente corecte si

complete ale tuturor operatiunilor efectuate in desfasurarea activitatii lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operatiune sau care se identifica drept persoane inregistrate in scopuri de TVA, conform prezentului titlu, in scopul desfasurarii oricarei operatiuni, trebuie sa tina evidente pentru orice operatiune reglementata de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile si persoanele juridice neimpozabile trebuie sa tina evidente corecte si complete ale tuturor achizitiilor intracomunitare.

(4) Evidentele prevazute la alin. (1)-(3) trebuie intocmite si pastrate astfel incat sa cuprinda informatiile, documentele si conturile, inclusiv registrul nontransferurilor si registrul bunurilor primite din alt stat membru, in conformitate cu prevederile din norme.

(5) In cazul asociatiilor in participatiune care nu constituie o persoana impozabila, drepturile si obligatiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizeaza veniturile si cheltuielile, potrivit contractului incheiat intre parti.

Norme metodologice:

79. (1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoanã impozabilã va ţine urmãtoarele evidenţe şi documente:

a) evidenţe contabile ale activitãţii sale economice;

b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economicã, conform prevederilor pct. 76;

c) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economicã;

d) documentele vamale şi, dupã caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitarã şi achiziţia intracomunitarã de bunuri realizate de respectiva persoanã;

e) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoanã pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrãrilor de bunuri, prestãrilor de servicii, achiziţiilor intracomunitare sau importurilor;

f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilã sau de altã persoanã în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunitãţii pentru operaţiunile prevãzute la art. 128 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal, precum şi pentru alte situaţii în care se aplicã mãsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un numãr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc dupã prelucrare sau expertizã, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o menţiune referitoare la documentele emise în legãturã cu aceste operaţiuni, dupã caz, precum şi data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru urmãtoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;
2. paleți, containere şi alte ambalaje care circulã fãrã facturare;
3. bunurile necesare desfăşurării activităţii de presã, radiodifuziune şi televiziune;
4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacã:
- preţul sau valoarea normalã pe fiecare bun nu depãşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul sã nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau
- preţul sau valoarea normalã pe fiecare bun nu depãşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul sã nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;
5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de cãtre personalul unei entităţi economice sau de cãtre o persoanã fizicã autorizatã;
g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunităţii în România sau care au fost importate în România ori achiziţionate din România de o persoanã impozabilã nestabilitã în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepţia situaţiilor în care prin ordin al ministrului finanţelor publice nu se impune o asemenea obligaţie. Registrul bunurilor primite nu trebuie ţinut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecţionare activã. Acest registru va cuprinde:
1. denumirea şi adresa expeditorului;
2. un numãr de ordine;
3. data primirii bunurilor;
4. descrierea bunurilor primite;
5. cantitatea bunurilor primite;
6. data transportului bunurilor transmise clientului dupã expertizare sau prelucrare;
7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului dupã expertizare sau prelucrare;
8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;
9. o menţiune referitoare la documentele emise în legãturã cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.
(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidenţele şi alte documente similare ale activităţii economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât sã permitã stabilirea urmãtoarelor elemente:
a) valoarea totalã, fãrã taxã, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de aceastã persoanã în fiecare perioadã fiscalã, evidenţiatã distinct pentru:
1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii efectuate conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestări de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achiziţiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. achiziţii intracomunitare de bunuri;

2. achiziţii de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 150 alin. (3)-(6) din Codul fiscal;

3. achiziţii de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziţii de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziţii intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidenţiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanţelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conţină informaţiile minimale stabilite la alin. (2) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal.

Pct. 79 din Normele metodologice de aplicare a art. 156 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 47 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 79 din Normele metodologice de aplicare a art. 156 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 58 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

79^1. (1) În cazul asocierilor în participaţiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune conform art. 127 alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adãugatã prevãzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între pãrţi, care contabilizează veniturile şi cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţii conform prevederilor art. 145-147^1 din Codul fiscal, obligaţia de a emite facturi cãtre beneficiar şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform art 148, 149 sau 161 din Codul fiscal.
(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziţia asocierii de cãtre membrii sãi fãrã platã, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu platã în sensul art. 129, respectiv 128 din Codul fiscal. Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunurile şi serviciile menţionate în teza anterioarã, ca aport la asociere, îşi pãstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustãri pe perioada funcţionãrii asocierii, cu condiţia ca asociatul administrator sã ajusteze taxa aferentã în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadã în care membrii asociaţi nu fac ajustãri.
(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziţia asocierii de cãtre membrii sãi, altele decât cele prevãzute la alin. (2), reprezintã livrare de bunuri sau prestare de servicii cu platã în sensul art. 128, respectiv 129 din Codul fiscal.
(4) Asociatul administrator efectuează achiziţiile asocierii pe numele sãu şi emite facturi în nume propriu cãtre terţi pentru livrãrile de bunuri şi prestãrile de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile şi cheltuielile sã fie atribuite fiecãrui asociat corespunzãtor cotei de participare în asociere.
(5) Asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, pe perioada de existenţã a asocierii, astfel:
a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, dupã constituirea asocierii, care sunt destinate utilizãrii în scopul pentru care a fost constituitã asocierea;
b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituitã asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situaţiile prevăzute la alin. (5) lit. a) şi b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării, iar în cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, o copie de pe facturile de achiziţie. Asociatul administrator va păstra copia de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 149 alin. (6) din Codul fiscal şi va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii. În cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, asociatul administrator va păstra copii de pe facturile de achiziţie transmise de membrii asociaţi, pe perioada prevăzută la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal. Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligaţia să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

Alin. (6) al pct. 79^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 156 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 34 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(7) Alocarea cheltuielilor şi veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociaţi nu constituie operaţiune impozabilă în sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporţional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociaţi acţionează în nume propriu faţă de terţi, fiecare persoană va fi tratată drept o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (9) din Codul fiscal şi tranzacţiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situaţie nu se aplică prevederile alin. (1)-(7).

Pct. 79^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 156 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 59 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Codul fiscal:

Perioada fiscală

Art. 156^1. - (1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 132 şi 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obţinută, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obţinută în anul înregistrării, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va

utiliza trimestrul calendaristic ca perioadã fiscalã cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilã a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilã care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligaţia depunerii deconturilor trimestriale trebuie sã depunã la organele fiscale competente, pânã la data de 25 ianuarie inclusiv, o declaraţie de menţiuni în care sã înscrie cifra de afaceri din anul precedent, obţinutã sau, dupã caz, recalculatã, şi o menţiune referitoare la faptul cã nu a efectuat achiziţii intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care, în conformitate cu prevederile art. 152 alin. (7), solicitã scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, în vederea aplicãrii regimului special de scutire.

(6^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (2)-(6), pentru persoana impozabilã care utilizeazã trimestrul calendaristic ca perioadã fiscalã şi care efectueazã o achiziţie intracomunitarã de bunuri taxabilã în România, perioada fiscalã devine luna calendaristicã începând cu:

a) prima lunã a unui trimestru calendaristic, dacã exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în aceastã primã lunã a respectivului trimestru;

b) a treia lunã a trimestrului calendaristic, dacã exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a doua lunã a respectivului trimestru. Primele douã luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadã fiscalã distinctã, pentru care persoana impozabilã va avea obligaţia depunerii unui decont de taxã conform art. 156^2 alin. (1);

c) prima lunã a trimestrului calendaristic urmãtor, dacã exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a treia lunã a unui trimestru calendaristic.

(6^2) Persoana impozabilã care potrivit alin. (6^1) este obligatã sã îşi schimbe perioada fiscalã trebuie sã depunã o declaraţie de menţiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrãtoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare care generează această obligaţie, şi va utiliza ca perioadã fiscalã luna calendaristicã pentru anul curent şi pentru anul urmãtor. Dacã în cursul anului urmãtor nu efectuează nicio achiziţie intracomunitarã de bunuri, persoana respectivã va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadã fiscalã. În acest sens va trebui sã depunã declaraţia de menţiuni prevãzutã la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situaţiile şi condiţiile în care se poate folosi o altã perioadã fiscalã decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiţia ca această perioadã sã nu depăşească un an calendaristic.

Norme metodologice:

80. (1) În sensul art. 156^1 alin. (2) din Codul fiscal, în orice situaţie, echivalentul în

lei al plafonului de 100.000 euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156^1 alin. (2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la art. 156^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 156^1 alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităţilor fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opţiunea şi va fi valabilă pe durata păstrării condiţiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale şi pentru unităţile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

Partea introductiva a alin. (2) al pct. 80 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 8 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 80 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 60 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 80 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 35 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (1) al pct. 80 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^1 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 38 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Decontul special de taxã şi alte declaraţii

Art. 156^3. - (1) Decontul special de taxã se depune la organele fiscale competente de cãtre persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie sã se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevãzute la lit. b) şi c), de cãtre persoanele impozabile înregistrate conform art. 153^1;

b) pentru achiziţii intracomunitare de mijloace de transport noi, de cãtre orice persoanã, indiferent dacã este sau nu înregistratã conform art. 153^1;

c) pentru achiziţii intracomunitare de produse accizabile, de cãtre persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacã sunt sau nu înregistrate conform art. 153^1;

d) pentru operaţiunile şi de cãtre persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (4) şi (6);

e) pentru operaţiunile şi de cãtre persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepţia situaţiei în care are loc un import de bunuri sau o achiziţie intracomunitarã de bunuri.

(2) Decontul special de taxã trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã şi se depune pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei în care ia naştere exigibilitatea operaţiunilor menţionate la alin. (1). Decontul special de taxã trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepţie, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, indiferent dacã sunt sau nu înregistrate conform art. 153^1, sunt obligate sã depunã decontul special de taxã pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii urmãtoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153^1, şi care au obligaţia plãţii taxei pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 125^1 alin. (3), au obligaţia sã depunã decontul special de taxã pentru respectivele achiziţii intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii urmãtoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevãzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie sã se înregistreze conform art. 153, indiferent dacã sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153^1, vor elibera, în scopul înmatriculãrii mijlocului de transport nou, un certificat care sã ateste plata taxei, ale cãrui model şi conţinut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã. În cazul achiziţiilor intracomunitare de mijloace de transport

care nu sunt noi în sensul art. 125^1 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153^1, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparţin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum şi suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obţinute din vânzarea de bilete de transport internaţional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală şi taxa aferentă achiziţiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achiziţiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internaţional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obţinute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internaţional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să depună la organele

vamale o declaraţie de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 128 alin. (7), care nu este înregistratã în scopuri de TVA, conform art. 153, şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161.

(9) Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin. (9) lit. g) care nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte pot depune o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 sau privind corecţia ajustărilor efectuate. Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin. (9) lit. g) şi care trebuie să efectueze alte ajustări de TVA în conformitate cu prevederile din norme depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit această obligaţie o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) - e) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (11) şi (13), până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

Norme metodologice:

80^1. (1) În aplicarea prevederilor art. 156^3 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziţii intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentaţia care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi în sensul art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal şi dacă se datorează sau nu taxa aferentă respectivei achiziţii intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată şi care nu avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153^1 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera,

la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 156^3 alin. (2) şi art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situaţia în care respectiva persoană realizează în România o achiziţie intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 142 din Codul fiscal;

(ii) în situaţia transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reşedinţă, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislaţia altui stat membru al art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziţie intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziţia intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal şi care nu are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată şi care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 153^1 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 156^3 alin. (2) şi art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi şi sunt achiziţionate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 152^2 din Codul fiscal nu sunt achiziţii

intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 126 alin. (3) lit. a) şi alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 11 alin. (1^1) şi (13) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declaraţia prevăzută la art. 156^3 alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 75.

Pct. 80^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^3 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 61 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 80^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^3 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 36 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 80^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^3 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 39 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Declaraţia recapitulativă

Art. 156^4. - (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declaraţie recapitulativă în care menţionează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 132^1 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

d) achiziţiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxã a luat naştere în luna calendaristicã respectivã;

e) achiziţiile de servicii prevãzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligaţia plãţii taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxã a luat naştere în luna calendaristicã respectivã, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declaraţia recapitulativã se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã, pentru fiecare lunã calendaristicã în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operaţiuni.

(3) Declaraţia recapitulativã cuprinde urmãtoarele informaţii:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza cãruia respectiva persoanã a efectuat livrãri intracomunitare de bunuri în condiţiile menţionate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condiţiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziţii intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziţionat serviciile prevãzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziţioneazã bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza cãruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitarã scutitã de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestãrile de servicii prevãzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectueazã o livrare intracomunitarã/o prestare de servicii în condiţiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, dupã caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitarã sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizeazã achiziţii intracomunitare taxabile sau achiziţioneazã serviciile prevãzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectueazã un transfer în alt stat membru şi pe baza cãruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectueazã în România o achiziţie intracomunitarã taxabilã conform art. 130^1 alin. (2) lit. a) sau, dupã caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilã nu este identificatã în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrãrile intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) şi pentru prestãrile de servicii prevãzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totalã a livrãrilor/prestãrilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrãrile intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totalã a livrãrilor, determinatã în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achiziţiile intracomunitare taxabile, valoarea totalã pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achiziţiile intracomunitare asimilate care urmeazã unui transfer din alt stat membru, valoarea totalã a acestora stabilitã în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, dupã caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilã nu este identificatã în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achiziţiile de servicii prevãzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totalã a acestora pe fiecare prestator în parte;

38%

k) valoarea ajustãrilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 şi art. 138^1. Acestea se declarã pentru luna calendaristicã în cursul cãreia regularizarea a fost comunicatã clientului.

(4) Declaraţiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile menţionate la alin. (1).

Norme metodologice:

80^2. (1) În sensul art. 1564 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestãrilor de servicii prevãzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declaraţia recapitulativã numai serviciile care nu beneficiazã de scutire de taxã în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera cã operaţiunea este scutitã de taxã în statul membru în care este impozabilã dacã respectiva operaţiune ar fi scutitã de taxã în România. În situaţia în care în România nu este aplicabilã o scutire de taxã, prestatorul este exonerat de obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativã respectivul serviciu, dacã primeşte o confirmare oficialã din partea autoritãţii fiscale din statul membru în care operaţiunea este impozabilã, din care sã rezulte cã în statul membru respectiv se aplicã o scutire de taxã.

(2) În sensul art. 156^4 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă achiziţiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligaţia plăţii taxei pentru respectivele servicii conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.

Pct. 80^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^4 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 61 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 80^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 156^4 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 40 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Plata taxei la buget

Art. 157. - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligaţia depunerii unuia dintre deconturile sau declaraţiile prevăzute la art. 156^2 şi 156^3.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenţia în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145-147^1, taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziţionate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condiţiile art. 150 alin. (2)-(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepţia importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligaţia depunerii declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

(4) Prin exceptare de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri

de TVA conform art. 153, care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice. De la data de 1 ianuarie 2013, prin exceptare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidenţiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145-147^1.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condiţiile art. 154 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condiţiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanţii privind taxa pe valoarea adăugată. Garanţia privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme metodologice:

81. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare conform art. 153^1 din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situaţiei emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidenţiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 145-147^1 din Codul fiscal.

Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al literei B a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 49 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 157 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 62 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 157 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 37 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Registrul operatorilor intracomunitari

Art. 158^2. - (1) Începând cu data de 1 august 2010, se înființează şi se organizează în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală Registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 132 alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 1321 alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziții intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor art. 132^1;

e) achiziții intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau

153^1, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, şi pentru care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 150 alin. (2).

(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153^1 persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 şi 153^1 vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari, dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni.

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoţită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaţilor, cu excepţia societăţilor pe acţiuni, şi al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza şi va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acţiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracţiuni în legătură cu oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(9) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art. 153 alin. (9);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operaţiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

c) persoanele înregistrate conform art. 153 sau 153^1, care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acţiunea penală în legătură cu oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(11) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(12) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (9) şi (10) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condiţiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1, precum şi persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

(12^1) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 sau 153^1, cu actualizarea corespunzătoare a informaţiilor din acest registru.

(13) Organizarea şi funcţionarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(14) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operaţiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1.

(15) În sensul prezentului articol, prin asociaţi se înţelege asociaţii care deţin minimum 5% din capitalul social al societăţii.

Norme metodologice:

81^1. (1) În sensul art. 158^2 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile

care au sediul activităţii economice în România, prin asociaţi şi administratori se înţelege numai asociaţii şi administratorii societăţilor comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul societăţilor pe acţiuni, inclusiv al celor în comanditã pe acţiuni, care au sediul activităţii economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu şi al asociaţilor.

(3) Instituţiile publice, astfel cum sunt prevãzute de Legea nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu au obligaţia prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplicã corespunzãtor şi în situaţiile prevãzute la art. 158^2 alin. (8) lit. b) şi alin. (10) lit. d) din Codul fiscal.

Pct. 81^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 50 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 81^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 159 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 63 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 81^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 158^2 alin. (4), (8) şi (10) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Pct. 81^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 158^2 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 41 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Corectarea documentelor

Art. 159. - (1) Corectarea informaţiilor înscrise în facturi sau în alte documente care ţin loc de facturã se efectueazã astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis cãtre beneficiar, acesta se anuleazã şi se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din documentul iniţial, numărul şi data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie se emite un nou document conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data documentului corectat.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 138 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecţie conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face menţiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145-147^2.

Norme metodologice:

81^2. (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ţine loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligaţiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare şi ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144^1 din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operaţiunilor realizate.

(3) Organele de inspecţie fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achiziţiilor nu conţin toate informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/şi acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfăşurării inspecţiei fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informaţii din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare şi/sau taxa aferentă operaţiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operaţiunii facturate iniţial, chiar dacă a fost

supus unei inspecţii fiscale. Această facturã va fi ataşatã facturii iniţiale, fãrã sã genereze înregistrãri în decontul de taxã al perioadei fiscale în care se operează corecţia, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecţie după inspecţia fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situaţiile de abuz şi pentru a permite identificarea situaţiilor în care se emit facturi după inspecţia fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menţiona că sunt emise după inspecţia fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145 - 147^1 din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii. Emiterea facturilor de corecţie nu poate depăşi perioada prevăzută la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) şi ale art. 159 alin. (3) din Codul fiscal se aplică şi pentru situaţiile în care facturile de corecţie se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) şi (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal la depăşirea plafonului prevăzut de art. 152 din Codul fiscal şi organele de inspecţie fiscală au stabilit diferenţe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile art. 159 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 155 alin. (11) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 155 alin. (2) şi (4) şi art. 155^1 alin. (2) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

Pct. 81^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 159 din Legea nr. 571/2003 a fost

introdus de pct. 11 al lit. A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (8) al pct. 81^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 159 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 38 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 81^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 159 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 42 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Măsuri de simplificare

Art. 160. - (1) Prin excepţie de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operaţiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2). Condiţia obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operaţiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:1. livrarea de deşeuri feroase şi neferoase, de rebuturi feroase şi neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. livrarea de reziduuri şi alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase şi neferoase, aliajele acestora, zgură, cenuşă şi reziduuri industriale ce conţin metale sau aliajele lor;

3. livrarea de deşeuri de materiale reciclabile şi materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă şi sticlă;

4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1 - 3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operaţiuni de curăţare, polizare, selecţie, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obţinerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare;

c) livrarea de cereale şi plante tehnice menţionate în continuare, care figurează în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful vamal comun:

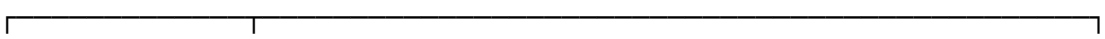

Cod NC	Produs
1001 10 00	Grâu dur
1001 90 10	Alac (Triticum spelta), destinat însãmânţãrii
ex 1001 90 91	Grâu comun destinat însãmânţãrii
ex 1001 90 99	Alt alac (Triticum spelta) şi grâu comun, nedestinate însãmânţãrii
1002 00 00	Secarã
1003 00	Orz
1005	Porumb
1201 00	Boabe de soia, chiar sfãrâmate
1205	Seminţe de rapiţã sau de rapiţã sãlbaticã, chiar sfãrâmate
1206 00	Seminţe de floarea-soarelui, chiar sfãrâmate
1212 91	Sfeclã de zahãr

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de serã, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de serã în cadrul Comunitãţii şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivã, precum şi transferul altor unitãţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivã.

(3) Pe facturile emise pentru livrãrile de bunuri/prestãrile de servicii prevãzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectatã aferentã. Beneficiarii vor determina taxa

aferentã, care se va evidenţia în decontul prevãzut la art. 156^2, atât ca taxã colectatã, cât şi ca taxã deductibilã. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145-147^1.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitãţile pãrţilor implicate în situaţia în care nu s-a aplicat taxare inversã.

(5) Prevederile prezentului articol se aplicã numai pentru livrãrile de bunuri/prestãrile de servicii în interiorul ţãrii.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c) se aplicã pânã la data de 31 mai 2013 inclusiv.

Norme metodologice:

82. (1) În sensul art. 160 alin. (5) din Codul fiscal, prin livrãri de bunuri/prestãri de servicii în interiorul ţãrii se înţelege operaţiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au locul livrãrii sau locul prestãrii în România conform art. 132, respectiv art. 133 din Codul fiscal, şi sunt operaţiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 160 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unitãţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înţelege unitãţile prevãzute la art. 3 lit. (m) şi (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificãrile ulterioare.

(3) În cazul livrãrilor de bunuri prevãzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fãrã taxã şi înscriu în aceste facturi o menţiune referitoare la faptul cã au aplicat taxarea inversã. Taxa se calculeazã de cãtre beneficiar şi se înscrie în facturi şi în jurnalul pentru cumpãrãri, fiind preluatã atât ca taxã colectatã, cât şi ca taxã deductibilã în decontul de taxã. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de cãtre cumpãrãtor atât ca taxã colectatã, cât şi ca taxã deductibilã în decontul de taxã este denumitã autolichidarea taxei pe valoarea adãugatã. Colectarea taxei pe valoarea adãugatã la nivelul taxei deductibile este asimilatã cu plata taxei cãtre furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situaţii în care se aplicã taxarea inversã.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziţii supuse taxãrii inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxã în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 145, 145^1, 146, 147 şi 147^1 din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operaţiuni taxabile, valoarea livrãrilor/prestãrilor pentru care au aplicat taxarea inversã.

(7) În cazul neaplicãrii taxãrii inverse prevãzute de lege, organele de inspecţie fiscalã vor

dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor şi a beneficiarilor la corectarea operaţiunilor şi aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecţiei fiscale la beneficiarii operaţiunilor, organele de inspecţie fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligaţia să colecteze TVA la momentul exigibilităţii operaţiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), dacă la data constatării de către organele de inspecţie fiscală a neaplicării taxării inverse furnizorii/prestatorii şi/sau beneficiarii se află în situaţie de insolvenţă potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, de insolvabilitate în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum şi în situaţii în care măsurile prevăzute la alin. (7) nu pot fi aplicate concomitent şi la furnizor/prestator, şi la beneficiar, deoarece cel puţin unul dintre aceştia se află în situaţii cum ar fi starea de inactivitate conform art. 78^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, suspendare din registrul comerţului, radiere din registrul comerţului, anulare a codului de înregistrare în scopuri de TVA potrivit legii, regimul normal de taxare rămâne valabil aplicat dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) potrivit constatărilor organelor de inspecţie fiscală nu s-au produs consecinţe fiscal-bugetare negative la furnizori/prestatori şi/sau la beneficiari ca urmare a aplicării regimului normal de taxare;

b) aplicarea taxării inverse la furnizori/prestatori şi/sau la beneficiari poate genera consecinţe fiscal-bugetare negative.

(9) Pentru soluţionarea situaţiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operaţiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilităţii de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu: O persoană impozabilă aflată în stare de insolvenţă a emis facturi parţiale şi/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parţiale şi/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menţine regimul aplicat la data exigibilităţii de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferenţa dintre valoarea livrării/prestării şi sumele facturate în anul 2009.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 160 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 51 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 160 din Legea nr. 571/2003 a fost

modificat de pct. 64 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 160 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 39 al literei E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 160 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 43 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Dispozitii tranzitorii

ART. 161

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/consideratã ca fiind construit/construitã înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizatã prima datã înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/consideratã achiziţionat/achiziţionatã înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuatã până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizatã prima datã înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuatã după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizatã prima datã după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare.

Alin. (1) al art. 161 a fost modificat de pct. 71 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Persoana impozabilã care a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei şi care, la sau dupã data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opţiunea de taxare a oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilã care nu a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau dupã data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilã aferentã, conform normelor.

(4) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat dupã data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate dupã data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupã transformare sau modernizare, persoana impozabilã, care a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau dupã data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat dupã data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate dupã data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupã transformare sau modernizare, persoana impozabilã, care a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau dupã data aderării, va ajusta taxa deductibilã aferentã, conform prevederilor art. 149.

(6) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat dupã data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate dupã data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupã transformare sau modernizare, persoana impozabilã, care nu a avut dreptul la deducerea integralã sau parţialã a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau dupã data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilã aferentã, conform normelor.

(7) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat dupã data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate dupã data aderării

depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condiţiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 149.

(12) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea

construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei*).

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în ţară înainte de data aderării de societăţile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziţionate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiţii finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcţiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanţate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaţionale şi de organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţară sau de persoane fizice îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

Alin. (18) al art. 161 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operaţiuni:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanţate în parteneriat internaţional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemorează combatanţi, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din decembrie 1989.

(20) Actelor adiţionale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanţiile de bună execuţie reţinute din contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj, evidenţiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanţiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opţiune.

(23) Asocierile în participaţiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislaţiei în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operaţiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 161^1.

Art. 161 a fost modificat de pct. 140 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

83. (1) Pentru aplicarea art. 161 alin. (2) şi (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile imobile achiziţionate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, proporţional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operaţiunilor scutite şi proporţional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor art. 161 alin. (4) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi consideratã bun de capital obţinut după aderare numai în condiţiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt transformate sau modernizate, ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de transformare sau modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziţiei, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, iar rezultatul se înmulţeşte cu ajustarea lunară. Fracţiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obţinută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere

O persoană impozabilă dobândeşte la data de 15 aprilie 2005, prin achiziţie sau investiţii, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Taxa dedusă aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei. În anul 2006 au fost începute lucrări de modernizare, finalizate în data de 20 aprilie 2007, care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puţin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa dedusă aferentă este de 190.000 lei.

De la data de 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriază imobilul 100% în regim de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunţă la opţiunea de a taxa operaţiunea de închiriere, aplicând scutirea prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007, respectiv 33 de luni, nu se

ajustează.

- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2010:
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa dedusă aferentă modernizării: 190.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

(2) Pentru aplicarea art. 161 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani, şi metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (1).

40%

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situaţia în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în 2006, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea

modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (1) lit. A.

(3) Pentru aplicarea art. 161 alin. (3) şi (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziţionate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporţională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operaţiuni şi cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor art. 161 alin. (6) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi consideratã bun de capital obţinut după aderare numai în condiţiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate sau transformate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare sau transformare. Pentru ajustare se va ţine cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziţiei, construirii, transformării sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmulţit cu ajustarea lunară. Fracţiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa de dedus rezultată în urma ajustării se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operaţiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Ajustarea pentru restul perioadei de 5 ani: 27 luni (60 luni - 33 luni):
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei

- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa nededusă: 190.000 lei
- Taxa nededusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei : 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei : 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(4) Pentru aplicarea art. 161 alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile vor ajusta taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (3) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani, şi prin metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (3).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar inversând datele situaţiei, considerăm că persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei, a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operaţiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin.

(3) lit. A.

(5) Pentru aplicarea art. 161 alin. (8) şi (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situaţia în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări.

A. Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziţiei şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luaţi în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea art. 161 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (5).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situaţia în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări. Persoana impozabilă a făcut

lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (5) lit. A.

(7) Pentru aplicarea art. 161 alin. (9) şi (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acestei vânzări. Valoarea de vânzare a bunului imobil este de 30.000.000 lei, taxa colectată aferentă fiind de 5.700.000 lei.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziţiei şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luaţi în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă, taxa de dedus rezultată în urma ajustării fiind mai mică decât taxa colectată.

(8) Pentru aplicarea art. 161 alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute

înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (7). Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (7) lit. A.

Pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 161 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. A a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

84. In sensul art. 161 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementarilor in vigoare la data intrarii in vigoare a contractului de leasing, se intelege ca bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata la data finalizarii contractelor si se datoreaza taxa pe valoarea adaugata la valoarea reziduala a bunurilor. Taxa pe valoarea adaugata datorata pentru aceste importuri, nu se plateste efectiv la organele vamale de catre persoanele impozabile inregistrate in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidentiaza in decontul de taxa, conform prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal.

85. In sensul art. 161 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisa suplimentarea certificatelor de scutire dupa data de 1 ianuarie 2007. Totusi, in situatia in care in cadrul aceleiasi sume inscrise in certificatul de scutire se modifica contractorii si/sau subcontractorii, aceste corectii pot fi efectuate de catre organele fiscale competente la

solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile. in certificatul deja eliberat.

Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării

ART. 161^1

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spaţiul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariţia oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condiţiile menţionate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condiţiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit iniţiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acţionează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi consideratã în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern iniţiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit iniţiate în condiţiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condiţiile art. 143 alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spaţiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau
b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau
c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme.

Lit. c) a alin. (3) al art. 161^1 a fost modificată de pct. 72 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 161^1 a fost modificat de pct. 141 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Codul fiscal:
Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării
Art. 161^1. - [...]
(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:
a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau
b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau
c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

86. (1) În sensul art. 161^1 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativã dacã este mai micã de 1.000 de lei.

(2) În aplicarea art. 161^1 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

Pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 161^1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

87. Abrogat.

Pct. 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 161^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 53 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Anexa nr. 1
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor
prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se optează pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul

contractului) .....
Confirm cã datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnãtura şi ştampila
.....

Anexa 1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 54 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Anexa nr. 2
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea optiunii de taxare a operatiunilor
prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de inregistrare in scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se anuleaza optiunea de taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se anuleaza optiunea de taxare (adresa completa, daca optiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau daca s-a referit la o parte din bunul imobil se va inscrie suprafata din bunul imobil. In cazul operatiunilor de leasing cu bunuri imobile se va mentiona daca optiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau daca s-a referit la o parte din bunul imobil, pe langa suprafata trebuie sa se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)
.....
.....
.....

Confirm ca datele declarate sunt complete si corecte.

Numele si prenumele ....., functia .....

Semnatura si stampila

Anexa nr. 3
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind optiunea de taxare a operatiunilor
prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantalui .....
2. Codul de inregistrare in scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (constructii, terenuri) pentru care se aplica optiunea de taxare (adresa completa a bunului imobil, adresa completa si suprafata terenului, in cazul in care optiunea de taxare priveste numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate aceasta parte a bunului imobil)
.....
.....
.....

Confirm ca datele declarate sunt corecte si complete.

Numele si prenumele ....., functia .....

Semnatura si stampila

Codul fiscal:

TITLUL VII
Accize şi alte taxe speciale

Denumirea Titlului VII a fost modificatã de pct. 142 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

CAPITOLUL I
Accize armonizate

SECTIUNEA 1
Dispozitii generale

Codul fiscal
Sfera de aplicare
Art. 162. - Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datoreaza bugetului de stat pentru urmatoarele produse provenite din productia interna sau din import:
a) bere;
b) vinuri;
c) bauturi fermentate, altele decat bere si vinuri;
d) produse intermediare;
e) alcool etilic;
f) tutun prelucrat;
g) produse energetice;
h) energie electrica.

Art. 162 a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice
1*). Abrogat.

Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Definitii

Art. 163. - In intelesul prezentului titlu, se vor folosi urmatoarele definitii: [...]

b) productia de produse accizabile reprezinta orice operatiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice forma;

Art. 163 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 144 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

Definitii

ART. 163

In intelesul prezentului titlu, se vor folosi urmatoarele definitii:

a) produsele accizabile sunt produsele prevazute la art. 162;

b) productia de produse accizabile reprezinta orice operatiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice forma;

c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autoritatii fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, detinute, primite sau expediate in regim suspensiv de catre antrepozitarul autorizat, in exercitiul activitatii, in anumite conditii prevazute de prezentul titlu si de norme;

d) antrepozitul vamal este locul aprobat de autoritatea vamala, conform Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei;

e) antrepozitarul autorizat este persoana fizica sau juridica autorizata de autoritatea fiscala competenta, in exercitarea activitatii acesteia, sa produca, sa transforme, sa detina, sa primeasca si sa expedieze produse accizabile intr-un antrepozit fiscal;

f) regimul suspensiv este regimul fiscal conform caruia plata accizelor este suspendata pe perioada producerii, transformarii, detinerii si deplasarii produselor;

g) documentul administrativ de insotire a marfii - DAI este documentul care trebuie folosit la miscarea produselor accizabile in regim suspensiv;

h) documentul de insotire simplificat - DIS este documentul care trebuie folosit la miscarea intracomunitara a produselor accizabile cu accize platite;

i) codul NC reprezinta pozitia tarifara, subpozitia tarifara sau codul tarifar, conform Nomenclaturii combinate din Tariful vamal comun valabil in anul anterior anului in curs;

j) operatorul inregistrat este persoana fizica sau juridica autorizata sa primeasca in exercitarea activitatii economice produse supuse accizelor in regim suspensiv, provenite din alte state membre ale Uniunii Europene; acest operator nu poate detine sau expedia produse in regim suspensiv;

k) operatorul neinregistrat este persoana fizica sau juridica autorizata in exercitarea profesiei sale sa efectueze, cu titlu ocazional, aceleasi operatiuni prevazute pentru operatorul inregistrat."

Norme metodologice:
2*). Abrogat.

Alin. (3) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 163 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 163, lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 163 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 1 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 163, lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Definitii
Art. 163. - In intelesul prezentului titlu, se vor folosi urmatoarele definitii:
[...]
c) antrepozitul fiscal este locul, aflat sub controlul autoritatii fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, detinute, primite sau expediate in regim suspensiv de catre antrepozitarul autorizat, in exercitiul activitatii, in anumite conditii prevazute de prezentul titlu si de norme;

Norme metodologice:
2^1*). Abrogat.

Alin. (2) şi (3) ale pct. 2^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 163, lit c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 2 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 2^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 163, lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 2^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 163, lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Definiţii
Art. 163. - În înţelesul prezentului titlu se vor folosi următoarele definiţii:
[...]
i) codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară şi statistică şi la tariful vamal comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondenţa între codurile NC prevăzute în prezentul titlu cu noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din norme;
[...]

Art. 163 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
2^1.1*). Abrogat.

Pct. 2^1.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 163 lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 2^1.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 163 lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Importul
Art. 167 - (1) In intelesul prezentului titlu, import reprezinta orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu exceptia:
a) plasarii produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv in Romania;
[...]

c) plasarii produselor accizabile in zone libere, antrepozite libere sau porturi libere in conditiile prevazute de legislatia vamala in vigoare.

Art. 167 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

2^2*). Abrogat.

Pct. 2^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 167, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (3) al pct. 2^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 167, alin. (1), lit. a) si lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 2^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 167, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Producerea si detinerea in regim suspensiv

Art. 168 [...]

(2) Este interzisa detinerea unui produs accizabil in afara antrepozitului fiscal, daca acciza pentru acel produs nu a fost platita.

Art. 168 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 149 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

"Producerea si detinerea in regim suspensiv

ART. 168

(1) Este interzisa producerea de produse accizabile in afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisa detinerea unui produs accizabil in afara antrepozitului fiscal, daca acciza pentru acel produs nu a fost platita.

(3) Prevederile alin. (1) si (2) nu se aplica pentru berea, vinurile si bauturile fermentate, altele decat bere si vinuri, produse in gospodariile individuale pentru consumul propriu.

(4) Prevederile alin. (1) si (2) nu se aplica pentru energie electrica, gaz natural, carbune si cocs."

Norme metodologice:
3*). Abrogat.

Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 168, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 168, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Producerea si detinerea in regim suspensiv
Art. 168. - (1) Este interzisa producerea de produse accizabile in afara antrepozitului fiscal.
(2) Este interzisa detinerea unui produs accizabil in afara antrepozitului fiscal, daca acciza pentru acel produs nu a fost platita.
(3) Prevederile alin. (1) si (2) nu se aplica pentru berea, vinurile si bauturile fermentate, altele decat bere si vinuri, produse in gospodariile individuale pentru consumul propriu.

Art. 168 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
4*). Abrogat.

Pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 168, alin. (1), (2) si (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 168, alin. (1), (2) si (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Bere
Art. 169[...]
(3) Fiecare antrepozitar autorizat ca producator de bere are obligatia de a depune la autoritatea fiscala competenta, pana la data de 15 ianuarie a fiecarui an, o declaratie pe propria raspundere privind capacitatile de productie pe care le detine, conform prevederilor din norme.
[...]
(5) In situatia in care antrepozitarul autorizat pentru productia de bere, care beneficiaza de nivelul redus al accizelor, isi mareste capacitatea de productie, prin achizitionarea de noi capacitati sau extinderea celor existente, acesta va instiinta in scris autoritatea fiscala competenta, despre modificarile produse, va calcula si va varsa la bugetul de stat accizele, in cuantumul corespunzator noii capacitati de productie, incepand cu luna imediat urmatoare celei in care a avut loc punerea in functiune a acesteia, potrivit prevederilor din norme.

Art. 169 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
4^1*). Abrogat.

Pct. 4^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 168, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 al sectiunii F a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 4^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 169, alin. (3) si (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 4^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 169, alin. (3) si (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Alcool etilic
Art. 173 [...]
(2) Țuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 250 litri de produs pentru fiecare gospodărie

individualã/an, cu concentraţia alcoolicã de 100% în volum, se exceptează de la plata accizelor.

Alin. (2) al art. 173 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 367 din 20 noiembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 805 din 25 noiembrie 2009.

(3) Pentru alcoolul etilic produs in micile distilerii, a caror productie nu depaseste 10 hl alcool pur/an, se aplica accize specifice reduse.
(4) Beneficiaza de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din punct de vedere juridic si economic de orice alta distilerie, nu functioneaza sub licenta de produs a unei alte distilerii si care indeplinesc conditiile prevazute de norme.

Art. 173 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
4^2*). Abrogat.

Pct. 4^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 173, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 al sectiunii F a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 4^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 173, alin. (2), (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 4^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 173, alin. (2), (3) si (4) din Legea nr. 571/2003

41%

privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Tutun prelucrat
Art. 174. - [...]
(4) Se considerã tutun de fumat:
a) tutunul tãiat sau fãrâmiţat într-un alt mod, răsucit sau presat în bucăţi, şi care poate fi fumat fãrã prelucrare industrialã ulterioarã;

b) deşeurile de tutun prelucrate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu sunt prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) orice produs care conţine parţial alte substanţe decât tutunul, dacă produsul respectă criteriile de la lit. a) sau b).

Art. 174 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

4^2.1*). Abrogat.

Pct. 4^2.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 174 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 4^2.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 174 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Produse energetice

Art. 175. - [...]

(2) Intra sub incidenta prevederilor sectiunilor a 4-a si a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar urmatoarele produse energetice:

[...]

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 si 2710 19 29, prevederile sectiunii a 5-a se vor aplica numai circulatiei comerciale in vrac;

Norme metodologice:

4^3*). Abrogat.

Pct. 4^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 175, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 4^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 175, alin. (2), lit. c) din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Produse energetice
Art. 175.
[...]
(4) Produsele energetice, altele decat cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize daca sunt destinate a fi utilizate, puse in vanzare ori utilizate drept combustibil pentru incalzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat in functie de destinatie, la nivelul aplicabil combustibilului pentru incalzire sau combustibilului pentru motor echivalent.
(5) Pe langa produsele energetice prevazute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus in vanzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creste volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.
(6) Pe langa produsele energetice prevazute la alin. (1), orice alt produs, cu exceptia turbei, destinat a fi utilizat, pus in vanzare sau utilizat pentru incalzire, este accizat cu acciza aplicabila produsului energetic echivalent.

Art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
5*). Abrogat.

Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 175, alin. (4), (5) si (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 175, alin. (4), (5) si (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Gaz natural
Art. 175^1 - [...]

(2) Operatorii economici autorizati in domeniul gazului natural au obligatia de a se inregistra la autoritatea fiscala competenta, in conditiile prevazute in norme.

Art. 175^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
5^1*). Abrogat.

Pct. 5^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 176 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 5^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 175^1, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 5^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 175^1, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Carbune si cocs:
Art. 175^2 - [...]
(2) Companiile de extractie a carbunelui si cele de productie a cocsului, in calitate de operatori cu produse accizabile, au obligatia de a se inregistra la autoritatea fiscala competenta, in conditiile prevazute in norme.

Art. 175^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
5^1.1*). Abrogat.

Pct. 5^1.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^2, alin. (2) din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2) al pct. 5^1.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^2 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 5^1.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^2, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Energie electrica
Art. 175^3. - [...]

(3) Nu sunt considerate ca fiind eliberare pentru consum consumul de electricitate destinat productiei de energie electrica, productiei combinate de energie electrica si energie termica, precum si consumul utilizat pentru mentinerea capacitatii de a produce, de a transporta si de a distribui energie electrica, in limitele stabilite de Autoritatea Nationala de Reglementare in Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizati in domeniul energiei electrice, au obligatia de a se inregistra la autoritatea fiscala competenta, in conditiile prevazute in norme.

Art. 175^3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
5^1.2*). Abrogat.

Pct. 5^1.2. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^3, alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 5^1.2. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^3, alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Exceptii

Art. 175^4. - (1) Sunt exceptate de la plata accizelor: [...]
2. urmatoarele utilizari de produse energetice si energie electrica:
a) produsele energetice utilizate in alte scopuri decat in calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru incalzire;
b) utilizarea duala a produselor energetice.
[...]
d) energia electrica, atunci cand reprezinta mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;
e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.
(2) Nu se considera productie de produse energetice:
a) operatiunile pe durata carora sunt obtinute accidental mici cantitati de produse energetice, potrivit prevederilor din norme; [...]

Partea introductivã a alin. (1) al art. 175^4 a fost modificatã de pct. 78 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.
Art. 175^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
5^1.3**) - Abrogat.

Pct. 5^1.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^4, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 5^1.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^4, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Pct. 5^1.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^4, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.
Alin. (10) al pct. 5^1.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^4, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 192 din 25 februarie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 9 martie 2009.

Alin. (10^1) al pct. 5^1.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^4, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 192 din 25 februarie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 9 martie 2009.

Pct. 5^1.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 175^4, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Art. II din HOTĂRÂREA nr. 192 din 25 februarie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 9 martie 2009 prevede:

"Art. II

(1) În vederea constituirii garanţiilor stabilite potrivit prevederilor prezentei hotărâri, autorităţile fiscale teritoriale competente, la cererea operatorilor economici utilizatori finali prevăzuţi la pct. 5^1.3 de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, pot solicita instituţiilor financiare sau Trezoreriei Statului eliberarea garanţiilor care au fost constituite după intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.618/2008 pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

(2) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final valabile, acordate potrivit prevederilor pct. 5^1.3 de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, care nu s-au încadrat în prevederile pct. 69 de la titlul VII din aceleaşi norme metodologice, au obligaţia de a depune dovada constituirii garanţiei, stabilită potrivit prezentei hotărâri, la autoritatea fiscală teritorială competentă, până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv. Neîndeplinirea în termen a obligaţiei de a depune dovada constituirii garanţiei se sancţionează cu revocarea autorizaţiei de utilizator final."

**) Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

Nivelul accizelor

Art. 176. - (1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în anexa nr. 1, care face parte

integrantã din prezentul titlu.

Alin. (1) al art. 176 a fost modificat de pct. 86 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:
5^1.4. (1) In cazul produselor energetice si al electricitatii, utilizare in scop comercial reprezinta utilizarea de catre un operator economic - consumator final, care, in mod independent, realizeaza, in orice loc, furnizarea de bunuri si servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activitati economice.
(2) Activitatile economice cuprind toate activitatile producatorilor, comerciantilor si persoanelor care furnizeaza servicii, inclusiv activitatile agricole si de minerit si activitatile profesiilor libere sau asimilate.
(3) Autoritatile guvernamentale si locale si alte institutii publice nu vor fi considerate ca efectuand activitati economice, in cazul activitatilor sau tranzactiilor in care se angajeaza in calitate de autoritati publice.
(4) In intelesul prezentelor norme, nu se considera a fi operator economic o parte a unei societati sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizational constituie o organizatie independenta, capabila sa functioneze prin mijloacele sale proprii.
(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se considera utilizare in scop comercial.
(6) Cand are loc o utilizare combinata intre utilizarea in scop comercial si utilizarea in scop necomercial, accizarea se va aplica proportional cu fiecare tip de utilizare corespunzator.
(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la tigarete este 16,28 euro/1000 tigarete + 29% aplicat la pretul maxim de vanzare cu amanuntul declarat.

Pct. 5^1.4. din Normele metodologice de aplicare a art. 176, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Calculul accizei pentru tigarete
Art. 177 - [...]
(1^1) Semestrial, prin ordin al ministrului*), Ministerul Finantelor Publice va stabili nivelul accizei minime in functie de evolutia accizei aferenta tigaretelor din categoria de pret cea mai vanduta.**)
---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform art. 1 din ORDINUL nr. 2.463 din 21 decembrie 2007, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 28 decembrie 2007, nivelul accizei minime pentru ţigarete în perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2008, inclusiv, este de 39,50 euro/1.000 ţigarete, respectiv de 132,60 lei/1.000 ţigarete.
Conform art. 1 din ORDINUL nr. 1.984 din 26 iunie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 478 din 27 iunie 2008, nivelul accizei minime pentru ţigarete în perioada 1 iulie - 31 decembrie 2008 inclusiv este de 45,50 euro/1.000 ţigarete, respectiv de 152,72 lei/1.000 ţigarete.

**) NOTĂ C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Art. 177 a fost modificat de pct. 87 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010, iar în forma nouã alin. (1^1) nu mai apare.

Norme metodologice:
5^2. Abrogat.

Pct. 5^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (1^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 din sectiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 5^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (1^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 5^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (1^1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.
Pct. 5^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (1^1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 1 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:
Calculul accizei pentru ţigarete
Art. 177. - ((1) Pentru ţigarete, acciza datoratã este egalã cu suma dintre acciza specificã şi acciza ad valorem.

(2) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal asupra preţului de vânzare cu amănuntul al ţigaretelor eliberate pentru consum, procent prevăzut în anexa nr. 6.

(3) Acciza specifică exprimată în echivalent euro/1.000 de ţigarete se determină anual, pe baza preţului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem şi a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 6. Această accizã specifică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice. Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puţin 15 zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în echivalent euro/1.000 de ţigarete, prevăzută în anexa nr. 6.

(5) Preţul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcţie de valoarea totală a tuturor ţigaretelor eliberate pentru consum, pe baza preţului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărţit la cantitatea totală de ţigarete eliberate pentru consum. Acest preţ mediu ponderat se stabileşte până la 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantităţile totale de ţigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent şi va fi publicat pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 30 de zile de la data stabilirii.

Alin. (5) al art. 177 a fost modificat de pct. 43 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(6) Preţul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de ţigarete se stabileşte şi se declară de către persoana care eliberează pentru consum ţigaretele în România sau care importă ţigaretele şi este adus la cunoştinţa publică, în conformitate cu cerinţele prevăzute de normele metodologice.

(7) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de ţigarete de către orice persoană la un preţ ce depăşeşte preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

Norme metodologice:

6. (1) Preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigarete se stabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producţie sau persoanele afiliate acestuia care eliberează pentru consum, de destinatarul înregistrat sau de importatorul autorizat de astfel de produse şi se notifică la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a preţurilor de vânzare cu amănuntul se face pe baza declaraţiei scrise a antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau

a importatorului autorizat, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în anexa nr. 4.

(3) Declarația se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit declarația, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile de vânzare cu amănuntul, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile de vânzare cu amănuntul și după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

(8) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la comercializarea pe piața internă a unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente în declarația prețurilor de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.

(9) În situația destinatarului înregistrat care achiziționează doar ocazional țigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1)-(6).

(10) În situațiile în care nu se pot identifica prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigaretele provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal.

(11) Prețul de vânzare al țigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăși prețul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

Alin. (8) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 al sectiunii F a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie

2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (10) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 4 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (1) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

SECTIUNEA a 4-a
Regimul de antrepozitare

Codul fiscal
Reguli generale
Art. 178 - [...]

(1) Productia si/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost platita, poate avea loc numai intr-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea si/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vanzarea cu amanuntul a produselor accizabile.

(4) Detinerea de produse accizabile in afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate

face dovada platii accizelor, atrage plata acestora.
(5) Fac exceptie de la prevederile alin. (3) antrepozitele fiscale care livreaza produse energetice catre avioane si nave sau furnizeaza produse accizabile din magazinele duty free, in conditiile prevazute in norme.
(6) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) micii producători de vinuri linistite care produc în medie mai puţin de 600 hl de vin pe an.

Alin. (6) al art. 178 a fost modificat de pct. 2 al articolului unic din LEGEA nr. 367 din 20 noiembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 805 din 25 noiembrie 2009.

Art. 178 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
7*). Abrogat.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178, alin. (3)-(7) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 al sectiunii F a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (2) al pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 5 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (1^1) al pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Lit. d) a alin. (5) al pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Alin. (14)-(16) ale pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 5 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178, alin. (3)-(7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

ART. 179

(1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona numai pe baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei, pentru ca un loc să funcţioneze ca antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă, în modul şi sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţii şi să fie însoţită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 183.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului de activitate ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din norme.

(5) Persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoţită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locaţii.

Art. 179 a fost modificat de pct. 158 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

8*). Abrogat.

Pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (5^1) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (6^1) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6^2) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6^3) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007

42%

, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6^4) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (7) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (3) al pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Conditii de autorizare

Art. 180. - (1) Autoritatea fiscala competenta elibereaza autorizatia de antrepozit fiscal pentru un loc, numai daca sunt indeplinite urmatoarele conditii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deţinerea,

depozitarea şi/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitatã trebuie sã fie mai mare decât cantitatea prevãzutã în norme, diferenţiatã în funcţie de grupa de produse depozitate şi de accizele potenţiale aferente;

Norme metodologice:
9*). Abrogat.

Pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Litera h) a alin. (1) al pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 8 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Litera i) a alin. (1) al pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 9 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (3) al pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (5) al pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Conditii de autorizare
Art. 180. (1) [...]

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât sã se previnã scoaterea produselor accizabile din acest loc fãrã plata accizelor, conform prevederilor din norme;

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzãtor pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizãrilor din norme.

Norme metodologice:

9^1*). Abrogat.

Pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. b) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Fraza a doua de la alin. (6) al pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. b) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost eliminata de pct. 12 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (1^1) al pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180 alin. (1) lit. b) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 7 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (14) al pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180 alin. (1) lit. b) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 8 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6) al pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, lit. b) şi alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (10^1) al pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, lit. b) şi alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 8 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (14) al pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, lit. b) şi alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. b) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (1), lit. b) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Art. 180. [...]
(3) Locurile aferente rezervei de stat si rezervei de mobilizare se asimileaza antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

Art. 180 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
9^2*). Abrogat.

Pct. 9^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 9^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Autorizarea ca antrepozit fiscal
Art. 181. - (1) Autoritatea fiscala competenta va notifica in scris autorizarea ca antrepozit fiscal, in termen de 60 de zile de la data depunerii documentatiei complete de autorizare.

Art. 181 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 160 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:
"Autorizarea ca antrepozit fiscal
ART. 181
(1) Autoritatea fiscala competenta va notifica in scris autorizarea ca antrepozit fiscal, in termen de 60 de zile de la data depunerii documentatiei complete de autorizare.
(2) Autorizatia va contine urmatoarele:
a) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;
b) descrierea si amplasarea locului antrepozitului fiscal;
c) tipul produselor accizabile si natura activitatii;
d) capacitatea maxima de depozitare, in cazul antrepozitelor fiscale utilizate numai pentru

operatiuni de depozitare;
e) nivelul garantiei;
f) perioada de valabilitate a autorizatiei;
g) orice alte informatii relevante pentru autorizare.
(3) In cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maxima de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinata de comun acord cu autoritatea fiscala competenta, in conformitate cu precizarile din norme. Odata determinata, aceasta nu va putea fi depasita in conditiile autorizarii existente. Daca aceasta capacitate de depozitare depaseste maximul stabilit in autorizatie, va fi necesar ca, in termen de 15 zile de la modificarea capacitatii de depozitare initiale, sa se solicite o aprobare pentru circumstantele schimbate.
(4) Autorizatiile pot fi modificate de catre autoritatea fiscala competenta.
(5) Inainte de a fi modificata autorizatia, autoritatea fiscala competenta trebuie sa-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificarii propuse si asupra motivelor acesteia.
(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autoritatii fiscale competente modificarea autorizatiei, in conditiile prevazute in norme.
(7) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intra sub incidenta prevederilor legale privind procedura aprobarii tacite."

Norme metodologice:
10*). Abrogat.

Alin. (4) si (5) ale pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 181, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 18 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (3^1) al pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 181, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 10 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.
Pct. 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 181, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Art. 181. [...]
(2) Autorizatia va contine urmatoarele:
[...]

f) perioada de valabilitate a autorizatiei;
[...]
(3) In cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maxima de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinata de comun acord cu autoritatea fiscala competenta, in conformitate cu precizarile din norme.
[...]
(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autoritatii fiscale competente modificarea autorizatiei in conditiile prevazute in norme.

Art. 181 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
10^1*). Abrogat.

Pct. 10^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 181, alin. (2), lit. f), alin. (3) si alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1) al pct. 10^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 181 alin. (2) lit. f), alin. (3) şi (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 9 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 10^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 181, alin. (2), lit. f), alin. (3) si alin. (6) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Obligatiile antrepozitarului autorizat
Art. 183. - (1) Orice antrepozit ar autorizat are obligatia de a indeplini urmatoarele cerinte:
a) sa depuna la autoritatea fiscala competenta, daca se considera necesar, o garantie, in cazul productiei, transformarii si detinerii de produse accizabile, precum si o garantie obligatorie pentru circulatia acestor produse, in conditiile stabilite prin norme;

Art. 183 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 161 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

Obligaţiile antrepozitarului autorizat

ART. 183

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanţie, în cazul producţiei, transformării şi deţinerii de produse accizabile, precum şi o garanţie obligatorie pentru circulaţia acestor produse, în condiţiile stabilite prin norme;

b) să instaleze şi să menţină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare asigurării securităţii produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să ţină evidenţe exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale, şi să prezinte evidenţele corespunzătoare, la cererea autorităţilor fiscale competente;

d) să ţină un sistem corespunzător de evidenţă a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;

e) să asigure accesul autorităţilor fiscale competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

f) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autorităţile fiscale competente, la cererea acestora;

g) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităţilor fiscale competente;

h) să cerceteze şi să raporteze către autorităţile fiscale competente orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

i) să înştiinţeze autorităţile fiscale competente cu privire la orice extindere sau modificare propusă a structurii antrepozitului fiscal, precum şi a modului de operare în acesta, care poate afecta cuantumul garanţiei constituite potrivit prevederilor lit. a);

j) să înştiinţeze autoritatea fiscală competentă despre orice modificare adusă datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

k) abrogată;

Lit. k) a alin. (1) al art. 183 a fost abrogată de pct. 80 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

l) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin norme.
(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

Art. 183 a fost modificat de pct. 161 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
11*). Abrogat.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6, subpct. 1 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (3) al pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 20 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Norme metodologice:
11^1. Abrogat.

Pct. 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. i^1) si i^2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 al sectiunii F a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Pct. 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. i^1) si i^2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 21 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal
Art. 183 - (1) Orice antrepozitar autorizat are obligatia de a indeplini urmatoarele cerinte:
[...]
l) sa se conformeze cu alte cerinte impuse prin norme.

Art. 183 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
12*). Abrogat.

Pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, alin. (1), lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 22 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (3) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, alin. (1), lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 13 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, alin. (1), lit. l) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal
Anularea, revocarea si suspendarea autorizatiei
Art. 185. - [...]
(12) Antrepozitarii autorizaţi, cãrora le-a fost suspendatã, revocatã sau anulatã autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data suspendãrii, revocãrii ori anulãrii, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite numai cu acordul autoritãţii fiscale competente, în condiţiile prevãzute de norme.

Art. 185 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
12^1*). Abrogat.

Pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21

decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1), (5) si (7) ale pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 14 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (6) al pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 15 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (10) si (11) ale pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 16 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (12) al pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185 alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 11 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (8) al pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185 alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (9) al pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185 alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (5^1) al pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 11 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185 alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal

Operatorul inregistrat

Art. 185^1. - (1) Operatorul înregistrat înainte de primirea produselor trebuie sã fie înregistrat la autoritatea fiscalã competentã, în condiţiile prevãzute în norme.

Art. 185^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
12^2*). Abrogat.

Pct. 12^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 24 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (15) al pct. 12^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Alin. (15) al pct. 12^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^1 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 12^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Operatorul neinregistrat
Art. 185^2. - Operatorul neinregistrat are urmatoarele obligatii:
a) sa dea o declaratie la autoritatea fiscala competenta, inainte de expedierea produselor de catre antrepozitarul autorizat si sa garanteze plata accizelor, in conditiile prevazute in norme;

Art. 185^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
12^3*). Abrogat.

Pct. 12^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^2, lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 24 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (8) al pct. 12^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^2, lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie

2008.
Pct. 12^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 185^2, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

SECTIUNEA a 5-a
Deplasarea si primirea produselor accizabile aflate in regim suspensiv

Codul fiscal:
SECTIUNEA a 5-a
Deplasarea si primirea produselor accizabile aflate in regim suspensiv
Deplasarea produselor accizabile aflate in regim suspensiv
Art. 186. [...]
(2) Pe durata deplasarii unui produs accizabil, acciza se suspenda, daca sunt satisfacute urmatoarele cerinte:
[...]
d) containerul in care este deplasat produsul este sigilat corespunzator, conform prevederilor din norme;

Art. 186 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
13*). Abrogat.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 186, alin. (2), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (3) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 186, alin. (2), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Alin. (6) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 186, alin. (2), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 19 al lit. C a art. I din

HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 186, alin. (2), lit. d) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (5) al aceluiaşi articol prevede cã, prin excepţie de la prevederile alin. (4), pânã la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplicã în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize cãtre statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

Conform alin. (6) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prin excepţie de la prevederile alin. (4), prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplicã în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize iniţiate înainte de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoţire

ART. 187

(1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisã numai atunci când este însoţitã de documentul administrativ de însoţire. Modelul documentului administrativ de însoţire va fi prevãzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmeşte în 5 exemplare, utilizate dupã cum urmeazã:

a) primul exemplar rãmâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului însoţesc produsele accizabile pe parcursul mişcării pânã la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinaţie, acestea trebuie sã fie completate de cãtre primitor şi sã fie certificate de cãtre autoritatea fiscalã competentã în raza cãreia îşi desfãşoarã activitatea primitorul, cu excepţiile prevãzute în norme. Dupã certificare, exemplarul 2 al

documentului administrativ de însoţire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite şi rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

43%

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorităţii fiscale competente în raza căreia acesta îşi desfăşoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligaţia de a transmite antrepozitului fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoţire, în conformitate cu legislaţia statului membru al expeditorului.

Art. 187 a fost modificat de pct. 166 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

14*). Abrogat.

Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 26 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (12) si (13) ale pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (2) al pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (3) al pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (4) al pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (5) al pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6) al pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (14) al pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (5) al aceluiaşi articol prevede că, prin excepţie de la prevederile alin. (4), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

Conform alin. (6) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prin excepţie de la prevederile alin. (4), prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize iniţiate înainte de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Primirea produselor accizabile aflate in regim suspensiv

Art. 188. - Pentru un produs in regim suspensiv care este deplasat, acciza continua sa fie suspendata la primirea produsului in antrepozitul fiscal, daca sunt satisfacute urmatoarele cerinte:

[...]

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie sa obtina de la autoritatea fiscala competenta certificarea documentului administrativ de insotire a produselor accizabile primite, cu exceptiile prevazute in norme;

Art. 188 este reprodus cum a fost modificat de pct. 167 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

"Primirea produselor accizabile aflate in regim suspensiv

ART. 188

Pentru un produs in regim suspensiv care este deplasat, acciza continua sa fie suspendata la primirea produsului, daca sunt satisfacute urmatoarele cerinte:

a) produsul accizabil este plasat in antrepozitul fiscal sau expediat catre alt antrepozit fiscal, potrivit cerintelor prevazute la art. 186 alin. (2);

b) antrepozitul fiscal primitor inscrie pe fiecare exemplar al documentului administrativ de insotire tipul si cantitatea fiecarui produs accizabil primit, precum si orice discrepanta intre produsul accizabil primit si produsul accizabil inscris in documentele administrative de insotire, semnand si inscriind data pe fiecare exemplar al documentului;

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie sa obtina de la autoritatea fiscala competenta certificarea documentului administrativ de insotire a produselor accizabile primite, cu exceptiile prevazute in norme;

d) in termen de 15 zile urmatoare lunii de primire a produselor de catre antrepozitul fiscal primitor, acesta returneaza exemplarul 3 al documentului administrativ de insotire antrepozitului fiscal expeditor."

Art. 188 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

14^1*). Abrogat.

Pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 188, lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6, subpct. 3 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 188, lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (5) al aceluiaşi articol prevede că, prin excepţie de la prevederile alin. (4), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

Conform alin. (6) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prin excepţie de la prevederile alin. (4), prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize iniţiate înainte de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Descărcarea documentului administrativ de însoţire

ART. 189^1

Dacă o persoană care a expediat un produs accizabil în regim suspensiv nu primeşte documentul administrativ de însoţire certificat, în termen de 45 de zile de la data expedierii produsului, are obligaţia ca în următoarele 5 zile să depună declaraţia de accize la autoritatea fiscală competentă şi să plătească accizele pentru produsul respectiv în termen de 7 zile de la data expirării termenului de primire a acelui document.

Art. 189^1 a fost modificat de pct. 81 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 189^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

14^2*). Abrogat.

Pct. 14^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 189^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 27 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1^1) al pct. 14^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 189^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 21 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 14^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 189^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (5) al aceluiaşi articol prevede cã, prin excepţie de la prevederile alin. (4), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplicã în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

Conform alin. (6) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prin excepţie de la prevederile alin. (4), prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplicã în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize iniţiate înainte de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil intre un antrepozit fiscal si un birou vamal

Art. 191. - (1) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România şi un birou vamal de ieşire din teritoriul comunitar sau între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar şi un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de norme. Aceste condiţii sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186-190.

Art. 191 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
15*). Abrogat.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 191, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 28 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Litera a) a alin. (5) al pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 191 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 15 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 191, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (5) al aceluiaşi articol prevede cã, prin excepţie de la prevederile alin. (4), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplicã în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize cãtre statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

Conform alin. (6) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prin excepţie de la prevederile alin. (4), prevederile pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se aplicã în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize iniţiate înainte de 1 aprilie 2010.

Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulaţie în procedură vamală simplificată

ART. 191^1

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulaţie de către un importator care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operaţiuni cu produse accizabile în regim suspensiv;

b) importatorul deţine cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România şi un antrepozit fiscal, un operator înregistrat sau un operator neînregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal, un operator înregistrat sau un operator neînregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal, un operator înregistrat sau un operator neînregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoţite de minimum 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire pentru situaţia prevăzută la lit. c) pct. 1 sau ale documentului administrativ unic pentru situaţiile prevăzute la lit. c) pct. 2 şi 3.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul importatorului înregistrat în România care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

(3) Destinaţiile celor 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire şi ale documentului administrativ unic sunt cele prevăzute în normele aferente art. 187 şi 191 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 191^1 a fost introdus de pct. 13 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 200 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 4 decembrie 2008.

Art. 191^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Codul fiscal:
Momentul exigibilitatii accizelor
Art. 192. - (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibila la data cand produsul este eliberat pentru consum in Romania.

Art. 192 a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
15^1. Abrogat.

Pct. 15^1 din din Normele metodologice de aplicare a art. 192, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 12 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
Pct. 15^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 192, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 29 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Momentul exigibilitatii accizelor
Art. 192 [...]
(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilã la data când se constatã o pierdere sau o lipsã a produsului accizabil.
(4) Prevederea alin. (3) nu se aplicã şi plata accizei nu se datorează dacã pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se aflã într-un regim suspensiv şi sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiţii: [...]
b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datoritã evaporării sau altor cauze care reprezintã rezultatul natural al producerii, deţinerii sau deplasării produsului, dar numai în situaţia în care cantitatea de produs care nu este disponibilã pentru a fi folositã în România nu depăşeşte limitele prevãzute în norme.

Art. 192 a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

16*). Abrogat.

Litera b) a pct. 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 192 alin. (3), alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 16 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 192 alin. (3), alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Art. 192. [...]

(3) In cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibila la data cand se constata o pierdere sau o lipsa a produsului accizabil.

[...]

(5) In cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibila la data la care produsul este utilizat in orice scop care nu este in conformitate cu scutirea.

(6) In cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibila, acciza devine exigibila la data la care produsul energetic este oferit spre vanzare sau la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru incalzire.

(7) In cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibila si care este depozitat intr-un antrepozit fiscal pentru care se revoca ori se anuleaza autorizatia, acciza devine exigibila la data comunicarii revocarii sau anularii autorizatiei pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Art. 192 a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
17*). Abrogat.

Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 192, alin. (3), (5), (6) si (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 192, alin. (3), (5), (6) si (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
(8) Accizele se calculeaza in cota si rata de schimb in vigoare, la momentul in care acciza devine exigibila.

Art. 192 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18*). Abrogat.

Pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 192 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Restituiri de accize
Art. 192^1. - (1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate in mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele platite vor putea fi restituite in conditiile prevazute in norme.
(2) Pentru bauturile alcoolice si produsele din tutun retrase de pe piata, daca starea sau vechimea acestora le face improprii consumului, accizele platite pot fi restituite in conditiile prevazute in norme.
(3) Acciza restituita nu poate depasi suma efectiv platita.

Art. 192^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^1*). Abrogat.

Pct. 18^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 18^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 18^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
SECTIUNEA a 5^1-a
Lipsuri si nereguli pe parcursul circulatiei intracomunitare in regim suspensiv a produselor accizabile

Lipsuri pe timpul suspendarii

Art. 192^2. - (1) Antrepozitarii autorizati beneficiaza de scutire pentru pierderile de natura celor prevazute la art. 192 alin. (4), intervenite pe timpul transportului intracomunitar al produselor in regim suspensiv. In acest caz, pierderile trebuie dovedite conform regulilor statului membru de destinatie. Aceste scutiri se aplica, de asemenea, si operatorilor inregistrati si neinregistrati pe timpul transportului in regim suspensiv.

(2) Fara a contraveni art. 192^3 in cazul lipsurilor, altele decat pierderile la care se refera alin. (1), si in cazul pierderilor pentru care nu sunt acordate scutirile prevazute la alin. (1), acciza va fi stabilita pe baza cotelor aplicabile in statele membre respective, in momentul in care pierderile - corect stabilite de catre autoritatile competente - s-au produs sau, daca este necesar, la momentul cand lipsa a fost inregistrata.

(3) Lipsurile la care se face referire la alin. (2) si pierderile care nu sunt scutite conform prevederilor alin. (1) vor fi, in toate cazurile, indicate de autoritatile fiscale competente pe verso-ul exemplarului documentului administrativ de insotire care va fi returnat expeditorului,

potrivit procedurii stabilite prin norme.

Art. 192^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^2*). Abrogat.

Pct. 18^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Produse cu accize platite, utilizate in scopuri comerciale in Romania
Art. 192^4. - [...]
(3) Acciza este datorata, dupa caz, de catre comerciantul din Romania sau de persoana care primeste produsele pentru utilizare in Romania.

Art. 192^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^2.1*). - Abrogat.

Pct. 18^2.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 192^4, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Pct. 18^2.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 192^4, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal
Documentul de insotire simplificat
Art. 192^5. - (1) Documentul de insotire simplificat se intocmeste de catre expeditor in 3 exemplare si se utilizeaza dupa cum urmeaza:
a) primul exemplar ramane la expeditor;
b) exemplarele 2 si 3 ale documentului de insotire simplificat insotesc produsele accizabile pe timpul transportului pana la primitor;
c) exemplarul 2 ramane la primitorul produselor;
d) exemplarul 3 trebuie sa fie restituit expeditorului cu certificarea receptiei si cu mentionarea tratamentului fiscal ulterior al marfurilor in statul membru de destinatie daca furnizorul solicita in mod expres acest lucru in cadrul unei cereri de restituire de accize.
(2) Modelul documentului de insotire simplificat va fi prevazut in norme.

Art. 192^5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^3*). Abrogat.

Pct. 18^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Restituirea accizelor pentru produsele cu accize platite
Art. 192^6. - (1) Un comerciant in timpul activitatii sale poate sa solicite restituirea accizelor aferente produselor accizabile care au fost eliberate in consum in Romania, atunci cand aceste produse sunt destinate consumului in alt stat membru, cu respectarea urmatoarelor conditii:
a) înainte de expedierea produselor, comerciantul expeditor trebuie sã facã o cerere de restituire la autoritatea fiscalã competentã şi sã facã dovada cã acciza a fost plãtitã;

Lit. a) a alin. (1) al art. 192^6 a fost modificatã de pct. 83 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) livrarea produselor catre statul membru de destinatie se face in conformitate cu prevederile art. 192^4;

c) comerciantul expeditor trebuie sa prezinte autoritatii fiscale competente copia returnata a documentului prevazut la art. 192^5, certificata de catre destinatar, care trebuie sa fie insotita de un document care sa ateste ca acciza a fost platita in statul membru de destinatie. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta adresa biroului autoritatii fiscale din statul membru de destinatie si data de acceptare a declaratiei destinatarului de catre autoritatea fiscala competenta a statului membru de destinatie, impreuna cu numarul de inregistrare al acestei declaratii.

(2) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate si eliberate in consum in Romania, se pot restitui accizele de catre autoritatea fiscala competenta, daca aceasta autoritate a stabilit ca marcajele respective au fost distruse in conditiile prevazute in norme.

Art. 192^6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

18^4*). Abrogat.

Pct. 18^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^6, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1) şi (2) ale pct. 18^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^6, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 14 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 18^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^6, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Persoane fizice
Art. 192^7. - (1) Pentru produsele supuse accizelor si eliberate in consum in alt stat membru, achizitionate de catre persoane fizice pentru nevoile proprii si transportate de ele insele, accizele se datoreaza in statul membru in care produsele au fost achizitionate.
(2) Produsele achizitionate de persoane fizice se considera a fi destinate scopurilor comerciale, in conditiile si cantitatile prevazute in norme.

Art. 192^7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^5*). Abrogat.

Pct. 18^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^7, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 4) al lit. B a alin. (2) al pct. 18^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^7, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Pct. 18^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^7, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Vanzarea la distanta
Art. 192^8. - (1) Produsele supuse accizelor, cumparate de catre persoane care nu au calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator inregistrat ori neinregistrat si care sunt expediate sau transportate direct ori indirect de catre vanzator sau in numele acestuia, sunt supuse accizelor in statul membru de destinatie. In intelesul prezentului articol, "statul membru de destinatie" este statul membru in care soseste trimiterea sau transportul de produse accizabile.
(2) Livrarea produselor supuse accizelor, eliberate deja in consum intr-un stat membru si care sunt expediate sau transportate direct sau indirect de catre vanzator sau in numele acestuia catre

o persoana prevazuta la alin. (1), stabilita intr-un alt stat membru, face ca acciza sa fie datorata pentru respectivele produse in statul membru de destinatie. In aceasta situatie, accizele platite in statul membru de provenienta a bunurilor vor fi rambursate la cererea vanzatorului, in conditiile stabilite prin norme.

(3) Acciza statului membru de destinatie va fi datorata de vanzator in momentul efectuarii livrarii.

Art. 192^8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

18^6*). Abrogat.

Pct. 18^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^8, alin. (1),(2) si (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 18^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^8, alin. (1),(2) si (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Reprezentantul fiscal

Art. 192^9. - (1) Pentru produsele supuse accizelor provenite dintr-un alt stat membru, antrepozitarul autorizat expeditor poate desemna un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie sa fie stabilit in Romania si inregistrat la autoritatea fiscala competenta.

(3) Reprezentantul fiscal trebuie ca in locul si in numele destinatarului, care nu are calitatea de antrepozitar autorizat, sa respecte urmatoarele cerinte: [...]

b) sa plateasca accizele la momentul receptionarii marfurilor, conform procedurilor stabilite prin norme; [...]

(4) Pentru situatiile reglementate la art. 192^8, vanzatorul poate desemna un reprezentant fiscal, in forma si maniera prevazute la alin. (2) si (3).

Art. 192^9 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din

13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice
18^7*). Abrogat.

Pct. 18^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^9 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^9 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Declaratii privind achizitii si livrari intracomunitare
Art. 192^10. - Operatorii inregistrati si neinregistrati, precum si reprezentantii fiscali au obligatia de a transmite autoritatii fiscale competente o situatie lunara privind achizitiile si livrarile de produse accizabile, pana la data de 15 inclusiv a lunii urmatoare celei la care se refera situatia, in conditiile stabilite prin norme.

Art. 192^10 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^8*). Abrogat.

Pct. 18^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^10 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^10 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Registrul electronic de date

Art. 192^11. - [...]
(2) Persoanelor autorizate ca antrepozitari si operatori inregistrati, precum si locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se va atribui de catre autoritatea fiscala competenta un cod de accize, a carui configuratie se va face conform prevederilor din norme.

Art. 192^11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^9*). Abrogat.

Pct. 18^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^11, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 192^11, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Plata accizelor la bugetul de stat
Art. 193. - (1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plata a accizelor este pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care acciza devine exigibila.
(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), termenul de plata a accizelor este:
a) in cazul operatorilor inregistrati - ziua lucratoare imediat urmatoare celei in care au fost receptionate produsele accizabile;
b) in cazul furnizorilor autorizati de energie electrica sau de gaz natural - data de 25 a lunii urmatoare celei in care a avut loc facturarea catre consumatorul final.
(3) In cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat intr-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul platii accizelor este momentul inregistrarii declaratiei vamale de import.

Art. 193 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^10*). Abrogat.

Pct. 18^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 193 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 32 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 193 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Depunerea declaratiilor de accize
Art. 194. - (1) Orice plãtitor de accize prevãzut la prezentul capitol are obligaţia de a depune lunar la autoritatea fiscalã competentã o declaraţie de accize, indiferent dacã se datoreazã sau nu plata accizei pentru luna respectivã.

Art. 194 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
18^11. Abrogat.

Pct. 18^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 194, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 33 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 18^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 194 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 17 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal
Documente fiscale
ART. 195
(1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deţinute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie sã fie

doveditã folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 5 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deţinute de către alte persoane decât comercianţii, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoţite de un document, astfel:

a) mişcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită de documentul administrativ de însoţire;

b) mişcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoţită de factura ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoţit de facturã sau aviz de însoţire, precum şi de documentul de însoţire simplificat, după caz.

Art. 195 a fost modificat de pct. 179 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 195 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

19*). Abrogat.

Pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 34 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (6) al pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Responsabilitatile platitorilor de accize

Art. 197. - [...]

(2) Lunar, pana la data de 15 a fiecarei luni, pentru luna precedenta, antrepozitarii

autorizati pentru productie sunt obligati sa depuna la autoritatea fiscala competenta o situatie, care sa contina informatii cu privire la stocul de materii prime si produse finite la inceputul lunii, achizitiile de materii prime, cantitatea fabricata in cursul lunii, stocul de produse finite si materii prime la sfarsitul lunii de raportare si cantitatea de produse livrate, conform modelului prezentat in norme.

Art. 197 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice.
19^1*). Abrogat.

Pct. 19^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 197, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 35 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 19^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 197, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal
Garanţii
ART. 198
(1) Antrepozitarul autorizat - dupã acceptarea condiţiilor de autorizare a antrepozitului fiscal -, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat şi reprezentantul fiscal au obligaţia depunerii la autoritatea fiscalã competentã a unei garanţii, conform prevederilor din norme, care sã asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.
(2) Tipul, modul de calcul, valoarea şi durata garanţiei vor fi prevãzute în norme.
(3) Valoarea garanţiei va fi analizatã periodic, pentru a reflecta orice schimbãri în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

Art. 198 a fost modificat de pct. 182 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din

13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
20*). Abrogat.

Pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 36 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (5) si (7) ale pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 24 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (8^1)-(8^3) ale pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 25 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (9)-(12) si (18) ale pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 26 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (13) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 27 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (8^2) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (20) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (18) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (15^1) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 15 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (18^1) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 16 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (14^1) al pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003

a fost introdus de pct. 3 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

SECTIUNEA a 7-a
Scutiri la plata accizelor

Codul fiscal:
Scutiri generale
ART. 199

(1) Produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relaţiilor consulare sau diplomatice;

b) organizaţiile internaţionale, recunoscute ca atare de cãtre autoritãţile publice ale României, şi membrii acestor organizaţii, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale, care pun bazele acestor organizaţii, ori prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) forţele armate aparţinând oricãrui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO), cu excepţia Forţelor Armate ale României, precum şi pentru personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor acestora;

d) consumul aflat sub incidenţa unui acord încheiat cu ţãri nemembre sau organizaţii internaţionale, cu condiţia ca un astfel de acord sã fie permis ori autorizat cu privire la scutirea de taxã pe valoarea adãugatã.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevãzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Accizele nu se aplicã pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul cãlãtorilor şi al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în strãinãtate, în limitele şi în conformitate cu cerinţele prevãzute de norme.

Art. 199 a fost modificat de pct. 183 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã

în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
21*). Abrogat

Pct. 21.5. din Normele metodologice de aplicare a art. 199 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (6)-(11) ale pct. 21.3 din Normele metodologice de aplicare a art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 28 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Scutiri generale
Art. 199. - [..].
(3) Accizele nu se aplicã pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul cãlãtorilor şi al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în strãinãtate, în limitele şi în conformitate cu cerinţele prevãzute de norme.

Art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
21^1*). Abrogat.

Pct. 21^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 199, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 38 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 21^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 199, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:
Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice
ART. 200
(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevãzute la art. 162, atunci când sunt:
a) complet denaturate, conform prescripţiilor legale;
b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;
d) utilizate pentru producerea de medicamente;
e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau bãuturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depãşeşte 1,2% în volum;

Lit. e) a alin. (1) al art. 200 a fost modificatã de pct. 184 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;
g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fãrã cremã, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool sã nu depãşeascã 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intrã în compoziţia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intrã în compoziţia altor produse;
h) abrogatã;

Litera h) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogatã de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. Aceastã abrogare se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2005, conform alin. (1) al art. III din acelaşi act normativ.

ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 a fost abrogată de art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, şi respinsă de LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 467 din 1 iunie 2005.

Litera h) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

i) abrogată;

Litera i) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 30 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. Această abrogare se aplică începând cu data de 1 aprilie 2005, conform alin. (1) al art. III din acelaşi act normativ.
ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 a fost abrogată de art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, şi respinsă de LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 467 din 1 iunie 2005.

Litera i) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

j) abrogată;

Litera j) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 30 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. Această abrogare se aplică începând cu data de 1 aprilie 2005, conform alin. (1) al art. III din acelaşi act normativ.
ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 a fost abrogată de art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, şi respinsă de LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 467 din 1 iunie 2005.

Litera j) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

k) abrogată.

Litera k) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogatã de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. Această abrogare se aplică începând cu data de 1 aprilie 2005, conform alin. (1) al art. III din acelaşi act normativ.
ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005
45%
, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 a fost abrogatã de art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, şi respinsã de LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 467 din 1 iunie 2005.

Litera k) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogatã de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (1) al art. 200 a fost modificat de pct. 98 al art. I din ORDONANŢA nr. 83 din 19 august 2004, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
22*). Abrogat.

Pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 39 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Litera d) a alin. (8) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 29 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Litera a) a alin. (13) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 30 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Litera c) a alin. (18) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 31 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (20) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (4) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (8^1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (8^2) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (17) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Litera c) a alin. (18) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogatã de pct. 24 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (19) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 24 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (4^1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 18 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (6) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (13) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 20 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (15) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (18) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 22 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (24) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (26^1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 24 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (28) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (30^1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 26 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (30^2) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 26 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (30^3) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 26 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (32) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Partea introductivã a alin. (34) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Alin. (35) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Partea introductivã a alin. (37) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 37 al lit. B a articolului

unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Codul fiscal:

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 200^1 - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci cand este destinat in exclusivitate testelor stiintifice si celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea si conditiile de acordare a scutirilor prevazuta la alin. (1), vor fi reglementate prin norme.

Art. 200^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

22^1*). Abrogat.

Pct. 22^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 200^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 40 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 22^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

ART. 201

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, altele decât aviaţia turistică în scop privat. Prin aviaţie turistică în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor private de agrement. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi electricitatea produsă la bordul ambarcaţiunilor. Prin ambarcaţiune privată de agrement se înţelege orice ambarcaţiune utilizată de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrică;

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia combinată de energie electrică şi energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi -, folosite de gospodării şi/sau de organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o ţară terţă, conţinute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic achiziţionat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilurilor de bătrâni, orfelinatelor şi altor instituţii de asistenţă socială, instituţiilor de învăţământ şi lăcaşurilor de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obţinute din unul sau mai multe dintre următoarele produse:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518;
- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99, pentru componentele lor produse din biomase;
- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obţinute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

Lit. l) a alin. (1) al art. 201 a fost modificată de pct. 86 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obţinută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalaţiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staţionare de energie electrică în curent continuu, instalaţiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la reţeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse la codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

Alin. (1) al art. 201 a fost modificat de pct. 186 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Produsele energetice care conţin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din norme.

Alin. (3) al art. 201 a fost introdus de pct. 87 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(4) Prevederile alin. (1) şi (3) vor înceta să se aplice în cazul în care legea comunitară va impune conformarea cu obligaţiile de a plasa pe piaţă o proporţie minimă din produsele energetice la care se face referire la alin. (1) lit. l), dar nu mai devreme de intrarea în vigoare a prezentei legi.

Alin. (4) al art. 201 a fost introdus de pct. 87 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

23.1*). Abrogat.

Alin. (2), (4), (5) si (8) ale pct. 23.1 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 33 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (11) al pct. 23.1 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (15) al pct. 23.1 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 26 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (3^1) al pct. 23.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 28 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (5^1) al pct. 23.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 29 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (16) al pct. 23.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 30 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (17) al pct. 23.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 30 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 23.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.2. Abrogat.

Alin. (1)-(7), (14), (18) si (19) ale pct. 23.2 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 34 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie

2007.

Alin. (22) al pct. 23.2 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 35 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (6) al pct. 23.2 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (17) al pct. 23.2. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 31 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (19) al pct. 23.2. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Pct. 23.2. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.3 Abrogat.

Alin. (4) al pct. 23.3 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 36 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (7) al pct. 23.3 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (6) al pct. 23.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (11) al pct. 23.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 33 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 23.3. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.4. Abrogat.

Partea introductivã a alin. (4) al pct. 23.4. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Alin. (5) al pct. 23.4. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Pct. 23.4. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.5. Abrogat.

Pct. 23.5. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.6. Abrogat.

Pct. 23.6. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.7. Abrogat.

Alin. (2) al pct. 23.7 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (3) al pct. 23.7 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (2^1) al pct. 23.7. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 34 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (15) al pct. 23.7. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 35 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Partea introductivã a alin. (20) al pct. 23.7. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Alin. (21) al pct. 23.7. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, prin înlocuirea expresiei "cerere de scutire de accize" cu expresia "cerere de restituire de accize".

Pct. 23.7. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.8. Abrogat.

Pct. 23.8 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 23.8. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 36 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 23.8. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.9. Abrogat.

Pct. 23.9. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.10. Abrogat.

Pct. 23.10. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

23.11. Abrogat.

Pct. 23.11. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 38 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (3) al pct. 23.11 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 23.11. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 23.11. din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 41 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

SECTIUNEA a 8-a
Marcarea produselor alcoolice si tutunului prelucrat

Denumirea Sectiunii a 8-a a Cap. I din Titlul VII a fost modificata de pct. 187 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli generale
ART. 202*)
(1) Prevederile prezentei sectiuni se aplica urmatoarelor produse accizabile:

47%

a) produse intermediare si alcool etilic, cu exceptiile prevazute prin norme;
b) tutun prelucrat.

Litera b) a alin. (1) al art. 202 a fost modificata de pct. 188 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Art. 202 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
24*). Abrogat.

Alin. (2) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6, subpct. 12 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (1) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 al sectiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (2) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 42 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Litera f) a alin. (1) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 39 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Litera c) a alin. (1) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202 din Legea nr.

571/2003 a fost modificată de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

Responsabilitatea marcarii*)

Art. 203. - Responsabilitatea marcarii produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizati, operatorilor inregistrati sau importatorilor autorizati, potrivit precizarilor din norme.

Art. 203 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

25*). Abrogat.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 203 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 43 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 203 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:
Proceduri de marcare*)
Art. 204. - (1) Marcarea produselor se efectueaza prin timbre sau banderole.

Alin. (1) al art. 204 a fost modificat de pct. 100 al art. I din ORDONANŢA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
26*). Abrogat.

Pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 44 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (4) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Alin. (6) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
Alin. (6^1) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 39 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.
Alin. (6^1) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 6 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Alin. (9) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 40 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

"Eliberarea marcajelor*)

ART. 205

(1) Autoritatea fiscala competenta aproba eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevazute in norme.

(2) Eliberarea marcajelor se face catre:

a) antrepozitarii autorizati pentru produsele accizabile prevazute la art. 202;

b) operatorii inregistrati care achizitioneaza produsele accizabile prevazute la art. 202;

c) persoanele care importa produsele accizabile prevazute la art. 202, pe baza autorizatiei de importator. Autorizatia de importator se acorda de catre autoritatea fiscala competenta, in conditiile prevazute in norme.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri si a unei garantii la autoritatea fiscala competenta, sub forma si in maniera prevazute in norme.

(4) Eliberarea marcajelor se face de catre unitatea specializata pentru tiparirea acestora, desemnata de autoritatea fiscala competenta, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigura de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcarii, conform prevederilor din norme."

Art. 205 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 191 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
27*). Abrogat.

Alin. (2^1) al pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 41 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:
Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:
28*). Abrogat.

Pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 45 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (3) si (4) ale pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 42 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Alin. (1) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 40 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.
Litera c) a alin. (3) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 41 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie

2008.

Alin. (4) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Alin. (8^1) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 42 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Alin. (3) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

Pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Norme metodologice:

Codul fiscal:

Art. 205. [...]

(4) Eliberarea marcajelor se face de catre unitatea specializata pentru tiparirea acestora, desemnata de autoritatea fiscala competenta, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigura de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcarii, conform prevederilor din norme

---

Art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice
29*). Abrogat.

Pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (4) si (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 46 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:
Confiscarea tutunului prelucrat
Art. 206 [...]
(2) Repartizarea fiecarui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea acestuia de catre antrepozitarii autorizati, operatori inregistrati si importatori, precum si procedura de distrugere se efectueaza conform normelor.

Art. 206 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
30*). Abrogat.

Pct. 30 din Normele metodologice de aplicare a art. 206, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 47 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 30 din Normele metodologice de aplicare a art. 206 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotãrârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Codul fiscal:

CAP. II

Alte produse accizabile

Codul fiscal

Nivelul si calculul accizei

Art. 208. [...]

(3) Pentru iahturi si alte nave si ambarcatiuni cu sau iara motor pentru agrement, nivelul accizelor poate fi intre 0 si 50% si va fi stabilit diferentiat pe baza criteriilor prevazute in norme.

(4) Nu intra sub incidenta prevederilor alin.(3):

a) barcile cu sau fara motor cu lungime mai mica de 8 metri si cu motor mai mic de 25 CP;

b) iahturile si alte nave si ambarcatiuni destinate utilizarii in sportul de performanta, in conditiile prevazute in norme.

(5) Pentru motoare cu capacitate de peste 25 CP destinate iahturilor si altor nave si ambarcatiuni pentru agrement, nivelul accizelor poate fi intre 0 si 50% si va fi stabilit diferentiat pe baza criteriilor prevazute in norme.

Nivelul şi calculul accizei

ART. 208

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevãzute la art. 207 este prevãzut in anexa nr. 2, care face parte integrantã din prezentul titlu.

(2) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori şi cafea solubilã, accizele se datoreazã o singurã datã şi se calculeazã prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de masurã asupra cantitãţilor intrate pe teritoriul României. Pentru amestecurile cu cafea solubilã intrate pe teritoriul României, accizele se datoreazã şi se calculeazã numai pentru cantitatea de cafea solubilã conţinutã în amestecuri.

Art. 208 a fost modificat de pct. 149 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice

30^1. (1) Accizele pentru iahturi si alte nave si ambarcatiuni cu sau fara motor pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Denumire	Acciza (%)
1	Barci gonflabile, cu lungime cuprinsa intre 8 si 12 m	5
2	Barci gonflabile, cu lungime de peste 12 m	7
3	Nave cu vele, fara motor, cu lungime cuprinsa intre 8-12 m	7
4	Nave cu vele, fara motor, cu lungime cuprinsa intre 12-16 m	9
5	Nave cu vele, fara motor, cu lungime cuprinsa intre 16-24 m	10
6	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsa intre 8-12 m	9
7	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsa intre 12-16 m	10
8	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsa intre 16-24 m	12
9	Nave cu motor, altele decat cele cu motor sus-	9

	pendat, cu lungime cuprinsa intre 8-12 m	
10	Nave cu motor, altele decat cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsa intre 12-16 m	10
11	Nave cu motor, altele decat cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsa intre 16-24 m	12
12	Alte nave si ambarcatiuni pentru agrement sau pentru sport din care:	
12.1	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsa intre 8-12 m	9
12.2	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsa intre 12-16 m	10
12.3	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsa intre 16-24 m	12
12.4	Skyjet-uri	15

(2) Accizele pentru motoarele cu capacitatea de peste 25 CP destinate iahturilor si altor nave si ambarcatiuni pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Denumire	Acciza (%)
1	Motoare cu capacitatea intre 25 CP si 60 CP	5
2	Motoare cu capacitatea intre 60 CP si 120 CP	7

3	Motoare cu capacitatea peste 120 CP	9

(3) Intrã sub incidenţa accizelor şi bãrcile echipate cu motor care nu îndeplinesc una dintre condiţiile prevãzute la art. 208 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Acciza se va calcula prin aplicarea cotei legale aferente motorului asupra valorii integrale de achiziţie înscrisã în facturã, iar suma astfel rezultatã se va reduce cu 50%.

Alin. (3) al pct. 30^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 208, alin. (3), (4), (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 32 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Pct. 30^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 208, alin. (3), (4), (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 48 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:
Nivelul şi calculul accizei
Art. 208
[...]
(7) În cazul produselor prevãzute la alin. (2), (3) şi (5), accizele preced taxa pe valoarea adãugatã şi se calculeazã o singurã datã prin aplicarea cotelor procentuale prevãzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintã:
a) pentru produsele provenite din producţia internã - preţul de livrare al producãtorului, mai puţin acciza;
b) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar preţurile de achiziţie;
c) pentru produsele provenite din afara teritoriului comunitar - valoarea în vamã, stabilitã potrivit legii, la care se adaugã taxele vamale şi alte taxe speciale, dupã caz.

Art. 208 a fost modificat de pct. 149 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, având următorul conţinut:
"Nivelul şi calculul accizei
ART. 208

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 207 este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu.
(2) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori şi cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată şi se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităţilor intrate pe teritoriul României. Pentru amestecurile cu cafea solubilă intrate pe teritoriul României, accizele se datorează şi se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conţinută în amestecuri".

Norme metodologice:
30^1.1. - (1) Pentru produsele din producţia internă, baza de impozitare este reprezentată de preţul de livrare, respectiv preţul de vânzare al produselor practicat de producător, mai puţin acciza.
(2) În cazul produselor supuse accizelor nearmonizate pentru care acciza este stabilită în cotă procentuală, provenite din achiziţii intracomunitare, transformarea în lei a preţurilor de achiziţie exprimate în diverse valute - ca bază de impozitare pentru accize - se efectuează la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, utilizat la înregistrarea în contabilitate, şi anume cursul de schimb valabil la data recepţiei produselor achiziţionate.

Pct. 30^1.1. din Normele metodologice de aplicare a art. 208 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 43 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Codul fiscal
Platitori de accize
Art. 209 - [...[
(3) Operatorii economici care achizitioneaza din teritoriul comunitar produsele prevazute la art. 207, inainte de primirea produselor, trebuie sa fie inregistrati la autoritatea fiscala competenta, in conditiile prevazute in norme, si sa respecte urmatoarele cerinte :
a) sa garanteze plata accizelor in conditiile fixate de autoritatea fiscala competenta;
b) sa tina contabilitatea livrarilor de produse;
c) sa prezinte produsele oricand i se cere aceasta de catre organele de control;
d) sa accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Plătitori de accize
ART. 209
(1) Plătitori de accize pentru produsele prev?zute la art. 207 sunt operatorii economici - persoane juridice, asociaţii familiale şi persoane fizice autorizate - care achiziţionează din

teritoriul comunitar ori din afara teritoriului comunitar astfel de produse.
(2) Operatorii economici care achiziţionează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistraţi la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice, şi să respecte următoarele cerinţe:

48%

a) să garanteze plata accizelor în condiţiile fixate de autoritatea competentă;
b) să ţină contabilitatea livrărilor de produse;
c) să prezinte produsele oricând li se cere aceasta de către organele de control;
d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Art. 209 a fost modificat de pct. 149 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice

30^2. (1) Operatorul economic - persoană fizică sau juridică autorizată -, în exercitarea activităţii acestuia, poate achiziţiona din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 din Codul fiscal, cu condiţia deţinerii unei autorizaţii pentru achiziţii intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea vamală teritorială.
(2) Pentru obţinerea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în anexa nr. 29.
(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizaţiei orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:
a) identitatea operatorului economic;
b) amplasarea locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;
c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;
d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanţia financiară.
(4) Nu va fi autorizată pentru achiziţii intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracţiune dintre cele reglementate de legislaţia fiscală.
(5) Autorizaţia de operator economic pentru achiziţii intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziţionate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanţia va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziţiona

pe parcursul unui an. Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 108.

(6) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, operatorul economic are obligaţia de a solicita autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse supuse accizelor, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepţia de produse supuse accizelor într-o locaţie dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoţite de documentul comercial care atestă achiziţia intracomunitară.

(9) Autorizaţia poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situaţia în care operatorul economic săvârşeşte o infracţiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa operatorului economic.

(11) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizaţiei poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de operator economic pentru achiziţii intracomunitare nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii vamale emitente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

Pct. 30^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 209, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 49 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (5) al pct. 30^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 209, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 43 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Alin. (1) al pct. 30^2. din Normele metodologice de aplicare a art. 209 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 44 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 30^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 209 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (5) şi (13) ale pct. 30^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 209 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 1 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal
Scutiri
Art. 210. - [...]

(2) Operatorii economici care exportã sau care livreazã într-un alt stat membru sortimente de cafea, obţinute din operaţiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziţionate direct de cãtre aceştia din alte state membre sau din import, pot solicita autorităţilor fiscale competente, pe bazã de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităţilor de cafea utilizate ca materie primã pentru cafeaua exportatã sau livratã în alt stat membru. Beneficiazã de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat şi operatorii economici, pentru cantităţile de cafea achiziţionate direct de cãtre aceştia dintr-un stat membru sau din import şi returnate furnizorilor.

(2^1) Beneficiazã de regimul de restituire a accizelor şi operatorii economici care achiziţioneazã direct dintr-un alt stat membru sau din import produse de natura celor prevãzute la art. 207 lit. d)-j) şi care sunt ulterior returnate furnizorilor, sunt exportate sau sunt livrate în alt stat membru fãrã a suporta vreo modificare.

Scutiri
ART. 210

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele livrate la rezerva de stat şi la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Operatorii economici care exportã sau care livreazã într-un alt stat membru sortimente de cafea obţinute din operaţiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziţionate direct de cãtre

aceştia din alte state membre ori din import pot solicita autorităţilor fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităţilor de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru.

(3) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat şi operatorii economici, pentru cantităţile de cafea achiziţionate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt livrate către un alt stat membru, sunt exportate ori returnate furnizorilor.

(4) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)-(3) va fi reglementată prin normele metodologice.

Art. 210 a fost modificat de pct. 149 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:

31. (1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obţinute din operaţiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziţionate direct de către aceştia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidenţa acestor prevederi şi sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operaţiuni de ambalare.

(2) De asemenea, beneficiază la cerere de regimul de restituire şi operatorii economici, pentru cantităţile de cafea achiziţionate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate ori sunt livrate în alt stat membru, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operaţiunii de export către o ţară terţă.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conţine obligatoriu informaţii privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinaţie sau ţara terţă, valoarea totală a facturii şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziţia acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziţia acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinație.

(6) În situația în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor și în cazul cantităților de produse prevăzute la alin. (1) și (2) achiziționate direct din alte state membre sau din import și returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziționării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conține obligatoriu informații privind cantitatea de produse accizate achiziționate, statul membru de achiziție sau țara terță, valoarea totală a facturii de achiziție, motivația returului de produse accizate și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(11) În toate situațiile, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația

depuse de către solicitant autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorităţii fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 50 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210, alin. (2) şi (2^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 33 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (13)-(19) ale pct. 31. din Normele metodologice de aplicare a art. 210, alin. (2) şi (2^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 45 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 1-9 şi 12 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Alin. (11) şi (12) ale pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (13) al pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Exigibilitatea
Art. 211. - [...]

(3) In cazul persoanelor fizice care achizitioneaza produse de natura celor prevazute la art. 207 lit. h), exigibilitatea ia nastere la momentul inregistrarii la autoritatile competente, potrivit legii.

(4) În cazul produselor provenite din operaţiuni de import efectuate de un importator care deţine autorizaţie unicã pentru proceduri vamale simplificate eliberatã de alt stat membru, acesta are obligaţia de a depune la autoritatea vamalã declaraţia de import pentru TVA şi accize. Exigibilitatea accizei intervine la data înregistrãrii declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

Alin. (4) al art. 211 a fost introdus de pct. 14 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 200 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 4 decembrie 2008.

Art. 211 a fost modificat de pct. 149 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009 şi are urmãtoarea formã:

"Exigibilitatea

ART. 211

Momentul exigibilitãţii accizei intervine:

a) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, la momentul recepţionãrii acestora;

b) pentru produsele importate, la data înregistrãrii declaraţiei vamale de import".

Norme metodologice:

31^a. Persoanele fizice care achizitioneaza din teritoriul comunitar arme de natura celor prevazute la art. 207 lit. h) din Codul fiscal efectueaza plata accizelor la unitatile Trezoreriei Statului din cadrul unitatilor fiscale in raza carora isi au domiciliul, iar in cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului in raza careia functioneaza primul birou vamal de intrare in tara.

Pct. 31^a din Normele metodologice de aplicare a art. 211, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 44 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Codul fiscal

Nivelul taxei speciale

Art. 214^1 - Abrogat.

Art. 214^1 din Codul fiscal a fost abrogat de alin. (2) al art. 14 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 327 din 25 aprilie 2008.

Norme metodologice
31^1. Abrogat.

Pct. 31^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 214^1, alin. (1) si alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 51 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Alin. (1) al pct. 31^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 214^1, alin. (1) si alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 45 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.
Pct. 31^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 214^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de art. 2 din HOTĂRÂREA nr. 686 din 24 iunie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

Codul fiscal:
Exigibilitatea si plata taxei speciale la bugetul de stat
Art. 214^2 - Abrogat.

Art. 214^2 din Codul fiscal a fost abrogat de alin. (2) al art. 14 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 327 din 25 aprilie 2008.

Norme metodologice:
31^2. Abrogat.

Pct. 31^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 214^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 52 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 31^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 214^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de art. 2 din HOTĂRÂREA nr. 686 din 24 iunie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 480 din 30 iunie 2008.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III
Impozitul la titeiul din productia interna

Denumirea Cap. III din Titlul VII a fost modificata de pct. 203 al art. I din LEGEA nr. 343

din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Dispozitii generale
Art. 215 [...]
(5) Momentul exigibilitatii impozitului la titeiul si la gazele naturale din productia interna intervine la data efectuarii livrarii.

Art. 215 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 204 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:
"Dispozitii generale
ART. 215
(1) Pentru titeiul din productia interna, operatorii economici autorizati, potrivit legii, datoreaza bugetului de stat impozit in momentul livrarii.
(2) Impozitul datorat pentru titei este de 4 euro/tona.
(3) Impozitul datorat se calculeaza prin aplicarea sumei fixe prevazute la alin. (2) asupra cantitatilor livrate.
(4) Momentul exigibilitatii impozitului la titeiul din productia interna intervine la data efectuarii livrarii."

Norme metodologice:
32. Impozitul la titeiul din productia interna se plateste la bugetul de stat pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care impozitul devine exigibil.

Alin. (2) al pct. 32 din Normele metodologice de aplicare a art. 215, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6, subpct. 18 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Pct. 32 din Normele metodologice de aplicare a art. 215, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 46 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

Codul fiscal:
Conversia în lei a sumelor exprimate în euro
ART. 218
Valoarea în lei a accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul

Oficial al Uniunii Europene.

Art. 218 a fost modificat de pct. 150 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
32^1. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor şi al impozitului la ţiţeiul din producţia internã, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 15 zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toatã durata anului următor.

Pct. 32^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 218 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 34 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.
Pct. 32^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 218 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV
Dispozitii comune

Codul fiscal:
Obligatiile platitorilor
Art. 219. - [...]
(3) Platitorii au obligatia sa tina evidenta accizelor si a impozitului la titeiul din productia interna, dupa caz, conform prevederilor din norme, si sa depuna anual deconturile privind accizele si impozitul la titeiul din productia interna, conform dispozitiilor legale privind obligatiile de plata, la bugetul de stat, pana la data de 30 aprilie a anului urmator celui de raportare.

Normele metodologice:
33. (1) Evidentierea in contabilitate a accizelor si a impozitului la titeiului din productia interna se efectueaza conform reglementarilor contabile aplicabile de catre operatorii economici.
(1^1) Nu intrã sub incidenţa obligaţiei prevãzute la art. 219 alin. (2) din Codul fiscal operatorii economici care importã sau care achiziţioneazã din alte state membre produse supuse

accizelor, pentru care exigibilitatea accizelor a intervenit la momentul întocmirii formalităţilor vamale de import şi, respectiv, la momentul recepţiei produselor, iar accizele au fost plătite conform termenelor legale.

Alin. (1^1) al pct. 33. din Normele metodologice de aplicare a art. 219, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 46 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

(2) Sumele datorate drept accize si impozit la titeiul din productia interna, se vireaza de catre platitori in conturile corespunzatoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitatile trezoreriei statulului din cadrul unitatilor fiscale in a caror evidenta acestia sunt inregistrati ca platitori de impozite si taxe, cu exceptia accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achita in conturile corespunzatoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitatile trezoreriei statului in raza carora functioneaza birourile vamale prin care se deruleaza operatiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat in care se achita aceste obligatii sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finantelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistenta contribuabililor.

Pct. 33 din Normele metodologice de aplicare a art. 219, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 53 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de catre unitatile detinatoare ale acestor stocuri la livrarea produselor catre beneficiari.
35. (1) Produsele accizabile detinute de agentii economici care inregistreaza obligatii fiscale restante pot fi valorificate in cadrul procedurii de executare silita de organele competente, potrivit legii, astfel:
a) produsele accizabile destinate utilizarii ca materii prime se valorifica in regim suspensiv numai catre un antrepozit fiscal de productie. In cazul valorificarii produselor accizabile, in cadrul procedurii de executare silita, prin vanzare directa sau licitatie, livrarea se face pe baza de factura fiscala specifica si de document administrativ de insotire. Documentul administrativ de insotire se obtine de la antrepozitul fiscal beneficiar;
b) produsele accizabile marcate se valorifica la preturi cu accize catre agentii economici comercianti. In cazul valorificarii produselor accizabile marcate, in cadrul procedurii de executare silita, prin vanzare directa sau licitatie, livrarea se face pe baza de factura fiscala

specifica, in care acciza va fi evidentiata distinct.
(2) Persoanele care dobandesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute de lege, dupa caz.

Alin. (1) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 219, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6, subpct. 19 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:
Decontarile intre agentii economici
Art. 220 [...]
(2) Nu intra sub incidenta prevederilor alin. (1):
a) livrarile de produse supuse accizelor catre agentii economici care comercializeaza astfel de produse in sistem en detail;
b) livrarile de produse supuse accizelor, efectuate in cadrul sistemului de compensare a obligatiilor fata de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentand accizele nu pot face obiectul compensarilor, daca actele normative speciale nu prevad altfel.

Art. 220 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 208 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:
Decontãrile între operatorii economici
ART. 220
(1) Decontãrile între operatorii economici plãtitori de accize şi operatorii economici cumpãrãtori de produse accizabile se vor face integral prin unitãţi bancare.
(2) Nu intrã sub incidenţa prevederilor alin. (1):
a) livrãrile de produse accizabile cãtre operatorii economici care comercializeazã astfel de produse în sistem en detail;
b) livrãrile de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţã de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensãrilor dacã actele normative speciale nu prevãd altfel sau dacã nu se face dovada plãţii accizelor la bugetul statului;
c) livrãrile de produse accizabile, în cazul compensãrilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management şi Informaticã, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensãrilor dacã nu se face dovada plãţii accizelor la bugetul de stat.

Art. 220 a fost modificat de pct. 151 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
36. (1)In cadrul sistemului de compensare intra si compensarile admise de actele normative, efectuate intre agentii economici.
(2) Abrogat.

Alin. (2) al pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 220, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6, subpct. 20 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (2) al pct. 36. din Normele metodologice de aplicare a art. 220 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 47 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V
Dispozitii tranzitorii si derogari

Denumirea Cap. V al Titlului VII a fost modificata de pct. 210 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

"Derogare pentru produse energetice*)
ART. 221
Prin derogare de la dispozitiile art. 193, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectueaza numai in momentul in care cumparatorul prezinta documentul de plata care sa ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantitatii ce urmeaza a fi facturata. Cu ocazia depunerii declaratiei lunare de accize se vor regulariza eventualele diferente dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de catre beneficiarii produselor, in numele antrepozitului fiscal, si valoarea accizelor aferente cantitatilor de produse energetice efectiv livrate de acesta, in decursul lunii precedente."

Art. 221 a fost abrogat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care modificã alin. (3) al art. III ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Norme metodologice:
36^1. Abrogat.

Pct. 36^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6, subpct. 21 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 36^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 55 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Norme metodologice:
37*). Abrogat.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 221 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 54 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 221 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

38. (1) Toti agentii economici producatori de produse accizabile prevazute la art. 162 din Codul fiscal, detinatori de autorizatii eliberate in conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere si autorizare a productiei, importului si circulatiei unor produse supuse accizelor, cu valabilitate pana la data de 31 decembrie 2003, au obligatia ca in termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sa depuna la autoritatea fiscala teritoriala listele de inventar ale produselor inregistrate in stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se intocmesc in doua exemplare care se certifica de autoritatea fiscala teritoriala. Primul exemplar astfel certificat se pastreaza de catre agentul economic, iar

cel de-al doilea se pastreaza de autoritatea fiscala teritoriala.

(3) Listele de inventar vor fi insotite obligatoriu de declaratia agentului economic privind achizitiile de produse accizabile din ultimele doua luni, utilizate ca materie prima.

(4) Declaratia se intocmeste in doua exemplare, din care primul exemplar se pastreaza de agentul economic, iar al doilea exemplar se pastreaza la autoritatea fiscala teritoriala impreuna cu listele de inventar.

(5) Agentii economici care la data de 31 decembrie 2003 au inregistrat stocuri de produse accizabile, realizate pana la aceasta data, si care nu indeplinesc conditiile pentru a deveni antrepozitari autorizati potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc pana la data de 31 decembrie 2004 in baza unei aprobari speciale emise de autoritatea fiscala emitenta a autorizatiei, data in baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor, dupa caz. Regimul privind plata accizelor se stabileste de autoritatea fiscala emitenta a aprobarii speciale. Agentii economici producatori de alcool etilic si de distilate - ca materii prime - vor vinde aceste produse numai catre beneficiarii autorizati in conditiile prevazute la titlul VII din Codul fiscal. Dupa data de 31 decembrie 2004, cantitatile ramase in stoc nu mai pot fi comercializate.

(5^1) Cantitatile de produse accizabile provenite din stocul inregistrat la data de 31 decembrie 2004, detinute de agentii economici prevazuti la alin. (5), care nu mai au dreptul potrivit legii de a fi comercializate, pot fi predate sub supraveghere fiscala, in vederea distrugerii, in conditiile prevazute de legislatia in domeniu.

(6) Antrepozitarii autorizati ca producatori de produse din grupa alcool etilic, care detin in stoc alcool etilic si distilate - ca materii prime -, achizitionate la preturi cu accize, nu mai platesc accize pentru produsele obtinute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime si nici pentru astfel de produse inregistrate in stoc la 31 decembrie 2003, cu conditia ca accizele aferente materiilor prime sa fi fost platite furnizorului. Aceasta prevedere se va aplica pana la data de 30 iunie 2004, dupa aceasta data urmand a se aplica prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate in stoc la data de 31 decembrie 2003 in alte locatii decat antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost platita, acciza devine exigibila la momentul livrarii produselor.

(8) Bauturile slab alcoolizate din grupa alcoolului etilic, a caror concentratie alcoolica depaseste 1,2% in volum, nemarcate cu banderole, provenite din stocurile de astfel de produse inregistrate la 31 decembrie 2003, detinute de catre antrepozitarii autorizati pentru productie sau de catre importatorii autorizati in conditiile Codului fiscal, vor putea fi comercializate fara a fi supuse marcarii numai sub supravegherea fiscala asigurata de autoritatea fiscala unde sunt inregistrati ca platitori de accize. In acest scop, pana la data de 5 a fiecarei luni, agentii economici vor intocmi in doua exemplare o situatie a livrarilor produselor provenite din

stocurile inregistrate la 31 decembrie 2003, efectuate in luna anterioara, din care exemplarul al doilea se va transmite autoritatii fiscale. Modelul situatiei este prezentat in anexa nr. 22.

(9) Agentii economici comercianti care detin bauturi alcoolice de natura celor mentionate la alin. (8), nemarcate prin banderole, care provin de la agenti economici producatori legali sau importatori legali, pot comercializa aceste bauturi pana la epuizarea cantitatilor de astfel de produse, dar nu mai tarziu de 31 decembrie 2004. Dupa aceasta data se interzice comercializarea bauturilor alcoolice respective.

(10) Agentii economici autorizati dupa data de 1 ianuarie 2004 in calitate de antrepozitari autorizati pentru productia de tuica si rachiuri din fructe, care obtin astfel de produse din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate preluate de la persoane fizice in anii 2003 si 2004, pot livra produsele respective persoanelor fizice de la care au preluat materia prima, fara plata accizelor, numai cand produsele sunt destinate consumului propriu, in baza declaratiei pe propria raspundere a persoanelor fizice in cauza. Modelul declaratiei este prezentat in anexa nr. 23.

(11) In anul 2004 tuica si rachiurile naturale din fructe pot fi produse in scopul consumului propriu al persoanelor fizice «in sistem de prestari de servicii» fara plata accizelor si de catre alti agenti economici - autorizati potrivit prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice si a asociatiilor familiale care desfasoara activitati economice in mod independent. Prestarea de servicii, in acest caz, se poate realiza numai in baza confirmarii scrise a autoritatii fiscale teritoriale, potrivit careia persoana fizica a instiintat in scris aceasta autoritate despre cantitatea de fructe ce urmeaza a fi data pentru prelucrare, cine va efectua prestarea de servicii si a declarat ca produsele obtinute sunt destinate consumului propriu.

(12) Agentii economici - antrepozitari autorizati pentru productia de produse accizabile, altele decat cele din grupa alcoolului etilic - care detin stocuri de materii prime provenite din achizitii efectuate pana la data de 31 decembrie 2003 la preturi cu accize, la eliberarea pentru consum din antrepozitul fiscal a produselor accizabile rezultate din prelucrarea acestor stocuri, pot compensa acciza datorata bugetului de stat cu suma reprezentand acciza aferenta cantitatii de materie prima ce se regaseste in produsul final accizabil. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 1.050/2004, cererea de compensare va fi insotita de dovada achitarii sumelor reprezentand accizele aferente materiilor prime in contul furnizorului de astfel de materii prime. De asemenea, compensarea va fi conditionata de existenta agentului economic furnizor. Pot face obiectul compensarii numai accizele aferente materiilor prime achizitionate direct de la agentii economici producatori interni sau importatori. Accizele aferente materiilor prime pot face obiectul compensarii numai in limita accizelor aferente produselor finale livrate.

(13) Agentii economici care detin stocuri de materii prime provenite din achizitii legale

efectuate pana la data de 31 decembrie 2003 la preturi cu accize si care realizeaza din prelucrarea acestor stocuri produse care nu intra sub incidenta accizelor sau produse pentru care acciza este «0» pot solicita compensarea ori restituirea, dupa caz, a accizelor aferente materiei prime incluse in produsele finale rezultate, potrivit Codului de procedura fiscala, precum si normelor metodologice de aplicare a acestuia. Compensarea sau restituirea se va realiza pe masura vanzarii produselor finale rezultate din prelucrare si numai in baza documentelor care justifica achizitionarea materiei prime la preturi cu accize, plata acestora in contul furnizorului, prelucrarea materiei prime, precum si vanzarea produselor finale rezultate.

(14) Produsele alcoolice de natura celor definite la art. 169-173 din Codul fiscal si produsele din tutun care nu indeplinesc conditiile legale de comercializare, detinute de antrepozitarii autorizati pentru productie si/sau depozitare, precum si de catre agentii economici comercianti, pot fi predate sub supraveghere fiscala, in vederea distrugerii, in conditiile prevazute de legislatia in domeniu. Supravegherea fiscala va fi asigurata de catre autoritatea fiscala in a carei raza teritoriala isi desfasoara activitatea agentul economic.

Alin. (5) al pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6, subpct. 22 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (8)-(13) ale pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 6, subpct. 23 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (5^1) al pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 32 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (14) al pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 33 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

39. (1) Documentele fiscale aflate in stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza si dupa aceasta data.

(2) Toti agentii economici care au avut obligatia utilizarii documentelor fiscale speciale prevazute in actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat pana la intrarea in vigoare a Codului fiscal, in termen de 10 zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, vor depune la autoritatea fiscala teritoriala o declaratie privind stocul de astfel de documente, inregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declaratia se intocmeste in doua exemplare, din care primul se pastreaza de agentii economici.

40. (1) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2003, agentii economici producatori de tigarete si produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinata pe baza pretului fara taxa pe valoarea adaugata, aferente livrarilor de astfel de produse efectuate in aceasta perioada. In acelasi timp, agentii economici vor vira in contul Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilita pe baza pretului cu taxa pe valoarea adaugata.

49%

(2) Agentii economici producatori interni de tigarete si produse din tutun, care nu au primit autorizatie de antrepozitar autorizat incepand cu data de 1 ianuarie 2004, au obligatia ca in termen de 10 zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sa predea spre distrugere Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" - S.A. timbrele neutilizate existente in stoc la data de 31 decembrie 2003. Acesti agenti economici au, de asemenea, obligatia sa vireze contravaloarea acestor timbre in contul Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" - S.A. Sumele ce urmeaza a fi virate in contul Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" - S.A. se stabilesc printr-un act de control incheiat de organul fiscal teritorial in raza caruia isi desfasoara activitatea agentul economic in cauza, la solicitarea autoritatii fiscale centrale.

(3) Agentii economici producatori interni de produse accizabile supuse marcarii, altele decat tigaretele si produsele din tutun, care nu au primit autorizatie de antrepozitar autorizat incepand cu data de 1 ianuarie 2004, sau agentii economici producatori de produse care incepand cu aceasta data nu mai intra sub incidenta marcarii au obligatia ca in termen de 10 zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sa predea spre distrugere Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" - S.A. marcajele neutilizate.

41. (1) In termen de 10 zile de la data intrarii in vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizati pentru productie si importatorii de uleiuri minerale sunt obligati sa transmita Ministerului Economiei si Comertului lista cuprinzand semifabricatele si produsele finite din nomenclatorul lor de fabricatie sau de import, incadrarea pe pozitii tarifare, domeniul de utilizare si acciza propusa pentru acestea. Listele vor fi insotite de fisele tehnice ale fiecarui produs finit.

(2) Dupa verificarea listelor, Ministerul Economiei si Comertului, in termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite in vederea avizarii Ministerului Finantelor Publice - Comisia centrala de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) si (2) vor fi aplicate oricarui nou produs intrat in nomenclatorul de fabricatie sau de import al antrepozitarului autorizat pentru productie sau importatorului de uleiuri minerale.

41^1. Agentii economici care desfasoara activitate de furnizare de energie electrica sunt

obligati ca pana la data de 30 septembrie 2005 sa depuna cererile si documentatia intocmita in conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice, in vederea autorizarii ca antrepozitari.

41^2. (1) Un contract de leasing se considera a fi initiat la momentul in care beneficiarul contractului de leasing a incheiat prin semnare un contract ferm cu societatea de leasing, in baza caruia urmeaza sa se deruleze operatiunea de leasing.

(2) In cazul contractelor de leasing initiate inainte de data de 1 aprilie 2005, acciza datorata la inchiderea regimului vamal de import se calculeaza in functie de starea autoturismelor la momentul introducerii lor in tara si pe baza cotelor de acciza in vigoare la momentul initierii contractului de leasing, in conditiile prevazute de legislatia in domeniu aplicabila pana la data de 1 aprilie 2005.

(3) Prevederile alin. (1) si (2) se aplica si in cazul altor produse supuse accizelor, cuprinse la art. 208 din Codul fiscal, introduse in tara in baza unor contracte de leasing.

42. (1) Anexele nr. 1, 2, 10, 13, 22 si 23 se abroga.

(2) Anexele nr. 1-29 fac parte integranta din prezentele norme metodologice.

(3) Anexele nr. 3, 4, 5, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 si 21 se inlocuiesc cu anexele nr. 4, 6, 9, 15, 17, 20, 23, 24, 25, 26, 27 si 28 la prezentele norme metodologice.

Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 30 al sectiunii F a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 41^1 si 41^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 221 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 34 din sectiunea E a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. G a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Reproducem mai jos punctele 57-64 de la pct. G al art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006:

"57. Antrepozitarii autorizati pentru productia de produse accizabile supuse marcarii si importatorii de astfel de produse, carora autorizatia le-a fost revocata sau anulata, si care la momentul revocarii sau anularii autorizatiei, detin marcaje neutilizate, deteriorate sau inregistreaza marcaje distruse, sunt obligati sa plateasca in termen de 15 zile de la data revocarii sau anularii, in contul Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" S.A., contravaloarea tuturor marcajelor achizitionate, precum si a celor executate si aflate in stoc la Compania

Nationala "Imprimeria Nationala S.A.", neachitate pana la acea data. Dupa data achitarii, in termen de 15 zile marcajele neutilizate vor fi retumate petru distrugere Companiei Nationale "Imprimeria Nationala" S.A., iar cheltuielile legate de distrugere vor fi suportate de catre operatorii economici in cauza.

58. (1) Autorizatiile de utilizator final emise in anul 2006, in cazul scutirilor directe de la plata accizelor, cu valabilitate pana la data de 31 decembrie 2006, isi mentin valabilitatea pana la data de 1 martie 2007, exclusiv, in limita unor cantitati determinate la nivelul a doua luni din cantitatea totala aprobata inscrisa in autorizatie.

(2) Incepand de la 1 martie 2007, aceste autorizatii de utilizator final isi pierd valabilitatea, scutirea directa urmand a se acorda potrivit prevederilor pct. 22 si 23.

(3) In cazul scutirilor directe de la plata accizelor, pentru care s-au eliberat autorizatii de utilizator final in anul 2006, iar de la data de 1 ianuarie 2007 au intrat sub incidenta prevederilor art. 175^4 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul fiscal, valabilitatea autorizatiilor fiind prelungita pana la data de 1 martie 2007, dupa aceasta data se aplica prevederile pct. 5^1.3. Beneficiarii regimului de neaccizare care au achizitionat produsele energetice la preturi cu accize au dreptul la restituirea accizelor platite catre furnizori.

(4) Beneficiarii scutirilor directe de la plata accizelor prevazuti la pct. 23, care dupa data de 1 ianuarie 2007 si pana la data obtinerii autorizatiei de utilizator final au achizitionat produse energetice la preturi cu accize, pot solicita restituirea accizelor platite catre furnizori. De asemenea, pot solicita restituirea accizelor si operatorii economici care au achizitionat dupa data de 1 ianuarie 2007 produse energetice la preturi cu accize pe care le-au livrat la preturi fara accize, pana la obtinerea autorizatiei de utilizator final de catre beneficiarul scutirii.

(5) In cazurile prevazute la alin. (3) si (4), restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala, in baza unei cereri depuse la autoritatea fiscala teritoriala, insotita de:

a) copia facturii de achizitie a produselor energetice in care acciza este evidentiata distinct, dovada platii accizelor catre furnizor si, dupa caz, copia facturii de livrare a produselor respective la preturi fara accize;

sau

b) documentul de plata a accizelor la momentul importului si copia facturilor de livrare a produselor energetice la preturi fara accize.

Alin. (3)-(5) ale pct. 58 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 47 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

59. Toate gospodariile individuale, producatoare de tuica, rachiuri de fructe, rachiu de vin si rachiuri din subproduse de vinificatie, care la data de 1 ianuarie 2007 detin stocuri de astfel de produse destinate consumului propriu, vor declara aceste stocuri la autoritatea fiscala teritoriala prin administratia finantelor publice in raza careia isi au domiciliul, odata cu inregistrarea instalatiilor detinute pentru producerea de astfel de produse.

60. Documentele administrative de insotire inregistrate in stoc la data de 1 ianuarie 2007 atat la antrepozitarii autorizati cat si la C.N. hnprimeria Nationala" S.A. pot fi utilizate in continuare pana la epuizarea acestora, dar numai pentru miscarea produselor accizabile in regim suspensiv pe teritoriul Romaniei.

61. (1) Toti antrepozitarii autorizati pana la data de 31 decembrie 2006, care detin autorizatii valabile dupa data de 1 ianuarie 2007, au obligatia ca pana la data de 31 martie 2007, inclusiv, sa comunice Comisiei instituite in cadrul autoritatii fiscale centrale nivelul garantiei determinate potrivit alin. (8) si (8^1) ale pct. 20 si datele care au stat la baza stabilirii acestui nivel, in vederea actualizarii garantiilor deja constituite. Comisia va stabili pentru fiecare antrepozitar autorizat nivelul garantiei actualizate si, dupa caz, al garantiei reduse, precum si diferenta de constituit ce va fi comunicata antrepozitarului. Diferenta de garantie astfel stabilita va fi constituita de antrepozitarul autorizat in termen de 30 de zile de la data aducerii la cunostinta acestuia de catre Comisie.

(2) Importatorii autorizati de produse accizabile supuse marcarii, care detin autorizatii valabile dupa data de 1 ianuarie 2007, au obligatia ca pana la data de 31 martie 2007, inclusiv, sa comunice Comisiei instituite in cadrul autoritatii fiscale centrale nivelul garantiei determinate potrivit alin. (2^1) al pct. 27 si datele care au stat la baza calculului acestui nivel, in vederea stabilirii nivelului garantiei de constituit. Garantia stabilita va fi constituita de importatorul autorizat in termen de 30 de zile de la data aducerii la cunostinta acestuia de catre Comisie.

(3) Antrepozitarii autorizati pana la data de 31 decembrie 2006, exclusiv pentru activitatea de imbuteliere a bauturilor alcoolice, care detin autorizatii valabile dupa data de 1 ianuarie 2007, au obligatia de a se conforma prevederilor alin. (3) al pct. 2 pana la data de 30 septembrie 2007.

(4) Toti antrepozitarii autorizati pana la data de 31 decembrie 2006, care detin autorizatii valabile dupa data de 1 ianuarie 2007, au obligatia de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (5) si (5^1) pana la data de 30 septembrie 2007.

Pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost

modificat de pct. 48 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

62. (1) Pentru acele tranzactii cu produse accizabile cu statele membre care au inceput inainte de data de 1 ianuarie 2007 si care sunt terminate dupa aceasta data, se vor aplica reglementarile in vigoare la data inceperii tranzactiei.

(2) Miscarea produselor accizabile care a inceput si care se afla intrate in birourile vamale de iesire din Comunitate inainte de 1 ianuarie 2007 si sunt supuse regimului vamal comunitar asa cum este stabilit la art. 5 al Directivei 92/12/CEE la data aderarii, va continua sa fie supusa acelui regim pana la incheierea lui in Comunitatea largita.

(3) Pentru operatiunile de import de produse accizabile supuse marcarii, care au inceput inainte de data de 1 ianuarie 2007, care sunt terminate dupa aceasta data si pentru care accizele au fost deja platite, se vor aplica reglementarile in vigoare la data inceperii operatiunii de import.

(4) Marcajele achizitionate de la Compania Nationala «Imprimeria Nationala» - S.A. de catre antrepozitarii autorizati si importatorii autorizati pentru produse accizabile supuse marcarii, in baza notelor de comanda aprobate de autoritatea fiscala competenta in anul 2006, vor putea fi utilizate pana la epuizare, dar nu mai tarziu de 30 iunie 2007. Intra sub incidenta acestor prevederi si banderolele destinate marcarii buteliilor sau cutiilor cu o capacitate ce depaseste 3 litri si, implicit, comercializarea de catre producatori si importatori a bauturilor alcoolice astfel marcate. Dupa aceasta data se interzice comercializarea de catre producatori si importatori a bauturilor alcoolice astfel marcate, iar banderolele neutilizate vor fi predate catre Compania Nationala «Imprimeria Nationala» - S.A. in vederea distrugerii. Cheltuielile legate de distrugere se suporta de catre antrepozitarul autorizat sau importatorul autorizat.

(5) Antrepozitarii autorizati pentru productie de bauturi alcoolice, precum si importatorii de astfel de produse, care la data intrarii in vigoare a prezentelor norme detin in stoc banderole neutilizate sau au expediate catre furnizorul extern banderole destinate marcarii buteliilor ori cutiilor cu o capacitate ce depaseste 3 litri, au obligatia ca in termen de 15 zile de la aceasta data sa prezinte autoritatii fiscale teritoriale la care sunt inregistrati ca platitori de impozite si taxe o situatie care sa cuprinda numarul de banderole neutilizate/expediate, precum si stocul de produse marcate si imbuteliate in butelii mai mari de 3 litri inregistrat de catre producator/importator, inclusiv cel existent la furnizorul extern.

Alin. (4) si (5) ale pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 49 al lit. C a art. I din HOTARAREA nr. 213 din 28 februarie 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 153 din 2 martie 2007.

63. Operatorii economici producatori de produse supuse accizelor armonizate, pentru care incepand cu data de 1 ianuarie 2007 intervine obligatia autorizarii locului de productie ca antrepozit fiscal, pot desfasura in continuare activitatea de productie pana la autorizarea locului respectiv ca antrepozit fiscal de productie, dar nu mai tarziu de 31 martie 2007.

64. Conditia prevazuta la pct. 23.10 devine obligatorie incepand cu aprilie 2007.*)"

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. 9 din HOTĂRÂREA nr. 314 din 28 martie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 217 din 30 martie 2007, termenul limitã de 1 aprilie 2007 prevãzut la pct. 64 de la titlul VII "Accize şi alte taxe speciale" din Hotărârea Guvernului nr. 1.861/2006 pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, se prorogã pânã la data de 1 septembrie 2007.

65. Pentru locurile de depozitare de produse energetice ale unui antrepozitar autorizat pentru producţie de astfel de produse, care la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice sunt autorizate ca antrepozite fiscale de producţie, preschimbarea autorizaţiilor pentru calitatea de antrepozite fiscale de depozitare se va face la cererea antrepozitarului autorizat. Cererea se depune la autoritatea fiscalã centralã şi va cuprinde informaţii privind îndeplinirea condiţiilor legale pentru calitatea de antrepozit fiscal de depozitare. Dacã autoritatea fiscalã centralã considerã necesar, poate solicita informaţii suplimentare de la autoritatea fiscalã teritorialã în raza cãreia se aflã locul ce urmeazã a fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare.

66. Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse accizabile din grupele prevãzute la art. 169-173 din Codul fiscal, care la data de 1 ianuarie 2008 deţin autorizaţii valabile, au obligaţia de a îndeplini cerinţele prevãzute la alin. (6^1) şi (6^3) ale pct. 8, în ceea ce priveşte obţinerea încadrării pe poziţii şi coduri tarifare a produselor finite efectuate de Autoritatea Naţionalã a Vãmilor, pânã la 30 aprilie 2008.

Pct. 65 şi 66 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII au fost introduse de pct. 36 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

67. (1) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse accizabile din grupele prevãzute la art. 169-173 din Codul fiscal, care deţin autorizaţii valabile, eliberate înainte de 1 ianuarie 2008, şi care nu s-au încadrat în prevederile pct. 66, au obligaţia de a depune la Autoritatea Naţionalã a Vãmilor, pânã la data de 31 ianuarie 2009 inclusiv, în vederea obţinerii clasificãrii

tarifare, următoarele documente:

a) lista tipurilor de produse finite realizate în antrepozitul fiscal;

b) specificaţia tehnicã sau alte documente certificate pentru conformitate, din care sã rezulte compoziţia cantitativã pentru fiecare produs, lista cantitativã completã a materiilor prime utilizate, natura şi compoziţia fiecãrei materii prime, procesul tehnologic de fabricaţie a produsului;

c) certificate de analizã emise conform prevederilor legale în vigoare, care sã conţinã determinările necesare stabilirii clasificării tarifare, sau, până la obţinerea acestor certificate de analizã, dovada solicitării analizelor de laborator asupra probelor de produse.

(2) Antrepozitarii autorizaţi au obligaţia de a depune rezultatele analizelor de laborator la Autoritatea Naţionalã a Vãmilor, în termen de 15 zile de la data primirii acestora.

(3) Antrepozitarii autorizaţi care nu respectã termenele prevãzute la alin. (1) şi (2) se sancţioneazã cu revocarea autorizaţiei, în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) lit. l) şi art. 185 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

(4) Autorităţile vamale teritoriale vor verifica informaţiile privind încadrarea tarifarã şi nivelul accizelor corespunzãtor produselor accizabile rezultate, în baza analizelor de laborator, comparativ cu informaţiile înscrise în autorizaţia de antrepozit fiscal.

(5) Atunci când în urma verificării rezultã o altã încadrare tarifarã şi/sau un alt nivel de accizã, autoritatea vamalã va înştiinţa Comisia de autorizare pentru modificarea corespunzãtoare a elementelor din autorizaţia de antrepozit fiscal, respectiv cea de antrepozitar autorizat.

68. Autorizaţiile de utilizator final emise potrivit prevederilor pct. 23.3, cu valabilitate de 3 ani, vor fi prezentate autorităţii fiscale emitente în vederea preschimbării până la data de 31 martie 2009. După aceastã datã, autorizaţiile respective îşi pierd valabilitatea.

69. Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final potrivit prevederilor pct. 5^1.3 sunt obligaţi sã constituie garanţia aferentã cantităţii de produse accizabile rãmase de achiziţionat sau de utilizat din cantitatea aprobatã, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

70. (1) Antrepozitarii autorizaţi care deţin autorizaţii valabile au obligaţia ca până la data de 31 martie 2009 sã actualizeze documentaţia potrivit prevederilor pct. 8 alin. (3), după caz.

(2) Toţi antrepozitarii autorizaţi pentru producţie de produse accizabile, care deţin autorizaţii valabile, au obligaţia de a prezenta aceste autorizaţii la autoritatea competentã privind emiterea lor, până la 31 martie 2009, în vederea completării autorizaţiilor cu materiile prime accizabile care se achiziţionează în regim suspensiv şi sunt necesare desfăşurării activităţii de producţie de produse accizabile, după caz.

(3) Antrepozitarii autorizaţi care nu respectã termenul prevãzut la alin. (1) şi (2) se sancţioneazã cu revocarea autorizaţiei, în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) lit. l) şi art. 185 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

Pct. 67-70 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 48 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

Codul fiscal:

CAPITOLUL I^1
Regimul accizelor armonizate

SECȚIUNEA 1
Dispoziţii generale

Sfera de aplicare

Art. 206^2. - Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice şi electricitate.

Norme metodologice:

71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin Directiva 2008/118/CE aplicabilă teritoriului Comunităţii, fiind transpus în legislaţia naţională la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Codul fiscal, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x R x Q,

unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcţie de capacitatea de producţie anuală, prevăzută la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

Gradul Plato reprezintã greutatea de zahãr exprimatã în grame, conţinutã în 100 g de soluţie mãsuratã la origine, la temperatura de 20 grade/4 grade C.

Concentraţia zaharometricã exprimatã în grade Plato, în funcţie de care se calculeazã şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisã în specificaţia tehnicã elaboratã pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie sã fie aceeaşi cu cea înscrisã pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisã este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, bãuturi fermentate spumoase şi produse intermediare:

$$A = K \times R \times Q,$$

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitarã prevãzutã la nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100},$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentraţia alcoolicã exprimatã în procente de volum

K = acciza specificã, în funcţie de capacitatea de producţie anualã, prevãzutã la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru ţigarete:

Total accizã = A1 + A2,

în care:

A1 = acciza specificã

A2 = acciza ad valorem

$$A1 = K1 \times R \times Q1$$

$$A2 = K2 \times PA \times Q2,$$

unde:
K1 = acciza specificã prevãzutã în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal
K2 = acciza ad valorem prevãzutã în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
PA = preţul de vânzare cu amănuntul
Q1 = cantitatea exprimatã în unităţi de 1.000 buc. ţigarete
Q2 = numărul de pachete de ţigarete aferente lui Q1
e) pentru ţigări, şi ţigări de foi:
A = Q x K x R,
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimatã în unităţi de 1.000 buc. ţigări
K = acciza unitarã prevãzutã la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
f) pentru tutun de fumat fin tãiat, destinat rulării în ţigarete şi pentru alte tutunuri de fumat:
A = Q x K x R,
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea în kg
K = acciza unitarã prevãzutã la nr. crt. 8 şi 9 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
g) pentru produse energetice:
A = Q x K x R,
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimatã în tone, 1.000 litri sau gigajouli
K = acciza unitarã prevãzutã la nr. crt. 10 - 17 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Pentru gazul natural, determinarea conţinutului de energie furnizatã se face în conformitate cu Regulamentul de mãsurare a cantităţilor de gaze naturale tranzacţionate angro, aprobat prin decizia preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei.
h) pentru electricitate:
A = Q x K x R,
unde:
A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electricã activã exprimatã în MWh
K = acciza unitarã prevãzutã la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VII Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

(3) Pentru bãuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; bãuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri şi produse intermediare -, precum şi pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Pentru bãuturile alcoolice, ţigaretele, ţigările şi ţigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenţiei Naţionale pentru Sport, prevăzută în Legea educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinate potrivit prevederilor alin. (2), diminuată cu valoarea contribuţiei pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la alin. (3).

(5) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferenţa dintre valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (2) din care se deduc: contribuţia prevăzută la alin. (3), cota de 1% prevăzută la alin. (4) şi, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 117.3.

(6) În înţelesul prezentelor norme metodologice, accize percepute reprezintă accizele stabilite şi înregistrate în evidenţele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII din Codul fiscal.

Pct. 71 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^2 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (6) al pct. 71 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^2 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Literele d) şi g) ale alin. (2) al pct. 71 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^2 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 5 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Definiţii

Art. 206^3. - În înţelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiţii: [...]
2. producţia de produse accizabile reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă;
3. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale să producă, să transforme, să deţină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal; [...]
15. codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice; [...]

Norme metodologice:
72. (1) Prin noţiunea activitate de producţie se înţelege orice operaţiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operaţiunile de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.
(2) În activitatea de producţie este inclusă şi operaţiunea de extracţie a produselor energetice, aşa cum sunt definite la art. 206^16 alin. (1) din Codul fiscal.
(3) Operaţiunea de aditivare a produselor energetice în regim suspensiv de accize poate fi realizată în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizaţi pentru producţie de produse energetice. În această situaţie, antrepozitarul autorizat pentru producţia de produse energetice este operatorul economic care deţine instalaţii, utilaje şi echipamente pentru rafinarea ţiţeiului şi prelucrarea fracţiilor rezultate în vederea obţinerii de produse supuse accizelor.

Alin. (3) al pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^3 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

(4) În înţelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:
a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanţelor publice, denumită în continuare Comisie;
b) direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei şi direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice,

denumite în continuare autoritate fiscală centrală;
c) direcţiile de specialitate din cadrul Autorităţii Naţionale a Vămilor, denumite în continuare autoritate vamală centrală;
d) direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene sau a municipiului Bucureşti şi Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare autoritate fiscală teritorială;
e) direcţiile judeţene pentru accize şi operaţiuni vamale sau a municipiului Bucureşti şi Direcţia de autorizări din cadrul Autorităţii Naţionale a Vămilor, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, denumite în continuare autoritate vamală teritorială.
f) comisiile constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, denumite în continuare comisii teritoriale.

Alin. (4) al pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^3 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.
Litera f) a alin. (4) al pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^3 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 6 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.
(6) Pentru produsele energetice, poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, amendat prin Regulamentul CE nr. 2.031/2001 în vigoare de la 1 ianuarie 2002.
(7) Actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 şi art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 43 alin. (1) al Directivei 2008/118/CE.

Pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^2 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Eliberarea pentru consum
Art. 206^7. - [...]
(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mişcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condiţiile prevăzute în secţiunea a 9-a din prezentul capitol şi conform prevederilor din normele metodologice, către:
a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;
b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;
c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.
(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ţine de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autoritatea competentă, nu este consideratã ca eliberare pentru consum.
(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorităţii competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.
(7) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este consideratã eliberare pentru consum.
(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.
(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizaţia. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Norme metodologice:
73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilatã unei operaţiuni de export. De asemenea, operaţiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca

destinaţie un teritoriu din afara teritoriului comunitar este asimilatã unei operaţiuni de export.

(2) Nu se considerã eliberare pentru consum distrugerea totalã sau pierderea iremediabilã de produse accizabile, dacã acestea intervin în timpul în care se aflã într-un regim suspensiv de accize şi dacã:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datoritã vãrsãrii, spargerii, incendierii, contaminãrii, inundaţiilor sau altor cazuri de forţã majorã;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datoritã evaporãrii sau altor cauze care reprezintã rezultatul natural al producerii, deţinerii sau deplasãrii produsului;

c) este ca urmare a autorizãrii de cãtre autoritatea vamalã teritorialã.

(3) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situaţiile prevãzute la alin. (2) nu se datoreazã accize, atunci când sunt îndeplinite urmãtoarele condiţii:

a) se prezintã imediat autoritãţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informaţii precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilã pentru a fi folositã în România, în cazul prevãzut la alin. (2) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

c) se încadreazã, în cazul de la alin. (2) lit. b), în limitele prevãzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor sau în coeficienţii maximi de pierderi specifice activitãţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport prevãzuţi în studiile realizate de persoane juridice abilitate la solicitarea antrepozitarului interesat; şi

d) sunt evidenţiate şi înregistrate în contabilitate.

(4) În situaţia prevãzutã la alin. (3) lit. c) responsabilitatea faţã de corectitudinea coeficienţilor maximi de pierderi revine persoanei juridice abilitate sã efectueze studiile respective.

(5) Antrepozitarii autorizaţi au obligaţia ca o copie a studiilor prevãzute la alin. (3) lit. c) sã fie depusã la autoritatea vamalã teritorialã în vederea înregistrãrii şi pãstrãrii de cãtre aceastã autoritate, iar în cazul produselor energetice studiile vor purta şi viza Ministerului Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri.

(6) Condiţiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, atunci când se datoreazã unor cauze fortuite sau de forţã majorã ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(7) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentã pierderilor, atunci când acestea nu se încadreazã în una dintre situaţiile prevãzute la alin. (2) şi când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculeazã cu cota cea mai mare practicatã în antrepozitul fiscal respectiv.

(8) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care, prin schimbarea destinaţiei iniţiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligaţia plăţii accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligaţia plăţii accizei revenind utilizatorului.

(9) În cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială va stabili natura pierderilor şi regimul de admitere al acestora.

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligaţia de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului. În cazul produselor energetice pentru care nu este prevăzut un nivel de accize, se datorează o accizã la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(10^1) Prevederile alin. (9) şi (10) se aplică în mod corespunzător şi în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului naţional al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(11) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată.

Pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^7 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (1) şi (10) ale pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^7 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (10) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^7 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (10^1) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^7 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 8 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Importul
Art. 206^8. - (1) În înţelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepţia:
a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;
b) distrugerii sub supravegherea autorităţii vamale a produselor accizabile;
c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condiţiile prevăzute de legislaţia vamală în vigoare.
(2) Se consideră de asemenea import:
a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;
b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;
c) apariţia oricărui alt eveniment care generează obligaţia plăţii accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Norme metodologice:
74. (1) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România şi alte state membre via ţări AELS - Asociaţia Europeană a Liberului Schimb -, sau între România şi o ţară AELS sub o procedură intracomunitară de tranzit sau via una sau mai multe ţări terţe nemembre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.
(2) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor ţări terţe ori unor teritorii terţe din cele menţionate la art. 206^4 din Codul fiscal.

Pct. 74 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^8 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Plătitori de accize

Art. 206^9. - (1) Persoana plãtitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce priveşte ieşirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menţionează la art. 206^7 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare şi, în cazul ieşirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieşire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 206^41 alin. (1), (2) şi (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 206^54 alin. (1) şi (2), precum şi orice persoană care a participat la ieşirea neregulamentară şi care avea cunoştinţă sau care ar fi trebuit să aibă cunoştinţă în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieşiri;

b) în ceea ce priveşte deţinerea unor produse accizabile, astfel cum se menţionează la art. 206^7 alin. (1) lit. b): persoana care deţine produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deţinerea acestora;

c) în ceea ce priveşte producerea unor produse accizabile, astfel cum se menţionează la art. 206^7 alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce priveşte importul unor produse accizabile, astfel cum se menţionează la art. 206^7 alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeaşi datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Norme metodologice:

75. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar aceeaşi datorie privind accizele, fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Pct. 75 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^9 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 2-a
Alcool şi bãuturi alcoolice

Bere
Art. 206^10. - (1) În înţelesul prezentului capitol, bere reprezintã orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conţine un amestec de bere şi de bãuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, şi într-un caz, şi în altul, o concentraţie alcoolicã mai mare de 0,5% în volum.
(2) Pentru berea produsã de micii producãtori independenţi, care deţin instalaţii de fabricaţie cu o capacitate nominalã care nu depãşeşte 200.000 hl/an, se aplicã accize specifice reduse. Acelaşi regim se aplicã şi pentru berea provenitã de la micii producãtori independenţi din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.
(3) Prin mici producãtori de bere independenţi se înţelege toţi operatorii economici mici producãtori care îndeplinesc cumulativ urmãtoarele condiţii: sunt operatori economici producãtori de bere care, din punct de vedere juridic şi economic, sunt independenţi faţã de orice alt operator economic producãtor de bere; utilizeazã instalaţii fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricãrui alt operator economic producãtor de bere şi nu funcţioneazã sub licenţa de produs a altui operator economic producãtor de bere.
(4) Fiecare antrepozitar autorizat mic producãtor de bere are obligaţia de a depune la autoritatea competentã, pânã la data de 15 ianuarie a fiecãrui an, o declaraţie pe propria rãspundere privind capacitãţile de producţie pe care le deţine, potrivit prevederilor din normele metodologice.
(5) Este exceptatã de la plata accizelor berea fabricatã de persoana fizicã şi consumatã de cãtre aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia sã nu fie vândutã.

Norme metodologice:
76. (1) Pentru a beneficia de accizã redusã în România, micul producãtor de bere independent înregistrat în alt stat membru trebuie sã îşi dovedeascã acest statut printr-un document certificat de autoritatea competentã din acel stat membru.
(2) În situaţia în care antrepozitarul autorizat ca mic producãtor de bere îşi mãreşte capacitatea de producţie prin achiziţionarea de noi capacitãţi sau extinderea celor existente, acesta va înştiinţa în scris autoritatea vamalã teritorialã despre modificãrile produse, va calcula şi va vãrsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzãtor noii capacitãţi totale

de producţie, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcţiune a acesteia.

(3) Mărirea capacităţii de producţie ca urmare a achiziţionării de noi capacităţi sau a extinderii celor existente va fi notificată la autoritatea vamală teritorială în termen de 5 zile de la producerea acesteia.

(4) În situaţia în care antrepozitarul autorizat ca producător de bere îşi diminuează capacitatea de producţie sub 200.000 hl/an prin dezafectarea sau vânzarea unei părţi din capacitatea totală de producţie, acesta va înştiinţa în scris autoritatea vamală teritorială despre modificările produse. Acest antrepozitar autorizat poate beneficia de nivelul redus de accizã numai dacă îndeplineşte condiţiile prevăzute pentru micul producător de bere.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4) nivelul redus de accizã se va aplica începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc constatarea faptică de către autoritatea vamală teritorială a veridicităţii informaţiilor aferente modificărilor aduse.

(6) În cazul în care diminuarea capacităţii de producţie se realizează prin dezafectarea instalaţiilor de producţie, acestea vor fi sigilate de către autoritatea vamală teritorială.

Pct. 76 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^10 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Alcool etilic

Art. 206^14. - [...]

(2) Ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiţia să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producţie nu depăşeşte 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

50%

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din

punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcţionează sub licenţa de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice:

77. (1) Gospodăria individuală care deţine în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafeţe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă ţuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificaţie, denumite în continuare ţuică şi rachiuri, numai dacă deţine în proprietate instalaţii corespunzătoare condiţiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătăţii. Instalaţiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie de ţuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care deţin în proprietate instalaţii de producţie de ţuică şi rachiuri au obligaţia de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul.

(4) Instalaţiile de producţie deţinute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3) vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către autoritatea vamală teritorială, pe toată perioada de nefuncţionare.

(5) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu ţuică şi rachiuri au obligaţia de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie a anului următor celui în care se produc, o declaraţie la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul. Declaraţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(6) Autoritatea vamală teritorială va ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (3) şi (5), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind instalaţiile de producţie deţinute, operaţiunile de desigilare/resigilare şi cantităţile de produse declarate.

(7) Atunci când gospodăria individuală intenţionează să producă ţuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi are domiciliul desigilarea instalaţiei, menţionând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalaţia va funcţiona, precum şi cantitatea de produs estimată a se obţine. În acest caz producătorul trebuie să deţină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantităţii şi a concentraţiei alcoolice a produselor obţinute.

(8) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcţionare a instalaţiei de producţie de ţuică şi rachiuri, autoritatea vamală teritorială care a desigilat instalaţia va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcţionare a instalaţiei declarată iniţial -, precum şi la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalaţiilor de producţie, iar termenul de plată este

până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(9) Pentru ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur.

(10) Producţia de ţuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deţine în proprietate instalaţii de producţie, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de ţuică şi rachiuri.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă următoarele informaţii: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat.

(12) Pentru ţuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producţie, acciza datorată bugetului de stat va deveni exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producţie. Beneficiarul prestaţiei va plăti prestatorului pe lângă tariful de prestare şi acciza aferentă cantităţii de ţuică şi rachiuri preluată. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depăşeşte această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 750 euro/hl alcool pur.

(13) Cantităţile de ţuică şi rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale vor fi însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care va fi înscrisă menţiunea "cu accize plătite".

(14) Gospodăria individuală care intenţionează să vândă din cantităţile de ţuică şi rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producţie unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii, trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(15) Gospodăria individuală care produce ea însăşi ţuică şi rachiuri în vederea vânzării are obligaţia de a se autoriza în calitate de antrepozitar, fiind tratată ca o mică distilerie, atunci când producţia anuală este mai mică de 10 hl alcool pur.

(16) Prin mică distilerie, în înţelesul prezentelor norme metodologice, se înţelege mică distilerie care aparţine unei persoane fizice sau juridice care realizează o producţie de alcool etilic şi/sau distilate, inclusiv ţuică şi rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv

cantităţile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - şi este autorizată ca antrepozit fiscal de producţie în condiţiile prevăzute la pct. 85.

Pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^14 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 3-a
Tutun prelucrat

Tutun prelucrat
Art. 206^15. - (1) În înţelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:
a) ţigarete;
b) ţigări şi ţigări de foi;
c) tutun de fumat:
1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete;
2. alte tutunuri de fumat.
(2) Se consideră ţigarete:
a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare şi care nu sunt ţigări sau ţigări de foi, în sensul alin. (3);
b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;
c) rulourile de tutun care se pot înfăşura în hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;
d) orice produs care conţine total sau parţial alte substanţe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

Lit. d) a alin. (2) al art. 206^15 a fost modificată de pct. 45 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată in MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Se consideră ţigări sau ţigări de foi, dacă, având în vedere proprietăţile acestora şi

aşteptările obişnuite ale clienţilor, pot şi au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun cu un înveliş exterior din tutun natural;

b) rulourile de tutun cu umpluturã mixtã mărunţitã şi cu înveliş exterior de culoarea obişnuitã a unei ţigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepţia vârfului în cazul ţigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muştiucul, nu este mai mică de 2,3 g şi nici mai mare de 10 g şi circumferinţa a cel puţin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;

c) produsele alcătuite parţial din substanţe altele decât tutun şi care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) şi b).

(4) Se consideră tutun de fumat:

a) tutunul tăiat sau fărâmiţat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăţi şi care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) deşeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (3) şi care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, deşeurile de tutun sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun şi produse secundare obţinute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun;

c) orice produs care constă total sau parţial din alte substanţe decât tutunul, dar care îndeplineşte, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete:

a) tutunul de fumat, aşa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lăţime de tăiere sub 1,5 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lăţime de tăiere mai mare de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în ţigarete.

(5^1) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. d) şi alin. (4) lit. c), produsele care nu conţin tutun şi care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Alin. (5^1) al art. 206^15 a fost introdus de pct. 46 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată in MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(6) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două ţigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muştiucul, mai mare de 8 cm, fără să depăşească 11 cm, ca 3 ţigarete, excluzând filtrul sau muştiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depăşească 14 cm, şi aşa mai departe;

(7) Toţi operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit

prezentului capitol, au obligaţia de a prezenta autorităţii competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

Norme metodologice:

77^1. (1) Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligaţi să prezinte lunar, odată cu situaţia utilizării marcajelor, situaţia produselor eliberate pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31^1 sau în anexa nr. 31^2, după caz.

(2) Situaţia prevăzută la alin. (1) se întocmeşte în 3 exemplare, cu următoarele destinaţii: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorităţii vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorităţii fiscale centrale - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(3) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conţin tutun şi care sunt încadrate în categoria <<produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern>>, în categoria <<medicamente>> sau în categoria <<dispozitive medicale>>, potrivit Legii nr. 491/2003 privind plantele medicinale şi aromatice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare, Ordinului ministrului sănătăţii nr. 253/2010 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.

Pct. 77^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^15 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (3) al pct. 77^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^15 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 4-a
Produse energetice

Produse energetice

Art. 206^16. - (1) În înţelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 şi de la 2704 la 2715;
c) produsele cu codurile NC 2901 şi 2902;
d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sinteticã, dacã acestea sunt destinate utilizãrii drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor;
e) produsele cu codul NC 3403;
f) produsele cu codul NC 3811;
g) produsele cu codul NC 3817;
h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacã acestea sunt destinate utilizãrii drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intrã sub incidenţa prevederilor secţiunilor a 7-a şi a 9-a doar următoarele produse energetice:
a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacã acestea sunt destinate utilizãrii drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor;
b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 şi 2707 50;
c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secţiunii a 9-a se vor aplica numai circulaţiei comerciale în vrac;
d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepţia 2711 11, 2711 21 şi 2711 29;
e) produsele cu codul NC 2901 10;
f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 şi 2902 44;
g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sinteticã, dacã acestea sunt destinate utilizãrii drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor;
h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacã acestea sunt destinate utilizãrii drept combustibil pentru încãlzire sau pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:
a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 şi 2710 11 59;
b) benzina fãrã plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 şi 2710 11 49;
c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 pânã la 2710 19 49;
d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 şi 2710 19 25;
e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 pânã la 2711 19 00;
f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 şi 2711 21 00;
g) pãcura cu codurile NC de la 2710 19 61 pânã la 2710 19 69;
h) cãrbunele şi cocsul cu codurile NC 2701, 2702 şi 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacã sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcţie de destinaţie, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încãlzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângã produsele energetice prevãzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângã produsele energetice prevãzute la alin. (1), orice altã hidrocarburã, cu excepţia turbei, destinatã a fi utilizatã, pusã în vânzare sau utilizatã pentru încãlzire este accizatã cu acciza aplicabilã produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producţie de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constã în produse energetice produse în incinta acelui loc de producţie. Când acest consum se efectueazã în alte scopuri decât cel de producţie şi, în special, pentru propulsia vehiculelor, se considerã fapt generator de accize.

Norme metodologice:

78. (1) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin circulaţie comercialã în vrac se înţelege transportul produsului în stare vãrsatã fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantã din mijlocul de transport - camion-cisternã, vagon-cisternã, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulaţia comercialã în vrac include şi transportul produselor în stare vãrsatã efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la alin. (3) al art. 206^16 din Codul fiscal, este supus unei accize, atunci când:

a) produsul este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor;

b) produsul este pus în vânzare drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor;

c) produsul este utilizat drept combustibil pentru încãlzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situaţiile prevãzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producţie, de vânzare sau de utilizarea produselor sã adreseze o solicitare Comisiei, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al accizelor. Solicitarea va fi însoţitã obligatoriu de buletinul de analizã al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifarã a produsului efectuatã de autoritatea vamalã centralã şi de avizul Ministerului Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3^1) Pe lângã documentele prevãzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscalã centralã - direcţia de specialitate care asigurã secretariatul Comisiei şi urmãtoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerţului;
b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;
c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;
d) autorizaţia de mediu sau avizul de mediu, după caz.
(3^2) Prevederile alin. (3) şi (3^1) se aplică şi în cazul operatorilor economici pentru produsele prevăzute la art. 206^16 alin. (5) şi (6) din Codul fiscal.
(4) Pentru produsele aflate în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (6) ale art. 206^16 din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligaţiile prevăzute la alin. (3), în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor se datorează o accizã egală cu acciza prevăzută pentru benzina fără plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.
(5) Nu intră sub incidenţa accizelor decât aditivii care intră în amestec cu combustibilii pentru motor sau combustibilii pentru încălzire.
(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanţi pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

Pct. 78 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^16 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (3^1) şi (3^2) ale pct. 78 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^16 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 4 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Gaz natural

Art. 206^17. - (1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar accizele vor deveni exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizaţi potrivit legii, direct către consumatorii finali.
(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul gazului natural au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.
(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau un

redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice:

79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizaţi în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligaţie revine operatorilor economici licenţiaţi de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 32.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru şi destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(3) Societatea la care se face referire la alin. (2) are obligaţia de a fi înregistrată ca plătitor de accize.

Pct. 79 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^17 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (1) şi (2) ale pct. 79 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^17 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 5 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Cărbune, cocs şi lignit

Art. 206^18. - Cărbunele, cocsul şi lignitul vor fi supuse accizelor care vor deveni exigibile la momentul livrării de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziţii intracomunitare ori care importă astfel de produse. Aceşti operatori economici au obligaţia să se înregistreze la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în

normele metodologice.

Norme metodologice:

80. (1) Operatorii economici autorizaţi pentru extracţia cărbunelui şi lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum şi operatorii economici care efectuează achiziţii intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.

(2) Obligaţia înregistrării în calitate de operatori economici cu produse accizabile revine în cazul produselor care se regăsesc la alin. (3) de la art. 206^16 din Codul fiscal.

Pct. 80 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^18 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (1) al pct. 80 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^18 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 5-a
Energie electrică

Energie electrică

Art. 206^19. - (1) În înţelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 206^5, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice au obligaţia de a se

înregistra la autoritatea competentã, în condiţiile prevãzute în normele metodologice.
(5) Atunci când energia electricã este furnizatã în România de un distribuitor sau un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilã la furnizarea cãtre consumatorul final şi va fi plãtitã de o societate desemnatã de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie sã fie înregistratã la autoritatea competentã din România.

Norme metodologice:
81. (1) Nu se considerã ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electricã utilizat pentru menţinerea capacitãţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electricã, în cazul operatorilor economici autorizaţi de Autoritatea Naţionalã de Reglementare în Domeniul Energiei.
(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice de cãtre Autoritatea Naţionalã de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscalã centralã, direcţia de specialitate care asigurã secretariatul Comisiei. Aceastã obligaţie revine operatorilor economici autorizaţi care furnizeazã energie electricã direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevãzute în anexa nr. 32.
(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru şi destinate a fi eliberatã în consum în România, acciza va deveni exigibilã la furnizarea cãtre consumatorul final şi va fi plãtitã de o societate desemnatã în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscalã centralã, direcţia de specialitate care asigurã secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.
(4) Societatea la care se face referire la alin. (3) are obligaţia de a se înregistra ca plãtitor de accize.

Pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^19 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.
Alin. (2) şi (3) ale pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^19 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 7 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 6-a
Excepţii de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electricã

Codul fiscal:
Excepţii
Art. 206^20. - (1) Nu se datoreazã accize pentru:
1. cãldura rezultatã şi produsele cu codurile NC 4401 şi 4402;
2. urmãtoarele utilizãri de produse energetice şi energie electricã:
a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încãlzire**);
b) utilizarea dualã a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încãlzire, cât şi în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încãlzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimicã şi în procesele electrolitic şi metalurgic se considerã a fi utilizare dualã**);
c) energia electricã utilizatã în principal în scopul reducerii chimice şi în procesele electrolitice şi metalurgice;
d) energia electricã, atunci când reprezintã mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;
e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice**).
(2) Nu se considerã producţie de produse energetice:
a) operaţiunile pe durata cãrora sunt obţinute accidental mici cantitãţi de produse energetice;
b) operaţiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilã refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiţia ca acciza deja plãtitã pentru un asemenea produs sã nu fie mai micã decât acciza care poate fi cuvenitã, dacã produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;
c) o operaţie constând din amestecul - în afara unui loc de producţie sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiţia ca:
1. accizele asupra componentelor sã fi fost plãtite anterior; şi
2. suma plãtitã sã nu fie mai micã decât suma accizei care ar putea sã fie aplicatã asupra amestecului.
(3) Condiţia prevãzutã la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacã acel amestec este scutit pentru o utilizare specificã.
(4) Modalitatea şi condiţiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele

metodologice.

Norme metodologice:

82**). (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevãzute la art. 206^16 alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care deţin autorizaţii de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevãzute la art. 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deţinerea autorizaţiei de utilizator final nu se aplicã produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializãrii cu amãnuntul.

(3) Pentru produsele energetice prevãzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu deţin autorizaţii de utilizator finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevãzute la art. 206^16 alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotelor de accize prevãzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevãzute la art. 206^16 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevãzute la art. 206^16 alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de accizã aferente motorinei.

(4) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziţionate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevãzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare sã deţinã autorizaţie de utilizator final exclusiv pentru livrãrile cãtre operatorii economici care deţin autorizaţie de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vãrsatã prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantã din mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situaţie în care se aplicã prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directã. Aceste prevederi pot fi aplicate şi în cazul transportului de produse energetice în stare vãrsatã efectuat prin alte containere, cu condiţia ca deplasarea produselor sã se realizeze cãtre un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deţine autorizaţie de utilizator final provin din achiziţii intracomunitare proprii, acesta trebuie sã deţinã şi calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamalã teritorialã, la cererea scrisã a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevãzut în anexa nr. 33. Cererea, însoţitã de documentele prevãzute expres în aceasta, se depune

la autoritatea vamalã teritorialã.
(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamalã teritorialã eliberează autorizaţia de utilizator final, dacã sunt îndeplinite urmãtoarele condiţii:
a) au fost prezentate documentele prevãzute în cerere;
b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clãdirile sub orice formã legalã;
d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziţionate anterior în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.
(9^1) Procedura de eliberare a autorizaţiilor de utilizator final nu intrã sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobãrii tacite.

Alin. (9^1) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(10) Autoritatea vamalã teritorialã atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizaţiei fiind prevãzut în anexa nr. 34.
(11) După emiterea autorizaţiei de utilizator final, o copie a acestei autorizaţii va fi transmisã, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.
(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoţitã de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevãzut la pct. 91.
(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziţionate de utilizatorul final prin operaţiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoţitã de documentul administrativ unic.
(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat cãtre utilizatorul final, atunci când nu se aplicã prevederile aferente locului de livrare directã, va fi însoţitã de un document comercial care va conţine aceleaşi informaţii ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cãrui model este prezentat în anexa nr. 40.1, mai puţin codul de referinţã administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamalã teritorialã în raza cãreia îşi desfãşoarã activitatea destinatarul înregistrat, cât şi de autoritatea vamalã teritorialã în raza cãreia îşi desfãşoarã activitatea utilizatorul final.

Alin. (14) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(15) La primirea produselor energetice, utilizatorul final autorizat trebuie să înştiinţeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepţie maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi.

(16) Eliberarea autorizaţiei de utilizator final este condiţionată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanţii în favoarea autorităţii fiscale teritoriale, al cărei cuantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206^16 alin. (3) şi, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanţia va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantităţii de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206^16 alin. (2), altele decât cele menţionate la alin. (3) al aceluiaşi articol, din Codul fiscal, garanţia va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantităţii de produse aprobate.

(17) Garanţia stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislaţiei fiscale aplicabile acestora, şi a respectat, în ultimii 2 ani, destinaţia utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizaţiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislaţiei fiscale aplicabile acestora, şi a respectat, în ultimii 3 ani, destinaţia utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizaţiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislaţiei fiscale aplicabile acestora, şi a respectat, în ultimii 4 ani, destinaţia utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizaţiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorităţii fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziţionate.

(20) Garanţia poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziţionate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea şi acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(20^1) În situaţia prevăzută la alin. (6), operatorul economic are obligaţia de a constitui şi garanţia aferentă calităţii de destinatar înregistrat.

Alin. (20^1) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(20^2) Pentru produsele energetice prevãzute la art. 20616 alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiaşi articol, din Codul fiscal, garanţia prevãzutã la alin. (20^1) se determinã pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

Alin. (20^2) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(21) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisã într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentatã în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(21^1) Orice operator economic care deţine autorizaţie de utilizator final are obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamalã teritorialã despre orice modificare pe care intenţionează sã o aducã asupra datelor iniţiale în baza cãrora a fost emisã autorizaţia de utilizator final, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificãrii.

Alin. (21^1) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 12 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(21^2) În cazul modificãrilor care se înregistreazã la oficiul registrului comerţului, operatorul economic are obligaţia de a prezenta, în fotocopie, documentul care atestã realizarea efectivã a modificãrii, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

Alin. (21^2) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 12 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(22) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite autoritãţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, pânã la data de 15 inclusiv a lunii urmãtoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi

utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziţionatã, cantitatea utilizatã/comercializatã, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate şi destinatarul produselor, potrivit modelului prevãzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situaţiei în termenul prevãzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Alin. (22) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(23) Autoritatea vamalã teritorialã revocã autorizaţia de utilizator final în urmãtoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

Lit. a) a alin. (23) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 13 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) operatorul economic nu a justificat destinaţia cantitãţii de produse energetice achiziţionate, în cazul destinatarului înregistrat care efectueazã livrãri de produse energetice cãtre utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

d) a fost adusã orice modificare asupra datelor iniţiale în baza cãrora a fost emisã autorizaţia de utilizator final, cu nerespectarea prevederilor alin. (21^1) şi (21^2).

Lit. d) a alin. (23) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 14 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(24) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunicã deţinãtorului şi produce efecte de la data comunicãrii sau de la o altã datã cuprinsã în aceasta.

(25) Autoritatea vamalã teritorialã anuleazã autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legãturã cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunicã deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(27^1) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendã efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedurã administrativã.

Alin. (27^1) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 15 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(28) O nouã autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinutã dupã 12 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(30) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţã a operatorilor economici prevãzuţi la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listã care va fi actualizatã lunar pânã la data de 15 a fiecãrei luni.

(31) Pentru situaţia prevãzutã la art. 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înţelesul prezentelor norme metodologice, prin costul unui produs se înţelege suma tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii la care se adaugã cheltuielile de personal şi consumul de capital fix la nivelul unei activităţi, aşa cum este definitã la pct. 5^1.4 al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înţelege valoarea realã de cumpărare a energiei electrice sau costul de producţie al energiei electrice, dacã este produsã în întreprindere.

(33) În sensul art. 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se considerã utilizare dualã a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul şi gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producţie a fierului, zincului şi a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oţelului;

c) cărbunele şi cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului şi oţelului;

d) gazul utilizat pentru a menţine sau a creşte conţinutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;
f) cocsul utilizat ca o sursã de dioxid de carbon în procesul de producţie a carbonatului de sodiu;
g) acetilena utilizatã prin ardere pentru tãierea/lipirea metalelor.
(34) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin procese metalurgice se înţelege acele procese industriale de transformare a materiilor prime naturale şi/sau artificiale, dupã caz, în produse finite sau semifabricate care se încadreazã în nomenclatura CAEN la secţiunea C - Industria prelucrãtoare, diviziunea 24 - Prelucrarea metalelor de bazã, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activitãţilor economice NACE a doua revizuire şi de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum şi a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 393 din 30 decembrie 2006.

Alin. (34) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(35) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin procese mineralogice se înţelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la secţiunea C - Industria prelucrãtoare, diviziunea 23 - Fabricarea altor produse minerale nemetalice, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului.

Alin. (35) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cãrbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electricã, prevãzute la art. 206^16 alin. (3) şi, respectiv, la art. 206^19 alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notificã acest fapt autoritãţii vamale teritoriale. Dupã notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificãrii cu numãrul de înregistrare la autoritatea vamalã teritorialã. Transmiterea notificãrii nu este necesarã atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.
(37) Notificarea prevãzutã la alin. (36) va cuprinde informaţii detaliate privind activitatea desfãşuratã de operatorul economic utilizator şi costul produsului final, dupã caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) şi (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, cocs, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanţia şi cea de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, la propunerea Autorităţii Naţionale a Vămilor.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009

51%

, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^20 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

**) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform art. II din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010, operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final pentru utilizarea cărbunelui şi cocsului în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, îşi pot desfăşura în continuare activitatea fără a proceda la notificarea prevăzută la art. I lit. B pct. 8 din prezenta hotărâre aferent pct. 82 de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, dar nu mai târziu de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final.

Codul fiscal:

Reguli generale

Art. 206^21. - (1) Producţia şi transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

(2) Depozitarea exclusivă a produselor accizabile în regim suspensiv de accize poate avea loc în:

a) antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de produse energetice şi ale persoanelor afiliate acestora, în sensul prevăzut la titlul I art. 7 pct. 21,

pentru un număr maxim de 8 antrepozite fiscale de depozitare pentru fiecare antrepozitar autorizat pentru producţia de astfel de produse din România, inclusiv persoanele afiliate acestuia. În înţelesul acestei prevederi, antrepozitarul autorizat pentru producţia de produse energetice este operatorul economic care deţine instalaţii şi utilaje pentru rafinarea ţiţeiului şi prelucrarea fracţiilor rezultate în vederea obţinerii de produse supuse accizelor;

b) antrepozitele fiscale aflate în zona aeroporturilor, destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor cu produse energetice, în baza certificatelor eliberate în acest sens de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

c) antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de ţigarete a căror cotă de piaţă reprezintă peste 5% şi ale persoanelor afiliate acestora, în sensul prevăzut la titlul I art. 7 pct. 21, pentru un număr maxim de două antrepozite fiscale de depozitare pentru fiecare antrepozitar autorizat pentru producţia de astfel de produse din România, inclusiv persoanele afiliate acestuia*).

Alin. (2) al art. 206^21 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Alin. (2), (3) şi (4) ale art. IV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010 prevăd:

"(2) Autorizaţiile deţinute de antrepozitarii autorizaţi pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. I pct. 5, îşi încetează valabilitatea la data de 1 septembrie 2010.

(3) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse energetice şi antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de ţigarete, inclusiv persoanele afiliate acestora, prevăzuţi la art. I pct. 5, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă deţin mai mult de 8 antrepozite fiscale de depozitare de produse energetice şi mai mult de două antrepozite fiscale de depozitare ţigarete, au obligaţia ca în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă să comunice Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor lista antrepozitelor fiscale de depozitare, în număr de maximum 8, respectiv două, pentru care se intenţionează reautorizarea acestora.

(4) După 48 de ore de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. I pct. 5, se interzice deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către antrepozite fiscale de depozitare."

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniştite realizate de micii producători care obţin în medie mai puţin de 1.000 hl de vin pe an;

Litera b) a alin. (3) al art. 206^21 a fost modificată de pct. 10 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care modifică pct. 148 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele şi cocsul.
(4) În cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (3) lit. b) realizează ei înşişi tranzacţii intracomunitare, aceştia informează autorităţile competente şi respectă cerinţele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.
(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiţi de la obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.
(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.
(7) Deţinerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.
(8) Fac excepţie de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Alin. (8) al art. 206^21 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(9) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.
(10) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.

Norme metodologice:
83. (1) Într-un antrepozit fiscal de producţie pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparţinând uneia dintre următoarele grupe de produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;
b) tutun prelucrat;
c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producţie este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile achiziţionate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producţie de produse accizabile şi a produselor accizabile rezultate din activitatea de producţie pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) În antrepozitul fiscal de depozitare al unui antrepozitar autorizat pentru producţie sau al unei persoane afiliate acestuia este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile. În cazul produselor energetice, în antrepozitul de depozitare este permisă deţinerea în regim suspensiv de accize şi a produselor energetice accizabile de natura aditivilor sau a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru aditivare sau amestec.

Alin. (3) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 17 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Intră sub incidenţa regimului de antrepozitare producţia de arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum. Sistemul informatizat se aplică numai în cazul mişcărilor de astfel de produse pe teritoriul naţional. În cazul deplasărilor intracomunitare de astfel de produse se aplică prevederile legislaţiei statului membru de destinaţie.

(5) Nu intră sub incidenţa regimului de antrepozitare berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(6) Prin gospodărie individuală se înţelege gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(7) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, au obligaţia de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declaraţie la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul. Declaraţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(8) Autoritatea vamală teritorială va ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (7), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind cantităţile de produse declarate.

(9) În situaţia în care gospodăria individuală intenţionează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, aceasta are obligaţia de a se autoriza potrivit prevederilor legale.

(10) Producţia de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de vinuri.

(11) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparţinând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi valabil pentru anul de producţie viticolă.

(12) Persoanele juridice care deţin în proprietate suprafeţe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţie de vinuri.

(13) În cazurile prevăzute la alin. (10) şi (12), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă informaţii cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.

(14) Cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(15) Pentru cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale, antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligaţia ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informaţiile prevăzute la alin. (13) autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.

(16) Nu intră sub incidenţa regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniştite care produc în medie mai puţin de 1.000 hl de vin pe an.

(17) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin mici producători de vinuri liniştite se înţelege operatorii economici producători de vin liniştit, care din punct de vedere juridic şi economic sunt independenţi faţă de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin şi nu funcţionează sub licenţa de produs a altui operator economic producător de vin.

(18) Micii producători de vinuri liniştite au obligaţia ca în fiecare an să depună semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea vamală teritorială, o declaraţie privind cantitatea de vinuri liniştite produsă, precum şi cantităţile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situaţiei al cărei model este prevăzut în anexa nr. 36.

(19) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniştite înregistrează o producţie mai mare de 1.000 hl de vin şi doreşte să continue această activitate, este obligat ca

în termen de 15 zile de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la pct. 84. Până la obţinerea autorizaţiei, producătorul poate desfăşura numai activitate de producţie, dar nu şi de comercializare. După obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal, indiferent de producţia realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniştite.

(20) În situaţia în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producţie încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea şi sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(21) În situaţia în care producătorul de vinuri liniştite nu respectă prevederile alin. (18) şi (19), se consideră că producţia de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activităţii şi aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(22) Micii producători de vinuri liniştite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unităţi de alimentaţie publică sau către antrepozite fiscale.

(22^1) În situaţia în care micii producători de vinuri liniştite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse va fi însoţită de un document comercial care va conţine aceleaşi informaţii ca cele din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea micul producător de vinuri liniştite, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

Alin. (22^1) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 18 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(23) În cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (17) realizează ei înşişi tranzacţii intracomunitare, în sensul vânzării vinului realizat către beneficiari din alte state membre, aceştia au obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacţiei şi de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziţii de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de la obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoţit transportul, admis de statul membru

de expediţie.
(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum şi destinatarul din România prevăzut la alin. (24) au obligaţia ca semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorităţii vamale teritoriale o situaţie centralizatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 37.
(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) - (25) atrage aplicarea de sancţiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.

Alin. (26) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(27) În sensul art. 206^21 alin. (6) din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:
a) livrările de produse energetice către avioane;
b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu - se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;
c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206^20 alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal;
d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expoziţiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producţia de vinuri liniştite şi/sau spumoase;
e) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.
f) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producţia de bere.

Litera f) a alin. (27) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 20 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(28) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de produse energetice, inclusiv pentru producţia de bio-ETBE (bio etil terţ butil eter), bio-TAEE (bio terţ amil etil eter) şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obţinerii de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.
(29) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producţie a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producţia de produse energetice şi în alte

industrii, exclusiv industria alimentarã.

Alin. (29) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(30) Pentru aplicarea prevederilor alin. (28) şi (29), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizaţia de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:
a) pentru producţia de alcool etilic, cu producţie de bioetanol;
b) pentru producţia de produse energetice, cu:
b1) producţie de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi naturã realizate pe bazã de bioetanol; şi/sau
b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzinã.
(31) În afara antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistratã ca obligaţie de platã, iar prin circuitul economic se poate stabili de cãtre autoritãţile competente cu atribuţii de control cã produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.
(32) Atunci când pentru produsele accizabile deţinute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili cã acciza a fost înregistratã ca obligaţie de platã, intervine exigibilitatea accizei, obligaţia de platã revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legalã a produselor.
(33) În sensul art. 206^21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, cota de piaţã este cea determinatã pentru anul calendaristic anterior celui în curs, pânã la data de 31 ianuarie din anul în curs, de cãtre autoritatea fiscalã centralã - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.
(34) În situaţia în care cota de piaţã înregistratã de antrepozitarul autorizat pentru producţia de ţigarete, inclusiv prin persoanele afiliate acestuia, se situează sub 5%, autorizaţiile pentru antrepozitele fiscale de depozitare vor fi revocate.

Pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^21 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:
Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal
Art. 206^22 - (1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona numai pe baza autorizaţiei valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanţelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare Comisie.

Alin. (1) al art. 206^22 a fost modificat de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care modifică pct. 148 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.
Alin. (1) al art. 206^22 a fost modificat de pct. 48 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), autorizarea de către Ministerul Finanţelor Publice a antrepozitelor fiscale pentru producţia exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alţii decât contribuabilii mari şi mijlocii stabiliţi conform reglementărilor în vigoare, precum şi micile distilerii, prevăzute la art. 20614 alin. (4), se poate face şi prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (1^1) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 49 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei, pentru ca un loc să funcţioneze ca antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.
(3) Cererea trebuie să conţină informaţii şi să fie însoţită de documente cu privire la:
a) amplasarea şi natura locului;
b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;
c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziţionate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activităţii de producţie de produse accizabile;

d) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaţionale, randamentul utilajelor şi instalaţiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 206^26;

g) capacitatea maximă de producţie a instalaţiilor şi utilajelor în 24 de ore, declarată pe propria răspundere de persoana fizică sau de administratorul persoanei juridice care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

Litera g) a alin. (3) al art. 206^22 a fost introdusă de pct. 7 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

h) deţinerea autorizaţiei de mediu/autorizaţiei integrate de mediu, eliberată potrivit legislaţiei în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obţinerii acestora;

Litera h) a alin. (3) al art. 206^22 a fost introdusă de pct. 50 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris şi vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice*).

Litera i) a alin. (3) al art. 206^22 a fost introdusă de pct. 50 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activităţii ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate a sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoţită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locaţii.

(7) În exercitarea atribuţiilor sale, Comisia poate solicita orice informaţii şi documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, de la Agenţia Naţională de Administrare

Fiscală şi de la alte instituţii ale statului, pe care le consideră necesare în soluţionarea cererilor înregistrate.

Alin. (7) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(8) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice sau Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituţii. Nerespectarea acestei obligaţii atrage măsurile sancţionatorii prevăzute de legislaţia în vigoare.

Alin. (8) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(9) Comisia poate solicita, după caz, participarea la şedinţe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum şi a reprezentantului legal al societăţii comerciale în cauză.

Alin. (9) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(10) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcţionează în cadrul direcţiei de specialitate din Ministerul Finanţelor Publice, direcţie desemnată prin hotărârea de organizare şi funcţionare a ministerului.

Alin. (10) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(11) În exercitarea atribuţiilor sale, direcţia de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale şi teritoriale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice şi, respectiv, de la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală orice alte informaţii şi documente pe care le consideră necesare în soluţionarea cererilor înregistrate.

Alin. (11) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(12) Dacă în urma analizării documentaţiei anexate la cererea înregistrată direcţia de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorităţii

emitente.

Alin. (12) al art. 206^22 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Norme metodologice:
84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona doar în baza unei autorizaţii valabile emise de Comisie sau de comisia teritorială.

Alin. (1) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Pentru a obţine o autorizaţie de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.
(3) Cererea privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38 şi să fie însoţită de documentele specificate în această anexă. În cazul activităţii de producţie, cererea va fi însoţită şi de manualul de procedură.
(4) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producţie sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă a clădirilor şi a terenurilor. Documentele care atestă deţinerea în proprietate sau în folosinţă a clădirilor şi a terenurilor sunt:
a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepţie, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală;
b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală.
(4^1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru producţie de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:
a) pentru producţia de bere - 1.500.000 lei;
b) pentru producţia de bere realizată de micii producători - 500.000 lei;
c) pentru producţia de bere de maximum 2.500 hl pe an - 5.000 lei;
d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 25.000 lei;
e) pentru producţia de vinuri peste 5.000 hl pe an - 50.000 lei;
f) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe

an - 75.000 lei;
g) pentru producţia de bãuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;
h) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;
i) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;
j) pentru producţia de alcool etilic şi/sau bãuturi spirtoase de maximum 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;
k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau bãuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;
l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau bãuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;
m) pentru producţia de alcool etilic realizatã de micile distilerii - 10.000 lei;
n) pentru producţia de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;
o) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL - 4.000.000 lei;
p) pentru producţia de GPL - 500.000 lei; ...
q) pentru producţia exclusivã de biocombustibili şi biocarburanţi - 50.000 lei.

Alin. (4^1) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 22 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzãtor acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevãzut cuantumul cel mai mare.

Alin. (4^2) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 22 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^3) Persoanele care intenţionează sã fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile trebuie sã depunã o declaraţie pe propria rãspundere care sã cuprindã calculul prevãzut la pct. 85 alin. (15^1) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevãzut în anexa nr. 38^1.

Alin. (4^3) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 22 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing financiar pentru instalaţiile şi echipamentele care contribuie direct la producţia de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

Alin. (5) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (4) - (5) unităţile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea şi funcţionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare şi a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice «Gheorghe Ionescu-Şişeşti», cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (6) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(7) În cazul producţiei de alcool şi băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentaţia întocmită şi lista cu semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

Alin. (7) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(7^1) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de antrepozitarul propus. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condiţiilor de autorizare, precum şi capacitatea de a respecta obligaţiile antrepozitarului autorizat.

Alin. (7^1) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(8) Antrepozitarii propuşi prevăzuţi la alin. (7) pot desfăşura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorităţii vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la data obţinerii aprobării scrise.

Alin. (8) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul propus are obligaţia să obţină încadrarea tarifară a produselor finite, precum şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorităţi:

a) documentaţia tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit (specificaţie tehnică, standard de firmă sau similar), precum şi alte documente din care să rezulte toate informaţiile necesare stabilirii clasificării tarifare şi atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura şi cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricaţie a produsului finit;

b) o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantităţile de materii prime utilizate, cantităţile de produse finite obţinute şi consumurile de utilităţi.

Alin. (9) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(10) După obţinerea încadrării tarifare a produselor finite şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, acestea vor fi transmise de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentaţia în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obţinute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producţiei de produse energetice, antrepozitarul propus trebuie să depună pe lângă documentaţia întocmită conform alin. (9) şi lista cu semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, precum şi domeniul de utilizare al acestora, avizată de Ministerul Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri. Lista va cuprinde şi o rubricã aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor. Procedura prevăzută la alin. (8) - (11) se va aplica şi antrepozitarilor propuşi pentru producţia de produse energetice.

Alin. (12) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr.

571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizaţi propuşi prevăzuţi la alin. (7) şi (12), documentaţia va cuprinde şi lista produselor accizabile ce vor fi achiziţionate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producţie, precum şi încadrarea tarifară a acestora.

(14) După încheierea probelor tehnologice, antrepozitarul propus are obligaţia ca în prezenţa reprezentantului autorităţii vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eşantioane identice. Fiecare eşantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială care predă spre analiză un eşantion către un laborator autorizat, urmând ca celălalt eşantion să fie păstrat ca probă-martor de antrepozitarul autorizat propus.

Alin. (14) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(14^1) Pe baza rezultatelor analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (14), autoritatea vamală teritorială verifică dacă produsele analizate corespund încadrării tarifare, precum şi încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile stabilite de autoritatea vamală centrală pe baza documentelor menţionate la alin. (9).

Alin. (14^1) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 26 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(14^2) În situaţia în care se constată diferenţe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente faţă de încadrarea tarifară stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligaţia remedierii neconcordanţelor.

Alin. (14^2) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 26 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(16) În acţiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul

organelor cu atribuţii de control şi, după caz, al Ministerului Administraţiei şi Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare prevăzute la art. 206^23 din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentaţie autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau autorităţii teritoriale care asigură secretariatul comisiei teritoriale, după caz, însoţită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunităţii emiterii autorizaţiei de antrepozitar autorizat şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanţa cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul propus. Referatul va purta semnătura şi ştampila autorităţii vamale teritoriale.

Alin. (17) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(18) Autoritatea fiscală centrală, prin direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau, după caz, autoritatea teritorială care asigură secretariatul comisiei teritoriale poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanţia.

Alin. (18) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricaţie, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorităţii vamale centrale documentaţia completă potrivit prevederilor alin. (9), în vederea obţinerii încadrării tarifare a produsului, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

Alin. (19) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr.

571/2003 a fost modificat de pct. 27 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^1) În sensul prezentelor norme metodologice, prin noţiunea produs nou se înţelege produsul finit accizabil care, datoritã caracteristicilor şi proprietăţilor fizico-chimice şi organoleptice, este diferit de produsele accizabile existente în nomenclatorul de fabricaţie şi încadrate în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal.

Alin. (19^1) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^2) În situaţia prevăzută la alin. (19), antrepozitarul autorizat poate desfăşura activitatea de producţie în condiţiile în care a fost depusă documentaţia completă în vederea obţinerii încadrării tarifare a produselor finite, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

Alin. (19^2) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^3) Imediat după introducerea în fabricaţie a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligaţia îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) - (14^2).

Alin. (19^3) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^4) Procedura cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) - (14^2) se aplică şi pentru antrepozitarii autorizaţi, atunci când autoritatea vamală teritorială consideră că este necesară această procedură.

Alin. (19^4) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^5) În situaţiile prevăzute la alin. (19^3) şi (19^4), atunci când se constată diferenţe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente faţă de încadrarea tarifară rezultată în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a plăti acciza aferentă încadrării efectuate de autoritatea vamală centrală, inclusiv diferenţa pentru produsele deja eliberate pentru consum.

Alin. (19^5) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

52%

(20) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (8) antrepozitele fiscale - mici distilerii - care realizează ţuică şi rachiuri de fructe, inclusiv în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale.

(21) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore va cuprinde informaţii referitoare la capacitatea de producţie a tuturor instalaţiilor şi utilajelor deţinute în antrepozitul fiscal, precum şi informaţii cu privire la capacitatea tehnologică de producţie, respectiv cea care urmează a fi utilizată, volumul de producţie la nivelul unui an şi programul de funcţionare stabilit de persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

(22) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin organizare administrativă se înţelege schema organizatorică a persoanei care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

Pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^22 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Condiţii de autorizare

Art. 206^23. - (1) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru

un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:
a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deţinerea, primirea şi/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize;

Litera a) a alin. (1) al art. 206^23 a fost modificată de pct. 9 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;
c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute la art. 206^21 alin. (8);
d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
f) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerinţele prevăzute la art. 206^26;
g) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală;

Litera g) a alin. (1) al art. 206^23 a fost introdusă de pct. 10 al art. I din ORDONANŢA DE

URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.
Litera g) a alin. (1) al art. 206^23 a fost modificată de pct. 51 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din normele metodologice;

Lit. h) a alin. (1) al art. 206^23 a fost introdusă de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

i) persoana juridică nu se află în procedura falimentului sau de lichidare.

Lit. i) a alin. (1) al art. 206^23 a fost introdusă de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.
(3) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:
85. (1) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfăşoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activităţi desfăşurate de persoana care solicită autorizarea şi care nu au legătură cu producţia sau depozitarea de produse accizabile.
(1^1) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare şi barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

Alin. (1^1) al pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^23 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 29 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Locurile destinate producţiei de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea şi vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.
(3) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi de distilate ca materie primă şi locurile destinate producţiei de băuturi alcoolice obţinute exclusiv din prelucrarea alcoolului şi

a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare și rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute și a concentrației alcoolice avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(6) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(7) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(9) În cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (9), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare prevăzută la pct. 77.

(11) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitului, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(12) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (11) micile distilerii.

(13) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse

energetice numai dacã este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legalã.

(13^1) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare şi a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementãrilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legalã.

Alin. (13^1) al pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^23 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 30 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(14) Locurile destinate producţiei sau depozitării de produse energetice trebuie sã fie dotate cu mijloace de mãsurare a debitului volumic sau masic.

(15) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonã sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al cãror cod tarifar se încadrează la art. 206^16 alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum şi locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de mãsurare a masei.

(15^1) Media ponderatã a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcţie de valoarea totalã a accizelor aferente materiilor prime achiziţionate şi utilizate în vederea obţinerii produsului finit, în funcţie de consumurile specifice, împărţitã la cantitatea totalã de materii prime folosite. Media ponderatã a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziţionate şi utilizate se stabileşte de operatorul economic pe baza datelor privind cantitãţile de materii prime utilizate pentru obţinerea unei cantitãţi de produs finit echivalente unitãţii de mãsurã în care este exprimat nivelul accizelor.

Alin. (15^1) al pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^23, alin. (1) lit. h) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 31 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(15^2) Media ponderatã prevãzutã la alin. (15^1) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementãrilor privind regimul accizelor armonizate.

Alin. (15^2) al pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^23, alin. (1) lit. h) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 31 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(16) Rezerva de stat şi rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deţine.

(17) Pentru obţinerea autorizaţiei, instituţiile care gestionează rezerva de stat şi rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38.

Pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^23 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^23 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 206^24. - (1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

(2) Autorizaţia va conţine următoarele:

a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;

c) adresa antrepozitului fiscal;

Lit. c) a alin. (2) al art. 206^24 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal şi natura activităţii;

e) capacitatea de depozitare a produselor accizabile în antrepozitul fiscal, în cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare;

Lit. e) a alin. (2) al art. 206^24 a fost abrogată de pct. 54 al art. I din ORDONANTA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

f) nivelul garanţiei;
g) perioada de valabilitate a autorizaţiei. Perioada de valabilitate este de 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii stabiliţi conform reglementărilor în vigoare şi de un an în celelalte cazuri;

Litera g) a alin. (2) al art. 206^24 a fost modificată de pct. 11 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

h) orice alte informaţii relevante pentru autorizare.
(3) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.
(4) Înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse şi asupra motivelor acesteia.
(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.
(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.
(7) Antrepozitarul autorizat care doreşte continuarea activităţii într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizaţia pentru acel antrepozit fiscal va solicita în scris autorităţii competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.

Alin. (7) al art. 206^24 a fost introdus de pct. 12 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Norme metodologice:
86. (1) După analizarea referatelor întocmite de autorităţile vamale teritoriale şi a documentaţiilor depuse de solicitant, Comisia sau comisia teritorială, după caz, aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.
(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administraţiei şi Internelor, a Ministerului Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri şi a Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, precum şi câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înfiinţate.
(3) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilităţii data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie sau de

către comisia teritorială, după caz.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziţionate în regim suspensiv de accize, cât şi produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operaţiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanţi şi carburanţi tradiţionali sau între biocombustibili şi combustibili tradiţionali, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal vor fi menţionate materiile prime accizabile plasate în regim suspensiv de accize, produsele finite rezultate, precum şi operaţiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de antrepozit fiscal, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale centrale sau autorităţii teritoriale, după caz, modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei de antrepozit fiscal ori în alte situaţii în care se justifică acest fapt.

(9) Antrepozitarii autorizaţi care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 şi 12 şi pct. III din această anexă, declaraţia privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore prevăzută la pct. 84 alin. (21), o situaţie privind cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(10) Antrepozitarul autorizat sau persoana afiliată acestuia care solicită autorizarea unui loc ca antrepozit fiscal de depozitare va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38, însoţită de documentele specificate în această anexă şi de orice alte documente care fac dovada îndeplinirii condiţiilor prevăzute la art. 206^21 din Codul fiscal.

(11) Antrepozitarul autorizat sau persoana afiliată acestuia care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal de depozitare doreşte reautorizarea locului ca antrepozit fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, potrivit modelului

prevãzut în anexa nr. 38, la care se vor anexa documentele prevãzute la pct. I nr. 10 şi 12 şi pct. III din această anexă, o situaţie privind cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(11^1) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (9) şi (11) vor fi soluţionate potrivit procedurii de autorizare.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (9) - (11), autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţiile direcţiei de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau al comisiei teritoriale, după caz, însoţite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunităţii autorizării/reautorizării antrepozitului fiscal şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanţa cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura şi ştampila autorităţii vamale teritoriale.

(13) Direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau al comisiei teritoriale, după caz, poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanţia.

(14) Modificarea autorizaţiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidenţa alin. (3) şi este valabilă de la data aprobării de către Comisie ori de către comisia teritorială, după caz.

(15) Modificarea prevăzută la alin. (14), precum şi orice altă modificare intervenită asupra autorizaţiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizaţiei nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

(16) Schimbarea calităţii unui contribuabil, prevăzută la art. 206^24 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, în perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal nu atrage modificarea perioadei de valabilitate.

Pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^24 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art.

I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^24 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 12 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (1), (3) şi (8) ale pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^24 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 32 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (11^1) al pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^24 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 33 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (12), (13) şi (14) ale pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^24 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 34 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (16) al pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^24 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 35 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Obligaţiile antrepozitarului autorizat

Art. 206^26. - (1) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe:

a) să constituie în favoarea autorităţii competente o garanţie pentru producţia, transformarea şi deţinerea de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum şi o garanţie pentru circulaţia acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile art. 206^54 şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

Litera a) a alin. (1) al art. 206^26 a fost modificatã de pct. 13 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

b) să instaleze şi să menţinã încuietori, sigilii, instrumente de măsurã sau alte instrumente similare adecvate, necesare securităţii produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menţinerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorităţii competente sub forma şi procedura prevãzute în normele metodologice;

d) să ţinã evidenţe exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale, şi să prezinte evidenţele corespunzãtoare, la cererea autorităţilor competente;

e) să ţină un sistem corespunzător de evidenţă a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;

f) să asigure accesul autorităţii competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităţii competente;

i) să cerceteze şi să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înştiinţeze autorităţile competente despre orice modificare ce intenţionează să o aducă asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acţiunilor sau a părţilor sociale ale antrepozitarilor autorizaţi ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată, revocată sau suspendată conform prezentului capitol va fi adusă la cunoştinţa autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea acestei operaţiuni, în vederea efectuării inspecţiei fiscale, cu excepţia celor care fac obiectul tranzacţiilor pe piaţa de capital.

Alin. (3) al art. 206^26 a fost introdus de pct. 14 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Alin. (3) al art. 206^26 a fost modificat de pct. 56 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(4) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligaţiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective şi-a asumat obligaţia de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanţii sub forma unei scrisori de garanţie bancară la nivelul obligaţiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacţiei, ale antrepozitarului.

Alin. (4) al art. 206^26 a fost introdus de pct. 14 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(5) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (3) şi (4) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Alin. (5) al art. 206^26 a fost introdus de pct. 14 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Norme metodologice:

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat, Comisia sau comisiile teritoriale, după caz, stabilesc o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat, Comisia sau comisiile teritoriale, după caz, stabilesc obligatoriu o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulaţiei intracomunitare.

(3) Nu sunt supuse obligaţiei de a constitui garanţie produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Comunităţii exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(4) Nivelul garanţiei ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producţiei de bere obţinute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producţie este obligat:

a) să înregistreze producţia de bere rezultată la sfârşitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleţilor sau a berii filtrate la vasele de depozitare, şi să înscrie aceste date în rapoartele de producţie şi gestionare, cu specificarea capacităţii ambalajelor şi a cantităţii de bere exprimate în litri;

b) să determine concentraţia zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentraţiei exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociaţia de Standardizare din România, şi să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realităţii concentraţiei zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentraţia înscrisă în specificaţia tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool şi distilate, după obţinerea autorizaţiei, îşi pot desfăşura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalaţiile şi utilajele de producţie alcool etilic de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieşirea alcoolului brut, rafinat şi tehnic din coloanele de

distilare, respectiv de rafinare, şi pânã la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, sigiliile se vor aplica la ieşirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalaţiile de distilare.

(9) În situaţiile prevãzute la alin. (7) şi (8), sigiliile vor fi aplicate şi pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de mãsurã şi control, pe orice orificii şi robineţi existenţi pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producţiei de alcool, aparatele şi piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare şi rafinare, precum şi de pe tot circuitul instalaţiilor de distilare trebuie îmbinate în aşa fel încât sã poatã fi sigilate.

(11) Sigiliile aparţin autorităţii vamale teritoriale, vor fi înseriate şi vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operaţiunile de sigilare şi desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de cãtre reprezentantul desemnat de autoritatea vamalã teritorialã, astfel încât sã nu se deterioreze aparatele şi piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevãzut la alin. (11), şi a caracteristicilor acestora, uniformizarea şi/sau personalizarea, precum şi coordonarea tuturor operaţiunilor ce se impun revin Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã, prin Autoritatea Naţionalã a Vãmilor.

(13) Amprentele sigiliilor aplicate de autoritatea vamalã teritorialã trebuie sã fie menţinute intacte.

(14) Sigiliile prevãzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizaţi deteriorarea sau înlãturarea sigiliilor aplicate de cãtre reprezentantul autorităţii vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat sã solicite prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorãrii accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervin sigilarea şi desigilarea aparatelor şi pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda dupã cum urmeazã:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitãri scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producţie de alcool şi de distilate sau în situaţii de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorităţii vamale teritoriale cu cel puţin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operaţiunii propriu-zise, solicitând şi desemnarea unui reprezentant al acestei autorităţi, care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorităţii vamale teritoriale întocmeşte un proces-verbal de desigilare, întocmit în douã exemplare, în care va consemna data şi ora desigilãrii, cantitatea de alcool şi de distilate - în litri şi în grade Dall - înregistratã de contoare la momentul desigilãrii, precum şi stocul de alcool şi de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare şi în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producţie de alcool şi distilate constată un incident sau o disfuncţie în funcţionarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie să facă imediat o declaraţie către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop şi va solicita prezenţa unui reprezentant al acestei autorităţi;

b) pentru remedierea defecţiunii va solicita prezenţa unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcţionare şi a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depăşeşte 24 de ore, se întrerupe activitatea de producţie a alcoolului şi a distilatelor, instalaţiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situaţiile prevăzute la alin. (15) şi (17) este necesară întreruperea activităţii, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, în prezenţa reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menţiona cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activităţii, data şi ora întreruperii acesteia, stocul de alcool şi de distilate existent la acea dată şi indicii înregistraţi de contoare în momentul întreruperii activităţii.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activităţii prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activităţii în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declaraţii de remediere a defecţiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat şi vizată de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, însoţită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorităţii vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toţi antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieşite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producţia de alcool etilic şi distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure şi evidenţa materiilor prime introduse în

fabricaţie, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricaţie. Cantităţile de alcool şi de distilate obţinute vor fi evidenţiate atât în litri, cât şi în grade Dall.

(23) Nu intrã sub incidenţa prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale - mici distilerii -, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic.

(24) Intrã sub incidenţa termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenţionează să o aducă asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, prin notificarea intenţiei respective autorităţii vamale teritoriale. Atunci când intenţia de modificare atrage modificarea autorizaţiei, această intenţie va fi notificată şi autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, autorităţii teritoriale care asigură secretariatul comisiei teritoriale. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta atât autorităţii fiscale centrale sau teritoriale, după caz, cât şi autorităţii vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

Pct. 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^26 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^26 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (1), (2) şi (24) ale pct. 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^26 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 36 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei

Art. 206^28. - (1) Autoritatea competentă poate anula autorizaţia pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizaţia pentru un antrepozit fiscal în următoarele situaţii:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnatã printr-o hotãrâre judecãtoreascã definitivã, în România sau într-un stat strãin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelãciune, delapidare, mãrturie mincinoasã, dare sau luare de mitã ori o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completãrile ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicatã, de Legea nr. 31/1990, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare;

3. activitatea desfăşuratã este în situaţie de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoanã juridicã, dacã:

1. în legãturã cu persoana juridicã a fost deschisã o procedurã de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotãrâre judecãtoreascã definitivã, în România sau într-un stat strãin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelãciune, delapidare, mãrturie mincinoasã, dare sau luare de mitã ori o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completãrile ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicatã, de Legea nr. 31/1990, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectã oricare dintre cerinţele prevãzute la art. 206^26 sau la art. 206^53-206^55;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situaţia prevãzutã la alin. (9);

f) antrepozitarul autorizat înregistreazã obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţionalã de Administrare Fiscalã, mai vechi de 60 de zile faţã de termenul legal de platã.

Litera f) a alin. (2) al art. 206^28 a fost modificatã de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (5) şi (6) ale art. IV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010, antrepozitarii autorizaţi care la data intrãrii în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţã deţin autorizaţii valabile, care au depăşit perioada de 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii stabiliţi conform reglementãrilor în vigoare şi, respectiv, de un an în celelalte cazuri de la data de începere a valabilitãţii autorizaţiei şi doresc sã îşi continue activitatea ca antrepozitar autorizat, au obligaţia de a solicita reautorizarea pânã la data de 31 august 2010 inclusiv, în condiţiile prevãzute în Normele

metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Antrepozitarii autorizaţi care deţin autorizaţii valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, a căror valabilitate, până la data de 31 august 2010, nu depăşeşte 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii şi, respectiv, un an în cazul contribuabililor mici de la data de începere a valabilităţii autorizaţiei, au obligaţia de a se conforma prevederilor art. I pct. 13, 15 şi 17 până la data de 31 august 2010 inclusiv.

Alin. (7) al aceluiaşi articol prevede că nerespectarea prevederilor alin. (5) şi (6) atrage revocarea autorizaţiilor de antrepozit fiscal.

Litera f) a alin. (2) al art. 206^28 a fost modificată de pct. 57 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizaţia pentru un antrepozit fiscal şi în cazul în care s-a pronunţat o hotărâre definitivă pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1-6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele contravenţionale ce atrag suspendarea autorizaţiei;

b) până la soluţionarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mişcare acţiunea penală pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei de antrepozit fiscal va fi comunicată şi antrepozitarului deţinător al autorizaţiei.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislaţiei în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în

procedurã administrativã.

Alin. (8) al art. 206^28 a fost modificat de pct. 58 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte sã renunţe la autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligaţia sã notifice acest fapt autoritãţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie îşi produce efecte.
(10) În cazul anulãrii autorizaţiei, o nouã autorizaţie poate fi emisã de autoritatea competentã numai dupã o perioadã de cel puţin 5 ani de la data anulãrii.
(11) În cazul revocãrii autorizaţiei, o nouã autorizaţie poate fi emisã de autoritatea competentã numai dupã o perioadã de cel puţin 6 luni de la data revocãrii.

(12) Antrepozitarii autorizaţi, cãrora le-a fost suspendatã, revocatã sau anulatã autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data suspendãrii, revocãrii ori anulãrii, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condiţiile prevãzute de normele metodologice.

Norme metodologice:
88. (1) Mãsura suspendãrii - cu excepţia cazului prevãzut la alin. (4) -, a revocãrii sau a anulãrii autorizaţiilor se va dispune de cãtre Comisie sau de cãtre comisiile teritoriale, dupã caz, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care s-au consemnat încãlcãri ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor mãsuri.
(2) Actele de control prevãzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecinţe fiscale, vor fi aduse la cunoştinţa autoritãţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigurã secretariatul Comisiei sau, dupã caz, a autoritãţii teritoriale care asigurã secretariatul comisiei teritoriale, în termen de douã zile lucrãtoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei sau, dupã caz, comisiei teritoriale în vederea analizãrii şi dispunerii mãsurilor ce se impun.
(3) Decizia Comisiei sau, dupã caz, a comisiei teritoriale va fi adusã la cunoştinţa antrepozitarului autorizat sancţionat. Totodatã, aceastã decizie va fi adusã şi la cunoştinţa autoritãţii vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, va proceda la verificarea stocurilor de produse deţinute de operatorul economic la acea datã.
(4) În situaţia neplãţii accizelor la termenele prevãzute de lege, mãsura suspendãrii autorizaţiilor se va dispune de cãtre autoritãţile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autoritãţile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficienţele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecinţe fiscale şi sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficienţelor de către organul de control, acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie sau, după caz, către comisia teritorială.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizaţiei pentru un antrepozit fiscal - cu excepţia cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizaţiei va fi dispusă de Comisie sau, după caz, de către comisia teritorială, în baza referatului emis în acest sens de aceeaşi autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficienţelor înscrise în decizia Comisiei sau, după caz, a comisiei teritoriale.

(7) În toate situaţiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei, aceasta atrage întreruperea sau încetarea activităţii şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalaţiile de producţie, operaţiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială.

(8) Antrepozitarii autorizaţi a căror autorizaţie a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai după notificarea autorităţii vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizaţiei de antrepozit fiscal - până la data când aceasta produce efecte -, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de Comisie sau, după caz, de către comisia teritorială numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizaţiei devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătoreşti definitive şi irevocabile.

(11) Cererea de renunţare la un antrepozit fiscal, în care se vor menţiona şi motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligaţia de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deţine stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunţare, însoţită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei sau, după caz, comisiei teritoriale, care va proceda la revocarea autorizaţiei.

(12) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situaţia precizată la alin. (11) care doreşte o nouă autorizare, cu condiţia să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor.

(13) Cererea de renunţare la autorizaţia emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia

sau, după caz, comisia teritorială a decis revocarea sau anularea autorizaţiei din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Atunci când renunţarea la autorizaţia de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operaţiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parţială a activităţii, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorităţii vamale teritoriale cu cel puţin 60 de zile înainte de data efectuării operaţiunii şi va solicita revocarea autorizaţiei de antrepozitar deţinută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situaţia în care se intenţionează continuarea aceleiaşi activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize şi în aceleaşi condiţii, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizaţiei de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizaţie.

Pct. 88 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^28 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 88 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^28 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 14 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (1),(2),(3),(5),(6),(10),(11)şi (13) ale pct. 88 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^28 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 37 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 8-a
Destinatarul înregistrat

Destinatarul înregistrat

Art. 206^29. - (1) Destinatarul înregistrat poate să-şi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emisă de autoritatea competentă, potrivit

prevederilor din normele metodologice, în care va fi înscris şi codul de accize atribuit de această autoritate.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deţine sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(3) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) să garanteze plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidenţa contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorităţii competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

(4) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerinţele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la art. 206^3 pct. 13 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor şi pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

89. (1) Destinatarul înregistrat poate funcţiona numai în baza autorizaţiei emise de Comisie.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei, persoana care intenţionează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în anexa nr. 39.

(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puţin o locaţie în care urmează să realizeze recepţia de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerţului.

(5) În situaţia în care recepţia produselor accizabile se realizează în mai multe locaţii, cererea va fi însoţită de o declaraţie privind locaţiile în care urmează a se realiza recepţia acestor produse, precum şi de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerţului.

(6) Cererea care nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (4) şi (5) se consideră a fi nulă.

(6^1) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de destinatarul înregistrat propus.

(7) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite destinatarului înregistrat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea destinatarului înregistrat propus;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepţionează produsele

accizabile;
c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;
d) capacitatea destinatarului înregistrat propus de a asigura garanţia conform prevederilor pct. 108.
(8) În acţiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.
(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei, autoritatea vamală teritorială, după verificarea realităţii datelor şi informaţiilor prezentate de destinatarul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, destinatarului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivaţia corespunzătoare.
(10) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de destinatar înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:
a) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
b) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
c) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.
(11) Destinatarul înregistrat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să

asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(12) Autoritatea vamală teritorială are obligaţia ca, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii şi a documentaţiei complete, să transmită Comisiei dosarul însoţit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizaţiei de destinatar înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului decizia de autorizare ca destinatar înregistrat sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia va înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre modul de soluţionare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca destinatar înregistrat, Comisia va emite autorizaţia care va conţine următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale destinatarului înregistrat, tipul produselor accizabile care urmează a fi recepţionate, nivelul şi forma garanţiei, precum şi data de la care devine valabilă.

(15) Autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(16) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, destinatarul înregistrat are obligaţia de a depune o cerere la autoritatea fiscală centrală - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, pentru modificarea autorizaţiei, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse accizabile, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor, însoţită de dovada deţinerii sub orice formă legală a spaţiului şi de certificatul constatator care să dovedească înscrierea la oficiul registrului comerţului ca punct de lucru;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului.

(17) În situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, destinatarul înregistrat are obligaţia de a solicita Comisiei modificarea autorizaţiei cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(18) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepţia de produse accizabile într-o nouă locaţie dacă această locaţie nu a fost declarată la autoritatea vamală teritorială.

(19) Autoritatea vamală teritorială, după verificarea informaţiilor din declaraţie, va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a acesteia la secretariatul Comisiei în vederea actualizării datelor din autorizaţie.

(20) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoţite de documentul administrativ electronic pe suport hârtie, conform procedurii prevăzute la pct. 91.

(21) Autorizaţia de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 206^29 din Codul fiscal;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(23) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Destinatarul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(26) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(27) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizaţia are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia de către autoritatea vamală teritorială.

(28) În cazul prevăzut la alin. (27), autorizaţia se emite pentru fiecare expeditor din alt stat membru autorizat să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize şi pentru cantitatea-limită înscrisă în autorizaţie.

(29) Cantitatea înscrisă în autorizaţie se determină pe baza acordului în formă scrisă încheiat între destinatarul înregistrat propus şi expeditorul produselor accizabile în regim suspensiv de accize, o copie a acordului fiind anexată cererii de autorizare.

(30) Destinatarii înregistraţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor accizabile achiziţionate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate şi a stocurilor de astfel de produse.

(31) Autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deţine autorizaţie de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală centrală - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de următoarele documente:

a) copia autorizaţiei de utilizator final deţinute de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

b) copia contractelor încheiate cu antrepozitarii autorizaţi din statele membre de expediere şi codurile de accizã ale acestora;

c) declaraţia pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele şi scopul pentru care sunt achiziţionate;

d) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile;

e) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului.

(32) Autorizaţia de destinatar înregistrat prevăzută la alin. (31) este valabilă atât timp cât este valabilă autorizaţia de utilizator final.

(33) Modificarea autorizaţiilor de destinatar înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare, completării sau eliminării unei locaţii unde se primesc produsele este valabilă de la data emiterii autorizaţiei modificate.

(34) Procedura de autorizare a destinatarului înregistrat nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(35) În cazul pierderii autorizaţiei de destinatar înregistrat, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(36) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

Pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^29 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (10) şi (16) ale pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^29 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 15 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (31)-(36) ale pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^29 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 16 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (4) şi (5) ale pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^29 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 38 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (6^1) al pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^29 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 39 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (10), (21) şi (25) ale pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^29 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 40 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 9-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Codul fiscal:
Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Art. 206^30. - (1) Antrepozitarii autorizaţi de către autorităţile competente ale unui stat membru sunt recunoscuţi ca fiind autorizaţi atât pentru circulaţia naţională, cât şi pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunităţii, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ;

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;
2. un destinatar înregistrat;
3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunităţii, în sensul art. 206^34

alin. (1);
4. un destinatar în sensul art. 206^56 alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;
b) de la locul de import către oricare dintre destinaţiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92. Expeditorul înregistrat în România poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea competentă.

Litera b) a alin. (2) al art. 206^30 a fost modificată de pct. 16 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 şi lit. b) şi cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 206^29 alin. (4), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Alin. (3) al art. 206^30 a fost modificat de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care modifică pct. 148 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuţi la alin. (3) au obligaţia de a respecta cerinţele prevăzute la art. 206^33 alin. (1).

Alin. (4) al art. 206^30 a fost modificat de pct. 59 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(5) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.
(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediţie şi, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevãzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4 şi lit. b), în momentul în care destinatarul a recepţionat produsele accizabile;

2. în cazurile prevãzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au pãrãsit teritoriul Comunităţii.

Norme metodologice:

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcţiona numai în baza autorizaţiei emise de Comisie.

(2) Persoana care intenţionează să obţină autorizaţie de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoţită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operaţiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfăşura;

d) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru;

e) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o ţară terţă sau dintr-un teritoriu terţ, precum şi declaraţia pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunităţii;

f) declaraţie privind forma de constituire a garanţiei;

g) certificatul de atestare fiscală;

h) cazierul fiscal;

i) declaraţie pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunităţii;

j) lista produselor accizabile şi cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an, precum şi cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(3) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţia autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de un referat al acelei autorităţi vamale teritoriale asupra oportunităţii emiterii acestei autorizaţii.

(4) Comisia eliberează autorizaţia de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(5) Pentru antrepozitarii autorizaţi care intenţionează să achiziţioneze produse accizabile din operaţiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat şi atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prevăzut în anexa nr. 55, însoţită de declaraţia pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunităţii şi de lista produselor accizabile în care să fie menţionate cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(6) Autorizaţia de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete în cazul prevăzut la alin. (2) şi în termen de 30 de zile de la data depunerii documentaţiei în cazul prevăzut la alin. (5).

(7) Autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), antrepozitarii autorizaţi trebuie să facă

dovada constituirii garanţiei şi pentru calitatea de expeditor înregistrat, în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108, iar valabilitatea autorizaţiei de expeditor începe de la emiterii acesteia.

(9) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat în calitate de expeditor înregistrat are obligaţia de a le notifica la autoritatea fiscală centrală - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizaţiei, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) pentru un nou beneficiar, cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(10) În situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat ce deţine şi calitatea de expeditor înregistrat are obligaţia de a solicita Comisiei modificarea autorizaţiei cu cel puţin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(11) Modificarea autorizaţiilor de expeditor înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare sau a locurilor de import nu intră sub incidenţa alin. (7) şi este valabilă de la data emiterii autorizaţiei modificate.

(12) Autorizaţia de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la alin. (9);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ;

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă,

în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

(13) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(14) Expeditorul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(15) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de expeditor înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(16) În cazul în care expeditorul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(17) Procedura de autorizare a expeditorului înregistrat nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(18) În cazul pierderii autorizaţiei de expeditor înregistrat, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(19) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

90.2. (1) În înţelesul prezentelor norme metodologice, locul de livrare directă reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepţia tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat din alt stat membru şi cu condiţia ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89.

(2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinaţie. Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceştia în evidenţele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare şi, în acelaşi timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu 12 ore înainte de sosirea produselor la locul de destinaţie de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puţin 24 de ore pentru o posibilă inspecţie din partea autorităţii vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operaţiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul şi cantitatea de produs aflat în interior.

90.3. (1) În cazul produselor de natura aditivilor sau al produselor din biomasă realizate în antrepozite fiscale de producţie produse energetice şi destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauză către alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru producţie de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizează în regim suspensiv de accize şi va fi însoţită de un document comercial care va conţine aceleaşi informaţii ca acelea din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal expeditor, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(2) În cazul produselor de natura aditivilor sau al produselor din biomasă destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producţie de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achiziţionate de antrepozitul fiscal prin operaţiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează în regim suspensiv de accize şi va fi însoţită de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor de natura aditivilor sau al produselor din biomasă destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producţie de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achiziţii intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relaţie directă cu legislaţia statului membru de expediere.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică şi în cazul antrepozitelor fiscale ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizaţi pentru producţie de produse energetice.

Pct. 90 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^30 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 90 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^30 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 17 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (1) al pct. 90.3 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^30 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Alin. (4),(5),(12) şi (15) ale pct. 90, subpct. 90.1 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^30 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 41 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Documentul administrativ electronic

Art. 206^31. - (1) Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alin. (2) şi (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autorităţile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulaţiei şi a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autorităţile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere;

b) datele sunt corecte, autoritatea competentă atribuie documentului un cod de referinţă administrativ unic şi îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile prevăzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la art. 206^30 alin. (2) lit. (b) şi la art. 206^30 alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorităţii competente din statul membru de destinaţie, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat

sau un destinatar înregistrat. Dacã produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentã înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.

(5) În cazul prevãzut la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentã din România înaintează documentul administrativ electronic autorităţii competente din statul membru în care declaraţia de export este depusã în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacã statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoţeşte produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoţitã de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevãzute la alin. (6) şi (7) trebuie să poatã fi prezentate autorităţilor competente oricând sunt solicitate, pe întreaga duratã a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 206^30 alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinaţia, prin intermediul sistemului informatizat, şi poate indica o nouã destinaţie, care trebuie să fie una dintre destinaţiile prevãzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la art. 206^30 alin. (3), dupã caz, în condiţiile prevãzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

Alin. (10) al art. 206^30 a fost modificat de pct. 60 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimã sau pe cãi navigabile interioare, cãtre un destinatar care nu este cunoscut cu siguranţã în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevãzut la alin. (2), autoritatea competentã poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauzã datele privind destinatarul, în condiţiile prevãzute în normele metodologice.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităţilor competente, utilizând procedura prevãzutã la alin. (10).

Norme metodologice:

91. (1) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Comunităţii, poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un antrepozit fiscal doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un expeditor înregistrat în România doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) În sensul alin. (1) şi (2), antrepozitul fiscal expeditor sau expeditorul înregistrat, în baza accesului autorizat de autoritatea vamală teritorială la sistemul informatizat, înaintează prin intermediul acestui sistem informatizat proiectul documentului administrativ electronic aferent deplasării ce urmează a avea loc.

(4) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie înaintat cu cel mult 7 zile înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(5) Datele din proiectul documentului administrativ electronic sunt supuse unei verificări electronice, iar dacă acestea sunt validate, sistemul informatizat atribuie codul de referinţă administrativ unic, care pentru expeditor reprezintă confirmarea asupra începerii operaţiunii constând în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(6) După atribuirea codului de referinţă administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de destinaţie.

(7) Atunci când are loc o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize din România către un loc din alt stat membru de unde produsele părăsesc teritoriul Comunităţii, după atribuirea codului de referinţă administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de export.

(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când expeditorul este din România, trebuie să fie însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 40.1.

(9) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, antrepozitarul autorizat expeditor din România poate să nu includă în documentul administrativ electronic datele aferente destinatarului dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului documentului respectiv, dar numai cu condiţia ca acest fapt să fi fost notificat la autoritatea vamală teritorială şi acceptat de această autoritate.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) antrepozitul fiscal expeditor are obligaţia ca imediat ce cunoaşte datele aferente destinatarului, dar nu mai târziu de momentul încheierii deplasării,

să introducă datele respective în sistemul informatizat.
(11) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoţire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a acelui stat membru de expediţie.

Pct. 91 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^31 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.
Alin. (8) al pct. 91 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^31 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 42 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize
Art. 206^32. - Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiţia ca:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizarea să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Norme metodologice:
92. (1) Autoritatea vamală teritorială poate permite expeditorului din România, respectiv antrepozit fiscal sau expeditor înregistrat, să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize într-un alt stat membru, atunci când acel stat membru permite o astfel

de procedurã.
(2) Pentru realizarea operaţiunii menţionate la alin. (1) expeditorul trebuie sã respecte condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.
(3) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisã a fi divizatã pe teritoriul României, numai dacã acel stat membru permite o astfel de procedurã, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat respectã condiţiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã prevãzut la alin. (2).

Pct. 92 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^32 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Denumirea marginalã a art. 206^33 a fost modificatã de pct. 61 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Art. 206^33. - (1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinaţiile prevãzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 ori la art. 206^30 alin. (3), destinatarul trebuie sã respecte urmãtoarele cerinţe:
a) sã confirme cã produsele accizabile au ajuns la destinaţie;
b) sã pãstreze produsele primite în vederea verificãrii şi certificãrii datelor din documentul administrativ electronic de cãtre autoritatea competentã;
c) sã înainteze fãrã întârziere şi nu mai târziu de 5 zile lucrãtoare de la încheierea deplasãrii, cu excepţia cazurilor justificate corespunzãtor autoritãţilor competente potrivit precizãrilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

Alin. (1) al art. 206^33 a fost modificat de pct. 61 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(2) Modalitãţile de confirmare a faptului cã produsele accizabile au ajuns la destinaţie şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de cãtre destinatarii menţionaţi la art. 206^56 alin. (1), precum şi termenul de pãstrare a produselor accizabile primite sunt prevãzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

Alin. (2) al art. 206^33 a fost modificat de pct. 61 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Autoritatea competentã a destinatarului din România efectueazã o verificare electronicã a datelor din raportul de primire, dupã care:
1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fãrã întârziere despre acest fapt;
2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentã a destinatarului confirmã înregistrarea raportului de primire şi îl transmite autoritãţii competente din statul membru de expediţie.
(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează acestuia de cãtre autoritatea competentã din România.
(5) În cazul în care locul de expediţie şi cel de destinaţie se aflã în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmã expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

Norme metodologice:
93. Destinatarului i se admite sã întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire peste termenul-limitã prevãzut de lege numai în cazuri temeinic justificate prevãzute în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã cu privire la modalitãţile de trimitere a raportului de primire.

Pct. 93 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^33 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Art. 206^34. - (1) În situaţiile prevãzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 3 şi, dupã

caz, la art. 206^30 alin. (2) lit. (b), autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieşire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 206^4 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate şi atunci când statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Norme metodologice:

93^1. (1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada prin care se încheie deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieşire ori a biroului unde se realizează formalitățile de ieşire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Pct. 93^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^34 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 18 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

Art. 206^35. - (1) Prin excepție de la prevederile art. 206^31 alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleaşi date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 206^31 alin. (2);

b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin procedura

stabilitã prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

Litera b) a alin. (1) al art. 206^35 a fost modificatã de pct. 74 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintã un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 206^31 alin. (2).
(3) De îndatã ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 206^31 alin. (3), acest document înlocuieşte documentul pe suport hârtie prevãzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 206^31 alin. (4) şi (5), precum şi cele ale art. 206^33 şi art. 206^34 se aplicã mutatis mutandis.
(4) Pânã la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este consideratã ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevãzut la alin. (1) lit. a).
(5) O copie a documentului pe suport hârtie prevãzut la alin. (1) lit. a) se pãstreazã de expeditor în evidenţele sale.
(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie, expeditorul comunicã informaţiile prevãzute la art. 206^31 alin. (10) sau la art. 206^32 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauzã informeazã autoritãţile competente înaintea modificării destinaţiei sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)-(5) se aplicã mutatis mutandis.

Norme metodologice:
94. (1) În situaţia în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai dupã înştiinţarea autoritãţii vamale centrale (responsabilã pentru sistemul informatizat şi corespondenţa cu autoritãţile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoţi deplasarea produselor, pe care a fost înscris numãrul de referinţã eliberat de autoritatea vamalã teritorialã, în vederea atribuirii codului de referinţã administrativ unic care reprezintã acordul pentru începerea efectivã a deplasării produselor.
(2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevãzut în anexa nr. 40.2.

Pct. 94 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^35 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (2) al pct. 94 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^35 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 43 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie

Art. 206^36. - (1) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la art. 206^30 alin. (2) lit. b) şi la art. 206^30 alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 206^33 alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situaţia prevăzută la art. 206^35 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206^35 alin. (2) şi (3), destinatarul prezintă autorităţii competente din România, cu excepţia cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca raportul de primire şi care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Alin. (1) al art. 206^36 a fost modificat de pct. 62 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(2) Cu excepţia cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 206^33 alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorităţii competente din statul membru de expediţie, care o transmite expeditorului sau o ţine la dispoziţia acestuia.

Alin. (2) al art. 206^36 a fost modificat de pct. 62 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206^35 alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 206^33 alin. (1) lit. c). Prevederile art. 206^33 alin. (3) şi (4) se aplică mutatis mutandis.

Alin. (3) al art. 206^36 a fost modificat de pct. 62 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31

august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(4) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 206^34 alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece, fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situaţia prevăzută la art. 206^35 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206^35 alin. (2) şi (3), autorităţile competente din statul membru de export trimit autorităţilor competente din România un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca şi raportul de export şi care atestă încheierea deplasării, cu excepţia cazului în care raportul de export prevăzut la art. 206^34 alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autorităţile competente din România transmit sau pun la dispoziţia expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206^35 alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, autorităţile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 206^34 alin. (1). Prevederile art. 206^34 alin. (2) şi (3) se aplică mutatis mutandis.

Norme metodologice:

95. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire şi al raportului de export este prevăzut în anexa nr. 41 şi, respectiv în anexa nr. 42.

Pct. 95 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^36 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Art. 206^37. - (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206^36, raportul de primire prevăzut la art. 206^33 alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 206^34 alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 206^30 alin. (7).

Alin. (1) al art. 206^37 a fost modificat de pct. 63 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(2) Prin derogare de la alin. (1), în absenţa unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 206^36, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la art. 206^30 alin. (2) lit. b) şi la art. 206^30 alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru de destinaţie, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinaţia declarată sau, în cazul prevăzut la art. 206^30 alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieşire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunităţii.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar şi care conţine aceleaşi date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autorităţile competente din statul membru de expediţie au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Norme metodologice:

96. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale în vederea verificării şi confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoţit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize şi a dovezilor justificative.

(3) În urma menţiunilor reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorităţii vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorităţii competente a statului membru de expediţie a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 41.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieşire din alt stat membru, în absenţa raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi consideratã încheiatã potrivit adnotărilor autorităţii competente din statul membru de

destinaţie sau de export.

Pct. 96 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^37 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Structura şi conţinutul mesajelor
Art. 206^38. - (1) Structura şi conţinutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit art. 206^31-206^34 de către persoanele şi autorităţile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele şi procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum şi structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 206^35 şi 206^36 sunt stabilite de către Comisia Europeană.
(2) Situaţiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum şi normele şi procedurile care trebuie urmate în aceste situaţii sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:
97. (1) Structura şi conţinutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire şi raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informaţiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel naţional prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.
(2) Situaţiile în care sistemul informatizat este indisponibil în România la momentul expedierii sau la momentul de recepţie a produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, precum şi procedurile care trebuie urmate sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Pct. 97 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^38 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 10-a
Restituiri de accize

Codul fiscal:
Restituiri de accize
Art. 206^42. - (1) Cu excepţia cazurilor prevãzute la art. 206^44 alin. (7), la art. 206^47 alin. (5) şi la art. 206^49 alin. (3) şi (4), precum şi a cazurilor prevãzute de la art. 206^58 - 206^60, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauzã, restituite sau remise de cãtre autoritãţile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situaţiile prevãzute de statele membre şi în conformitate cu condiţiile stabilite de statul membru în cauzã, în scopul de a preveni orice formã posibilã de evaziune sau abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevãzute la art. 206^56 şi 206^58 - 206^60.
(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plãtite vor putea fi restituite în condiţiile prevãzute în normele metodologice.
(3) Pentru bãuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piaţã, dacã starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, accizele plãtite pot fi restituite în condiţiile prevãzute în normele metodologice.

Alin. (3) al art. 206^42 a fost modificat de pct. 64 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3^1) Pentru produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum în România şi care ulterior sunt exportate, persoana care a efectuat exportul are drept de restituire a accizelor, în condiţiile prevãzute în normele metodologice.

Alin. (3^1) al art. 206^42 a fost introdus de pct. 65 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(4) Acciza restituitã nu poate depãşi suma efectiv plãtitã.

Norme metodologice:

98.

98.1. (1) Pentru produsele energetice accizabile realizate de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie produse energetice şi livrate la export din locuri de depozitare, altele decât cele autorizate ca antrepozite fiscale, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia facturii către cumpărătorul dintr-o ţară terţă;

b) copia declaraţiei vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

c) copia documentului care atestă plata accizelor.

(3) Pot beneficia de restituirea accizelor pentru produsele energetice livrate la export şi operatorii economici care au achiziţionat produsele direct de la un antrepozit fiscal sau prin operaţiuni proprii de import care ulterior sunt exportate.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor în situaţia prevăzută la alin. (3), operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe sau la autoritatea vamală teritorială, după caz, însoţită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice, în care acciza să fie evidenţiată distinct, sau copia facturii de achiziţie a produselor energetice şi a declaraţiei vamale de import;

b) copia documentului care atestă plata accizelor;

c) copia facturii către cumpărătorul dintr-o ţară terţă;

d) copia declaraţiei vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de antrepozitarul autorizat sau de operatorul economic autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorităţii fiscale teritoriale."

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură

fiscală.

98.2. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înştiinţa în scris autoritatea vamală teritorială în cazul returului produselor cu cel puţin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menţiona cauzele, cantităţile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data şi locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum şi procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiţionare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepţia produselor returnate în vederea certificării documentului de recepţie.

(4) Autoritatea vamală teritorială va analiza datele din documentul de recepţie certificat de reprezentantul acestei autorităţi, prezentat în copie, odată cu informaţiile prezentate de antrepozitar, şi va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului de recepţie, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal, inclusiv a sumei de restituit potrivit celor analizate.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale, în original şi în copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) Abrogat.

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediţie. Concomitent, acest fapt va fi notificat şi autorităţii vamale teritoriale pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi.

(8) În situaţia prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoţită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantităţile de produse accizabile şi locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziţionate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediţie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziţii intracomunitare, retrase de pe piaţă, acestea pot fi returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediţie, în condiţiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziţia. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediţie, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8), antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorităţii fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul şi recepţia produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operaţiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerinţe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi;

b) cererea de restituire să fie însoţită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantităţile de produse accizabile şi locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorităţii vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul şi recepţia produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conţină următoarele informaţii:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;

c) seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;

e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) Abrogat.

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse

operaţiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoţită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantităţile de produse accizabile şi locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;

b) documentele justificative care confirmă cauzele ce determină distrugerea produselor;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor şi procedura care urmează a fi aplicată produselor ce fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiţionare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiţionării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoţi marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» - S.A., operaţiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o ţară terţă, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoţi marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» - S.A., operaţiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidenţa restituirii accizelor, produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii de restituire.

(21) În toate situaţiile de restituire, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de beneficiarul restituirii autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(22) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (21) autorităţii fiscale teritoriale.

(23) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

98.3. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de către destinatari

înregistraţi şi livrate la export, accizele plătite pot fi restituite la cererea acestora.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, destinatarul înregistrat va depune trimestrial până pe data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare expirării trimestrului o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentelor care atestă faptul că produsele respective au fost achiziţionate de la un antrepozit fiscal dintr-un stat membru;

b) copia facturii de livrare către cumpărătorul dintr-o ţară terţă;

c) copia declaraţiei vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

d) copia documentului care atestă plata accizelor la bugetul de stat.

(3) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, destinatarul înregistrat va depune o notificare la autoritatea vamală teritorială cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie livrate la export.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) va cuprinde următoarele informaţii:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum, care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum;

c) seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(5) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de livrarea produselor accizabile la export, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoţi marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» - S.A., operaţiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(6) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (5) va fi anexată cererii prevăzute la alin. (2).

(7) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către destinatarul înregistrat autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(8) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (7) autorităţii fiscale teritoriale.

(9) În cazul în care decizia este de admitere, în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură

fiscală.

Pct. 98 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 98 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Alin. (5) al pct. 98, subpct. 98.1 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 44 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (6) şi (7) ale pct. 98, subpct. 98.1 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 45 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (6) şi (13) ale pct. 98, subpct. 98.2 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 46 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Alin. (21),(22) şi (23) ale pct. 98, subpct. 98.2 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 47 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Subpct. 98.3 al pct. 98 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^42, alin. (3^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 48 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 11-a
Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

Persoane fizice

Art. 206^43. - (1) Accizele pentru produsele accizabile achiziţionate de o persoană fizică pentru uz propriu şi transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziţionează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacã produsele accizabile prevãzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puţin următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al celui care deţine produsele accizabile şi motivele pentru care le deţine;

b) locul în care se aflã produsele accizabile sau, dacã este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziţionate de persoanele fizice se considerã a fi destinate scopurilor comerciale, în condiţiile şi cantităţile prevãzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor prevãzute în normele metodologice şi destinate consumului în România se considerã a fi achiziţionate în scopuri comerciale şi, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilã în România şi pentru cantităţile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacã aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de cãtre o persoanã fizicã sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnã transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încãlzire în alte recipiente decât în camioane-cisternã folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

Norme metodologice:

99. (1) Pentru stabilirea destinaţiei comerciale a produselor accizabile achiziţionate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se vor avea în vedere următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al deţinãtorului şi motivele deţinerii produselor;

b) locul în care se aflã produsele sau, dacã este cazul, mijlocul de transport utilizat;

c) orice alt document cu privire la produsele respective;

d) natura produselor;

e) cantitatea de produse.

(2) Se considerã achiziţii pentru uz propriu produsele cumpãrate şi transportate de persoane fizice pânã în următoarele limite cantitative:

A. tutunuri prelucrate:

1. ţigarete - 800 bucãţi;

2. ţigãri (cu o greutate maximã de 3 grame/bucatã) - 400 bucãţi;

3. ţigãri de foi - 200 bucãţi;

4. tutun de fumat - 1 kg;

B. băuturi alcoolice:
1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;
4. bere - 110 litri.

(3) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră a fi achiziţionate în scopuri comerciale, iar pentru acestea se vor respecta prevederile art. 206^44 din Codul fiscal.

(4) Autoritatea vamală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deţinute în cantităţi inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (2) sunt destinate scopurilor comerciale.

Pct. 99 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^43 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Produse cu accize plătite deţinute în scopuri comerciale în România

Art. 206^44. - (1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 206^47 alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deţinute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deţinere în scopuri comerciale înseamnă deţinerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta, în conformitate cu art. 206^43.

(3) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deţine produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 206^49, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunităţii

în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deţinute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiţia ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităţilor prevăzute la art. 206^45 alin. (1) şi (2).

(6) Produsele accizabile deţinute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru şi România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deţinute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile, care au fost deja eliberate pentru consum în România şi care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

100. (1) Comerciantul expeditor care doreşte să solicite restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru trebuie să depună la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cu cel puţin 48 de ore înainte de expedierea produselor, o cerere de restituire, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 43, şi să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepţia produselor de către destinatar, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în vederea restituirii accizelor, documentul prevăzut la art. 206^46 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pe care este menţionat tratamentul fiscal al produselor accizabile în statul membru de destinaţie. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta datele de identificare ale autorităţii competente din statul membru de destinaţie, în vederea unei posibile confirmări că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităţilor expediate şi efectiv recepţionate.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de comerciantul expeditor autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (4) al pct. 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^44 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 49 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^1) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4) autorităţii fiscale teritoriale.

Alin. (4^1) al pct. 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^44 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 50 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^2) În cazul în care decizia este de admitere, în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Alin. (4^2) al pct. 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^44 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 50 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate şi eliberate pentru consum în România şi care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantităţii de produse marcate şi expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, la solicitarea comerciantului expeditor.

Pct. 100 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^44 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite
Art. 206^45. - (1) În situaţia prevăzută la art. 206^44 alin. (1), produsele accizabile circulă între România şi alt stat membru sau între alt stat membru şi România, împreună cu un document de însoţire care conţine datele principale din documentul prevăzut la art. 206^31 alin. (1). Structura şi conţinutul documentului de însoţire sunt stabilite de Comisia Europeană.
(2) Persoanele prevăzute la art. 206^44 alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înaintea expedierii produselor, să depunã o declaraţie la autoritatea competentã teritorialã şi sã garanteze plata accizelor;

b) să plãteascã accizele în prima zi lucrãtoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorităţii competente teritoriale să se asigure cã produsele accizabile au fost efectiv primite şi cã accizele exigibile pentru acestea au fost plãtite.

Norme metodologice:

101. (1) În situaţia în care un comerciant din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naştere la momentul recepţiei produselor.

(2) Comerciantul din România prevãzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de furnizorul din alt stat membru, să depună o declaraţie cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială şi să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plãteascã accizele în prima zi lucrãtoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să anunţe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile şi să păstreze produsele în locul de recepţie cel puţin 48 de ore pentru a permite acestei autorităţi să se asigure cã produsele au fost efectiv primite şi cã accizele exigibile pentru acestea au fost plãtite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice, accizele plãtite de către comerciantul din România ca urmare a achiziţiei de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea comerciantului care s-a conformat cerinţelor prevãzute la alin. (2) al art. 206^45 din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde comerciantul este înregistrat ca plãtitor de impozite şi taxe. Cererea va fi însoţitã de:

a) documentul care să ateste cã acciza a fost plãtitã; şi

b) copiile documentelor care fac dovada cã livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producţie bãuturi alcoolice la preţuri fãrã accize; sau

c) copiile documentelor care fac dovada cã livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de bãuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisã menţiunea «scutit de accize».

Alin. (4) al pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^45 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 51 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de comerciant autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (5) al pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^45 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 52 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorităţii fiscale teritoriale.

Alin. (6) al pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^45 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 52 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(7) În cazul în care decizia este de admitere, în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Alin. (7) al pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^45 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 52 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^45 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Documentul de însoţire

Art. 206^46. - (1) Documentul de însoţire se întocmeşte de către furnizor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepţiei şi cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoţire va fi prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice:

102. (1) Documentul de însoţire se utilizează în cazul deplasării produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru în scop comercial.

(2) Documentul de însoţire este utilizat şi în cazul circulaţiei intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoţire este în conformitate cu legislaţia comunitară şi este prevăzut în anexa nr. 44.

(4) În cazurile menţionate la alin. (1) şi (2) pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor va fi însoţită de documentul de însoţire sau de un document comercial care să conţină aceleaşi informaţii, stabilit de statul membru de expediţie.

Pct. 102 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^46 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Vânzarea la distanţă

Art. 206^47. - (1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziţionate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar

înregistrat, stabilitã în România, care nu exercitã o activitate economicã independentã, şi care sunt expediate ori transportate cãtre România, direct sau indirect, de cãtre vânzãtor ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevãzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România şi autorizat de autorităţile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispoziţiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor în condiţiile stabilite şi la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să ţină evidenţe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziţionate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul ori reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerinţelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie.

Norme metodologice:

103. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi are domiciliul persoana care primeşte produsele accizabile.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obţinerii autorizaţiei, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoţită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activităţi;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal este prevăzut în anexa nr. 45.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanţiile necesare pentru aplicarea corectă a dispoziţiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracţiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizaţiei va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizaţia este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiţii prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizaţia poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligaţii care îi revine, după caz, din deţinerea acestei autorizaţii.

(10) Autorizaţia se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele menţionate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizaţiei se aduce la cunoştinţa titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizaţiei produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştinţă. Totuşi, în cazuri excepţionale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizaţiei impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru situaţia prevăzută la alin. (1) plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deserveşte autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primeşte produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepţia mărfurilor de către destinatar.

(15) În situaţia în care vânzătorul nu respectă prevederile alin. (1) obligaţia de plată a accizelor în România revine persoanei care primeşte produsele accizabile.

(16) Pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat şi nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea competentă din acel stat membru.

(17) Persoanele menţionate la alin. (16) trebuie să ţină o evidenţă strictă a tuturor

livrărilor de produse în cazul vânzării la distanţă, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) ţara de destinaţie;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unităţi de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) nivelul garanţiei constituită în statul de destinaţie;

i) dovada primirii produselor de către destinatar;

j) dovada plăţii accizelor în statul membru de destinaţie;

k) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

l) data solicitării restituirii accizelor.

(18) Vânzătorul va depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 46, menţionând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanţă, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinaţie, pe parcursul unui trimestru.

(19) Cererea se va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinaţie şi va cuprinde informaţii referitoare la cantităţile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum şi suma totală de restituit.

(20) Operaţiunea care generează dreptul de restituire o constituie momentul plăţii accizelor în statul membru de destinaţie.

(21) Vânzătorul are obligaţia să păstreze la dispoziţia autorităţii fiscale teritoriale, pe o perioadă de 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul naţional pentru produsele expediate, cât şi plata accizelor în statele membre de destinaţie.

(22) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de vânzător autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (22) al pct. 103 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^47 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 53 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(22^1) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22) autorităţii fiscale teritoriale.

Alin. (22^1) al pct. 103 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^47 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 54 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(22^2) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Alin. (22^2) al pct. 103 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^47 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 54 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(23) Valoarea accizelor restituite nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin preţul de achiziţie al produselor accizabile.

Pct. 103 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^47 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:
Distrugeri şi pierderi
Art. 206^48. - (1) În situaţiile prevăzute la art. 206^44 alin. (1) şi la art. 206^47 alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autorităţile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.
(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru în care

a avut loc distrugerea totalã ori pierderea iremediabilã sau din statul membru în care aceasta a fost constatatã, în cazul în care nu este posibil sã se determine unde a avut loc. Garanţia depusã în temeiul art. 206^45 alin. (2) lit. a) sau al art. 206^47 alin. (4) lit. a) se va elibera.

(3) Regulile şi condiţiile pe baza cãrora se determinã pierderile menţionate la alin. (1) sunt prevãzute în normele metodologice.

Norme metodologice:

104. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a acestora în cursul transportului pe teritoriul României, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţã majorã, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacã sunt îndeplinite urmãtoarele condiţii:

a) sã se prezinte imediat autorităţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informaţii precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilã pentru a fi folositã în România, de cãtre expeditor, transportator sau primitor;

b) sã fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile.

(2) Prin distrugere totalã sau pierdere iremediabilã a produselor accizabile se înţelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datoritã vãrsãrii, spargerii, incendierii, contaminãrii, inundaţiilor sau altor cazuri de forţã majorã;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datoritã evaporãrii sau altor cauze care reprezintã rezultatul natural al deplasãrii produsului;

c) este ca urmare a autorizãrii de cãtre autoritatea vamalã teritorialã.

(3) Pentru distrugerile şi pierderile de produse accizabile neadmise ca neimpozabile se datoreazã accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatãrii lor, şi se plãteşte în termen de 5 zile de la aceastã datã.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrãrii în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite şi constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţã majorã, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacã autoritatea competentã din statul membru în care acestea au avut loc ori s-au stabilit a acceptat ca fiind satisfãcãtoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(5) În cazurile prevãzute la alin. (1) şi (4) garanţia depusã în conformitate cu prevederile pct. 101 şi 103 va fi eliberatã.

Pct. 104 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^48 din Legea nr. 571/2003 a fost

introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Declaraţii privind achiziţii şi livrări intracomunitare

Art. 206^50. - Destinatarii înregistraţi şi reprezentanţii fiscali au obligaţia de a transmite autorităţii competente o situaţie lunară privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme metodologice:

105. (1) Destinatarii înregistraţi şi reprezentanţii fiscali vor înregistra în evidenţele proprii toate operaţiunile efectuate privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile.

(2) Destinatarii înregistraţi şi reprezentanţii fiscali vor depune lunar la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au sediul social situaţia centralizatoare a achiziţiilor şi livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia.

(3) Modelul situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în anexa nr. 47.

(4) Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Pct. 105 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^50 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (4) al pct. 105 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^50 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 55 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 12-a
Obligaţiile plătitorilor de accize

Plata accizelor la bugetul de stat
Art. 206^51. - (1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepţia cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.
(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în cazul furnizorilor autorizaţi de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.
(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plăţii accizelor este momentul înregistrării declaraţiei vamale de import.
(4) Prin derogare de la dispoziţiile alin. (1), livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206^16 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozite fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se vor regulariza eventualele diferenţe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.
(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la art. 206^7 alin. (7), (8) şi (9) are obligaţia de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.

Norme metodologice:
106. (1) Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuţia pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare, sumele reprezentând contribuţia se virează Ministerului Sănătăţii, în contul bugetelor asigurărilor sociale şi fondurilor speciale, de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizaţi pentru producţie ori antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum şi importatorii autorizaţi şi destinatarii înregistraţi.
(2) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206^16 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente

cantităţii ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(3) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată, deţinute de către furnizori, trebuie să fie confirmate prin ştampila şi semnătura autorizată a unităţii bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă şi copie de pe extrasul de cont.

(4) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale se achită de către furnizori sau de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unităţile Trezoreriei Statului în raza cărora îşi au sediul furnizorii, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanţelor nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea şi completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Livrarea de produse energetice se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, furnizorii emit cumpărătorilor o factură pro forma (cod 14-4-10/aA), în care vor fi menţionate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informaţii cu privire la denumirea şi codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum şi cele privind unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia acesta îşi are sediul.

(7) În cazul în care cantităţile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15 grade C se vor utiliza densităţile aferente temperaturii de +15 grade C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate şi/sau cantităţile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15 grade C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulţită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obţinută va fi evidenţiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităţilor înscrise în registrul de densităţi în momentul întocmirii facturii pro forma, recalculate la temperatura de +15 grade C, după cum urmează:

- acciza (euro/tonă): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15 grade C (kg/litru) = acciza (euro/litru);
- cantitatea în kg: densitatea la +15 grade C = cantitatea în litri la +15 grade C;

- valoarea accizei = cantitatea în litri la +15 grade C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferenţe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat conform facturii pro forma şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii fiscale, determinate de variaţia de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unităţile Trezoreriei Statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizaţi, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidenţiate accizele virate în numele acestora.

Pct. 106 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^51 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Documente fiscale

Art. 206^53. - Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deţinute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Norme metodologice:

107. (1) Orice plătitor de accizã care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligaţia de a-i emite acestei persoane o facturã. Această facturã trebuie să respecte prevederile art. 155 din Codul fiscal. În cazul antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi sau al expeditorilor înregistraţi, aceştia au obligaţia de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepţia livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, menţiunea «exceptat/scutit de accize».

(3) Pentru livrările de ţigarete, factura va cuprinde şi o rubricã aferentă preţului de vânzare cu amănuntul declarat.

Alin. (3) al pct. 107 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^53 din Legea nr.

571/2003 a fost modificat de pct. 56 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) În cazul produselor accizabile, cu excepţia situaţiei în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, se va utiliza avizul de însoţire, în care se va înscrie şi valoarea accizei aferente cantităţilor de produse accizabile transferate.

(5) Transportul produselor accizabile de la locul de recepţie deţinut de destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestuia va fi însoţit de avizul de însoţire a mărfii în care se va înscrie «accize percepute».

(6) Avizul de însoţire în care acciza se evidenţiază distinct se utilizează şi în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieşirii din antrepozitul fiscal, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienţi.

(7) Avizul de însoţire în care se va înscrie «accize percepute» se utilizează şi în cazul livrării de produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul primirii acestora de către destinatarul înregistrat, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienţi.

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (4) şi (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către clienţi, dar se vor menţiona cuvintele «accize percepute».

(9) Mişcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoţită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(10) Pe parcursul circulaţiei intracomunitare a produselor achiziţionate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediere, documentele care vor însoţi transportul sunt factura şi documentul de însoţire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conţină aceleaşi informaţii din documentul de însoţire.

Pct. 107 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^53 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 107 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^53 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 20 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:
Garanţii
Art. 206^54 - (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat au obligaţia depunerii la autoritatea competentă a unei garanţii, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile. În situaţia în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat înregistrează obligaţii fiscale restante cu mai mult de 30 de zile, administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, garanţia se extinde şi asupra acestora de drept şi fără nicio altă formalitate.

Alin. (1) al art. 206^54 a fost modificat de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(2) Prin excepţie de la prevederile la alin. (1), garanţia poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice.
(3) Garanţia este valabilă pe întreg teritoriul Comunităţii.
(4) Garanţia reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an, potrivit capacităţilor tehnologice de producţie pentru antrepozitul nou-înfiinţat. Pentru antrepozitarii autorizaţi, valoarea garanţiei se va calcula prin aplicarea procentului de 6% la valoarea accizelor aferente ieşirilor de produse accizabile din ultimul an, dar nu mai puţin de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităţilor tehnologice de producţie. Tipul, modul de calcul, valoarea şi durata garanţiei vor fi prevăzute în normele metodologice.

Alin. (4) al art. 206^54 a fost modificat de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(4^1) Valoarea garanţiei nu poate fi mai mică decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcţie de natura produselor accizabile ce urmează a fi realizate.

Alin. (4^1) al art. 206^54 a fost introdus de pct. 66 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(5) Valoarea garanţiei va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul

afacerii sau în nivelul de accize datorat.

Alin. (5) al art. 206^54 a fost modificat de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(6) Garanţia aferentă deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize efectuată de un expeditor înregistrat reprezintă 100% din valoarea accizelor corespunzătoare produselor deplasate, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Alin. (6) al art. 206^54 a fost introdus de pct. 18 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Norme metodologice:
108. (1) Garanţia se constituie în favoarea autorităţii fiscale teritoriale.
(2) Garanţia poate fi sub formă de:
a) depozit în numerar;
b) garanţie personală.
(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanţiei se aplică următoarele reguli:
a) se consemnează mijloacele băneşti la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;
b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine deponentului.
(4) În cazul garanţiei personale se aplică următoarele reguli:
a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;
b) trebuie să existe o scrisoare de garanţie bancară în favoarea autorităţii fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.
(5) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie nou-înfiinţat, nivelul garanţiei ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an potrivit capacităţilor tehnologice de producţie declarate la autorizare.
(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare nouînfiinţat, nivelul garanţiei ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.
(7) Antrepozitarul autorizat pentru producţie nou-înfiinţat, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanţie atât pentru antrepozitele de producţie, cât şi pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) şi (6).
(8) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia constituirii unei garanţii corespunzătoare unei

cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanţiei.

(8^1) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

a) pentru producţia de bere - 100.000 euro;

b) pentru producţia de bere realizată de micii producători - 50.000 euro;

c) pentru producţia de bere de maximum 2.500 hl pe an realizată de micii producătorii - 1.000 euro;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 5.000 euro;

e) pentru producţia de vinuri peste 5.000 hl pe an - 10.000 euro;

f) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe an - 20.000 euro;

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 50.000 euro;

h) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 25.000 euro;

i) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 75.000 euro;

j) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 1.000 hl alcool pur pe an - 25.000 euro;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 100.000 euro;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 250.000 euro;

m) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii - 2.500 euro;

n) pentru producţia de tutun prelucrat - 1.000.000 euro;

o) pentru producţia de produse energetice, cu excepţia GPL - 2.000.000 euro;

p) pentru producţia de GPL - 10.000 euro;

q) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 5.000 euro;

Alin. (8^1) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54, alin. (4^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 57 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(8^2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui garanţia corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

Alin. (8^2) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54, alin. (4^1) din

Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 57 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9) În cazul expeditorului înregistrat, nivelul garanţiei de constituit trebuie să acopere 100% valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(10) Antrepozitarul autorizat pentru producţie care deţine şi calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanţia atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât şi în calitate de expeditor înregistrat.

(11) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanţiei ce trebuie constituite obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achiziţiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(12) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de biodiesel, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea cotei de accizã aferente motorinei.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producţie de bioetanol, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea cotei de accizã aferente benzinei fără plumb, cu condiţia denaturării acestui produs potrivit procedurii prevăzute la pct. 111.

(14) Nivelul garanţiei se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(15) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităţilor tehnologice de producţie declarate potrivit prevederilor pct. 84 alin. (21).

(16) Pentru antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile intrate în anul precedent.

(17) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanţiei pentru aceste antrepozite se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile eliberate pentru consum în anul precedent.

(18) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile achiziţionate în anul precedent.

(19) În vederea actualizării nivelului garanţiei, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declaraţie privind informaţiile necesare

analizei potrivit prevederilor alin. (14) - (18).
(20) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite şi Comisiei sau comisiei teritoriale, după caz. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

Alin. (20) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 58 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(21) Orice reprezentant fiscal are obligaţia de a constitui garanţia echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operaţiuni cu produse accizabile. Garanţia va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.
(22) Garanţiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat.
(23) Garanţia poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu şi-a respectat obligaţiile legale privind plata accizei ori înregistrează orice alte obligaţii fiscale restante, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată. Executarea garanţiei atrage suspendarea autorizaţiei până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanţia şi cea de suspendare a autorizaţiei se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (23) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 58 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(24) Garanţiile constituite de antrepozitarii autorizaţi se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 de zile de la data când devine valabilă autorizaţia, iar eventualele diferenţe rezultate din actualizarea sau executarea garanţiei, în cazul antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi şi al expeditorilor înregistraţi, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 de zile de la data când devine valabilă autorizaţia ori de la data actualizării garanţiei, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanţiei la autoritatea

vamalã teritorialã, care va înştiinţa Comisia sau comisia teritorialã, după caz.

Alin. (24) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 58 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(25) În toate situaţiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanţiei se determinã prin aplicarea cotelor de accizã în vigoare la momentul constituirii garanţiei, prevãzute în anexa nr. 1 la titlul VII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal.
(26) Pentru actualizarea garanţiei prevãzute la alin. (14) se utilizeazã cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.
(27) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singurã garanţie care să acopere riscul de neplatã a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat. Valoarea garanţiei totale va fi egalã cu suma garanţiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deţinut de către antrepozitarul autorizat.
(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de alcool etilic şi bãuturi alcoolice în sistem integrat, garanţia va fi stabilitã în funcţie de capacitatea tehnologicã de producţie cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primã sau a bãuturilor alcoolice.
(29) În cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, nivelul garanţiei se reduce de Comisie ori, după caz, de comisia teritorialã, după cum urmeazã:
a) cu 50%, în situaţia în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligaţiile datorate bugetului general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţionalã de Administrare Fiscalã;
b) cu 75%, în situaţia în care în ultimii 5 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligaţiile datorate bugetului general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţionalã de Administrare Fiscalã.

Alin. (29) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 58 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(29^1) Nivelul garanţiei reduse pentru antrepozitarii autorizaţi nu poate fi mai mic decât nivelul minim prevãzut la alin. (81).

Alin. (29^1) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 59 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(30) Prin conformarea cu prevederile legale privind obligaţiile datorate bugetului general consolidat se înţelege depunerea declaraţiilor şi efectuarea plăţii la bugetul general consolidat a obligaţiilor de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, inclusiv efectuarea eventualelor regularizări, în termenele legale. În situaţia în care plata accizelor se efectuează în termenul admis de Codul fiscal pentru întârzierea la plată a accizelor sau contribuabilul, din proprie iniţiativă, corectează declaraţiile de accize şi efectuează plata eventualelor diferenţe, condiţiile de acordare a reducerii garanţiei nu sunt afectate.

57%

Alin. (30) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 60 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(31) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (29) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei sau a comisiei teritoriale, după caz, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanţiei.

Alin. (31) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 60 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanţiei reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia sau comisia teritorială, după caz, poate decide ca la stabilirea garanţiei pentru acest nou antrepozit să aplice acelaşi nivel de reducere a garanţiei.

Alin. (32) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 60 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanţiei reduse, care solicită reautorizarea, Comisia sau comisia teritorială, după caz, poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanţiei.

Alin. (33) al pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 60 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(34) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic cu viza autorităţii fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VII din Codul fiscal.

Pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform pct. 13 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, în cazul antrepozitarilor autorizaţi până la data de 1 aprilie 2010, care îndeplinesc cerinţele prevăzute la pct. 108 al pct. 10 din prezenta hotărâre, aceştia pot beneficia, la cerere, de stabilirea garanţiei potrivit prevederilor aceluiaşi pct. 108. Cererea va fi însoţită de informaţiile prevăzute la alin. (14) al pct. 108 şi se va depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate va analiza cererea antrepozitarului autorizat şi în termen de 30 de zile va transmite Comisiei cererea însoţită de informaţiile prezentate de antrepozitar, precum şi un referat cu privire la oportunitatea stabilirii garanţiei în noile condiţii. Comisia va notifica antrepozitarului autorizat decizia cu privire la noul nivel al garanţiei, în termen de 30 de zile de la data documentaţiei transmise de autoritatea vamală teritorială. Decizia Comisiei va fi adusă şi la cunoştinţa autorităţii vamale teritoriale.

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^54 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Responsabilităţile plătitorilor de accize

Art. 206^55. - (1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a declaraţiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol şi celor ale legislaţiei vamale în vigoare.

(2) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sunt obligaţi să depună la autoritatea competentă o situaţie, care să conţină informaţii cu privire la produsele accizabile: stocul de materii prime şi produse finite la începutul perioadei de raportare, achiziţiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite şi materii prime la sfârşitul perioadei de raportare şi cantitatea de produse livrate, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

(3) Antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare sunt obligaţi să depună la autoritatea competentă o situaţie, care să conţină informaţii cu privire la stocul de produse finite la începutul perioadei de raportare, achiziţiile şi livrările de produse finite în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite la sfârşitul perioadei de raportare, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

Norme metodologice:

109. (1) Lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi pentru depozitare sunt obligaţi să transmită on-line la autoritatea vamală teritorială o situaţie, care să conţină informaţii cu privire la produsele accizabile, al căror model este prevăzut în anexele nr. 48 şi 49.

(2) Abrogat.

Pct. 109 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^55 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (2) al pct. 109 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^55 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 61 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 13-a
Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 206^56. - (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacã sunt destinate utilizãrii:

a) în contextul relaţiilor diplomatice sau consulare;

b) de cãtre organizaţiile internaţionale recunoscute ca atare de autoritãţile publice din România şi de cãtre membrii acestor organizaţii, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale privind instituirea acestor organizaţii sau prin acordurile de sediu;

c) de cãtre forţele armate ale oricãrui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forţelor armate în cauzã, pentru personalul civil însoţitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;

d) de cãtre forţele armate ale Regatului Unit staţionate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forţelor armate în cauzã, pentru personalul civil însoţitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu ţãri terţe sau cu organizaţii internaţionale, cu condiţia ca acordul în cauzã sã fie permis ori autorizat în ceea ce priveşte scutirea de la plata taxei pe valoarea adãugatã.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevãzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Fãrã a aduce atingere prevederilor art. 206^31 alin. (1), produsele accizabile care se deplaseazã în regim suspensiv de accize cãtre un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoţite de certificat de scutire.

(4) Modelul şi conţinutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeanã.

(5) Procedura prevãzutã la art. 206^31-206^36 nu se aplicã deplasãrilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevãzute la alin. (1) lit. c), dacã acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiazã direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), procedura prevãzutã la art. 206^31-206^36 se va aplica deplasãrilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevãzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul naţional sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul naţional şi teritoriul acelui stat membru.

Norme metodologice:

110.

110.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevãzute la art. 206^56 din Codul fiscal se acordã direct atunci când beneficiarul achiziţioneazã produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumit în continuare furnizor, cu excepţia situaţiilor prevãzute la pct. 110.2, 110.3 şi 110.4.

(2) Beneficiază de scutire şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiţi în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum şi Ministerul Apărării Naţionale când achiziţionează produse accizabile pentru/sau în numele forţelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 206^56 alin. (1) lit. a), b) şi e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupe de produse, aşa cum sunt prevăzute la art. 206^2 din Codul fiscal.

(4) În cazul scutirilor prevăzute la art. 206^56 alin. (1) lit. c), d) şi, după caz, e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Apărării Naţionale, în vederea determinării cantităţilor de produse, aşa cum sunt prevăzute la art. 206^2 din Codul fiscal.

(5) Cantităţile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) şi (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staţionare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităţilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naţionale, după caz, va transmite autorităţii vamale teritoriale care deserveşte beneficiarul - persoană juridică o situaţie centralizatoare cuprinzând cantităţile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operaţiune de achiziţie intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Comisia Europeană, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 50. Acelaşi model de certificat de scutire se utilizează şi în cazul achiziţiilor de produse accizabile în regim de scutire de pe teritoriul României.

(8) În cazul situaţiilor în care operaţiunile sunt scutite de TVA şi se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură şi aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (7) şi (8), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(10) Certificatul de scutire se întocmeşte de către destinatar şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(11) În situaţia în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentaţiei sale;

b) exemplarul al doilea însoţeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligaţia de a înregistra în evidenţele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operaţiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoţit pe lângă certificatul de scutire şi de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la pct. 91.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor art. 206^33.

110.2. (1) În cazul carburanţilor auto achiziţionaţi prin staţiile de distribuţie, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuţi la art. 206^56 alin. (1) din Codul fiscal se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naţionale, pentru determinarea cantităţilor anuale de carburanţi, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism şi persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Apărării Naţionale vor transmite autorităţii vamale teritoriale ce deserveşte beneficiarul lista cuprinzând cantităţile de carburanţi determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanţi auto de la staţiile de distribuţie, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ştampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului şi denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituţii, organizaţii - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială ce deserveşte beneficiarul următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 51;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale şi cantităţile de carburanţi achiziţionate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor ataşa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie şi în original.

(6) Compartimentul de specialitate din cadrul autorităţii fiscale teritoriale care deserveşte beneficiarul va verifica informaţiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

(8) După soluţionarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

110.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o ţară terţă, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 50.

(2) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de

autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operaţiune în parte.
(3) Un exemplar al certificatului de scutire împreună cu documentul vamal însoţesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar şi se păstrează de către acesta.
(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.
(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alin. (3), transportul produselor accizabile va fi însoţit de documentul vamal şi de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.
(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 50 şi în cazul produselor accizabile achiziţionate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.
(7) Un exemplar al certificatului de scutire însoţeşte transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar şi se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.
(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la preţuri fără accize şi va solicita restituirea accizelor aferente cantităţilor astfel livrate.

Alin. (8), subpct. 110.3 al pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^56 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 62 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, următoarele documente:
a) cererea de restituire de accize;
b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă menţiunea "scutit de accize";
c) dovada plăţii accizelor în vamă;
d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operaţiuni.
(10) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din anexa nr. 51.
(11) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către importator autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (11), subpct. 110.3 al pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^56 din

Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 63 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(12) Autoritatea vamalã teritorialã va transmite decizia prevãzutã la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.

Alin. (12), subpct. 110.3 al pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^56 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 63 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscalã teritorialã procedeazã la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedurã fiscalã.

Alin. (13), subpct. 110.3 al pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^56 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 63 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

110.4. (1) În cazul energiei electrice şi al gazului natural, regimul de scutire se acordã în baza certificatului de scutire al cãrui model este prevãzut în anexa nr. 50, întocmit de beneficiar şi vizat de autoritatea vamalã teritorialã care deserveşte beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire va avea valabilitate un an calendaristic.

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare. Un exemplar rãmâne la beneficiar, iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural şi de energie electricã ce realizează furnizarea direct cãtre beneficiar şi va rãmâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural şi furnizorul de energie electricã vor emite beneficiarului facturi la preţuri fãrã accize.

Pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^56 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplicã începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

Art. 206^58. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la art. 206^2 lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripţiilor legale;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia altor produse;

h) utilizate în procese de fabricaţie, cu condiţia ca produsul finit să nu conţină alcool;

Lit. h) a alin. (1) al art. 206^58 a fost modificată de pct. 67 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producţie ori în scopuri ştiinţifice.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

111. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanţii notificaţi de către fiecare stat membru al Comisiei Europene şi acceptaţi de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

a) 1 gram de benzoat de denatoniu;

b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă); şi

c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanţele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puţin două din următoarele:

a) pentru industria cosmeticã:
1. Dietilftalat 0,1% în vol.;
2. Ulei de mentã 0,15% în vol.;
3. Ulei de lavandã 0,15% în vol.;
4. Benzoat de benzil 5,00% în vol.;
5. Izopropanol 2,00% în vol.;
6. 1,2 propandiol 2,00% în vol.;
7. Terţbutanol 800 g/1.000 l;
8. Benzoat de denatoniu 10 g/1.000 l;
b) pentru alte industrii:
1. Alcooli superiori 30 kg/1.000 l;
2. Violet de metil 1,0 g/1.000 l;
3. Monoetilen glicol 3,5 kg/1.000 l;
4. Salicilat de etil/metil 0,6 kg/1.000 l;
5. Albastru de metilen 3,5 g/1.000 l;
6. Terţbutanol 800 g/1.000 l;
7. Etil terţ butil eter 20 l/1.000 l;
8. Izopropanol 20 l/1.000 l.

(4) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat industriei cosmetice nu se va putea utiliza formula de denaturare care sã cuprindã doar uleiul de lavandã şi uleiul de mentã.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parţial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanţele prevãzute la alin. (2) şi (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de cãtre antrepozitele fiscale din România a substanţelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui sã cuprindã motivele pentru care este necesarã aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bazã ale denaturantului propus, precum şi declaraţia pe propria rãspundere a faptului cã celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intrã în reacţie cu substanţele propuse ca denaturanţi, astfel încât sã anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanţele respective prezentate de producãtorii în cauzã. Avizul va sta la baza documentaţiei necesare eliberãrii autorizaţiei de utilizator final.

(6) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanţe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevãzute la alin. (3), pot efectua achiziţii de alcool etilic astfel denaturat şi de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(7) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin consum uman se înţelege consum uman alimentar.

(8) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producţie alcool etilic - materie primă -, autorizate pentru această operaţiune, sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(9) Este permisă denaturarea numai a alcoolului etilic realizat în respectivul antrepozit fiscal de producţie alcool etilic - materie primă.

(10) În vederea obţinerii soluţiilor de spălat sau de curăţare este permisă denaturarea numai a alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datoritã compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

(11) Este interzisă realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale a produselor care nu sunt destinate consumului uman, cu excepţia alcoolului sanitar.

(12) Operaţiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanţelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanţele denaturante admise.

(13) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operaţiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta acordul autorităţii vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menţioneze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturanţii ce urmează a fi utilizaţi, procedura de denaturare, data şi ora operaţiunii de denaturare, destinaţia alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcţie de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentaţia depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operaţiunii de denaturare şi desemnează reprezentantul său ori deleagă competenţa către autoritatea vamală teritorială în a cărei rază se află punctul de lucru, în vederea supravegherii acestei operaţiuni. În situaţia în care datele cuprinse în documentaţia prezentată nu corespund realităţii, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operaţiunii;

d) operaţiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operaţiunii, cantitatea denaturată, substanţele şi cantităţile utilizate pentru denaturare, precum şi numele şi semnătura reprezentantului autorităţii vamale.

(14) Antrepozitarul autorizat pentru producţie de alcool etilic - materie primă - poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alţii decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(15) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoţită de documentul de însoţire prevăzut la pct. 102.

(16) În cazul prevăzut la art. 206^58 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producţia de medicamente, aşa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE şi 2001/83/CE.

(17) În sensul art. 206^58 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricaţie se înţelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime şi a semifabricatelor în produse finite, cu condiţia ca produsele finite să nu conţină alcool.

(18) În toate situaţiile prevăzute la art. 206^58 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(19) Atunci când utilizatorul face achiziţii intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206^58 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal, trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(20) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o ţară terţă în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206^58 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

(21) Scutirea se acordă direct:

a) în situaţiile prevăzute la art. 206^58 alin. (1) lit. d), f), g) şi h) din Codul fiscal;

b) în situaţiile prevăzute la art. 206^58 alin. (1) lit. a), c) şi e) din Codul fiscal, precum şi în situaţia realizării de alcool sanitar, pentru antrepozitarii autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înţelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice de către antrepozitar pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(22) În toate situaţiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizaţiei de utilizator final.

(23) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(24) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(25) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic şi produsele alcoolice achiziţionate anterior în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(26) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(27) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prevăzut în anexa nr. 34.

(28) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(29) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(30) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(31) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinaţia cantităţii de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice achiziţionate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic şi/sau produsele alcoolice achiziţionate altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(32) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(33) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(34) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(35) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(36) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu

suspendã efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedurã administrativã.

(37) O nouã autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinutã dupã 12 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(38) Stocurile de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(39) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţã a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, autoritatea vamalã centralã va asigura publicarea listei cuprinzând aceşti operatori economici pe pagina sa de web, listã care va fi actualizatã lunar pânã la data de 15 a fiecãrei luni.

(40) În toate situaţiile de scutire directã, livrarea produselor se face la preţuri fãrã accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţitã de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevãzut la pct. 91.

(41) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie sã înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit procedurii prevãzute la pct. 93, şi are obligaţia deţinerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorităţii vamale teritoriale.

(42) În situaţia în care nu se respectã prevederile alin. (40) şi (41), operaţiunea respectivã se considerã eliberare pentru consum şi dupã expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilã.

(43) În situaţiile prevãzute la art. 206^58 alin. (1) lit. b), c), e) şi i) din Codul fiscal, scutirea se acordã indirect. Livrarea produselor se face la preţuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori sã solicite restituirea accizelor.

(44) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, pânã la data de 25 inclusiv a lunii urmãtoare celei pentru care se solicitã restituirea, la autoritatea fiscalã teritorialã, cererea de restituire de accize, însoţitã de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic şi/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoţire pentru alcoolul etilic parţial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat, în care acciza sã fie evidenţiatã distinct;

b) dovada plãţii accizelor cãtre furnizor, constând în documentul de platã confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plãţii accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat;

c) dovada cantitãţii utilizate în scopul pentru care se acordã scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantitãţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(45) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului

finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(46) Depozitele farmaceutice achiziţionează alcoolul etilic la preţuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la preţuri fără accize în baza autorizaţiilor de utilizator final deţinute de acestea din urmă. În aceste condiţii, preţul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza preţului de achiziţie al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele şi farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la art. 206^58 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(47) În situaţia prevăzută la alin. (46) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(48) Pentru cantităţile de alcool etilic livrate la preţuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la preţuri fără accize, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate.

(49) În situaţiile prevăzute la alin. (44) şi (48), autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către utilizatori sau depozitele farmaceutice autorităţii vamale teritoriale, care, în urma analizei, va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(50) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (49) autorităţii fiscale teritoriale.

(51) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(52) Denaturarea alcoolului etilic pentru obţinerea alcoolului sanitar poate fi realizată numai în antrepozitul fiscal de producţie în care se obţine alcoolul etilic - materie primă.

Pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^58 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.
Alin. (7), (20), (26) şi (28) ale pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^58 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 22 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.
Alin. (43) al pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^58 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 23 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.
Pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^58 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 64 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Scutiri pentru tutun prelucrat
Art. 206^59. - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor ştiinţifice şi celor privind calitatea produselor.
(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Art. 206^59 a fost abrogat de pct. 91 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:
112. Abrogat.

Pct. 112 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^59 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.
Pct. 112 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^59 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 7 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

Codul fiscal:

Scutiri pentru produse energetice şi energie electricã

Art. 206^60. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţie, alta decât aviaţia turisticã în scop privat. Prin aviaţie turisticã în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de cãtre proprietarul sãu ori de cãtre persoana fizicã sau juridicã ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mãrfuri sau prestãri de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe cãile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private. De asemenea, este scutitã de la plata accizelor şi electricitatea produsã la bordul navelor. Prin ambarcaţiune de agrement privatã se înţelege orice ambarcaţiune utilizatã de cãtre proprietarul sãu ori de cãtre persoana fizicã sau juridicã ce o deţine cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mãrfuri ori prestãri de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

c) produsele energetice şi energia electricã utilizate pentru producţia de energie electricã, precum şi energia electricã utilizatã pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electricã;

d) produsele energetice şi energia electricã utilizate pentru producţia combinatã de energie electricã şi energie termicã;

e) produsele energetice - gazul natural, cãrbunele şi combustibilii solizi - folosite de gospodării şi/sau de organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltãrii, testãrii şi mentenanţei aeronavelor şi vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apã navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimicã, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intrã în România dintr-o ţarã terţã, conţinute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipeazã acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate şi alte instituţii de asistenţă socială, instituţii de învăţământ şi lăcaşuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obţinute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;
- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;
- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;
- produse obţinute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obţinută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalaţiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staţionare de energie electrică în curent continuu, instalaţiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la reţeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Produsele energetice care conţin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Alin. (3) al art. 206^60 a fost abrogat de pct. 68 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

113.

113.1. În situaţiile prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal, scutirea se acordă după cum urmează:

113.1.1. (1) În situaţia prevăzută la art. 206^60 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca aprovizionarea cu produse energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care deţin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deţine certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(3^1) Scutirea se acordă direct şi în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care deţin certificate de autorizare emise de Autoritatea Aeronautică Civilă provin din achiziţii intracomunitare proprii.

Alin. (3^1), subpct. 113.1.1 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 65 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(3^2) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorii economici prevăzuţi la alin. (3^1) provin din achiziţii intracomunitare proprii, aceştia trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

Alin. (3^2), subpct. 113.1.1 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 65 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) şi livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autorităţile aeronautice civile din statele respective.

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (2) lit. a) care dispun de spaţii de depozitare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Pentru operatorii economici care deţin certificate de autorizare ca agenţi de handling combustibili, autorizaţia de antrepozit fiscal se emite pentru locurile şi produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct şi în cazul operatorilor economici prevăzuţi la alin. (2) lit. a) care nu dispun de spaţii de depozitare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, cu condiţia ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După

sosirea produselor la destinaţie, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(9) Zilnic, antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru aeronave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.1.

(10) Jurnalele menţionate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(11) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantităţile intrate şi ieşite în jurnalele privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviaţie, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.1.

(12) Jurnalele menţionate la alin. (11) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(13) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) şi instituţiile de stat care implicã apărarea, ordinea publicã, sănătatea publicã, siguranţa şi securitatea naţionalã, care, datoritã specificului activităţii lor, nu deţin certificate eliberate de Autoritatea Aeronauticã Civilã Românã.

(14) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie, realizatã de antrepozitul fiscal care alimenteazã efectiv aeronavele, aceasta va fi însoţitã de avizul de însoţire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentatã. Certificatul de livrare se întocmeşte de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmeşte în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis şi acelui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52.1. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.1.

58%

(15) În cazul în care combustibilul pentru aviaţie este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene şi care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleaşi condiţii cu cele prevăzute la alin. (14), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul

fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviaţie de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoţită de avizul de însoţire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmeşte de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52.1. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.1.

113.1.2. (1) În situaţia prevăzută la art. 206^60 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un operator economic care deţine autorizaţie ca distribuitor de combustibil pentru navigaţie, denumit în continuare distribuitor.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, la preţuri fără accize, persoanele care deţin certificat de autorizare pentru navigaţie. Prin certificat de autorizare pentru navigaţie se înţelege orice document care atestă că nava este luată în evidenţa Autorităţii Navale Române, în cazul navelor româneşti, ori a altei autorităţi competente din alte state, în cazul navelor înregistrate în acele state.

(3) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) şi instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa şi securitatea naţională, care, datorită specificului activităţii lor, nu deţin certificate eliberate de Autoritatea Navală Română pentru navele din dotare.

(4) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, în cazul navelor aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinaţie, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(5) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta va fi însoţită de avizul de însoţire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă documentul de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparţine nava.

(6) Zilnic, antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare vor înscrie toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru nave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.2.

(7) Jurnalele menţionate la alin. (6) se vor întocmi pentru fiecare lunã calendaristicã în baza documentelor de evidenţã operativã şi vor fi transmise on-line, pânã la data de 15 inclusiv a lunii urmãtoare celei de raportare, autoritãţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

(8) În vederea aprovizionãrii navelor de cãtre distribuitori, aceştia trebuie sã deţinã autorizaţie de utilizator final.

(9) Autorizaţia de utilizator final se eliberează de autoritatea vamalã teritorialã, la cererea scrisã a operatorului economic.

(10) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevãzut în anexa nr. 33. Cererea, însoţitã de documentele prevãzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamalã teritorialã.

(11) Autoritatea vamalã teritorialã aprobã eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacã sunt îndeplinite urmãtoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevãzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine spaţii de depozitare sub orice formã legalã;

d) nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţionalã de Administrare Fiscalã.

Litera d) a alin. (11), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificatã de pct. 66 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(12) Autoritatea vamalã teritorialã atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(13) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(14) Autorizaţiile de utilizator final se emit în douã exemplare, cu urmãtoarele destinaţii:

a) primul exemplar se pãstrează de cãtre distribuitor;

b) al doilea exemplar se pãstrează de cãtre autoritatea vamalã teritorialã emitentã.

(15) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisã într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentatã în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(16) Distribuitorii vor înregistra zilnic toate cantitãţile intrate şi ieşite în jurnalele privind achiziţiile/livrãrile de combustibil destinat utilizãrii exclusiv pentru navigaţie, întocmite potrivit modelului prevãzut în anexa nr. 53.2.

(17) Jurnalele menţionate la alin. (16) se vor întocmi pentru fiecare lunã calendaristicã în

baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(18) Produsele energetice destinate aprovizionării navelor de către distribuitori trebuie să provină de la un antrepozit fiscal, din operaţiuni proprii de import sau din achiziţii intracomunitare proprii. Atunci când produsele energetice provin din achiziţii intracomunitare, distribuitorul trebuie să se autorizeze ca destinatar înregistrat.

(19) În cazul în care produsele energetice se achiziţionează de distribuitor de la un antrepozit fiscal, achiziţia produselor se face la preţuri cu accize.

(19^1) În cazul în care produsele energetice provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import, distribuitorul autorizat este obligat la plata accizelor la bugetul de stat.

Alin. (19^1), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 67 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(20) Distribuitorul efectuează aprovizionarea navelor la preţuri fără accize. În această situaţie preţul de vânzare al produsului energetic va fi stabilit de către distribuitor pe baza preţului de achiziţie al produsului care nu are inclusă acciza.

(21) Deplasarea la nave a produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, realizată de distribuitor, va fi însoţită de avizul de însoţire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă documentul de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparţine nava.

(22) Pentru cantităţile de produse energetice livrate navelor la preţuri fără accize, distribuitorul poate solicita restituirea accizelor. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia autorizaţiei de utilizator final;

b) copia facturilor de achiziţie;

c) dovada plăţii accizelor;

d) un exemplar pe suport hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantităţile pentru care se solicită restituirea accizei;

e) copii de pe documentele de livrare.

Alin. (22), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 68 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(22^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de distribuitor autorităţii vamale teritoriale, care, în urma analizei, va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (22^1), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 69 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(22^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22^1) autorităţii fiscale teritoriale.

Alin. (22^2), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 69 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(22^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Alin. (22^3), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 69 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(23) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(24) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (24), subpct. 113.1.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 70 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(25) În cazul scutirii directe aplicate aprovizionării navelor cu produse energetice, aceste produse vor circula marcate potrivit prevederilor pct. 113.10. În cazul distribuitorului, autorizaţia de utilizator final atestă şi dreptul de marcare a produselor.

(26) Distribuitorii care deţin autorizaţie de utilizator final nu au obligaţia obţinerii atestatului de înregistrare pentru comercializarea produselor energetice.

(27) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanţa Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim şi pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, instalaţiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situaţiile prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operaţiuni proprii de import, de la companii de extracţie a cărbunelui sau alţi operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producţie de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică şi termică, precum şi operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au sediul autorizaţii de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) energia electrică şi gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică şi în cazul producţiei de energie electrică sau producţiei combinate de energie electrică şi termică realizate din cărbune şi lignit în sistem de prestări de servicii. În această situaţie, obligaţia deţinerii autorizaţiei de utilizator final revine şi beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală. Face excepţie de la această condiţie operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obţinut anterior

autorizaţie de utilizator final.
(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.
(9) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.
(10) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:
a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;
b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.
(11) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.
(12) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 35. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Alin. (12), subpct. 113.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 71 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(13) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie vor fi estimate pe baza normelor de consum şi a producţiei preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.
(14) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.
(15) În situaţia în care achiziţionarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepţia energiei electrice şi a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206^33 din Codul fiscal, şi are obligaţia deţinerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorităţii vamale teritoriale.

(17) În situaţia în care nu se respectă prevederile alin. (15) şi (16), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici prevăzuţi la alin. (1), care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică, precum şi către operatorii economici prevăzuţi la alin. (4), vor livra produsele către aceşti beneficiari la preţuri fără accize şi vor solicita autorităţii fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie care au fost plătite, după caz, la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operaţiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct, iar deplasarea acestora de la un birou vamal de intrare pe teritoriul comunitar este însoţită de un document administrativ unic.

Alin. (18) al pct. 113.2 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

(19) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Cererea va fi însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

Alin. (19), subpct. 113.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 71 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic autorităţii vamale teritoriale, care, în urma analizei, va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii

de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (19^1), subpct. 113.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 72 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (19^1) autorităţii fiscale teritoriale.

Alin. (19^2), subpct. 113.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 72 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(19^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Alin. (19^3), subpct. 113.2 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 72 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(20) Atunci când, în situaţiile prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică şi termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cât şi restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

113.3. (1) În situaţia prevăzută la art. 206^60 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca produsele să fie achiziţionate direct de la operatorii economici înregistraţi la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori - în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru - direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licenţiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice - respectiv gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizaţiilor de caritate.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice, organizaţiile de caritate sunt organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei mamei şi copilului, al protecţiei bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(4) În cazul organizaţiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puţin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deţinerea acestei autorizaţii.

(5) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizaţiei de caritate, însoţită de:

a) actul de constituire - în copie şi în original - din care să rezulte că organizaţia desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială şi au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizaţiei este prevăzut în anexa nr. 34.

(7) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de caritate care deţine autorizaţie de utilizator final este obligată să prezinte autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Alin. (9), subpct. 113.3 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 73 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

113.4. (1) În situaţiile prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un distribuitor prevăzut la pct. 113.1.2.

(2) Înainte de fiecare achiziţie de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operaţiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informaţii cu privire la furnizor, produse şi cantităţile ce urmează a fi achiziţionate.

(3) Operatorii economici pot solicita restituirea accizelor trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului.

Alin. (3), subpct. 113.4 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 74 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operaţiunilor de dragare - certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operaţiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor şi în care se vor menţiona: perioada de desfăşurare a operaţiunii, numărul orelor de funcţionare a motoarelor şi a instalaţiilor de dragare şi consumul normat de combustibil pentru motor.

(4^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de operatorul economic autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (4^1), subpct. 113.4 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 75 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4^1) autorității fiscale teritoriale.

Alin. (4^2), subpct. 113.4 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 75 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Alin. (4^3), subpct. 113.4 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 75 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Alin. (5), subpct. 113.4 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 76 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipează aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii prevăzute la art. 206^60 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) rezervor standard înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;
- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și

containerul în cauzã şi a cãror montare definitivã permite carburantului sã fie utilizat direct pentru funcţionarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) containere speciale înseamnã orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termicã sau altor sisteme.

113.6. În situaţia prevãzutã la art. 206^60 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordã direct, în baza actelor normative emise pentru gratuităţi în scop de ajutor umanitar.

113.7. (1) În situaţia prevãzutã la art. 206^60 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordã direct atunci când aprovizionarea se efectueazã de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordã direct şi în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordã în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamalã teritorialã, mai puţin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deţinerea acestei autorizaţii.

(3) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisã a beneficiarului, însoţitã de fundamentarea cantităţilor de produse energetice ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamalã teritorialã.

(4) Autoritatea vamalã teritorialã atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisã şi păstratã de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamalã teritorialã emitentã.

(7) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisã într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentatã în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(8) Deţinătorii de autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionatã, cantitatea utilizatã şi stocul de produse energetice la sfârşitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevãzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situaţiei în termenul prevãzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Alin. (8), subpct. 113.7 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 77 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situaţia în care achiziţionarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206^33 din Codul fiscal, şi are obligaţia deţinerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorităţii vamale teritoriale.

(13) În situaţia în care nu se respectă prevederile alin. (11) şi (12), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înţelesul prezentelor norme metodologice prin lăcaşuri de cult se înţelege lăcaşurile aşa cum sunt definite potrivit legislaţiei în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziţionate de la importatori sau de la alţi operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice;

b) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(16^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către beneficiar autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

Alin. (16^1), subpct. 113.7 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din

Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 78 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(16^2) Autoritatea vamalã teritorialã va transmite decizia prevãzutã la alin. (16^1) autorităţii fiscale teritoriale.

Alin. (16^2), subpct. 113.7 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 78 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(16^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscalã teritorialã procedeazã la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedurã fiscalã.

Alin. (16^3), subpct. 113.7 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 78 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscalã.

Alin. (17), subpct. 113.7 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 79 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

113.8. (1) În situaţia prevãzutã la art. 206^60 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încãlzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare biocombustibili, scutirea este totalã.

(2) În situaţia prevãzutã la art. 206^60 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare biocarburanţi, scutirea este totalã.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin biomasã se înţelege fracţiunea biodegradabilã a produselor, deşeurilor şi reziduurilor provenite din agriculturã - inclusiv substanţe vegetale şi animale -, silviculturã şi industriile conexe, precum şi fracţiunea biodegradabilã a deşeurilor industriale şi urbane.

(4) Abrogat.

(5) Abrogat.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanţi şi carburanţii tradiţionali, în conformitate cu legislaţia specificã, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de produse energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili şi combustibilii tradiţionali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de produse energetice.

(8) În situaţiile prevãzute la alin. (6) şi (7), antrepozitarul autorizat pentru producţia de produse energetice este operatorul economic care deţine instalaţii, utilaje şi echipamente pentru rafinarea ţiteiului şi prelucrarea fracţiilor rezultate în vederea obţinerii de produse supuse accizelor.

(9) Atunci când staţiile de distribuţie comercializeazã produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasã, acestea trebuie sã se asigure cã sunt respectate condiţiile prevãzute la art. 206^20 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

Alin. (4) şi (5) ale pct. 113.8 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 9 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

113.9. (1) În situaţia prevãzutã la art. 206^60 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordã cu condiţia ca operatorii economici producãtori de energie electricã sã notifice acest fapt la autoritatea vamalã teritorialã, iar energia electricã astfel realizatã sã fie furnizatã direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informaţii detaliate privind activitatea desfãşuratã de operatorul economic şi va fi însoţitã de copia documentelor care atestã autorizarea de cãtre Autoritatea Naţionalã de Reglementare în Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi pãstratã de operatorul economic.

(2) În înţelesul prezentelor norme metodologice, surse regenerabile de energie sunt: eolianã, solarã, geotermalã, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasã, gaz de fermentare a deşeurilor, gaz de fermentare a nãmolurilor din instalaţiile de epurare a apelor uzate şi biogaz.

113.10. (1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina şi kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situaţiile prevãzute la art. 206^60 alin. (1) din Codul fiscal se acordã cu condiţia ca aceste produse sã fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscalã a motorinei şi kerosenului, precum şi celor din legislaţia naţionalã specificã în domeniu.

(2) Marcarea motorinei şi a kerosenului se face în antrepozite fiscale sau în locurile deţinute de distribuitorii prevăzuţi la pct. 113.1.2, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Nu intră sub incidenţa marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie.

113.11. (1) În situaţiile de acordare a scutirii directe, care necesită autorizaţie de utilizator final, aceasta se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

Alin. (1), subpct. 113.11 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 80 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

Litera a) a alin. (2), subpct. 113.11 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 81 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) operatorul economic nu a justificat legal destinaţia cantităţii de produse energetice achiziţionate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(3) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

Alin. (3), subpct. 113.11 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 81 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

Alin. (6), subpct. 113.11 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 81 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6^1) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Alin. (6^1), subpct. 113.11 al pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 82 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(7) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.
(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

Pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.
Pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^60 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 24 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 14-a
Marcarea produselor alcoolice şi tutunului prelucrat

Reguli generale

Art. 206^61. - (1) Prevederile prezentei secţiuni se aplicã următoarelor produse accizabile:
a) băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin normele metodologice;*)

Litera a) a alin. (1) al art. 206^61 a fost modificată de pct. 69 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

b) tutun prelucrat.
(2) Nu este supus obligaţiei de marcare orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.
(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secţiuni.

Norme metodologice:
114. Nu intră sub incidenţa sistemului de marcare:
a) alcoolul etilic denaturat cu substanţe specifice destinaţiei, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obţinerea de băuturi alcoolice;
b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;
c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentraţie alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;
d) produsele din producţia internă destinate exportului;
e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;
f) aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice.
g) băuturi fermentate spumoase, altele decât bere şi vinuri.

Pct. 114 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^61 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.
Litera g) a pct. 114 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^61 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 83 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Responsabilitatea marcării
Art. 206^62. - Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi, expeditorilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice:
115. (1) Autorizaţia de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă şi dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

60%

(2) Dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din ţări terţe, în baza autorizaţiei emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziţii.
(3) Autorizaţia de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.
(4) În vederea realizării achiziţiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistraţi se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producţie care urmează să le aplice pe produse.
(5) În vederea realizării achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistraţi se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producţie sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.
(6) În vederea realizării achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinatarii înregistraţi se aplică de către aceştia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situaţie, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.
(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.
(8) În vederea realizării importurilor de băuturi alcoolice supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole, banderolele procurate de importatori se aplică de către aceştia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.
(9) În situaţiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (7), expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi sunt obligaţi să returneze unităţii specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoţit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoţit de:

a) documentul de transport internaţional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizaţiei de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din ţară a acestora.

Pct. 115 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^62 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 115 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^62 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Proceduri de marcare

Art. 206^63. - (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea şi elementele ce vor fi inscripţionate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligaţia să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) şi (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Norme metodologice:

116. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 54.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se tipăresc de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripţionate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: ţigarete, ţigări, ţigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea băuturilor fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, a produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscripţionate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, ţuică, rachiuri din fructe, produse intermediare, băuturi fermentate liniştite;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conţinut;

e) concentraţia alcoolică.

Alin. (4) al pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^63 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 83 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Inscripţionarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziţia organelor în drept de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depăşesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

Alin. (6) al pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^63 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 83 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(7) În accepţia prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic şi a

băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În cazul tutunului prelucrat, altele decât ţigaretele, ambalajele individuale pe care sunt aplicate timbrele sunt pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale - carton, lemn, plastic, metal -, în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse, respectiv ţigări, ţigări de foi, tutun fin tăiat destinat rulării în ţigarete.

(9) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcare, se vor inscripţiona prescurtările sau iniţialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizaţi şi al destinatarilor înregistraţi, codul de marcare este codul de accizã. În cazul importatorilor autorizaţi, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de ţară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conţine 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcare se va regăsi inscripţionat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(11) În cazul importatorilor autorizaţi care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conţine indicativul ţării din care se face efectiv importul.

Pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^63 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 206^64. - (1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizaţi pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206^61;

b) destinatarii înregistraţi care achiziţionează produsele accizabile prevăzute la art. 206^61;

c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206^61. Autorizaţia de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Lit. c) a alin. (2) al art. 206^64 a fost modificată de pct. 70 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Alin. (3) al art. 206^64 a fost modificat de pct. 13 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care modifică pct. 148 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

117.

117.1. (1) Persoana care intenţionează să obţină autorizaţie de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoţită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să îşi desfăşoare activitatea, precum şi o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declaraţie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuală dintre acesta şi furnizorul extern al deţinătorului de autorizaţie de importator;

d) declaraţie privind forma de constituire a garanţiei;

e) certificatul de atestare fiscală;
f) cazierul fiscal.
(2) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (1), autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţia autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de un referat al acelei autorităţi vamale teritoriale asupra oportunităţii emiterii acestei autorizaţii.
(3) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:
a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);
b) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

Alin. (3), subpct. 117.1 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 85 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Autorizaţia de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.
(5) Orice importator autorizat are obligaţia de a constitui o garanţie corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui

an.
(6) Autorizaţia este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.
(6^1) Nivelul garanţiei se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de cantităţile de produse accizabile achiziţionate în anul precedent.

Alin. (6^1), subpct. 117.1 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 86 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6^2) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se va comunica importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de importator autorizat. O copie a deciziei se transmite şi Comisiei. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

Alin. (6^2), subpct. 117.1 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 86 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6^3) Garanţia poate fi executată atunci când se constată că importatorul autorizat înregistrează orice alte obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată. Executarea garanţiei atrage suspendarea autorizaţiei până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanţia şi cea de suspendare a autorizaţiei se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (6^3), subpct. 117.1 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 86 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(7) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia, importatorul autorizat are obligaţia de a le notifica la secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizaţiei, dacă este cazul, după cum urmează:
a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor,

certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) în situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(8) Autorizaţia de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerinţele prevăzute la alin. (7);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (8), subpct. 117.1 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 87 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(9) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(10) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(11) Importatorul autorizat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de importator autorizat nu suspendă

efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Alin. (12), subpct. 117.1 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 87 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(13) În cazul în care importatorul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.
(14) Modificarea autorizaţiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidenţa alin. (6) şi este valabilă de la data emiterii autorizaţiei modificate.
(15) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.
(16) În cazul pierderii autorizaţiei de importator autorizat, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.
(17) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.
117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi importatorul autorizat depun nota de comandă la autorităţile vamale teritoriale.
(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 56.
(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat şi al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parţial - de către autoritatea vamală teritorială, în funcţie de:
a) datele din situaţia lunară privind evidenţa achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă, cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);
b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni faţă de data solicitării unei noi note de comandă.
(4) În situaţia în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesităţile suplimentare.
(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.
(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au

următoarele destinaţii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcare au obligaţia utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. După expirarea acestui termen, marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» - S.A., în vederea distrugerii, operaţiune care se va desfăşura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin utilizarea marcajelor se înţelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziţii intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare, care va fi anexată semestrial la situaţia privind evidenţa marcajelor achiziţionate, utilizate şi returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depăşească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi de produse supuse marcării sunt obligaţi să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorităţii vamale teritoriale situaţia privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 57. În cazul banderolelor, această situaţie se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscripţionate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidenţiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10) se datorează accizele aferente cantităţilor de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situaţia prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi de produse supuse marcării vor ţine o evidenţă distinctă a marcajelor distruse, precum şi a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 58.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârşitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 59.

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate, prevăzute în anexa nr. 59, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat,

destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi au obligaţia ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declaraţiei, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariţia marcajelor, să anunţe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligaţiei de plată privind accizele.

(17) În situaţia depăşirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depăşirii termenului şi se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depăşirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producţie este permisă operaţiunea de distrugere a marcajelor achiziţionate de clienţi prin autorităţile competente din ţările lor de rezidenţă, atunci când se impune această operaţiune şi dacă este admisă de acele autorităţi. Cu cel mult 7 zile înainte de desfăşurarea operaţiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înştiinţa autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală şi semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operaţiunii respective.

(19) Marcajele expediate unui antrepozit fiscal de producţie din alt stat membru pot fi supuse operaţiunii de distrugere în cadrul acestor antrepozite, atunci când se impune această operaţiune şi în condiţiile stabilite de autorităţile competente din statul membru respectiv.

Alin. (19), subpct. 117.2 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 88 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(20) În situaţia prevăzută la alin. (19), dovada marcajelor distruse este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare din România şi care poartă viza autorităţii competente din statul membru în care a avut loc operaţiunea de distrugere.

Alin. (20), subpct. 117.2 al pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 88 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. şi va fi însoţit de dovada

achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de către direcţia specializată cu atribuţii de control din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. în condiţii de deplină securitate.

(6) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizaţi, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operaţiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA.

Pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^64 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

SECŢIUNEA a 15-a
Alte obligaţii pentru operatorii economici cu produse accizabile

Confiscarea tutunului prelucrat
Art. 206^65. - (1) Prin derogare de la prevederile legale în materie în vigoare care reglementează modul şi condiţiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizaţi pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistraţi, expeditorilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi de astfel de produse, după cum urmează:
a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizaţi, al destinatarilor înregistraţi, al expeditorilor înregistraţi sau al importatorilor autorizaţi se predau în totalitate acestora;
b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi depozitarea de tutun prelucrat, inclusiv persoanelor afiliate acestora, a căror cotă de piaţă reprezintă peste 5%.
(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi, expeditorii înregistraţi şi importatorii autorizaţi, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.
(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat şi importator autorizat are obligaţia să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul şi depozitarea cantităţilor de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Litera b) a alin. (1) al art. 206^65 a fost modificată de pct. 92 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Norme metodologice:
118. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizaţi se face proporţional cu cota de piaţă deţinută.
(2) Trimestrial, situaţia privind cotele de piaţă se comunică de direcţia cu atribuţii în

elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor din cadrul autorităţii fiscale centrale către direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcţiile cu atribuţii de control din subordinea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi a Ministerului Administraţiei şi Internelor.

(3) După repartizarea cantităţilor de produse de tutun prelucrat prevăzută la alin. (1), organele care au procedat la confiscare vor înştiinţa antrepozitarii autorizaţi despre cantităţile ce urmează a fi preluate de către aceştia. Această înştiinţare va cuprinde informaţii cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data şi locul confiscării, precum şi locul de unde se vor prelua produsele.

(4) În toate situaţiile prevăzute la art. 206^65 alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanţii organului care a procedat la confiscarea produselor, cât şi de reprezentanţii operatorilor economici cu drept de marcare, care le preiau.

(4^1) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci sigilaţi cu sigiliile organului de control care a efectuat confiscarea, fiecare colet/sac fiind însoţit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul şi cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

Alin. (4^1) al pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^65 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 89 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4^2) Listele de inventar se înregistrează în evidenţele organului de control care a efectuat confiscarea şi se menţionează în cuprinsul procesului-verbal de predare-primire.

Alin. (4^2) al pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^65 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 89 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenţa acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în termen de maximum 30 de zile de la data primirii aprobării şi în prezenţa unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliţie şi un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.

Alin. (5) al pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^65 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 90 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(5^1) În situaţia în care, cu ocazia efectuării distrugerii, se constată existenţa unor sigilii deteriorate/rupte, precum şi la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conţinutului coletelor/sacilor.

Alin. (5^1) al pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^65 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 91 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(6) Nepreluarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înştiinţării, atrage suspendarea autorizaţiei care asigură dreptul de marcare până la încadrarea în prevederile legale.

Pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^65 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.
Alin. (2) al pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^65 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 27 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:
Întârzieri la plata accizelor
Art. 206^67. - Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Norme metodologice:

119. (1) Autoritatea fiscală teritorială are obligaţia de a comunica autorităţii vamale teritoriale în fiecare lună până la data de 5 inclusiv situaţia cu privire la operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal.

(2) Măsura suspendării autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize se va dispune de către autoritatea vamală teritorială.

Pct. 119 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^67 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Codul fiscal:

Condiţii de distribuţie şi comercializare

Art. 206^69. - (1) Comercializarea pe piaţa naţională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(1^1) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentraţia alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

Alin. (1^1) al art. 206^69 a fost introdus de pct. 71 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(2) Operatorii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă prevăzută în normele metodologice şi să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să deţină spaţii de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare şi distribuţie angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare şi distribuţie angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit prezentului capitol.

(3) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianţi angro vor fi însoţite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparţine.

(4) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem angro produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat -, sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă conform procedurii şi cu îndeplinirea condiţiilor stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (4) antrepozitarii autorizaţi pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale şi operatorii înregistraţi/destinatari înregistraţi.

(6) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem en dıtail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă, conform procedurii şi cu îndeplinirea condiţiilor ce vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (6) al art. 206^69 a fost modificat de pct. 72 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(7) Desfăşurarea activităţii de comercializare de către operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) şi (6), care nu respectă obligaţiile menţionate la alin. (4) şi (6), constituie contravenţie şi se sancţionează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Alin. (7) al art. 206^69 a fost abrogat de pct. 73 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(8) Operatorii economici distribuitori şi comercianţii angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deţinute.

(9) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locaţii decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producţie ori pot fi supuse operaţiilor de ecologizare, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

(10) În cazul comercializării şi transportului de tutun brut şi tutun parţial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parţial prelucrat provenit din operaţiuni proprii de import, din achiziţii intracomunitare proprii sau din producţia internă proprie pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizaţii eliberate în acest scop de către autoritatea competentă;

b) tutunul brut sau tutunul parţial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producţia de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parţial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuţi la lit. a), trebuie să fie însoţită de un document comercial în care va fi înscris numărul autorizaţiei operatorului economic.

Alin. (10) al art. 206^69 a fost modificat de pct. 20 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(11) Atunci când nu se respectă una din prevederile alin. (10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(12) Procedura de eliberare a autorizaţiei prevăzută la alin. (10) lit. a) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:

120.

120.1. (1) Operatorii economici care distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea vamală teritorială potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor art. 206^69 alin. (3) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către operatorii economici producători care deţin certificat de marcă sau adeverinţă eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, livrările vor fi însoţite de o copie a acestor documente.

(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licenţă, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a notifica acest lucru autorităţii vamale teritoriale şi autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Activitatea desfăşurată fără această notificare se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoţite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecţie a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului mărcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declaraţie, în baza contractelor de licenţă.

Alin. (3), subpct. 120.1 al pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^69 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 92 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările vor fi însoţite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

120.2. (1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curăţări, decantări, degradate calitativ - în alte locaţii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la art. 20616 alin. (2) din Codul fiscal către un antrepozit fiscal de producţie. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoţire, vizate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal, precum şi de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale din a cărei rază sunt colectate reziduurile. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producţie produse energetice sau de către operatorii economici autorizaţi pentru operaţiuni de ecologizare.

Alin. (1), subpct. 120.2 al pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^69 din Legea nr. 571/2003

61%

a fost modificat de pct. 93 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către operatorii economici autorizaţi în acest sens. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, acestea intră sub incidenţa accizelor în conformitate cu prevederile alin. (6) al art. 206^16 din Codul fiscal.

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operaţiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială va fi notificată cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

Alin. (3), subpct. 120.2 al pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^69 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 93 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

120.3. (1) În cazul tutunului brut şi al tutunului parţial prelucrat, autorizaţiile pentru comercializarea acestor produse se eliberează operatorilor economici de autoritatea vamală teritorială.

(2) Intră sub incidenţa autorizării inclusiv comercializarea tutunului brut şi a tutunului parţial prelucrat realizată de operatorii economici din România către alte state membre sau la export.

(3) Nu intră sub incidenţa deţinerii autorizaţiilor de comercializare prevăzute la alin. (1) antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de tutun prelucrat.

(4) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin tutun brut sau tutun parţial prelucrat se înţelege produsul rezultat în urma operaţiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unităţi autorizate ca prim-procesatoare.

120.4. În sensul art. 206^69 alin. (11) din Codul fiscal, noţiunea de «alcool etilic» nu cuprinde distilatele.

Subpct. 120.4 al pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^69, alin. (1^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 94 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^69 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (3) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, prevederile pct. 10, 13 şi 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

Alin. (4) al subpct. 120.3, pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^69 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010.

Codul fiscal:

Circulaţia produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Art. 206^70. - Circulaţia produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidenţa prevederilor secţiunii a 9-a din prezentul capitol.

Art. 206^70 a fost introdus de pct. 75 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

121. (1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum şi produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privatã a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silitã nu intrã sub incidenţa prevederilor privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Alcoolul etilic şi băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privatã a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silitã şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare pot fi valorificate de autorităţile competente către antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic - materie primã numai în vederea procesării.

(3) În situaţia prevãzutã la alin. (2), livrarea acestor produse se face pe bazã de facturã fiscalã care trebuie sã respecte prevederile art. 155 din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplicã în mod corespunzãtor şi pentru produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privatã a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silitã şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare.

(5) Produsele accizabile care îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, cu excepţia tutunurilor prelucrate, se valorificã către operatorii economici comercianţi pe bazã de facturã fiscalã specificã la preţuri care cuprind şi accizele.

(6) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (2), (4) şi (5), trebuie sã îndeplineascã condiţiile prevãzute de lege, dupã caz.

Pct. 121 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^70 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 95 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 206^71. - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor ştiinţifice şi celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevãzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Art. 206^71 a fost introdus de pct. 75 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

122. (1) Tutunul prelucrat reprezentând ţigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste ştiinţifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiţia ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării ştiinţifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă numai antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de ţigarete, doar atunci când testarea este realizată direct de către aceştia sau prin intermediul unei societăţi specializate în efectuarea testelor ştiinţifice sau privind calitatea produselor, în limita cantităţii de 200.000 de bucăţi de ţigarete pe semestru.

(3) În accepţia prezentelor norme metodologice, noţiunea de «teste ştiinţifice sau teste privind calitatea produselor» nu cuprinde testele de piaţă destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoţire a lotului de ţigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor ştiinţifice sau celor privind calitatea produselor va fi avizul de însoţire a mărfii.

Pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 206^71 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 95 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Întrucât la pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal se specifică că "Anexele nr. 1-29 fac parte integranta din prezentele norme metodologice", reproducem mai jos aceste anexe, în ordinea în care figurează în HOTĂRÂREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006:

ANEXA 1

	Nr. inregistrare	Data .....

DECLARATIE
pentru inregistrarea gospodariei individuale care realizeaza
bauturi alcoolice destinate consumului propriu

1. Numele si prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. .... Bloc .... Scara .. Etaj .. Ap .. Cod postal ..
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activitatii ce urmeaza	Productie |_| Bere |_| Vinuri |_| Bauturi fermentate altele decat bere si vinuri |_| Tuica |_| Rachiuri |_| Alte spirtoase
6. Mentionati cantitatea (in litri) estimata a fi obtinuta la nivelul unui an si perioada de desfasurare a activitatii: 6.1. - bere 6.2. - vinuri 6.3. - bauturi fermentate, altele	

decat bere si vinuri	
7. Mentionati instalatiile de productie detinute pentru productie de tuica si rachiuri de fructe*) 7.1 - tuica 7.2 - rachiuri 7.3 - alte spirtoase	
8. Mentionati cantitatea estimata a fi obtinuta la nivelul unui an, in litri si concentratia alcoolica, precum si perioada de desfasurare a activitatii 8.1 - tuica 8.2 - rachiuri 8.3 - alte spirtoase	

Nota:
*) se vor anexa si copiile autorizatiilor pentru detinerea instalatiilor pentru productie de tuica si rachiuri de fructe.

Cunoscand dispozitiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inscrise in acest formular sunt corecte si complete.

....
Semnatura solicitantului Data

ANEXA 2

	Nr. inregistrare	Data .....

CERERE
privind inregistrarea operatorului economic autorizat:
furnizor de gaz natural/pentru extractia carbunelui/
pentru productie de cocs/ furnizor de energie electrica

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ... Scara... Etaj ... Ap. .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscala	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
5. Descrierea activitatii economice desfasurate in Romania	☐ Furnizare gaz natural ☐ Extractie carbune ☐ Productie cocs ☐ Furnizare energie electrica

9. Anexati copia legalizata a autorizatiei eliberate de autoritatea de reglementare in domeniu
10. Anexati confirmarea autoritatii fiscale cu privire la calitatea de platitor de accize

Cunoscand dispozitiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inscrise in acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal	Data

ANEXA 3

SITUAȚIA
livrărilor de țigarete în luna ..... anul .....

Abrogată

Anexa 3 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, conform alin. (1) al pct. 11 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

Anexa 3 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost abrogată de pct. 10 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

ANEXA 4

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....

Sediul:

Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numãrul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscalã .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

DECLARAŢIE
privind preţurile de vânzare cu amãnuntul
pe sortimente de ţigarete

Începând cu data de ....., preţurile de vânzare cu amãnuntul practicate pe sortimente vor fi urmãtoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numãrul ţigaretelor conţinute într-un pachet	Preţul de vânzare cu amãnuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general Director economic
Numele şi prenumele ..... Numele şi prenumele.....

Semnătura şi ştampila ..... Semnătura şi ştampila.....

Anexa 4 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 2 din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, conform alin. (1) al pct. 11 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

Anexa 4 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011, conform pct. 11 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.

ANEXA 5

	Nr. inregistrare	Data .....

DECLARATIE
privind productia de vinuri linistite realizata in calitate de
mic producator
trimestrul..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. .....

	Bloc ... Scara... Etaj ... Ap. ..... Cod postal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscala/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizata in trimestrul de raportare (in litri):	
6. Cantitatea realizata cumulata de la inceputul anului (in litri)	
7. Cantitatea livrata in trimestrul de raportare, catre: 7.1. magazine specializate in vanzarea vinurilor 7.2. unitati de alimentatie publica 7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrata in trimestrul de raportare	

Cunoscand dispozitiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

....
Semnatura declarantului Data

ANEXA 6

	Nr. inregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizatiei de antrepozit fiscal
(atasati numarul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informatiile complete)

I. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ... Scara... Etaj ... Ap. ..... Cod postal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscala	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	

8. Activitatile economice desfasurate in Romania		
9. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu antrepozitarul		
10. Daca antrepozitarul este persoana juridica: numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator; se vor anexa si cazierele judiciare ale administratorului		
11. Aratati daca antrepozitarul (sau in cazul in care antrepozitarul este persoana juridica, oricare dintre administratorii sai) a fost condamnat definitiv in ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute in legislatia fiscala	☐ Da	☐ Nu
12. Anexati certificatul de atestare fiscala sau, dupa caz, extrasul de rol privind obligatiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al antrepozitarului		
13. Anexati copia situatiilor financiare anuale (bilant) din ultimii doi ani		
14. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize		
15. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte: capitalul social, asociatii, obiectul de activitate, administratorii, precum si copia certificatului de inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare		
II. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat cate o parte a II-a		

precum si orice alte informatii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ... Scara... Etaj ... Ap. ..... Cod postal .....

62%

2. Descrierea activitatilor ce urmeaza a se desfasura in antrepozitul fiscal (inclusiv natura activitatilor si tipurile de produse accizabile)	
3. Aratati daca anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizatie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerati tipurile si cantitatile de produse accizabile produse si/ sau depozitate in locul respectiv in fiecare din ultimele 12 luni (daca este cazul), precum si tipurile si cantitatile estimate pentru fiecare din urmatoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmeaza a fi detaliate in functie acciza unitara pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs .....- cod si subcod)... (denumire produs) Tip produs .....- cod si subcod)...

	(denumire produs) ..... Tip produs .....- cod si subcod)... (denumire produs)
5. In cazul unui loc care urmeaza a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificati capacitatea maxima de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitata la un moment dat in locul respectiv)	
6. Anexati un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexati copiile licentelor, autori-zatiilor sau avizelor privind desfasurarea activitatilor din antrepozitul fiscal	
8. Daca locul se afla in proprietatea antrepozitarului autorizat, anexati copia actelor de proprietate.	
9. Daca locul se afla in proprietatea altei persoane, anexati urmatoarele: Copia contractului de leasing sau dovada detinerii sub orice forma legala O declaratie semnata de proprietar care confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atributii de control.	
III. INFORMATII PRIVIND GARANTIA	
1. Tipul de garantie propusa	
2. Suma propusa pentru garantia pentru fiecare antrepozit fiscal (si descrierea metodei de calcul)	
3. In cazul unui depozit in bani, anexati scrisoarea de bonitate bancara	

4. In cazul unei garantii bancare,anexati urmatoarele: Numele, adresa si telefonul garantului propus. Declaratia garantului propus cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si perioada de timp specificata. (Scrisoare de garantie bancara).

Cunoscand dispontiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal	Data

ANEXA 7

CERERE DE AUTORIZARE OPERATOR INREGISTRAT		Nr. ..... caseta rezervata autoritatii fiscale teritoriale
1. Nume si prenume sau denumirea societatii si adresa exacta	Codul unic de inregistrare	
	Numar de identificare TVA	
	Numar de tefelon	
	Numar de fax	

	Adresa de e_mail	

2. In cazul persoanelor juridice, se va inscrie numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator:

3. Adresa locatiei/locatiilor de receptie a produselor:

4. Natura produselor si cantitatea medie lunara de produse estimata a fi receptionata intr-un an, dupa caz:

- ☐ bauturi alcoolice
- ☐ bere _____litri
- ☐ vin linistit_____litri
- ☐ vin spumos ___litri
- ☐ produse intermediare__litri
- ☐ bauturi fermentate linistite_____litri
- ☐ bauturi fermentate spumoase_____litri
- ☐ bauturi alcoolice
- ☐ produse energetice
- ☐ combustibili____litri
- ☐ carburanti_____litri
- ☐ tutun prelucrat
- ☐ tigarete_____bucati
- ☐ tigari si tigari de foi___bucati
- ☐ tutun de fumat_____kg

_____

spirtoase_____litri

5. Daca sunteti deja titularul unei autorizatii eliberata de autoritatea fiscala competenta, va rugam sa indicati data si obiectul autorizatiei:

Numar _____ din _____ _____

Numar _____ din _____ _____

6. In cazul in care anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizatie de operator inregistrat, precizati acest fapt:

7. Documente de anexat:

☐ certificatul de atestare fiscala sau, dupa caz, extrasul de rol privind obligatiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al solicitantului

☐ cazierele judiciare ale administratorilor

☐ bilantul pe ultimii doi ani

☐ confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize

☐ certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte:
capitalul social, asociatii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru in care urmeaza a se realiza receptia produselor accizabile, precum si copia certificatului de inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare

☐ copia contractelor incheiate direct intre operatorul inregis-

☐	trat propus si persoana autorizata din alt stat membru
☐	lista cantitatilor de produse accizabile receptionate in fiecare luna din anul precedent
☐	scrisoarea de bonitate bancara, in cazul in care garantia se constituie prin consemnarea de mijloace banesti la Trezoreria statului
☐	numele, adresa si telefonul garantului propus, precum si declaratia garantului cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si o perioada de timp specificata (scrisoarea de garantie bancara), atunci cand se constituie o garantie bancara

Cunoscand dispozitiile art. 292 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inscrise in acest formular sunt corecte si complete

Prevazut pentru validarea semnaturii responsabilului societatii	Data, numele si calitatea acestuia (proprietar, asociat)

ANEXA 8

	Nr. inregistrare	Data .....

DECLARATIE
pentru obtinerea autorizatiei de operator neinregistrat

1. Denumirea societatii	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ... Scara... Etaj ... Ap. ..... Cod postal .....
3. Telefon/Fax	
4. Codul de identificare fiscala	
5. Numarul de TVA	
6. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7. Perioada in care urmeaza a se realiza operatiunea	
8. Anexati copiile licentelor, autorizatiilor sau avizelor cu privire	

la desfasurarea activitatii	
9. Precizati adresa la care urmeaza sa fie primite produsele accizabile	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ... Scara... Etaj ... Ap. ..... Cod postal .....
10. Denumirea si adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria si cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garantiei constituite Anexati scrisoare de bonitate bancara	

Cunoscand dispozitiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

....
Semnatura declarantului Data

ANEXA 9
(Anexa nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

1	_1 Expeditor	2 Cod accize	3 Nr. referinta

	|_|		expeditor	
E-xem-plar pen-tru ex-pe-di-tor			4 Cod accize primitor	5 Nr. factura
			6 Data facturii	
	7 Primitor 7a Locul livrarii		8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
			10 Garantia	
	9 Transportator			
			12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal	
1	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	
18a Des-cri-erea pro-du-se-lor, nu-mere de i-			19a Codul produsului (cod NC)	
			20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
				22a Greutate neta (kg)

denti-ficare cantitatea si tipul ambalajelor			
18b Descrierea produselor, numere de identificare cantitatea		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)

si tipul ambalajelor			
18c Descrierea produselor, numere de identificare cantitatea si tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC)	
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)

	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)	
	A Inregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
		Societatea semnatara si nr. de telefon
		Numele semnatarului
		Locul si data
		Semnatura
	Continua pe verso (exemplarele 2,3,4)	

63%

Instructiuni de completare

1. Observatii generale

1.1. Documentul administrativ de insotire este utilizat in scopul aplicarii accizelor, potrivit prevederilor art. 18 si 19 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat in mod lizibil in asa fel incat inscrisurile sa nu poata fi sterse. Informatiile pot fi pretiparite. Nu sunt permise stersaturi sau taieturi.

1.3. Caractensticile generale ale documentului si dimensiunile casutelor sunt cele prevazute in Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene nr. C 164 din 1.07.1989 pag.3. Hartia trebuie sa fie de culoare alba pentru toate exemplarele si sa aiba formatul 210 x 297 mm; este admisa o toleranta

maxima de 5 mm in minus sau 8 mm in plus in ceea ce priveste lungimea.

1.4. Orice spatiu neutilizat in casutele 18a-22c va fi barat, astfel incat sa nu mai poata fi adaugiri. In document, pot fi introduse trei descrieri distincte ale produselor, care trebuie sa fie din aceeasi categorie de accize. Aceste categorii sunt produse energetice, produse din tutun si alcool/bauturi alcoolice.

1.5. Documentul de insotire consta in 5 exemplare:

exemplarul 1. trebuie pastrat de expeditor
exemplarul 2 trebuie pastrat de primitor;
exemplarul 3 trebuie returnat expeditorului pentru descarcare a operatiunii impreuna cu certificatul sau aprobarea autoritatii fiscale competente din Statul membru de destinatie, daca este necesar;
exemplarul 4 trebuie prezentat de catre primitor autoritatii competente a Statului membru de destinatie;
exemplarul 5. trebuie transmis de catre expeditor autoritatii sale fiscale, in momentul expedierii produselor.

1.6. Exemplarele 2, 3 si 4 ale documentului trebuie sa insoteasca produsele pe parcursul tranportului.

1.7. In situatiile in care acest document este utilizat pentru circulatia prin conducte fixe, exemplarele 2,3 si 4 se transmit primitorului prin mijloacele cele mai rapide de care dispune antrepozitarul expeditor. In toate cazurile, documentul trebuie sa soseasca la locul livrarii in termen de 24 de ore de la primirea produselor la care se refera.

2. Rubrici

Casuta 1. Expeditor: numele si adresa, complete.

Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: codul de inregistrare pentru accize atribuit expeditorului de catre autoritatea fiscala competenta.

Casuta 3. Nr. referinta: numarul de referinta care identifica expedierea in inregistrarile expeditorului (ex. nr facturii poate fi utilizat in ascest sens).

Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: in cazul unui antrepozitar sau operator inregistrat, codul de inregistrare al accizei. In cazul unui operator neinregistrat se va indica numarul de autorizare al expeditiei atribuit de catre autoritatea sa fiscala.

Casuta 5. Nr. factura: numarul facturii aferenta produselor. Daca nu, numarul avizului de expeditie sau orice alt document de transport.

Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr. 5.

Casuta 7. Primitor: numele si adresa complete iar in cazul in care destinatarul este un operator neinregistrat, numaruul de identificare TVA. In cazul marfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei care actioneaza in contul expeditorului la locul exportului

Casuta 7a. Locul livrarii: locul unde se livreaza efectiv produsele, daca produsele nu sunt livrate la adresa indicata, la casuta 7.

In cazul produselor exportate se va mentiona "EXPORT IN AFARA COMUNITATII" si locul de export. Pentru produsele care urmeaza a fi plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decat punerea in libera circulatie), se va inscrie mentiunea "IN PROCEDURA VAMALA" precum si locul in care produsele vor fi supuse unui control vamal.

Casuta 8. Autoritatea competenta a locului de expediere: numele si adresa autoritatii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere.

Casuta 9. Transportator: numele si adresa persoanei responsabile cu primul transport, daca ea este alta decat expeditorul.

Casuta 10. Garantia: datele de identificare a partii sau partilor responsabile pentru garantie.

Se va indica numai "expeditor", "transportator" sau "primitor".

Casuta 11. Alte informatii privind transportul; numele transportatorului, mijlocul de tsansport, numarul de inmatriculare al vehiculului, numarul, tipul si identificarea eventualelor sigilii comerciale.

Casuta 12. Tara de expeditie. Statul membru din care pleaca transportul. Se utilizeaza o abreviere;

BE	Belgia	LU	Luxemburg
BO	Bulgaria	HU	Ungaria
CL	Cehia	MT	Malta
DK	Danemarca	NL	Olanda
DE	Germania	AT	Austria
EE	Estonia	PL	Polonia
GR	Grecia	PT	Portugalia
ES	Spania	RO	Romania
FR	Franta	SI	Slovenia
IE	Irlanda	SK	Slovacia

IT	Italia	FI	Finlanda
CY	Cipru	SE	Suedia
LV	Letonia	GB	Regatul Unit al Marii Britanii.
LT	Lituania		

Casuta 13. Tara de primire: statul membru in care se incheie transportul. Se vor utiliza aceleasi abrevieri prevazute la casuta 12.

Casuta 14. Reprezentantul fiscal: daca expeditorul a desemnat un reprezentant fiscal in statul membru de destinatie, se va inscrie in casuta numele sau, adresa, numarul de identificare TVA si codul de acciza (daca este cazul).

Casuta 15. Locul de expediere: numarul de inregistrare al antrepozitului (daca exista).

Casuta 16. Data expedierii: data, si daca se solicita de autoritatile fiscale ale statului de plecare, ora la care produsele parasesc antrepozitul expeditorului.

Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normala, necesara pentru a efectua traseul, avand in vedere mijlocul de transport si distanta.

Casuta 18a. Colete si descrierea produselor: numere de identificare si numarul de colete(ex. containere); numarul de ambalaje din interiorul coletelor (ex. canoane) si descrierea comerciala a produselor. Descrierea poate solutina pe o pagina separata atasata fiecarui exemplar. O lista a ambalajelor poate fi utilizata in acest scop. Alcoolul si bauturile alcoolice, altele decat berea, trebuie sa aiba o concentratie alcoolica prevazuta (procent in volum de 20°C). Pentru bere, concentratia alcoolica va fi mentionata fie in grade Plato, fie procente in volum la 20°C, fie amandoua, potrivit solicitarii statului membru de destinatie si a statului membru de expeditie. Pentru uleiuri minerale se va mentiona densitatea la 15°C.

Casuta 19a. Codul produsului: codul NC.

Casuta 20a. Cantitatea:

- numaml produselor exprimate in mii (tigarete)
- greutatea neta (tigari si tigari de foi)
- litri de produs la temperatura de 20°C cu doua zecimale (alcool si bauturi alcoolice)
- litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale cu exceptia pacurii).

Casuta 21a. Greutatea bruta: greutatea bruta a transportului.

Casuta 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fara ambalaje a produselor accizabile in cazul alcoolului si bauturilor alcoolice, uleiurilor minerale si in cazul produselor din tutun cu exceptia tigaretelor. Casutele 18b-22b si 18c-22c se utilizeaza daca transportul contine produse diferite de cele descrise la casutele 18a-22a.

Casuta 23. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute

numai pe exemplarul 2.

1. In cazul anumitor vinuri, atunci cand se considera necesar, certificatul referitor la originea si calitatea produselor, conform legislatiei comunitare.

2. In cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie, conform legislatiei comunitare.

3. In cazul berii produsa de micii producatori independenti conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei in statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica berarie independenta cu o productie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."

4. In cazul alcoolului etilic produs de o mica distilerie, conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei in statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica distilerie cu o productie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur.

Casuta 24. Societatea semnatarului, etc: documentul se completeaza de catre, sau in numele expeditorului. Societatea semnatarului documentului trebuie sa fie identificata. Documentul trebuie semnat, cu exceptia cazului in care expeditorul a fost autorizat sa inlocuiasca semnatura cu o stampila speciala. In acest caz se face mentiunea "DISPENSA DE SEMNATURA".

Casuta A Inregistrarea controalelor: autoritatile competente inregistreaza controalele efectuate pe exemplarele 2, 3 si 4. Daca spatiul este insuficient pe fata documentului, inregistrarile pot continua pe verso. Toate mentiunile trebuiesc semnate, datate si stampilate de functionarul competent.

Daca produsele sunt supuse unui regim vamal, controalele efectuate trebuiesc inregistrate de functionarul competent. In cazul in care a fost autorizata o dispensa de semnatura, stampila speciala se aplica, de asemenea, in coltul din dreapta sus al casutei A.

Casuta B Daca, pe parcursul transportului se modifica destinatia produselor fata de cea mentionata la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie sa indice la Casuta B noul loc de livrare. In plus, expeditorul trebuie sa notifice imediat la autoritatea fiscala competenta, schimbarea locului de livrare.

Casuta C Certificat de receptie: acest certificat trebuie emis de catre destinatar. Atunci cand receptia produselor intr-un antrepozit este supusa unui control fiscal sau atunci cand produsele sunt exportate sau plasate intr-un regim vamal comunitar (altul decat punerea in libera circulatie), autoritatea fiscala sau biroul vamal, dupa caz, va elibera certificatul pentru conformitate. Se recomanda ca receptia produselor sa fie, de asemenea, certificata pe verso-ul exemplarului 2, care urmeaza a se pastra de catre destinatar. Astfel, in cazul pierderii exemplarului 3 cu ocazia retransmiterii catre expeditor, acesta din urma poate solicita inchiderea

transportului, prin intermediul unei copii a certificarii de pe exemplarul 2.

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

<table>
<tr><td rowspan="6">2

E-
xem-
plar
pen-
tru
pri-
mi-
tor</td><td colspan="2">1 Expeditor Cod unic de inregistrare</td><td>2 Cod acciza expeditor</td><td>3 Nr. referinta</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td>4 Cod acciza primitor</td><td>5 Nr. factura</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td colspan="2">6 Data facturii</td></tr>
<tr><td colspan="2">7 Primitor Cod unic de inregistrare

7a Locul livrarii</td><td colspan="2">8 Autoritatea competenta a locului de expediere</td></tr>
<tr><td colspan="2">9 Transportator</td><td colspan="2">10 Garantia</td></tr>
<tr><td colspan="2">11 Alte informatii privind transportul</td><td>12 Tara de expeditie</td><td>13 Tara de primire</td></tr>
<tr><td>2</td><td>15 Locul de expediere</td><td>16 Data expedierii</td><td colspan="2">14 Reprezentantul fiscal
17 Durata transportului</td></tr>
<tr><td>18a
Des-
cri-</td><td colspan="2"></td><td colspan="2">19a Codul produsului (cod NC)
20a | 21a Greutate bruta (kg)</td></tr>
</table>

erea produselor, numere de identificare cantitatea si tipul ambalajelor		Cantitate	22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)

i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul am- ba- la- je- lor				
18c Des- cri- erea pro- du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta-		19c Codul produsului (cod NC)		
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)	
			22c Greutate neta (kg)	

tea si tipul ambalajelor			

	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)	
	A Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
		Societatea semnatara si nr. de telefon
		Numele semnatarului
		Locul si data
		Semnatura
	Continua pe verso (exemplarele 2,3,4)	

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII Noua adresa	Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8

Numele semnatarului Locul si data Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI

|_| Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. de referinta .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

|_| Transport verificat

|_| Produse exportate*/plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decat punerea in libera circulatie)*
Data .....
Mijloc de transport .....

|_| Nume semnatarului .....
Societatea semnatarului .....
Locul si data .....
Semnatura

|_| Autoritatea fiscala sau biroul
Aprobat de autoritatea fiscala

vamal sau de biroul vamal Nume Adresa * taiati varianta care nu se aplica
A Inregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

3	1 Expeditor Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinta
E-exemplar de retur-nat		4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
		6 Data facturii	
	7 Primitor Cod unic de inregistrare	8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
expe-ditor	7a Locul livrarii		

ru- lui			10 Garantia	
	9 Transportator			
			12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal	
3	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	
18a Des- cri- erea pro- du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul			19a Codul produsului (cod NC)	
			20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
				22a Greutate neta (kg)

am- ba- la- je- lor			
18b Des- cri- erea pro- du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul am- ba- la- je- lor		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
18c Des-		19c Codul produsului (cod NC)	

crierea produselor, numerede identificare cantitatea si tipul ambalajelor		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg) 22c Greutate neta (kg)
	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)		
	A Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte	
		Societatea semnatara si nr. de telefon	

		Numele semnatarului
		Locul si data
		Semnatura
	Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)	

64%

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII

Noua adresa Numele semnatarului Locul si data Semnatura	Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI

☐ Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. de referinta .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

☐	Transport verificat	
☐	Produse exportate*/plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decat punerea in libera circulatie)* Data	Mijloc de transport .....
☐	Nume semnatarului ..... Societatea semnatarului	Locul si data ..... Semnatura
☐	Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa	Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal

* taiati varianta care nu se aplica

A Inregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

<table>
<tr><td>4</td><td colspan="2">1 Expeditor Cod unic de inregistrare</td><td>2 Cod acciza expeditor</td><td>3 Nr. referinta</td></tr>
<tr><td rowspan="11">Exemplar pentru autoritatea fiscala a primitorului</td><td colspan="2" rowspan="2"></td><td>4 Cod acciza primitor</td><td>5 Nr. factura</td></tr>
<tr><td colspan="2">6 Data facturii</td></tr>
<tr><td colspan="2">7 Primitor Cod unic de inregistrare

7a Locul livrarii</td><td colspan="2">8 Autoritatea competenta a locului de expediere</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">9 Transportator</td><td colspan="2">10 Garantia</td></tr>
<tr><td>12 Tara de expeditie</td><td>13 Tara de primire</td></tr>
<tr><td colspan="2">11 Alte informatii privind transportul</td><td colspan="2">14 Reprezentantul fiscal</td></tr>
<tr><td>4</td><td>15 Locul de expediere</td><td>16 Data expedierii</td><td colspan="2">17 Durata transportului</td></tr>
<tr><td>18a Descrierea pro-</td><td colspan="2"></td><td colspan="2">19a Codul produsului (cod NC)</td></tr>
<tr><td colspan="3"></td><td>20a Cantitate</td><td>21a Greutate bruta (kg)
22a Greutate neta (kg)</td></tr>
</table>

du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul am- ba- la- je- lor			
18b Des- cri- erea pro- du- se- lor, nu- mere de i- den-		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)

ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul am- ba- la- je- lor			
18c Des- cri- erea pro- du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si		19c Codul produsului (cod NC)	
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)

tipul ambalajelor			
	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)		
	A Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte	
		Societatea semnatara si nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul si data	
		Semnatura	
	Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)		

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII Noua adresa	Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8

Numele semnatarului Locul si data Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI

|_| Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. de referinta .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

|_| Transport verificat

|_| Produse exportate*/plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decat punerea in libera circulatie)*
Data .....

Mijloc de transport .....

|_| Nume semnatarului .....
Societatea semnatarului
.....

Locul si data .....
Semnatura

|_| Autoritatea fiscala sau biroul vamal
Nume

Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal

Adresa * taiati varianta care nu se aplica

A Inregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

5	1 Expeditor Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinta
Exemplar pentru autoritatea fiscala a		4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
		6 Data facturii	
	7 Primitor Cod unic de inregistrare 7a Locul livrarii	8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
		10 Garantia	
	9 Transportator		

expeditorului			12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal	
5	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	
18a Descrierea produselor, numerele de identificare cantitatea si tipul ambala-			19a Codul produsului (cod NC)	
			20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
				22a Greutate neta (kg)

je- lor			
18b Des- cri- erea pro- du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul am- ba- la- je- lor		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
18c Des- cri- erea pro-		19c Codul produsului (cod NC)	
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)

du- se- lor, nu- mere de i- den- ti- fi- care can- ti- ta- tea si ti- pul am- ba- la- je- lor			

	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)	
	A Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
		Societatea semnatara si nr. de telefon
		Numele semnatarului

		Locul si data
		Semnatura
	Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)	

ANEXA 10

DOCUMENT DE INSOTIRE SIMPLIFICAT
pentru circulatia intracomunitara a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum

- fata -

1 Exemplar pentru	1.Expeditor (Nume si adresa) nr. de TVA	2.Numar de referinta al operatiunii
		3.Autoritatea competenta a statului de destinatie (Nume si adresa)
	4.Primitor (Nume si adresa) nr. de TVA	
	5.Transportator/mijloace de transport	6.Numar de referinta si data declaratiei
	7.Locul livrarii	

	8.Marci si numar de identificare, nr. si tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9.Codul produsului (codul NC)	
exp		10.Cantitatea	11.Greutatea bruta(kg)
edit			12.Greutatea neta (kg)
o r 1		13.Pretul de facturare/valoarea comerciala	

65%

14. Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)	
A.Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea competenta	15.Casutele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitata Da [] Nu[] (*)
	Societatea semnatara si numarul de telefon
	Numele semnatarului
	Locul si data

Continuarea pe verso (exemplarele 2 si 3)	Semnatura

(*) Bifati casuta corespunzatoare

INSTRUCTIUNI DE COMPLETARE
(verso-ul exemplarului 1)
Circulatia intracomunitara a produselor supuse accizelor care au fost eliberate in consum in statul membru de livrare

1. Observatii generale

11. Documentul de insotire simplificat este utilizat in scopul aplicarii accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2. Docuntentul trebuie completat in mod lizibil in asa fel incat inscrisurile sa nu poata fi sterse. Informatiile pot fi pretiparite. Nu sunt permise stersaturi sau taieturi.

1.3.Caracteristicile generale ale documentului si dimensiunile casutelor sunt cele prevazute in Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hartia trebuie sa fie de culoare alba pentru toate exemplarele si sa aiba formatul 210 mm pe 297 mm; este admisa o toleranta maxima de 5mm in minus sau 8 mm in plus in ceea ce priveste lungimea.

1.4. Orice spatiu neutilizat trebuie sa fie barat, astfel incat sa nu se mai poata face adaugiri.

1.5. Documentul de insotire consta in 3 exemplare:

exemplarul 1

trebuie pastrat de expeditor

exemplarul 2

insoteste produsele si trebuie pastrat de primitor;

exemplarul 3

insoteste produsele si trebuie sa se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmata de catre persoana mentionata la casuta 4 daca expeditorul solicita aceasta in scopul restituirii accizelor;

2. Rubrici

Casuta 1.

Expeditor: numele si adresa complete, numarul de TVA (daca exista) al persoanei care livreaza

produse intr-un alt stat membru. Daca exista un numar de accize trebuie de asemenea indicat.

Casuta 2. Numar de referinta al operatiunii: numarul de referinta comunicat de persoana care livreaza produsele si care va identifica miscarea cu inregistrarile sale comerciale. In mod normal, acesta va fi numarul si data facturii.

Casuta 3. Autoritatea competenta a statului de destinatie: numele si adresa autoritatii din statul membru de destinatie, careia i-a fost declarata anticipat expeditia

Casuta 4. Primitor: numele si adresa complete, numarul de TVA (daca exista) al persoanei care primeste produsele. Daca exista un numar de accize trebuie de asemenea indicat.

Casuta 5. Transportator/mijloc de transport: se completeaza cu "expeditor", "primitor" sau numele si adresa persoanei responsabile cu prima expeditie, daca este diferita de persoanele indicate in casuta 1 sau casuta 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Casuta 6. Numar de referinta si data declaratiei:

Declaratia si/sau autorizatia care trebuie data de autoritatea competenta din statul membru de destinatie inainte de inceperea expeditiei.

Casuta 7. Locul livrarii: adresa livrarii daca este diferita de cea din casuta 4.

Casuta 8. Descrierea completa a produselor, marcaje si numere si tipul ambalajelor: marcaje si numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numarul pachetelor din interior, ex. cartoane; si descrierea comerciala a produselor. Descrierea poate continua pe o pagina separata atasata fiecarui exemplar. O lista a ambalajelor poate fi utilizata in acest scop.

Pentru alcoolul si bauturile alcoolice, altele decat berea, trebuie sa se precizeze concentratia alcoolica (procent in volum la 20°C).

Pentru bere, concentratia alcoolica va fi mentionata fie in grade Plato, fie procente in volum la 20°C, fie amandoua, potrivit solicitarii statului membru de destinatie si a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va mentiona densitatea la 15°C.

Casuta 9 Codul produsului: codul NC.

Casuta 10. Cantitate: numarul, greutatea sau volumul, dupa caz, in functie de accizele din statul membru de destinatie, de exemplu:

- tigarete, numarul de bucati, exprimat in mii,
- tigari si tigari de foi, greutatea neta,
- alcool si bauturi alcoolice, litri la temperatura de 20°C cu doua zecimale,
- produse energetice cu exceptia pacurei, litri la temperatura de 15°C.

Casuta 11. Greutate bruta: greutatea bruta a transportului.

Casuta 12. Greutate neta: se va indica greutatea fara ambalaje a produselor.

Casuta 13. Pretul facturii/valoarea comerciala: suma totala a facturii care include si acciza, in cazul in care circulatia nu are nici o legatura cu vanzarea, trebuie introdusa si valoarea comerciala. In acest caz se adauga mentiunea "nu in scop de vanzare".

Casuta 14. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. In cazul anumitor vinuri, atunci cand se considera necesar, certificatul referitor la originea si calitatea produselor, conform legislatiei comunitare.

2. In cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie, conform legislatiei comunitare.

3. In cazul berii produsa de micii producatori independenti conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei in statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca berea a fost produsa de o mica berarie independenta cu o productie a anului anterior de..... hectolitri de bere."

4. In cazul alcoolului etilic produs de o mica distilerie, conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a acizei in statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica distilerie cu o productie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur.

Casuta 15. Societatea semnatarului, etc: documentul trebuie completat de catre sau in numele persoanei responsabile pentru circulatia produselor. Daca expeditorul solicita sa i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de receptie, acesta va fi mentionat.

Casuta A Mentiuni privind verificarea: autoritatile competente trebuie sa inregistreze pe exemplarele 2 si 3 controalele efectuate. Toate observatiile trebuie sa fie semnate, datate si stampilate de catre functionarul responsabil.

Casuta B Certificat de primire: trebuie sa fie transmis de catre primitor si trebuie returnat expeditorului daca acesta din urma il solicita expres in scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE INSOTIRE SIMPLIFICAT
pentru circulatia intracomunitara a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- fata -

2	1.Expeditor nr. de TVA (Nume si adresa)	2.Numar de referinta al operatiunii
E x		

exemplar pentru primitor 2		3.Autoritatea competenta a statului de destinatie (Nume si adresa)
	4.Primitor nr. de TVA (Nume si adresa)	
	5.Transportator/mijloace de transport	6.Numar de referinta si data declaratiei
	7.Locul livrarii	
	8.Marci si numar de identificare, numar si tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9.Codul produsului (codul NC)
		10.Cantitatea / 11.Greutatea bruta(kg)
		12.Greutatea neta (kg)
		13.Pretul de facturare/valoarea comerciala
	14. Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)	
	A.Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea competenta	15.Casutele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3

	solicitata Da [] Nu[] (*)
	Societatea semnatara si numarul de telefon
	Numele semnatarului
	Locul si data
Continuarea pe verso (exemplarele 2 si 3)	Semnatura

(*) Bifati casuta corespunzatoare

- verso -

B.CERTIFICAREA RECEPTIEI

Produse receptionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numarul de referinta .....

Accizele au fost platite(*) /declarate pentru plata autoritatii competente

Data .... Numarul de referinta ....

Alte observatii ale primitorului:

Locul/Data ..... Numele semnatarului .....

Semnatura .....

*) Taiati mentiunea inutila

A.Mentiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE INSOTIRE SIMPLIFICAT
pentru circulatia intracomunitara a produselor
accizabile

deja eliberate pentru consum

- fata -

<table>
<tr><td rowspan="10">3
Exemplar de retur natre expeditor</td><td colspan="2">1.Expeditor nr. de TVA
(Nume si adresa)</td><td colspan="2">2.Numar de referinta al operatiunii</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">4.Primitor nr. de TVA
(Nume si adresa)</td><td colspan="2" rowspan="2">3.Autoritatea competenta a statului de destinatie (Nume si adresa)</td></tr>
<tr><td colspan="2">5.Transportator/mijloace de transport</td><td colspan="2" rowspan="2">6.Numar de referinta si data declaratiei</td></tr>
<tr><td colspan="2">7.Locul livrarii</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="5">8.Marci si numar de identificare, numar si tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">9.Codul produsului (codul NC)</td></tr>
<tr><td rowspan="3">10.Cantitatea</td><td>11.Greutatea bruta(kg)</td></tr>
<tr><td>12.Greutatea neta (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="2">13.Pretul de facturare/valoarea comerciala</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td></tr>
</table>

rului	14. Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)
3	

A.Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea competenta	15.Casutele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitata Da [] Nu[] (*)
	Societatea semnatara si numarul de telefon
	Numele semnatarului
	Locul si data
Continuarea pe verso (exemplarele 2 si 3)	Semnatura

(*) Bifati casuta corespunzatoare

- verso -

B.CERTIFICAREA RECEPTIEI

Produse receptionate de primitor

Data ..... Locul ...... Numarul de referinta ....

Accizele au fost platite(*) /declarate pentru plata autoritatii competente

Data .... Numarul de referinta ....

Alte observatii ale primitorului:

Locul/Data ...... Numele semnatarului ....

Semnatura .....

(*) Taiati mentiunea inutila

A.Mentiuni privind verificarea (continuare)

ANEXA 11

Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judetul.... Sectorul ..... Localitatea
Strada.... Nr.... Blocul.... Scara.... Etaj.... Ap...
Codul postal..... Telefon/fax.....
Codul de identificare fiscala.....

CERERE
de restituire a accizelor
in luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numarul documentului de insotire	Simbolul statului membru de destinatie	Denumirea destinatarului si codul NC al produsului	Descrierea produselor expediate			Data receptiei produselor	Cantitatea receptionata	Date privind plata accizelor in statul membru de destinatie		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei **)			Data platii	Numarul si documentul care atesta plata	

	sim- pli- fi- cat		dul de i- den- ti- fi- care fis- cala								
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

---

*) Pentru produsele energetice volumul va fi masurat la temperatura de 15°C; pentru alcool si bauturi alcoolice volumul se stabileste la 20°C; in cazul tigaretelor se va mentiona pe un rand

numarul de pachete de tigarete si pe urmatorul valoarea acestora in lei, cu un singur numar de ordine si fara a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. In cazul in care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor in vigoare in ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata in statul membru de destinatie.

....
Semnatura si stampila Data

ANEXA 12

Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judetul.... Sectorul ..... Localitatea
Strada.... Nr.... Blocul.... Scara.... Etaj.... Ap...
Codul postal..... Telefon/fax.....
Codul de identificare fiscala.....

CERERE
de rambursare a accizelor
in cazul vanzarii la distanta
in trimestrul ..... anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinatie	Numarul de ordine co-respunza-tor livra-rii	PRODUSE		
			Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Suma solicitata a fi rambursata**)
0	1	2	3	4	5

67%

	TOTAL				

---

*) Pentru produsele energetice volumul va fi masurat la temperatura de 15°C; pentru alcool si bauturi alcoolice volumul se stabileste la 20°C; in cazul tigaretelor se va mentiona pe un rand numarul de pachete de tigarete si pe urmatorul valoarea acestora in lei, cu un singur numar de ordine si fara a repeta datele comune.

**) Se va consemna suma efectiv suporatata. In cazul in care aceasta nu se poate determina cu exactitate, se va calcula prin aplicarea nivelului accizelor in vigoare in ultimele 3 luni anterioarea de la data platii in statul membru de destinatie.

....
Semnatura si stampila Data

ANEXA 13

	Nr. inregistrare.....	Data.....

CERERE
privind acordarea autorizatiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap... Cod postal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscala	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activitatilor economice desfasurate in Romania	
9. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Daca solicitantul este persoana juridica, numele, adresa, si codul numeric personal al fiecarui administrator; se vor anexa si cazierele judiciare ale administrato-rilor	

11. Aratati daca solicitantul (sau in cazul in care solicitantul este persoana juridica, oricare dintre administratorii sai) a fost condamnat definitiv in ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute in legislatia fiscala	[] Da [] Nu
12. Anexati actul constitutiv al societatii care ii permite desfasurarea activitatii de reprezentant fiscal	
13. Anexati copia contractului de reprezentare incheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.	
14. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize	
15. Nivelul garantiei Anexati scrisoarea de bonitate bancara	

Cunoscand dispozitiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inscrise in acest formular sunt corecte si complete.

_____ _____

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal

Data

ANEXA 14

Denumirea operatorului inregistrat/
operatorului neinregistrat/reprezentantului fiscal
.....

Autoritatea fiscala

Cod accize/Cod identificare fiscala ..... teritoriala ┌──────┐
Localitatea ..... judet/sector ..... └──────┘
Strada ..... Nr. .....
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap ... Cod postal ....

SITUATIE CENTRALIZATOARE PRIVIND
ACHIZITIILE SI
LIVRARILE DE PRODUSE ACCIZABILE
in luna ..... anul .....

Document		Achizitie/Livrare		Provenienta/ Destinatia *3)	Cod accize expeditor/ Cod identif. fiscala destinatar	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/imbuteliat) (V/I)	Densitatea la 15°C kg/l *4)	Concentratie gradalcoolic/ grad plato *5)	Recipienti *5)		Cantitate		Acciza datorata
Tip *1)	Numar	Tip *2)	Data							Capacitate nominala	nr.	kg	litri	

---

*1) DAI, DAS, factura,
*2) Pentru achizitii se va inscrie "A"; pentru livrari se va inscrie "L",
*3) Se va inscrie codul tarii in cazul provenientei/destinatiei U.E. (RO in cazul livrarilor nationale); se va indica "EX" in cazul livrarilor in afara U.E.,
*4) Se va completa numai in cazul produselor energetice,
*5) Se va completa numai in cazul alcoolului si bauturilor alcoolice

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsului	Vrac/ Imbuteliat (V/I)	Stoc la inceputul lunii U.M.	Cantitatea intrata U.M.	Surplus pe parcursul lunii U.M.	Cantitatie iesita U.M.	Pierderi U.M.	Stoc efectiv U.M.	Diferenta (+) sau (-) U.M.

.....
Semnatura si stampila operatorului

.....
Data

ANEXA 15

Autoritatea fiscala teritoriala

NOTA DE COMANDA
pentru documente fiscale speciale
numarul ..... din data de .....

Denumire .....
Cod de identificare fiscala .....
Localitatea ..... judetul/sectorul .....
Strada .... Nr. ... Bl... Sc... Et... Ap. ...
Cod postal ..... Sector .....
Domiciliul fiscal .....
Telefon/fax .....

Codul documentului	Cantitatea solicitata	Unitatea de masura	Pret unitar	Valoarea (lei)	T.V.A. (lei)	Valoarea totala inclusiv T.V.A. (lei)
0	1	2	3	4	5	6

Autoritatea fiscala teritoriala .....
Data aprobarii comenzii .....
Numarul documentelor aprobate .....
Modalitatea de plata .....

....

(semnatura si stampila solicitantului)

(semnatura si stampila)

ANEXA 16.1

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judetul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod postal .....

Domiciliul fiscal .....

Situatia
privind operatiunile
desfasurate in antrepozitul fiscal
de productie de alcool si bauturi spirtoase
in luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate in hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Intrari (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenta (E)
		Operatii interne		U.E.	Import			
		Din productie proprie	Alte achizitii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrari(exprimate in hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)					Utilizate in activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenta (G)
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize	Fara accize			Scutire			
							Regim suspensiv						
							Teritoriul national	U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

I(A) Stocul initial: cantitatea de materii prime existente la inceputul perioadei trebuie sa coincida cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrari: Cantitatile de materii prime intrate trebuie sa corespunda cu cele inscrise in documentele de circulatie corespunzatoare fiecarei proveniente, aferente perioadei de raportare ;(C) Cantitatile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, in perioada de raportare; (D) Cantitatile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferente: Cantitatea rezultata pentru fiecare materie prima, dupa formula urmatoare: Stoc initial + intrari - utilizat - stoc final E=A+B-C-D

II. Cantitatile de alcool se exprima in hectolitri, cu doua zecimale. Datele aferente (A),(B),(C),(D)si(E) sunt corespunzatoare operatiunilor desfasurate in perioada de raportare; Diferenta (G) = A+B+C-D-E-F Diferenta = stoc initial + (cantitati produse) + intrari - iesiri - stoc final

Data ..... Conducatorul antrepozitului

fiscal .....
Semnatura si stampila

ANEXA 16.2.

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judetul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod postal .....
Domiciliul fiscal.....

Situatia
privind operatiunile desfasurate in
antrepozitul fiscal
de productie de vinuri/bauturi fermentate/
produse intermediare
in luna ..... anul .....

I. Materii prime

Tipul produsului	Stoc initial (A)		Intrari (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenta (E)	
	Cantitatea	Concentratie	Operatii interne		U.E.		Import							
			Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A- cantitatile de materii prime existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitatile de materii prime si de produse in curs de fabricatie intrate in antrepozit- se va avea in vedere data receptiei inscrisa in DAI; C - cantitati de materie prima utilizate pe parcursul lunii in procesul de productie al produselor intermediare; D- Stoc final - cantitatile de materii prime existente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta = cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula: stoc initial + intrari - utilizari-stoc final (E = A+B-C-D)

II. Produse in curs de fabricatie

Tip produs	Stoc initial	Intrari	Iesiri		Stoc final	Diferenta
			Catre alte depozite	Pentru prelucrare finala		

III. Produse obtinute

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)					Utilizate in operatiuni proprii (E)	Stoc Final (F)	Diferenta (G)
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize	Fara accize			Scutire			
							Regim suspensiv						
							Teritoriul national	Restul U.E.	Export				

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A- cantitatile de produse existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate in antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantitatile de produse intrate in regim suspensiv in antrepozit. Se va avea in vedere data de rceptie inscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate in consum; Iesiri fara accize - cantitatile fiecaror produse intermediare iesite in regim suspensiv sau in regim de scutire de la plata accizelor; E- cantitati de produse obtinute in antrepozit si care ulterior sunt utilizate ca materie prima in noul proces de productie. F- Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare G = A+B+C-D-E-F

Data ..... Conducatorul antrepozitului
fiscal .....
Semnatura si stampila

ANEXA 16.3.

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judetul/sectorul.....
Strada..... Nr. .....
Cod postal.....
Domiciliul fiscal.....

Situatia
privind operatiunile desfasurate
in antrepozitul fiscal de productie de bere
luna..... anul .....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malt			Zahar si glucoza		
Orz			Alte materii de extractie		
Orez si gris			Malt colorat		
Porumb					

II. Bere fabricata in hectolitri

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)						Stoc final (E)	Diferenta (F)
						Cu accize (D)		Fara accize					
								Regim suspensiv					
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Grad Plato mediu	Consum	Teritoriul national	U.E.	Export	Operatiuni scutite		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A- cantitatile de bere existente in antrepozit la inceputul lunii trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitatile de bere produse in antrepozit pe parcursul lunii; C- Cantitatile de bere intrate in antrepozit. Se va avea in vedere data de receptie inscrisa pe D.A.I.;

D- Iesiri cu accize: Gradul Plato mediu-daca berea eliberata in consum prezinta diverse grade Plato, se va inscrie gradul mediu ponderat

Ex. 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato (1000 x 12) + (2000 x 13) + (3000 x 14)

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$$

F- Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare F = A+B+C-D-E

Data ......

Conducatorul
antrepozitului fiscal.....
Semnatura si stampila

ANEXA 16.4

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozutului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judetul/sectorul.....

Strada..... Nr. .....
Cod postal.....
Domiciliul fiscal.....

Situtatia
privind operatiunile desfasurate in antrepozitul
fiscal de productie de tutunuri prelucrate
in luna ..... anul .....

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)									Stoc final (F)	Diferenta (G)
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize								
						Valoare	Cantitate	Regim suspensiv						Scutire		
								Teritoriul national		U.E.		Export				
								Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

In cazul tigaretelor, al tigarilor si tigarilor de foi cantitatile vor fi exprimate in mii bucati iar in cazul tutunurilor de fumat se vor exprima in kg.

A- cantitatile de produse existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitatea de produse fabricate in antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite; C- Cantitatile de produse intrate in regim suspensiv in antrepozit. Se va avea in vedere data de receptie inscrisa pe D.A.I.; D- Iesiri cu accize -cantitatile de produse eliberate in consum; E- Iesiri fara accize - cantitatile

fiecarui produs iesit in regim suspensiv sau in regim de scutire de la plata accizelor; F- Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs exisitente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare G = A+B+C-D-E-F

Data..... Conducatorul
antrepozitului fiscal.....
Semnatura si stampila

ANEXA 16.5

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judetul/sectorul.....
Strada..... Nr. .....
Cod postal.....
Domiciliul fiscal.....

Situatia
privind operatiunile desfasurate in antrepozitul fiscal de productie de produse energetice
in luna..... anul.....

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri				Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenta (H)
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fara accize (E)			Cu accize	Fara accize		
							Regim suspensiv						
							Teritoriu	U.E.	Export				

							riul na- tio- nal							
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantitatile de produse se vor inscrie in tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in care sunt stabilite nivelurile accizelor

A- cantitatile de produse existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitatea de produse fabricate in antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite; C- Cantitatile de produse intrate in regim suspensiv in antrepozit. Se va avea in vedere data de receptie inscrisa pe D.A.I.; D- Iesiri cu accize -cantitatile de produse eliberate in consum; E- Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produs iesit in regim suspensiv sau in regim de scutire de la plata accizelor; F- Autoconsum - cantitatile de produse consumate sau utilizate in cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs exisitente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare H = A+B+C-D-E-F-G

Data ..... Conducatorul
antrepozitului fiscal .....
Semnatura si stampila

ANEXA 17

(Anexa nr. 14 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul Fiscal)

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE(RO)

Seria nr. (optional)

1.INSTITUTIA/PERSOANA BENEFICIARA
Denumirea/numele .....
Strada si numarul .....
Codul postal, locul .....

2. AUTORITATEA COMPETENTA PENTRU VIZARE
(Denumirea, adresa si numar de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARATIA BENEFICIARULUI
Institutia/persoana beneficiara*1) declara:
(a) ca produsele prevazute la casuta 5 sunt destinate*2):

[] Pentru uz oficial al:

[] Unei misiuni diplomatice straine

[] Unei reprezentante consulare straine

[] Unei organizatii internationale

[] Fortei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

[] Pentru uzul personal al:

[] Unui membru al unei misiuni diplomatice straine

[] Unui membru al unei reprezentante consulare straine

[] Unui membru din conducerea unei organizatii internationale

.....
(Denumirea institutiei)
(vezi casuta 4)

(b) ca produsele descrise la casuta 5 corespund conditiilor si limitelor aplicabile scutirii, si

(c) ca informatiile de mai sus sunt reale.
Prin prezenta, institutia sau persoana beneficiara se obliga ca in cazul in care produsele nu corespund conditiilor scutirii sau in cazul in care produsele nu au fost utilizate in scopul prevazut.
prin prezenta sa achite accizele care s-ar datora in

....
Locul, data Numele si statutul semnatarului

.....
Stampila

4. STAMPILA INSTITUTIEI (in cazul scutirii pentru uz personal)

....
Locul, data STAMPILA Numele si statutul semnatarului

.....
Semnatura

(continua pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITA SCUTIREA DE ACCIZE
A.Informatii cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural si electricitate
(1) Numele si adresa .....

(2) Codul de accize .....
(optional)

B. Informatii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliata a produselor)*3) (sau referinta la formularul de comanda atasat)	Cantitatea sau numarul	Valoarea fara accize		Moneda
			Valoarea unitara	Valoarea totala	
Suma totala					

6. CERTIFICAREA DE CATRE AUTORITATEA COMPETENTA

Livrarea produselor descrise la casuta 5 indeplineste
- in totalitate
- pana la cantitatea de .....(numar)*4)
  conditiile de scutire de accize

....

Locul, data STAMPILA Numele si statutul semnatarului

	.....
	Semnatura

6. PERMISIUNEA DE A FOLOSI STAMPILA (doar in caz de scutire pentru uz oficial)
Prin scrisoarea nr. ..... din ..... (referire la dosar) (data)
..... i se acorda permisiunea de catre (denumirea institutiei beneficiare)
..... de a folosi stampila in cadrul casutei 6 (denumirea autoritatii competente)
..... STAMPILA ..... Locul, data Numele si statutul semnatarului Semnatura

---

*1) Taiati daca este cazul

*2) Bifati rubrica potrivita

*3) Taiati spatiul care nu este utilizat. Aceasta obligatie se aplica si in cazul in care este anexat formularul de comanda.

*4) Bifati bunurile care nu sunt scutite la casuta 5.

Instructiuni de completare la Anexa nr. 17

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate institutiilor/persoanelor

beneficiare, in sensul art. 199 al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. In acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie sa pastreze acest certificat in evidentele proprii.

2. (a) Hartia trebuie sa fie alba pentru toate exemplarele si trebuie sa aiba 210 mmx 297 mm cu o toleranta maxima de 5 mm in minus sau 8 milimetri in plus in ceea ce priveste lungimea.

Certificatul de scutire se emite in doua exemplare:

- un exemplar care se pastreaza de expeditor,
- un exemplar care insoteste transportul.

(b) Orice spatiu neutilizat in casuta 5.B. se va bara, astfel incat sa nu fie posibile adaugiri

(c) Documentul trebuie completat ligibil si intr-o maniera care sa nu permita stergerea datelor. Nu sunt permise stersaturi sau corecturi. Documentul trebuie completat in limba romana

3. Prin declaratia din casuta 3 a certificatului, institutia/persoana beneficiara furnizeaza informatiile necesare pentru evaluarea solicitarii de scutire.

4. Prin declaratia de la casuta 4 a certificatului, institutia confirma detaliile in casutele 1 si 3 (a) ale documentului si certifica faptul ca persoana beneficiara face parte din personalul institutiei.

5. (a) Trimiterea la formularul de comanda (casuta 5.B) trebuie sa contina cel putin data si numarul comenzii. Formularul de comanda trebuie sa contina toate elementele inscrise in casuta 5 a certificatului, si sa fie si el vizat de autoritatea competenta.

(b) Indicatia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat

(c) Moneda se indica folosind un cod din 2 litere.

6. Declaratia institutiei/persoanei beneficiare mentionata anterior se autentifica la casuta 6 prin stampila autoritatii competente a acesteia. Autoritatea respectiva poate conditiona aprobarea de acordul unei alte autoritati. Obtinerea acestui acord depinde de autoritatea fiscala competenta.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competenta poate dispensa institutia beneficiara de obligatia de a solicita stampila in cazul scutirii pentru utilizare oficiala. Institutia beneficiara mentioneaza aceasta dispensa la casuta 7 a certificatului.

ANEXA 18

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE
[Regulamentul Comisiei nr.96/31/CEE]

Seria nr. (optional)

1.INSTITUTIA/PERSOANA BENEFICIARA
Denumirea/numele .....
Strada si numarul .....
Codul postal, locul .....
Statul membru (gazda) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTA PENTRU VIZARE
(Denumirea, adresa si numar de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARATIA BENEFICIARULUI
Institutia/persoana beneficiara*1) declara:
(a) ca produsele prevazute la casuta 5 sunt destinate*2):

[] Pentru uz oficial al:

- [] Unei misiuni diplomatice straine
- [] Unei reprezentante consulare straine
- [] Unei organizatii internationale
- [] Fortei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

[] Pentru uzul personal al:

- [] Unui membru al unei misiuni diplomatice Straine
- [] Unui membru al unei reprezentante consulare straine
- [] Unui membru din conducerea unei organizatii internationale

	.....
	(Denumirea institutiei)
	(vezi casuta 4)
(b) ca produsele descrise la casuta 5 corespund conditiilor si limitelor aplicabile scutirii in statul membru mentionat la casuta 1, si	
	69%
(c) ca informatiile de mai sus sunt reale. Institutia sau persoana beneficiara se obliga prin prezenta sa achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora in cazul in care aceste produse nu corespund conditiilor scutirii sau in cazul in care produsele nu au fost utilizate in scopul prevazut.	
..... Locul, data	..... Numele si statutul semnatarului
	..... Stampila

4. STAMPILA INSTITUTIEI (in cazul scutirii pentru uz personal)	
..... Locul, data	..... Numele si statutul semnatarului
STAMPILA	
	..... Semnatura
(Continua pe verso)	

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITA SCUTIREA DE ACCIZE
A.Informatii cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz

natural si electricitate
(1) Numele si adresa .....
(2) Statul membru .....
(3) Codul de accize .....
(optional)

B. Informatii cu privire la produse:

Nr.	Descrierea detaliata a produselor)*3) (sau referinta la formularul de comanda atasat)	Cantitatea sau numarul	Valoarea fara accize		Moneda
			Valoarea unitara	Valoarea totala	
Suma totala					

6. CERTIFICAREA DE CATRE AUTORITATEA COMPETENTA A STATULUI MEMBRU GAZDA
Livrarea produselor descrise la casuta 5 indeplineste
- in totalitate
- pana la cantitatea de .....(numar)*4)
conditiile de scutire de accize

....

Locul, data	STAMPILA	Numele si statutul semnatarului ..... Semnatura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI STAMPILA (doar in caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. ..... din .....
(referire la dosar) (data)

..... i se acorda permisiunea de catre
(denumirea institutiei beneficiare)

..... de a folosi stampila in cadrul casutei 6
(denumirea autoritatii competente din statul gazda)

.....		.....
Locul, data	STAMPILA	Numele si statutul semnatarului Semnatura

---

*1) Taiati daca este cazul

*2) Bifati rubrica potrivita

*3) Taiati spatiul care nu este utilizat. Aceasta obligatie se aplica si in cazul in care este anexat formularul de comanda.

*4) Bifati bunurile care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la casuta 5.

Instructiuni de completare

la Anexa nr. 18

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate institutiilor/persoanelor beneficiare, in sensul art. 23 alin.(1) al Directivei 92/12/CEE. In acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie sa pastreze acest certificat in evidentele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile in statul sau membru.

2. (a) Specificatiile generale cu privire la hartia ce trebuie utilizata sunt stabilite in Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene nr. C 164 din 1. 7.1989.

Hartia trebuie sa fie alba pentru toate exemplarele si trebuie sa aiba 210 mmx 297 mm cu o toleranta maxima de 5 mm in minus sau 8 milimetri in plus in ceea ce priveste lungimea.

Certificatul de scutire scutire se emite in doua exemplare:

- un exemplar care se pastreaza de expeditor,
- un exemplar care insoteste documentul administrativ de insotire.

(b) Orice spatiu neutilizat in casuta 5.B. se va bara, astfel incat sa nu fie posibile adaugiri

(c) Documentul trebuie completat ligibil si intr-o maniera care sa nu permita stergerea datelor. Nu sunt permise stersaturi sau corecturi. Documentul trebuie completat intr-o limba recunoscuta de statul membru gazda.

(d) Daca descrierea produselor (casuta 5.B a certificatului) se refera la un formular de comanda intocmit in alta limba decat cea recunoscuta de statul membru gazda, institutia/persoana beneficiara va trebui sa ataseze o traducere.

(e) Pe de alta parte, daca certificatul este intocmit in alta limba decat cea recunoscuta de statul membru al antrepozitarului, institutia/persoana beneficiara va anexa o traducere a informatiilor cu privire la produsele din casuta 5.B.

(f) Limba recunoscuta inseamna una dintre limbile oficiale utilizate in statul membru sau orice alta limba oficiala din Comunitate, pe care statele membre o declara ca fiind utilizabila in acest sens.

3. Prin declaratia din casuta 3 a certificatului, institutia/persoana beneficiara furnizeaza informatiile necesare pentru evaluarea solicitarii de scutire in statul membru gazda

4. Prin declaratia de la casuta 4 a certificatului, institutia confirma detaliile in casutele 1 si 3 (a) ale documentului si certifica faptul ca persoana beneficiara face parte din personalul institutiei.

5. (a) Trimiterea la formularul de comanda (casuta 5.B) trebuie sa contina cel putin data si numarul comenzii. Formularul de comanda trebuie sa contina toate elementele inscrise in casuta 5 a certificatului. Daca acest certificat trebuie vizat de autoritatea competenta a statului membru gazda, formularul de comanda va trebui sa fie si el vizat.

(b) Indicatia privind numarul de accize al antrepozitarului autorizat, conform art. 15(a) alin.(2) al Directivei 92/12/EEC

(c) Moneda se indica folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului international ISOIDIS 4127, stabilit de Organizatia Internationala de Standardizare.

6. Declaratia institutiei/persoanei beneficiare mentionata anterior se autentifica la casuta 6 prin stampila autoritatii competente din statul membru gazda. Autoritatea respectiva poate conditiona aprobarea de acordul unei alte autoritati din statul membru in care se gaseste. Obtinerea acestui acord depinde de autoritatea fiscala competenta.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competenta poate dispensa institutia beneficiara de obligatia de a solicita stampila in cazul scutirii pentru utilizare oficiala. Institutia beneficiara mentioneaza aceasta dispensa la casuta 7 din certificat.

ANEXA 19

CERERE
de restituire a accizei in baza prevederilor
art.199 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
.....

2. Adresa din Romania: localitatea ....., str. ....., nr. ... sectorul ....., codul postal ....., codul de identificare fiscala ....., judetul .....

In conformitate cu prevederile art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prin prezenta cerere solicitam restituirea accizelor aferente cantitatii de ..... litri de ....., achizitionati conform centralizatorului anexat.

Solicitam restituirea prin virament in contul ....., deschis la .....

Semnatura solicitantului ..... Data .....

ANEXA 20

Autoritatea fiscalã competentã

. ...

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
Nr. ..... din data .....
Cod de accize utilizator final .....

. ....., cu sediul în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ....., înregistratã la registrul comerţului cu nr. ....., având codul de identificare fiscalã ....., se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de accize ....., situat în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ..... .

Această autorizaţie permite achiziţionarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... lit. ...., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate ..... .

Nivelul garanţiei .....

Autorizaţia este valabilă începând cu data de ..... .

Conducătorul autorităţii fiscale,
.....

Anexa 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007, conform pct. 35 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Anexa 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, conform pct. 49 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008.

ANEXA 21

Font 8

Denumirea antrepozitarului automat pentru productie
.....
Sediul:
Judetul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada..... Nr... Blocul... Scara.... Etaj.... Ap....
Codul postal..... Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscala.....

JURNAL
privind livrarile de combustibil pentru motor destinat utilizarii
exclusive pentru aeronave/vapoare
in luna..... anul.....

Nr. crt.	Tipul produsului	U.M.	Beneficiarul livrarii								Cantitatea totala livrata (6+10)	Destinatia produselor (aeronave/ vapoare)
			Antrepozite de depozitare				Alti beneficiari					
			Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscala	Numarul si data facturii	Cantitatea livrata	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscala	Numarul si data facturii	Cantitatea livrata		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	TOTAL											

Certificata de conducerea antrepozitarului
.....
Stampila

.....
Data

ANEXA 22

Denumirea antrepozitarului automat pentru productie
.....
Sediul:
Judetul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada..... Nr... Blocul... Scara.... Etaj.... Ap....
Codul postal..... Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscala.....

JURNAL
privind achizitiile/livrarile de combustibil pentru motor destinat utilizarii exclusive pentru aeronave/vapoare
in luna..... anul.....

Nr. crt.	Numarul si data facturii	Tipul produsului	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a facut achizitia			Beneficiarul livrarii			Destinatia produselor (aeronave/ vapoare)
				Denumirea	Codul de identificare fiscala	Cantitatea achizitionata	Denumirea companiei	Nr. de inmatriculare al aeronavei/ vaporului	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Certificata de conducerea
antrepozitarului autorizat

....

Stampila Data

ANEXA 23

(Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr.....din.....

CERERE
privind acordarea autorizatiei de importator

Societatea importatoare ....., cu sediul social in..... str..... nr....., inregistrat in registrul comertului la nr..... din data de....., codul de identificare fiscala..... telefon ....., fax....., e-mail ....., reprezentata prin ....., domiciliat in ....., str..... nr...., bl...., sc...., et...., ap...., sectorul....., judetul....., posesorul buletinului/cartii de identitate seria..... nr....., eliberat/a de.....,

avand functia de ....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizatiei de importator pentru urmatoarele produse:

1.....
2.....
3.....

Data.....

Semnatura si stampila
.....

ANEXA 24

(Anexa nr. 16 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

MACHETELE
timbrelor si banderolelor

a) Timbre pentru marcarea tigaretelor si produselor din tutun prelucrat

- 45 mm -

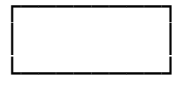

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare si a alcoolului etilic:

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

• aplicare in forma de "U"

- 160 mm -

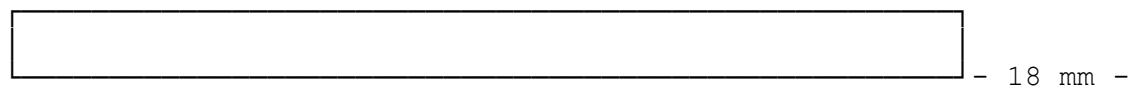

- aplicare in forma de "L"

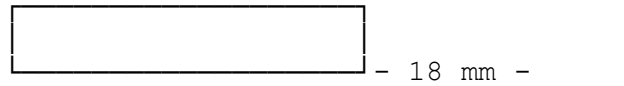

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:
- aplicare in forma de "U"

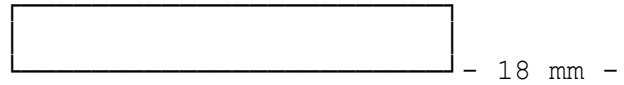

- aplicare in forma de "L"

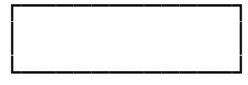

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:
- aplicare in forma de "U"

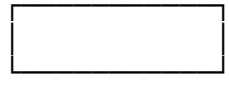

- aplicare in forma de "L"

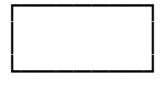

ANEXA 25

(Anexa nr. 18 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

NOTA DE COMANDA Nr. ......
pentru timbre si banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului inregistrat/operatorului neinregistrat/ importatorului autorizat
.....

Codul de identificare fiscala .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul:
Judetul ....., sectorul..... localitatea .....,
Strada ..... Nr. .....,
Bloc..... Scara..... Etaj..... Ap.....
Cod postal .....,
Telefon/fax ..... .

Tipul marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje	U.M.	Pretul unitar	T.V.A.	Valoarea totala

Semnatura si stampila solicitantului
.....

Data aprobarii comenzii .....
Numarul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plata .....

ANEXA 26

(Anexa nr. 19 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENTA
achizitionarii, utilizarii si returnarii marcajelor
in luna ..... anul.....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului inregistrat/importatorului autorizat
.....

Sediul:
Judetul.....Sectorul.....Localitatea....,.....
Strada..... Nr..... Blocul.... Scara .... Etaj ....Ap.....
Codul postal..... Telefon/fax.....
Codul de identificare fiscala.....
Codul de accize.....Codul de marcare .....

Nr. crt.		Numarul de timbre	Numarul de banderole
	Pentru productia interna		

1	Stoc la inceputul lunii		
2	Cumparari in cursul lunii		
3	TOTAL (rd.1 + rd.2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din productia interna		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4 + rd.5)		
7	Stoc la sfarsitul lunii (rd.3 - rd.6)		
	Pentru achizitii intracomunitare sau achizitii din import		
1	Stoc ia inceputul lunii (la producator)		
2	Stoc la inceputul lunii (la operator/importator)		
3	Cumparari in cursul lunii, din care:		
3.1	expediate producatorului		
3.2	ramase de expediat		

70%

4	TOTAL marcaje la producator (rd.2 + rd.3.1)		
5	Marcaje reintroduse in tara		
6	Marcaje deteriorate in procesul de productie		
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE de producator		

	(rd.5 + rd.6)		
8	Stoc la producator la sfarsitul lunii (rd.4 - rd.7)		
9	Stoc la operator/importator la sfarsitul lunii (rd.2 + rd.3.2.)		

Certificata de conducerea antrepozitarului autorizat/ operatorului autorizat/ importatorului autorizat

Verificat de.....
Data.....

Data.....
Semnatura.....

ANEXA 27

(Anexa nr. 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENTA
marcajelor deteriorate si a celor distruse
in luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie/ antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului inregistrat/ importatorului autorizat
.....
Sediul:
Judetul ..... Sectorul..... Localitatea.....
Strada ..... Nr.....
Bloc..... Scara.... Etaj..... Ap..... Codul postal.....
Telefon/fax.....

Codul de identificare fiscala.....
Codul de accize.....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorarii	Numarul de timbre	Numarul de banderole
TOTAL	X		

Certificata de conducerea antrepozitarului/
operatorului inregistrat/importatorului autorizat
Data.....
Semnatura.....

Organul fiscal
Semnatura .....

Verificat de.....
Data.....

ANEXA 28

(Anexa nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie/ antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului inregistrat/ importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele si prenumele persoanei
care le-a utilizat
.....

Semnatura sefului de sectie
.....

Semnatura.....

ANEXA 29

	Nr. inregistrare.....	Data.....

CERERE
privind acordarea autorizatiei de operator economic
cu produse supuse accizelor nearmonizate
(atasati numarul suplimentar de pagini necesar pentru a
asigura informatiile complete)

1. Numele	
2. Adresa	Judetul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj....Ap.... Cod postal.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscala	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activitatilor economice desfasurate in Romania	
9. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Daca operatorul economic este persoana juridica, numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator; se vor anexa si cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Aratati daca operatorul economic (sau in cazul in care operatorul economic este persoana juridica, oricare dintre	☐ ☐

administratorii sai) a fost condanmat definitiv in ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute in legislatia fiscala	☐ Da	☐ Nu
12. Anexati certificatul de atestare fiscala sau, dupa caz, extrasul de rol privind obligatiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al operatorului economic		
13. Anexati copia situatiilor financiare anuale (bilant) din ultimii doi ani.		
14. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize		
15. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte: capitalul social, asociatii, obiectul de activitate administratorii, precum si copia certificatului de Inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare		
II. INFORMATII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZA SA FIE RECEPTIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locatie se depune separat cate o parte a II-a)		
1. Adresa locului unde se receptioneaza produsele	Judetul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj....Ap... Cod postal.....	
2. Enumerati tipurile de produse accizabile ce urmeaza a fi achizitionate si tarile de provenienta		
III. INFORMATII PRIVIND GARANTIA		

1. Tipul de garantie propusa	
2. Suma propusa pentru garantie	
3. In cazul unui depozit in bani, anexati scrisoarea de bonitate bancara	
4. In cazul unei garantii bancare, anexati urmatoarele: Numele, adresa si telefonul garantului propus. Declaratia garantului propus cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si perioada de timp specificata. (Scrisoare de garantie bancara).	

Cunoscand dispozitiile art. 474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

_____ _____

Semnatura solicitantului Data

ANEXA 30

CERERE
pentru acordarea autorizaţiei de utilizator final

Font 8

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/Număr de identificare TVA	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal ..... Număr de identificare TVA .....

3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN şi denumirea activităţii economice în care se utilizează produse accizabile	
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor şi cantitatea anuală estimată*1)

Denumire comercială	Cod NC*2)	Cantitatea anuală estimată	UM	Baza legală care justifică solicitarea autorizării (art. ..., alin. ..., lit. ... din Codul fiscal)	Destinaţia produsului		
					Producţie	Consum propriu	Comercializare către utilizator final

13. Produse ce urmează a fi obţinute

Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinaţia produsului obţinut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteţi titularul unei alte autorizaţii eliberate de autoritatea fiscală competentă: Da [] Nu []	Tip autorizaţie*3)	Număr/dată	Validă/invalidă

15. Documente de anexat:
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte:

capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia, producţia şi comercializarea produselor, precum şi copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz; - certificatul de atestare fiscală; - cazierul fiscal al solicitantului; - cazierul judiciar al administratorului; - copii ale documentelor care atestă forma de deţinere a terenurilor şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing); - copii ale licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii, după caz; - fundamentarea cantităţii pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziţionat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor la nivelul unui an.
Data ..... Numele şi prenumele administratorului ..... Semnătura şi ştampila .....

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi în documentele anexate sunt corecte şi complete.

---

*1) Prin cantitatea anuală estimată se înţelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive.
*2) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.
*3) Rubrica Tip autorizaţie se va completa cu toate tipurile de autorizaţii emise anterior sau în derulare.

Anexa 30 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost introdusă de pct. 50 al lit. B a articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 1.618 din 4 decembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 865 din 22 decembrie 2008, având conţinutul anexei 2 din acest act normativ.

ANEXA 31

	Nr. înregistrare.....	Data.....

DECLARAŢIE

pentru înregistrarea gospodăriei individuale care
realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu

1. Numele şi prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. .... Bl. ... Sc.... Et.... Ap.... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	Producţie [] Bere [] Vinuri [] Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri [] Ţuicã [] Rachiuri
6. Menţionaţi cantitatea (în litri) obţinutã în anul anterior: 6.1. - bere 6.2. - vinuri 6.3. - băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
7. Menţionaţi instalaţiile de producţie deţinute pentru producţie de ţuicã şi rachiuri din fructe*): 7.1. - ţuicã 7.2. - rachiuri din fructe 7.3. - alte rachiuri	

8. Menţionaţi cantitatea obţinutã în anul anterior în litri şi concentraţia alcoolicã:	
8.1. - ţuicã	
8.2. - rachiuri din fructe	
8.3. - alte rachiuri	

---

*) Se vor anexa şi copiile documentelor cu privire la deţinerea instalaţiilor pentru producţie de ţuicã şi rachiuri din fructe.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar cã datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....
Semnãtura ..... Data .....

Anexa 31 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 3 din acest act normativ.

ANEXA 31^1

SITUAŢIA
eliberãrilor pentru consum de ţigarete/ţigãri şi ţigãri de foi în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....

Numãrul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscalã .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Preţul de vânzare cu amãnuntul declarat*)	Cantitatea eliberatã pentru consum (mii bucãţi)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro**)
0	1	2	3	4	5	6
	TOTAL					

---

*) Pentru ţigãri şi ţigãri de foi nu se va înscrie preţul de vânzare cu amãnuntul declarat.
**) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificatã de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele şi prenumele .....
Semnãtura şi ştampila .....

Data .....

Anexa 31^1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 12 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011, având conţinutul anexei 2 din acelaşi act normativ.

ANEXA 31^2

SITUAŢIA
eliberãrilor pentru consum de tutun fin tãiat,
destinat rulării în ţigarete/alte tutunuri de fumat
în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscalã .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberatã pentru consum (kg)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro*)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

---

*) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificatã de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

Numele şi prenumele. .....
Semnãtura şi ştampila .....

Data .....

Anexa 31^2 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de pct. 12 al literei F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011, având conţinutul anexei 3 din acelaşi act normativ.

ANEXA 32

	Nr. înregistrare.....	Data.....

CERERE
privind înregistrarea operatorului economic autorizat
pentru producţie/achiziţii intracomunitare/import/furnizare de:
cãrbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electricã

1. Numele operatorului economic	

2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. .... Bl. ... Sc.... Et.... Ap.... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscalã	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţii economice desfăşurate în România	[] Furnizare gaz natural [] Extracţie cărbune şi lignit [] Producţie cocs [] Furnizare energie electricã [] Achiziţie intracomunitarã cărbune/cocs/lignit [] Import cărbune/cocs/lignit
9. Anexaţi copia legalizatã a autorizaţiei eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.	
10. Anexaţi confirmarea autorităţii fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar cã datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele solicitantului sau ale
reprezentantului furnizorului
extern .....

Semnătura şi ştampila ..... Data .....

Anexa 32 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conținutul anexei 4 din acest act normativ.

ANEXA 33

CERERE
privind acordarea autorizației de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic 2. Adresă/Număr de identificare TVA	Județul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Bloc ..... Scara.... Etaj.... Ap.... Cod poştal ..... Număr de identificare TVA.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	

6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numãrul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN şi denumirea activitãţii economice în care se utilizeazã produsele accizabile	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Judeţul/Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Cod poştal .....
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directã/ scutire indirectã / exceptare de la plata accizelor şi cantitatea estimatã

Denumirea produsului	Cod NC*1)	Cantitatea estimatã*2) pentru un an/3 ani	UM	Baza legalã pentru care se solicitã autorizarea (art. .. alin. .. pct. ... lit. ... din Codul fiscal)	Destinaţia produsului			
					Producţie	Consum propriu	Comercializare cãtre utilizator final	Navigaţie

13. Produse ce urmează a fi obţinute

Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinaţia produsului obţinut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteţi titularul unei alte autorizaţii eliberate de autoritatea vamală competentă?		Tip autorizaţie*3)	Număr/dată	Validă/ invalidă
Da []	Nu []			

15. Documente de anexat:
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia, producţia şi comercializarea produselor, precum şi copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- certificatul de atestare fiscală;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deţinere a utilajelor, terenurilor şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii, după caz;
- fundamentarea cantităţii pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziţionat în regim de scutire directă/ exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi documentele anexate sunt corecte şi complete.

Data .....
Numele şi prenumele administratorului .....
Semnătura şi ştampila .....

---

*1) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

*2) Prin cantitatea estimată pentru un an se înţelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin cantitatea estimată pentru 3 ani se înţelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

*3) Rubrica "Tip autorizaţie" se va completa cu toate tipurile de autorizaţii emise anterior sau în derulare.

Anexa 33 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 5 din acest act normativ.

Anexa 33 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010, conform pct. 29 al art. I din acelaşi act normativ.

Anexa 33 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012,conform pct. 96 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 34

Autoritatea vamală teritorială
.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
Nr..... din data .....

Cod utilizator final.....

....., cu sediul în ....., str. ..... nr. ....., bl. ...., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ....., înregistratã la registrul comerţului cu nr. ....., având codul de identificare fiscalã ....., se autorizeazã ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator ....., situat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ..... .

Această autorizaţie permite achiziţionarea în regim de scutire directă/indirectă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... pct. .... lit. ...., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate ..... .

Nivelul garanţiei .....

Autorizaţia este valabilă începând cu data de ..... .

Conducătorul autorităţii vamale teritoriale,
.....
(numele, prenumele, semnătura şi ştampila)

Anexa 34 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 6 din acest act normativ.

Anexa 34 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 2 din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010, conform pct. 29 al art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 35

Font 7

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator
.....
Cod utilizator punct de lucru.....
Localitatea...../judetul/sector.....
Strada..... Nr.....
Bloc.....Scara.....Etaj....Ap..., Cod postai.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile/utilizările de produse accizabile
şi livrările de produse finite rezultate
în luna.....anul.....

Temei legal aferent facilităţii fiscale solicitate:

1. cf. art. ... alin..... lit..... Cod fiscal - autorizaţie nr. ....
2. cf. art. ... alin..... lit..... Cod fiscal - autorizaţie nr. ....
3. cf. art. ... alin..... lit..... Cod fiscal - autorizaţie nr. ....
.....

1. ACHIZIŢII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE

Document		Achiziţie/ Livrare		Furnizor/ Beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod NC al produsului	Starea produsului	Densitate la 15°C kg/l	Concentraţie	Recipienţi		Cantitate	
Tip	Nr./ serie /ARC	Tip	Data							Capaci- tate nominală	Nr.	kg	litri
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

(I) Factura/eDA/DI/AIM (aviz de însoţire a mărfii)/NP (notă de predare); (3) Pt. achiziţii se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L": (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final; (8) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat: (9) Se completează numai în cazul produselor energetice: (10) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice;

2. RECAPITULAREA ACHIZIŢIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE																			
Codul NC al produ-sului	Starea produ-sului	Stoc la începutul lunii		Cantitate intratã		Surplus pe parcursul lunii		Cantitate ieşitã						Pierderi		Stoc la sfârşitul lunii		Diferen-ţe (+) sau (-)	
								Consum propriu		Producţie		Comerci-alizare							
		kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34

(16) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (23),(24) cantitatea consumată în scopul pentru care a obţinut autorizaţia; (25),(26) cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (27),(28) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize; (33), (34) - Diferenţa - cantităţile de produse stabilite după formula: stoc la începutul lunii - canitate intratã - surplus pe parcursul lunii - cantitate ieţitã - pierderi - stoc la sfârşitul lunii;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*)											

72%

Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitate expediată		Stoc la sfârşitul lunii		Diferenţe (+) sau (-)	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45

---

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final cf. art. 206^58 din Codul fiscal; (44), (45) - Diferenţa - cantităţile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii - cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expediată - stoc la sfârşitul lunii;

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*)			
Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant	um	
46	47	48	49

---

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final cf. art. 206^58 din Codul fiscal;

(49) - se va înscrie codul ţării în cazul destinaţiei UE, EX în cazul exporturilor şi codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naţionale

Numele şi prenumele .....
Data .....
Semnătura şi ştampila operatorului
.....

Anexa 35 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 7 din acest act normativ.

Anexa 35 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 2 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 96 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 36

	Nr. înregistrare.....	Data.....

DECLARAŢIE
privind producţia de vinuri liniştite realizatã
şi comercializatã în calitate de mic producător

semestrul..... anul.....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul .....

	Localitatea ..... Str. ..... Nr. ..... Bl. .... Sc..... Et..... Ap..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscalã/Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizatã în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizatã cumulat de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livratã în semestrul de raportare, total, din care cãtre: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unitãţi de alimentaţie publicã 7.3. antrepozite fiscale	....
8. Cantitate livratã cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar cã datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:

Numele şi prenumele:.....
..... Data.....

Semnãtura declarantului

Anexa 36 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 8 din acest act normativ.

ANEXA 37

	Nr. înregistrare.....	Data.....

DECLARAŢIE
privind achiziţiile/livrările intracomunitare de
vinuri liniştite efectuate în calitate de mic producător

semestrul..... anul.....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. .... Bl. .... Sc. .... Et. .... Ap. .... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscalã/Codul numeric personal	

5. Cantitatea achiziţionatã în perioada de raportare (în litri), total: din care: din.....(statul membru) ...	....
6. Cantitatea achiziţionatã cumulatã de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livratã în semestrul de raportare, total, din care cãtre: .....(statul membru) ...	....
8. Cantitate livratã cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar cã datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:

Numele şi prenumele:.....
..... Data.....

Semnãtura declarantului

Anexa 37 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 9 din acest act normativ.

ANEXA 38

Font 8

	Nr. înregistrare.....	Data.....

CERERE
pentru acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS		
1. Numele		
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. .... Bloc .... Scara ... Et. ... Ap. ... Cod poştal	
3. Telefon		
4. Fax		
5. Adresa e-mail		
6. Codul de identificare fiscală		
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact		
8. Activităţile economice desfăşurate în România		
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul		
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor		
11. Arătaţi dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratori săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	[] Da	[] Nu

12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea plătitorilor de accize	
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a precum şi alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ... Etaj ... Ap. ... Cod poştal .....
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumeraţi tipurile şi cantităţile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs Codificarea tipurilor de produse	Tip produs - (cod şi (denumire produs) ..... subcod) ..... Tip produs - (cod şi (denumire produs) ..... subcod) ..... Tip produs - (cod şi (denumire produs) ..... subcod) .....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	

7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: • Copia contractului de leasing sau deţinerii sub orice formă legală; • O declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propus	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit de bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanţie bancară)	
5. În cazul ipotecii anexaţi următoarele: Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat. Dovada deţinerii proprietăţii bunului, contractul de ipotecă şi poliţa de asigurare. Declaraţia privind inexistenţa altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat şi independent sau document de achiziţie recent).	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul in declaraţii, din Codul penal, declar ca datele încrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele.....
....
Semnătura solicitantului şi ştampila Data

Anexa 38 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 10 din

acest act normativ.

ANEXA 38^1

Font 8

	Nr. înregistrare.....	Data.....

DECLARAȚIE
privind media ponderată pentru produsul .....

I. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ						
Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M.*)	Nivel accize (euro/u.m.)	Cantitate utilizatã**)	Accize aferente materiei prime
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumã coloana 6)						
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumã coloana 5)						

74%

II. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ				
Nr. crt.	Denumire produs	U.M.*)	Cantitate utilizatã**)	
0	1	2	3	
TOTAL Materii prime neaccizabi-le utilizate (sumã coloana 3)				

III. INFORMAȚII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT			
Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel accize (euro/u.m.)
0	1	2	3

IV. MEDIA PONDERATĂ TOTAL accize materii prime utilizate TOTAL Materii prime accizabile utilizate + TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate	
Media ponderată (euro/u.m.)	

---

*) Unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

**) Se completează cu cantitatea materiei prime utilizată pentru obţinerea unei unităţi aferente cantităţii de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la Titlul VII din Codul fiscal.

Ex: pentru obţinerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura şi ştampila solicitantului Data

Anexa 38^1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de pct. 97 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, având conţinutul anexei 3 din acest act normativ.

ANEXA 39

Font 8

CERERE DE AUTORIZARE	Nr.	
DESTINATAR ÎNREGISTRAT	Casetă rezervată autorităţii vamale teritoriale	
1. Nume şi prenume sau denumirea societăţii şi adresa exactă	Cod unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	

	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	

2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator:

3. Adresa locaţiei/locaţiilor de recepţie a produselor:

4. Natura produselor şi cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepţionată într-un an, după caz:

☐	Băuturi alcoolice	☐	produse energetice
☐	bere ..... litri	☐	combustibili ..... litri
☐	vin liniştit ..... litri	☐	carburanţi ..... litri
☐	vin spumos ..... litri	☐	tutun prelucrat
☐	produse intermediare ..... litri	☐	ţigarete .... bucăţi
☐	Băuturi fermentate liniştite ..... litri	☐	ţigări şi ţigări de foi .... bucăţi
☐	băuturi fermentate spumoase ..... litri	☐	tutun de fumat ..... kg
☐	băuturi alcoolice spinoase ..... litri	.....	

5. Dacă sunteţi deja titularul unei autorizaţii eliberată de autoritatea competentă, vă rugăm să indicaţi, data şi obiectul autorizaţiei:

Număr ..... din ....
Număr ..... din ....

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de destinatar înregistrat, precizaţi acest fapt:

7. Documente de anexat:

☐ Certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului

☐ cazierele judiciare ale administratorilor

☐ bilanţul pe ultimii doi ani

☐	confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize
☐	certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia produselor accizabile, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare
☐	copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus şi persoana autorizată din alt stat membru
☐	lista cantităţilor de produse accizabile recepţionate în fiecare lună din anul precedent
☐	scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanţia se constituie prin consemnarea de mijloace băneşti la Trezoreria statului
☐	numele, adresa şi telefonul garantului produs, precum şi garanţia cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanţie bancară), atunci când se constituie o garanţie bancară

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societăţii	Data, numele şi calitatea acestuia (proprietar, asociat)

Anexa 39 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 11 din acest act normativ.

ANEXA 40.1

Font 8

	2. Expeditor	2.a. Codul de acciză al expeditorului	Tip	1.a.Cod tip	1.d. Cod de Referinţă

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE

			trimitere	destinație	Administrativ Unic - ARC	
			1.e. Data și ora validării	1.f. Număr secvențial	9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip origine
5. Destinatar	5.a. Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA	
3. Locul de expediere	3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA	
12. Operator garant	12.a. Codul de acciză al operatorului 12.b. Nr. TVA		15. Primul transportator		15.a. Nr. TVA	
	11. Garanția					
6.a. Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere	9.b. Număr factură/aviz	
9.1.a Număr DVI				9.c. Data facturii		
			9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului	

DETAL

13. Transport	16.f. Informații complementare

III								
TRANSPORT	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unităţi transport		16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informaţii sigiliu		
DETALII EXPEDIERE	17.a. Nr. unic de referinţă al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f.Greutate netă	17.g. Concentraţia alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. In-dicatorul marcajului fiscal utilizat	17.1. Denumire origine	17.n.Dimensiune producător	17.o.Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informaţii sigilii		
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Ţara terţă de origine		17.2.d. Alte informaţii		17.2.1.a Codul operaţiunii cu vinuri
	18. Scurta descriere a documentului			18.c. Referinţă document				

Anexa 40.1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 12.1 din acest act normativ.

ANEXA 40.2

Font 8

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE

ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ

2. Expeditor 2.a. Codul de acciză al expeditorului				Tip trimitere	1.a.Cod tip destinaţie	1.d. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC
				1.e. Data şi ora validării	1.f. Număr secvenţial	9.a. Număr de referinţă local / 9.d. Cod tip origine
5. Destinatar 5.a. Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA				7. Locul livrării 7.a. Codul de acciză / Nr. TVA		
3. Locul de expediere 3.a. Codul de acciză al antrepozitului				14. Organizatorul transportului 14.a. Nr. TVA		
12. Operator garant 12.a. Codul de acciză al operatorului 12.b. Nr. TVA				15. Primul transportator 15.a. Nr. TVA		
		11. Garanţia				
6.a. Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediţie	8.Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz
9.1.a Număr DVI				9.c. Data facturii		

						9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului	
DETALII TRANSPORT	13. Transport		16.f. Informaţii complementare						
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unităţi transport		16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informaţii sigiliu			
DETALII EXPEDIE	17.a. Nr. unic de referinţă al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f.Greutate netă	17.g. Concentraţia alcoolicã	17.h. Grade Plato	
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.1. Denumire origine	17.n.Dimensiune producător	17.o.Densitate	17.p. Descriere comercialã	17.r. Marca comercialã a produselor		
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informaţii sigilii			
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Ţara terţă de origine		17.2.d. Alte informaţii		17.2.1.a Codul operaţiunii cu vinuri	
	18. Scurta descriere a documentului			18.c. Referinţă document					

75%

Anexa 40.2 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 12.2 din acest act normativ.

ANEXA 41

RAPORT DE PRIMIRE

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data şi ora validării raportului de primire:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC:

b. Număr secvenţial:

3. Destinatar

a. Codul de accizã al destinatarului/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul;

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

4. Locul livrării

a. Codul de accizã/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numãrul;

e. Codul poştal;

f. Oraşul;

5. Biroul de destinaţie

a. Numãrul de referinţã al biroului:

6. Raport de primire

a. Data primirii produselor:

b. Concluzia generalã a primirii:

c. Informaţii complementare:

7. Corpul raportului de primire

a. Numãr unic de referinţã al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate:

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzatã:

7.1 Motivul insatisfacţiei
a. Motivul insatisfacţiei

b. Informaţii complementare

Erorile existente

Anexa 41 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 13 din acest act normativ.

ANEXA 42

RAPORT DE EXPORT

Cod tip origine

1. Atribute
a. Data şi ora validării raportului de export:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC:

b. Număr secvenţial;

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

5. Biroul de destinaţie

a. Numărul de referinţă al biroului:

6. Raport de export

a. Data primirii produselor:

b. Concluzia generală a primirii:

c. Informaţii complementare:

7. Corpul raportului de export

a. Număr unic de referinţă al articolului:	b. Indicator de minusuri sau plusuri:	c. Minusuri sau plusuri constatate:

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1 Motivul insatisfacţiei

a. Motivul insatisfacţiei

b. Informaţii complementare

Erorile existente

Anexa 42 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 14 din acest act normativ.

ANEXA 43

Font 7

Denumirea operatorului economic
.....

Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .... Bl. .... Sc. ... Et. ..... Ap. .....
Cod poştal ..... Telefon/Fax .....
Cod de identificare fiscală .....

CERERE
de restituire a accizelor în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numărul documentului de însoţire	Indicativul statului membru de destinaţie	Denumirea destinatarului şi codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepţiei produselor	Cantitatea recepţionată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinaţie		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei**)			Data plăţii	Numărul şi documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

---

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15°C; pentru alcool şi băuturi alcoolice volumul se stabileşte la 20°C; în cazul ţigaretelor se va menţiona pe un rând numărul de pachete de ţigarete şi pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine şi fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

Numele şi prenumele .....
.....
(semnătura şi ştampila)

Data .....

Anexa 43 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 15 din acest act normativ.

ANEXA 44

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitarã a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţã -

1	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii
EXEMPLAR PENTRU EXPEDITOR	4. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
1	7. Locul livrării	
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea	9. Codul produsului (Codul NC)

bunurilor		
	10. Cantitate	11. Greutatea brutã (kg)
		12. Greutatea netã (kg)
	13. Preţul de facturare/valoarea comercialã	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi bãuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentã.	15. Cãsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3	
	solicitatã Da [] Nu [] *)	
	Societatea semnatarã şi numãrul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3	Semnãtura	

---

*) Bifaţi cãsuţa corespunzãtoare.

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE
(versoul exemplarului 1)

circulaţia intracomunitarã a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observaţii generale

1.1. Documentul de însoţire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoţire simplificat constă în 3 exemplare:

- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;
- exemplarul 2 însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor;
- exemplarul 3 însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuţa 1. Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 2. Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuţa 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.

Căsuţa 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de

TVA (dacã existã) al persoanei care primeşte produsele. Dacã existã un numãr de accize trebuie de asemenea indicat.

Cãsuţa 5. Transportator/mijloc de transport: se completeazã cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacã este diferitã de persoanele indicate în cãsuţa 1 sau cãsuţa 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Cãsuţa 6. Numãr de referinţã şi data declaraţiei:
Declaraţia şi/sau autorizaţia care trebuie datã de autoritatea competentã din statul membru de destinaţie înainte de începerea expediţiei.

76%

Cãsuţa 7. Locul livrãrii: adresa livrãrii dacã este diferitã de cea din cãsuţa 4.

Cãsuţa 8. Descrierea completã a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numãrul pachetelor din interior, de exemplu: Descrierea poate continua pe o paginã separatã ataşatã fiecãrui exemplar. O listã a ambalajelor poate fi utilizatã în acest scop.

Pentru alcoolul şi bãuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie sã se precizeze concentraţia alcoolicã (procent în volum la 20 grade C). Pentru bere, concentraţia alcoolicã va fi menţionatã fie în grade Plato, fie procente în volum la 20 grade C, fie amândouã, potrivit solicitãrii statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 grade C.

Cãsuţa 9. Codul produsului: codul NC.

Cãsuţa 10. Cantitate: numãrul, greutatea sau volumul, dupã

caz, în funcţie de accizele din statul membru de destinaţie, de exemplu:
- ţigarete, numărul de bucăţi, exprimat în mii;
- ţigări şi ţigări de foi, greutatea netă;
- alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;
- produse energetice cu excepţia păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.

Căsuţa 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuţa 13. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuţa 14. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur."

Căsuţa 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.

Căsuţa A. Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

2	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii
Exemplar		3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie
	4. Primitor Nr. de TVA	

pen-tru ex-pedi-tor	(Nume şi adresa)	(Nume şi adresa)
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
	7. Locul livrării	
2		

8. Mărci şi număr de identificare nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
	10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)
	13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [] (*)	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	

Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru platã autorităţii competente.

Data ..... Numãrul de referinţã .....

Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data ..... Numele semnatarului .....
Semnãtura .....

(*) Tãiaţi menţiunea inutilã.

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitarã a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum

- faţã -

3	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Numãr de referinţã al operaţiunii

Exemplar pentru expeditor 3		
		3. Autoritatea competentã a statului de destinaţie (Nume şi adresa)
	4. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numãrul de referinţã şi data declaraţiei
	7. Locul livrãrii	
	8. Mãrci şi numãr de identificare nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)
		10. Cantitate / 11. Greutatea brutã (kg)
		10. Cantitate / 12. Greutatea netã (kg)
		13. Preţul de facturare/valoarea comercialã
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi bãuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii	
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completeazã de autoritatea competentã.	15. Cãsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitatã Da [] Nu [] (*)
		Societatea semnatarã şi numãrul de telefon

	Numele semnatarului
	Locul şi data
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente.

Data	Numãrul de referinţã .....
Alte observaţii ale primitorului:	
Locul/Data	Numele semnatarului ..... Semnãtura .....
(*) Tãiaţi menţiunea inutilã.	

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

Anexa 44 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 16 din acest act normativ.

ANEXA 45

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. .. Et. ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscalã	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor	

afiliate cu solicitantul		
10. Dacã solicitantul este persoanã juridicã, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecãrui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor		
11. Arãtaţi dacã solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoanã juridicã, oricare dintre administratorii sãi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevãzute în legislaţia fiscalã.	[] Da	[] Nu
12. Anexaţi actul constitutiv al societãţii care îi permite desfãşurarea activitãţii de reprezentant fiscal		
13. Anexaţi copia actului de reprezentare încheiat cu vânzãtorul.		
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plãtitor de accize.		
15. Nivelul garanţiei Anexaţi scrisoarea de bonitate bancarã.		

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar cã datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele
.....
Semnãtura solicitantului
.....

Data ....

Anexa 45 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 17 din acest act normativ.

ANEXA 46

Denumirea operatorului economic
.....

Sediul:

Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .... Bl. ..... Sc. .... Et. ... Ap. ...
Cod poştal ..... Telefon/Fax .....
Cod de identificare fiscalã .....

CERERE
de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanţã
în trimestrul .... anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinaţie	Numãrul de ordine corespunzãtor livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M.	Cantitatea	Suma solicitatã a fi restituitã*)

0	1	2	3	4	5	6

---

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele și prenumele
.....

Semnătura solicitantului
.....

Data .....

77%

Anexa 46 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conținutul anexei 18 din acest act normativ.

ANEXA 47

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal
.....
Cod accize/Cod identificare fiscală .....

Localitatea ..... judeţul/sector .....
Strada ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara .... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal ....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile în luna ..... anul .....

Font 8

Document		Achiziţie/ Livrare		Proveni- enţa/ Desti- naţia (3)	Cod accize expeditor/ Cod identi- ficare fiscalã destinatar	Codul NC al produ- sului	Starea produ- sului (vrac/ îmbu- teliat) (V/Î)	Densi- tate la 15°C kg/l (4)	Concen- traţie grad alcoolic /grad Plato (5)	Recipienţi (5)		Cantitate			Acciza da- toratã -mii lei-
Tip (1)	Nu- mãr	Tip (2)	Data							Capa- citate nomi- nalã	nr.	kg	litri	mii bu- cãţi	

(1) eDA, DI, factura; AIM (aviz de însoţire a mărfii); (2) Pentru achiziţii se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L"; (3) Se va înscrie indicativul ţării în cazul provenienţei/destinaţiei U.E. (RO în cazul livrărilor naţionale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E.; (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice; (5) Se va completa numai în cazul alcoolului şi bãuturilor alcoolice.

RECAPITULAREA PERIOADEI									
Codul NC al produsului	U.M.	Vrac/ Îmbuteliat (V/Î)	Stoc la începutul lunii	Cantitatea intratã	Surplus pe parcursul lunii	Cantitate ieşitã	Pierderi	Stoc efectiv	Diferenţa (+) sau (-)

Numele şi prenumele

.....

Semnătura şi ştampila operatorului

.....

Data

.....

Anexa 47 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 19 din acest act normativ.

Anexa 47 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 4 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 48.1

Font 8

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Strada ..... Nr. ....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de alcool şi băuturi spirtoase
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în tone pentru materii prime altele decât alcool/ hectolitri alcool pur, după caz)

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
			Operaţii interne		U.E.	Import			
			Din producţie	Alte achi-					

			proprie	ziţii					

(A) stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrări: cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare; (C) cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantităţile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare; (E) Diferenţe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare:
Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D.

II. Produse în curs de fabricaţie

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
				Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
				Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize			Scutire			
								Regim suspensiv						
								Teritoriul naţional	U.E.	Export				

Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare;
diferenţa (G) = A + B + C - D - E - F.
Diferenţa = stoc iniţial + (cantităţi produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
Semnătura şi ştampila

Anexa 48.1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 20.1 din acest act normativ.

Anexa 48.1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 5 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 48.2

Font 8

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna ..... anul .....

I. Materii prime

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenţa (E)	
				Operaţii interne		U.E.		Import							
		Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie

A - cantitãţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie sã corespundã cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitãţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulaţie corespunzãtoare fiecãrei proveniențe/raport de primire; C - cantitãţile de materie primã utilizate pe parcursul lunii la procesul de producţie al produselor intermediare; D - stoc final - cantitãţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; E - diferența - cantitãţile de produse rezultate, stabilite dupã formula: stoc iniţial + intrãri - utilizãri - stoc final (E = A + B - C - D).

II. Produse în curs de fabricaţie

Font 8

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrãri	Ieşiri		Stoc final	Diferența
				Cãtre alte depozite	Pentru prelucrare finalã		

III. Livrãri (exprimate în hectolitri)

Font 8

Tipul produ-sului/	U.M.	Stoc ini-ţial	Canti-tãţi pro-	Intrãri (C)			Ieşiri (D)		Utilizate	Stoc	Diferența
				Achi-			Cu	Fãrã accize			

Cod NC		(A)	duse (B)	ziţii in- terne (RO)	Alte achi- ziţii (UE)	Im- port	ac- cize	Regim suspensiv			Scutire	în activitatea proprie (E)	final (F)	(G)
								Teri- toriul naţio- nal	U.E.	Export				

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate pentru consum: ieşiri fără accize - cantităţile fiecăror produse intermediare ieşite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie; F- stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
Semnătura şi ştampila

Anexa 48.2 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 20.2 din acest act normativ.

Anexa 48.2 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 6 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 48.3

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de bere
în luna ..... anul .....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Zahăr şi glucozã		
Orz			Alte materii de extracţie		
Orez şi griş			Malţ colorat		
Porumb					

II. Bere fabricatã în hectolitri

Font 7

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri						Stoc final (F)	Diferenţa (G)
				Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)					
							Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv			Operaţiuni scutite		
									Teritoriul naţional	U.E.	Export			

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.

De exemplu: 1.000 hl bere de 12 grade Plato; 2.000 hl bere de 13 grade Plato; 3.000 hl de bere de 14 grade Plato. Gradul Plato mediu ponderat =

$$= \frac{(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3.000 \times 14)}{1.000 + 2.000 + 3.000} = 13,33;$$

F - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....

Semnătura şi ştampila

Anexa 48.3 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 20.3 din acest act normativ.

Anexa 48.3 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 7 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 48.4

Font 7

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie tutunuri prelucrate
în luna ..... anul .....

Tipul produsului/ cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri								Stoc final (F)	Diferenţa (G)
				Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)							
							Valoare	Cantitate	Regim suspensiv						Scutire	
									Teritoriul naţional		U.E		Export			
									Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate		

└────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┴────┘

În cazul ţigaretelor, al ţigărilor de foi, cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi, iar în cazul tutunurilor de fumat, se vor exprima în kg.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....

(Semnătura şi ştampila)

Anexa 48.4 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 20.4 din acest act normativ.

Anexa 48.4 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 8 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 48.5

Font 7

Denumirea antrepozitului fiscal .....

Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de produse energetice
în luna ..... anul .....

Tipul produsului/ cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenţa (H)
				Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
								Regim suspensiv			Scutiri				
								Teritoriul naţional	U.E	Export					

Cantităţile de produse se vor înscrie în tone sau 1.000 litri potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantităţile d eproduse consumate în cadrul antrepozitului fiscal; G - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; H - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C - D - E - F - G.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....
(semnătura şi ştampila)

Anexa 48.5 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 20.5 din acest act normativ.

Anexa 48.5 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 9 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 49

Font 7

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de depozitare
în luna ..... anul .....

Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)			Ieşiri					Stoc final (E)	Diferenţa (F)
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (C)	Fără accize (D)					
						Cantitate	Regim suspensiv			Scutire/ exceptare		
							Teritoriul naţional	U.E.	Export			
							Cantitate	Cantitate	Cantitate			

Unitãţile de mãsurã pentru produsele depozitate sunt cele prevãzute în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

A - cantitãţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie sã corespundã cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitãţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; C - ieşiri cu accize - cantitãţile de produse eliberate în consum; D - ieşiri fãrã accize - cantitãţile fiecãrui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; E - stoc final - cantitãţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; F - diferenţa - cantitãţile de produse rezultate, stabilite dupã formula urmãtoare: F = A + B - C - D - E.

Data ..... Conducãtorul antrepozitului fiscal,

.....

(semnãtura şi ştampila)

Anexa 49 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 21 din acest act normativ.

Anexa 49 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 10 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 50

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/Numele .....
Strada şi numărul .....
Codul poştal, locul .....
Statul membru (gazdă) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă şi număr de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI
Instituţia/Persoana beneficiară*1) declară:
a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate*2)

[] Pentru uzul oficial al:
   [] unei misiuni diplomatice străine
   [] unei reprezentanţe consulare străine
   [] unei organizaţii internaţionale
   [] forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

[] Pentru uzul personal al:
   [] unui membru al unei misiuni diplomatice străine
   [] unui membru al unei reprezentanţe consulare străine
   [] unui membru din conducerea unei organizaţii internaţionale

.....
(Denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4)

b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii în statul membru menţionat la căsuţa 1; şi

c) cã informaţiile de mai sus sunt reale.

Instituţia sau persoana beneficiarã se obligã prin prezenta sã achite statului membru de livrare a produselor accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevãzut.

....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....
Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul în scutirii pentru uz personal)

....
Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....
Semnãtura

(continuã pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informaţii cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

1. Numele şi adresa .....
2. Codul de accize .....
(opţional)

B. Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliatã a produselor *3)(sau referinţa la formularul de comandã ataşat)	Cantitatea sau numãrul	Valoarea fãrã accize		Moneda
			Valoarea unitarã	Valoarea totalã	

Suma totalã					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte

- în totalitate
- până la cantitatea de .....(număr) *4)
  condiţiile de scutire de accize

..... ŞTAMPILA .....

Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....

Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin Scrisoarea nr. ..... din .....,

(referire la dosar) (data)

..... i se acordă permisiunea de către

(denumirea instituţiei beneficiare)

..... de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6.

(denumirea autorităţii competente)

..... ŞTAMPILA .....

Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....
Semnãtura

_____

*1) Tãiaţi dacã este cazul.

*2) Bifaţi rubrica potrivitã.

*3) Tãiaţi spaţiul care nu este utilizat. Aceastã obligaţie se aplicã şi în cazul în care este anexat formularul de comandã.

*4) Bifaţi produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la cãsuţa 5.

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie sã pãstreze acest certificat în evidenţele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul sãu membru.

2. a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizatã sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunitãţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie sã fie albã pentru toate exemplarele şi trebuie sã aibã 210 mm x 297 mm cu o toleranţã maximã de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în douã exemplare:

- un exemplar care se pãstreazã de expeditor;
- un exemplar care însoţeşte documentul administrativ electronic tipãrit.

b) Orice spaţiu neutilizat în cãsuţa 5.B se va bara, astfel încât sã nu fie posibile adãugãri.

c) Documentul trebuie completat lizibil şi într-o manierã care sã nu permitã ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersãturi sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbã recunoscutã de statul membru gazdã.

d) Dacã descrierea produselor (cãsuţa 5.B a certificatului) se referã la un formular de comandã întocmit în altã limbã decât cea recunoscutã de statul membru gazdã, instituţia/persoana beneficiarã va trebui sã ataşeze o traducere.

e) Pe de altã parte, dacã certificatul este întocmit în altã limbã decât cea recunoscutã de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiarã va anexa o traducere a

informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

b) Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 din certificat.

Anexa 50 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 22 din acest act normativ.

ANEXA 51

CERERE

de restituire a accizei în baza prevederilor art. 206^56 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ....., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscalã ....., judeţul ..... .

În conformitate cu prevederile art. 206^56 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, prin prezenta cerere solicitãm restituirea accizelor aferente cantitãţii de ..... litri de ....., achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicitãm restituirea prin virament în contul ....., deschis la ..... .

Numele şi prenumele .....

Semnãtura solicitantului ..... Data .....

Anexa 51 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 23 din acest act normativ.

ANEXA 52.1

Font 8

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscalã .....

JURNAL
privind livrãrile de combustibil destinat utilizãrii exclusiv pentru aviaţie
în luna ..... anul .....

Nr.	Tipul		Beneficiarul livrării	

crt.	produ-sului/ Cod NC	U.M.	Antrepozite de depozitare				Alţi beneficiari				Cantitatea totală livratã (6 + 10)
			Denu-mirea opera-torului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Canti-tatea livratã	Denu-mirea opera-torului	Codul de identi-ficare fiscalã	Numărul şi data facturii	Canti-tatea livratã	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

Certificatã de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila ....
Data

Anexa 52.1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 11 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 52.2

Font 8

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .... Blocul ... Scara .... Etaj .... Ap. ....
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscalã .....

JURNAL

privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigaţie

în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Tipul produ-sului/ Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livratã (6 + 10)
			Antrepozite de depozitare				Alţi beneficiari				
			Denu-mirea opera-torului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Canti-tatea livratã	Denu-mirea opera-torului	Codul de identi-ficare fiscalã	Numărul şi data facturii	Canti-tatea livratã	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

80%

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila .....

.....

Data

Anexa 52 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 24 din acest act normativ.

Anexa 52 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexele 3 şi 4 din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010, conform pct. 29 al art. I din acelaşi act normativ.

Anexa 52.2 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 12 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 53.1

Font 8

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... nr. .... Blocul.... Scara .... Etaj .... Ap. ....
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării
exclusiv pentru aviaţie în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numărul şi data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia				Beneficiarul livrării		
				Denumirea	Codul de identi-ficare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţi-onată	Denumirea operato-rului economic	Nr. de înmatri-culare al aeronavei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	TOTAL									

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

Anexa 53.1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuită cu anexa 13 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 53.2

Font 7

Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. ... Blocul ... Scara ... Etaj ... Ap. ..
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării
exclusiv pentru navigaţie
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Proveni-enţa produselor energetice *1)	Numărul şi data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Furnizor				Beneficiarul livrării		
					Denumirea	Codul de identi-ficare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţi-onată	Denumirea operato-rului economic	Nr. de înmatri-culare al navei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

Certificată de conducerea operatorului
economic distribuitor
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

---

*1) Se va specifica AF, dacã aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ, dacã produsele provin din achiziţii intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat, sau IM, dacã produsele provin din operaţiuni proprii de import.

Anexa 53 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 25 din acest act normativ.

Anexa 53 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexele 5 şi 6 din HOTĂRÂREA nr. 768 din 23 iulie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 534 din 30 iulie 2010, conform pct. 29 al art. I din acelaşi act normativ.

Anexa 53.2 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost înlocuitã cu anexa 14 din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012, conform pct. 98 al lit. F a art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 54

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun

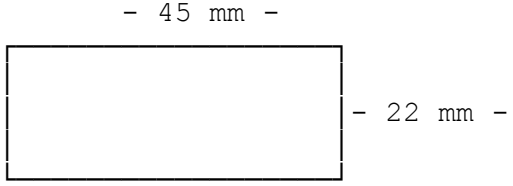

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic
- ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egalã cu 500 ml:

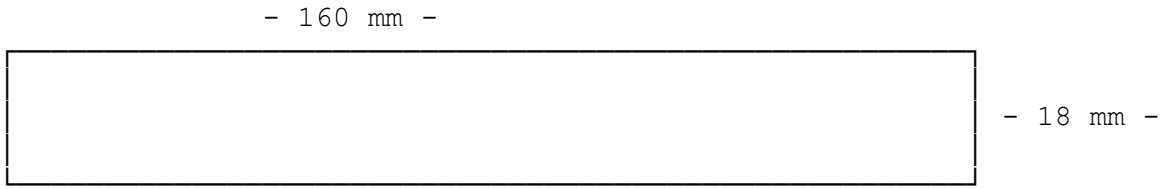

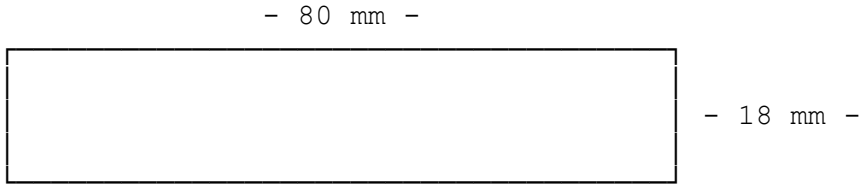

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

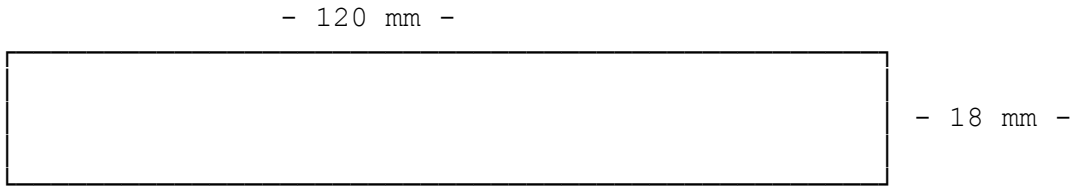

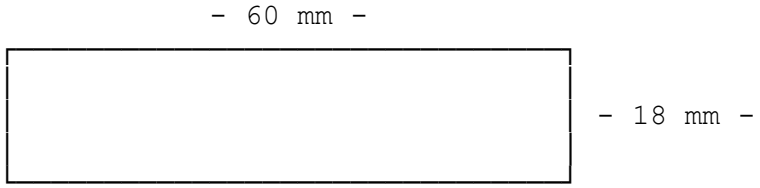

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

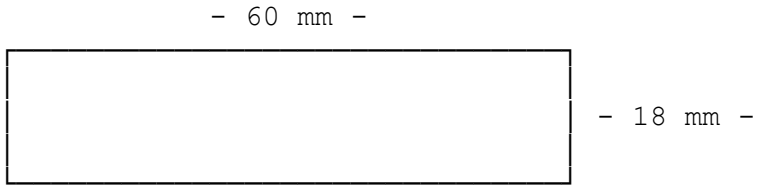

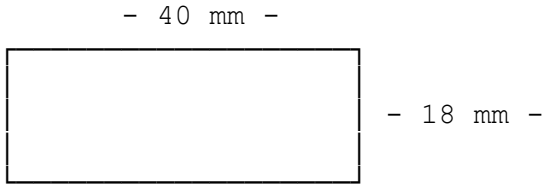

Anexa 54 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 26 din acest act normativ.

ANEXA 55

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de importator/expeditor înregistrat

Societatea ....., cu sediul social în ....., str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscalã ....., telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentatã prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ...., judeţul ....., posesorul buletinului/cãrţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ã de ....., având funcţia de ....., pe baza documentelor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator/expeditor înregistrat pentru urmãtoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data ..... Numele şi prenumele .....
Semnãtura şi ştampila .....

Anexa 55 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 27 din acest act normativ.

ANEXA 56

NOTA DE COMANDĂ nr. .....
pentru timbre/banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului
înregistrat/importatorului autorizat
.....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul: .....
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .....
Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. .....
Cod poştal .....
Telefon/fax .....

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -	Valoarea totală - lei -
TOTAL:	*		*			

Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila solicitantului .....

Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....
Conducătorul autorităţii vamale teritoriale
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Anexa 56 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 28 din acest act normativ.

ANEXA 57

EVIDENŢA
achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor în
luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....
Sediul: .....
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .... Bl. .... Sc. .... Et. .... Ap. ....
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Cod de identificare fiscalã .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		Numãrul de timbre	Numãrul de banderole
	Pentru producţia internã		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpãrãri în cursul lunii		
3	TOTAL (rd.1+rd. 2)		

4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia internã		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL marcaje utilizate (rd. 4+rd. 5)		
7	Stoc la sfârşitul lunii (rd.3 - rd.6)		
	Pentru achiziţii intracomunitare sau achiziţii din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producãtor)		
2	Stoc la începutul lunii (la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)		
3	Cumpãrãri în cursul lunii		
4	Expediate producãtorului		
5	TOTAL marcaje la producãtor (rd.1+rd. 4)		
6	Marcaje reintroduse în ţarã		
7	Marcaje deteriorate în procesul de producţie		
8	TOTAL marcaje utilizate de producãtor (rd. 6+rd.7)		
9	Stoc la sfârşitul lunii la producãtor (rd. 5-rd.8)		
10	Stoc la sfârşitul lunii la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator (rd. 2 +rd. 3 - rd. 4)		

Certificatã de conducerea operatorului economic
Verificat de ..... Data .....
Data ..... Numele şi prenumele .....
Semnãtura şi ştampila .....

Anexa 57 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 29 din acest act normativ.

ANEXA 58

EVIDENŢA
marcajelor deteriorate şi a celor distruse
în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat:
.....
Sediul: .....
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .....
Bl. ... Sc. ..... Et. ..... Ap. .... Codul poştal .....
Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscalã .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorãrii	Numãrul de timbre	Numãrul de banderole

TOTAL:	X		

Certificatã de conducerea operatorului economic
Data .....
Numele şi prenumele .....
Semnãtura şi ştampila.....

Autoritatea vamalã teritorialã
Verificat de .....
Semnãtura .....
Data .....

Anexa 58 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusã de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 30 din acest act normativ.

ANEXA 59

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

81%

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat
.....

Semnătura şefului de secţie
.....

Semnătura
.....

Anexa 59 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de alin. (2) al pct. 11 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, având conţinutul anexei 31 din acest act normativ.

TITLUL VIII
Masuri speciale privind supravegherea productiei, importului si circulatiei unor produse accizabile

Codul fiscal:

CAPITOLUL 1
Sistemul de supraveghere a productiei de alcool etilic

Sfera de aplicare
Art. 222. - Sistemul de supraveghere se aplica tuturor antrepozitarilor autorizati pentru

productia de alcool etilic nedenaturat si distilate.

Art. 222 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
1*). Abrogat.

Pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 222 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:
Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:
Supraveghetorii fiscali
Art. 223. [...]
(2) Antrepozitarii autorizati pentru productia de alcool etilic si de distilate vor intocmi si vor depune la autoritatea fiscala competenta, o data cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care sa prevada cantitatea estimata a se obtine intr-un an, in functie de capacitatea instalata.

Art. 223 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
1^1*). (1) Programul de lucru pentru productia de alcool etilic si de distilate va acoperi o perioada de 12 luni si va putea fi modificat numai la solicitarea antrepozitarului autorizat.

(2) Modelul declaratiei privind programul de lucru si procedura de verificare a realitatii datelor cuprinse in program, precum si modul de respectare a prevederilor programului de lucru vor fi stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(3) In perioada de nefunctionare, stabilita prin programul de lucru, instalatia de fabricare a alcoolului si distilatelor va fi sigilata de supraveghetorul fiscal.

(4) Functionarea instalatiei de fabricare a alcoolului/ distilatelor in afara programului de lucru aprobat se sanctioneaza potrivit Codului de procedura fiscala.

Pct. 1^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 223, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 al sectiunii G a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 1^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 223, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotãrârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II

Sistemul de supraveghere a circulatiei alcoolului etilic si a distilatelor in vrac din productia interna sau din import

Conditii de livrare

Art. 232 [...]

(5) Comercializarea in vrac si utilizarea ca materie prima a alcoolului etilic si a distilatelor cu concentratia alcoolica sub 96,0% in volum, pentru fabricarea bauturilor alcoolice, este interzisa.

Art. 232 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din

13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
2*). Abrogat.

Pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 232, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotãrârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV
Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate si de bauturi spirtoase, in vrac

Procedura de supraveghere
Art. 236 [...]

(9) Operatiunea de prelevare se incheie prin intocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat in norme. [...]

(15) Cantitatile de alcool, de distilate si de bauturi spirtoase in vrac, provenite din import, vor fi sigilate de catre organul vamal de frontiera si in situatia in care marfa este tranzitata catre o vama de interior in vederea efectuarii operatiunii vamale de import. Marfa astfel sigilata, impreuna cu documentul de insotire a marfii, eliberat de autoritatea vamala de frontiera, in care se mentioneaza cantitatea de alcool, de distilate sau de bauturi spirtoase importata, in modul si sub forma prevazuta in norme, are liber de circulatie pana la punctul vamal unde au loc operatiunea vamala de import si prelevarea de probe, potrivit alin. (2). [...]

(18) Importatorul are obligatia sa evidentieze intr-un registru special, conform modelului prezentat in norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial in a carui raza teritoriala isi desfasoara activitatea, toate cantitatile de alcool, de distilate si de bauturi

spirtoase in vrac - in litri si in grade - pe tipuri de produs si pe destinatii ale acestora.

Art. 236 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
3*). Abrogat.

Pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 236, alin. (9), (15) şi (18) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:
Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V
Dispozitii comune de supraveghere aplicate productiei si importului de alcool, distilate si bauturi spirtoase

Situatii privind modul de valorificare
Art. 237
(1) Lunar, pana la data de 15 a fiecarei luni, pentru luna precedenta, antrepozitarii autorizati pentru productie si importatorii de alcool si de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situatie continand informatii privind modul de valorificare a acestor produse prin vanzare sau prelucrare, si anume: destinatia, denumirea si adresa beneficiarului, numarul si data facturii, cantitatile, pretul unitar si valoarea totala, din care, dupa caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat in norme. [...]
(2) Lunar, pana in ultima zi a lunii, pentru luna precedenta, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finantelor Publice - Directia generala a tehnologiei informatiei situatia

centralizatoare pentru fiecare judet privind modul de valorificare a alcoolului si a distilatelor, conform modelului prezentat in norme.

Art. 237 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:
4*). Abrogat.
5*). Abrogat.

Pct. 4 şi 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 237 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:
Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotãrârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI
Masuri speciale privind productia, importul si circulatia uleiurilor minerale

Restrictii
Art. 239
(1) Se interzice orice operatiune comerciala cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de productie.
(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1) toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare, in alte locatii decat antrepozitele fiscale de productie, pot fi cedate sau vandute numai in vederea prelucrarii si numai catre un antrepozit fiscal de productie, in conditiile prevazute de norme.

Alin. (2) al art. 239 a fost introdus de pct. 106 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Art. 239 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

6*). Abrogat.

Alin. (2) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7, subpct. 1 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 din sectiunea F a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (2^1) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 din sectiunea F a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.
---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

Conditii de comercializare

Art. 240

(1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea titeiului sau a altor materii

prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85° C, se vor comercializa direct catre utilizatorii finali, care folosesc aceste produse in scop industrial. In caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. In categoria utilizatorilor finali nu sunt inclusi comerciantii in sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele statiilor de distributie, a altor uleiuri minerale decat cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor si motorinelor auto, care corespund standardelor nationale de calitate.

Art. 240 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

7*). Abrogat.

Alin. (3) al pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 240 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 al sectiunii G a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3) al pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 240 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 din sectiunea F a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 240 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VII
Alte masuri speciale

Conditii de cesionare si instrainare
Art. 243. - Abrogat.

Art. 243 a fost abrogat de pct. 28 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:
7^1. Abrogat.

Pct. 7^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 243, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7, subpct. 2 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Pct. 7^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 243, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 3 al sectiunii G a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Intarzieri la plata accizelor
Art. 244
Intarzierea la plata a accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizatiei antrepozitarului si inchiderea activitatii acestuia pana la plata sumelor restante.

Art. 244 a fost modificat de pct. 29 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Denumirea marginala a art. 244 a fost introdusa de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Art. 244 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

7^2*). Abrogat.

Pct. 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 244 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7, subpct. 2 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Pct. 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 244 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al sectiunii G a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 244 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

Alte masuri

Art. 244^1. - (1) Agentii economici care doresc sa distribuie si sa comercializeze angro bauturi alcoolice si produse din tutun sunt obligati ca pana la data de 31 martie 2005 sa se inregistreze la autoritatea fiscala teritoriala si sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) sa detina spatii de depozitare corespunzatoare, in proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) sa aiba inscrise in obiectul de activitate potrivit Clasificarii activitatilor din economia nationala - CAEN, aprobata prin Hotararea Guvernului nr. 656/1997, cu modificarile ulterioare, activitatea de comercializare si distributie angro a bauturilor alcoolice sau activitatea de comercializare si distributie angro a produselor din tutun;

c) sa se doteze cu mijloacele necesare depistarii marcajelor false sau contrafacute, in cazul comercializarii de produse supuse marcarii potrivit titlului VII.

(2) Bauturile alcoolice livrate de agentii economici producatori catre agentii economici distribuitori sau comercianti angro vor fi insotite si de o copie a certificatului de marca al producatorului, din care sa rezulte ca marca ii apartine.

(3) Agentii economici distribuitori si comerciantii angro de bauturi alcoolice si produse din

tutun raspund pentru provenienta nelegala a produselor detinute si sunt obligati sa verifice autenticitatea facturilor primite.

(4) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem en detail produse energetice prevăzute la art. 175 alin. (3) lit. a)-e), sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială, conform procedurii şi cu îndeplinirea condiţiilor ce vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (4) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008. Această completare se aplică începând cu data de 1 noiembrie 2008.

(5) Operatorii economici care desfăşoară activitatea de comercializare în sistem en detail de produse energetice prevăzute la art. 175 alin. (3) lit. a)-e) sunt obligaţi să îndeplinească procedura şi condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (4), în termen de 90 de zile de la data publicării ordinului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Alin. (5) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008. Această completare se aplică începând cu data de 1 noiembrie 2008.

(6) Desfăşurarea activităţii de comercializare de către operatorii economici prevăzuţi la alin. (4), care nu îndeplinesc procedura şi condiţiile stabilite potrivit alin. (4), constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei şi confiscarea sumelor rezultate din această vânzare.

Alin. (6) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008. Această completare se aplică începând cu data de 1 noiembrie 2008.

(7) Desfăşurarea activităţii de către operatorii economici prevăzuţi la alin. (5), care nu îndeplinesc procedura şi condiţiile stabilite potrivit alin. (4), după termenul stabilit la alin. (5), constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare şi oprirea activităţii de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1-3 luni.

Alin. (7) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127

din 8 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008. Această completare se aplică începând cu data de 1 noiembrie 2008.

(8) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem angro produse energetice prevăzute la art. 175 alin. (3) lit. a)-e) sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială conform procedurii şi cu îndeplinirea condiţiilor ce vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Alin. (8) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 12 al art. 32, Cap. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009. Această completare se aplică începând cu data de 1 mai 2009, conform RECTIFICĂRII nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009.

(9) Operatorii economici care desfăşoară activitatea de comercializare în sistem angro de produse energetice prevăzute la art. 175 alin. (3) lit. a)-e) sunt obligaţi să îndeplinească procedura şi condiţiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (8), în termen de 90 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Alin. (9) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 12 al art. 32, Cap. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009. Această completare se aplică începând cu data de 1 mai 2009, conform RECTIFICĂRII nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009.

(10) Nu intră sub incidenţa alin. (8) şi (9) antrepozitarii autorizaţi şi operatorii înregistraţi pentru produse energetice.

Alin. (10) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 12 al art. 32, Cap. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009. Această completare se aplică începând cu data de 1 mai 2009, conform RECTIFICĂRII nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009.

(11) Desfăşurarea activităţii de comercializare de către operatorii economici prevăzuţi la alin. (8), care nu îndeplinesc procedura şi condiţiile stabilite potrivit alin. (8), constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei şi confiscarea sumelor rezultate din această vânzare.

Alin. (11) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 12 al art. 32, Cap. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009. Această completare se aplicã începând cu data de 1 mai 2009, conform RECTIFICĂRII nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009.

(12) Desfăşurarea activităţii de comercializare de către operatorii economici prevăzuţi la alin. (9), care nu îndeplinesc procedura şi condiţiile stabilite potrivit alin. (8), după termenul stabilit la alin. (9), constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare şi oprirea activităţii de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1-3 luni.

Alin. (12) al art. 244^1 a fost introdus de pct. 12 al art. 32, Cap. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009. Această completare se aplicã începând cu data de 1 mai 2009, conform RECTIFICĂRII nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009.

Art. 244^1 a fost introdus de pct. 109 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Art. 244^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010.

Norme metodologice:

7^3*). Abrogat.

Pct. 7^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 244^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 5 al sectiunii G a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (4), (5) si (6) ale pct. 7^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 244^1 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 4 din sectiunea F a art. I din HOTARAREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Pct. 7^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 244^1 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009.

---

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:
Conform alin. (4) al art. II din HOTĂRÂREA nr. 1.620 din 29 decembrie 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 31 decembrie 2009, începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogã prevederile pct. 1-5^1.3, pct. 7-30 şi pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum şi prevederile pct. 1-7^3 din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotãrârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII
Sanctiuni

Infractiuni
Art. 245
Abrogat.

Art. 245 a fost abrogat de pct. 30 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:
8. Intra sub incidenta acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele si uleiurile minerale utilizate ca materie prima pentru obtinerea altor produse.

ANEXA 1
---
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE
Nr. ...../.....

Incheiat astazi, ..., la sediul ..... data la care s-a procedat, in baza comenzii (nr. si emitent) ....., la prelevarea a trei esantioane de ..... in greutate neta totala de (sau volum net total)..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. .....

Cele trei esantioane au urmatoarea destinatie:

a) un esantion este destinat laboratorului, in scopul eliberarii certificatului de expertiza;

b) un esantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului si se va transmite cu proces-verbal;

c) un esantion este destinat biroului vamal la care se efectueaza vamuirea.

Esantioanele au fost prelevate conform normativelor in vigoare in Romania, si anume: .....

Esantioanele au fost ambalate, etichetate si sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. .....

Prezentul proces-verbal a fost incheiat in 4 exemplare, cate unul pentru fiecare parte semnatara.

Partea semnatara	Numele si prenumele	Delegatia sau imputernicirea	Semnatura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Imputernicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamala			

Delegatul Oficiului pentru Protectia Consumatorului			

ANEXA 2
---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Nationala a Vamilor
Biroul vamal .....

DOCUMENT
de libera circulatie a alcoolului, distilatelor si a bauturilor spirtoase, in vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/
importatorului .....
Codul unic de inregistrare .....
Adresa .....
Data intrarii in vama .....
Furnizorul extern si tara de provenienta .....
Numarul si data facturii externe .....
Denumirea produselor si concentratia alcoolica exprimata
in procente de volum .....

Cantitate importata .....
Destinatia .....

Conducerea biroului vamal,
.....

Data .....

ANEXA 3
----
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de inregistrare .....
Sediul .....

REGISTRU
privind situatia importurilor de alcool, de distilate si de bauturi spirtoase in vrac si destinatiile acestora

Importuri realizate	Modul de valorificare

Nr. crt	D.V.I. (numar si data)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plata a accizelor	Cantitatile utilizate in productia proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 4
----
la normele metodologice
----
de aplicare a prevederilor
----
titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de inregistrare .....
Sediul .....

SITUATIA
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
in luna ..... anul .....

Factura/ Aviz		Cantitate - litri alcool pur			Denumirea beneficiarului	Codul unic de inregistrare al beneficiarului	Autorizatia de antrepozit fiscal		Cantitati livrate/ prelucrate - litri alcool pur -	Pretul unitar -lei/ UM -	Valoarea -lei-	Acciza -lei
numar	data	prelucrata	vanduta in regim suspensiv	vanduta in afara regimului suspensiv			numar	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 5
---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea fiscala teritoriala

SITUATIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
in luna ..... anul .....

Nr. crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizata	prelucrata	vanduta in regim suspensiv	vanduta in afara regimului suspensiv		

0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducatorul autoritatii fiscale teritoriale,
.....

Data .....

Codul fiscal

TITLUL IX
Impozite si taxe locale

CAPITOLUL I
Dispozitii generale

Definitii
Art. 247. - In intelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:
a) rangul unei localitati - rangul atribuit unei localitati conform legii;
b) zone din cadrul localitatii - zone stabilite de consiliul local, in functie de pozitia terenului fata de centrul localitatii, de retelele edilitare, precum si de alte elemente specifice fiecarei unitati administrativ-teritoriale, conform documentatiilor de amenajare a teritoriului si de urbanism, registrelor agricole, evidentelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidente agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.
c) nomenclatura stradala - lista care contine denumirile tuturor strazilor dintr-o unitate administrativ-teritoriala, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare strada in parte,

precum si titularul dreptului de proprietate al fiecarui imobil; nomenclatura stradala se organizeaza pe fiecare localitate rurala si urbana si reprezinta evidenta primara unitara care serveste la atribuirea adresei domiciliului/resedintei persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum si a fiecarui imobil, teren si/sau cladire.

Litera c) a art. 247 a fost introdusa de pct. 216 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
1. Pentru identificarea localitatilor si incadrarea acestora pe ranguri de localitati se au in vedere, cumulativ, prevederile:
a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativa a teritoriului Romaniei, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 2/1968;
b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului national - Sectiunea a IV-a - Reteaua de localitati, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 351/2001.
2. Ierarhizarea functionala a localitatilor urbane si rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este urmatoarea:
a) rangul 0 - Capitala Romaniei, municipiu de importanta europeana;
b) rangul I - municipii de importanta nationala, cu influenta potentiala la nivel european;
c) rangul II - municipii de importanta interjudeteana, judeteana sau cu rol de echilibru in reteaua de localitati;
d) rangul III - orase;
e) rangul IV - sate resedinta de comune;
f) rangul V - sate componente ale comunelor si sate apartinand municipiilor si oraselor.
3. In aplicarea prezentului titlu, localitatilor componente ale oraselor si municipiilor li se atribuie aceleasi ranguri cu cele ale oraselor si ale municipiilor in al caror teritoriu administrativ se afla, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.
4. (1) Delimitarea zonelor si stabilirea numarului acestora, atat in intravilanul, cat si in extravilanul localitatilor, se stabilesc prin hotararile adoptate de catre consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, in functie de pozitia terenului fata de centrul localitatii, de retelele edilitare, precum si de alte elemente specifice fiecarei unitati administrativ-teritoriale, pe baza documentatiilor de amenajare a teritoriului si de urbanism, a registrelor agricole, a evidentelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricaror alte evidente agricole sau cadastrale.
(2) Numarul zonelor din intravilanul localitatilor poate fi egal sau diferit de numarul zonelor din extravilanul localitatilor.

5. Identificarea zonelor atat in intravilanul, cat si in extravilanul localitatilor se face prin literele: A, B, C si D.

6. (1) In cazul in care la nivelul unitatii administrativ-teritoriale se impun modificari ale delimitarii zonelor, consiliile locale pot adopta hotarari in acest sens numai in cursul lunii mai pentru anul fiscal urmator. Neadoptarea de modificari ale delimitarii zonelor in cursul lunii mai corespunde optiunii consiliilor locale respective de mentinere a delimitarii existente a zonelor pentru anul fiscal urmator.

(2) Daca in cursul anului fiscal se modifica rangul localitatilor ori limitele intravilanului/extravilanului, dupa caz, impozitul pe cladiri, in cazul persoanelor fizice, precum si impozitul pe teren, atat in cazul persoanelor fizice, cat si al celor juridice, se modifica potrivit noii ierarhizari a localitatii sau noii delimitari a intravilanului/extravilanului, dupa caz, incepand cu data de 1 ianuarie a anului fiscal urmator.

(3) In situatia prevazuta la alin. (2), impozitul pe cladiri si impozitul pe teren datorate se determina, din oficiu, de catre compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, fara a se mai depune o noua declaratie fiscala, dupa ce in prealabil le-a fost adusa la cunostinta contribuabililor modificarea rangului localitatii sau a limitelor intravilanului/extravilanului, dupa caz.

7. In cazul municipiului Bucuresti, atributiile prevazute la pct. 4-6 alin. (1) se indeplinesc de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti.

8. Pentru asigurarea unei stabilitati in ceea ce priveste delimitarea zonelor, se recomanda ca aceasta sa aiba caracter multianual.

9. (1) In cazul in care numarul de zone din intravilan este acelasi cu numarul de zone din extravilan, se utilizeaza urmatoarea corespondenta:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitatile administrativ-teritoriale in cazul carora elementele specifice permit delimitarea a mai putin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai dupa cum urmeaza:

a) in cazul in care delimiteaza 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B si zona C;

b) in cazul in care delimiteaza 2 zone, acestea sunt: zona A si zona B;

c) in cazul in care delimiteaza o singura zona, aceasta este zona A.

(3) In cazurile in care numarul de zone din intravilan este diferit de numarul de zone din extravilan, corespondenta dintre zone se face dupa cum urmeaza:

a) in intravilan se delimiteaza doar zona A, iar in extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C si D; pentru acest caz, oricare zona din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) in intravilan se delimiteaza zonele: A si B, iar in extravilan se delimiteaza zonele: A, B,

C si D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C si D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) in intravilan se delimiteaza zonele: A, B si C, iar in extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C si D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C si D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) in intravilan se delimiteaza zonele: A, B, C si D, iar in extravilan se delimiteaza zonele: A, B si C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C si D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) in intravilan se delimiteaza zonele: A, B, C si D, iar in extravilan se delimiteaza zonele A si B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C si D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) in intravilan se delimiteaza zonele A, B, C si D, iar in extravilan se delimiteaza doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au urmatoarele echivalente: zona I ≡ zona A, zona II ≡ zona B, zona III ≡ zona C si zona IV ≡ zona D. Aceste echivalente se utilizeaza si pentru zonele din extravilanul localitatilor stabilite in anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate in forma tabelara, dupa cum urmeaza:

	INTRAVILAN		Corespondenta zonelor in cazul in care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OP	Z		Z	OP

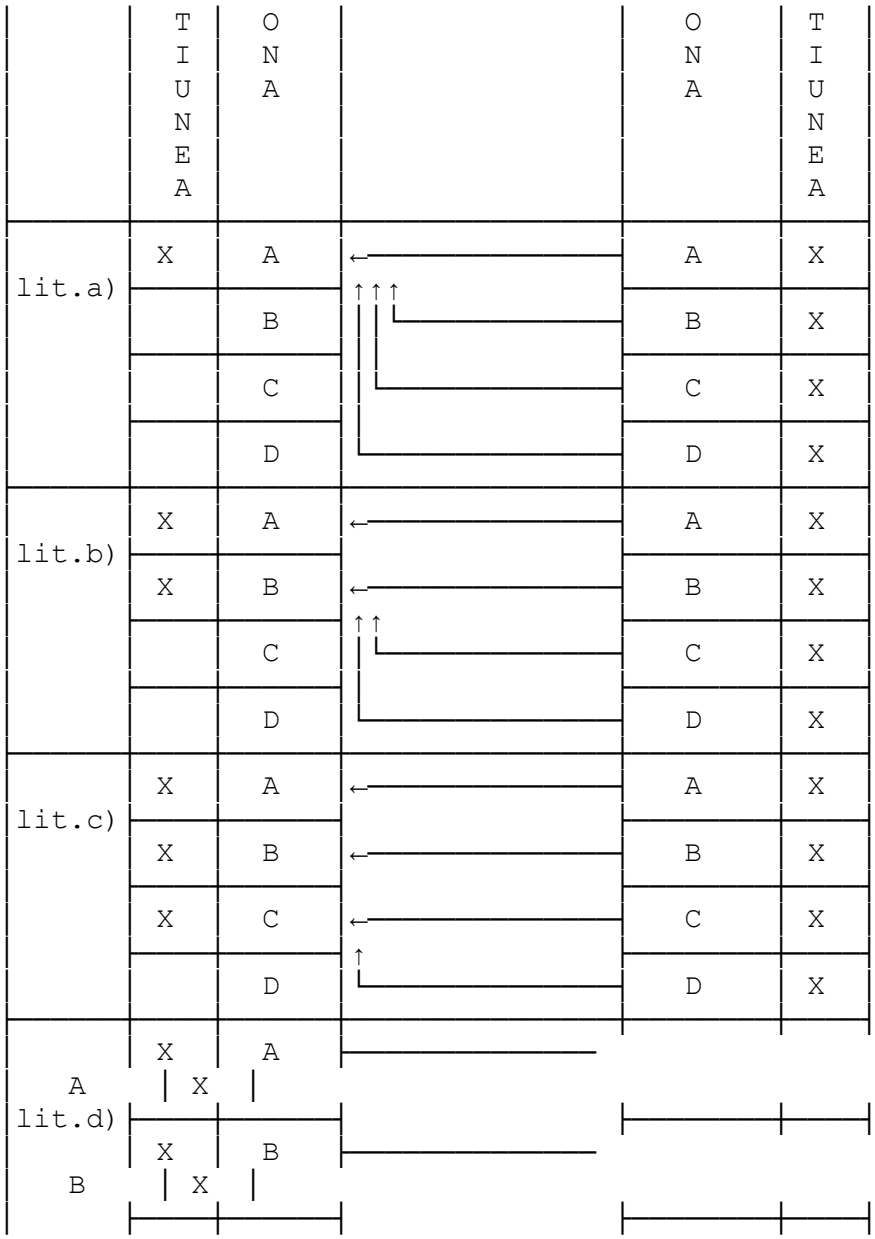
TIUNEA
ONA
ONA
TIUNEA
lit.a)
X A A X
B B X
C C X
D D X
lit.b)
X A A X
X B B X
C C X
D D X
lit.c)
X A A X
X B B X
X C C X
D D X
X A
A X
lit.d)
X B
B X

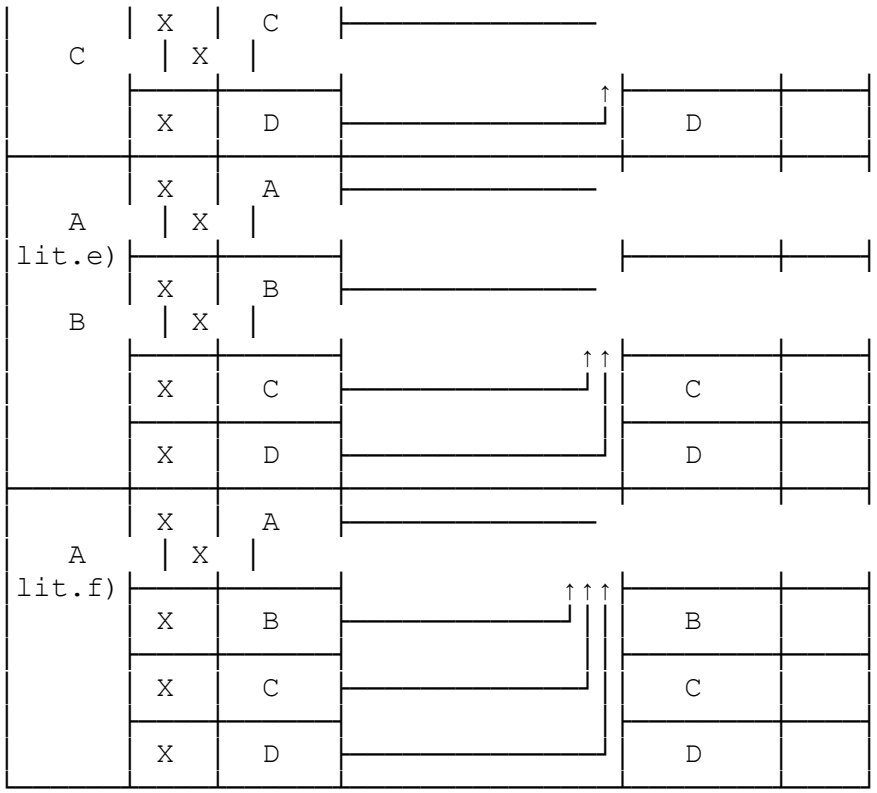

10. Dictionarul cuprinzand semnificatia unor termeni si notiuni utilizate in activitatea de stabilire, control si colectare a impozitelor si taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finantelor publice si ministrului administratiei si internelor.

Codul fiscal
Art. 248. - Impozitele si taxele locale sunt dupa cum urmeaza:
a) impozitul si taxa pe cladiri
b) impozitul si taxa pe teren
c) impozitul pe mijloacele de transport

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor;
e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama si publicitate;
f) impozitul pe spectacole;
g) taxa hoteliera;
h) taxe speciale;
i) alte taxe locale.

Norme metodologice:
11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraselor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucuresti sau judetelor, dupa caz, urmatoarele resurse financiare:
A. impozitele si taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:
a) impozitul si taxa pe cladiri;
b) impozitul si taxa pe teren;
c) impozitul pe mijloacele de transport;
d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor;
e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama si publicitate;
f) impozitul pe spectacole;
g) taxa hoteliera;
h) taxele speciale;
i) alte taxe locale;

Lit. a)-c) de la subpct. A al alin. (1) al pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 248 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 1 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

B. amenzile si penalitatile aferente impozitelor si taxelor locale prevazute la lit. A;
C. dobanzile pentru plata cu intarziere a impozitelor si taxelor locale prevazute la lit. A;
D. impozitele si taxele instituite prin:
a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 146/1997;
b) Impozitul stabilit in conditiile art. 77^1 alin. (1) si (3) se distribuie in cota de 50% la bugetul unitatilor administrativ-teritoriale pe teritoriul carora se afla bunurile imobile ce au facut obiectul instrainarii;
c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicata in Monitorul Oficial

al Romaniei, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, orasul, municipiul, sectorul municipiului Bucuresti si judetul sunt titulare ale codului de inregistrare fiscala, precum si ale conturilor deschise la unitatile teritoriale de trezorerie si contabilitate publica, prin reprezentantul legal al acestora, in calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzand valorile impozabile, impozitele si taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum si amenzile care se indexeaza/ajusteaza/actualizeaza anual prin hotarare a Guvernului reprezinta anexa la prezentele norme metodologice, avand in structura sa:

a) valorile impozabile prevazute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele si taxele locale, inclusiv taxele prevazute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal, care constau intr-o anumita suma in lei;

c) amenzile prevazute la art. 294 alin. (3) si (4) din Codul fiscal.

Partea introductiva a subpct. D al alin. (1) al pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 248 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 2 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Lit. b) a subpct. D al alin. (1) al pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 248 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 3 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

12. (1) Persoanele fizice si persoanele juridice prevazute de titlul IX din Codul fiscal, precum si de prezentele norme metodologice, in calitatea lor de contribuabil, au obligatia sa contribuie prin impozitele si taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucuresti sau de consiliile judetene, dupa caz, intre limitele si in conditiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfasoara activitati economice pe baza liberei initiative, precum si cei care exercita in mod autonom sau prin asociere orice profesie libera sunt:

a) persoanele fizice care exercita activitati independente in mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere incheiat in vederea realizarii de activitati, cum sunt: asociatiile familiale, asociatiile agricole sau altele asemenea si care nu intrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridica;

b) persoanele fizice care exercita orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatura, notariale, de expertiza contabila, de expertiza tehnica, de consultanta fiscala, de contabil

autorizat, de consultant de plasament in valori imobiliare, de arhitectura, de executare judecatoreasca, cele autorizate sa execute lucrari de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei si cartografiei sau alte profesii asemanatoare desfasurate in mod autonom, in conditiile legii, si care nu intrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridica.

(3) In categoria comerciantilor, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societatile si companiile nationale, societatile bancare si orice alte societati comerciale care se organizeaza si isi desfasoara activitatea in oricare dintre domeniile specifice productiei, prestarilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activitati economice, cooperativele mestesugaresti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entitati - persoane juridice care fac fapte de comert, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) In categoria unitatilor economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizatiilor politice, sindicale, profesionale, patronale si cooperatiste, institutiilor publice, asociatiilor, fundatiilor, federatiilor, cultelor religioase si altora asemenea se cuprind numai acele unitati apartinand acestor persoane juridice care desfasoara activitati in oricare dintre domeniile prevazute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidenta populatiei ce privesc starea civila, domiciliul sau resedinta persoanelor fizice, precum si actualizarea acestor date in sistem informatic se asigura de catre structurile teritoriale de specialitate ale Directiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei, la cererea autoritatilor administratiei publice locale, fara plata.

13. Resursele financiare prevazute la pct. 11 alin. (1) sunt intrebuintate in intregime de catre autoritatile administratiei publice locale pentru executarea atributiilor si responsabilitatilor acestora, in conditiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor si taxelor locale se va avea in vedere respectarea urmatoarelor principii:

a) principiul transparentei - autoritatile administratiei publice locale au obligatia sa isi desfasoare activitatea intr-o maniera deschisa fata de public;

b) principiul aplicarii unitare - autoritatile administratiei publice locale asigura organizarea executarii si executarea in concret, in mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal si ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisa instituirea altor impozite sau taxe locale in afara celor prevazute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru functionarea unor servicii publice locale create in interesul persoanelor fizice si juridice, se incaseaza numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucuresti sau de consiliile judetene, dupa caz, in conditiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finantele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucuresti si consiliile judetene stabilesc impozitele si taxele locale intre limitele si in

conditiile titlului IX din Codul fiscal si ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptata la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificata prin Legea nr. 199/1997, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozitiile referitoare la impozitele si taxele locale prevaleaza asupra oricaror prevederi din alte acte normative, in caz de conflict intre acestea aplicandu-se dispozitiile titlului IX din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele si taxele locale anuale se calculeaza prin rotunjire, in sensul ca fractiunile sub 500 lei inclusiv se neglijeaza, iar ceea ce depaseste 500 lei se intregeste la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele si taxele locale, altele decat cele prevazute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, in sensul ca orice fractiune din acesta se intregeste la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele si taxele locale prevazuta la alin. (2) se intelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificatiei prevazute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) si art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicarii unor coeficienti de corectie sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plata;

e) determinarea nivelurilor impozitelor si taxelor locale care constau intr-o anumita suma in lei, ca efect al majorarii anuale prevazute la art. 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevazute la lit. a)-e) si care nu privesc cuantumurile impozitelor si taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de cate ori, din acte, din masuratori sau din calcule, dupa caz, suprafata pentru determinarea impozitelor si taxelor locale are o marime exprimata in fractiuni de mp, aceasta nu se rotunjeste.

(5) Pentru calculul termenelor se au in vedere prevederile art. 101 din Codul de procedura civila, respectiv:

a) termenele se inteleg pe zile libere, neintrand in calcul nici ziua cand a inceput, nici ziua cand s-a sfarsit termenul;

b) termenele stabilite pe ore incep sa curga de la miezul noptii zilei urmatoare;

c) termenul care incepe la data de 29, 30 sau 31 a lunii si se sfarseste intr-o luna care nu are o asemenea zi se va considera implinit in cea din urma zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfarsesc in ziua anului corespunzator zilei de plecare;

e) termenul care se sfarseste intr-o zi de sarbatoare legala sau cand serviciul este suspendat

se va prelungi pana la sfarsitul primei zile de lucru urmatoare; nu se considera zile de lucru cele care corespund repausului saptamanal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), in cazul in care termenul de plata a oricaror impozite si taxe locale expira intr-o zi de sarbatoare legala, de repaus saptamanal sau cand serviciul este suspendat, in conditiile legii, plata se considera in termen daca este efectuata pana la sfarsitul primei zile de lucru urmatoare. Data in functie de care se acorda bonificatia pentru plata cu anticipatie reprezinta termen de plata.

Codul fiscal

CAPITOLUL II
Impozitul si taxa pe cladiri

Denumirea Cap. II din Titlul IX a fost modificata de pct. 217 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli generale
ART. 249

(1) Orice persoanã care are în proprietate o clãdire situatã în România datoreazã anual impozit pentru acea clãdire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevãzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clãdiri, precum şi taxa pe clãdiri prevãzutã la alin. (3) se datoreazã cãtre bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasatã clãdirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clãdiri se datoreazã cãtre bugetul local al sectorului în care este amplasatã clãdirea.

Alin. (2) al art. 249 a fost modificat de pct. 218 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Pentru clãdirile proprietate publicã sau privatã a statului ori a unitãţilor administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţã, dupã caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clãdiri, care reprezintã sarcina fiscalã a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţã, dupã caz, în condiţii similare impozitului pe clãdiri.

Alin. (3) al art. 249 a fost modificat de pct. 218 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie

2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Alin. (3) al art. 249 a fost modificat de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 151^1.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.
(5) În înţelesul prezentului titlu, clădire este orice construcţie situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosinţa sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalaţii, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereţii şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spaţiul din interiorul unei clădiri.

Alin. (5) al art. 249 a fost modificat de pct. 218 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
16. Impozitul pe cladiri se datoreaza bugetului local al unitatii administrativ-teritoriale unde este situata cladirea.
17. (1) Contribuabili, in cazul impozitului pe cladiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de cladire si de locul unde sunt situate in Romania. Contribuabilii datoreaza impozitul pe cladiri si in situatia in care cladirea este administrata sau folosita de alte persoane decat titularul dreptului de proprietate si pentru care locatarul sau concesionarul datoreaza chirie ori redeventa in baza unui contract de inchiriere, locatiune sau concesiune, dupa caz.
(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, se datorează taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosinţă - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă pentru aceeaşi clădire cu alte persoane, taxa pe clădiri va fi datorată de utilizatorul final.

Alin. (2) al pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(3) Contribuabilii prevazuti la alin. (2) vor anexa la declaratia fiscala, in fotocopie semnata pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, inchirierea, darea in administrare sau in folosinta a cladirii respective. In situatia in care in acest act nu sunt inscrise valoarea de inventar a cladirii inregistrata in contabilitatea persoanei juridice care a hotarat concesionarea, inchirierea, darea in administrare sau in folosinta a cladirii, precum si data inregistrarii in contabilitate a cladirii respective, iar in cazul efectuarii unor reevaluari, data ultimei reevaluari, la act se anexeaza, in mod obligatoriu, un certificat emis de catre proprietari, prin care se confirma realitatea mentiunilor respective.

Pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (2) al pct. 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

18. (1) Identificarea proprietatilor atat in cazul cladirilor, cat si in cel al terenurilor cu sau fara constructii, situate in intravilanul localitatilor rurale si urbane, precum si identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.
(2) Fiecare proprietate situata in intravilanul localitatilor se identifica prin adresa acesteia, individualizata prin denumirea proprie a strazii si a numarului de ordine atribuit dupa cum urmeaza:
a) pe partea stanga a strazii se incepe cu numarul 1 si se continua cu numerele impare, in ordine crescatoare, pana la capatul strazii;
b) pe partea dreapta a strazii se incepe cu numarul 2 si se continua cu numerele pare, in ordine crescatoare, pana la capatul strazii.
(3) In cazul blocurilor de locuinte, precum si in cel al cladirilor alipite situate in cadrul aceleiasi curti - lot de teren, care au un sistem constructiv si arhitectonic unitar si in care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/resedinta/sediu cuprind strada, numarul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate cladiri distincte, avand elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1)-(3), dupa cum urmeaza:

a) cladirile distantate spatial de celelalte cladiri amplasate in aceeasi curte - lot de teren, precum si cladirile legate intre ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) cladirile alipite, situate pe loturi alaturate, care au sisteme constructive si arhitectonice diferite - fatade si materiale de constructie pentru peretii exteriori, intrari separate din strada, curte sau gradina - si nu au legaturi interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricarui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se inscrie in registrul agricol, in evidentele compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, precum si in orice alte evidente specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea si aprobarea nomenclaturii stradale se au in vedere prevederile Ordonantei Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situata in extravilanul localitatilor, atat in cazul cladirilor, cat si in cel al terenurilor cu sau fara constructii, se identifica prin numarul de parcela, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este inregistrata in registrul agricol.

Alin. (3) al pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1) al pct. 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

19. Abrogat.

Pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 3 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifica urmatoarele situatii:

a) cladire aflata in proprietate comuna, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-parti din cladire, caz in care impozitul pe cladiri se datoreaza de fiecare contribuabil

proportional cu partea din cladire corespunzatoare cotelor-parti respective;
b) cladire aflata in proprietate comuna, dar fara sa aiba stabilite cotele-parti din cladire pe fiecare contribuabil, caz in care impozitul pe cladiri se imparte la numarul de coproprietari, fiecare dintre acestia datorand in mod egal partea din impozit rezultata in urma impartirii.

Scutiri
ART. 250
(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:
1. clădirile proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a oricăror instituţii publice, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, altele decât cele desfăşurate în relaţie cu persoane juridice de drept public;

Pct. 1 al alin. (1) al art. 250 a fost modificat de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu pct. 151^2.

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
3. clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
4. clădirile care constituie patrimoniul unităţilor şi instituţiilor de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
5. clădirile unităţilor sanitare publice, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice şi nuclearo-electrice, staţiilor şi posturilor de transformare, precum şi staţiilor de conexiuni;
7. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
7^1. clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, instituţiilor publice cu finanţare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

Pct. 7^1 al alin. (1) al art. 250 a fost introdus de pct. 78 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

8. clădirile funerare din cimitire şi crematorii;
9. clădirile din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;
10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată;
14. clădirile care sunt afectate activităţilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătăţiri funciare şi de intervenţii la apărarea împotriva inundaţiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi staţiilor de pompare aferente canalelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;
15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;
16. construcţiile speciale situate în subteran, indiferent de folosinţa acestora şi turnurile de extracţie;
17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;
18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;
19. clădirile utilizate pentru activităţi social-umanitare de către asociaţii, fundaţii şi culte, potrivit hotărârii consiliului local.

Pct. 19 al alin. (1) al art. 250 a fost modificat de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 76 din 6 mai 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 11 mai 2010, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 689 din 13

octombrie 2009, cu pct. 151^3.

(2) Nu intrã sub incidenţa impozitului pe clãdiri construcţiile care nu au elementele constitutive ale unei clãdiri.

(3) Scutirea de impozit prevãzutã la alin. (1) pct. 10-13 se aplicã pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public.

Alin. (3) al art. 250 a fost modificat de pct. 77 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Art. 250 a fost modificat de pct. 219 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

21. Notiunea institutii publice, mentionata la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezinta o denumire generica ce include: Parlamentul, Administratia Prezidentiala, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administratiei publice, alte autoritati publice, institutii publice autonome, unitatile administrativ-teritoriale, precum si institutiile si serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridica, indiferent de modul de finantare.

22. (1) Prin sintagma «încãperi care sunt folosite pentru activitãţi economice», menţionatã la art. 250 alin. (1) pct. 1-5, 7, 11, 14, 15 şi 17 din Codul fiscal, se înţelege spaţiile utilizate pentru realizarea oricãror activitãţi de producţie, comerţ sau prestãri de servicii, astfel cum sunt definite în Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicatã, altele decât destinaţiile specifice categoriilor de clãdiri care nu sunt supuse impozitului pe clãdiri. La stabilirea impozitului pe clãdiri şi a taxei pe clãdiri se ia în considerare şi orice fel de contract încheiat în urma cãruia se obţine un venit.

(2) Pentru calculul impozitului pe cladiri in cazul incintelor care sunt folosite pentru activitati economice, se vor efectua urmatoarele operatiuni:

a) se determina suprafata construita desfasurata a cladirii;

b) se determina suprafata construita desfasurata a incintelor care sunt folosite pentru activitati economice;

c) se determina cota procentuala din cladire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activitati economice, prin impartirea suprafetei prevazute la lit. b) la suprafata prevazuta la lit. a);

d) se determina valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activitati economice, prin inmultirea valorii de inventar a cladirii cu cota procentuala determinata la lit.

c);

e) se determina impozitul pe cladiri corespunzator incintelor care sunt folosite pentru activitati economice, prin inmultirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevazuta la art. 253 alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, dupa caz;

f) in cazul in care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucuresti a hotarat majorarea impozitului pe cladiri potrivit art. 287 din Codul fiscal, impozitul pe cladiri datorat este cel care corespunde rezultatului inmultirii prevazute la lit. e) cu cota de majorare respectiva.

Pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 250, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 4 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

23. (1) Prin sintagma cladirile care, prin destinatie, constituie lacasuri de cult, mentionata la art. 250 alin. (1) pct. 3, se intelege bisericile - locasurile de inchinaciune, casele de rugaciuni - si anexele acestora. Termenul lacas este varianta a termenului locas.

(2) Anexele bisericilor se refera la orice incinta care are elementele constitutive ale unei cladiri, proprietatea oricarui cult recunoscut oficial in Romania, cum ar fi: clopotnita, cancelaria parohiala, agheasmatarul, capela mortuara, casa parohiala cu dependintele sale, destinata ca locuinta a preotului/preotilor slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumanari, pangarul, troita, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, asezamantul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfasurarea activitatilor cu caracter administrativ-bisericesc, resedinta chiriarhului, precum si altele asemenea; prin asezamant cu caracter social-caritabil se intelege caminul de copii, azilul de batrani, cantina sociala sau orice alta incinta destinata unei activitati asemanatoare.

(3) Beneficiazã de scutirile prevãzute la art. 250 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal cultele religioase care îndeplinesc condiţiile din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasã şi regimul general al cultelor.

Alin. (3) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25

ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial in Romania sunt:
a) Biserica Ortodoxa Romana;
b) Biserica Romano-Catolica;
c) Biserica Romana Unita cu Roma (Greco-Catolica);
d) Biserica Reformata (Calvina);
e) Biserica Evanghelica Lutherana de Confesiune Augustana (C.A.);
f) Biserica Evanghelica Lutherana Sinodo-Presbiteriala (S.P.);
g) Biserica Unitariana;
h) Biserica Armeana;
i) Cultul Crestin de Rit Vechi;
j) Biserica Crestina Baptista;
k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolica;
l) Biserica Crestina Adventista de Ziua a Saptea;
m) Cultul Crestin dupa Evanghelie;
n) Biserica Evanghelica Romana;
o) Cultul Musulman;
p) Cultul Mozaic;
r) Organizatia Religioasa "Martorii lui Iehova";
s) alte culte religioase recunoscute oficial in Romania.

24. (1) Nu intra sub incidenta impozitului pe cladiri, constructiile care nu intrunesc elementele constitutive ale unei cladiri, prevazute de art. 249 alin. (5).

(2) Constructiile care pana la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotararile adoptate de catre consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti ca fiind de natura similara constructiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe cladiri pe durata existentei constructiei si care nu au elementele constitutive ale unei cladiri, sunt scutite pana la data cand intervin modificari care determina datorarea de impozit. In aceasta ultima situatie, contribuabilii in cauza au obligatia ca in termen de 30 de zile calendaristice de la data aparitiei modificarii sa depuna declaratia fiscala.

(3) In cazul constructiilor care pana la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale cladirii si pentru care, prin hotarare a consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucuresti adoptata pana la aceasta data s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datoreaza impozitul pe cladiri in conditiile Titlului IX din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidenţa prevederilor Hotărârii

Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea şi funcţionarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

(5) Abrogat.

Pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (4) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Alin. (5) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 2 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

25. Abrogat.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 8 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

26. Abrogat.

Alin. (1) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8, subpct. 1 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 5 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 8 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

27. Atat persoanele fizice cat si persoanele juridice, inclusiv institutiile publice, pentru cladirile pe care le dobandesc, construiesc sau instraineaza au obligatia sa depuna declaratiile fiscale, conform art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale ale comunelor, oraselor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucuresti, in a caror raza se afla cladirile, chiar daca, potrivit prevederilor

Codului fiscal, pentru acestea nu datoreaza impozit pe cladiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

Pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Calculul impozitului pentru persoane fizice

ART. 251

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

Alin. (1) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

Alin. (2) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

VALORILE IMPOZABILE
pe metru pătrat de suprafaţă construită desfăşurată la clădiri,
în cazul persoanelor fizice

Art. 251 alin. (3)

	Valoarea impozabilă - lei/mp -

Tipul clădirii	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	806	478
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	219	137
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	137	123
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	82	54
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

clãdiri prevãzute la lit. A-D		

Alin. (3) al art. 251 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinţă şi suprafeţele scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcţie de rangul localităţii şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulţirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecţie corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona in cadrul localitatii	Rangul localitatii					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

Alin. (5) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecţie prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6), se reduce în funcţie de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

Alin. (7) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuinţă, a cărei suprafaţă construită depăşeşte 150 de metri pătraţi, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătraţi sau fracţiune din aceştia.

Alin. (8) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

Alin. (8^1) al art. 251 a fost introdus de pct. 221 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice:

28. Impozitul pe cladiri in cazul contribuabililor persoane fizice, se determina pe baza de cota de impozitare, indiferent de locul in care se afla situata cladirea, respectiv, in mediul

urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabila a cladirii.

Pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a cladirilor, stabilita pe baza criteriilor si normelor de evaluare prevazute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au in vedere instalatiile cu care este dotata cladirea, respectiv:

a) se incadreaza pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate in coloana 1 acele cladiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalatii de apa, de canalizare, electrice si de incalzire, dupa cum urmeaza:

1. cladirea se considera dotata cu instalatie de apa daca alimentarea cu apa se face prin conducte, dintr-un sistem de aductiune din retele publice sau direct dintr-o sursa naturala - put, fantana sau izvor - in sistem propriu;

2. cladirea se considera ca are instalatie de canalizare daca este dotata cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate in reteaua publica;

3. cladirea se considera ca are instalatie electrica daca este dotata cu cablaje interioare racordate la reteaua publica sau la o sursa de energie electrica - grup electrogen, microcentrala, instalatii eoliene sau microhidrocentrala;

4. cladirea se considera ca are instalatie de incalzire daca aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apa calda de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locala sau centrale termice proprii - si il transmit in sistemul de distributie in interiorul cladirii, constituit din conducte si radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum si prin intermediul sobelor incalzite cu gaze/convectoarelor;

b) se incadreaza pentru aplicarea valorilor impozabile prevazute in coloana a doua, acele cladiri care nu se regasesc in contextul mentionat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalatii sau au una, doua ori trei astfel de instalatii.

(2) Mentiunea cu privire la existenta/inexistenta instalatiilor se face prin declaratia fiscala, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) In situatia in care, pe parcursul anului fiscal, cladirea incadrata pentru aplicarea valorilor impozabile prevazute in coloana "Cladire fara instalatii de apa, canalizare, electricitate sau incalzire (lei/mp)" din tabelul prevazut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicarii valorilor impozabile prevazute in coloana 1-a, ca efect al dotarii cu toate cele patru instalatii, modificarea impozitului pe cladiri se face incepand cu data de intai

a lunii urmatoare celei in care a aparut aceasta situatie, necesitand depunerea unei noi declaratii fiscale. In mod similar se procedeaza si in situatia in care la cladirea dotata cu toate cele patru instalatii, pe parcursul anului fiscal, se elimina din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalatii, prevazute la alin. (1) lit. a), pe baza de autorizatie de desfiintare eliberata in conditiile legii.

Lit. a) a alin. (1) al pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 11 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Lit. b) a alin. (1) al pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 12 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (3) al pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localitati si zone in cadrul acestora, atat pentru intravilan, cat si pentru extravilan, incadrarea cladirilor urmeaza incadrarea terenurilor efectuata de catre consiliile locale, avandu-se in vedere precizarile de la pct. 1-9.

31. (1) Suprafata construita desfasurata a unei cladiri, ce sta la baza calculului impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice, rezulta din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar in lipsa acestora, din schita/fisa cladirii sau din alte documente asemanatoare.

(2) Suprafata construita desfasurata a unei cladiri se determina prin insumarea suprafetelor sectiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafetele balcoanelor, ale loggiilor si ale celor situate la subsol. In calcul nu se cuprind suprafetele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinta, precum si cele ale scarilor si teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice, in cazul in care dimensiunile exterioare ale cladirii nu pot fi efectiv masurate pe conturul exterior, suprafata construita desfasurata se determina prin inmultirea suprafetei utile a cladirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevazut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveste la stabilirea relatiei dintre suprafata utila, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereti, si suprafata construita desfasurata determinata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al cladirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare mentionat la alin. (3) s-a avut in vedere potentiala diferenta dintre suprafata construita desfasurata si suprafata utila a cladirii; prin potentiala diferenta se cuantifica suprafata sectiunii peretilor, a balcoanelor, a loggiilor,

precum si a cotei-parti din eventualele incinte de deservire comuna, acolo unde este cazul.

(5) Daca in documente este inscrisa suprafata construita desfasurata a cladirii, determinata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe cladiri nu se ia in calcul suprafata utila si, implicit, nu se aplica coeficientul de transformare.

(6) In sensul prezentelor norme metodologice, termenii si notiunile de mai sus au urmatoarele intelesuri:

a) acoperis - partea de deasupra care acopera si protejeaza o cladire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planseul este asimilat acoperisului in cazul in care deasupra acestuia nu mai sunt alte incaperi/incinte;

b) balcon - platforma cu balustrada pe peretele exterior al unei cladiri, comunicand cu interiorul prin una sau mai multe usi;

c) cladire finalizata - constructie care indeplineste, cumulativ, urmatoarele conditii:

1. serveste la adapostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalatii si de altele asemenea;

2. are elementele structurale de baza ale unei cladiri, respectiv: pereti si acoperis;

3. are expirat termenul de valabilitate prevazut in autorizatia de construire si nu s-a solicitat prelungirea valabilitatii acesteia ori cladirea a fost realizata fara autorizatie de construire; pentru stabilirea impozitului pe cladiri, se ia in calcul numai suprafata construita desfasurata care are elementele de la pct. 2.

d) incinta de deservire comuna - spatiu inchis in interiorul unei cladiri, proprietatea comuna a celor care detin apartamente in aceasta, afectat scarilor, lifturilor, uscatoriilor sau oricaror alte utilitati asemanatoare;

e) loggie - galerie exterioara incorporata unei cladiri, acoperita si deschisa catre exterior printr-un sir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stalpi;

f) nivel - fiecare dintre partile unei cladiri cuprinzand incaperile/incintele situate pe acelasi plan orizontal, indiferent ca acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice inaltime deasupra solului;

g) perete - element de constructie asezat vertical sau putin inclinat, facut din beton armat, din caramida arsa sau nearsa, din piatra, din lemn, din valatuci, din sticla, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limiteaza, separa sau izoleaza incaperile/incintele unei cladiri intre ele sau de exterior si care sustine planseele, etajele si acoperisul;

h) suprafata sectiunii unui nivel - suprafata unui nivel, rezultata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al peretilor, inclusiv suprafata balcoanelor si a loggiilor; in cazul cladirilor care nu pot fi efectiv masurate pe conturul exterior al peretilor, suprafata sectiunii unui nivel reprezinta suma suprafetelor utile ale tuturor incaperilor/incintelor, inclusiv a suprafetelor balcoanelor si a loggiilor si a suprafetelor sectiunilor peretilor, toate aceste suprafete fiind situate la acelasi nivel, la suprafetele utile ale incaperilor/incintelor adunand si suprafetele

incintelor de deservire comuna.

32. In categoria cladirilor supuse impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) constructiile utilizate ca locuinta, respectiv unitatile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelasi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevazute, dupa caz, cu dependinte si/sau alte spatii de deservire;

b) constructiile mentionate la lit. a), dezafectate si utilizate pentru desfasurarea de profesii libere;

c) constructiile-anexe situate in afara corpului principal de cladire, cum sunt: bucatariile, camarile, pivnitele, grajdurile, magaziile, garajele si altele asemenea;

d) constructiile gospodaresti, cum sunt: patulele, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele si altele asemenea;

e) orice alte constructii proprietatea contribuabililor, neprevazute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale cladirii.

33. Pentru calculul impozitului pe cladiri, in cazul persoanelor fizice, sunt necesare urmatoarele date:

a) rangul localitatii unde se afla situata cladirea;

b) teritoriul unde se afla:

1. in intravilan; sau

2. in extravilan;

c) zona in cadrul localitatii, potrivit incadrarii de la lit. b);

d) suprafata construita desfasurata a cladirii, respectiv:

1. cea determinata pe baza dimensiunilor masurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. in cazul in care cladirea nu poate fi efectiv masurata pe conturul exterior, suprafata utila a cladirii se inmulteste cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul cladirii si instalatiile cu care este dotata aceasta;

f) in cazul apartamentului, daca acesta se afla amplasat intr-un bloc cu mai mult de 3 niveluri si 8 apartamente;

g) data finalizarii cladirii, respectiv, pentru:

1) cladirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinta;

2) cladirea care are o vechime cuprinsa intre 30 de ani si 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinta.

h) in cazul celor care au in proprietate doua sau mai multe cladiri utilizate ca locuinta,

ordinea in care a fost dobandita cladirea, precum si care dintre aceste cladiri sunt inchiriate, in vederea majorarii impozitului datorat de contribuabilii care intra sub incidenta art. 252 din Codul fiscal;

h^1) majorarea stabilita in conditiile art. 251 alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe cladiri.

Lit. g) a pct. 33 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 14 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Lit. h^1) a pct. 33 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 15 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

33^1. Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (7), in cazul cladirii la care au fost executate lucrari de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminarii se actualizeaza, astfel ca acesta se considera ca fiind cel in care au fost terminate aceste ultime lucrari.

Pct. 33^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 16 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe cladiri aferent anului 2004, in cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre cladire, potrivit structurii prevazute la pct. 33:

a) rangul satului Amnas care apartine orasului Saliste, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se afla: in extravilan;

c) zona in cadrul localitatii, potrivit incadrarii de la lit. b): C;

d) suprafata construita desfasurata: 368,23 mp;

e) tipul cladirii: cu pereti din caramida arsa si dotata cu toate cele patru instalatii mentionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizarii: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Saliste a hotarat, in anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea in intravilanul satului Amnas, a unei singure zone, respectiv zona A, iar in extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a si zona a IV-a, precum si majorarea impozitului pe

cladiri cu 20 %.

Lit. i) a subpct. A al alin. (1) al pct. 34 Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 17 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe cladiri, astfel cum rezulta din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determina suprafata construita desfasurata a cladirii: este cea determinata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al cladirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determina valoarea impozabila a acestei cladiri:

2.1. suprafata construita desfasurata prevazuta la pct. 1 se inmulteste cu valoarea impozabila a cladirii cu pereti din caramida arsa, dotata cu toate cele patru instalatii, respectiv cea din tabloul prevazut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite in anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", corespunzator randului 1 si coloanei 2, astfel: 368,23 mp x 669 lei/mp = 246.345,87 lei;

2.2. se identifica coeficientul de corectie din tabelul prevazut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzator zonei A si rangului V, respectiv 1,05; deoarece numarul zonelor din intravilan este diferit de numarul zonelor din extravilan, avand in vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) si alin. (4) si ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corectie in tabelul prevazut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitarii efectuate in anul 2006 pentru anul 2007, are echivalenta zona C careia ii corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabila determinata la subpct. 2.1 se ajusteaza cu coeficientul de corectie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 246.345,87 lei x 1,05 = 258.663,16 lei;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabila determinata la subpct. 2.3 se reduce cu cu 10%, sau, pentru usurarea calculului, valoarea impozabila se inmulteste cu 0,90, respectiv: 258.663,16 lei x 0,90 - 232.796,84 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) si alin. (3) lit. c), fractiunea de 0,84 lei se intregeste la un leu prin adaos, iar valoarea impozabila astfel calculata se rotunjeste la 232.797 lei.

Subpct. 2.1., 2.2., 2.3 si 2.4 de la pct. 2 al subpct. B al alin. (1) al pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 18 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in

MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

3. Se determina impozitul pe cladiri anual:
3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a cladirii determinate la subpct. 2.4 se aplica cota de impozitare prevazuta la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru usurarea calculului, valoarea impozabila se inmulteste cu 0,001, respectiv: 232.797 lei x 0,001 = 232,797 lei;
3.2. avand in vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece in anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Saliste a hotarat majorarea impozitului pe cladiri cu 20 %, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, impozitul pe cladiri se inmulteste cu 1,20 respectiv: 232,797 lei x 1,20 = 279,35 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijeaza, iar impozitul pe cladiri astfel determinat se rotunjeste la 279 lei.

Subpunctele 3.1. si 3.2. de la pct. 3 al subpct. B al alin. (1) al pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 19 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

(2) In luna mai 2006, cand s-au adoptat hotararile prin care s-au stabilit impozitele si taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativa se intitula Consiliul Local al Comunei Saliste. Prin Legea nr. 336/2003, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Saliste, judetul Sibiu, a fost declarata oras, astfel ca, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), incepand cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe cladiri in cazul persoanelor fizice, se determina potrivit noii ierarhizari.

Alin. (2) al pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

C. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, in cazul cladirii utilizate ca locuinta, a carei suprafata construita depaseste 150 de metri patrati, se are in vedere ca valoarea impozabila a acesteia, determinata in urma aplicarii prevederilor alin. (1)-(7), se majoreaza cu cate 5% pentru fiecare 50 metri patrati sau fractiune din acestia care depasesc cei 150 mp.
(2) Exemplu de calcul al impozitului pe cladiri pentru anul 2007, in cazul unei locuinte cu pereti exteriori din caramida arsa, ce are toate instalatiile, construita in anul 2000, situata

intr-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotarat majorarea impozitelor si taxelor locale conform art. 287 din Codul fiscal:

Suprafata construita desfasurata mp	Impozit datorat in anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	150 mp x 669 RON/ mp x 2,20 (coeficientul de corectie) x 0,1% = 221 RON
cuprinsa intre 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	175 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 105% x 0,1% = 270 RON
cuprinsa intre 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	225 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 110% x 0,1% = 364 RON
Cuprinsa intre 251 mp - 300 mp, inclusiv calcul pentru 275 mp	275 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 115% x 0,1% = 465 RON
In continuare, in functie de marimea suprafetei locuintei, se are in vedere ca pentru fiecare 50 de metri patrati sau fractiune din acestia care depasesc 150 mp, valoarea impozabila a cladirii se	x

majoreaza cu cate 5%.

Subpct. C al alin. (1) al pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

D. (1) Valoarea impozabilã pentru oricare dintre tipurile de clãdiri, astfel cum sunt definite în tabelul prevãzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, reprezintã suma dintre:

a) valoarea determinatã prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la celelalte niveluri decât cele prevãzute la lit. b) şi c) cu valoarea impozabilã corespunzãtoare unuia dintre tipurile A-D, dupã caz, exprimatã în lei/mý, din tabelul prevãzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal; prin sintagma «celelalte niveluri decât cele prevãzute la lit. b) şi c)» se înţelege parterul, mezaninul şi/sau etajul/etajele, dupã caz;

b) valoarea determinatã prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardã, utilizate ca locuinţã, exprimate în metri pãtraţi, cu valoarea impozabilã corespunzãtoare unuia dintre tipurile A-D, dupã caz, exprimatã în lei/m2, din tabelul prevãzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, asupra cãreia se aplicã 75%;

c) valoarea determinatã prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardã, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţã, exprimate în metri pãtraţi, cu valoarea impozabilã corespunzãtoare unuia dintre tipurile A-D, dupã caz, exprimatã în lei/mý, din tabelul prevãzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, asupra cãreia se aplicã 50%.

(2) În cazul clãdirii care are încăperi amplasate la subsol, la demisol sau la mansardã, utilizate atât ca locuinţã, cât şi în alte scopuri decât cel de locuinţã, pentru nivelul respectiv, valoarea se calculează prin însumarea:

a) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. b), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardã, utilizate ca locuinţã;

b) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. c), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardã, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţã.

(3) Pentru determinarea valorii impozabile, potrivit prevederilor alin. (1), se utilizează următoarea formulã:

V(IC) = V(a) + V(b) + V(c) = [S(a) x V(t)] + (S(b) x [V(t) x 75%]) + (S(c) x [V(t) x 50%]),

unde:
V(a) reprezintã valoarea determinatã potrivit prevederilor alin. (1) lit. a);
V(b) reprezintã valoarea determinatã potrivit prevederilor alin. (1) lit. b);
V(c) reprezintã valoarea determinatã potrivit prevederilor alin. (1) lit. c);
S(a) reprezintã suprafaţa construitã desfăşuratã pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. a), respectiv suprafaţa construitã desfăşuratã a încăperilor amplasate la celelalte niveluri decât cele la subsol, la demisol şi/sau la mansardã;
S(b) reprezintã suprafaţa construitã desfăşuratã pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv suprafaţa construitã desfăşuratã a încăperilor amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardã, utilizate ca locuinţã;
S(c) reprezintã suprafaţa construitã desfăşuratã pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. c), respectiv suprafaţa construitã desfăşuratã a încăperilor amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardã, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţã;
V(t) reprezintã valoarea corespunzãtoare din tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, exprimatã în lei/mý.

Litera D a alin. (1) al pct. 34 din Normele metodologice de aplicare a art. 251 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusã de pct. 4 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce deţin mai multe clãdiri
Art. 252. - (1) Persoanele fizice care au în proprietate douã sau mai multe clãdiri datoreazã un impozit pe clãdiri, majorat dupã cum urmeazã:
a) cu 65% pentru prima clãdire în afara celei de la adresa de domiciliu;
b) cu 150% pentru a doua clãdire în afara celei de la adresa de domiciliu;
c) cu 300% pentru a treia clãdire şi urmãtoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.
(2) Nu intrã sub incidenţa alin. (1) persoanele fizice care deţin în proprietate clãdiri dobândite prin succesiune legalã.
(3) În cazul deţinerii a douã sau mai multe clãdiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determinã în funcţie de ordinea în care proprietãţile au fost dobândite, aşa cum rezultã din documentele ce atestã calitatea de proprietar.
(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligaţia sã depunã o declaraţie specialã la compartimentele de specialitate ale autoritãţilor administraţiei publice locale în raza cãrora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cãrora sunt situate celelalte clãdiri ale acestora.

Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celei/celor situate la adresa de domiciliu, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1)-(3) din Codul fiscal.

Pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

36. Abrogat.

Pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 2 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

37. Abrogat.

Pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 2 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

38. (1) O persoană fizică ce are în proprietate două clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 65% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,65.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2011, în cazul unui apartament, care reprezintă prima clădire în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice, corespunzător alin. (1) lit. b):

A. Date despre apartament:

a) rangul localităţii unde este situat apartamentul: 0;
b) teritoriul unde se află: în intravilan;
c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării prevăzute la lit. b): A;
d) suprafaţa utilă a apartamentului: 107,44 mý;
e) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele 4 instalaţii prevăzute la pct. 29 alin. (1) lit. a);
f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;
g) data finalizării: 31 decembrie 1950;
h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
i) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2010 pentru anul 2011, majorarea impozitului pe clădiri cu 20%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 şi 287 din Codul fiscal:
1. Aplicarea prevederilor art. 251 se face după cum urmează:
1.1. Se determină suprafaţa construită desfăşurată a apartamentului prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 mý x 1,20 = 128,928 mý, deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereţi comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice.
1.2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:
1.2.1. Suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele 4 instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) - nivelurile stabilite în anul 2010 pentru anul 2011, astfel: 128,928 mý x 806 lei/mý = 103.915,968 lei.
1.2.2. Se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului 0, respectiv 2,60; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecţie se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecţie specific acestui apartament: 2,60 - 0,10 = 2,50.
1.2.3. Potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecţie determinat la subpct. 1.2.2, respectiv: 103.915,968 lei x 2,50 = 259.789,92 lei.
1.2.4. Apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 1.2.3 se reduce cu 20% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,80, respectiv: 259.789,92 lei x 0,80 = 207.831,936 lei.

2. Aplicarea prevederilor art. 287 din Codul fiscal se face după cum urmează:

2.1. Potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 1.2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,001, respectiv: 207.831,936 lei x 0,001 = 207,832 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,832 lei se rotunjeşte prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat este de 208 lei.

2.2. Deoarece, în anul 2010 pentru anul 2011, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent, conform următoarei formule de calcul:

I(2011) = I(calc. Subp.2.1) + p% x I(calc. Subp.2.1),

unde:

I(2011) - impozitul calculat potrivit art. 251 din Codul fiscal, majorat cu procentul stabilit de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti potrivit art. 287 din Codul fiscal pentru anul 2011;

I(calc. Subp.2.1) - impozitul calculat conform subpct. 2.1;

p% - procentul de majorare a impozitului pentru anul următor, ce poate lua valori între 0% şi 20%, stabilit de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti pentru anul următor, respectiv pentru anul 2011 de 20%.

Pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,20, respectiv: 208 lei x 1,20 = 249,6 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,6 lei depăşind 50 de bani se rotunjeşte la 1 leu, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte prin adaos la numărul întreg, la 250 lei.

3. Aplicarea prevederilor art. 252 din Codul fiscal se face după cum urmează:

Potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 2.2 se majorează cu 65% sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,65, respectiv: 250 lei x 1,65 = 412,5 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,5 lei se rotunjeşte prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat, datorat pentru anul 2011, este de 413 lei.

Alin. (2) al pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

39. O persoană fizică ce deţine în proprietate 3 clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se determină potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se determină prin aplicarea etapelor reglementate la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 1 şi 2, după care se aplică următorul algoritm de calcul:

250 + (150% x 250) = 625 lei,

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.1;

150% - procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri conform prevederilor art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Pentru uşurarea calculului, impozitul majorat se poate determina şi după următorul calcul: 250 x 2,5 = 625 lei.

Pct. 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

40. O persoană fizică ce deţine în proprietate 4 sau mai multe clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu,

presupunând cã are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevãzutã la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clãdiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculeazã potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clãdire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând cã are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevãzutã la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clãdiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculeazã potrivit pct. 39 lit. c);

d) începând cu cea de-a patra clãdire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând cã are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevãzutã la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clãdiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculeazã dupã urmãtorul calcul:

250 + (300% x 250) = 1.000 lei,

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevãzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.2;

300% - procentul cu care se majoreazã impozitul pe clãdiri, conform prevederilor art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Pentru uşurarea calculului, impozitul majorat se poate determina şi dupã urmãtorul algoritm de calcul: 250 x 4,0 = 1.000 lei.

Pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Litera c) a pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de RECTIFICAREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 599 din 24 august 2010.

41. Abrogat.

Pct. 41 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 6 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

42. (1) În cazul clãdirilor aflate în proprietate comunã, coproprietarii având determinate cotele-pãrţi din clãdire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporţional cotelor-pãrţi respective, iar asupra pãrţii din impozit rezultate se aplicã majorarea prevãzutã la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-pãrţi au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul

pe clãdiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clãdirilor aflate în proprietate comunã, coproprietarii neavând stabilite cotele-pãrţi din clãdire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numãrul de coproprietari, iar asupra pãrţii din impozit rezultate în urma împãrţirii se aplicã, dupã caz, majorarea prevãzutã la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-pãrţi au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clãdiri datorat de fiecare contribuabil.

Pct. 42 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

43. Abrogat.

Pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 8 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

44. Prevederile pct. 35-43 se aplica in mod corespunzator persoanelor care beneficiaza de facilitati fiscale la plata impozitului pe cladiri.

45. Majorarea impozitului pe clãdiri, potrivit art. 287 din Codul fiscal, se calculeazã şi în cazul persoanelor fizice strãine care deţin pe teritoriul României mai multe clãdiri, ordinea acestora fiind determinatã de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declaraţiei speciale.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 7 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3) al pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 22 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

46. (1) Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietăţile au fost dobândite se determină în funcţie de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

(2) În cazul înstrăinării uneia dintre clădirile care intră sub incidenţa prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului majorat, ordinea în care proprietăţile au fost dobândite se stabileşte potrivit noii situaţii juridice.

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care deţin în proprietate mai multe clădiri, dobândite prin succesiune legală, nu se majorează. Clădirile dobândite prin succesiune legală se iau în calcul la determinarea ordinii de dobândire, necesară stabilirii majorării impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în acelaşi bloc o persoană fizică deţine în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

Pct. 46 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

47. În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este determinată de data dobândirii.

Pct. 47 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

48. În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

Pct. 48 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

49. În cazul persoanei fizice care deţine în proprietate mai multe clădiri, iar domiciliul său nu corespunde cu adresa niciuneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobânditā în ordinea stabilitā potrivit prevederilor pct. 40 este asimilatā clādirii de la adresa de domiciliu.

Pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

50. (1) Declaraţia specialã pentru stabilirea impozitului pe clãdiri majorat, în cazul persoanelor fizice care au în proprietate mai multe clãdiri, în afara celor aflate la adresa de domiciliu, corespunde modelului aprobat.
(2) Declaraţia specialã se depune la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din unitãţile administrativ-teritoriale unde sunt situate clãdirile.

Alin. (1) şi (2) ale pct. 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 14 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

(3) In cazul contribuabililor care dobandesc cladiri care intra sub incidenta prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declaratia fiscala se depune in termen de 30 de zile de la data dobandirii.
(4) Pentru veridicitatea datelor inscrise in declaratiile prevazute la alin. (2) intreaga raspundere juridica o poarta contribuabilul atat in cazul in care este semnatar al declaratiei respective, cat si in cazul in care semnatar al declaratiei este o persoana mandatata in acest sens de contribuabil.
50^1. (1) Declaraţia specialã pentru stabilirea impozitului pe clãdiri majorat potrivit art. 252 din Codul fiscal şi datorat de persoanele fizice, pentru perioade anterioare datei de 30 iunie 2010, este cea prevãzutã în anexa nr. 1 «Model 2009 ITL 026» la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administraţiei şi internelor, şi al ministrului finanţelor publice nr. 75/767/2009 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor şi taxelor locale, desfãşuratã de cãtre organele fiscale locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 şi 364 bis din 29 mai 2009.
(2) Declaraţia specialã pentru stabilirea impozitului pe clãdiri majorat potrivit art. 252 din Codul fiscal şi datorat de persoanele fizice, ulterior datei de 1 iulie 2010, este «Model ITL 2010-104», prevãzutã în anexa nr. 2 la prezentul titlu.

Pct. 50^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 15 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

51. Clădirile distincte situate la aceeaşi adresă, proprietatea aceleiaşi persoane fizice, nu intră sub incidenţa prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

Pct. 51 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

51^1. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale au obligaţia:

a) să identifice contribuabilii care au în proprietate clădiri în unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială aflată în raza de competenţă a acestora şi care au adresa de domiciliu în alte unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale;

b) să întocmească şi să comunice situaţiile cu cazurile constatate conform lit. a) celorlalte compartimente de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

(2) Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale competente prevăzute la alin. (1) au obligaţia de a transmite lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna anterioară, situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b) compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale competente.

Pct. 51^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal

Art. 253. (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,25% şi 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligaţia să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declaraţii fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(5^1) În cazul clădirilor care aparţin instituţiilor de credit ce aplică Standardele internaţionale de raportare financiară şi aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a acestora este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al administraţiei publice locale.

Alin. (5^1) al art. 253 a fost introdus de pct. 79 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti între:

a) 10% şi 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă;

b) 30% şi 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referinţă.

Alin. (6) al art. 253 a fost modificat de pct. 78 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(6^1) Cota impozitului pe clădiri prevăzută la alin. (6) se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepţie clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

Alin. (6^1) al art. 253 a fost introdus de pct. 79 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clãdiri se aplicã pentru orice clãdire deţinutã de o persoanã juridicã aflatã în funcţiune, în rezervã sau în conservare, chiar dacã valoarea sa a fost recuperatã integral pe calea amortizării.

(9) Cota de impozit pentru clãdirile cu destinaţie turisticã ce nu funcţioneazã în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clãdirii, stabilitã prin hotãrâre a consiliului local.

Alin. (9) al art. 253 a fost introdus de pct. 80 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizaţie de construire în perioada de valabilitate, dacã au început lucrãrile în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizaţiei de construire.

Alin. (10) al art. 253 a fost introdus de pct. 80 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a cladirii, in scopul determinarii impozitului pe cladiri, se intelege valoarea de intrare a cladirii in patrimoniu, inregistrata in contabilitatea proprietarului cladirii, si care, dupa caz, poate fi:

a) costul de achizitie, pentru cladirile dobandite cu titlu oneros;

b) costul de productie, pentru cladirile construite de persoana juridica;

c) valoarea actuala, estimata la inscrierea lor in activ, tinandu-se seama de valoarea cladirilor cu caracteristici tehnice si economice similare sau apropiate, pentru cladirile obtinute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru cladirile intrate in patrimoniu in cazul asocierii/fuziunii, determinata prin expertiza, potrivit legii;

e) valoarea rezultata in urma reevaluarii, pentru cladirile reevaluate in baza unei dispozitii legale.

f) in cazul persoanelor juridice care aplica Reglementarile contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE si cu Standardele Internationale de Contabilitate, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a cladirii. Potrivit alin. (3) al art. 253 din Codul fiscal, valoarea de inventar a cladirii este valoarea de intrare a cladirii in patrimoniu, inregistrata in contabilitatea proprietarului, valoare care nu se diminueaza cu amortizarea calculata potrivit legii, cu exceptia cladirilor a caror valoare a fost recuperata integral pe calea amortizarii, pentru care legea prevede ca valoarea impozabila se reduce cu 15%.

Lit. f) a alin. (1) al pct. 52 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 23 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

(2) La determinarea valorii de inventar a cladirii se are in vedere insumarea valorilor tuturor elementelor si instalatiilor functionale ale acesteia, cum sunt: terasele, scarile, ascensoarele, instalatiile de iluminat, instalatiile sanitare, instalatiile de incalzire, instalatiile de telecomunicatii prin fir si altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor si instalatiilor functionale ale cladirii.

53. Consiliile locale adoptã hotãrâri, în cursul fiecãrui an, privind stabilirea cotei pe baza cãreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condiţiile legii. În cazul municipiului Bucureşti, această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 24 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

54. (1) Prin lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, astfel cum sunt menţionate la art. 253 alin. (3^1) din Codul fiscal, se înţelege acele lucrări care au ca rezultat creşterea valorii clădirii respective cu cel puţin 25%.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani, respectiv 5 ani anteriori anului fiscal de referinţă se calculează pe baza cotei stabilite, prin hotărâre a consiliului local, între 10% şi 20%, respectiv 30% şi 40%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Exemplu:

La data de 31 decembrie 2010, un contribuabil înregistrează în contabilitate reevaluarea

clădirilor, iar după această dată nu se mai efectuează nicio reevaluare.
În anii următori, cota impozitului pe clădiri va fi:
a) între 0,25 şi 1,50%, în anii 2011, 2012 şi 2013;
b) între 10 şi 20%, în anii 2014 şi 2015;
c) între 30 şi 40%, în anul 2016 şi următorii.

Pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 9 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (2) al pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (4) si (5) ale pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 26 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

55. (1) Contribuabilii care deţin clădiri cu destinaţie turistică sunt obligaţi să depună o declaraţie pe propria răspundere, până la data de 31 ianuarie a anului fiscal, privind funcţionarea sau nefuncţionarea unităţii de cazare în cursul anului, în vederea încadrării în prevederile alin. (2), respectiv alin. (9) ale art. 253 din Codul fiscal.

(2) Pentru încadrarea la alin. (2) al art. 253 din Codul fiscal, la solicitarea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, contribuabilii au obligaţia de a pune la dispoziţia acestuia documente justificative, aferente activităţii pentru care sunt autorizaţi, referitoare la funcţionarea unităţii de cazare, cum ar fi: facturi de utilităţi, facturi fiscale, bon fiscal, state de plată a salariaţilor etc.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 10 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Lit. b) a pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 27 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012,

publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

56. Pentru cladirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe intreaga durata a acestuia, impozitul pe cladiri se datoreaza de locatar.

Pct. 56 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 28 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

57. (1) Impozitul pe cladiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determina pe baza valorii negociate intre parti, exclusiv taxa pe valoarea adaugata, si inscrise in contract, asa cum este ea inregistrata in contabilitatea locatorului sau a locatarului. In cazul contractelor in care valoarea negociata este in valuta, plata impozitului pe cladiri se face in lei la cursul Bancii Nationale a Romaniei din data efectuarii platii.
(2) Pentru persoanele juridice, in cazul in care ulterior recunoasterii initiale ca activ a cladirii, valoarea este determinata pe baza reevaluarii, valoarea rezultata din reevaluare va sta la baza calcularii impozitului pe cladiri.
(3) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizicã sau persoana juridicã, dupã caz, are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la compartimentul de specialitate al autoritãţii administraţiei publice locale în a cãrei razã de competenţã se aflã clãdirea, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoţitã de o copie a acestuia.

Alin. (3) al pct. 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliazã, impozitul pe clãdire este datorat de locator începând cu data încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestã intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing. Impozitul se stabileşte pe baza valorii la care clãdirea este înregistratã în contabilitatea locatorului.

Alin. (4) al pct. 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Pct. 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

58. Abrogat.

Pct. 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 11 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 7 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

59. Impozitul pe cladiri este datorat de persoana juridica atat pentru cladirile aflate in functiune, in rezerva sau in conservare, cat si pentru cele aflate in functiune si a caror valoare a fost recuperata integral pe calea amortizarii.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au in vedere reglementarile legale privind reevaluarea imobilizarilor corporale.

60^1. În categoria clãdirilor cu destinaţie turisticã menţionate la art. 253 alin. (9) din Codul fiscal intrã: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, hosteluri, vile turistice, cabane turistice, sate de vacanţã, campinguri, cãsuţe de tip camping, apartamente şi camere de închiriat, pensiuni turistice, pensiuni agroturistice, case tradiţionale, precum şi alte unitãţi cu funcţiuni de cazare turistice.

Pct. 60^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 8 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Dobandirea, instrainarea si modificarea cladirilor

Art. 254. - (1) In cazul unei cladiri care a fost dobandita sau construita de o persoana in cursul anului, impozitul pe cladire se datoreaza de catre persoana respectiva cu incepere de la data de intai a lunii urmatoare celei in care cladirea a fost dobandita sau construita.

(2) In cazul unei cladiri care a fost instrainata, demolata sau distrusa, dupa caz, in cursul anului, impozitul pe cladire inceteaza a se mai datora de persoana respectiva cu incepere de la data de intai a lunii urmatoare celei in care cladirea a fost instrainata, demolata sau distrusa.

(3) In cazurile prevazute la alin. (1) sau (2), impozitul pe cladiri se recalculeaza pentru a

reflecta perioada din an in care impozitul se aplica acelei persoane.
(4) In cazul extinderii, imbunatatirii, distrugerii partiale sau al altor modificari aduse unei cladiri existente, impozitul pe cladire se recalculeaza incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care a fost finalizata modificarea.
(5) Orice persoana care dobandeste, construieste sau instraineaza o cladire are obligatia de a depune o declaratie fiscala la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in a carei raza de competenta se afla cladirea, in termen de 30 de zile de la data dobandirii, instrainarii sau construirii.

Alin. (5) al art. 254 a fost modificat de de pct. 226 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) Orice persoana care extinde, imbunatateste, demoleaza, distruge sau modifica in alt mod o cladire existenta are obligatia sa depuna o declaratie in acest sens la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificari.
(6^1) Declararea clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

Alin. (6^1) al art. 254 a fost introdus de pct. 81 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(7) Abrogat.

Alin. (7) al art. 254 a fost introdus de de pct. 227 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Alin. (7) al art. 254 a fost abrogat de pct. 82 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(8) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:
a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;
b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de

lege;
c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

Alin. (8) al art. 254 a fost introdus de pct. 83 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(9) Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

Alin. (9) al art. 254 a fost introdus de pct. 83 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:
61. (1) Prin expresia cladire dobandita se intelege orice cladire intrata in proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.
(2) In cazul cladirilor dobandite/instrainate prin acte intre vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobandirii/instrainarii este cea mentionata in actul respectiv.
(2^1) In cazul persoanelor juridice, in mod obligatoriu, in orice acte prin care se dobandeste/instraineaza dreptul de proprietate asupra unei cladiri se mentioneaza valoarea de achizitie a acesteia, precum si suprafata construita la sol a cladirii.
(3) In cazul cladirilor dobandite prin hotarari judecatoresti, data dobandirii este data ramanerii definitive si irevocabile a hotararii judecatoresti.
(4) Impozitul pe cladiri, precum si obligatiile de plata accesorii acestuia, datorate pana la data de intai a lunii urmatoare celei in care se realizeaza instrainarea intre vii a cladirii, reprezinta sarcina fiscala a partii care instraineaza. In situatia in care prin certificatul fiscal eliberat de catre compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial pana la prezentarea documentului in orginal privind stingerea obligatiilor respective.

Alin. (2^1) al pct. 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 12 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

62. Structurile de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcţii din aparatul propriu al autorităţilor administraţiei publice locale întocmesc procesele-verbale menţionate la art. 254 alin. (8) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidenţele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidenţe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri. Transmiterea proceselor-verbale către celelalte compartimente funcţionale se face în termen de 3 zile de la întocmire.

Partea introductiva a alin. (1) al pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de pct. 13 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

63. (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit menţiunii prevăzute la art. 254 alin. (8) din Codul fiscal, determină concomitent, în condiţiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeţei de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafaţa construită la sol a clădirii respective.

Alin. (1) al pct. 63 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Impozitul pe cladiri datorat de persoanele fizice se stabileste pe baza datelor extrase din actele care atesta dreptul de proprietate.

64. Pentru cladirile dobandite/construite, instrainate, demolate, distruse sau carora li s-au adus modificari de natura extinderii, imbunatatirii ori distrugerii partiale a celei existente, dupa caz, in cursul anului, impozitul pe cladiri se recalculeaza de la data de intai a lunii urmatoare celei in care aceasta a fost dobandita/construita, instrainata, demolata, distrusa sau finalizata modificarea.

65. (1) Impozitul pe cladiri se datoreaza pana la data de la care se face scaderea.

(2) Scaderea de la impunere in cursul anului, pentru oricare dintre situatiile prevazute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face dupa cum urmeaza:

a) incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care s-a produs situatia respectiva;

b) proportional cu partea de cladire supusa unei astfel de situatii;

c) proportional cu perioada cuprinsa intre data mentionata la lit. a) si sfarsitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligati sa depuna declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe cladiri la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza se afla cladirile, in termen de 30 de zile de la data dobandirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) si ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligatia de a depune declaratie fiscala revine deopotriva si contribuabililor care instraineaza cladiri.

67. Declaratiile fiscale se depun in termen de 30 de zile de la data dobandirii sau de la data aparitiei oricareia dintre urmatoarele situatii:

a) intervin schimbari privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizeaza modificari ce conduc la recalcularea impozitului pe cladiri datorat;

c) intervin schimbari privind situatia juridica a contribuabilului, de natura sa conduca la modificarea impozitului pe cladiri.

d) intervin schimbari privind numele si prenumele, in cazul contribuabilului - persoana fizica sau schimbari privind denumirea, in cazul contribuabilului - persoana juridica.

Litera d) a pct. 67 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusa de pct. 14 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

68. Contribuabilii persoane fizice care detin mai multe cladiri utilizate ca locuinta sunt obligati sa depuna si declaratia speciala, model stabilit conform pct. 256, in conditiile prevazute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atat la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza isi au domiciliul, cat si la cele in a caror raza sunt situate cladirile respective.

69. Abrogat.

Pct. 69 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 30 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

70. (1) Contribuabilii persoane fizice si persoane juridice sunt obligati sa depuna declaratiile fiscale in conditiile prevazute la pct. 66-68, chiar daca acestia beneficiaza de reducere sau de scutire la plata impozitului pe cladiri, ori pentru cladirile respective nu se datoreaza impozit pe cladiri.

(2) Abrogat.

(3) Abrogat.

Pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 31 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2) şi (3) ale pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 11 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal

Art. 255. - (1) Impozitul/taxa pe cladiri se plateste anual, in doua rate egale, pana la datele de 31 martie si 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe cladiri, datorat pentru intregul an de catre contribuabili, pana la data de 31 martie a anului respectiv, se acorda o bonificatie de pana la 10%, stabilita prin hotarare a consiliului local. La nivelul municipiului Bucuresti, aceasta atributie revine Consiliului General al Municipiului Bucuresti.

(3) Impozitul anual pe cladiri, datorat aceluiasi buget local de catre contribuabili, persoane fizice sau juridice, de pana la 50 lei inclusiv, se plateste integral pana la primul termen de plata. In cazul in care contribuabilul detine in proprietate mai multe cladiri amplasate pe raza aceleiasi unitati administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se refera la impozitul pe cladiri cumulat.

Norme metodologice:

71. (1) Impozitul/taxa pe cladiri se plateste anual, in doua rate egale, respectiv:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv, si

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe cladiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face dupa cum urmeaza:

a) impozitul anual determinat se imparte la 12, respectiv la numarul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultata in urma impartirii prevazute la lit. a) se inmulteste cu numarul de luni pentru care se datoreaza impozitul pe cladiri.

(3) Pentru cladirile dobandite in cursul anului, impozitul pe cladiri, datorat de la data de intai a lunii urmatoare celei in care aceasta a fost dobandita si pana la sfarsitul anului respectiv, se repartizeaza la termenele de plata ramase, iar ratele scadente se determina pentru impozitul anual, proportional cu numarul de luni pentru care se datoreaza impozitul pe cladiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plata, in cazul impozitului pe cladiri:

Exemplul I. Considerand ca un contribuabil datoreaza impozitul pe cladiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plateste in doua rate egale, astfel:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv, si

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe cladiri aferent unei luni se determina, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin impartirea impozitului anual la numarul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei : 12 luni = 15,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) si alin. (3) lit. a), se rotunjeste la 16 lei, in sensul ca fractiunea de 0,66 lei se intregeste la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna ianuarie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/luna x 11 luni = 176 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plata pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv 80 lei

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna februarie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/luna x 10 luni = 160 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plata pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv 64 lei

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna martie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/luna x 9 luni = 144 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin.

(3), la termenul de plata ramas pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 144 lei
Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna aprilie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 mai, respectiv: 16 lei lei/luna x 8 luni = 128 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plata ramase pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 128 lei
Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna mai.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/luna x 7 luni = 112 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plata ramase pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 112 lei
Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna iunie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 iulie, respectiv: 16 lei lei/luna x 6 luni = 96 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plata ramas pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 96 lei
Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna iulie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 august, respectiv: 16 lei lei/luna x 5 luni = 80 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plata ramase pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 80 lei
Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna august.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2),

proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/luna x 4 luni = 64 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plata ramas pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobandeste intre 1 si 30 septembrie inclusiv.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei lei/luna x 3 luni = 48 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plata ramase pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 48 lei

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna octombrie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei lei/luna x 2 luni = 32 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevazut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plata ramase pana la sfarsitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, pana la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, pana la data 30 septembrie inclusiv 32 lei

C. Avand in vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plata prevazut este depasit, plata se considera in termen daca impozitul datorat, mentionat la lit. A, se plateste pana la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobandire, inauntrul careia contribuabilul are obligatia sa depuna declaratia fiscala pentru cladirile dobandite, dar nu mai tarziu de ultima zi lucratoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna noiembrie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, incepand cu data de 1 decembrie, respectiv: 16 lei lei/luna x 1 luna = 16 lei.

B. Avand in vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plata prevazut este depasit, plata se considera in termen daca impozitul datorat, mentionat la lit. A, se plateste pana la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobandire, inauntrul careia contribuabilul are obligatia sa depuna declaratia fiscala pentru cladirile dobandite, dar nu mai tarziu de ultima zi lucratoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobandeste in luna decembrie.

Avand in vedere ca impozitul pe cladiri se datoreaza cu data de intai a lunii urmatoare celei in care cladirea a fost dobandita, adica incepand cu data de 1 ianuarie a anului fiscal urmator, pentru anul curent nu se datoreaza impozit pe cladiri.

Pct. 71 din Normele metodologice de aplicare a art. 255 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

72. (1) Prin plata cu anticipatie se intelege stingerea obligatiei de plata a impozitului pe cladiri datorat aceluiasi buget local in anul fiscal respectiv, pana la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplica in mod corespunzator.

(2) In situatia in care contribuabilul a platit cu anticipatie pana la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe cladiri pentru care a beneficiat de bonificatie, iar in cursul aceluiasi an fiscal instraineaza cladirea, scaderea se face proportional cu perioada cuprinsa intre data de intai a lunii urmatoare celei in care s-a realizat instrainarea si sfarsitul anului fiscal, luandu-se in calcul suma efectiv incasata la bugetul local.

(3) Consiliile locale adopta hotarari privind stabilirea bonificatiei de pana la 10% in termenul prevazut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului Bucuresti aceasta atributie se indeplineste de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume in cazul unui contribuabil care a platit cu anticipatie impozitul pe cladiri:

a) un contribuabil persoana fizica a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe cladiri in suma de 214 lei;

b) in unitatea administrativ-teritoriala in care se afla situata cladirea, consiliul local a stabilit prin hotarare acordarea unei bonificatii de 7% pentru plata cu anticipatie a impozitului pe cladiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a platit integral impozitul pe cladiri datorat, respectiv: 199 lei, acordandu-i-se o bonificatie de 15 lei;

d) la data de 1 mai instraineaza cladirea;

e) potrivit datelor prevazute la lit. a)-d), avand in vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie sa i se restituie urmatoarea suma: 199 lei : 12 luni = 16 lei/luna x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezinta numarul de luni incepand cu data de 1 iunie si pana la 31 decembrie;

f) restituirea catre contribuabil se face in termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale.

Pct. 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 255 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie

2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

72^1. Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenţei de impozit pe clădiri conform prevederilor art. 252 din Codul fiscal, se aplică următoarele prevederi:

a) se calculează impozitul pe clădiri pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în conformitate cu pct. 38-51 din prezentul titlu, cu excepţia contribuabililor care au transmis deja dreptul de proprietate asupra imobilului până la data de 30 iunie 2010;

b) se calculează diferenţele de impozit, proporţional cu perioada 1 iulie 2010-31 decembrie 2010, conform următoarelor situaţii:

1. În cazul în care contribuabilul a achitat integral impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, pentru care a beneficiat de bonificaţia legal acordată, se procedează după cum urmează:

1.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I(d) = \frac{I(c) - [I(achitat) + B]}{12} \times 6 ,$$

unde:

I(d) - diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010-31 decembrie 2010;

I(c) - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I(achitat) - impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificaţia acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B - bonificaţia acordată ca urmare a achitării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

1.2. În cazul în care diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 este achitată integral până la data de 30 septembrie 2010, contribuabilul beneficiază de diminuarea

diferenţei de impozit datorat cu bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

1.3. În cazul în care contribuabilul nu achită diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 până la data de 31 decembrie 2010, începând cu ziua următoare, contribuabilul datorează accesorii până la data plăţii.

2. În cazul în care contribuabilul a achitat impozitul datorat pentru semestrul I, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, se procedează după cum urmează:

2.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I(d) = \frac{I(c) - [(I(achitatS1) + I(datoratS2)]}{12} \times 6 ,$$

unde:

I(d) - diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010-31 decembrie 2010;

I(c) - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I(achitatS1) - impozitul datorat şi achitat pentru semestrul I al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

I(datoratS2) - impozitul datorat şi neachitat pentru semestrul II al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

2.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru semestrul II, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, cât şi diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 2.1, atunci pentru diferenţa de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenţei de impozit datorat cu bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

2.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferenţa de impozit calculată conform pct. 2.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

3. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, dar

îl achită integral până la data de 30 septembrie 2010, până la aceeaşi dată achitând şi diferenţa de impozit calculată şi datoratã conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

3.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I(d) = \frac{I(c) - I(2010)}{12} \times 6 ,$$

unde:

I(d) - diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010-31 decembrie 2010;

I(c) - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I(2010) - impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

3.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, cât şi diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 3.1, atunci pentru diferenţa de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenţei de impozit datorat cu bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

3.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferenţa de impozit calculată conform pct. 3.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

4. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 30 septembrie 2010 şi nici diferenţa de impozit calculată şi datoratã conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

4.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I(d) = \frac{I(c) - I(2010)}{12} \times 6 ,$$

unde:
I(d) - diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010;
I(c) - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);
I(2010) - impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;
12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;
6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferența de impozit
4.2. Suma dintre impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, şi diferența de impozit calculat conform pct. 4.1 reprezintă sarcina fiscală a contribuabilului pentru anul fiscal 2010, pentru care se datorează accesorii, conform prevederilor legale în vigoare, de la data celor 3 scadențe de plată, respectiv 31 martie, 30 septembrie şi 31 decembrie 2010, proporțional cu impozitul datorat la scadență.

Pct. 72^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 255 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 18 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III
Impozitul si taxa pe teren

Denumirea Cap. III din Titlul IX a fost modificata de pct. 229 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli generale

Art. 256. - (1) Orice persoana care are in proprietate teren situat in Romania datoreaza pentru acesta un impozit anual, exceptand cazurile in care in prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevazut la alin. (1), denumit in continuare impozit pe teren, precum si taxa pe teren prevazuta la alin. (3) se datoreaza catre bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului in care este amplasat terenul. In cazul municipiului Bucuresti, impozitul si taxa pe teren se datoreaza catre bugetul local al sectorului in care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale, concesionate, inchiriate, date in administrare ori in folosinta, se stabileste taxa pe teren care reprezinta sarcina fiscala a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinta, dupa caz, in conditii similare impozitului pe teren.

(4) In cazul terenului care este detinut in comun de doua sau mai multe persoane, fiecare proprietar datoreaza impozit pentru partea din teren aflata in proprietatea sa. In cazul in care nu se pot stabili partile individuale ale proprietarilor in comun, fiecare proprietar in comun datoreaza o parte egala din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) In cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe intreaga durata a acestuia, impozitul pe teren se datoreaza de locatar.

(6) In cazul in care contractul de leasing inceteaza, altfel decat prin ajungerea la scadenta, impozitul pe teren este datorat de locator.

Norme metodologice:

73. (1) Impozitul pe teren se datoreaza bugetului local al unitatii administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, in cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea in Romania si indiferent de categoria de folosinta a lor, atat pentru cele din intravilan, cat si pentru cele din extravilan.

87%

(2^1) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe intreaga durata a acestuia, impozitul pe teren se datoreaza de locatar. Pentru contractele incheiate pana la data de 31 decembrie 2006, locatarul, dupa cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridica are obligatia de a depune declaratia fiscala la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in a carei raza de competenta se afla terenul, pana la data de 31 ianuarie 2007 insotita de o copie a contractului de leasing.

(2^2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliazã, impozitul pe teren este

datorat de locator începând cu data încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestã intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

Alin. (2^2) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2^3) În cazul terenurilor proprietate publicã şi privatã a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosinţã persoanelor fizice ori persoanelor juridice, se datorează taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosinţã, după caz. Dacã o persoanã juridicã - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare ori de folosinţã - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţã pentru acelaşi teren cu alte persoane, taxa pe teren va fi datoratã de utilizatorul final.

Alin. (2^3) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 12 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(3) Contribuabilii prevazuti la alin. (2) vor anexa la declaratia fiscala, in fotocopie semnata pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, inchirierea, darea in administrare sau in folosinta a cladirii respective. In situatia in care in act nu sunt inscrise suprafata terenului, categoria de folosinta si suprafata construita la sol a cladirilor, acolo unde sunt amplasate cladiri, la act se anexeaza, in mod obligatoriu, un certificat emis de catre persoana juridica care a transmis aceste date, prin care se confirma realitatea mentiunilor respective.

Alin. (2) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (3) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 17 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (2) al pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 34 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2^1), (2^2) si (2^3) ale pct. 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 35 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

74. Se considera proprietari de terenuri si acei contribuabili carora, in conditiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 18/1991, si ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole si celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 si ale Legii nr. 169/1997, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificarile si completarile ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, dupa caz, de la data punerii in posesie constatata prin procese-verbale, fise sau orice alte documente de punere in posesie intocmite de comisiile locale, potrivit dispozitiilor legale in vigoare, chiar daca nu este emis titlul de proprietate.

75. In cazul in care terenul, proprietate privata a persoanelor fizice sau juridice, este inchiriat, concesionat sau arendat in baza unui contract de inchiriere, de concesiune ori de arendare, dupa caz, impozitul pe teren se datoreaza de catre proprietar, cu exceptia cazurilor prevazute la pct. 73 alin. (2^1).

Pct. 75 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 18 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 75 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 36 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum si a proprietarilor acestora, se au in vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) si (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplica in mod corespunzator prevederile pct. 20.

Codul fiscal

Scutiri

Art. 257. - Impozitul pe teren nu se datoreaza pentru:

a) terenul aferent unei cladiri, pentru suprafata de teren care este acoperita de o cladire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege si al unei unitati locale a acestuia, cu personalitate juridica;
c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;
d) orice teren al unei institutii de invatamant preuniversitar si universitar, autorizata provizoriu sau acreditata;
e) orice teren al unei unitati sanitare de interes national care nu a trecut in patrimoniul autoritatilor locale;
f) orice teren detinut, administrat sau folosit de catre o institutie publica, cu exceptia suprafetelor folosite pentru activitati economice;
g) orice teren proprietate a statului, a unitatilor administrativ-teritoriale sau a altor institutii publice, aferent unei cladiri al carui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptand suprafetele acestuia folosite pentru activitati economice;
h) orice teren degradat sau poluat, inclus in perimetrul de ameliorare, pentru perioada cat dureaza ameliorarea acestuia;
i) terenurile care prin natura lor si nu prin destinatia data sunt improprii pentru agricultura sau silvicultura, orice terenuri ocupate de iazuri, balti, lacuri de acumulare sau cai navigabile, cele folosite pentru activitatile de aparare impotriva inundatiilor, gospodarirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apa, cele folosite ca zone de protectie definite in lege, precum si terenurile utilizate pentru exploatarile din subsol, incadrate astfel printr-o hotarare a consiliului local, in masura in care nu afecteaza folosirea suprafetei solului;
j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigatie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele si statiile de pompare aferente acestora, precum si terenurile aferente lucrarilor de imbunatatiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinta a terenului, emis de oficiul judetean de cadastru si publicitate imobiliara;
k) terenurile ocupate de autostrazi, drumuri europene, drumuri nationale, drumuri principale administrate de Compania Nationala de Autostrazi si Drumuri Nationale din Romania - S.A., zonele de siguranta a acestora, precum si terenurile din jurul pistelor reprezentand zone de siguranta;
l) terenurile parcurilor industriale, stiintifice si tehnologice, potrivit legii;
m) terenurile trecute in proprietatea statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale in lipsa de mostenitori legali sau testamentari;
n) terenurile aferente cladirilor prevazute la art. 250 alin. (1) pct. 6 si 7, cu exceptia celor folosite pentru activitati economice;
o) terenul aferent cladirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa mentina afectatiunea de interes public;
p) terenul aferent cladirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanta de urgenta a

Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa mentina afectatiunea de interes public;

r) terenul aferent cladirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa mentina afectatiunea de interes public.

Norme metodologice:

77. (1) Prin sintagma suprafata de teren care este acoperita de o cladire, prevazuta la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se intelege suprafata construita la sol a cladirilor.

(1^1) In cazul terenurilor pe care sunt amplasate cladiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafata inregistrata in registrul agricol la categoria de folosinta «terenuri cu constructii» se scade suprafata construita la sol a cladirilor respective.

(1^2) In cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte constructii care nu sunt de natura cladirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafata inregistrata in registrul agricol la categoria de folosinta «terenuri cu constructii» nu se scade suprafata ocupata de constructiile respective.

(2) Termenul unitatile, prevazut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2^1) In cazul terenurilor prevazute la art. 257 lit. f) si g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, in situatia in care pe acesta se afla amplasata o cladire cu incaperi care sunt folosite pentru activitati economice din cele prevazute la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 si 6 din Codul fiscal, se vor efectua urmatoarele operatiuni:

a) din suprafata terenului se scade suprafata construita la sol a cladirii respective;

b) suprafata prevazuta la lit. a), determinata in urma scaderii, se inmulteste cu cota procentuala prevazuta la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultand astfel suprafata terenului aferenta cotei-parti de cladire care corespunde incaperilor care sunt folosite pentru activitati economice;

c) se determina impozitul pe teren pentru suprafata terenului aferenta cotei-parti de cladire care corespunde incaperilor care sunt folosite pentru activitati economice, prin inmultirea suprafetei determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzator, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal.

Alin. (2^1) al pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 37 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevãzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere urmãtoarele reglementãri:

a) Legea nr. 46/2008, cu modificările şi completările ulterioare;
b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcţionarea şi atribuţiile comisiilor de specialişti, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011.

Alin. (3) al pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatarile din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datoreaza impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai daca acestea sunt incadrate ca atare, prin hotarare a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucuresti.
(5) Pentru incadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevazute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea in vedere prevederile Ordonantei Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea si functionarea parcurilor industriale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobata cu modificari prin Legea nr. 490/2002, precum si hotararile Guvernului Romaniei de constituire a parcurilor industriale.
(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigatie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele si statiile de pompare aferente acestora, precum si terenurile aferente lucrarilor de imbunatatiri funciare, nu se datoreaza impozit pe teren, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care contribuabilul depune cerere in acest sens, la care anexeaza avizul conform privind categoria de folosinta a terenului, emis de oficiul judetean de cadastru si publicitate imobiliara. Prin sintagma infrastructura portuara se intelege ansamblul constructiilor destinate adapostirii, acostarii si operarii navelor si protectiei porturilor, precum si totalitatea cailor de comunicatie pentru activitatile industriale si comerciale.
(7) Pentru incadrarea terenurilor prevazute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplica in mod corespunzator prevederile pct. 22.

Alin. (1) al pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 19 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (1^1) si (1^2) ale pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 20 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (2^1) al pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003

a fost introdus de pct. 21 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (6) al pct. 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Calculul impozitului

ART. 258

(1) Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri pătraţi de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcţii Art. 258 alin. (2)						
Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

Alin. (2) al art. 258 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

Alin. (3) al art. 258 a fost modificat de pct. 232 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan
- orice altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii -

Art. 258 alin. (4)

- lei/ha -

Nr. crt.	Zona / Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1.	Teren arabil	24	18	16	13
2.	Păşune	18	16	13	11
3.	Fâneaţă	18	16	13	11
4.	Vie	40	30	24	16
5.	Livadă	46	40	30	24

6.	Pãdure sau alt teren cu vegetaţie forestierã	24	18	16	13
7.	Teren cu ape	13	11	7	x
8.	Drumuri şi cãi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

Alin. (4) al art. 258 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(5) Suma stabilitã conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzãtor prevãzut în urmãtorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5^1) Ca excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

Alin. (5^1) al art. 258 a fost introdus de pct. 233 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5^2) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unităţii administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

Alin. (5^2) al art. 258 a fost introdus de pct. 233 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5):

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în extravilan

Art. 258 alin. (6)

- lei/ha -

Nr. crt.	Zona / Categoria de folosinţă	A	B	C	D

1.	Teren cu construcţii	27	24	22	19
2.	Teren arabil	43	41	39	36
3.	Păşune	24	22	19	17
4.	Fâneaţă	24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	5	4	2	1

8.1.	Teren cu amenajări piscicole	29	27	24	22
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

Alin. (6) al art. 258 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancţiunea nulităţii.

Alin. (7) al art. 258 a fost modificat de pct. 234 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât şi al terenurilor, dacă se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declaraţia fiscală.

Alin. (8) al art. 258 a fost modificat de pct. 234 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:

78. (1) Impozitul pe teren se stabileste anual in suma fixa, in lei pe metru patrat de teren, in mod diferentiat, in intravilanul si extravilanul localitatilor, dupa cum urmeaza:

a) in intravilan:

1. pe ranguri de localitati, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV si V;
2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C si D;
3. pe categorii de folosinta, astfel cum sunt evidentiate in tabloul prevazut la pct. 80;
4. prin aplicarea nivelurilor si a coeficientilor de corectie prevazuti la art. 258 alin. (2), (4) si (5) din Codul fiscal;

b) in extravilan, in functie de categoria de folosinta, de zone, identificate prin literele: A, B, C si D, prin aplicarea nivelurilor prevazute la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, inmultite cu coeficientii de corectie corespunzatori prevazuti la art. 251 alin. (5).

Lit. b) a alin. (1) al pct. 78 din Normele metodologice de aplicare a art. 258 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificata de pct. 38 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1-9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 si 18 se aplica in mod corespunzator.

79. Pentru terenurile din intravilanul localitatilor, inregistrate in registrul agricol la alta categorie de folosinta decat cea de terenuri cu constructii, impozitul pe teren se determina prin inmultirea nivelurilor prevazute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficientii de corectie de la alin. (5) al aceluiasi articol, diferentiati pe ranguri de localitati.

80. La incadrarea terenurilor pe categorii de folosinta, in functie de subcategoria de folosinta, se are in vedere tabloul urmator:

Categoria de folosinta	Subcategoria de folosinta	Sim-bol cod
1. Terenuri cu constructii	- constructii	C
	- curti si constructii	CC
	- diguri	CD

	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- piete si targuri	CT
	- pajisti si stranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fasie de frontiera	CFF
	- exploatari miniere si petroliere	CMP
	- alte terenuri cu constructii	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajisti cultivate	AP
	- gradini de legume	AG
	- orezarii	AO
	- sere	AS
	- solarii si rasadnite	ASO
	- capsunarii	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Pasuni	- pasuni curate	P
	- pasuni impadurite	PP
	- pasuni cu pomi fructiferi	PL
	- pasuni cu tufarisuri si maracinis	PT
4. Fanete	- fanete curate	F
	- fanete cu pomi fructiferi	FL
	- fanete impadurite	FPF
	- fanete cu tufarisuri si maracinis	T

88%

5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantatii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive si superintensive	LI
	- livezi plantatii arbusti	LF
	- plantatii dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Paduri si alte terenuri cu vegetatie forestiera	- paduri	PD
	- perdele de protectie	PDP
	- tufarisuri si maracinisuri	PDT
	- rachitarii	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8.Terenuri cu ape	- ape curgatoare	HR
	- lacuri si balti naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajari piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canaluri	HC
	- marea teritoriala	HM
9. Drumuri si cai ferate	- autostrazi	DA
	- drumuri nationale	DN
	- drumuri judetene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- strazi si ulite	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice,	

	petroliere, industriale, etc)	DE
	- drumuri si poteci turistice	DT
	- cai ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburatoare	NN
	- bolovanisuri, stancarii, pietrisuri	NB
	- rape, ravene, torenti	NR
	- sarraturi cu crusta	NS
	- mocirle si smarcuri	NM
	- gropi imprumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate in intravilanul localitatilor, atat in cazul persoanelor fizice, cat si in cel al persoanelor juridice, sunt necesare urmatoarele date:

a) rangul localitatii unde se afla situat terenul;

b) zona in cadrul localitatii prevazute la lit. a);

c) categoria de folosinta;

d) suprafata terenului;

e) in cazul terenului incadrat la categoria de folosinta "terenuri cu constructii", suprafata construita la sol a cladirilor;

f) majorarea stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate in extravilanul localitatilor, atat in cazul persoanelor fizice, cat si in cel al persoanelor juridice, sunt necesare urmatoarele date:

a) suprafata terenului;

b) in cazul terenului incadrat la categoria de folosinta "terenuri cu constructii", suprafata

construita la sol a cladirilor;

c) majorarea stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, in cazul unui teren amplasat in intravilan, avand categoria de folosinta "terenuri cu constructii":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevazute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localitatii unde este situat terenul: 0;

b) zona in cadrul localitatii: A;

c) categoria de folosinta: terenuri cu constructii;

d) suprafata terenului: 598 mp;

e) suprafata construita la sol a cladirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucuresti a hotarat, in anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19%.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezulta din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafata pentru care se datoreaza impozit pe teren: din suprafata terenului detinut in proprietate se scade suprafata construita la sol, respectiv: 598 mp - 56 mp = 542 mp

2. Se determina impozitul pe teren:

2.1. In tabloul prevazut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate in intravilan - terenuri cu constructii, in coloana "Nivelurile stabilite in anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzatoare unui teren amplasat in zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/mp;

2.2. suprafata de teren pentru care se datoreaza impozit pe teren, prevazuta la pct. 1, se inmulteste cu suma prevazuta la subpct. 2.1, respectiv: 542 mp x 0,7404 lei/ha = 401,296 lei;

2.3. avand in vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, in anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucuresti a hotarat majorarea impozitului pe teren cu 19%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, impozitul pe teren se inmulteste cu 1,19, respectiv: lei 401,296 x 1,19 = 477.54 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea depasind 50 de bani se majoreaza la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, in cazul unui teren amplasat in intravilan, avand categoria de folosinta "faneata":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevazute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localitatii unde este situat terenul: 0;

b) zona in cadrul localitatii: C;

c) categoria de folosinta: faneata;

d) suprafata terenului: 1.214 mp;

e) suprafata construita la sol a cladirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucuresti a hotarat, in anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezulta din economia textului art. 258 alin. (3)-(5) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafata pentru care se datoreaza impozit pe teren: este efectiv suprafata terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determina impozitul pe teren:

2.1. in tabloul prevazut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate in intravilan - orice alta categorie de folosinta decat cea de terenuri cu constructii, in coloana "Nivelurile stabilite in anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzatoare unui teren avand categoria de folosinta "faneata", amplasat in zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/mp;

2.2. suprafata de teren pentru care se datoreaza impozit pe teren, prevazuta la pct. 1, se inmulteste cu suma prevazuta la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 mp x 0,0011 lei/mp = 13,354 lei;

2.3. suma stabilita la subpct. 2.2 se inmulteste cu coeficientul de corectie 8,00 din tabelul prevazut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzator rangului 0 al localitatii unde este amplasat terenul, respectiv: 13,354 lei x 8,00 = 106,832 lei;

2.4. avand in vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, in anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucuresti a hotarat majorarea impozitului pe teren cu 19 %, suma determinata la subpct. 2.3 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, aceasta suma se inmulteste cu 1,19, respectiv: 106,832 lei x 1,19 = 127,13 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijeaza, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, in cazul unui teren amplasat in extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevazute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafata terenului arabil, zona A, in Bucuresti, 0,0607 ha;

b) suprafata construita la sol a cladirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului Bucuresti a hotarat, in anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 607 mp-245 mp= 362 mp.

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafaţa prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulţeşte cu 36 lei/ha sau, pentru uşurarea calculului, 362 mp se împarte la 10.000, respectiv:

0,0362 ha x 36 lei/ha = 1,303 lei;
2.2. suma stabilitã la subpct. 2.1 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 2,60 corespunzător prevãzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 1,303 lei x 2,60 = 3,38 lei;
2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotãrât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinatã la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 3,38 lei x 1,19 = 4,03 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,03 lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 4 lei.

Pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 258 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 39 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Lit. B a alin. (3) al pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 258 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 3 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:

Dobandiri si transferuri de teren, precum si alte modificari aduse terenului

Art. 259. - (1) Pentru un teren dobandit de o persoana in cursul unui an, impozitul pe teren se datoreaza de la data de intai a lunii urmatoare celei in care terenul a fost dobandit.

(2) Pentru orice operatiune juridica efectuata de o persoana in cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana inceteaza a mai datora impozitul pe teren incepand cu prima zi a lunii urmatoare celei in care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) In cazurile prevazute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculeaza pentru a reflecta perioada din an in care impozitul se aplica acelei persoane.

(4) Daca incadrarea terenului in functie de pozitie si categorie de folosinta se modifica in cursul unui an sau in cursul anului intervine un eveniment care modifica impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifica incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care a intervenit modificarea.

(5) Daca in cursul anului se modifica rangul unei localitati, impozitul pe teren se modifica pentru intregul teren situat in intravilan corespunzator noii incadrari a localitatii, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a intervenit aceasta modificare.

(6) Orice persoana care dobandeste teren are obligatia de a depune o declaratie privind achizitia terenului la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale

in termen de 30 de zile, inclusiv, care urmeaza dupa data achizitiei.
(6^1) Instrainarea unui teren, prin oricare dintre modalitatile prevazute de lege, nu poate fi efectuata pana cand titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creante fiscale locale, cu exceptia obligatiilor fiscale aflate in litigiu, cuvenite bugetului local al unitatii administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde isi are domiciliul fiscal contribuabilul in cauza, cu termene de plata scadente pana la data de intai a lunii urmatoare celei in care are loc instrainarea. Atestarea achitarii obligatiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale. Actele prin care se instraineaza terenuri cu incalcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Alin. (6^1) al art. 259 a fost abrogat de pct. 84 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(7) Orice persoana care modifica folosinta terenului are obligatia de a depune o declaratie privind modificarea folosintei acestuia la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in termen de 30 de zile, inclusiv, care urmeaza dupa data modificarii folosintei.

Norme metodologice:
83. (1) În aplicarea prevederilor art. 259 din Codul fiscal, se vor avea în vedere reglementările din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

Alin. (1) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părţii care înstrăinează.

Alin. (2) al pct. 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

84. (1) Ori de cate ori intervin modificari in registrul agricol, referitoare la terenurile, la cladirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri detinute in proprietate sau in

folosinta, dupa caz, de natura sa conduca la modificarea oricaror impozite si taxe locale prevazute de titlul IX din Codul fiscal, functionarii publici cu atributii privind completarea, tinerea la zi si centralizarea datelor in registrele agricole au obligatia de a comunica aceste modificari functionarilor publici din compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, in termen de 3 zile lucratoare de la data modificarii.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea in vedere, cu precadere, urmatoarele reglementari:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanţa Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, cu modificările şi completările ulterioare;

Litera b) a alin. (2) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 15 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.632/2009 privind registrul agricol pentru perioada 2010-2014;

Litera c) a alin. (2) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 15 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

d) Normele tehnice de completare a registrului agricol pentru perioada 2010-2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, al ministrului administraţiei şi internelor, al ministrului finanţelor publice şi al preşedintelui Institutului Naţional de Statisticã nr. 95/153/1.998/3.241/2010.

Litera d) a alin. (2) al pct. 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 15 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

85. (1) In cazul in care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decat titularul dreptului de proprietate si pentru care locatarul, concesionarul ori arendasul datoreaza chirie, redeventa sau arenda in baza unui contract de inchiriere, locatiune, concesiune sau arendare, dupa caz, impozitul/taxa pe teren se datoreaza de catre proprietar, in masura in care:

a) proprietarul nu este scutit de aceasta obligatie; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datoreaza impozit/taxa, potrivit prevederilor titlului IX

din Codul fiscal.
(2) Abrogat.
(3) Abrogat.

Pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 40 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2) şi (3) ale pct. 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 16 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

86. In situatiile in care terenul se afla in proprietate comuna, impozitul pe teren se datoreaza dupa cum urmeaza:

a) in cazul in care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-parti, impozitul se datoreaza de fiecare dintre contribuabili, proportional cu partea de teren corespunzatoare cotelor-parti respective;

b) in cazul in care contribuabilii nu au stabilite cotele-parti din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se imparte la numarul de coproprietari, fiecare dintre acestia datorand, in mod egal, partea din impozit rezultata in urma impartirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datoreaza pana la data de la care se face scaderea.

(2) Scaderea de la impunere, in cursul anului, pentru oricare dintre situatiile prevazute de lege, se face dupa cum urmeaza:

a) incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care s-a produs situatia respectiva;

b) proportional cu partea de teren supusa unei astfel de situatii;

c) proportional cu perioada cuprinsa intre data mentionata la lit. a) si sfarsitul anului fiscal respectiv.

88. In situatia in care pe parcursul anului fiscal apar schimbari ale categoriei de folosinta, in conditiile legii, impozitul pe teren se modifica de la data de intai a lunii urmatoare celei in care se prezinta un act/acte prin care se atesta schimbarea respectiva.

89. (1) Contribuabilii care achizitioneaza terenuri sunt obligati sa depuna declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in raza carora se afla terenurile, in termen de 30 de zile de la data dobandirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligatia de a depune declaratie fiscala revine deopotriva si contribuabililor care instraineaza teren.

(3) Declaratiile fiscale se depun in termen de 30 de zile de la data dobandirii sau de la data aparitiei oricareia dintre urmatoarele situatii:

a) intervin schimbari privind domiciliul fiscal al contribuabilului;
b) se realizeaza modificari ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;
c) intervin schimbari privind situatia juridica a contribuabilului, de natura sa conduca la modificarea impozitului pe teren.

Pct. 88 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 23 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Plata impozitului
Art. 260. - (1) Impozitul/taxa pe teren se plateste anual, in doua rate egale, pana la datele de 31 martie si 30 septembrie inclusiv.
(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe teren, datorat pentru intregul an de catre contribuabili, pana la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acorda o bonificatie de pana la 10%, stabilita prin hotarare a consiliului local. La nivelul municipiului Bucuresti, aceasta atributie revine Consiliului General al Municipiului Bucuresti.
(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiasi buget local de catre contribuabili, persoane fizice si juridice, de pana la 50 lei inclusiv, se plateste integral pana la primul termen de plata. In cazul in care contribuabilul detine in proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiasi unitati administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se refera la impozitul pe teren cumulat.

Norme metodologice:
90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal, este similara cu cea pentru impozitul/taxa pe cladiri, aplicandu-se in mod corespunzator prevederile pct. 71.

Pct. 90 din Normele metodologice de aplicare a art. 260 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 41 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

91. Procedura de calcul in cazul bonificatiei pentru plata cu anticipatie a impozitului/taxei pe teren este similara cu cea pentru impozitul/taxei pe cladiri, aplicandu-se in mod corespunzator prevederile pct. 72.

Pct. 91 din Normele metodologice de aplicare a art. 260 din Legea nr. 571/2003 privind Codul

fiscal a fost modificat de pct. 42 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

92. Declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, in cazul persoanelor fizice, si, respectiv, declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, in cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Pct. 92 din Normele metodologice de aplicare a art. 260 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 43 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV
Impozitul pe mijloacele de transport

Reguli generale
ART. 261

(1) Orice persoanã care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

Alin. (1) al art. 261 a fost modificat de pct. 80 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(2) Impozitul prevãzut la alin. (1), denumitã în continuare impozit pe mijloacele de transport, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga duratã a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Alin. (3) al art. 261 a fost modificat de pct. 237 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.

Alin. (4) al art. 261 a fost introdus de pct. 238 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5) Până la prima înmatriculare/înregistrare în România, în înţelesul prezentului titlu, mijlocul de transport este considerat marfã. Dupã prima înmatriculare/înregistrare, mijlocul de transport, în înţelesul prezentului titlu, nu mai poate fi considerat marfã şi pentru acesta se datorează impozit pe mijloacele de transport.

Alin. (5) al art. 261 a fost introdus de pct. 81 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Art. 261 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

Norme metodologice:
93. Impozitul pe mijloacele de transport se datoreaza bugetului local al unitatii administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

Pct. 93 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 44 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

94. (1) Contribuabilii care deţin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate/înregistrate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.
(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat, prevãzutã la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înţelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării/înregistrării.
(3) Contribuabilii ale cãror mijloacele de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceloraşi obligaţii ca şi cei ale cãror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării şi, implicit aceloraşi sancţiuni.
(4) Contribuabilii ale cãror mijloacele de transport sunt înregistrate la data de 1 ianuarie 2012 depun declaraţii fiscale pânã la data de 31 ianuarie 2012 inclusiv, iar impozitul aferent se datorează începând cu data de 1 ianuarie 2012.

Pct. 94 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 44 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 94 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea/înregistrarea temporară a mijloacelor de transport în România, aceştia au obligaţia să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea/înregistrarea, la data luării în evidenţă de către compartimentele de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

Pct. 95 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 44 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 95 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

95^1. (1) In cazul mijloacelor de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar incheiat pana la data de 31 decembrie 2006, locatarul, dupa cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridica, are obligatia depunerii unei declaratii fiscale la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale pe a carei raza teritoriala isi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, pana la data de 31 ianuarie 2007, insotita de o copie a contractului de leasing. Pentru contractele de leasing incheiate dupa data de intai ianuarie 2007, locatarul are obligatia depunerii unei declaratii fiscale la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale competente, insotita de o copie a contractului de leasing, in termen de 30 de zile de la data incheierii contractului de leasing.
(2) Documentele ce trebuie să însoţească declaraţia fiscală a contribuabililor ce utilizează mijloace de transport în calitate de locatar sunt:
A. pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate până la data de 31 decembrie 2006:
a) copie a contractului de leasing;
b) copie a certificatului de înmatriculare a vehiculului;
c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit art. 69 din Ordonanţa

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedurã fiscalã, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscalã, dupã caz);

B. pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate dupã data de 1 ianuarie 2007:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a procesului-verbal de predare-primire a mijlocului de transport;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscalã, potrivit art. 69 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedurã fiscalã, republicatã, cu modificãrile şi completãrile ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscalã, dupã caz).

Pct. 95^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 44 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2) al pct. 95^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 4 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

95^2. (1) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizicã sau persoana juridicã, dupã caz, are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la compartimentul de specialitate al autoritãţii administraţiei publice locale în a cãrei razã este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoţitã de o copie a acestuia.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliazã, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestã intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizeazã cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul datoreazã impozit pe mijlocul de transport şi are obligaţia declarãrii acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile.

Pct. 95^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 18 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 262. - Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplica pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu atas si mototriciclurile care apartin persoanelor cu handicap locomotor si care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, barcile si luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul in Delta Dunarii, Insula Mare a Brailei si Insula Balta Ialomitei;

c) mijloacele de transport ale institutiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri in regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri in afara unei localitati, daca tariful de transport este stabilit in conditii de transport public;

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale in vigoare.

Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se afla in situatia prevazuta la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligatia sa prezinte compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza administrativ-teritoriala isi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atesta situatia respectiva, precum si documentele care atesta ca mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligatia de a depune declaratia fiscala, in conditiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine si persoanelor fizice care intra sub incidenta art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acorda scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport cu tractiune mecanica.

Pct. 97 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 45 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

98. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care contribuabilii interesati prezinta compartimentelor de specialitate ale administratiei publice locale documentele prin care atesta situatiile, prevazute de lege, pentru care sunt scutiti.

Pct. 98 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 45 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

99. Intra sub incidenta prevederilor art. 262 lit. b) atat persoanele fizice, cat si

persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, barcilor si luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul in unitatile administrativ-teritoriale din Delta Dunarii, Insula Mare a Brailei si Insula Balta Ialomitei.

100. (1) Unitatile administrativ-teritoriale prevazute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefectilor judetelor respective, in termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefectilor se aduc la cunostinta publica, vor fi comunicate autoritatilor administratiei publice locale interesate, in conditiile Legii administratiei publice locale nr. 215/2001, cu modificarile si completarile ulterioare, si vor fi publicate in monitorul oficial al judetului respectiv, potrivit prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea si functionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unitatilor administrativ-teritoriale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobata cu modificari prin Legea nr. 534/2003, denumita in continuare Ordonanta Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, barcile si luntrele folosite in alte scopuri decat pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport in conditiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevazute in tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

Pct. 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 46 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevazuta la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se intelege folosirea atat pentru activitati ce privesc necesitatile familiale, cat si pentru activitati recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplica deopotriva persoanelor fizice si persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, barcilor si luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intra sub incidenta prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de calatori a caror activitate este reglementata prin Ordonanta Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de calatori, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 284/2002, denumita in continuare Ordonanta Guvernului nr. 86/2001.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe

mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condiţiile Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 105 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 47 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 105 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activităţii producţia şi/sau comerţul cu mijloace de transport nu datorează impozitul prevăzut la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport care nu au fost înmatriculate niciodată în România, înregistrate în contabilitate ca mărfuri.

Pct. 106 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

106^1. Pentru vehiculele istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare, Registrul Auto Român eliberează C.I.V. dacă vehiculul este atestat ca vehicul istoric şi dacă corespunde în ceea ce priveşte verificarea stării tehnice, menţionând în C.I.V.urile eliberate vehiculelor istorice textul «vehicul istoric».

Pct. 106^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 48 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.
Pct. 106^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 262 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Calculul taxei
ART. 263
(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

Alin. (1) al art. 263 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor*):

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracţiune mecanică	lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta
1.	Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc inclusiv	8
2.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cmc şi 2.000 cmc inclusiv	18
	89%	
3.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc şi 2.600 cmc inclusiv	72
4.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cmc şi 3.000 cmc inclusiv	144
5.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
6.	Autobuze, autocare, microbuze	24
7.	Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30

8.	Tractoare înmatriculate	18

Alin. (2) al art. 263 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 30 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 30 iunie 2010.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 30 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 30 iunie 2010 prevede:

"Art. II

(1) Pentru anul fiscal 2010, termenul de plată a diferenţelor de impozit rezultate în urma aplicării prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă este 31 decembrie 2010.

(2) Persoanele fizice care achită integral până la data de 30 septembrie 2010 impozitele recalculate în urma aplicării prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, pentru diferenţele rezultate, beneficiază de bonificaţia stabilită prin hotărârile consiliilor locale adoptate pentru anul 2010.

Alin. (2) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(3) În cazul unui ataş, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

Alin. (3) al art. 263 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(4) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Font 8

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei/an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	133
	2	Masa de cel puţin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	133	367
	3	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	367	517
	4	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	517	1.169
	5	Masa de cel puţin 18 tone	517	1.169
II	3 axe			
	1	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	133	231
	2	Masa de cel puţin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	231	474
	3	Masa de cel puţin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	474	615
	4	Masa de cel puţin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	615	947
	5	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	947	1.472
	6	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	947	1.472
	7	Masa de cel puţin 26 tone	947	1.472
III	4 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	615	623
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	623	973
	3	Masa de cel puţin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	973	1.545
	4	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1.545	2.291

	5	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1.545	2.291
	6	Masa de cel puţin 32 tone	1.545	2.291

Alin. (4) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

Alin. (4) al art. 263 a fost modificat de pct. 1 din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.347 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 29 decembrie 2010.

Alin. (4) al art. 263 a fost modificat de pct. 82 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(5) În cazul unei combinaţii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Font 8

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei/an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2+1 axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puţin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	60
	4	Masa de cel puţin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	60	137

	5	Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	137	320
	6	Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	320	414
	7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	414	747
	8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	747	1.310
	9	Masa de cel puțin 28 tone	747	1.310
II	2+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	128	299
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	299	491
	3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	491	721
	4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	721	871
	5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	871	1.429
	6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1.429	1.984
	7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	1.984	3.012
	8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.984	3.012
	9	Masa de cel puțin 38 tone	1.984	3.012
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.579	2.197
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2.197	2.986
	3	Masa de cel puțin 40 tone	2.197	2.986
IV	3+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.395	1.937
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1.937	2.679
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2.679	3.963
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2.679	3.963
V	3+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	794	960

	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	960	1.434
	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1.434	2.283
	4	Masa de cel puţin 44 tone	1.434	2.283"

Alin. (5) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

Alin. (5) al art. 263 a fost modificat de pct. 2 din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.347 din 23 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 29 decembrie 2010.

Alin. (5) al art. 263 a fost modificat de pct. 82 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Art. 263 alin. (6) Remorci, semiremorci sau rulote	
Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a) Până la 1 tonă inclusiv	8
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	29
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d) Peste 5 tone	55

Alin. (6) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Art. 263 alin. (7) Mijloace de transport pe apă	
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	18
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	48
3. Bărci cu motor	181
4. Nave de sport şi agrement*)	Între 0 şi 964
5. Scutere de apă	181
6. Remorchere şi împingătoare:	x
a) până la 500 CP inclusiv	482
b) peste 500 CP şi până la 2.000 CP inclusiv	783
c) peste 2.000 CP şi până la 4.000 CP inclusiv	1.205
d) peste 4.000 CP	1.928
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	157
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 de tone inclusiv	157

b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 de tone şi până la 3.000 de tone inclusiv	241
90%	
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 de tone	422

Alin. (7) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(8) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

Norme metodologice:

107. (1) Impozitul pe mijloacele de transport cu tractiune mecanica este anual si se stabileste in suma fixa pentru fiecare tip de mijloc de transport prevazut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cmc sau fractiune din aceasta.

(2) Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

Pct. 107 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 49 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2) al pct. 107 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

108. Impozitul pe mijloacele de transport, datorat potrivit pct. 5 din tabelul prevazut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileste numai pentru tractoarele inmatriculate.

Pct. 108 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 49 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

109. (1) Prin sintagma "document similar", prevazuta la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal,

se intelege adeverinta eliberata de o persoana fizica sau de o persoana juridica specializata, care este autorizata sa efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atesta capacitatea cilindrica sau masa totala maxima autorizata.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, in cazul unui autoturism avand capacitatea cilindrica de 1500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrica de 1500 cmc

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezulta textul art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina numarul de fractiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrica a autoturismului se imparte la 200 cmc, respectiv: 1.500 cmc : 200 cmc = 7,5; pentru calcul se considera fractiunea de 0,5 din 200 cmc la nivel de unitate, rezulta 8 fractiuni.

2. Se determina impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. in tabelul prevazut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifica suma corespunzatoare unui autoturism cu capacitatea cilindrica de de pana la 1600 cmc inclusiv, respectiv 7 lei/200 cmc;

2.2. numarul de fractiuni prevazut la pct. 1 se inmulteste cu suma prevazuta la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 7 lei/200 cmc = 56 lei;

2.3. avand in vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal si considerand ca in anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativa a hotarat majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinata la subpct. 2.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, aceasta suma se inmulteste cu 1,15, respectiv: 56 lei x 1,15 = 64,40 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fractiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijeaza, impozitului pe mijloacele de transport se rotunjeste la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, in cazul unui autoturism avand capacitatea cilindrica de 2.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrica de 2.500 cmc

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezulta din art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina numarul de fractiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrica a autoturismului se imparte la 200 cmc, respectiv: 2.500 cmc : 200 cmc = 12,50; pentru calcul se considera fractiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezulta 13 fractiuni;

2. Se determina taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. in tabelul prevazut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifica suma corespunzatoare unui autoturism cu capacitatea cilindrica intre 2001 cmc si 2600 cmc inclusiv v, respectiv: 30 lei/200 cmc;

2.2. numarul de unitati prevazut la pct. 1 se inmulteste cu suma prevazuta la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 30 lei/200 cmc = 390 lei;

2.3. avand in vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal si considerand ca, in anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativa a hotarat majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinata la subpct. 2.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, aceasta suma se inmulteste cu 1,20, respectiv: 390 lei x 1,20 = 468 lei.

Pct. 109 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 51 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmarirea si incasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectueaza de catre compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale de la nivelul comunei, al orasului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucuresti, dupa caz, in a caror raza de competenta se afla domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

Pct. 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfa prevazute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, impozitul anual se stabileste in suma fixa in lei/an, in mod diferentiat, in functie de numarul de axe, de masa totala maxima autorizata si de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totala maxima autorizata se intelege masa totala a vehiculului incarcat, declarata admisibila cu prilejul autorizarii de catre autoritatea competenta.

(3) Numarul axelor si masa totala maxima autorizata, avute in vedere la calcularea impozitului, sunt cele inscrise in cartea de identitate a autovehiculului in randul 7 si, respectiv, randul 11.

(4) Daca sistemul de suspensie nu este inscris in caseta libera din cartea de identitate a autovehiculului ca informatie suplimentara, detinatorii vor prezenta o adeverinta eliberata in acest sens de catre Regia Autonoma "Registrul Auto Roman".

(5) In cazul autovehiculelor de pana la 12 tone inclusiv, destinate prin constructie atat transportului de persoane, cat si de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevazute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin.

(2) din Codul fiscal, iar in cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevazute la art. 263 alin. (4) pct. I, II si III din Codul fiscal. Intra sub incidenta acestui alineat automobilele mixte si automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale in vigoare.

Pct. 111 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

112. In cazul in care contribuabilii nu depun documentele care sa ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determina corespunzator autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

Pct. 112 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

113. Pentru remorci, semiremorci si rulote impozitul anual este stabilit in suma fixa in lei/an, in mod diferentiat, in functie de masa totala maxima autorizata a acestora.

Pct. 113 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

114. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are carte de identitate a vehiculelor distinctă, chiar dacă circulă în combinaţie.
(2) În cazul în care mijlocul de transport cu tracţiune mecanică şi remorca, semiremorca sau rulota au carte de identitate a vehiculelor comună, impozitul datorat este cel prevăzut la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

Pct. 114 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 114 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 20 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

115. Impozitul pe mijloacele de transport se stabileste pentru fiecare mijloc de transport cu tractiune mecanica, precum si pentru fiecare remorca, semiremorca si rulota care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar daca acestea circula in combinatie.

Pct. 115 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 52 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

115^1. Sub incidenta prevederilor de la art. 263 alin. (7), randul 4 din tabel, respectiv, nave de sport si agrement, se include orice ambarcatiune, indiferent de tip si de modul de propulsie, al carei corp are lungimea de 2,5 m pana la 24 m, masurata conform standardelor armonizate aplicabile si care este destinata utilizarii in scopuri sportive si recreative definite de art. (2) alin. (1) lit. a) din Hotararea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea conditiilor de introducere pe piata si/sau punere in functiune a ambarcatiunilor de agrement.

Pct. 115^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 263 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 53 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport
ART. 264
(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoanã în cursul unui an, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de persoanã de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

Alin. (1) al art. 264 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrãinat de o persoanã în cursul unui an sau este radiat din evidenţa fiscalã a compartimentului de specialitate al autorităţii de administraţie publicã localã, impozitul pe mijlocul de transport încetează sã se mai datoreze de acea persoanã începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrãinat sau radiat din evidenţa fiscalã.

Alin. (2) al art. 264 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie

2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe mijloacele de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

Alin. (3) al art. 264 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(4) Orice persoană care dobândeşte/înstrăinează un mijloc de transport sau îşi schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.

Alin. (4) al art. 264 a fost modificat de pct. 241 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanţe fiscale locale, cu excepţia obligaţiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligaţiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Alin. (5) al art. 264 a fost introdus de pct. 242 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.
Alin. (5) al art. 264 a fost abrogat de pct. 85 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011

Norme metodologice:
116. (1) Impozitul pe mijloacele de transport, precum si obligatiile de plata accesorii acesteia, datorate pana la data de intai a lunii urmatoare celei in care se realizeaza

instrainarea intre vii a mijlocului de transport, reprezinta sarcina fiscala a partii care instraineaza.

(1^1) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 30 august 2000, cu modificările şi completările ulterioare, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum şi certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul aferent, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) In situatia in care prin certificatul fiscal eliberat de catre compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial pana la prezentarea documentului, in original, privind stingerea obligatiilor bugetare respective.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se datoreaza pana la data de la care se face scaderea.

(4) Scaderea de la impunere, in cursul anului, pentru oricare dintre situatiile prevazute de lege, se face dupa cum urmeaza:

a) incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care s-a produs situatia respectiva;

b) proportional cu perioada cuprinsa intre data mentionata la lit. a) si sfarsitul anului fiscal respectiv.

Alin. (1^1) al pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 24 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 54 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1^1) al pct. 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

117. (1) Sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport numai vehiculele ce intra sub incidenta cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tractiune mecanica, prevazute la art. 263 alin. (2) si (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevazute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinatiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevazute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile si rulotele, prevazute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apa, prevazute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) In aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe mijloacele de transport in cazul motocicletelor, motoretelor si scuterelor prevazute cu atas, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majoreaza cu 50%.

Pct. 117 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 54 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

118. Pentru aplicarea unitara a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobandire, instrainare si radiere/scoatere din evidente, se fac urmatoarele precizari:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situaţiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră:

1. data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză, în cazul persoanelor care le dobândesc din alte state decât cele membre ale Uniunii Europene;

2. data înscrisă în documentele care atestă dobândirea din statele membre ale Uniunii Europene, pentru cele dobândite după data de 1 ianuarie 2007.

Litera a) a pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 7 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

b) impozitul pe mijloacele de transport se da la scadere incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care a avut loc instrainarea sau radierea;

c) instrainarea priveste pierderea proprietatii pe oricare dintre urmatoarele cai:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre

modalitatile prevazute de lege;
2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt inregistrat la autoritatile competente in conditiile legii si pentru care acestea elibereaza o adeverinta in acest sens, pana la data restituirii mijlocului de transport furat catre proprietarul de drept, in situatia in care vehiculul este recuperat, ori definitiv, in situatia in care bunul furat nu poate fi recuperat;
d) radierea, in intelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum si al prezentelor norme metodologice, consta in scoaterea din evidentele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale a mijloacelor de transport care intra sub incidenta pct. 122 alin. (2).

Pct. 118 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 54 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

119. In conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizarile de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc urmatoarele doua actiuni corelative dreptului de proprietate, in raport cu care se datoreaza ori se da la scadere impozitul pe mijloacele de transport, respectiv:
a) dobandirea mijlocului de transport, potrivit celor prevazute la pct. 118 lit. a), care genereaza datorarea impozitului pe mijloacele de transport, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea au fost dobandite;
b) instrainarea mijlocului de transport, potrivit celor mentionate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care genereaza scaderea impozitului pe mijloacele de transport, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea au fost instrainate.

Pct. 119 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 54 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

119^1. Orice persoanã fizicã sau persoanã juridicã ce a dobândit/înstrãinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligaţia sã depunã declaraţia fiscalã la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a cãrui razã de competenţã îşi are domiciliul fiscal, indiferent de durata deţinerii mijlocului de transport respectiv, chiar şi în cazul în care, în aceeaşi zi, imediat dupã dobândire, are loc înstrãinarea acestui obiect impozabil.

Pct. 119^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal a fost introdus de pct. 19 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

120. (1) Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracţiune mecanicã, se completează cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Ordinului ministrului administraţiei şi internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii şi eliberarea autorizaţiei de circulaţie provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006.

(2) Pentru definirea categoriilor de folosinta ale vehiculelor rutiere se vor avea in vedere prevederile Ordinului Ministerului Lucrarilor Publice, Transporturilor si Locuintei nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementarilor privind conditiile tehnice pe care trebuie sa le indeplineasca vehiculele rutiere in vederea admiterii in circulatie pe drumurile publice din Romania - RNTR 2, cu modificarile si completarile ulterioare.

Alin. (2) al pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 55 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (1) al pct. 120 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

121. (1) Potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cartea de identitate a vehiculului este documentul care conţine date despre vehicul şi proprietarii pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv, numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

Alin. (1) al pct. 121 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

(2) Pentru inregistrarea mijloacelor de transport in evidentele compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice se utilizeaza declaratiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, dupa cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridica.

(3) La declaratia fiscala prevazuta la alin. (2) se anexeaza o fotocopie de pe cartea de

identitate, precum si fotocopia certificata "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vanzare-cumparare, sub semnatura privata, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donatie, certificatul de mostenitor etc.), hotararea judecatoreasca ramasa definitiva si irevocabila sau orice alt document similar.

122. (1) Pentru mijloacele de transport scaderea impozitului se poate face atat in cazurile instrainarii acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cat si in cazurile in care mijloacele de transport respective sunt scoase din functiune.

(2) Mijlocul de transport scos din functiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzura fizica, deteriorat sau care are piese lipsa, fiind impropriu indeplinirii functiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existentei fizice, scaderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui document din care sa reiasa ca mijlocul de transport a fost dezmembrat, in conditiile Ordonantei Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agentilor economici care desfasoara activitati de reparatii, de reglare, de modificari constructive, de reconstructie a vehiculelor rutiere, precum si de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 222/2003, cu modificarile ulterioare.

In lipsa documentului prevazut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existentei fizice a mijlocului de transport cu care figureaza inregistrat in evidentele compartimentului de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale va prezenta o declaratie pe propria raspundere din care sa rezulte elementele de identificare a contribuabilului si a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobandit acel mijloc de transport, imprejurarile care au condus la pierderea acestuia.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport nu se da la scadere pentru perioada in care acestea se afla in reparatii curente, reparatii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reteaua comerciala sau de la unitatile de reparatii de profil.

(4) Abrogat.

Alin. (4) al pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

(5) Abrogat.

Alin. (5) al pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19

decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

(6) Abrogat.

Teza a doua a alin. (6) al pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 12 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

(7) Abrogat.

Alin. (2) al pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 25 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (5), (6) si (7) ale pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (4), (5), (6) şi (7) ale pct. 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 21 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

123. (1) Detinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu inseamna ca acel contribuabil are un autovehicul impozabil.

(2) In caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileste un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrica a motorului nu se modifica.

Pct. 123 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

124. Contribuabilii care datoreaza impozitul pe mijloacele de transport sunt datori sa indeplineasca obligatiile prevazute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atat in ceea ce priveste declararea dobandirii sau instrainarii, dupa caz, a mijlocului de transport, cat si in ceea ce priveste schimbarile intervenite ulterior declararii, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situatii care determina modificarea cuantumului

taxei, sub sanctiunile prevazute de dispozitiile legale in vigoare.

Pct. 124 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

125. (1) In cazul schimbarii domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul Romaniei, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse impozitului au obligatia sa declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, in termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale din raza administrativ-teritoriala unde sunt inregistrate aceste mijloace de transport, data schimbarii si noua adresa.

(2) In baza declaratiei fiscale prevazute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale transmite dosarul in vederea impunerii, in termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, dupa caz, specificand ca, in baza confirmarii primirii, va da la scadere impozitul cu incepere de la data de intai a lunii in care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, dupa caz, urmand ca impunerea sa se stabileasca cu incepere de la aceeasi data la noua adresa.

(3) Compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, dupa caz, verifica pe teren, inainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresa, confirmand preluarea debitului in termenul prevazut de lege.

Pct. 125 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

126. (1) In cazul instrainarii mijloacelor de transport, impozitul stabilit in sarcina fostului proprietar se da la scadere pe baza actului de instrainare, cu incepere de la data de intai a lunii urmatoare celei in care s-a facut instrainarea sau, dupa caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(1^1) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta va solicita radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său şi va transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile va depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

Alin. (1^1) al pct. 126 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 13 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

(2) Compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale va proceda la scaderea impozitului si va comunica, in termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza administrativ-teritoriala noul proprietar, in calitatea sa de dobanditor, isi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, dupa caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui si data de la care s-a acordat scaderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza administrativteritoriala dobanditorul isi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, dupa caz, este obligat sa confirme primirea datelor respective in termen de 30 de zile si sa ia masuri pentru impunerea acestuia.

(4) In ceea ce priveste inscrierea sau radierea din evidentele autoritatilor administratiei publice locale a mijloacelor de transport, dispozitiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instructiunilor mentionate la pct. 120.

Pct. 126 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

127. (1) In cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecati din localitatea unde au declarat ca au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, dupa caz, fara sa incunostinteze despre modificarile intervenite, impozitele aferente se debiteaza in evidentele fiscale, urmand ca ulterior sa se faca cercetari pentru a fi urmariti la plata, potrivit reglementarilor legale.

(2) In cazul in care prin cercetarile intreprinse se identifica noua adresa, compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in evidenta carora se afla mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale din raza administrativ-teritoriala unde contribuabilii si-au stabilit noua adresa, in conditiile legii.

Pct. 127 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 56 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 265. - (1) Taxa asupra mijlocului de transport se plateste anual, in patru rate egale, pana la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie si 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a taxei auto, datorata pentru intregul an de catre persoanele fizice, pana la data de 15 martie a anului respectiv, se acorda o bonificatie de pana la 10%, stabilita prin hotarare a consiliului local.

(3) In cazul unui mijloc de transport detinut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plateste integral in momentul inregistrarii mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autoritatii de administratie publica locala.

Art. 265 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 243 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006:

"Plata taxei

ART. 265

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plateste anual, in doua rate egale, pana la datele de 31 martie si 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru intregul an de catre contribuabili, pana la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acorda o bonificatie de pana la 10% inclusiv, stabilita prin hotarare a consiliului local. La nivelul municipiului Bucuresti, aceasta atributie revine Consiliului General al Municipiului Bucuresti.

(3) Detinatorii, persoane fizice sau juridice straine, care solicita inmatricularea temporara a mijloacelor de transport in Romania, in conditiile legii, au obligatia sa achite integral, la data solicitarii, impozitul datorat pentru perioada cuprinsa intre data de intai a lunii urmatoare celei in care se inmatriculeaza si pana la sfarsitul anului fiscal respectiv.

(4) In situatia in care inmatricularea priveste o perioada care depaseste data de 31 decembrie a anului fiscal in care s-a solicitat inmatricularea, detinatorii prevazuti la alin. (3) au obligatia sa achite integral impozitul pe mijlocul de transport, pana la data de 31 ianuarie a fiecarui an, astfel:

a) in cazul in care inmatricularea priveste un an fiscal, impozitul anual;

b) in cazul in care inmatricularea priveste o perioada care se sfarseste inainte de data de 1 decembrie a aceluiasi an, impozitul aferent perioadei cuprinse intre data de 1 ianuarie si data de intai a lunii urmatoare celei in care expira inmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiasi buget local de catre contribuabili, persoane fizice si juridice, de pana la 50 lei inclusiv, se plateste integral pana la primul termen de plata. In cazul in care contribuabilul detine in proprietate mai multe

mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiasi unitati administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se refera la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora."

Norme metodologice:

128. Prevederile pct. 71 si 72 se aplica in mod corespunzator si in cazul impozitului pe mijloacele de transport.

Pct. 128 din Normele metodologice de aplicare a art. 265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 57 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

129. (1) Detinatorii, persoane fizice sau juridice straine, care solicita inmatricularea temporara a mijloacelor de transport in Romania in conditiile art. 35 din regulamentul prevazut la pct. 122 alin. (4), au obligatia sa achite integral, la data solicitarii, impozitul datorat pentru perioada cuprinsa intre data de intai a lunii urmatoare celei in care se inmatriculeaza si pana la sfarsitul anului fiscal respectiv.

(2) In situatia in care inmatricularea priveste o perioada care depaseste data de 31 decembrie a anului fiscal in care s-a solicitat inmatricularea, detinatorii prevazuti la alin. (1) au obligatia sa achite integral impozitul pe mijloacele de transport pana la data de 31 ianuarie a fiecarui an, astfel:

a) in cazul in care inmatricularea priveste un an fiscal, taxa anuala;

b) in cazul in care inmatricularea priveste o perioada care se sfarseste inainte de data de 1 decembrie a aceluiasi an, taxa aferenta perioadei cuprinse intre data de 1 ianuarie si data de intai a lunii urmatoare celei in care expira inmatricularea.

Pct. 129 din Normele metodologice de aplicare a art. 265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 57 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

129^1. (1) Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe mijloacele de transport, conform prevederilor art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se aplicã în mod corespunzător prevederile art. 72^1, cu excepția lit. a), după cum urmează:

- se calculează impozitul pe mijloacele de transport pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, pe baza prevederilor pct. 107-110, cu excepția celor care au transmis dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport până la data de 30 iunie 2010.

(2) Hotărârile consiliilor locale privind nivelul impozitului pe mijloacele de transport cu capacitate cilindrică de până la 2.000 cmc, adoptate pentru anul fiscal 2010, rămân aplicabile şi după data de 1 iulie 2010.

Pct. 129^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si a autorizatiilor

91%

Reguli generale
Art. 266. - Orice persoana care trebuie sa obtina un certificat, aviz sau alta autorizatie prevazuta in prezentul capitol trebuie sa plateasca taxa mentionata in acest capitol la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale inainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizatia necesara.

Norme metodologice:
130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor si a autorizatiilor se achita anticipat eliberarii acestora.

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize asemănătoare
ART. 267
(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliul judeţean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor:

Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	- lei -
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	

a) până la 150 mp inclusiv	4-5
b) între 151 şi 250 mp inclusiv	5-6
c) între 251 şi 500 mp inclusiv	6-8
d) între 501 şi 750 mp inclusiv	8-10
e) între 751 şi 1.000 mp inclusiv	10-12
f) peste 1.000 mp	12 + 0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp

---

Alin. (1) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuinţă sau anexă la locuinţă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţii.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se calculează înmulţind numărul de metri pătraţi de teren afectat de foraj sau de excavaţie cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 7 lei.

Alin. (4) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în altă autorizaţie de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor este de până la 7 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafaţă ocupată de construcţie.

Alin. (7) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru orice altă construcţie decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie, inclusiv instalaţiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcţiei, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desfiinţării parţiale a unei construcţii, taxa pentru eliberarea autorizaţiei se modifică astfel încât să reflecte porţiunea din construcţie care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizaţii de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este de până la 11 lei pentru fiecare racord.

Alin. (11) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local în sumă de până la 13 lei.

Alin. (12) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de către consiliile locale în sumă de până la 8 lei.

Alin. (13) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august

2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită avizul şi se plăteşte înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizaţia respectivă, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situaţia finală privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administraţiei publice locale.

(15) În cazul unei autorizaţii de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

Codul fiscal

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizatiilor de construire si a altor avize asemanatoare

Art. 267. - [...] (4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se calculează înmulţind numărul de metri pătraţi de teren afectat de foraj sau de excavaţie cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 7 lei.

Norme metodologice:

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, in conditiile legii, prin hotarari ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucuresti sau consiliilor judetene, dupa caz, se stabilesc nivelurile taxelor, intre limitele prevazute in tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se platesc anticipat, in functie de suprafata terenului pentru care se solicita certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, dupa caz, unde este amplasat terenul, indiferent daca certificatul de urbanism se elibereaza de la nivelul consiliului judetean. La nivelul municipiului Bucuresti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

Alin. (1) al pct. 131 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 26 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

132. (1) In mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa intre limitele prevazute in tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50%. Mediul urban corespunde localitatilor de rangul 0-III, iar mediul rural corespunde localitatilor de rangul IV si V.

(2) In cazul in care prin cerere se indica numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafata de teren la care se raporteaza calculul taxei este suprafata intregii parcele, iar in cazul in care printr-un plan topografic sau de situatie solicitantul individualizeaza o anumita suprafata din parcela, taxa se aplica doar la aceasta.

133. (1) Pentru cladirile utilizate ca locuinta, atat in cazul persoanelor fizice, cat si in cel al persoanelor juridice, precum si pentru anexele la locuinta taxele pentru eliberarea autorizatiei de construire se reduc cu 50%.

(2) Calculul acestei taxe se face de catre structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuinta se intelege: grajdurile, patulele, magaziile, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele, garajele, precum si altele asemenea.

134. (1) Autorizatia de foraje si excavari, model stabilit potrivit pct. 256, se elibereaza de catre primarii in a caror raza de competenta teritoriala se realizeaza oricare dintre operatiunile: studii geotehnice, ridicari topografice, exploatari de cariera, balastiere, sonde de gaze si petrol, precum si oricare alte exploatari, la cererea scrisa a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevazut la acelasi punct.

(2) Autorizatia nu este de natura autorizatiei de construire si nici nu o inlocuieste pe aceasta, iar plata taxei nu il scuteste pe titularul autorizatiei de orice alte obligatii fiscale legale, in masura in care acestea ii sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizatiei de foraje si excavari are elementele constitutive ale declaratiei fiscale si se depune la structura de specialitate in a carei raza de competenta teritoriala se realizeaza oricare dintre operatiunile prevazute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel putin 30 de zile inainte de data inceperii operatiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizatiei prevazute la alin. (1) se plateste anticipat si se calculeaza pentru fiecare metru patrat sau fractiune de metru patrat afectat de oricare dintre

operatiunile prevazute la alin. (1).
(5) Pentru operatiunile in curs la data publicarii prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, beneficiarii au obligatia sa depuna cererile pentru eliberarea autorizatiilor in termen de 30 de zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice.

Alin. (2) si (4) ale pct. 134 din Normele metodologice de aplicare a art. 267, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate de pct. 58 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

135. In cazurile in care lucrarile specifice organizarii de santier nu au fost autorizate o data cu lucrarile pentru investitia de baza, taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire este de 3% si se aplica la cheltuielile cu organizarea de santier.
136. Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru organizarea de tabere de corturi, casute sau rulote ori campinguri, prevazuta la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculeaza prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrarii sau a constructiei.
137. Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spatii de expunere, situate pe caile si in spatiile publice, si pentru amplasarea corpurilor si a panourilor de afisaj, a firmelor si a reclamelor se stabileste de consiliul local si se calculeaza pentru fiecare metru patrat sau fractiune de metru patrat afectat acestor lucrari.
138. (1) Pentru eliberarea autorizatiei de construire, atat persoanele fizice, cat si persoanele juridice solicitante datoreaza o taxa, reprezentand 1% din valoarea de proiect declarata in cererea pentru eliberarea autorizatiei, in conformitate cu proiectul prezentat, in conditiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalatiile aferente.
(2) Calculul acestei taxe se face de catre structurile de specialitate.
(3) In cazul lucrarilor de construire a cladirilor proprietate a persoanelor fizice, daca valoarea de proiect declarata in cererea pentru eliberarea autorizatiei de construire este mai mica decat valoarea impozabila determinata in conditiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculeaza prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, dupa caz, asupra valorii impozabile.
(4) Pentru orice alte lucrari supuse autorizarii, in afara lucrarilor de construire a cladirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).
139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de desfiintare, partiala sau totala, a cladirilor se calculeaza prin aplicarea unei cote de 0,1%, in cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a cladirii, iar in cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a cladirii.
(2) Atat in cazul persoanelor fizice, cat si al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizatiei de desfiintare, partiala sau totala, a oricaror constructii si amenajari care nu sunt

de natura cladirilor se calculeaza prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a constructiilor sau amenajarii supuse desfiintarii, declarata de beneficiarul autorizatiei.

(3) In cazul desfiintarii partiale cuantumul taxei se calculeaza proportional cu suprafata construita desfasurata a cladirii supuse desfiintarii, iar pentru celelalte constructii si amenajari care nu sunt de natura cladirilor, taxa se calculeaza proportional cu valoarea reala a constructiilor sau amenajarilor supuse desfiintarii.

(3^1) Prin grija structurilor de specialitate, in termen de cel mult 15 zile de la data terminarii lucrarilor de desfiintare, se intocmeste procesul-verbal de receptie, model stabilit potrivit pct. 256, in care se mentioneaza, pe langa elementele de identificare a contribuabilului si a autorizatiei de desfiintare, data de la care intervin modificari asupra impozitului pe cladiri si/sau asupra impozitului pe terenul aferent constructiilor/amenajarilor supuse desfiintarii, precum si elementele care determina modificarile respective, cum ar fi: suprafata construita la sol a cladirilor, suprafata construita desfasurata a cladirilor, suprafata terenului, valoarea impozabila a cladirilor si altele care se apreciaza ca fiind necesare pentru fundamentarea modificarilor.

(4) Prin termenul desfiintare se intelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea partiala sau totala a constructiei si a instalatiilor aferente, precum si a oricaror altor amenajari.

(5) Prin termenul dezafectare se intelege schimbarea destinatiei unui imobil.

Alin. (1) si (2) ale pct. 139 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 27 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3^1) al pct. 139 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 28 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

140. (1) Pentru prelungirea valabilitatii certificatului de urbanism sau autorizatiei de construire se stabileste o taxa reprezentand 30% din taxa initiala.

(2) Cu cel putin 15 zile inainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizatiei de construire se recomanda ca structura specializata sa instiinteze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilitatii in cazul in care lucrarile de construire nu se finalizeaza pana la termen.

(3) In cazul in care lucrarile de construire nu au fost executate integral pana la data expirarii termenului de valabilitate a autorizatiei de construire si nu s-a solicitat prelungirea valabilitatii acesteia, la data regularizarii taxei se stabileste separat si taxa prevazuta la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizatiilor privind lucrarile de racorduri si bransament la

retelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie si televiziune prin cablu se datoreaza de catre furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalatie/beneficiar. Aceasta autorizatie nu este de natura autorizatiei de construire si nici nu o inlocuieste pe aceasta in situatia in care este necesara emiterea autorizatiei de construire.

(2) Autorizatia prevazuta la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de catre primari, in functie de raza de competenta.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrarile de racorduri sau bransamente decat dupa obtinerea autorizatiei, in conditiile prezentelor norme metodologice, sub sanctiunile prevazute de lege.

(4) Autorizatia privind lucrarile de racorduri si bransament la retelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie si televiziune prin cablu se elibereaza la cererea scrisa a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizatiei privind lucrarile de racorduri si bransament la retelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie si televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declaratiei fiscale si se depune la structura de specialitate in a carei raza de competenta teritoriala se realizeaza oricare dintre racorduri sau bransamente, prevazute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel putin 30 de zile inainte de data inceperii lucrarilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de catre comisia de urbanism si amenajarea teritoriului, de catre primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judetean, prevazuta la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileste, prin hotarare, de catre consiliile locale si se face venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, dupa caz, unde se afla amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucuresti aceasta taxa se stabileste, prin hotarare, de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti si se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala si adresa se datoreaza pentru fiecare certificat eliberat de catre primari in conditiile Ordonantei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberarii certificatelor si adeverintelor de catre autoritatile publice centrale si locale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobata cu modificari prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirma realitatea existentei domiciliului/resedintei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectiva, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localitatii.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala si adresa se stabileste, prin hotarare, de catre consiliile locale si se face venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, dupa caz. La nivelul municipiului Bucuresti aceasta taxa se stabileste, prin hotarare, de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti si se face venit

la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala si adresa, precum si Certificatul de nomenclatura stradala si adresa reprezinta modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala nu se datoreaza si taxa extrajudiciara de timbru.

144. (1) Taxa datorata pentru eliberarea autorizatiei de construire, atat in cazul persoanelor fizice, cat si al persoanelor juridice, se stabileste pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde inregistrarilor din cererea pentru eliberarea autorizatiei respective, si se plateste anticipat eliberarii acesteia.

(2) In situatia in care se apreciaza ca valoarea reala declarata a lucrarilor este subevaluata in raport cu alte lucrari similare, compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale din raza de competenta unde se realizeaza lucrarile de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligatia sa efectueze cel putin inspectia fiscala partiala, in conditiile Codului de procedura fiscala, pentru verificarea concordantei dintre valoarea reala a lucrarilor declarate pentru regularizarea taxei si inregistrarile efectuate in evidenta contabila.

(3) Termenul de plata a diferentei rezultate in urma regularizarii taxei pentru eliberarea autorizatiei de construire este de 15 zile de la data intocmirii procesului-verbal de receptie, dar nu mai tarziu de 15 zile de la data expirarii valabilitatii autorizatiei de construire.

(4) In cazul in care in urma regularizarii taxei de autorizare beneficiarului autorizatiei de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta inregistreaza obligatii bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale in vigoare.

(5) Notiunea situatia finala, prevazuta la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de receptie, model stabilit potrivit pct. 256.

(6) Procesul-verbal de recepţie potrivit modelului stabilit este un formular de naturã fiscalã.

Alin. (1) si (5) ale pct. 144 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 29 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (6) al pct. 144 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

145. In cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizatiei de construire pentru cladiri, daca valoarea reala declarata a lucrarilor de constructie este mai mica decat valoarea impozabila stabilita in conditiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are in vedere aceasta din urma valoare.

146. Nivelurile taxelor prevazute in suma fixa la acest capitol se stabilesc de catre consiliile locale sau consiliile judetene, dupa caz, intre limitele si in conditiile prevazute in Codul fiscal. In cazul municipiului Bucuresti aceasta atributie se indeplineste de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti.

Pct. 146 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 30 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizaţii similare

ART. 268

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilită de către consiliul local în suma de pana la 13 lei, în mediul rural, şi de până la 69 lei, în mediul urban.

Alin. (1) al art. 268 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(1^1) Autorizaţiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

Alin. (1^1) al art. 268 a fost introdus de pct. 244 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este de până la 17 lei.

Alin. (2) al art. 268 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, se stabileşte de către consiliul local si este de până la 28 lei.

Alin. (3) al art. 268 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august

2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte de către consiliile locale şi este de până la 69 lei.

Alin. (4) al art. 268 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(5) Comercianţii a căror activitate se desfăşoară potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante şi 5540 baruri, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3.615 lei. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Alin. (5) al art. 268 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(6) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, în cazul în care comerciantul îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Alin. (6) al art. 268 a fost introdus de pct. 245 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 268 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005.

Norme metodologice:
147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice şi asociaţiile familiale prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităţilor economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale, cu modificările şi completările ulterioare.

Pct. 147 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 31 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 147 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 22 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

148. Autorizatiile prevazute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizarii pentru desfasurarea de catre persoanele fizice a unor activitati economice in mod independent, precum si celor pentru infiintarea si functionarea asociatiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizatiilor pentru desfasurarea unei activitati economice sunt anuale, se stabilesc prin hotarari ale consiliilor locale, adoptate in conditiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, si se achita integral, anticipat eliberarii acestora, indiferent de perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal respectiv.

(2) Abrogat.

(3) Mentiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizatiilor.

Alin. (2) al pct. 149 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 8, subpct. 3 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

150. Taxa pentru eliberarea autorizatiei pentru desfasurarea unei activitati economice nu se restituie chiar daca autorizatia de functionare a fost suspendata sau anulata, dupa caz.

151. In cazul pierderii ori degradarii autorizatiei de functionare, eliberarea alteia se face numai dupa achitarea taxei in conditiile prevazute la pct. 149 alin. (1).

152. In cazul pierderii autorizatiei pentru desfasurarea unei activitati economice, titularul sau are obligatia sa publice pierderea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a III-a. Dovada publicarii se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizatii de functionare.

153. (1) Pentru efectuarea de modificări în autorizaţia pentru desfăşurarea unei activităţi economice, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

Alin. (1) al pct. 153 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

(2) Taxa de viza prevazuta la art. 268 alin. (1^1) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, dupa caz.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizatiei privind desfasurarea activitatii de alimentatie publica se stabileste prin hotarari ale consiliilor locale, adoptate in conditiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal si se achita integral, anticipat eliberarii acesteia, indiferent de perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal respectiv.

Alin. (2) si (3) ale pct. 153 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost introduse de pct. 59 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

154. Taxele pentru eliberarea autorizatiilor sanitare de functionare, prevazute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale si se achita integral, anticipat eliberarii acestora, indiferent de perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal respectiv si se fac venit la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde se afla situate obiectivele si/sau unde se desfasoara activitatile pentru care se solicita autorizarea. In cazul municipiului Bucuresti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se afla situate obiectivele si/sau unde se desfasoara activitatile pentru care se solicita autorizarea.

Pct. 154 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 60 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

155. (1) Taxele prevazute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

Litera a) a alin. (1) al pct. 155 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 24 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) abrogata;

c) se stabilesc prin hotarari ale consiliilor locale, adoptate in conditiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar daca autorizatia a fost retrasa temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizatiilor sanitare de functionare, directiile de sanatate publica teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizatiilor respective dovada efectuarii platii

taxelor, in contul unitatii administrativ-teritoriale unde se afla situate obiectivele si/sau unde se desfasoara activitatile pentru care se solicita autorizarea.

Litera b) a alin. (1) al pct. 155 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogata de pct. 61 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Alin. (2) al pct. 155 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 62 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

156. (1) Taxa prevazuta la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri detinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti/consiliile judetene se datoreaza de persoanele fizice si persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevazuta la alin. (1) se stabileste, in lei/mp sau fractiune de mp, prin hotarari ale autoritatilor deliberative, in conditiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevazuta la pct. 156 se achita integral, anticipat eliberarii copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri si se face venit la bugetul local administrat de catre autoritatea deliberativa care detine planurile respective.

Pct. 157 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 63 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producator, prevazuta la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se incaseaza de la persoanele fizice producatori care intra sub incidenta Hotararii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producator, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumita in continuare Hotararea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achita anticipat eliberarii certificatului de producator;

c) se face venit la bugetele locale ale caror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producator respective;

d) nu se restituie chiar daca certificatul de producator a fost anulat.

(2) Certificatul de producator se elibereaza la cerere, al carui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotararea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producator se stabileste prin hotarari adoptate

de consiliile locale, in conditiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. In cazul municipiului Bucuresti, aceasta taxa se stabileste prin hotarare adoptata de Consiliul General al Municipiului Bucuresti.

(4) Autoritatile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producator, intre limitele din tabloul prevazut in normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferentiate pe produse.

Alin. (4) al pct. 158 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 64 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotararea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producator se suporta din taxele mentionate la pct. 158 alin. (4) si pe cale de consecinta autoritatile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producator in afara acestora.

159^1. (1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuala a autorizatiei privind desfasurarea activitatii de alimentatie publica, prevazuta la art. 268 alin. (5) se datoreaza bugetului local al comunei, orasului sau municipiului, dupa caz, in a carui raza administrative se afla amplasata unitatea sau standul de comercializare. Autorizatia se emite de catre primarul in a carui raza de competenta se afla amplasata unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfasurarea de activitati de alimentatie publica, sunt anuale, se stabilesc prin hotarari ale consiliilor locale, adoptate in conditiile art. 268 alin. (5) si art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, si se achita integral, anticipat eliberarii acestora, indiferent de perioada ramasa pana la sfarsitul anului fiscal respectiv.

Pct. 159^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 65 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 269. - Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor nu se datoreaza pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizatie de construire pentru lacas de cult sau constructie anexa;

b) certificat de urbanism sau autorizatie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau

reabilitarea infrastructurilor din transporturi care apartin domeniului public al statului;
c) certificat de urbanism sau autorizatie de construire, pentru lucrarile de interes public judetean sau local;
d) certificat de urbanism sau autorizatie de construire, daca beneficiarul constructiei este o institutie publica;
e) autorizatie de construire pentru autostrazile si caile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice:
160. Taxele pentru eliberarea atat a certificatului de urbanism, cat si a autorizatiei de construire, prevazute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datoreaza in urmatoarele cazuri:
a) pentru oricare categorie de lucrari referitoare la locasuri de cult, inclusiv pentru constructiile-anexe ale acestora, cu conditia ca acel cult religios sa fie recunoscut oficial in Romania;
b) pentru lucrarile de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care apartin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;
c) pentru lucrarile de interes public judetean sau local;
d) pentru lucrarile privind constructiile ai caror beneficiari sunt institutiile publice, indiferent de solicitantul autorizatiei;
e) pentru lucrările privind autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

Litera e) a pct. 160 din Normele metodologice de aplicare a art. 269 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de pct. 25 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înţelege orice lucrări de construcţii şi reparaţii finanţate din fonduri publice prevăzute în componentele bugetului general consolidat.

Pct. 161 din Normele metodologice de aplicare a art. 269 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 26 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama si publicitate

Taxa pentru serviciile de reclama si publicitate
Art. 270. - (1) Orice persoana, care beneficiaza de servicii de reclama si publicitate in Romania in baza unui contract sau a unui alt fel de intelegere incheiata cu alta persoana, datoreaza plata taxei prevazute in prezentul articol, cu exceptia serviciilor de reclama si publicitate realizate prin mijloacele de informare in masa scrise si audiovizuale.
(1^1) Publicitatea realizata prin mijloace de informare in masa scrise si audiovizuale, in sensul prezentului articol, corespunde activitatilor agentilor de publicitate potrivit Clasificarii activitatilor din economia nationala - CAEN, cu modificarile ulterioare, respectiv publicitatea realizata prin ziare si alte tiparituri, precum si prin radio, televiziune si Internet.
(2) Taxa prevazuta in prezentul articol, denumita in continuare taxa pentru servicii de reclama si publicitate, se plateste la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia persoana presteaza serviciile de reclama si publicitate.
(3) Taxa pentru servicii de reclama si publicitate se calculeaza prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclama si publicitate.
(4) Cota taxei se stabileste de consiliul local, fiind cuprinsa intre 1% si 3%.
(5) Valoarea serviciilor de reclama si publicitate cuprinde orice plata obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta pentru serviciile de reclama si publicitate, cu exceptia taxei pe valoarea adaugata.
(6) Taxa pentru servicii de reclama si publicitate se varsa la bugetul local, lunar, pana la data de 10 a lunii urmatoare celei in care a intrat in vigoare contractul de prestari de servicii de reclama si publicitate.

Alin. (1^1) al art. 270 a fost introdus de pct. 115 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (1^1) al art. 270 a fost modificat de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:
162. Beneficiarii serviciilor de reclama si publicitate realizate in baza unui contract sau a unei altfel de intelegeri incheiate cu oricare alta persoana datoreaza taxa, prevazuta la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia persoana

respectiva presteaza aceste servicii de reclama si publicitate.
163. (1) Taxa pentru serviciile de reclama si publicitate, se calculeaza prin aplicarea unei cote cuprinse intre 1% si 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclama si publicitate, prevazuta in contract, exclusiv taxa pe valoarea adaugata.
(1^1) Nu se includ în valoarea serviciilor de reclamã şi publicitate serviciile de decorare, neutralizare şi întreţinere reclamã.

Alin. (1^1) al pct. 163 din Normele metodologice de aplicare a art. 270 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 27 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

92%

(2) Nivelul cotei se stabileste de catre consiliile locale in cursul lunii mai a fiecarui an pentru anul fiscal urmator, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.
164. (1) Taxa se plateste lunar de catre prestatorul serviciului de reclama si publicitate, pe toata durata desfasurarii contractului, pana la data de 10 a lunii urmatoare datorarii taxei.
(2) Taxa se datoreaza de la data intrarii in vigoare a contractului.

Taxa pentru afişaj în scop de reclamã şi publicitate
ART. 271
1) Orice persoanã care utilizeazã un panou, afişaj sau o structurã de afişaj pentru reclamã şi publicitate, cu excepţia celei care intrã sub incidenţa art. 270, datoreazã plata taxei anuale prevãzute în prezentul articol cãtre bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, dupã caz, în raza cãreia/cãruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivã. La nivelul municipiului Bucureşti, aceastã taxã revine bugetului local al sectorului în raza cãruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivã.

Alin. (1) al art. 271 a fost modificat de pct. 83 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamã şi publicitate se calculeazã anual, prin înmulţirea numărului de metri pãtraţi sau a fracţiunii de metru pãtrat a suprafeţei afişajului pentru reclamã sau publicitate cu suma stabilitã de consiliul local, astfel:
a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economicã, suma este de pânã la 28 lei;
b) în cazul oricãrui alt panou, afişaj sau structurã de afişaj pentru reclamã şi publicitate, suma este de pânã la 20 lei.

Alin. (2) al art. 271 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate, datorată aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

Alin. (4) al art. 271 a fost modificat de pct. 83 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate să depună o declaraţie anuală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

Norme metodologice:

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama si publicitate intr-un loc public, care nu are la baza un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotarare, taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate, pe metru patrat de afisaj, platita de utilizator la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj. La nivelul municipiului Bucuresti aceasta taxa se stabileste, prin hotarare, de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti si se face venit la bugetul local al sectorului in raza caruia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj.

(2) In cazul in care panoul, afisajul sau structura de afisaj este inchiriata unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa in conditiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, dupa caz.

166. Taxa datorata se calculeaza prin inmultirea numarului de metri patrati sau a fractiunii de metru patrat a afisajului cu taxa stabilita de autoritatea deliberativa.

167. (1) Suprafata pentru care se datoreaza taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate este determinata de dreptunghiul imaginar in care se inscriu toate elementele ce compun afisul, panoul sau firma, dupa caz.

(2) Exemplu de afis, panou sau firma:

NOTA C.T.C.E PIATRA NEAMT:

Exemplu de afis, panou sau firma, - se gaseste in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 173. (a se vedea imaginea asociata)

(3) Suprafata pentru care se datoreaza taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determina prin inmultirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

(4) Firma instalata la locul in care o persoana deruleaza o activitate economica este asimilata afisului.

168. (1) In sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac urmatoarele precizari:

a) se considera ca taxa pentru afisajul in scop de reclama si publicitate se plateste anual, anticipat, atunci cand un contribuabil stinge obligatia de plata datorata pentru anul fiscal respectiv, inainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiasi an fiscal;

b) se considera ca taxa pentru afisajul in scop de reclama si publicitate se plateste trimestrial, atunci cand un contribuabil stinge obligatia de plata datorata pentru anul fiscal respectiv, in patru rate egale, pana la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie si 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculeaza pentru un an fiscal sau pentru numarul de luni si zile ramase pana la sfarsitul anului fiscal si se plateste de catre utilizatorul panoului, afisajului sau structurii de afisaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotararile adoptate in conditiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligatia ca persoanele care datoreaza aceasta taxa sa depuna o declaratie fiscala, model stabilit conform pct. 256. In cazul in care autoritatile deliberative opteaza pentru obligatia depunerii declaratiei fiscale, aceasta va fi depusa la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in a carei raza este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj, sub sanctiunile prevazute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, in termen de 30 de zile de la data amplasarii.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 272. - (1) Taxa pentru serviciile de reclama si publicitate si taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate nu se aplica institutiilor publice, cu exceptia cazurilor cand acestea fac reclama unor activitati economice.

(2) Taxa prevazuta in prezentul articol, denumita in continuare taxa pentru afisaj in scop de

reclama si publicitate, nu se aplica unei persoane care inchiriaza panoul, afisajul sau structura de afisaj unei alte persoane, in acest caz taxa prevazuta la art. 270 fiind platita de aceasta ultima persoana.

(3) Taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate nu se datoreaza pentru afisele, panourile sau alte mijloace de reclama si publicitate amplasate in interiorul cladirilor.

(4) Taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate nu se aplica pentru panourile de identificare a instalatiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulatie, precum si alte informatii de utilitate publica si educationale.

(5) Nu se datoreaza taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama si publicitate pentru afisajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin constructia lor, realizarii de reclama si publicitate.

Norme metodologice:

170. Intra sub incidenta prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal si afisele expuse in exteriorul cladirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevazute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului si/sau locul desfasurarii spectacolului, fiind asimilate celor amplasate in interiorul cladirilor.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VII
Impozitul pe spectacole

Reguli generale

Art. 273. - (1) Orice persoana care organizeaza o manifestare artistica, o competitie sportiva sau alta activitate distractiva in Romania are obligatia de a plati impozitul prevazut in prezentul capitol, denumit in continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plateste la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia are loc manifestarea artistica, competitia sportiva sau alta activitate distractiva.

Norme metodologice:

171. Persoanele fizice si persoanele juridice care organizeaza manifestari artistice, competitii sportive sau orice alta activitate distractiva, cu caracter permanent sau ocazional, datoreaza impozitul pe spectacole, calculat in cote procentuale asupra incasarilor din vanzarea abonamentelor si biletelor de intrare sau, dupa caz, in suma fixa, in functie de suprafata incintei, in cazul videotecilor si discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plateste lunar, pana la data de 15, inclusiv, a lunii

urmatoare celei in care se organizeaza spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraselor sau ale municipiilor, dupa caz, in a caror raza de competenta se desfasoara spectacolele. La nivelul municipiului Bucuresti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor in a caror raza de competenta se desfasoara spectacolele.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 274. - (1) Cu exceptiile prevazute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculeaza prin aplicarea cotei de impozit la suma incasata din vanzarea biletelor de intrare si a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determina dupa cum urmeaza:

a) in cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesa de teatru, balet, opera, opereta, concert filarmonic sau alta manifestare muzicala, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competitie sportiva interna sau internationala, cota de impozit este egala cu 2%;

b) in cazul oricarei alte manifestari artistice decat cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egala cu 5%.

(3) Suma primita din vanzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele platite de organizatorul spectacolului in scopuri caritabile, conform contractului scris intrat in vigoare inaintea vanzarii biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datoreaza impozitul pe spectacole stabilit in conformitate cu prezentul articol au obligatia de:

a) a inregistra biletele de intrare si/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale care isi exercita autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunta tarifele pentru spectacol in locul unde este programat sa aiba loc spectacolul, precum si in orice alt loc in care se vand bilete de intrare si/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare si/sau abonamente si de a nu incasa sume care depasesc tarifele precizate pe biletele de intrare si/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare si/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autoritatii administratiei publice locale, documentele justificative privind calculul si plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricaror alte cerinte privind tiparirea, inregistrarea, avizarea, evidenta si inventarul biletelor de intrare si al abonamentelor, care sunt precizate in normele elaborate in comun de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii si Cultelor si Agentia Nationala pentru Sport.

Norme metodologice:

173. Organizatorii de manifestari artistice cinematografice, teatrale, muzicale si folclorice datoreaza impozit pe spectacole, in conditiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra incasarilor din vanzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, dupa caz, determinata potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, republicatã;

Litera a) a pct. 173 din Normele metodologice de aplicare a art. 274 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 28 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) Ordinului ministrului culturii şi cultelor şi al ministrului finanţelor publice nr. 2.823/1.566/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice şi privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidenţa şi controlul destinaţiei sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, precum şi procedura de solicitare şi comunicare a opţiunilor titularilor de drepturi de autori sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autori ori, dupã caz, ale moştenitorilor acestora, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Litera b) a pct. 173 din Normele metodologice de aplicare a art. 274 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 28 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

174. Pentru manifestarile artistice si competitiile sportive impozitul pe spectacole se stabileste asupra incasarilor din vanzarea abonamentelor si a biletelor de intrare, prin aplicarea urmatoarelor cote:

a) 2% pentru manifestarile artistice de teatru, de opera, de opereta, de filarmonica, cinematografice, muzicale, de circ, precum si pentru competitiile sportive interne si internationale;

b) 5% pentru manifestarile artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestari artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfasoara activitati sau servicii de natura celor mentionate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligatia de a inregistra la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza teritoriala isi au domiciliul sau sediul, dupa caz, atat abonamentele, cat si biletele de intrare si de a afisa

tarifele la casele de vanzare a biletelor, precum si la locul de desfasurare a spectacolelor, interzicandu-li-se sa incaseze sume care depasesc tarifele precizate pe biletele de intrare si/sau abonamente.

175^1. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înseriere şi numerotare, folosind programul informatic propriu, cu respectarea prevederilor art. 274 alin. (4) din Codul fiscal, precum şi a conţinutului minimal obligatoriu al biletelor şi abonamentelor de intrare la spectacol, conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidenţa şi gestionarea abonamentelor şi biletelor de intrare la spectacole.

Pct. 175^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 274 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 29 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

176. In cazul in care contribuabilii prevazuti la pct. 175 organizeaza aceste spectacole in raza teritoriala de competenta a altor autoritati ale administratiei publice locale decat cele de la domiciliul sau sediul lor, dupa caz, acestora le revine obligatia de a viza abonamentele si biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza teritoriala se desfasoara spectacolele.

177. (1) Normele privind tiparirea, inregistrarea, avizarea, evidenta si inventarul biletelor de intrare si al abonamentelor se elaboreaza in comun de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii si Cultelor si de Agentia Nationala pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate in stoc pana la data publicarii normelor prevazute la alin. (1) vor putea fi utilizate pana la epuizare, in conditiile adaptarii corespunzatoare.

Codul fiscal:

Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

ART. 275

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activităţi distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeţei incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabileşte pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulţirea numărului de metri pătraţi ai suprafeţei incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 2 lei;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 3 lei.

Alin. (2) al art. 275 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulţirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecţie corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localităţii	Coeficient de corecţie
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declaraţia se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice:

178. (1) Prin discoteca, in sensul prezentelor norme metodologice, se intelege activitatea artistica si distractiva desfasurata intr-o incinta prevazuta cu instalatii electronice speciale de lumini, precum si de redare si auditie de muzica, unde se danseaza, indiferent cum este denumita ori de felul cum este organizata ca activitate, respectiv:

a) integratã sau conexã activitãţilor comerciale de natura celor ce intrã sub incidenţa activitãţilor specifice grupei 932 din CAEN - alte activitãţi recreative.

Litera a) a alin. (1) al pct. 178 din Normele metodologice de aplicare a art. 275 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 30 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

b) integrata sau conexa oricaror alte activitati nementionate la lit. a);

c) individuala;

d) cu sau fara disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitatile prilejuite de organizarea de nunti, de botezuri si de revelioane.

(3) Prin videoteca, in sensul prezentelor norme metodologice, se intelege activitatea artistica si distractiva desfasurata intr-o incinta prevazuta cu instalatii electronice speciale de redare si vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intra sub incidenta clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) In cazul videotecilor si discotecilor nu se aplica prevederile referitoare la tiparirea, inregistrarea, avizarea, evidenta si inventarul biletelor de intrare si al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, in cazul videotecilor si discotecilor, prin incinta se intelege spatiul inchis in interiorul unei cladiri, suprafata teraselor sau suprafata de teren afectata pentru organizarea acestor activitati artistice si distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafetei incintei in functie de care se stabileste impozitul pe spectacole se insumeaza suprafetele utile afectate acestor activitati, precum si, acolo unde este cazul, suprafata utila a incintelor in care se consuma bauturi alcoolice, bauturi racoritoare sau cafea, indiferent daca participantii stau in picioare sau pe scaune, precum si suprafata utila a oricaror alte incinte in care se desfasoara o activitate distractiva conexa programelor de videoteca sau discoteca.

(3) Prin zi de functionare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se intelege intervalul de timp de 24 de ore, precum si orice fractiune din acesta inauntrul caruia se desfasoara activitatea de videoteca sau discoteca, chiar daca programul respectiv cuprinde timpi din doua zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevazut in suma fixa la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal,

se stabileste de catre consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti, in cursul lunii mai a fiecarui an pentru anul fiscal urmator, astfel:

I. se stabileste o valoare cuprinsa intre limitele prevazute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit menţiunii prevăzute la alin. (2) se aplicã coeficientul de corecţie ce corespunde rangului localităţii respective, astfel;

a) localităţi urbane de rangul 0..... 8,00;
b) localităţi urbane de rangul I..... 5,00;
c) localităţi urbane de rangul II..... 4,00;
d) localităţi urbane de rangul III..... 3,00;
e) localităţi rurale de rangul IV..... 1,10;
f) localităţi rurale de rangul V..... 1,00.

Poziţia a II-a a alin. (1) al pct. 180 din Normele metodologice de aplicare a art. 275 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificatã de pct. 31 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

III. asupra valorii rezultate potrivit mentiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuala, hotarata de catre consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti, cu pana la 20%, prevazuta de art. 287 din Codul fiscal, reprezentand impozitul pe spectacole, in lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videoteca sau discoteca.

(2) Contribuabilii care intra sub incidenta art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligatia sa prezinte releveul suprafetei incintei o data cu depunerea declaratiei fiscale si ori de cate ori intervine o modificare a acestei suprafete, tinand seama de prevederile pct. 179 alin. (1) si (2).

181. (1) In cazul contribuabililor care organizeaza activitati artistice si distractive de videoteca si discoteca, impozitul pe spectacole se determina pe baza suprafetei incintei afectate pentru organizarea acestor activitati, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizeaza activitati artistice si distractive de videoteca si discoteca, in calitatea lor de platitori de impozit pe spectacole, au obligatia de a depune Declaratia fiscala pentru stabilirea impozitului pe spectacole, in cazul activitatilor artistice si distractive de videoteca si discoteca, stabilita potrivit pct. 256, pana cel tarziu la data de 15 inclusiv, pentru luna urmatoare.

Codul fiscal:
Scutiri
Art. 276. - Impozitul pe spectacole nu se aplica spectacolelor organizate in scopuri

umanitare.

Norme metodologice:

182. Contractele incheiate intre contribuabilii organizatori de spectacole si beneficiarii sumelor cedate in scopuri umanitare se vor inregistra la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza teritoriala se desfasoara spectacolul, prealabil organizarii acestuia. Pentru aceste sume nu se datoreaza impozit pe spectacol.

183. Contractele care intra sub incidenta prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificarile si completarile ulterioare.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 277. - (1) Impozitul pe spectacole se plateste lunar pana la data de 15, inclusiv, a lunii urmatoare celei in care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoana care datoreaza impozitul pe spectacole are obligatia de a depune o declaratie la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale, pana la data stabilita pentru fiecare plata a impozitului pe spectacole. Formatul declaratiei se precizeaza in normele elaborate in comun de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor.

(3) Persoanele care datoreaza impozitul pe spectacole raspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaratiei si plata la timp a impozitului.

Norme metodologice:

184. Impozitul pe spectacole se plateste lunar, pana la data de 15 inclusiv a lunii urmatoare celei in care se realizeaza venitul, la bugetele locale, potrivit destinatiilor prevazute la pct. 172.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII
Taxa hoteliera

Reguli generale

Art. 278. - (1) Consiliul local poate institui o taxa pentru sederea intr-o unitate de cazare, intr-o localitate asupra careia consiliul local isi exercita autoritatea, dar numai daca taxa se

aplica conform prezentului capitol.
(2) Taxa pentru sederea intr-o unitate de cazare, denumita in continuare taxa hoteliera, se incaseaza de catre persoanele juridice prin intermediul carora se realizeaza cazarea, o data cu luarea in evidenta a persoanelor cazate.
(3) Unitatea de cazare are obligatia de a varsa taxa colectata in conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia este situata aceasta.

Norme metodologice:
185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atributia optionala a consiliilor locale ale comunelor, ale oraselor sau ale municipiilor, dupa caz. La nivelul municipiului Bucuresti aceasta atributie se indeplineste de catre Consiliul General al Municipiului Bucuresti.
(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul anului şi se aplică în anul fiscal următor, în condiţiile prezentelor norme metodologice.

Alin. (2) al pct. 185 din Normele metodologice de aplicare a art. 278 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 32 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

186. Persoanele juridice prin intermediul carora se realizeaza cazarea au obligatia ca in documentele utilizate pentru incasarea tarifelor de cazare sa evidentieze distinct taxa hoteliera incasata determinata in functie de cota si, dupa caz, de numarul de zile stabilite de catre autoritatile deliberative.
187. Sumele incasate cu titlu de taxa hoteliera se varsa la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, dupa caz, in a carei raza de competenta se afla unitatea de cazare, lunar, pana la data de 10 a lunii in curs pentru luna precedenta, cu exceptia situatiilor in care aceasta data coincide cu o zi nelucratoare, caz in care virarea se face in prima zi lucratoare urmatoare. La nivelul municipiului Bucuresti aceasta taxa se face venit la bugetul local al sectorului in a carui raza de competenta se afla unitatea de cazare.

Codul fiscal:
Calculul taxei
Art. 279. - (1) Taxa hoteliera se calculeaza prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitatile de cazare.
(2) Pentru şederea într-o unitate de cazare, consiliul local instituie o taxă hotelieră în cotă de 1% din valoarea totală a cazării/tariful de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, care se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidenţă a persoanelor cazate.

Alin. (2) al art. 279 a fost modificat de pct. 86 al art. I din ORDONANȚA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Taxa hoteliera se datoreaza pentru intreaga perioada de sedere, cu exceptia cazului unitatilor de cazare amplasate intr-o statiune turistica, atunci cand taxa se datoreaza numai pentru o singura noapte, indiferent de perioada reala de cazare.

Norme metodologice:
188. În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota de 1% se aplică la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu include TVA.

Pct. 188 din Normele metodologice de aplicare a art. 279 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 33 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Scutiri
Art. 280. - Taxa hoteliera nu se aplica pentru:
a) persoanele fizice in varsta de pana la 18 ani inclusiv;
b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;
c) pensionarii sau studentii;
d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;
e) veteranii de razboi;
f) vaduvele de razboi sau vaduvele veteranilor de razboi care nu s-au recasatorit;
g) persoanele fizice prevazute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum si celor deportate in strainatate ori constituite in prizonieri, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare;
h) sotul sau sotia uneia dintre persoanele fizice mentionate la lit. b)-g), care este cazat/cazata impreuna cu o persoana mentionata la lit. b)-g).

Norme metodologice:
189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie sa faca dovada cu: certificatul de incadrare intr-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de

pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, insotit de actul de identitate. In cazul persoanelor in varsta de pana la 14 ani, actul de identitate este certificatul de nastere sau alte documente care atesta situatia respectiva.

Codul fiscal:
Plata taxei
Art. 281. - (1) Unitatile de cazare au obligatia de a varsa taxa hoteliera la bugetul local, lunar, pana la data de 10, inclusiv, a lunii urmatoare celei in care s-a colectat taxa hoteliera de la persoanele care au platit cazarea.
(2) Unitatile de cazare au obligatia de a depune lunar o declaratie la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale, pana la data stabilita pentru fiecare plata a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declaratiei se precizeaza in normele elaborate in comun de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor.

Norme metodologice:
190. Sumele incasate cu titlu de taxa hoteliera se varsa la bugetul local al comunelor/oraselor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucuresti, dupa caz, in a caror raza de competenta se afla unitatea de cazare, lunar, pana la data de 10 a lunii in curs pentru luna precedenta, cu exceptia situatiilor in care aceasta data coincide cu o zi nelucratoare, caz in care virarea se face in prima zi lucratoare urmatoare.
191. La virarea sumelor reprezentand taxa hoteliera, unitatile de cazare, persoane juridice, prin intermediul carora se realizeaza cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale respective o declaratie-decont, model prevazut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care sa cuprinda sumele incasate si virate pentru luna de referinta. Virarea sumelor se face in primele 10 zile ale fiecarei luni pentru luna precedenta.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IX
Taxe speciale

Taxe speciale
Art. 282. - (1) Pentru functionarea unor servicii publice locale create in interesul persoanelor fizice si juridice, consiliile locale, judetene si Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dup caz, pot adopta taxe speciale.
(2) Domeniile in care consiliile locale, judetene si Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum si

cuantumul acestora se stabilesc in conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finantele publice locale.

(3) Taxele speciale se incaseaza numai de la persoanele fizice si juridice care beneficiaza de serviciile oferite de institutia/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare si functionare a acesteia/acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, sa efectueze prestatii ce intra in sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, judetene sau Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilitatilor publice (gaze naturale, apa, energie electrica), pentru existenta pe domeniul public/privat al unitatilor administrativ-teritoriale a retelelor de apa, de transport si distributie a energiei electrice si a gazelor naturale.

Norme metodologice:

192. Consiliile locale, consiliile judetene si Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili conditiile si sectoarele de activitate in conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finantele publice locale, precum si modul de organizare si functionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective si modalitatile de consultare si de obtinere a acordului persoanelor fizice si juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotararile adoptate de catre autoritatile prevazute la pct. 192, in legatura cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice si juridice platitoare, vor fi afisate la sediul autoritatilor administratiei publice locale si vor fi publicate, potrivit legii.

194. Impotriva acestor hotarari persoanele interesate pot face contestatie in termen de 15 zile de la afisarea sau publicarea acestora. Dupa expirarea acestui termen autoritatea deliberativa care a adoptat hotararea se intruneste si delibereaza asupra contestatiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se incaseaza numai de la persoanele fizice si juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) Eliminat.

(3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilitatilor publice (gaze naturale, apa, energie electrica), pentru existenta pe domeniul public/privat al unitatilor administrativ-teritoriale a retelelor de apa, de transport si distributie a energiei electrice si a gazelor naturale.

Alin. (3) al pct. 195 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 66 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se incaseaza intr-un cont distinct, deschis in afara bugetului local, fiind utilizate in scopurile pentru care au fost infiintate, iar contul de executie al acestora se aproba de consiliul local, consiliul judetean sau Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz.

Alineatul (2) al pct. 195 al cap. IX din titlul IX a fost eliminat de RECTIFICAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 161 din 24 februarie 2004.

Codul fiscal:

CAPITOLUL X
Alte taxe locale

Alte taxe locale
Art. 283. [...]
(3) Taxele prevazute la alin. (1) si (2) se calculeaza si se platesc in conformitate cu procedurile aprobate de autoritatile deliberative interesate.

Alte taxe locale
ART. 283

Art. 283 alin. (1) Taxa zilnica pentru utilizarea temporară a locurilor publice si pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale, sau a monumentelor istorice de arhitectura si arheologie	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 ROL/RON	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
	între 0 lei/zi si 119.000 lei/zi inclusiv între 0 lei/zi si 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi si 13 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (2)	între 0 lei/zi	între 0 lei/zi

Taxa zilnica pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor destinate in scopul obţinerii de venit	si 119.000 lei/zi inclusiv între 0 lei/zi si 11,90 lei/zi inclusiv	si 13 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (3) Taxa anuala pentru vehicule lente	între 0 lei/an si 321.000 lei/an inclusiv între 0 lei/zi si 3,21 lei/zi inclusiv	între 0 lei/an si 34 lei/an inclusiv

---

Art. 283 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005.

Norme metodologice:

197. Abrogat;

198. Abrogat.

199. Abrogat.

200. Abrogat.

201. Abrogat.

202. Abrogat.

203. Abrogat.

204. Abrogat.

Punctele 197-204 din Normele metodologice de aplicare a art. 283 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 32 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

205. Procedurile prevazute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autoritatile deliberative interesate pentru anul fiscal urmator, in termenul prevazut la art. 288 din Codul fiscal.

Pct. 205 din Normele metodologice de aplicare a art. 283, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a

fost modificat de pct. 33 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XI
Facilitati comune

Denumirea Cap. XI din Titlul IX a fost modificata de pct. 247 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Facilităţi pentru persoane fizice

Denumirea marginală a art. 284 a fost modificată de pct. 248 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

ART. 284
(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi art. 283 nu se aplică pentru:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 284 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

a) veteranii de război;
b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instauratã cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.
(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:
a) impozitul pe clădiri pentru locuinţa situată la adresa de domiciliu;
b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);
c) impozitul pe mijloacele de transport aferent unui singur autoturism tip hycomat sau a unui

mototriciclu.

Alin. (2) al art. 284 a fost modificatã de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(3) Impozitul pe clãdiri şi impozitul pe teren nu se aplicã vãduvelor de rãzboi şi vãduvelor veteranilor de rãzboi care nu s-au recãsãtorit.
(4) Impozitul pe clãdiri, impozitul pe teren şi taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat şi de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

Alin. (4) al art. 284 a fost modificat de pct. 249 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5) În cazul unei clãdiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deţinut în comun de o persoanã fizicã prevãzutã la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscalã se aplicã integral pentru proprietăţile deţinute în comun de soţi.
(6) Scutirea de la plata impozitului pe clãdiri se aplicã doar clãdirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevãzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).
(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplicã terenului aferent clãdirii utilizate de persoanele fizice prevãzute la alin. (1) lit. b), alin. (2) şi alin. (4).

Alin. (7) al art. 284 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 24 din 2 martie 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 4 martie 2010.

(7^1) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplicã doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevãzute la alin. (1) şi (2).

Alin. (7^1) al art. 284 a fost introdus de pct. 35 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(7^2) Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale, precum şi de la plata impozitului corespunzãtor pentru terenurile arabile, fâneţe şi pãduri, în suprafaţã de pânã la 5 ha, se aplicã pentru veteranii de rãzboi, vãduvele de rãzboi şi vãduvele veteranilor de rãzboi care nu s-au recãsãtorit.

Alin. (7^2) al art. 284 a fost introdus de pct. 2 al articolului unic din LEGEA nr. 24 din 2 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 4 martie 2010.

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le deţin în proprietate, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent şi stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termică, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază şi trăiesc în localităţile precizate în:

Partea introductivă a alin. (10) al art. 284 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Munţii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervaţiei Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedaţi anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

Alin. (11) al art. 284 a fost modificat de pct. 35 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcţii, din extravilan, se reduc la jumătate.

Alin. (12) al art. 284 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 96 din 14 aprilie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 325 din 18 aprilie 2005.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:
a) clădirea este o locuinţă nouă, realizată în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau
b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

Alin. (13) al art. 284 a fost introdus de pct. 250 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Alin. (14) al art. 284 a fost introdus de pct. 250 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
206. Scutirea de impozit pe cladiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum si de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acorda pentru:
a) veteranul de razboi;
b) persoana fizica, cetatean roman, care in perioada regimurilor instaurate cu incepere de la

6 septembrie 1940 pana la 6 martie 1945 a avut de suferit persecutii din motive etnice, dupa cum urmeaza:

1. a fost deportata in ghetouri si lagare de concentrare din strainatate;
2. a fost privata de libertate in locuri de detentie sau in lagare de concentrare;
3. a fost stramutata in alta localitate decat cea de domiciliu;
4. a facut parte din detasamentele de munca fortata;
5. a fost supravietuitoare a trenului mortii;
6. este sotul/sotia persoanei asasinate sau executate din motive etnice, daca ulterior nu s-a recasatorit;

c) persoana care, dupa data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsa privativa de libertate in baza unei hotarari judecatoresti ramase definitiva sau a fost lipsita de libertate in baza unui mandat de arestare preventiva pentru infractiuni politice;
2. a fost privata de libertate in locuri de detinere in baza unor masuri administrative sau pentru cercetari de catre organele de represiune;
3. a fost internata in spitale de psihiatrie;
4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;
5. a fost stramutata intr-o alta localitate;

d) sotul/sotia celui decedat, din categoria celor disparuti sau exterminati in timpul detentiei, internati abuziv in spitale de psihiatrie, stramutati, deportati in strainatate sau prizonieri, daca ulterior nu s-a recasatorit;

e) sotul/sotia celui decedat dupa iesirea din inchisoare, din spitalul de psihiatrie, dupa intoarcerea din stramutare, din deportare sau din prizonierat, daca ulterior nu s-a recasatorit;

f) sotul/sotia celui decedat in conditiile prevazute la alineatele precedente si care, din motive de supravietuire, a fost nevoit sa divorteze de cel inchis, internat abuziv in spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau stramutat, daca nu s-a recasatorit si daca poate face dovada ca a convietuit cu victima pana la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportata in strainatate dupa 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituita in prizonier de catre partea sovietica dupa data de 23 august 1944 ori, fiind constituita ca atare, inainte de aceasta data, a fost retinuta in captivitate dupa incheierea armistitiului.

207. De drepturile prevazute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiaza si persoanele care au calitatea de luptator in rezistenta anticomunista, precum si cele din rezistenta armata care au participat la actiuni de impotrivire cu arma si de rasturnare prin forta a regimului comunist, conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calitatii de luptator in rezistenta anticomunista persoanelor condamnate pentru infractiuni savarsite din motive politice, persoanelor impotriva carora au fost dispuse, din motive politice,

masuri administrative abuzive, precum si persoanelor care au participat la actiuni de impotrivire cu arme si de rasturnare prin forta a regimului comunist instaurat in Romania, aprobata cu modificari prin Legea nr. 568/2001, cu modificarile si completarile ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe cladiri pentru locuinta situata la adresa de domiciliu;

2. impozitului pe teren aferent cladirii prevazute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferenta unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu, se acorda pentru persoanele prevazute la art. 3 alin. (1) lit. b) si art. 4 alin. (1) din Legea recunostintei fata de eroii-martiri si luptatorii care au contribuit la victoria Revolutiei romane din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptator pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989:

a.1) luptator ranit - atribuit celor care au fost raniti in luptele pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989 sau in legatura cu aceasta;

a.2) luptator retinut - atribuit celor care au fost retinuti de fortele de represiune ca urmare a participarii la actiunile pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989;

a.3) luptator remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, in perioada 14-25 decembrie 1989, au mobilizat si au condus grupuri sau multimi de oameni, au construit si au mentinut baricade impotriva fortelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanta vitala pentru rezistenta regimului totalitar si le-au aparat pana la data judecarii dictatorului, in localitatile unde au luptat pentru victoria Revolutiei romane din decembrie 1989, precum si celor care au avut actiuni dovedite impotriva regimului si insemnelor comunismului intre 14-22 decembrie 1989;

b) urmas de erou-martir, si anume: sotul supravietuitor, parintii celui decedat si fiecare dintre copiii acestuia.

Pct. 208 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 34 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

209. Categoriile de persoane prevazute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevazute de acesta, trebuie sa prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

Pct. 209 din Normele metodologice de aplicare a art. 284, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 35 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

210. Scutirea de impozit pe cladiri, impozit pe teren si taxa pentru eliberarea autorizatiilor de functionare pentru desfasurarea unei activitati economice se acorda pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I;

d) abrogata.

Pct. 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8, subpct. 4 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Litera d) a pct. 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogata de pct. 67 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

211. Scutirile prevazute la art. 284 alin. (1)-(4) din Codul fiscal se acorda in proportie de 100% pentru bunurile proprii si pentru bunurile comune ale sotilor, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor si taxelor locale prevazute de art. 284 din Codul fiscal se acorda persoanelor in cauza pe baza cererii acestora, proportional cu perioada ramasa pana la sfarsitul anului, incepand cu luna urmatoare celei in care persoanele in cauza prezinta actele prin care se atesta situatia respectiva. Copia actului ramane ca document oficial la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale, care il certifica pentru conformitate.

213. Daca au intervenit schimbari care conduc la modificarea conditiilor in care se acorda scutirile prevazute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele in cauza trebuie sa depuna noi declaratii fiscale in termen de 30 de zile de la aparitia schimbarilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe cladiri prevazuta la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice romane care detin in proprietate cladirile in cauza trebuie sa depuna la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale o cerere insotita de copii de pe autorizatia de construire pentru lucrarile de reabilitare termica si de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obtinut pentru reabilitarea termica. Scutirea se acorda incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care persoanele au depus cererea respectiva.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) Abrogat.

(3) Abrogat.

(4) Abrogat.

(5) In aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici si a activitatii notariale nr. 36/1995, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 36/1995, si ale art. 75 din regulamentul prevazut la pct. 275, secretarului unitatii administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucuresti, denumit in continuare secretar, din raza localitatii in care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci cand are cunostinta ca mostenirea cuprinde bunuri imobile, procedand la verificarea datelor inregistrate in registrul agricol, ii revine obligatia sa trimita sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care tine opisul de evidenta a procedurilor succesorale, cu mentionarea datelor prevazute la art. 72 din acest regulament, in cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sanctiunile prevazute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se intocmeste obligatoriu in 3 exemplare, din care unul se inainteaza notarului public, unul compartimentului de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale pentru cunoasterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea ramane la secretar, ca unic document care sta la baza inregistrarilor din registrul prevazut la alin. (7).

(7) Pentru urmarirea realizarii atributiei prevazute la alin. (6) secretarii au obligatia conducerii unui registru de evidenta a sesizarilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care contine urmatoarele coloane: numarul curent, numele si prenumele defunctului, data decesului, numarul actului de deces, numarul si data inregistrarii sesizarii pentru deschiderea procedurii succesorale in registrul general pentru inregistrarea corespondentei de la nivelul autoritatilor administratiei publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/pozitia nr. din registrul agricol, numarul si data confirmarii primirii de catre notarul public si observatii.

(8) Registrul prevazut la alin. (7), al carui model se stabileste potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, snuruit, sigilat si inregistrat in registrul general pentru inregistrarea corespondentei, prin grija secretarului, in termen de 30 de zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(9) In registrul de evidenta a sesizarilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec si defunctii cu ultimul domiciliu in localitatea din raza de competenta a secretarului respectiv, cu precizarea ca nu se mai inainteaza la notarul public sesizarea respectiva, iar la rubrica "observatii" se face mentiunea "fara bunuri imobile".

(10) Prealabil inaintarii catre notarul public a sesizarii pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale sa cerceteze pozitia din rolul nominal unic al defunctului, in ceea ce priveste impunerea pentru cei 5 ani din urma.

(11) Cand se constata ca defunctul - autor al succesiunii, in calitate de contribuabil, a fost

omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea in sesizare a creantelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcina succesorala, facand parte din pasivul succesoral, iar mostenitorii raspund solidar in ceea ce priveste plata creantelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevazuta la alin. (11) se face atat asupra inregistrarilor din registrul de rol nominal unic, cat si asupra celor din registrul agricol.

(13) Abrogat.

Alin. (2), (3) si (13) ale pct. 215 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 36 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (2)-(4) si (13) ale pct. 215 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate de pct. 68 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

215^1. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuintei nr. 114/1996, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Legea locuintei nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuinte cu credit sau ai contractelor de vanzare-cumparare cu plata in rate a locuintelor noi care se realizeaza in conditiile art. 7-9 din legea mentionata mai sus, scutirea de la plata impozitului pe cladiri se acorda pe timp de 10 ani de la data de intai a lunii urmatoare celei in care a fost dobandita locuinta respectiva.

(2) Beneficiarii de credite, in conditiile prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investitiilor pentru realizarea unor lucrari publice si constructii de locuinte, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobata cu modificari prin Legea nr. 82/1995, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Ordonanta Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiti de la plata impozitului pe cladiri pe o perioada de 10 ani de la data de intai a lunii urmatoare celei in care a fost dobandita locuinta respectiva.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobandit locuinte, in conditiile Ordonantei Guvernului nr. 19/1994, beneficiaza de scutirea de la plata impozitului pe cladiri incepand cu aceasta data si pana la implinirea termenului de 10 ani, calculat incepand cu data dobandirii locuintelor.

Pct. 215^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 69 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

215^2. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevazute la pct. 215^1 persoanele in cauza vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, impreuna cu originalul si copia actelor care le atesta aceasta calitate, respectiv contractul de construire a unei locuinte cu credit, contractul de vanzare-cumparare cu plata in rate a locuintei sau contractul de dobandire a locuintei, dupa caz, si procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuintei in cauza, numai pentru o cladire. Aceste scutiri se acorda incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care prezinta cererea si documentele conexe acesteia, numai pana la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobandirii locuintei.

(2) In cazul instrainarii locuintelor dobandite in temeiul Ordonantei Guvernului nr. 19/1994 si al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe cladiri.

(3) Declaratiile fiscale pentru cazurile care intra sub incidenta alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administratiei publice locale in a caror raza de competenta sunt situate cladirile, in termen de 30 de zile de la data instrainarii/dobandirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbari care conduc la modificarea impozitului pe cladiri datorat atat de catre contribuabilul care instraineaza, cat si de catre cel care dobandeste.

Pct. 215^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 69 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal

Art. 285. - (1) Impozitul pe cladiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor, precum si alte taxe locale precizate la art. 282 si art. 283 nu se aplica:

a) oricarei institutii sau unitati care functioneaza sub coordonarea Ministerului Educatiei, Cercetarii si Tineretului, cu exceptia incintelor folosite pentru activitati economice;

b) fundatiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a intretine, dezvolta si ajuta institutii de cultura nationala, precum si de a sustine actiuni cu caracter umanitar, social si cultural;

c) organizatiilor care au ca unica activitate acordarea gratuita de servicii sociale in unitati specializate care asigura gazduire, ingrijire sociala si medicala, asistenta, ocrotire, activitati de recuperare, reabilitare si reinsertie sociala pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane varstnice, precum si pentru alte persoane aflate in dificultate, in conditiile legii.

(2) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe terenurile acestora se reduc cu 50% pentru acele

imobile situate pe litoralul Mării Negre deţinute de persoane juridice şi care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o duratã de minimum 6 luni în cursul unui an calendaristic.

Alin. (2) al art. 285 a fost modificat de pct. 16 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008.
Alin. (2) al art. 285 a fost modificat de pct. 88 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(3) Impozitul pe cladiri se reduce cu 50% pentru cladirile nou construite detinute de cooperatiile de consum sau mestesugaresti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achizitiei cladirii.
(4) Nu se datoreaza impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Nationala a Padurilor - Rom silva, cu exceptia celor folosite in scop economic.

Norme metodologice:
216. Sub incidenta art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regaseste Fundatia Menachem Elias a carei legatara universala este Academia Romana.
217. Sunt scutite de impozit pe cladiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor si de alte taxe locale prevazute la art. 282 si 283 din Codul fiscal organizatiile care au ca unica activitate acordarea gratuita de servicii sociale in unitati specializate care asigura gazduire, ingrijire sociala si medicala, asistenta, ocrotire, activitati de recuperare, reabilitare si reinsertie sociala pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane varstnice, precum si pentru alte persoane aflate in dificultate.

Pct. 217 din Normele metodologice de aplicare a art. 285 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 70 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

218. Prin servicii turistice in contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se intelege numai combinatia oricarora dintre activitatile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri si alte facilitati pentru cazare de scurta durata, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote si 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, si oricare dintre activitatile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unitati de preparare a hranei, pe de alta parte, astfel cum sunt prevazute de Clasificarea activitatilor din economia nationala - CAEN, actualizata prin Ordinul presedintelui Institutului National de Statistica nr. 601/2002, publicat in Monitorul

Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care apartin cooperatiei de consum sau mestesugaresti sunt scutite de la plata impozitului pe cladiri in proportie de 50% pe o perioada de 5 ani de la data achizitiei cladirii.

(2) Scutirea se acorda cu data de intai a lunii urmatoare celei in care se depune o cerere in acest sens si numai pentru cladirile realizate cu respectarea autorizatiei de construire.

Codul fiscal:

Scutiri si facilitati pentru persoane juridice

Art. 285^1 - Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum si terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren si a taxei pentru eliberarea autorizatiei de construire.

Art. 285^1 a fost introdus de pct. 117 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

219^1. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe caile ferate romane si reorganizarea Societatii Nationale a Cailor Ferate Romane, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale art. 285^1 din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate si terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren si a taxei pentru eliberarea autorizatiei de construire.

Pct. 219^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 285^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 37 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

219^2.(1) Avand in vedere si prevederile Ordonantei Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic si administrarea fondului forestier national, pentru terenurile forestiere proprietate publica a statului administrat potrivit Codului silvic de catre Regia Nationala a Padurilor, nu se datoreaza impozit pe teren.

(2) In categoria terenurilor folosite in scop economic de catre Regia Nationala a Padurilor, se incadreaza urmatoarele terenuri:

a) rachitarii, cod EFF-PDs;

b) arbusti fructiferi, cod PSz;

c) pastravarii, cod PSp;
d) fazanerii, cod PSf;
e) crescatorii animale cu blana fina, cod PSb;
f) centre fructe de padure, cod PSd;
e) puncte achizitie fructe, ciuperci, cod Psu;
f) ateliere impletituri, cod Psi;
g) sectii si puncte apicole, cod Psa;
h) uscatorii si depozite de seminte, cod PSs;
i) ciupercarii, cod PSc;
i) depozite forestiere, cod Paz.

Pct. 219^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 285 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 71 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale

ART. 286

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social.

Alin. (3) al art. 286 a fost modificat de pct. 118 al art. I din ORDONANŢA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(4) În cazul unei calamităţi naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizaţiei de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului

pe clădiri şi a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională şi în condiţiile îndeplinirii dispoziţiilor prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

Alin. (6) al art. 286 a fost modificat de pct. 96 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(7) Abrogat.

Alin. (7) al art. 286 a fost abrogat de pct. 97 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Alin. (7) al art. 286 a fost introdus de pct. 255 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuinţe şi ai imobilelor care au executat lucrări de intervenţie pe cheltuială proprie, pe baza procesului-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, întocmit în condiţiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenţie recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanţă energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011.

Alin. (8) al art. 286 a fost introdus de pct. 89 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

(9) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxei pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepţia la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condiţiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calităţii arhitectural-ambientale a clădirilor.

Alin. (9) al art. 286 a fost introdus de pct. 89 al art. I din ORDONANŢA nr. 30 din 31 august

2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 627 din 2 septembrie 2011.

Norme metodologice:

220. (1) Facilitatile prevazute la art. 286 alin. (1)-(4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotarari ale consiliilor locale adoptate in cursul anului pe baza criteriilor si procedurilor stabilite de catre acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, dupa caz, prevazute la art. 286 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, numai in cazul persoanelor fizice, autoritatile deliberative pot avea in vedere facilitatile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementari neprevazute in titlul IX din Codul fiscal.

(3) Facilitãţile prevãzute la art. 286 alin. (8) şi (9) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea, pentru lucrările de reabilitare energeticã, astfel cum sunt prevăzute în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările ulterioare, precum şi pentru lucrările de creştere a calităţii arhitectural-ambientale realizate în condiţiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calităţii arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările ulterioare.

Alin. (3) al pct. 220 din Normele metodologice de aplicare a art. 286 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 34 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

221. Abrogat.

Pct. 221 din Normele metodologice de aplicare a art. 286 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 38 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 221 din Normele metodologice de aplicare a art. 286 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 72 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

221^1. (1) În vederea respectării legislaţiei comunitare în domeniul ajutorului de stat, consiliile locale vor elabora scheme de ajutor de stat cu obiectiv dezvoltarea regionalã, destinate finanţării realizării de investiţii.

(2) Schemele de ajutor de stat vor avea în vedere criteriile şi condiţiile prevăzute în Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87

şi 88 din Tratatul ajutoarelor naţionale pentru investiţiile cu finalitate regionalã şi în Liniile directoare ale Comisiei Europene privind ajutorul regional pentru perioada 2007-2013. Pentru schemele de ajutor de stat ce urmeazã a fi elaborate vor fi parcurse procedurile prevãzute de Ordonanţa de urgenţã a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, aprobatã cu modificãri şi completãri prin Legea nr. 137/2007.

Pct. 221^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 286 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 73 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Pct. 221^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 286 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XII
Alte dispozitii comune

Codul fiscal:
Majorarea impozitelor si taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judetene

Art. 287. - Nivelul impozitelor si taxelor locale prevazute in prezentul titlu poate fi majorat anual cu pana la 20% de consiliile locale, judetene si Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, cu exceptia taxelor prevazute la art. 263 alin. (4) si (5) si la art. 295 alin. (11) lit. b)-d).

"Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene

ART. 287

(1) Autoritatea deliberativã a administraţiei publice locale, la propunerea autoritãţii executive, poate stabili cote adiţionale la impozitele şi taxele locale prevãzute în prezentul titlu, în funcţie de urmãtoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum şi de necesitãţile bugetare locale, cu excepţia taxelor prevãzute la art. 295 alin. (11) lit. c) şi d).

(2) Cotele adiţionale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 20% faţã de nivelurile aprobate prin hotãrâre a Guvernului potrivit art. 292.

(3) Criteriile prevãzute la alin. (1) se hotãrãsc de cãtre autoritatea deliberativã a administraţiei publice locale".

Art. 287 a fost modificat de pct. 84 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27

decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucuresti sau consiliile judetene, dupa caz, in termenul prevazut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele si taxele locale prevazute de Codul fiscal, in functie de conditiile specifice zonei, fara discriminare intre categoriile de contribuabili, cu exceptia taxelor prevazute la art. 263 alin. (4) si (5) si la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din acelasi act normativ, cu pana la 20%.

(2) Hotararile adoptate au la baza nivelurile impozitelor si taxelor locale stabilite in suma fixa conform prevederilor Codului fiscal, precum si impozitele si taxele locale determinate pe baza de cota procentuala, potrivit dispozitiilor acestuia. Hotararea de majorare se aplica numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. In anul fiscal urmator se vor avea in vedere impozitele si taxele locale actualizate cu rata inflatiei conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

Alin. (1) al pct. 222 din Normele metodologice de aplicare a art. 287 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 39 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1) al pct. 222 din Normele metodologice de aplicare a art. 287 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 74 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

223. In anul 2007, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuala a impozitelor si taxelor locale are la baza hotararile privind majorarea anuala cu pana la 20% adoptate in anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

Pct. 223 din Normele metodologice de aplicare a art. 287 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 75 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

Hotararile consiliilor locale si judetene privind impozitele si taxele locale

Art. 288. - (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucuresti si consiliile judetene adopta hotarari privind impozitele si taxele locale pentru anul fiscal urmator in termen de 45 de zile lucratoare de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a hotararii Guvernului prevazute la art. 292.

(2) Primarii, primarul general si presedintii consiliilor judetene asigura publicarea

corespunzatoare a oricarei hotarari in materie de impozite si taxe locale adoptate de autoritatile deliberative respective.

Norme metodologice:

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti/consiliile judetene adopta, in termen de 45 de zile lucratoare de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a hotararii Guvernului prevazute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecarui an, pentru anul fiscal urmator, hotarari privind stabilirea impozitelor si taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, dupa caz, cand acestea se determina pe baza de cota procentuala, iar prin Codul fiscal sunt prevazute limite minime si maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor si taxelor locale, cand acestea sunt prevazute in suma fixa, in limitele prevazute de Codul fiscal ori de hotararea Guvernului prin care nivelurile impozitelor si taxelor locale se indexeaza/ajusteaza/actualizeaza in conditiile art. 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevazute la art. 283 din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificatiei de pana la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) si art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, in termenul prevazut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor si taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atat in intravilan, cat si in extravilan, avandu-se in vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilitatilor fiscale categoriilor de persoane fizice prevazute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricaror alte hotarari in aplicarea Codului fiscal si a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul si de plata a taxelor prevazute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul de hotarari din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adopta consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti/consiliile judetene in exercitarea atributiilor acestora, prevazute de lege.

(3) Hotararile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale si a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aproba modificari sau completari la acestea, precum si hotararile prin care se acorda facilitati fiscale se publica:

a) in mod obligatoriu, in monitorul oficial al judetului/municipiului Bucuresti, in conditiile Ordonantei Guvernului nr. 75/2003, chiar daca publicarea se face si potrivit prevederilor lit. b);

b) in monitoarele oficiale ale celorlalte unitati administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editeaza, in conditiile Ordonantei Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalitati prevazute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotararii privind stabilirea impozitelor si taxelor locale, care se adopta in conditiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

Partea introductiva a alin. (1) si literele c), e), f) si i) ale pct. 224 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 40 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (2) al pct. 224 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 76 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

225. In termen de pana la 45 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a hotararii Guvernului prevazute la art. III alin. (1), din Legea nr. 343/2006, autoritatile deliberative ale administratiei publice locale adopta hotarari privind impozitele si taxele locale aplicabile in anul fiscal 2007, in conditiile acesteia.

Pct. 225 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 77 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

226. In timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti/consiliile judetene, dupa caz, pot hotari, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atat pentru persoanele fizice, cat si pentru persoanele juridice, in cazul calamitatilor naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe cladiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizatiei de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, in fiecare an, pana la data de 15 mai, astfel incat proiectele bugetelor locale depuse in conditiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 sa cuprinda impozitele si taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizeaza, in mod obligatoriu, inaintea elaborarii

proiectelor bugetelor locale, in scopul fundamentarii partii de venituri a acestora, fapt pentru care autoritatile administratiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au in vedere urmatoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite si taxe locale, inclusiv a hotararilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucuresti sau ale consiliilor judetene, dupa caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite si taxe locale, pe o perioada de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative in temeiul carora s-au acordat, pe o perioada de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilitati fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradala sau orice alte documente asemanatoare, precum si evidentele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentarii proiectelor de hotarari privind delimitarea zonelor in cadrul fiecarei unitati administrativ-teritoriale;

d) intocmirea si tinerea la zi a registrului agricol care constituie sursa de date privind contribuabilii si totodata obiectele acestora impozabile sau taxabile, dupa caz, din unitatea administrativ-teritoriala respectiva;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizatiei de construire, a gradului de realizare a lucrarilor, in scopul identificarii datei de la care cladirile sunt supuse impozitarii;

f) analiza mentinerii starii de insolvabilitate a contribuabililor inregistrati in evidenta separata si, pe cale de consecinta, identificarea sumelor din evidenta separata, ce pot fi colectate in anul de referinta;

g) intocmirea:

1. matricolei pentru evidenta centralizata a impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren si a taxei asupra mijloacelor de transport in cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidenta centralizata a impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren si a taxei asupra mijloacelor de transport in cazul persoanelor juridice, stabilita potrivit pct. 256;

h) intocmirea si tinerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a)-h), in care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezinta fisa unica a contribuabilului care contine elementele de identificare, precum si creantele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, orasului, municipiului sau sectorului municipiului Bucuresti, individualizata printr-un numar de rol, incepand cu nr. 1

si pana la numarul care asigura inregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomanda, in special, la unitatile administrativ-teritoriale cu un numar mare de contribuabili sa se deschida registre de rol nominal unic pentru persoane fizice si registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic dupa cum urmeaza:

a) in cazul mostenitorilor aflati in indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) in cazul celorlalti coindivizari, in urmatoarea ordine:

1. pe numele celui care efectueaza declaratia fiscala;

2. pe numele celui care are domiciliul in unitatea administrativ-teritoriala respectiva;

3. pe numele celui care are resedinta in unitatea administrativ-teritoriala respectiva;

4. pe numele primului inscris in actul prin care se atesta dreptul de proprietate.

231. Este interzisa atribuirea de doua sau mai multe numere de rol aceluiasi contribuabil la nivelul aceleiasi comune, aceluiasi oras, municipiu sau sector al municipiului Bucuresti, dupa caz.

232. In cazul in care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputatiilor, despagubirilor etc., inregistrarea acestora se poate face in registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmarirea creantelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, dupa caz, in functie de conditiile specifice fiecarei unitati administrativ-teritoriale sau fiecarui sector al municipiului Bucuresti, se utilizeaza extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, in care se inregistreaza date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevazute la pct. 229, 232 si 233 se numeroteaza, se snuruiesc, se sigileaza si se inregistreaza in registrul general pentru inregistrarea corespondentei de la nivelul autoritatilor administratiei publice locale respective, prin grija conducatorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioada de 5 ani, avand realizata, in mod obligatoriu, corespondenta la nivelul aceleiasi autoritati a administratiei publice locale atat cu rolul nominal unic pentru perioada anterioara, cat si cu cel al pozitiei din registrul agricol ce il priveste pe contribuabilul respectiv.

236. In situatia in care in perioada anterioara contribuabilul in cauza nu a avut deschis rol nominal unic, se face mentiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscala - codul numeric personal/numarul de identificare fiscala/codul de inregistrare fiscala/codul unic de inregistrare si adresa domiciliului fiscal, precum si a cladirilor si terenurilor detinute in proprietate/administrare/ folosinta, potrivit pct. 18, reprezinta elemente de identificare a contribuabilului, care se inscriu, in mod obligatoriu, in orice act translativ al dreptului de proprietate, in registrul de rol nominal unic, in registrul agricol, in matricole, in declaratiile fiscale, in procesele-verbale pentru

stabilirea impozitelor si taxelor locale, in certificatele fiscale, in chitantele pentru creante ale bugetelor locale, in actele de control, precum si in orice alte documente asemanatoare.

Pct. 237 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 41 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 si 233 se aplica in mod corespunzator si in cazul programelor informatice.
(2) Programele informatice de administrare a impozitelor si taxelor locale vor asigura, in mod obligatoriu, urmatoarele:
a) utilizarea numai a termenilor si notiunilor prevazute de titlul IX al Codului fiscal si de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumita abreviere, aceasta va fi cuprinsa intr-o legenda;
b) editarea oricaror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii si informatiilor corespunzatoare acestora, cu respectarea stricta a regulilor gramaticale si de ortografie specifice limbii romane, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, tinand seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii romane in locuri, relatii si institutii publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.
(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor si taxelor locale vor avea, in mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor contine toate informatiile necesare unei cat mai facile exploatari chiar si de cei cu minime cunostinte in domeniu, ce vor fi puse la dispozitie organelor de control.

Litera b) a alin. (2) al pct. 238 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de pct. 42 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Accesul la informatii privind impozitele si taxele locale
Art. 289. - Autoritatile administratiei publice locale au obligatia de a asigura accesul gratuit la informatii privind impozitele si taxele locale.

Norme metodologice:
239. Autoritatile administratiei publice locale sunt obligate sa asigure accesul neingradit, in conditiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, si ale

Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 123/2002, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricaror persoane interesate la informatiile privind nivelurile impozitelor si taxelor locale stabilite conform hotararilor adoptate de catre consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti/consiliile judetene, dupa caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiaza de facilitati fiscale, precum si la informatiile care privesc aplicarea oricaror alte prevederi ale prezentului titlu.

Codul fiscal:
Depunerea declaratiilor de persoanele juridice
Art. 290. - Abrogat.

Art. 290 a fost abrogat de pct. 258 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Norme metodologice:
240. Abrogat.

Pct. 240 din Normele metodologice de aplicare a art. 290 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 78 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

241. Contribuabilii persoane fizice si persoane juridice, inclusiv institutiile publice, sunt obligati sa depuna declaratiile prevazute de prezentele norme metodologice ori de cate ori se modifica situatia juridica a contribuabililor, precum si a materiei impozabile a acestora, in conditiile prevazute de lege.

242. Pentru toate cazurile in care se acorda scutiri sau reduceri de impozite si taxe locale, precum si de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanta de urgenta/ordonanta/hotarare a Guvernului sau hotarare a autoritatii deliberative a administratiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligatia sa intocmeasca borderouri de scaderi.

243. Declararea cladirilor in vederea impunerii si inscrierea acestora in evidentele autoritatilor administratiei publice locale reprezinta o obligatie legala a contribuabililor care detin in proprietate aceste imobile, chiar daca ele au fost executate fara autorizatie de construire.

244. Declararea cladirilor in vederea impunerii nu exonereaza persoana respectiva de aplicarea sanctiunilor prevazute de lege pentru incalcarea disciplinei in constructii.

245. Persoanele fizice nu depun noi declaratii fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente in evidentele compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale.

Pct. 245 din Normele metodologice de aplicare a art. 290 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 8, subpct. 5 al art. I din HOTARAREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Controlul si colectarea impozitelor si taxelor locale

Art. 291. - Autoritatile administratiei publice locale si organele speciale ale acestora, dupa caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul si colectarea impozitelor si taxelor locale, precum si a amenzilor si penalizarilor aferente.

Norme metodologice:

246. Stabilirea, constatarea, controlul si colectarea impozitelor si taxelor locale se efectueaza de catre autoritatile administratiei publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, dupa caz, tinandu-se seama de atributiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale.

248. In cazul persoanelor fizice, impozitul pe cladiri si impozitul pe teren se calculeaza de catre compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza de competenta se afla situate aceste imobile, pe baza declaratiei fiscale depuse de catre proprietar sau de catre imputernicitul acestuia, la care se anexeaza o copie de pe actul de dobandire, precum si schita de plan a cladirii sau a terenului, dupa caz.

249. (1) Declararea cladirilor si a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este conditionata de inregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru si publicitate imobiliara.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica in mod corespunzator atat persoanelor fizice, cat si persoanelor juridice.

Pct. 249 din Normele metodologice de aplicare a art. 291 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 43 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

250. Pe baza declaratiei fiscale si a declaratiei speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecarui compartiment de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale, se intocmeste Procesul-verbal - instiintare de plata pentru impozitul pe cladiri

datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozitiilor referitoare la depunerea declaratiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in a caror raza de competenta se afla situate cladirile ce intra sub incidenta art. 252 din Codul fiscal aplica sanctiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declaratiei fiscale se face dupa cum urmeaza:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declaratiei depuse de contribuabil;

b) in cazul in care in declaratia depusa de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligatiei de plata se va face prin corectarea erorii si prin inscrierea sumelor corecte, avandu-se in vedere urmatoarele:

1. aplicarea corecta a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. inscrierea corecta a sumelor reprezentand impozitele/taxele locale datorate, rezultate din inmultirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabila/taxabila;

3. inscrierea corecta a sumelor in rubricile prevazute de formular si anularea celor inscrise eronat in alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat inscrierea in declaratie a unor sume eronate;

5. daca in declaratia depusa se constata erori a caror cauza nu se poate stabili sau se constata elemente lipsa, importante pentru stabilirea creantei bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, in scris, contribuabilului sa se prezinte la sediul autoritatii administratiei publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

Partea introductiva a pct. 252 din Normele metodologice de aplicare a art. 291 din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de pct. 44 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

253. Exercitarea activitatii de inspectie fiscala se realizeaza de catre autoritatile administratiei publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, in conformitate cu prevederile Codului de procedura fiscala si ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. In indeplinirea atributiilor si indatoririlor de serviciu functionarii publici din compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimatiei care le atesta aceasta calitate, a delegatiei semnate de conducatorul compartimentului respectiv, precum si a actului de identitate. Legitimatia are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Codul fiscal:

Indexarea impozitelor si taxelor locale

Art. 292. - (1) In cazul oricarui impozit sau oricarei taxe locale, care consta intr-o anumita suma in lei sau care este stabilita pe baza unei anumite sume in lei, sumele respective se indexeaza o data la 3 ani, tinand cont de evolutia ratei inflatiei de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se initiaza in comun de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor si se aproba prin hotarare a Guvernului, emisa pana la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecarui an.

(3) In perioada cuprinsa intre 1 ianuarie 2005 si 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevazut la art. 263 alin. (4) si (5), se majoreaza prin hotarare a Guvernului, in conformitate cu angajamentele asumate de Romania in procesul de negociere cu Uniunea Europeana, la Capitolul 9 - Politica in domeniul transporturilor, in luna aprilie a fiecarui an cuprins in perioada, la propunerea Ministerului Transporturilor, Constructiilor si Turismului si cu avizul Ministerului Finantelor Publice si Ministerului Administratiei si Internelor.

Alin. (3) al art. 292 a fost abrogat de pct. 85 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:

255. (1) O data la 3 ani, pana la data de 30 aprilie a anului in cauza, la propunerea Ministerului Finantelor Publice si a Ministerului Administratiei si Internelor, prin hotarare a Guvernului, impozitele si taxele locale care constau intr-o anumita suma in lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume in lei se indexeaza/ajusteaza/actualizeaza, cu exceptia taxei prevazute la art. 263 alin. (4) si (5) din Codul fiscal, tinand cont de evolutia ratei inflatiei de la ultima indexare.

(2) Limitele amenzilor prevazute la art. 294 alin. (3) si (4) din Codul fiscal se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

Alin. (1) al pct. 255 din Normele metodologice de aplicare a art. 292 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 45 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1) al pct. 255 din Normele metodologice de aplicare a art. 292 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 79 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

Codul fiscal:

Elaborarea normelor

Art. 293. - Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de catre Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor.

Norme metodologice:

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, incasarea si urmarirea impozitelor si taxelor locale si a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finantelor publice si ministrului administratiei si internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate in stoc la nivelul autoritatilor administratiei publice locale, la data publicarii prezentelor norme metodologice in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, vor fi utilizate pana la epuizare, adaptandu-se in mod corespunzator, in masura in care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, intocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se executa pe hartie autocopiativa securizata si sunt cuprinse in Lista formularelor cu regim special care se aproba in conditiile prevazute la alin. (1).

(4) Autoritatile administratiei publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special avand imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unitatii administrativ-teritoriale, aprobata in conditiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Nationala "Imprimeria Nationala" - S.A., in conditiile suportarii eventualelor diferente de pret.

(5) Formularele cu regim special, prevazute la alin. (3), intra sub incidenta prevederilor:

a) Hotararii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finantelor publice nr. 989/2002 privind tiparirea, inserierea si numerotarea formularelor cu regim special, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

c) Ordinului ministrului finantelor publice si al ministrului administratiei si internelor nr. 1993/461/2004 privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special in domeniul creantelor bugetare locale publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 69 din 20/01/2005.

Litera c) a alin. (5) al pct. 256 din Normele metodologice de aplicare a art. 293 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdusa de pct. 80 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevazute la alin. (2) si a ordinelor comune prevazute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 si la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate urmatoarele structuri asociative:

a) Asociatia Comunelor din Romania;

b) Asociatia Oraselor din Romania;

c) Asociatia Municipiilor din Romania;

d) Uniunea Nationala a Consiliilor Judetene din Romania.

(2) La elaborarea deciziilor de catre Comisia fiscala centrala cu privire la aplicarea unitara a titlului IX din Codul fiscal participa si reprezentantul Ministerului Administratiei si Internelor.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XIII
Sanctiuni

Sancţiuni
ART. 294

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290;

b) nedepunerea declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290.

c) nerespectarea prevederilor art. 254 alin. (7), ale art. 259 alin. (6^1) şi ale art. 264 alin. (5), referitoare la înstrăinarea, înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum şi la comunicarea actelor translative ale dreptului de proprietate;

Lit. c) a alin. (2) al art. 294 a fost introdusă de pct. 260 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

d) refuzul de a furniza informaţii sau documente de natura celor prevăzute la art. 295^1, precum şi depăşirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.

Lit. d) a alin. (2) al art. 294 a fost introdusă de pct. 260 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b)-d), cu amendă de la 240 lei la 600 lei.

Alin. (3) al art. 294 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 280 lei la 1.360 lei.

Alin. (4) al art. 294 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(5) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice	
Art. 294 alin. (6)	(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%, respectiv: - contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b)- d), cu amendă de la 960 lei la 2400 lei. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1.100 lei la 5.450 lei.

Alin. (6) al art. 294 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august

2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Alin. (7) al art. 294 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

(8) Contravenţiilor prevăzute la alin. (2) şi (4) li se aplică dispoziţiile legii.

Alin. (8) al art. 294 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

Norme metodologice:

258. Abrogat.

Pct. 258 din Normele metodologice de aplicare a art. 294 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 46 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

259. Pentru spectacolele organizate in deplasare sau in turneu, inspectia fiscala se exercita de catre autoritatile administratiei publice locale in a caror raza administrativ-teritoriala au loc spectacolele, care verifica obligatiile prevazute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. In cazul in care se apreciaza de catre agentii constatatori ca faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusa, se poate aplica drept sanctiune contraventionala avertismentul, in conditiile prevazute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 si la art. 38 alin. (1) si (2) din Ordonanta Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XIV
Dispozitii finale

Implicatii bugetare ale impozitelor si taxelor locale

Art. 295. - (1) Impozitele si taxele locale, precum si amenzile si penalitatile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unitatilor administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe cladiri, precum si amenzile si penalitatile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia este situata cladirea respectiva.

(3) Impozitul pe teren, precum si amenzile si penalitatile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia este situat terenul respectiv.

(4) Cu exceptiile prevazute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum si amenzile si penalitatile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale in raza careia trebuie inmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilita in concordanta cu prevederile art. 263 alin. (4) si (5), precum si amenzile si penalizarile aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrari de intretinere, modernizare, reabilitare si construire a drumurilor locale si judetene, din care 60% constituie venituri la bugetul local si 40% constituie venituri la bugetul judetean. In cazul municipiului Bucuresti, taxa constituie venituri in proportie de 60% la bugetele sectoarelor si 40% la bugetul municipiului Bucuresti.

(6) Taxele locale prevazute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unitatilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism si a autorizatiilor de construire de catre presedintii consiliilor judetene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit in proportie de 50% la bugetul local al comunelor si de 50% la bugetul local al consiliului judetean.

(7) Taxa pentru servicii de reclama si publicitate, precum si amenzile si penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclama si publicitate. Taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate, precum si amenzile si penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde este situat afisajul, panoul sau structura pentru afisajul in scop de reclama si publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum si amenzile si penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistica, competitia sportiva sau alta activitate distractiva.

(9) Taxa hoteliera, precum si amenzile si penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevazute la art. 283, precum si amenzile si penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie inmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobanda pentru plata cu intarziere a impozitelor si taxelor locale;

b) abrogatã;

c) impozitul stabilit in conditiile alin. (1) si (3) ale art. 77^1 se distribuie in cota de 50% la bugetul unitatilor administrativ-teritoriale pe teritoriul carora se afla bunurile imobile ce au facut obiectul instrainarii;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevãzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale.

Lit. d) a alin. (11) al art. 295 a fost modificatã de pct. 17 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008. Aceastã modificare se aplicã începând cu data de 16 octombrie 2008.

(12) Sumele prevazute la alin. (11) se ajusteaza pentru a reflecta rata inflatiei in conformitate cu normele elaborate in comun de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Administratiei si Internelor.

Litera b) a alin. (11) al art. 295 a fost abrogatã de art. 53 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 51 din 21 aprilie 2008, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 327 din 25 aprilie 2008.

Art. 295^1. - In vederea clarificarii si stabilirii reale a situatiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale au competenta de a solicita informatii si documente cu relevanta fiscala sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, dupa caz, iar notarii, avocatii, executorii judecatoresti, organele de politie, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere si inmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pasapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenta a persoanelor, precum si orice alta entitate care detine informatii sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, dupa caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligatia furnizarii acestora fara plata.

Norme metodologice:

261. Penalitatile de intarziere datorate si calculate in conditiile Codului de procedura fiscala, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete si se inregistreaza la capitolul si subcapitolul corespunzatoare categoriei de venit la care se refera. In acest sens se au in vedere si prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor incasate reprezentand taxe pentru folosirea mijloacelor de reclama si publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, incasate de persoane care prin atributiile pe care le au de indeplinit efectueaza astfel de incasari, altele decat cele din structura compartimentelor de specialitate, precum si

cele rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevazute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sanctioneaza potrivit Codului de procedura fiscala, avand elementele constitutive ale obligatiilor bugetare locale calculate si retinute la sursa.

Pct. 262 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 si art. 295^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 81 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

263. La unitatile teritoriale de trezorerie si contabilitate publica unde unitatile administrativ-teritoriale si sectoarele municipiului Bucuresti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru incasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale de la nivelul comunelor/oraselor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucuresti, dupa caz, vireaza cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevazute la art. 263 alin. (4) si (5) din Codul fiscal, catre bugetele judetene si, respectiv, catre bugetul local al municipiului Bucuresti, lunar, pana cel tarziu la data de 10 a lunii in curs pentru luna precedenta.

265. In situatia in care sumele ce urmeaza a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizarii in cotele de 60% si, respectiv, 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, catre contribuabilii care solicita aceasta in conditiile legii sunt mai mari decat cele constituite din cota de 40% pana la data solicitarii restituirii, compartimentul de specialitate mentionat la pct. 264 solicita, in scris, compartimentului de specialitate al consiliului judetean si, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucuresti sa vireze suma necesara restituirii din cota de 40% incasata, iar acesta din urma are obligatia virarii sumei in cel mult 10 zile de la data solicitarii.

266. Dobanzile si penalitatile de intarziere stabilite in conditiile Codului de procedura fiscala, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, urmeaza regula divizarii in proportie de 60% si, respectiv, de 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevazuta la art. 263 alin. (4) si (5) din Codul fiscal se pot utiliza in exclusivitate pentru lucrari de intretinere, modernizare, reabilitare si construire a drumurilor locale si judetene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraselor, municipiilor sau sectoarelor municipiului

Bucuresti, dupa caz, in functie de sediul autoritatilor publice care solutioneaza cererile ce intra sub incidenta aplicarii reglementarilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului Bucuresti, taxa judiciara de timbru se incaseaza direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, in functie de raza teritoriala unde se afla autoritatile publice care solutioneaza actiunile si cererile ce intra sub incidenta Legii nr. 146/1997.

270. Abrogat.

Pct. 270 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

271. Abrogat.

Alin. (2) al pct. 271 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 47 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Pct. 271 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

272. Abrogat.

Pct. 272 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

273. Abrogat.

Pct. 273 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

274. Abrogat.

Pct. 274 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

275. Abrogat.

Pct. 275 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

276. Abrogat.

Pct. 276 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

277. Abrogat.

Pct. 277 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

278. Abrogat.

Pct. 278 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 82 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificarile ulterioare, denumita in continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevazute la cap. I, II si III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului (cu exceptia municipiului Bucuresti) sau sectorului municipiului Bucuresti, dupa caz, in functie de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevazute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului (cu exceptia municipiului Bucuresti) sau sectorului municipiului Bucuresti, dupa caz, in functie de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, dupa caz.

282. Taxele extrajudiciare de timbru prevazute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului (cu exceptia municipiului Bucuresti)

sau sectorului municipiului Bucuresti, dupa caz, in functie de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a initiat procedura eliberarii titlurilor de proprietate pentru care se plateste taxa respectiva.

(2) Potrivit prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 105/2004 privind unele masuri pentru eliberarea si inmanarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole si forestiere, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevazute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificarile ulterioare, nu se mai datoreaza.

Alin. (2) al pct. 282 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 48 al sectiunii H a art. I din HOTARAREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului, dupa caz, in a carei/carui raza administrativ-teritoriala se afla amplasata unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinatiei sumelor rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, in intelesul alin. (1), se identifica dupa adresa la care se afla situat punctul propriu-zis prin care se vand timbrele.

(3) Unitatile care vand aceste timbre au obligatia sa depuna contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare pana cel tarziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedenta.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevazut la alin. (3) se sanctioneaza potrivit Codului de procedura fiscala, avand elementele constitutive ale obligatiilor bugetare locale calculate si retinute la sursa.

284. La nivelul municipiului Bucuresti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile se vireaza direct de catre unitatile care vand aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, in functie de raza teritoriala in care se afla amplasate unitatile respective.

285. Taxele prevazute la art. 295 alin. (11) lit. b) si d) din Codul fiscal nu intra sub incidenta prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

Pct. 285 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 83 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

286. Formularele tipizate utilizate de catre compartimentele de specialitate ale autoritatilor

administratiei publice locale in activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale in conditiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finantelor publice si ministrului administratiei si internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile in care se acorda scutiri sau reduceri de impozite si taxe locale, precum si de obligatii de plata accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanta de urgenta/ordonanta/hotarare a Guvernului sau hotarare a autoritatii deliberative a administratiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligatia sa intocmeasca borderouri de scaderi.

(2) Anual, intr-o anexa la hotararea privind aprobarea contului de incheiere a exercitiului bugetar se vor inscrie, in mod obligatoriu:

a) facilitatile fiscale acordate in anul fiscal de referinta, pe fiecare din impozitele si taxele locale prevazute la pct. 11 alin. (1), precum si pe fiecare din reglementarile care au stat la baza acordarii facilitatilor respective;

b) sumele inregistrate in evidenta separata a insolvabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinta, pe fiecare din impozitele si taxele locale prevazute la pct. 11 alin. (1), precum si pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referinta;

c) sumele inregistrate in lista de ramasita la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinta, pe fiecare din impozitele si taxele locale prevazute la pct. 11 alin. (1), precum si pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

96%

(3) Prin sintagma anul fiscal de referinta se intelege anul fiscal pentru care se adopta hotararea prevazuta la alin. (2).

Codul fiscal:

Dispozitii tranzitorii

Art. 296. - (1) Pana la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor si taxelor prevazute in prezentul titlu este cel stabilit prin hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu exceptia taxelor prevazute la art. 267, 268 si art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevazute la art. 267, 268 si 271 va fi stabilit prin hotarari ale consiliilor locale, adoptate in termen de 45 de zile de la data publicarii prezentului Cod fiscal in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, incepand cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, pana la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, ii inceteaza valabilitatea la data intrarii in vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice:

288. (1) Pentru anul 2004, impozitele si taxele locale, precum si taxele asimilate acestora se datoreaza dupa cum urmeaza:

a) impozitul pe cladiri, in cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevazute la cap. II in coloana "Nivelurile stabilite in anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004 si in ceea ce priveste acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, precum si a facilitatilor fiscale;

b) impozitul pe cladiri, in cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004;

c) impozitul pe teren, in cazul terenurilor amplasate in intravilan, pe baza nivelurilor prevazute la cap. III in coloana "Nivelurile stabilite in anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004 si in ceea ce priveste acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, in cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, in cazul terenurilor amplasate in extravilan, pe baza nivelurilor prevazute la cap. III in coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum si pe cele ale hotararilor consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004 in ceea ce priveste acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, in cazul persoanelor fizice, si a facilitatilor fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevazute la cap. IV in coloana "Nivelurile stabilite in anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor si autorizatiilor, prevazute la art. 267 si 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevazute la cap. V in coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile adoptate de consiliile locale in termenul prevazut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclama si publicitate, prevazuta la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004;

h) taxa pentru afisaj in scop de reclama si publicitate, prevazuta la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevazute la cap. VI in coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile adoptate de consiliile locale in termenul prevazut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, in cazul videotecilor si discotecilor, pe baza nivelurilor prevazute la cap. VII in coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 275 alin (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004;

j) taxa hoteliera, pe baza cotelor stabilite prin hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevazute la cap. X in coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, avand in vedere hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004;

l) taxele prevazute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevazute la pct. II-IV din anexa la prezentele norme metodologice, in coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) In anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuala a impozitelor si taxelor locale are la baza hotararile consiliilor locale adoptate in anul 2003, cu aplicabilitate in anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuala, stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptata prin hotarari ale autoritatilor deliberative pana la data de 31 mai 2004 si va fi aplicata incepand cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) In anul 2004, se aplica scutirile prevazute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca exceptie de la prevederile alin. (1) lit. a) si c).

289. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti adopta hotararile prevazute la pct. 288 alin. (1) lit. f) si h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilitatile fiscale acordate prin alte acte normative decat cele prevazute in Codul fiscal isi inceteaza aplicabilitatea incepand cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finantelor publice si ministrului administratiei si internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea in aplicare a reglementarilor privind taxele judiciare de timbru si taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor si taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avandu-se in vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevazute in anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotarare a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimata a inflatiei pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuala prevazuta la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificatia pentru plata cu anticipatie a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili in luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate in anul 2005.

Alin. (3) al pct. 289 din Normele metodologice de aplicare a art. 296 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 84 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

290. Impozitele si taxele locale instituite prin reglementari anterioare intrarii in vigoare a Codului fiscal se urmaresc pe perioada de prescriptie, avandu-se in vedere reglementarile respective.

290^1. (1) Nivelurile impozitelor si taxelor locale pentru anii 2007, 2008 si 2009 se vor stabili avandu-se in vedere nivelurile stabilite pentru anul 2007, in anexa la hotararea Guvernului adoptata in conditiile art. III din Legea nr. 343/2006.

(2) Pentru anii fiscali 2008 si 2009, Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucuresti adopta hotarari privind stabilirea impozitelor si taxelor locale, pana la data de 31 mai a anului precedent si vor fi aplicate incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator.

Pct. 290^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 296 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 85 al lit. H a art. I din HOTARAREA nr. 1.861 din 21 decembrie 2006, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 1.044 din 29 decembrie 2006.

ANEXA 1

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal a fost înlocuitã cu anexa la
HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004.

Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal a fost înlocuitã cu anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005.

Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal a fost

înlocuită cu anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006. HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006 a fost abrogată de alin. (1) al art. 4 din HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009.

Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa la HOTĂRÂREA nr. 956 din 19 august 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 633 din 24 septembrie 2009, conform alin. (1) al art. 4 din acelaşi act normativ.

TABLOUL
cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile
începând cu anul fiscal 2010

I. Codul fiscal - titlul IX "Impozite şi taxe locale"

Valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3), impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei şi care se indexează/ajustează anual, în condiţiile art. 292, şi, respectiv, art. 295 alin. (12), precum şi amenzile care se actualizează potrivit art. 294 alin. (7)

CAPITOLUL II Impozitul şi taxa pe clădiri	
VALORILE IMPOZABILE pe metru pătrat de suprafaţă construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice Art. 251 alin. (3)	
	Valoarea impozabilă - lei/mp -

Tipul clădirii	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	806	478
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	219	137
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	137	123
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	82	54
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

clãdiri prevãzute la lit. A-D		

CAPITOLUL III
Impozitul şi taxa pe teren

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcţii

Art. 258 alin. (2)

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii -

Art. 258 alin. (4)

- lei/ha -

Nr. crt.	Zona				
		A	B	C	D

	Categoria de folosinţă				
1.	Teren arabil	24	18	16	13
2.	Pãşune	18	16	13	11
3.	Fâneaţã	18	16	13	11
4.	Vie	40	30	24	16
5.	Livadã	46	40	30	24
6.	Pãdure sau alt teren cu vegetaţie forestierã	24	18	16	13
7.	Teren cu ape	13	11	7	x
8.	Drumuri şi cãi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în extravilan

Art. 258 alin. (6)

- lei/ha -

Nr. crt.	Zona / Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1.	Teren cu construcţii	27	24	22	19

2.	Teren arabil	43	41	39	36
3.	Păşune	24	22	19	17
4.	Fâneaţă	24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	5	4	2	1
8.1.	Teren cu amenajări				

	piscicole	29	27	24	22
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

CAPITOLUL IV
Impozitul pe mijloacele de transport

Art. 263 alin. (2)

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracţiune mecanicã	- lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta -
1.	Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindricã de pânã la 1.600 cmc inclusiv	8
2.	Autoturisme cu capacitatea cilindricã între 1.601 cmc şi 2.000 cmc inclusiv	18
3.	Autoturisme cu capacitatea cilindricã între 2.001 cmc şi 2.600 cmc inclusiv	36
4.	Autoturisme cu capacitatea cilindricã între 2.601 cmc şi 3.000 cmc inclusiv	72
5.	Autoturisme cu capacitatea cilindricã de peste 3.001 cmc	145
6.	Autobuze, autocare, microbuze	24
7.	Alte vehicule cu tracţiune mecanicã cu masa totalã maximã autorizatã de pânã la 12 tone inclusiv	30
8.	Tractoare înmatriculate	18

Art. 263 alin. (4)
Autovehicule de transport marfã cu masa totalã maximã autorizatã egalã sau mai mare de 12 tone*1)

	Numãrul axelor şi masa totalã maximã autorizatã	Impozitul, în lei pentru vehiculele angajate exclusiv în operaţiunile de transport intern		Impozitul, în lei pentru vehiculele angajate în operaţiunile de transport intern şi internaţional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I.	Vehicule cu douã axe				
	1. Masa nu mai puţin de 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	0	102	0	127
	2. Masa nu mai puţin de 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	102	282	127	352
	3. Masa nu mai puţin de 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	282	396	352	495
	4. Masa nu mai puţin de 15 tone, dar nu mai mult de 18 tone	396	897	495	1.121

II.	Vehicule cu 3 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	102	177	127	221
	2.	Masa nu mai puţin de 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	177	364	221	454
	3.	Masa nu mai puţin de 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	364	472	454	589
	4.	Masa nu mai puţin de 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	472	727	589	908
	5.	Masa nu mai puţin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	727	1.129	908	1.412

97%

	6.	Masa nu mai puţin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	727	1.129	908	1.412
III	Vehicule cu 4 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	472	478	589	598
	2.	Masa nu mai puţin de 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	478	747	598	933
	3.	Masa nu mai puţin de 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	747	1.185	933	1.481
	4.	Masa nu mai puţin de 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	1.185	1.758	1.481	2.197
	5.	Masa nu mai puţin de 31 tone,				

		dar nu mai mult de 32 tone	1.185	1.758	1.481	2.197

---

*1) Sume estimative, calculate pe baza cursului mediu de schimb de 4,09 lei/euro, prognozat pentru anul 2010 de Comisia Naţionalã de Prognozã. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfã pentru utilizarea anumitor infrastructuri, aceste valori vor fi recalculate pentru a fi aplicate în anul 2010 luându-se în considerare rata de schimb între euro şi leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicatã în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene.

Art. 263 alin. (5)
Combinaţii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfã cu masa totalã maximã autorizatã egalã sau mai mare de 12 tone*2)

	Numãrul axelor şi masa totalã maximã autorizatã	Impozitul, în lei pentru vehiculele angajate exclusiv în operaţiunile de transport intern		Impozitul, în lei pentru vehiculele angajate în operaţiunile de transport intern şi internaţional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie

I.	Vehicule cu 2+1 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	0	0	0	0
	2.	Masa nu mai puţin de 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	0	0	0	0
	3.	Masa nu mai puţin de 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	0	46	0	58
	4.	Masa nu mai puţin de 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	46	105	58	131
	5.	Masa nu mai puţin de 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	105	246	131	307
	6.	Masa nu mai puţin de 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	246	318	307	397
	7.	Masa nu mai puţin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	318	573	397	716
	8.	Masa nu mai puţin de 25 tone, dar nu mai mult de 28 tone	573	1.005	716	1.256
II.	Vehicule cu 2+2 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	99	230	123	287
	2.	Masa nu mai puţin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	230	377	287	471
	3.	Masa nu mai puţin de 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	377	553	471	692

	4.	Masa nu mai puţin de 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	553	668	692	835
	5.	Masa nu mai puţin de 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	668	1.097	835	1.371
	6.	Masa nu mai puţin de 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	1.097	1.522	1.371	1.902
	7.	Masa nu mai puţin de 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	1.522	2.311	1.902	2.888
	8.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.522	2.311	1.902	2.888
III	Vehicule cu 2+3 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.211	1.686	1.514	2.107
	2.	Masa nu mai puţin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1.686	2.291	2.107	2.863
IV.	Vehicule cu 3+2 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.070	1.486	1.338	1.857
	2.	Masa nu mai puţin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1.486	2.055	1.857	2.569
	3.	Masa nu mai puţin de 40 tone, dar nu mai mult de 44 tone	2.055	3.040	2.569	3.800
V.	Vehicule cu 3+3 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 36 tone,				

		dar nu mai mult de 38 tone	609	737	761	921
	2.	Masa nu mai puţin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	737	1.100	921	1.375
	3.	Masa nu mai puţin de 40 tone, dar nu mai mult de 44 tone	1.100	1.751	1.375	2.189

---

*2) Sume estimative, calculate pe baza cursului mediu de schimb de 4,09 lei/euro, prognozat pentru anul 2010 de Comisia Naţionalã de Prognozã. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE, aceste valori vor fi recalculate pentru a fi aplicate în anul 2010 luându-se în considerare rata de schimb între euro şi leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicatã în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene.

Art. 263 alin. (6) Remorci, semiremorci sau rulote	
Masa totalã maximã autorizatã	Impozit - lei -
a) Pânã la 1 tonã inclusiv	8
b) Peste 1 tonã, dar nu mai mult de 3 tone	29
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d) Peste 5 tone	55

Art. 263 alin. (7)

Mijloace de transport pe apã	
1. Luntre, bãrci fãrã motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	18
2. Bãrci fãrã motor, folosite în alte scopuri	48
3. Bãrci cu motor	181
4. Nave de sport şi agrement*)	Între 0 şi 964
5. Scutere de apã	181
6. Remorchere şi împingãtoare:	x
a) pânã la 500 CP inclusiv	482
b) peste 500 CP şi pânã la 2.000 CP inclusiv	783
c) peste 2.000 CP şi pânã la 4.000 CP inclusiv	1.205
d) peste 4.000 CP	1.928
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	157
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încãrcare pânã la 1.500 de tone inclusiv	157
b) cu capacitatea de încãrcare de peste 1.500 de tone şi pânã la 3.000 de tone inclusiv	241
c) cu capacitatea de încãrcare de peste 3.000 de tone	422

CAPITOLUL V Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor	
Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	- lei -
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	
a) pânã la 150 mp inclusiv	4-5
b) între 151 şi 250 mp inclusiv	5-6
c) între 251 şi 500 mp inclusiv	6-8
d) între 501 şi 750 mp inclusiv	8-10
e) între 751 şi 1.000 mp inclusiv	10-12
f) peste 1.000 mp	12 + 0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depãşeşte 1.000 mp
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavãri	Între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe cãile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor	Între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp de suprafaţã ocupatã de construcţie

Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu		Între 0 şi 11 lei inclusiv pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean		Între 0 şi 13 lei inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclaturã stradalã şi adresã		Între 0 şi 8 lei inclusiv
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice	1. în mediul rural	Între 0 şi 13 lei inclusiv
	2. în mediul urban	Între 0 şi 69 lei inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare		Între 0 şi 17 lei inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale		Între 0 şi 28 lei inclusiv pentru fiecare mp sau fracţiune de mp
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător		Între 0 şi 69 lei inclusiv
Art. 268 alin. (5) Taxa pentru eliberarea/vizarea anualã a autorizaţiei		Între 0 şi 3.615 lei

privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică		inclusiv

CAPITOLUL VI Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate		
Art. 271 alin. (2)	Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate:	-lei/mp sau fracţiune de mp -
	a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	Între 0 şi 28 inclusiv
	b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate	Între 0 şi 20 inclusiv
CAPITOLUL VII Impozitul pe spectacole		
Art. 275 alin. (2)	Manifestarea artistică sau activitatea distractivă:	- lei/mp -
	a) în cazul videotecilor	Între 0 şi 2 inclusiv
	b) în cazul discotecilor	Între 0 şi 3 inclusiv

CAPITOLUL XIII Sancţiuni

Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor fizice	
	98%
Art. 294 alin. (3)	Contravenţia prevãzutã la alin. (2) lit. a) se sancţioneazã cu amendã de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la lit. b)-d)cu amendã de la 240 lei la 600 lei
Art. 294 alin. (4)	Încãlcarea normelor tehnice privind tipãrirea, înregistrarea vânzarea, evidenţa şi gestionarea, dupã caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţioneazã cu amendã de la 280 lei la 1.360 lei.
Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice	
Art. 294 alin. (6)	(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevãzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%, respectiv: - contravenţia prevãzutã la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendã de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b)- d), cu amendã de la 960 lei la 2400 lei. Încãlcarea normelor tehnice privind tipãrirea, înregis-trarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, dupã caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendã de la 1.100 lei la 5.450 lei.

II. Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificãrile ulterioare

Anexa - Lista cuprinzând taxele extrajudiciare de timbru		
Nr.		

crt.	Extras din norma juridicã	- lei-
	CAPITOLUL I Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanţe, Ministerul Justiţiei şi Libertãţilor Cetãţeneşti, Parchetul de pe lângã Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi de notarii publici, precum şi pentru alte servicii prestate de unele instituţii publice	
1.	Eliberarea de cãtre organele administraţiei publice centrale şi locale, de alte autoritãţi publice, precum şi de instituţii de stat, care, în exercitarea atribuţiilor lor, sunt în drept sã certifice anumite situaţii de fapt, a certificatelor, adeverinţelor şi a oricãror altor înscrisuri prin care se atestã un fapt sau o situaţie, cu excepţia acelor acte pentru care se plãteşte o altã taxã extrajudiciarã de timbru mai mare	2
2.	Eliberarea certificatului de producãtor	Punct abrogat prin art. 80 lit. j) din Ordonanţa Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele şi taxele locale
3.	Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	x
	- pentru animale sub 2 ani	2
	- pentru animale peste 2 ani	2
4.	Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietãţii asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:	x

	- pentru animale sub 2 ani	2
	- pentru animale peste 2 ani	4
5.	Eliberarea certificatelor de atestare fiscală	Punct abrogat prin art. 1 pct. 144 din Legea nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală
6.	Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale şi a altor certificate medicale folosite în justiţie	2
7.	Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	2
8.	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a schimbării numelui şi sexului	13
9.	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a desfacerii căsătoriei	2
10.	Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civilă române a actelor de stare civilă întocmite de autorităţile străine	2
11.	Reconstituirea şi întocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civilă	2
12.	Eliberarea altor certificate de stare civilă în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	2

CAPITOLUL II Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate şi înscrierea menţiunilor în acestea, precum şi pentru eliberarea permiselor de vânătoare şi de pescuit		
1.	Acte de identitate:	x
	a) eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate pentru cetăţenii români, eliberarea sau prelungirea valabilităţii actelor de identitate pentru cetăţenii străini şi pentru persoanele fără cetăţenie, precum şi înscrierea menţiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reşedinţei cetăţenilor români	4
	b) înscrierea menţiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reşedinţei	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetăţenilor străini şi ale persoanelor fără cetăţenie	5
	d) eliberarea unor noi cărţi, buletine, carnete de identitate şi legitimaţii provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
2.	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice şi juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidenţă a populaţiei	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
3.	Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânătoare	3

4.	Eliberarea sau viza anualã a permiselor de pescuit	2

Nr. crt.	Extras din norma juridicã	- lei-
	CAPITOLUL III Taxe pentru examinarea conducãtorilor de autovehicule în vederea obţinerii permiselor de conducere	
1.	Taxe pentru examinarea candidaţilor care au absolvit o şcoalã de conducãtori de autovehicule:	x
	a) obţinerea permisului de conducere pentru autovehicule din categoriile şi subcategoriile A, A1, B, B1 şi B+E	5
	b) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţã a Guvernului nr. 70/2009
	c) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţã a Guvernului nr. 70/2009
	d) obţinerea permisului de conducere pentru autovehicule din categoriile şi subcategoriile C, C1, Tr, D, D1, C+E, D+E, C1+E, D1+E, Tb şi Tv	24
	e) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţã a

		Guvernului nr. 70/2009
	f) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
2.	Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat, precum şi a persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obţinerea aceleiaşi categorii a permisului de conducere, precum şi pentru persoanele care nu au absolvit o şcoală de conducători de autovehicule, cu excepţia celor pentru categoriile B, B1, B+E	72
3.	Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
4.	Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obţinerea aceleiaşi categorii a permisului de conducere	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
CAPITOLUL IV Taxe de înmatriculare a autovehiculelor şi remorcilor, autorizare provizorie de circulaţie şi autorizare de circulaţie pentru probe		
1.	Taxe de înmatriculare permanentă sau temporară a autovehiculelor şi remorcilor:	x

	a) autovehicule şi remorci cu masa totală maximă autorizată de până la 3.500 kg inclusiv	52
	b) autovehicule şi remorci cu masă totală maximă autorizată cuprinsă între 750 kg şi 3.500 kg inclusiv	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	c) autovehicule şi remorci cu masă totală maximă autorizată mai mare de 3.500 kg	125
2.	Taxă de autorizare provizorie a circulaţiei autovehiculelor şi remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar	8
3.	Taxe de autorizare a circulaţiei pentru probe a autovehiculelor şi remorcilor	357
CAPITOLUL IV^1 Taxă pentru furnizare date		
1.	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice şi juridice privind furnizarea unor date din Registrul naţional de evidenţă a persoanelor, precum şi din Registrul naţional de evidenţă a permiselor de conducere şi certificatelor de înmatriculare şi din registrele judeţene şi al municipiului Bucureşti de evidenţă a permiselor de conducere şi certificatelor de înmatriculare	4
CAPITOLUL V Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare		

1.	Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia celor pentru terenurile agricole şi forestiere*3)	13

---

*3) Potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, aprobată prin Legea nr. 34/2005, în scopul finalizării eliberării titlurilor de proprietate, eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere se fac gratuit.

ANEXA 2

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

Font 8

Stema unităţii administrativ-teritoriale

ROMÂNIA
Comuna/Oraşul/Municipiul/sectorul
Denumirea compartimentului de specialitate

Model ITL 2010 - 104

Codul de identificare fiscală .....
Adresă/Cont IBAN/tel/fax/e-mail

Nr. ..../.../20...

DECLARAŢIA SPECIALĂ DE IMPUNERE

pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deţinătoare a mai multor clădiri, în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Subsemnatul(a) ..... identificat prin C.I./B.I./C.I.P./Paşaport seria .... nr. ....., C.I.F.*) ..... domiciliat în ROMÂNIA/....., judeţul ....., codul poştal ....., municipiul/oraşul/comuna ....., satul/sectorul ....., str. ....., nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ...., ap. ....., tel/fax ....., e-mail ....., declar că deţin în proprietate următoarele clădiri, înscrise în ordinea numerică determinată în funcţie de anul dobândirii:

Nr. crt.	Judeţul/Municipiul Bucureşti Localitatea/Sectorul	Adresa unde este situată clădirea	Suprafaţa utilă (mý)	Supr. constr. desfaşurată (mý)	Cotă parte din proprie-tate
			Supr. constr. la sol (mý)	Anul dobândirii	fracţie/%
0	1	2	3	4	5
1.		str. .... nr. .. bl. .. sc. .. etaj .. ap. ..			
2.		str. .... nr. .. bl. .. sc. .. etaj .. ap. ..			
3.		str. .... nr. .. bl. .. sc. .. etaj .. ap. ..			
4.		str. .... nr. .. bl. .. sc. .. etaj .. ap. ..			
5.		str. .... nr. .. bl. .. sc. .. etaj .. ap. ..			
6.		str. .... nr. .. bl. .. sc. .. etaj .. ap. ..			

* Declar că la adresa de domiciliu sunt proprietar/NU sunt proprietar conform actelor anexate

* Prin semnarea prezentei am luat la cunoştinţă că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepseşte conform legii penale, cele declarate fiind corecte şi complete.

* În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este determinată de data dobândirii.

* În cazul în care la aceeaşi datã se dobândesc mai multe clãdiri, ordinea numericã este cea pe care o declarã contribuabilul respectiv.

* Pentru n clãdiri se întocmesc n+1 exemplare, 1 exemplar rãmâne contribuabilului, celelalte n exemplare se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale unde sunt situate toate clãdirile, inclusiv cea de domiciliu.

* Pentru determinarea suprafeţei construite desfăşurate, în cazul clãdirilor care nu pot fi efectiv mãsurate pe conturul exterior, asupra suprafeţei utile se aplicã coeficientul de transformare 1.20.

Data Semnãtura

Anexa 2 la Normele metodologice de aplicare a titlului IX din Codul fiscal a fost introdusã de pct. 21 al lit. G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 791 din 2 august 2010, publicatã în MONITORUL OFICIAL nr. 542 din 3 august 2010, având conţinutul anexei 1 din acelaşi act normativ.

TITLUL IX^2
Contribuţii sociale obligatorii

Codul fiscal:
Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale
Art. 296^3. - Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi orice alte venituri din desfăşurarea unei activităţi dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte;

Litera a) a art. 296^3 a fost modificată de pct. 88 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:

1. Prin persoane fizice rezidente în sensul art. 296^3 din Codul fiscal se înţelege persoanele fizice care îşi au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul României, precum şi străinii şi apatrizii care sunt titulari ai drepturilor legale de şedere şi de muncă pe teritoriul României şi au obligaţia plăţii contribuţiilor sociale obligatorii potrivit legislaţiei specifice sistemelor de asigurări sociale.

Codul fiscal:
b) persoanele fizice nerezidente care realizează veniturile prevăzute la lit. a), cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte;

Norme metodologice:
2. În această categorie se includ persoanele fizice nerezidente care realizează, pe teritoriul României, veniturile prevăzute la art. 296^3 lit. a) din Codul fiscal şi care, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, sunt obligate la plata contribuţiilor sociale prevăzute în titlul IX^2 din Codul fiscal. Prin instrumente juridice internaţionale se înţelege regulamentele comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum şi acordurile şi convenţiile în domeniul securităţii sociale la care România este parte.

Codul fiscal:
e) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori, precum şi entităţile asimilate angajatorului care au calitatea de plătitori de venituri din activităţi dependente, atât pe perioada în care persoanele prevăzute la lit. a) şi b) desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care acestea beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate;

Norme metodologice:
3. În această categorie se includ şi contribuabilii nerezidenţi care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice şi juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, datorează în România contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale din România.

100%

Prin entitate asimilată angajatorului care are calitatea de plătitor de venituri din activităţi dependente se înţelege orice entitate care nu are calitatea de persoană fizică sau juridică şi care, potrivit legii, are dreptul să folosească personal angajat, cum ar fi: cabinete/birouri profesionale, societăţi civile şi altele.

Codul fiscal:
Baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale
Art. 296^4. - (1) Baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), reprezintă câştigul brut realizat din activităţi dependente, în ţară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor

juridice internaţionale la care România este parte, care include:
[...]
c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

Norme metodologice:
3^1. În această categorie se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele, cu excepţia indemnizaţiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 296^4 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Pct. 3^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Art. 296^4. - (1) [...]
e) remuneraţia administratorilor societăţilor comerciale, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi/numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

Norme metodologice:
3^2. În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.

Pct. 3^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 1 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale
Art. 296^4. - (1) [...]
g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

Norme metodologice:

4. Sumele prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. e) şi g) din Codul fiscal, cu excepţia indemnizaţiilor de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti, intră în baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiaşi societăţi ori din afara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajaţi cu contract individual de muncă.

Pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

5. Se includ în baza de calcul al contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. e) şi g) din Codul fiscal.

Pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

m) indemnizaţiile primite pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entităţi neplătitoare de impozit pe profit, inclusiv Banca Naţională a României, peste limita a de 2,5 ori indemnizaţia acordată salariaţilor din instituţiile publice;

Litera m) a art. 296^4 a fost modificată de pct. 91 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:

6. În cazul depăşirii limitei respective, partea care depăşeşte reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprinde în baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale.

Prin persoane juridice fără scop patrimonial şi entităţi neplătitoare de impozit pe profit se înţelege: organizaţiile nonprofit de orice fel şi societăţile civile care nu datorează impozit pe profit potrivit titlului II din Codul fiscal, precum şi cele plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, prevăzute la titlul IV^1 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale

Art. 296^4. - (1) [...]
n) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;
Norme metodologice:
6^1. În această categorie se includ remuneraţiile acordate în baza contractului de mandat preşedintelui şi membrilor comitetului executiv; remuneraţia cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 296^4 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Pct. 6^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale
Art. 296^4 - (1) [...]
o) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii;
p) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

Norme metodologice:
7. În baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal, se include şi suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296^4 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul indemnizaţiilor de asigurări sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Art. 296^4. - (1) [...]
u) orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice:

8. Avantajele asimilate salariilor includ, fără a fi limitate la acestea, următoarele:
a) împrumuturi nerambursabile;
b) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului.

Pct. 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

9. Veniturile care se includ în câştigul brut realizat din activităţi dependente, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale individuale obligatorii, sunt cele prevăzute la art. 296^4 din Codul fiscal, care se completează cu prevederile pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal, date în aplicarea art. 55 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, mai puţin veniturile asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiilor sociale potrivit reglementărilor generale şi specifice fiecărei contribuţii sociale, precum şi celor din legislaţia privind asigurările sociale.
În baza de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii se includ şi veniturile realizate ca urmare a activităţilor de creare de programe pentru calculator şi cele realizate de către persoanele cu handicap grav sau accentuat, care sunt scutite de la plata impozitului pe venit.
La încadrarea sumelor şi avantajelor acordate în excepţiile generale de la baza de calcul se aplică regulile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal.

Pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de angajatori, entităţi asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor
Art. 296^5 - (1) În sistemul public de pensii, în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 296^3 lit. e) şi g), baza lunară de calcul o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b). Baza de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraţilor pentru care angajatorul datorează contribuţie diferenţiată în funcţie de condiţiile de muncă, din luna pentru care se calculează această contribuţie datorată bugetului asigurărilor sociale de stat, şi valoarea corespunzătoare a de 5 ori câştigul salarial mediu brut. În situaţia depăşirii acestui plafon, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g), care datorează contribuţie la bugetul asigurărilor sociale de stat, diferenţiată în funcţie de condiţiile de muncă, baza de calcul la care se datorează această contribuţie,

corespunzãtoare fiecãrei condiţii de muncã, se stabileşte proporţional cu ponderea, în total bazã de calcul, a câştigurilor salariale brute realizate în fiecare dintre condiţiile de muncã.

Norme metodologice

10. În baza lunarã de calcul al contribuţiei de asigurãri sociale datorate de angajator bugetului asigurãrilor sociale de stat se includ sumele care fac parte din baza lunarã de calcul al contribuţiei individuale de asigurãri sociale, ţinându-se seama de excepţiile prevãzute la art. 296^15 şi 296^16 din Codul fiscal, precum şi de cele menţionate la pct. 20.

Exemplu de calcul al contribuţiei de asigurãri sociale datorate de angajator.

Se folosesc urmãtoarele simboluri:

N = cota de contribuţie pentru condiţii normale de muncã (31,3%);

D = cota de contribuţie pentru condiţii deosebite de muncã (36,3%);

S = cota de contribuţie pentru condiţii speciale de muncã (41,3%);

BCA = baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurãri sociale (câştig brut realizat, dar nu mai mult de 5 ori câştigul salarial mediu brut);

TV = suma câştigurilor realizate la nivel de angajator;

TVN = suma câştigurilor realizate în condiţii normale de muncã la nivel de angajator;

TVD = suma câştigurilor realizate în condiţii deosebite de muncã la nivel de angajator;

TVS = suma câştigurilor realizate în condiţii speciale de muncã la nivel de angajator;

NA = 20,8%, care reprezintã cota de contribuţie datoratã de angajator pentru condiţii normale de muncã (31,3% - 10,5% = 20,8%);

DA = 25,8%, care reprezintã cota de contribuţie datoratã de angajator pentru condiţii deosebite de muncã (36,3% - 10,5% = 25,8%);

SA = 30,8%, care reprezintã cota de contribuţie datoratã de angajator pentru condiţii speciale de muncã (41,3% - 10,5% = 30,8%);

BCP = baza de calcul plafonatã pentru calculul contribuţiei de asigurãri sociale datorate de angajator (numãrul de asiguraţi x 5 câştiguri salariale medii brute).

CAS datoratã de asigurat = BCA x 10,5%

CAS datoratã de angajator:

Varianta I. Dacã suma câştigurilor realizate nu depãşeşte BCP:

CAS datoratã de angajator = TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA

Varianta II. Dacã suma câştigurilor realizate depãşeşte BCP:

CAS datoratã de angajator = (TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA) x BCP/TV

Câştigul salarial mediu brut luat în calcul = 2.022 lei

Se presupune cã angajatorul are 4 salariaţi. În aceste condiţii:

BCP este 4 salariaţi x 5 x 2.022 lei = 40.440 lei

Nr. crt. asiguraţi	Suma câştigurilor realizate lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii normale de muncã (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii deosebite de muncã (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii speciale de muncã (lei)	CAS datoratã pentru asigurat (lei)
1	1.000	1.000	0	0	105
2	1.500	750	525	225	158
3	25.000	13.750	11.250	0	2.625
4	28.000	0	0	28.000	2.940
Total	55.500	15.500	11.775	28.225	5.828

CAS datoratã de angajator:
(15.500 x 20,8/100 + 11.775 x 25,8/100 + 28.225 x 30,8/100) x 40.440/55.500 = (3.224 lei + 3.038 lei + 8.693 lei) x 0,72864 = 10.897 lei

Codul fiscal:
Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de angajatori, entitãţi asimilate angajatorului şi orice plãtitor de venituri de naturã salarialã sau asimilate salariilor
Art. 296^5. - [...]
(2) Pentru persoanele prevãzute la art. 296^3 lit. e) şi g), baza lunarã de calcul pentru contribuţia de asigurãri sociale de sãnãtate o reprezintã suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevãzute la art. 296^3 lit. a) şi b), corectatã cu excepţiile prevãzute la art. 296^15 şi art. 296^16 lit. b). În baza lunarã de calcul pentru contribuţia de asigurãri sociale de

sănătate se includ şi veniturile prevăzute la art. 296^17 alin. (6). [...]

Norme metodologice:

11. În baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ şi următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de angajatori, entităţi asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor

Art. 296^5. - [...]

(2^1) Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g), baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) corectată cu excepţiile prevăzute la art. 296^15 şi art. 296^16 lit. e). În baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate se includ şi veniturile prevăzute la art. 296^17 alin. (7). Baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraţilor din luna pentru care se calculează contribuţia şi valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe ţară garantate în plată.

Norme metodologice:

12. În baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ şi următoarele venituri realizate de

persoanele prevãzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal:
a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;
b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

Pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

13. Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale se va evidenţia distinct în anexa nr. 1.1 «Anexa angajator» la «Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate».

Pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
(3) Pentru persoanele prevãzute la art. 296^3 lit. e) şi g), baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări pentru şomaj prevăzută de lege reprezintă suma câştigurilor brute acordate persoanelor prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), asupra cărora există, potrivit legii, obligaţia de plată a contribuţiei individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj.
(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e), care pot să angajeze forţă de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condiţiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare, care au, cu excepţia instituţiilor publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, obligaţia de a plăti lunar contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, baza lunară de calcul a acestei contribuţii reprezintă suma câştigurilor brute realizate de salariaţii încadraţi cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv de salariaţii care cumulează pensia cu salariul, în condiţiile legii, cu excepţia veniturilor de natura celor prevăzute la art. 296^15.

Norme metodologice:
14. Prin câştig brut realizat de un salariat încadrat cu contract individual de muncă,

potrivit legii, inclusiv salariatul care cumulează pensia cu salariul, în condiţiile legii, se înţelege orice câştig în bani primit de la angajator de către aceste persoane, ca plată a muncii lor sau pe perioada în care sunt încadrate în muncă, inclusiv în perioadele de suspendare ca urmare a statutului de salariat pe care îl deţin, cu excepţia veniturilor prevăzute la pct. 24.

Codul fiscal:

(5) Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurare la accidente de muncă şi boli profesionale reprezintă suma câştigurilor brute realizate lunar de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), respectiv salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice:

15. Pe perioada în care persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal beneficiază de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, baza de calcul al contribuţiei pentru accidente de muncă şi boli profesionale o reprezintă salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1

Art. 296^6. - (1) Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, respectiv al contribuţiei datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizaţia de şomaj, cu excepţia situaţiilor în care potrivit dispoziţiilor legale se prevede altfel.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul pentru contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate o constituie totalitatea drepturilor reprezentând indemnizaţii de şomaj.

Norme metodologice:

16. Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1 din Codul fiscal, contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii se aplică şi asupra indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale şi se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli

profesionale constituit în condiţiile legii, după caz. Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale se va evidenţia distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate», aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010.

Codul fiscal:

(4) Contribuţia de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale, în cazul şomerilor, se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii şi se stabileşte în cotă de 1% aplicată asupra cuantumului drepturilor acordate pe perioada respectivă reprezentând indemnizaţia de şomaj.

Norme metodologice:

17. Contribuţia de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale se calculează prin aplicarea cotei de 1%, prevăzută de lege, asupra drepturilor reprezentând indemnizaţia de şomaj care se acordă pe perioada efectuării de către şomerii care se află în plata acestui drept a practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate, potrivit legii, de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene şi a municipiului Bucureşti.

Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 4 şi 5

Art. 296^9. - Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 4 şi 5, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă veniturile din pensii care depăşesc 740 de lei. Contribuţia lunară se datorează asupra acestor venituri, iar prin aplicarea cotei de contribuţie nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.

"Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 4 şi 5

ART. 296^9

(1) Pentru persoanele cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 4 şi 5, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă întregul venit, cu condiţia ca pensia netă să nu fie mai mică de 740 lei.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 4, preluate în plată de către Casa

Naţională de Pensii Publice, prin casele judeţene de pensii sau de către casele sectoriale de pensii, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă cuantumul indemnizaţiei."

Art. 296^9 a fost modificat de pct. 95 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:

18. Pentru pensionarii ale căror venituri din pensii depăşesc 740 lei, contribuţia datorată se calculează prin aplicarea cotei stabilite de lege asupra întregului venit şi se virează odată cu plata drepturilor băneşti asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 lei.

Exemplul nr. 1 - În situaţia în care veniturile din pensii sunt în cuantum de 741 lei, contribuţia datorată va fi determinată astfel:

741 x 5,5% = 40,76 lei, rotunjit la 41 lei potrivit legii.

În această situaţie, pentru a rezulta o pensie netă de 740 lei, contribuţia datorată este de 1 leu.

Exemplul nr. 2 - În situaţia în care veniturile din pensii sunt în cuantum de 784 lei, contribuţia datorată va fi determinată astfel:

784 x 5,5% = 43,12 lei, rotunjit la 43 lei potrivit legii.

În această situaţie, contribuţia datorată este de 43 lei, iar pensia netă este de 741 lei.

Codul fiscal:

Excepţii generale

Art. 296^15. - Nu se cuprind în baza lunară a contribuţiilor sociale obligatorii, prevăzută la art. 296^4, următoarele:

[...]

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite salariatelor cu ocazia zilei de 8 martie nu intră în baza de calcul, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane,

cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Norme metodologice:

19. În cazul depăşirii sumei de 150 lei pentru cadourile oferite, partea care depăşeşte reprezintă venit din salarii şi se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 296^4 şi 296^5 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Excepţii specifice

ART. 296^16

Se exceptează de la plata contribuţiilor sociale următoarele venituri:

a) la contribuţia de asigurări sociale, veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. l), q), r), s) şi ţ), precum şi la lit. o) şi p) pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la art. 296^11; de asemenea, se exceptează indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti, precum şi prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

b) la contribuţia de asigurări sociale de sănătate, veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. o), p) şi ţ);

c) la contribuţia de asigurări pentru şomaj:

c1. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. d), e), g), h), j), l), n), p), r), s), ş), t) şi ţ);

c2. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

c3. veniturile obţinute de pensionari;

c4. veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie;

c5. compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

c6. veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite ori de accidente în afara

muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizaţiei se suportă de unitate, conform legii;
c7. drepturile de salariu lunar acordate poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, potrivit legii;
d) la contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale:
d1. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. c), d), e), g), h), j), l), n), q), r), s), ş) şi ţ);
d2. veniturile realizate de poliţişti, funcţionarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;
d3. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;
e) la contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate:
e1. veniturile acordate, potrivit legii, cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;
e2. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. g), h), j), l), n), p), s), ş), t) şi ţ);
f) la contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, veniturile care nu au la bază un contract individual de muncă, precum şi prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul naţional unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

Art. 296^16 a fost modificat de pct. 99 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Codul fiscal:
Excepţii specifice
Art. 296^16. - Se exceptează de la plata contribuţiilor sociale următoarele venituri:
a) la contribuţia de asigurări sociale, veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. l), q), r), s) şi ţ), precum şi la lit. o) şi p) pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la art. 296^11; de asemenea, se exceptează indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti, precum şi prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

Norme metodologice:
20. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale următoarele:
a) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

b) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;
c) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;
d) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;
e) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;
f) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la art. 296^11;
g) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la art. 296^11;
h) indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;
i) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Pct. 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Excepţii specifice
Art. 296^16. - [...]
b) la contribuţia de asigurări sociale de sănătate, veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. o), p) şi ţ);

Norme metodologice:
21. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate următoarele:
a) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, numai pentru contribuţia individuală;
b) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de

asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;
c) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

Pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Excepţii specifice
Art. 296^16. - [...]
e) la contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate:
e1. veniturile acordate, potrivit legii, cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;
e2. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. g), h), j), l), n), p), s), ş), t) şi ţ);

Norme metodologice:
22. Sunt exceptate de la plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate următoarele:
a) veniturile acordate, potrivit legii, cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în ministerele şi instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;
b) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;
c) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;
d) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;
e) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;
f) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

g) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

h) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

i) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

j) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

k) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

Pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Excepţii specifice

Art. 296^16. - [...]

c) la contribuţia de asigurări pentru şomaj:

c1. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. d), e), g), h), j), l), n), p), r), s), ş), t) şi ţ);

c2. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

c3. veniturile obţinute de pensionari;

c4. veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligaţia plăţii contribuţiei de

asigurare pentru şomaj, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie;

c5. compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

c6. veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite ori de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizaţiei se suportă de unitate, conform legii;

c7. drepturile de salariu lunar acordate poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, potrivit legii.

Norme metodologice:

23. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări pentru şomaj următoarele:

a) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

b) remuneraţia administratorilor societăţilor comerciale, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi/numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

c) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;

d) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

e) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

f) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

g) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

h) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate din Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

i) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate din Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

j) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului

militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervã sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apãrãrii naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

k) ajutoarele lunare şi plãţile compensatorii care se acordã, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervã sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fãrã drept la pensie, din domeniul apãrãrii naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

l) veniturile reprezentând plãţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncã;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizãrii, venitul lunar de completare sau plãţile compensatorii, suportate din bugetul asigurãrilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementeazã aceste domenii;

n) prestaţiile suportate din bugetul asigurãrilor sociale de stat;

o) veniturile obţinute de pensionari;

p) veniturile realizate de persoanele prevãzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal care nu se mai regãsesc în raporturi juridice cu persoanele prevãzute la art. 296^3 lit. e) şi g) din Codul fiscal, dar încaseazã venituri ca urmare a faptului cã au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordã, potrivit legii, ulterior sau la data încetãrii raporturilor juridice; în aceastã categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, stabilite în baza unor hotãrâri judecãtoreşti rãmase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie, care se supun plãţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj;

q) compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncã, persoanelor cãrora le încetează raporturile de muncã ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervã ori în retragere, altele decât cele prevãzute la lit. j), k), l) şi m);

r) veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncã sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporarã de muncã cauzatã de boli obişnuite sau de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporarã de muncã în cazul accidentului de muncã sau al bolii profesionale, în care plata indemnizaţiei se suportã de unitate, conform legii, care se supun plãţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj;

s) drepturile de salariu lunar acordate poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, potrivit legii.

Pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

24. Sunt exceptate de la plata contribuţiei la Fondul de garantare a creanţelor salariale următoarele:

a) veniturile de natura celor prevăzute la art. 296^15 din Codul fiscal;

b) compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu ţin de persoana lor;

c) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul naţional unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale;

d) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) veniturile acordate potrivit prevederilor legale sub forma de participare a salariaţilor la profit.

Codul fiscal:

Excepţii specifice

Art. 296^16. - [...]

d) la contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale:

d1. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. c), d), e), g), h), j), l), n), q), r), s), ş) şi ţ);

d2. veniturile realizate de poliţişti, funcţionarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;

d3. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Norme metodologice:

25. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale următoarele:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

b) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

c) remuneraţia administratorilor societăţilor comerciale, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi/numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

d) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi

sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;

e) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

f) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

g) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

h) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

i) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

j) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate din Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

l) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) veniturile realizate de poliţişti, funcţionarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;

o) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuţia pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor, ucenicilor şi studenţilor.

Pct. 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie

2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:
Prevederi specifice privind contribuţiile de asigurări sociale de sănătate
ART. 296^17

(1) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate nu se datorează pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate din fondurile proprii ale acestora.

(2) Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii nu se datorează pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate din fondurile proprii ale acestora, şi, respectiv, pentru indemnizaţiile pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(3) Se datorează contribuţie individuală de asigurări sociale de sănătate pentru indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate persoanelor prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) Contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (3) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale, şi se suportă de către persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condiţiile legii, după caz.

(5) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) vor reţine din contribuţia datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (4).

(6) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), calculată asupra:

a) sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator;

b) sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator.

(7) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) datorează contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), calculată asupra:

a) sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator;

b) sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (7) lit. b) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale, şi se suportă de către persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condiţiile legii, după caz.

(9) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) vor reţine din contribuţia datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (8).

Art. 296^17 a fost modificat de pct. 100 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 125 din 27 decembrie 2011 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Norme metodologice:

26. Abrogat.

Pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 296^17 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogat de pct. 12 al lit. H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 50 din 25 ianuarie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Codul fiscal:

Calculul, reţinerea şi virarea contribuţiilor sociale

Art. 296^18. [...]

(5) Calculul contribuţiilor sociale individuale se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 296^4, corectată cu veniturile specifice fiecărei contribuţii în parte, cu excepţiile prevăzute la art. 296^15 şi, după caz, la art. 296^16.

Norme metodologice:

27. Pentru calculul contribuţiei de asigurări sociale în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, actualizate cu indicele de inflaţie la data plăţii acestora, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii punctajului lunar prevăzut de legea privind sistemul unitar de pensii publice, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

28. Pentru calculul contribuţiilor individuale şi celor datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru şomaj şi pentru asigurările sociale de sănătate, precum şi al contribuţiei datorate de angajator pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, în situaţia hotărârilor judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile prin care se stabilesc obligaţii de plată a unor sume sau drepturi reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligaţia plăţii contribuţiilor sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Codul fiscal:

(6) În cazul în care din calcul rezultă o bază de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296^4 alin. (3), cota contribuţiei individuale de asigurări sociale se va aplica asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

Norme metodologice:

29. Prin loc de realizare al venitului se înţelege persoana fizică sau juridică care are calitatea de angajator sau entitatea asimilată angajatorului.

În cazul în care persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal obţin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu acelaşi angajator, aceste venituri se cumulează, după care se plafonează în vederea obţinerii bazei lunare de calcul a contribuţiei individuale de asigurări sociale.

În cazul în care persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal obţin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu angajatori diferiţi, veniturile obţinute se plafonează separat de către fiecare angajator în parte.

Codul fiscal:

(8) Calculul contribuţiilor sociale datorate de angajator şi de entităţile prevăzute la art. 296^3 lit. f) şi g) se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 296^5-296^13, după caz.

Norme metodologice:

30. Bazele de calcul prevăzute la art. 296^5-296^13 din Codul fiscal sunt cele rezultate după aplicarea excepţiilor generale şi specifice.

Pct. 1-30 din Normele metodologice de aplicare a Titlul IX^2 "Contribuţii sociale obligatorii" din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de litera G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 150 din 23 februarie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 150 din 1 martie 2011.